

FATİHA SURESİ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla **(Fatiha 1)**

Hamd, ancak Rahman ve Rahim olan, din günün yegâne maliki olan Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur **(Fatiha 2-3-4)**

Sadece sana ibadet eder ve sadece senden yardım dileriz **(Fatiha 5)**

Bizi dosdoğru yola (Sıratı Müstakime), kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet, gazaba uğrayanlarınkine, sapıklarınkine değil **(Fatiha 6-7)**

BAKARA SURESİ

Bu sure 281. ayet müstesna Medenidir. Bu ayet Mekki olup veda haccında Mina'da nâzil olmuştur. Surenin ayet sayısı **286**'dır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Mim **(Bakara 1)**

(O Kur'an) Müttakiler için hidayet taa kendisidir **(Bakara 2)**

Onlar gayba iman ederler. Namazı kılarlar. Onlara rızık onlara verdiklerimizden infak ederler **(Bakara 3)**

Onlar sana indirilene de, senden evvel indirilene de inanırlar; Ahirete ise şüphesiz bir iman ile inanırlar **(Bakara 4)**

İşte bunlar, Rablerinden olan bir hidayet üzeredirler ve işte onlar, kurtulmuşların taa kendileridirler **(Bakara 5)**

Onları inzar etsen de (uyarsan da) inzar etmesen de (uyarmasan da) değişmez, onlar iman etmezler **(Bakara 6)**

Allah onların kalplerine de, kulaklarına da mühür basmıştır. Onların gözlerinde de, bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır **(Bakara 7)**

İnsanlardan, mümin olmadıkları halde, Allah'a ve ahiret gününe iman ettik, diyenler vardır **(Bakara 8)**

Allah'ı ve iman edenleri aldatıyorlar. Hâlbuki onlar, ancak kendilerini aldatıyorlar da, bunun farkında değiller. Onların kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalığını arttırmıştır. Yalan söylediklerinden ötürü, onlara acı veren bir azap vardır **(Bakara 9-10)**

Onlara, yeryüzünde fesat çıkarmayın denildiğinde, “biz, ancak ıslah edici kimseleriz” dediler. İyi bilin ki, onlar fesatçıların ta kendileridir **(Bakara 11-12)**

Onlara, gelin insanların iman ettiği gibi, siz de iman ediniz, denildiğinde, onlar şöyle dediler: O beyinsizlerin inandıkları gibi, biz de mi inanalım! İyi bilin ki, beyinsizlerin ta kendileri onlardır, ama bunu bilmezler **(Bakara 13)**

İman edenlerle karşılaştıklarında, “İman ettik!” derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarındaysa “Biz sizinle beraberiz; biz ancak alay ediyoruz” derler. Allah onlarla alay eder ve taşkınlıklarında şaşkın şaşkın dolaşmalarına süre tanır **(Bakara 14-15)**

İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır. Ancak onların ticareti kâr etmemiştir. Onlar doğruya da ulaşamamışlardır **(Bakara 16)**

Onların durumu, bir ateş yakmış olan kimsenin haline benzer; o ateş, onun etrafını aydınlatınca, Allah onların nurlarını giderir de, onları, hiçbir şey görmez oldukları karanlıklar içinde bırakır **(Bakara 17)**

Onlar sağır, dilsiz ve kördürler. Bu sebeple, geri dönemezler **(Bakara 18)**

Karanlıklar gök gürültüsü ve şimşek vardır. Onlar ölüm korkusu ile yıldırımlardan dolayı parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Allah kâfirleri çepeçevre kuşatandır. O şimşek nerdeyse gözlerini alacak. Onları aydınlatınca, onun ışığında yürürler. Başlarına karanlık çökünce ise dikilip kalırlar. Allah dileseydi onların işitmelerini ve gözlerini giderirdi. Hiç şüphesiz Cenab-ı Allah herşeye hakkıyla kadirdir **(Bakara 19-20)**

Ey insanlar sizi de sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet (kulluk) yapın ki takva sahibi olasınız. O (Rab) ki yeryüzünü sizin için bir döşek, gökyüzünü bir bina yaptı. O, gökten su indirip onunla çeşit çeşit meyveleri size rızık olarak çıkardı. O halde, bile bile, Allah'a eşler koşmayın **(Bakara 21-22)**

Eğer kulumuz (Muhammed)'e, indirdiğimiz (Kur'anın Allah'ın kelamı olduğun)da şüphe ediyorsanız, haydi onun gibi bir sure getirin. Bunun için Allah'tan başka şahitlerinizi (putlarınızı ve bilginlerinizi) de yardıma çağırın, eğer iddianızda doğru iseniz. Fakat bunu yapamazsanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız - o zaman,

yakıtı insanlar ile taşlar olan cehennemden korkunuz. O cehennem kâfirler için hazırlanmıştır **(Bakara 23-24)**

İman eden, bir de güzel amellerde bulunan kimselere, altlarında ırmaklar akan cennetlerin onların olacağını müjdele. Onlara ne zaman o cennetlerden, rızık olarak bir meyve yedirilse, her defasında “Haa, bu, evvelce de (dünyada) rızıklandığımız (yediğimiz) şeydi” diyecekler ve o rızık (renk ve şekli itibarıyla) birbirinin benzeri olmak üzere kendilerine sunulacak. Orada çok temiz eşler de onlarındır. Hem orada onlar daimi olarak kalacaklar **(Bakara 25)**

Gerçekten, bir sivrisinek olsun, (önemsizlikte) ondan daha ileri bir şey olsun, Allah Teâla, herhangi bir şeyi misal getirmekten çekinmez. Artık iman edenler onun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler. Kâfirler ise, “Allah bu misal ile ne kastedebilir ki” derler. Allah onunla birçoğunu şaşırtır, yine onunla birçoğuna hidayet eder. Onunla fasıklardan başkasını da şaşırtmaz. O fasıklar, Allah’a olan ahidlerini, onu tekid de ettikten sonra bozarlar, Allah’ın birleştirilmesini emrettiği şeyi (sıla-i rahmi) keserler ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar hüsrana (maddi ve manevi en büyük zarara) uğrayanların taa kendileridir **(Bakara 26-27)**

Allah’ı nasıl inkâr ediyorsunuz? Sizler ölümler idiniz de, o sizi diriltti; sonra sizi öldürür, sonra da tekrar diriltir. Sonra O’na döndürüleceksiniz **(Bakara 28)**

Yeryüzünde ne varsa hepsini siz (insanların faydasına) yaratan, sonra göğe yönelip de onları yedi gök halinde düzenleyen O (Allah)tır. O her şeyi hakkıyla bilendir **(Bakara 29)**

Hani Rabbin meleklere: “Ben, yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti de, (Melekler): “Biz seni hamdinle tesbih ve takdis edip dururken yerde bozgunculuk edip kanlar dökecek bir varlık mı yaratacaksın?” demişlerdi, Allah da “Ben sizin bilemeyeceklerinizi bilirim” buyurmuştur **(Bakara 30)**

Allah, Âdem’e bütün isimleri öğretti, sonra onları(n isim oldukları varlıklar) meleklere gösterip: “İddianızda doğru iseniz bunları adları ile bana söyleyin” dedi **(Bakara 31)**

(Melekler) de: Seni tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiç bir bilgimiz yok. Çünkü (her şeyi) hakkıyla bilen hüküm ve hikmet sahibi şüphesiz ki sensin sen” demişlerdi. Allah Teâla: Ey Âdem, onları adları ile kendilerine haber ver deyip de o da onları isimleriyle söyleyiverince (şöyle) dedi: Size demedim mi ki göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ben bilirim. Neyi açıklarsanız, neyi gizlemişseniz ben onların hepsini bilirim **(Bakara 32-33)**

Hani meleklerle “Âdem’e (yani onun şahsında Allah’a) secde edin” buyurduk da iblisten başka bütün melekler secde ettiler. O ise dayatıp kibirlendi (zaten) o kâfirlerden idi **(Bakara 34)**

Ve demiştik ki; “Ey Âdem, sen eşinle birlikte Cennette yerleş. Ondan, neresinden isterseniz, bol bol yiyin, fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa (kendine) zulmedenlerden olursunuz **(Bakara 35)**

Bunun üzerine şeytan onları oradan kaydırıp, onları bulundukları yerden çıkardı. Biz de: Birbirinize düşman olarak ininiz! Yeryüzünde sizin için, belli bir vakte kadar durak ve faydalanma vardır **(Bakara 36)**

Derken Âdem Rabbinden (birtakım) kelimeler öğrenip aldı ve (O’na yalvardı) O da tevbesini kabul etti. Çünkü tevbeyi çok kabul eden ve keremi bol olan O’dur **(Bakara 37)**

Cennetten hepiniz inin, dedik. Eğer size benden bir hidayet geldiği zaman, işte benim hidayetime kim tabi olursa, onlara hiçbir korku yoktur; onlar hüzünlenmeyecekler de **(Bakara 38)**

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar (yok mu), işte onlar cehennemin yârânı (arkadaşları)dırlar. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır **(Bakara 39)**

Ey İsrâiloğulları, sizlere inâm etmiş olduğum nimetleri hatırlayınız. Benim ahdime vefa gösterin ki ben de sizin ahdinize vefa göstereyim. Ve yalnız benden korkun **(Bakara 40)**

Yanınızdaki (Tevrat’ı) tasdik edici olarak indirdiğimiz (Kur’an)’a iman edin. Onu ilk inkâr edenler sizler olmayın. Ayetlerimi az bir fiyata satmayın. Ancak benden ittikâ edin (sakının) **(Bakara 41)**

Bile bile, hakkı batıla karıştırıp, hakkı gizlemeyiniz **(Bakara 42)**

Namazı dosdoğru kılınız, zekâtı veriniz ve rükû edenlerle beraber rükû ediniz **(Bakara 43)**

Siz, insanlara iyiliği emredersiniz de kendinizi unutur musunuz? Hâlbuki siz kitabı (Tevrat’ı) okuyorsunuz. Hala aklınızı başınıza almayacak mısınız? **(Bakara 44)**

Sabır ve namaz ile yardım isteyin. Bu, muhakkak ki, huşu içinde olanlar hariç, çetin bir şeydir. Bunlarsa, Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten O’na döneceklerini bilirler **(Bakara 45-46)**

Ey İsrâiloğulları, size inâm ettiğim nimetlerimi ve sizi bütün âlemlere üstün tuttuğumu hatırlayınız **(Bakara 47)**

Öyle bir günden korkunuz ki, o günde hiç kimse diğer kimseye hiçbir fayda sağlayamaz. Ondan ne bir şefaât kabul edilir, ne de bir fidye alınır. Onlara yardım da edilmez **(Bakara 48)**

Hatırlayın o zamanı ki, oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakmak suretiyle size işkencenin en kötüsünü yapmakta olan Firavundan sizi kurtarmıştık. Bunda sizin için, Rabbinizden gelen büyük bir imtihan vardı **(Bakara 49)**

Hem hatırlayın o zamanı ki hani sizin (geçmeniz) için denizi yarmış, böylece sizi kurtarıp, Firavunun hanedanını, sizin gözleriniz önünde (suda) boğmuştuk **(Bakara 50)**

Hani Musa kırk geceliğine vaidleşmiş idik. Yine siz (yahudiler) onun arkasından, zalimler olarak buzağıyı (ilah olarak) almıştınız. Daha sonra sizi, bu işinizin peşi sıra affetmiştik ki belki şükredersiniz (diye) **(Bakara 51-52)**

Hani Musa’ya, hidayete eresiniz diye kitabı ve furkanı verdik **(Bakara 53)**

Hani Musa kavmine, “ey kavmim, buzağıyı (ilah) edinmekle, kendinize zulmettiniz. Öyleyse yaratana tevbe edin ve nefislerinizi öldürün; bilin ki bu, yaratana yanınızda sizin için daha hayırlıdır” demişti de, Allah da sizlerin tevbesini kabul etmişti. Çünkü O, tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametti olandır **(Bakara 54)**

Hani siz, Ey Musa, Allah’ı açıkça görmedikçe sana iman etmeyeceğiz, demiştiniz. Bunun üzerine, bakıp dururken, sizi yıldırım çarpmıştı. Sonra sizi, şükredesiniz diye, ölümünüzden sonra diriltmiştik **(Bakara 55-56)**

“Ve (Tih’te) üstünüze bulut ile gölge yapmış, size (orada) kudret helvasıyla, bildircin eti indirmiş ve “Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin iyilerinden (temiz ve helal olanlarından) yiyin” (demiştik). Onlar (o nankörlükleriyle) bize zulmetmemişler, fakat kendilerine zulmetmişlerdir **(Bakara 57)**

Hani, “şu kasabaya girip dilediğiniz yerde istettiğinizi bol bol yiyin, kapısından secde ederek girin ve “hıttâ” (deyin ki kusurlarınızı örtelim. İyilik edenleri(n ecrini) daha da artıracamız” demiştik. Zulmedenler ise sözü kendilerine söylenen (şekilden başka bir) şekle çevirmişlerdi: Biz de o zalimlerin üstüne yaptıkları fasıklığın cezası olarak gökten mundar bir azap indirmiştik **(Bakara 58-59)**

Hani bir de, Musa kavmi için (çölde) su aradığı zaman ona “Asanı taşa vur” demiştik de, (o asasını taşa vurunca) taştan on iki pınar fışkırmış ve her kabile su içeceği pınarı öğrenmişti. (Onlara dedik ki:) “Allah’ın verdiği rızıktan yiyin, için (fakat) yeryüzünde fesatçı olarak taşkınlık yapmayın” **(Bakara 60)**

Hani siz, “Biz bir çeşit yemeğe dayanamayız: Rabbine dua et de, yerin bitirdiği şeylerden sebze, salatalık, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın” demiştiniz. Musa da, “Hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Şehre inin, çünkü orada sizin istediğiniz şey var” dedi, onların üzerine fakirlik ve yoksulluk (damgası) vuruldu. Allah’ın bir gazabına uğradılar. Bu, onların, Allah’ın ayetlerini inkâr etmelerinden ve haksız yere peygamberleri öldürmelerindendi. Bu isyan ettiklerinden ve aşrı gittiklerindendi **(Bakara 61)**

Şüphe yok ki iman edenler yahudiler, hristiyanlar ve sâbiilerden kim (Muhammed (s.a.v.)’in şeriatına göre) Allah’a ve ahiret gününe iman eder, bununla beraber salih amelde bulunursa, elbette onların Rableri katında ecirleri vardır. Hem onlara bir korku da yoktur, onlar mahzun da olmayacaklar **(Bakara 62)**

Hani sizden bir misak almıştık, Tûr’u da üstünüze kaldırdık. Size! verdiğimiz kuvvetle tutun ve onda olanları hatırlayın. Ta ki müttakilerden olasınız. Sonra, onun arkasından yine yüz çevirdiniz. Eğer size Allah’ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, elbette sizler hüsrana uğrayanlardan olurdunuz **(Bakara 63-64)**

Andolsun, içinizden cumartesi günü hakkında haddi aşanları bildiniz. İşte biz onlara “Hor ve zelil maymunlar olun” dedik ve bu (ceza) hem o zamanki insanlara hem de daha sonra gelecek insanlara ibret verici bir ceza ve müttakiler için bir öğüt vesilesi kıldık **(Bakara 65-66)**

Bir zaman da Musa kavmine, “Allah size mutlaka bir inek kesmenizi emrediyor” demişti. Onlar: “Bizimle alay mı ediyorsun?” demişlerdi. Musa da: “Ben cahillerden olmaktan Allah’a sığınırım” demişti. (Yine) demişlerdi ki: “Bizim için Rabbine dua et de, o ineğin ne olduğunu (yaşını) bize iyice açıklasın” (Musa da): Allah diyor ki: “O ne çok yaşlı, ne de pek genç değil, ikisi ortası bir dinç inektir. Artık emrolunduğunuz şeyi yapın” demişti.

(Tekrar) şöyle söylemişlerdi: “Bizim için Rabbine dua et de onun rengi ne olacak bize açıklasın” O da (Rabbim) diyor ki: “O seyredenlere ferahlık verecek sarı renkte bir inektir” demişti.

(Yine) demişlerdi ki: “Bizim için Rabbine dua et de o nasıl (bir inek)tir, bize apaçık anlatsın. Çünkü bizce birçok inekler birbirine benziyor. Allah dilerse (inşaallah) muvaffak olacağız” (Musa şöyle) dedi:” Rabbim buyuruyor ki: O, ne çifte koşulup

tarla sürececek, ne de ekin sulayacak bir inek değildir. Salıverilmiş bir inektir. Hiçbir alacası yoktur. Onlar, “İşte şimdi hakikati getirdin” dediler ve o ineği (bulup) boğazladılar. Az kalsın bunu yapamayacaklardı.

Hani siz (ey yahudiler) bir şahsı öldürmüştünüz de, onu (öldürme işini) birbirinizin üzerine atmıştınız. Hâlbuki Allah sizin gizlediğinizi açığa vuracaktı. Onun için biz: “O (ölünün cesedine, ineğin) bir parçası ile vurun” demiştik (ve bu suretle o dirilmişti). İşte Allah böylece ölüleri diriltir. Aklınızı başınıza alırsınız diye böylece size ayetlerini gösterir **(Bakara 67-68-69-70-71-72-73)**

Sonra, bunun peşinden kalpleriniz yine katılaştı. Şimdi o taş gibi, hatta daha da katı. Çünkü öylesi taşlar vardır ki, ondan ırmaklar kaynar. Ve yine öylesi vardır ki, yarılip ondan sular çıkar. Öylesi de vardır ki, Allah korkusuyla aşağıya düşer. Allah sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir **(Bakara 74)**

Onların size inanmalarını mı umuyorsunuz? Hâlbuki onlardan bir zümre vardır ki, Allah’ın kelamını dinlerler, onu anladıktan sonra, bunu bile bile, tahrif ederlerdi **(Bakara 75)**

Onlar iman edenlerle karşılaştıkları zaman, “inandık” derler. Birbirleriyle başbaşa kaldıklarındaysa, “Allah’ın size açmış olduğu şeyi, Rabbimiz katında kendisiyle size karşı delil getirsinler diye mi onlara söylüyorsunuz? Buna aklınız ermiyor mu?” derler. Bilmezler mi ki, Allah onların sakladıklarını da, açığa vurduklarını da bilir **(Bakara 76-77)**

Onların içinde, kitabı bilmeyen ümmiler vardır. Bildikleri sadece bir sürü asılsız şeylerdir ve ancak zanda bulunurlar. Onu az bir değer karşılığında satmak için elleriyle kitabı yazıp sonra da: “Bu Allah katındandır” diyenlere yazıklar olsun! Vay ellerinin yazdıklarından ötürü başlarına geleceklere! Vay kazanmakta oldukları şeyden dolayı onlara! **(Bakara 78-79)**

Onlar “Cehennem bize ancak sayılı günler dokunacaktır” dediler. (Onlara) de ki: Allah’tan bir ahid mi aldınız? Öyle ise Allah ahdinden asla caymaz. Yoksa Allah’a karşı bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz? **(Bakara 80)**

Hayır (iş öyle değil). Kim bir kötülük (günah) kazanır da günahı kendisini iyice sararsa, onlar cehennemliktir. Onlar orada ebedi kalacaklar **(Bakara 81)**

İman edip salih ameller işleyenler (yok mu?) işte onlar cennetliktir ve onlar orada ebedi olarak kalıcıdırlar **(Bakara 82)**

Hani biz isrâiloğullarından, “Allah’tan başkasına ibadet etmeyin, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik yapın, insanlara güzel söyleyin; namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin” diye bir ahid almıştık. Sonra da, içinizden az bir kısmı hariç, yüz çevirdiniz ve hâlâ da yüz çevirmektesiniz (Bakara 83)

Hani sizden, kanlarınızı akıtmayacaksınız ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız, diye kesin bir söz almıştık. Sonra siz de bunu ikrar etmişsiniz ve şimdi de buna şehadet ediyorsunuz (Bakara 84)

Sonra sizler yine o kimselersiniz ki kendilerinizi öldürüyor, içinizden bir grubu yurtlarından çıkarıyor, onlara karşı günah ve düşmanlık hususunda birleşip yardımlaşıyorsunuz. Eğer onlar esir olarak size gelirlerse onlarla fidyeleşiyorsunuz. Hâlbuki onları yurtlarından çıkarmak size haramdı. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıyorsunuz da bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanların cezası dünyada bir rüsvaylıktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde de onlar azabın en çetinine uğratılacaklardır. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir (Bakara 85)

“İşte bunlar, ahiret hayatına mukabil dünya hayatını satın alanlardır. Bu sebeple, onların azabı hafifletilmez ve onlara yardım da olunmaz (Bakara 86)

Celâlim hakkı için Musa’ya kitabı verdik, ondan sonra da peş peşe peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa’ya da apaçık deliller verdik ve onu Ruh’ı Kudüs ile destekledik. Demek, ne zaman bir peygamber size gönüllerinizin hoşlanmadığı bir şeyi gösterirse, kibirlenmek isteyeceksiniz de bir kısmınız yalanlayacak, bir kısmınız da öldüreceksiniz, öyle mi? (Bakara 87)

(Yahudiler): “Kalplerimiz perdelidir” dediler. Hayır öyle değil. Allah onları inkârları sebebi ile rahmetinden kovmuştur. Onun için artık az inanırlar (Bakara 88)

O yahudilere Allah katında, yanlarında bulunan (Tevrat’ı) tasdik edici bir kitap gelince -ki daha evvel inkâr edenlere karşı (Allah’tan) böyle bir fetih (zafer) istiyorlardı- işte tanıdıkları o şey kendilerine gelince, onu inkâr ettiler. Bu sebeple Allah’ın laneti kâfirlerin üstünedir (Bakara 89)

Onlar, Allah’ın, kullarından dilediği kimseye fazlından indirmesini haset ettikleri için, Allah’ın (bu kere) indirdiği (Kur’anı) da inkâr etmek suretiyle kendilerini ne kötü şeye sattılar! Böylece gazap üstüne gazaba uğradılar (hak ettiler). O kâfirler için (kendilerini) hor ve hakir edecek bir azap vardır (Bakara 90)

Bir de onlara, “Allah’ın indirdiğine iman ediniz” denildiği zaman, “Biz bize indirilen (Tevrat’a) inanırız” derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Hâlbuki o (Kur’an)

yanlarında bulunan (Tevrat'ı) tasdik edici bir gerçektir. De ki; Öyle ise daha önce, eğer iman edenler idiyseniz, niçin Allah'ın peygamberlerini öldürdünüz? **(Bakara 91)**

Andolsun ki Musa size en açık delilleri getirdi. Sonra siz onun ardından buzağıyı ilah edindiniz. Siz zalimlersiniz **(Bakara 92)**

Hani, "Size verdiğimiz kuvvetle tutun ve dinleyin" diye sizden bir kesin söz almış ve Tûr dağına üzerinize kaldırmıştık. Onlar da: "Duyduk ve isyan ettik" demişlerdi. Küfürleri yüzünden kalplerine buzağı (sevgisi) içirilmişti. De ki: "Eğer mümin iseniz, inancınız size ne kötü şeyi (yapmanızı) emrediyor? **(Bakara 93)**

De ki: Allah katında ahiret yurdu, başkalarının değil de, yalnız sizin ise, eğer doğrulardan iseniz, haydin ölümü isteyin. Ama onlar, ellerinin yapmış oldukları şeyler sebebiyle, ölümü asla isteyemeyecekler. Allah zalimleri, hakkıyla bilicidir **(Bakara 94-95)**

Celâlim hakkı için sen onları diğer insanlardan ve müşriklerden hayata daha fazla düşkün bulacaksın. Onlardan her biri arzu eder ki bin yıl yaşasın. Hâlbuki onun çok yaşatılması kendisini azaptan uzaklaştırıcı değildir. Allah, onlar ne yaparlarsa görür **(Bakara 96)**

De ki; Kim Cebrail'e düşman olursa (kahrından gebersin). Çünkü kendinden evvelki (kitapları) tasdik edici ve müminler için hidayet vesilesi ve müjde olan (Kur'anı) Allah'ın izni ile senin kalbine o indirmiştir. Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa şüphesiz Allah da o kâfirlerin düşmanıdır **(Bakara 97-98)**

Andolsun ki biz sana, apaçık ayetler indirdik. Bunları ancak, fasık olanlar inkâr eder **(Bakara 99)**

Onlar ne zaman bir ahid (söz) verseler, içlerinden bir grup o sözü bozup atıvermedi mi? Hayır onların çoğu iman etmezler **(Bakara 100)**

Onlara ne zaman Allah katından, ellerindeki kitabı (Tevrat'ı) tasdik edici bir peygamber gelse, ehli kitaptan bir grup sanki (hakikati) bilmiyorlarmış gibi Allah'ın kitabını arkalarına atmış (ona kulak asmamış, ondan yüz çevirmişler)dir **(Bakara 101)**

Ve onlar, şeytanların Süleyman'ın mülkü hakkında söyledikleri şeylere uydular. Oysaki Süleyman, asla kâfir olmadı. Fakat şeytanlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe, Hârut ve Mârut'a indirilen şeyleri öğretmeleri sebebiyle, kâfir oldular. O iki

melek: “Biz ancak bir imtihan vesilesiyiz, sakın sen kâfir olma” demedikçe, sihir öğretmiyorlardı. Onlar bu iki melekten, karı ile kocanın arasını ayıracakları şeyi öğreniyorlardı. Oysaki onlar, Allah’ın izni olmadıkça, bu sihirle hiç kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine zararı dokunacak, faydası olmayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun ki onlar, o sihri satın alan kimsenin ahirette hiçbir nasibi olmayacağını biliyorlardı. Mukabilinde kendilerini satmış oldukları şey gerçekten ne kötüdür. Keşke bunu bilselerdi! **(Bakara 102)**

Eğer onlar iman edip müttakiler olsalardı, Allah katından olan sevap, eğer bilselerdi, daha hayırlı olurdu **(Bakara 103)**

Ey iman edenler, “râina” demeyiniz, “Bize bak” deyin ve (söze) kulak veriniz. Kâfirler için pek acıklı bir azap vardır **(Bakara 104)**

Ehli kitabın kâfirleri de, müşrikler de size Rabbinizden bir hayır indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetiyle kimi dilerse onu mümtaz kılar. Allah en büyük lütfu inayet sahibidir **(Bakara 105)**

Biz neshettiğimiz veya unutturduğumuz bir ayetin ya ondan daha hayırlısını yahut onun benzerini getiririz. Allah’ın herşeye kemâliyle kâdir olduğunu bilmiyor musunuz? **(Bakara 106)**

Bilmiyor musun, göklerin ve yerin mülkü şüphesiz Allah’ındır ve sizin Allah’tan başka ne bir dost ne de bir yardımcınız yoktur **(Bakara 107)**

Daha önce Musa’dan talep edildiği gibi, yoksa sizde mi peygamberinizden bazı isteklerde bulunuyorsunuz? Her kim imanı küfürle değiştirirse, muhakkak ki dosdoğru yoldan sapıtmıştır **(Bakara 108)**

Ehli kitabın birçoğu, hak kendilerine apaçık belli oldukları sonra, içlerindeki hasetten dolayı, imanınızdan sonra sizi küfre döndürmek istedi. Allah emrini getirinceye kadar onları bırakın, serzenişte bulunmayın. Muhakkak ki Allah, her şeye kadirdir **(Bakara 109)**

Namazı kılın, zekâtı verin. Kendiniz için, önden ne hayır yollarsanız Allah katında onu bulacaksınız. Şüphesiz Allah ne yaparsanız kemâliyle görendir **(Bakara 110)**

Cennete ancak yahudi veya hristiyan olanlar girecektir, dediler. Bu onların kuruntularıdır. De ki: Eğer, iddianızda doğru iseniz, getirin delilinizi. Evet, kim, muhsin olarak özünü Allah’a teslim ederse, işte onun mükâfatı Rabbi katındadır. Böylelerine bir korku yoktur, onlar hüznlenmeyeceklerdir de **(Bakara 111-112)**

Yahudiler: “Hristiyanlar (saymaya değer) bir şeye sahip değil” dediler. Hristiyanlar da: “Yahudiler bir şeye sahip değil” dediler. Hâlbuki onların hepsi de Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler de aynen onların söyledikleri gibi söylediler. Allah ihtilafa düşmekte oldukları hususlarda, kıyamet günü onların arasında hüküm verecektir **(Bakara 113)**

Allah’ın mescitlerinde, O’nun isminin zikredilmesini engelleyip, onların harap edilmesi için çalışan kimseden daha zalim kim olabilir? Bunlar için, oraya ancak korkarak girmeleri uygundur. Onlara dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır **(Bakara 114)**

Doğu da, batı da Allah’ındır. Onun için nereye dönersen, Allah’ın yüzü (kıblesi) oradadır. Şüphe yok ki Allah vâsi ve hakkıyla bilicidir **(Bakara 115)**

Onlar (yahudi ve hristiyanlar), “Allah kendine çocuk edindi” dediler. Allah (bu gibi şeylerden) münezzehtir. Aksine göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur, hepsi O’nun emrine amadedir. O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Birşeye hükmettiği zaman, ona ancak “ol” der, o da olur **(Bakara 116-117)**

Bilmeyen kimseler: “Allah bize (açıkça, yüzyüze) konuşsa ya. Yahut bize bir mucize gelse ya” dediler. Onlardan önceki insanlar da tıpkı onlar gibi söylemişlerdi. Kalpleri birbirine ne kadar benziyor. Biz, hakikatleri iyice bilmek isteyenlere ayetlerimizi açıkladık **(Bakara 118)**

Şüphe yok ki biz seni kâmil bir müjdecî ve gerçek bir korkutucu olarak hak ile gönderdik. Sen cehennemliklerden mesul değilsin **(Bakara 119)**

Ne yahudiler, ne de hristiyanlar, sen onların dinine uymadıkça, asla senden hoşnut olmazlar. De ki: Allah’ın hidayeti (islam), doğru yolun ta kendisidir. Eğer sana gelen (bunca) ilimden sonra onların heva ve heveslerine uyacak olursan, yemin olsun ki, senin için Allah’tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulunmaz **(Bakara 120)**

Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler onu, hakkını vererek okurlar. İşte ona iman edenler bunlardır. Kim onu inkâr ederse, onlar en büyük zarara uğrayanların ta kendileridir **(Bakara 121)**

Ey isrâiloğulları size ihsan ettiğim (bunca) nimetimi ve sizi (bir zamanlar) âlemler üzerine hakikaten üstün kılmış olduğumu hatırlayın. Hiçbir kimsenin kimseden yana bir şey ödeyemeyeceği, kimseden bedel kabul olunmayacağı, kimseye şefaatin fayda vermeyeceği, o (kâfirlere) yardım da edilmeyeceği bir günden sakının **(Bakara 122-123)**

Ve hatırlayın o zamanı ki Rabbi İbrahim'i birtakım kelimelerle imtihan edip de o, bunları tamamen yerine getirince; "Seni insanlara imam (önder) yapacağım" buyurmuş. (İbrahim): "Zürriyetimden de" demiş, Allah ise: "Zalimler ahdime eremez" demişti **(Bakara 124)**

Hatırla, hani biz Kabe'yi insanlar için bir toplanma yeri ve emniyet vesilesi yapmıştık. Siz, Makam-ı İbrahim'i bir namazgâh edinin! Biz, İbrahim ve İsmail'e, "Evimi tavaf edenler, itikâf edenler, rükû ve secde edenler için temizleyin" diye emretmiştik! **(Bakara 125)**

Hani İbrahim: "Ya Rabbi, burasını (Mekke'yi) emniyetli bir şehir yap ve ahalisinden Allah'a ve ahirete inananları çeşitli mahsullerle rızıklandır" demişti. (Allah da) kâfir olanlarını dahi kısa bir zaman için faidelendireceğim. Sonra onu cehennem azabına zorla sokacağım. (O cehennem) ne kötü bir varış yeridir" buyurmuştur **(Bakara 126)**

Hani, İbrahim İsmail ile birlikte Beyt'in temellerini yükseltiyordu. "Ey Rabbimiz, bizden kabul buyur, muhakkak ki Sen, hakkıyla duyan ve bilensin. Ey Rabbimiz, bizleri sana teslim olmuş iki kimse, zürriyetimizden de sana teslim olmuş bir ümmet yap! Ve bize, ibadet mahallerini göster, tevbelerimizi de kabul buyur. Muhakkak ki sen, tevbeleri çokça kabul eden ve merhameti çok olansın. Ey Rabbimiz, onların içinde, onlara ayetlerini okuyacak onlara kitabı, hikmeti öğretecek ve onları temizleyecek onlardan bir peygamber gönder. Muhakkak ki yegâne galip ve sonsuz hikmet sahibi olan ancak sensin **(Bakara 127-128-129)**

Kendini bilmeyenden başka kim İbrahim'in dininden yüz çevirir? Andolsun ki biz onu dünyada beğenip seçmişiz. O şüphe yok ki ahirette de salihlerdendir **(Bakara 130)**

Rabbi ona, "(Kendini Allah'a) teslim et" dediği zaman, o "Âlemlerin Rabbine teslim oldum" demişti **(Bakara 131)**

İbrahim, bunu oğullarına da vasiyet etti. Yakup da: "Ey oğullarım Allah sizin için bu dini seçti. O halde siz de ancak müslümanlar olarak can verin" **(Bakara 132)**

Yoksa sizler, Yakub'a ölüm geldiği zaman orada mıydınız? Hani o, oğullarına şöyle demişti: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" Onlar da şöyle demişlerdi: "Senin Tanrına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın bir tek Tanrı olan İlahına ibadet edeceğiz. Biz O'na teslim olmuşuzdur" İşte onlar bir ümmetti, geçti. Onların kazandığı kendilerinin, sizin kazandığınız da sizindir ve siz onların yaptıklarından sorulmayacaksınız **(Bakara 133-134)**

"Yahudi veya nasrani olun ki, hidayete eresiniz" dediler. De ki: "Hayır, muvahhid olarak İbrahim'in dinine... O, şirk koşanlardan değildir" **(Bakara 135)**

Deyiniz ki: “Biz Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilene; Musa’ya ve İsa’ya verilene ve peygamberlere Rableri katından verilen her şeye iman ettik! Onlar arasında hiçbir ayırım yapmayız. Biz, Allah’a teslim olmuşlarız **(Bakara 136)**

Eğer onlar, sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse muhakkak hidayete ermiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, o zaman onlar ancak ayrılık (ihtilaf) içindedirler. Allah onlara karşı sana yeter. O, hakkıyla işiten ve bilendir **(Bakara 137)**

Allah’ın boyası... Allah’tan daha güzel boyaması olan kimdir. Biz ona kulluk edenleriz **(Bakara 138)**

De ki “Siz, Allah hakkında bizimle mücadele mi ediyorsunuz? Hâlbuki O, sizin de Rabbinizdir, bizim de. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz O’na tam gönülden bağlanmışız **(Bakara 139)**

Yoksa siz, muhakkak ki İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunları yahudi idiler mi diyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Yanında Allah’tan olan bir şehadeti saklayandan daha zalim kim olabilir? Allah, sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir **(Bakara 140)**

Onlar bir ümmet idi geçti. Onların kazandıkları kendilerine ait, sizin kazandığınız da size ait. Siz onların yaptığı şeylerden mesul olmazsınız **(Bakara 141)**

İnsanlardan kimi beyinsizler, “Onları, üzerinde bulundukları kiblelerinden çeviren nedir?” diyecekler. De ki: Doğu da Allah’ındır, batı da. O, dilediğini dosdoğru olan yola iletir **(Bakara 142)**

Böylece sizi (Ey Muhammed ümmeti) vasat (orta, mutedil) bir ümmet yaptık, ta ki insanlara karşı siz şahitler olasınız ve bu peygamber de size tam bir şahit olsun diye. (Habibim) senin hâlâ üzerinde bulunduğun (kıbleyi) kible yapmamız, o peygambere (sana) uyanları, ayağının iki ökçesi üzerinde geri döneceklerden (uymayanlardan) ayırdetmemiz içindir. Gerçi (bu) elbette büyük bir şeydir. Ancak bu, Allah’ın doğru yola iletmediği kimseler hakkında değildir. Allah imanınızı boşa çıkarmaz. Çünkü Allah insanlara çok şefkatli ve merhametlidir **(Bakara 143)**

Biz, yüzünü çok kere göğe doğru dönderdiğini görüyoruz. Şimdi seni muhakkak hoşlanacağın bir kıbleye çeviriyoruz. (Namazda) yüzünü artık Mescidi Harama çevir. (Ey müminler) siz de nerede bulunursanız yüzlerinizi o yana döndürün. Şüphesiz yok ki kendilerine kitap verilenler bunun, Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu pekiyi bilirler. Allah onların yapacaklarından gafil değildir **(Bakara 144)**

Yemin olsun ki, sen kendilerine kitap verilenlere her ayeti (mucizeyi) getirsen bile, senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. (Hatta) onlar birbirinin kıblesine bile uymazlar. Celâlim hakkı için, sana gelen bunca ilimden sonra, onların heva ve heveslerine uyacak olursan, elbette o zaman zalimlerden olursun **(Bakara 145)**

Kendilerine kitap verdiğimiz (o) kimseler, o (Muhammed'i) kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Onlardan bir gurup muhakkak ki, Rabbin katından olduğunu bildikleri halde o gerçeği gizlerler. Binaenaleyh sen sakın şüphe edenlerden olma **(Bakara 146-147)**

Herkesin, yüzünü kendine döndürdüğü bir yönü vardır. Öyle ise siz de, hayırlara koşun, yarışın. Nerede bulunursanız bulunun, Allah hepinizi (bir araya) getirecektir. Şüphesiz ki Allah herşeye hakkıyla kadirdir **(Bakara 148)**

Nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Bu, Rabbinden gelen bir haktır. Allah sizin yaptıklarınızdan gafil değildir. Nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Her nerede bulunursanız, yüzlerinizi onun tarafına döndürün ki, aleyhinize, insanların, içlerinden ancak zalimlerin yapışacağı bir bahane dışında hücceti kalmasın. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Ben de size olan nimetimi tamamlayayım da, böylece siz de hidayete ulaşasınız **(Bakara 149-150)**

Nitekim biz içinizde, size ayetlerimizi okuyan, sizi temizleyen, size kitabı ve hikmeti ve bilmediğiniz birçok şeyi öğreten, sizden bir peygamber gönderdik **(Bakara 151)**

Öyle ise siz beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin, nankörlük etmeyin **(Bakara 152)**

Ey iman edenler sabır ve namaz ile yardım isteyin. Şüphesiz ki Allah sabredenlerle beraberdir **(Bakara 153)**

Allah yolunda öldürülmüş olanlar için “ölü”ler demeyin, bilakis onlar diridirler, fakat siz farkına varmazsınız **(Bakara 154)**

Celalim hakkı için sizi biraz korku, açlık, mallardan, canlardan ve mahsullerden yana eksiltme ile imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele **(Bakara 155)**

Ki onlara bir musibet çattığı zaman “sahibimiz Allah'tır, döneceğimiz yer de O'nun huzurudur” derler. İşte onlara, Rablerinden mağfiretler ve rahmet vardır. Ve onlar, hidayete erenlerin ta kendisidir **(Bakara 156-157)**

Safa ve Merve Allah'ın nişanelerindendir. Kim Beytullah'ı hac ve umre niyetiyle ziyaret ederse, bunları güzelce tavaf etmesinde bir beis yoktur. Kim nafile olarak bir hayır işlerse, (bilsin ki) Allah şâkir ve alimdir **(Bakara 158)**

Muhakkak ki, indirmiş olduğumuz apaçık delilleri ve hidayeti, onu kitapta insanlara açıklamamızdan sonra gizleyenler yok mu? İşte bunlara Allah lanet eder; bunlara lanet edebilen herkes de lanet eder **(Bakara 159)**

Tevbe eden, hallerini düzelten ve beyan edenler hariç. İşte ben onların tevbesini kabul ederim. Ben, tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametli olanım **(Bakara 160)**

Gerçekte küfredip de, kâfir oldukları halde ölenler yok mu? İşte, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerinedir. Onlar, o ateşte ebedi kalıcıdırlar. Onların, ne gördükleri azap hafifletilir, ne de onlara mühlet verilir **(Bakara 161-162)**

Hepinizin tanrısı tek olan tanrıdır. Ondan başka tanrı yoktur. O, rahman ve rahimdir **(Bakara 163)**

Muhakkak ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeylerle denizlerde akıp giden gemilerde, Allah'ı Teâla'nın gökten indirip de kendisiyle, ölümünden sonra yeryüzünü dirilttiği suda, orada her türlü canlıyı yaratıp yaymasında, yer ile gök arasında boyun eğmiş rüzgâr ve bulutları evirip çevirmesinde düşünen insanlar için nice ayetler vardır **(Bakara 164)**

Bazı insanlar, Allah'tan başka O'na şerikler (ortaklar) koşarlar ve Allah'ı sever gibi onları severler. İman edenlerin Allah'a sevgisi ise (herşeyden) sağlamdır. (Şirke düşerek) zulmedenler, azabı gördükleri zaman, bütün kuvvet (ve kudretin) Allah'ın olduğunu ve Allah'ın gerçekten pek çetin azaplı olduğunu bir bilselerdi! **(Bakara 165)**

O zaman (görürler ki) kendilerine tabi olanlar, kendilerine uyanlardan hızla uzaklaşmıştır. (Hepsi) o azabı görmüşlerdir. Aralarındaki bağlar kopmuştur. Ve o tabi olanlar şöyle demiştir: “Eğer bizim için dünyaya bir defa dönme imkânı olsaydı, (bugün) bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşırdık “ Böylece Allah, onların bütün amellerini pişmanlıklar halinde kendilerine gösterecektir. Onlar cehennemden çıkacak da değiller **(Bakara 166-167)**

Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerden, helal ve temiz olanlarından yiyeceksiniz. Şeytanın adımlarına uymayınız. Çünkü o, gerçekten sizin için apaçık bir düşmandır. Şeytan size sadece kötülüğü, hayâsızlığı ve Allah'a karşı (Allah hakkında) bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder **(Bakara 168-169)**

Onlara, “Allah’ın indirdiğine uyun” denildiği zaman onlar “Hayır, biz ecdadımızı üzerinde bulduğumuz (dine) uyarız” derler. Onların ecdadı hiçbir şey anlamamış ve doğruyu bulamamış (kimseler) olsalar da mı? (uyacaklar)! **(Bakara 170)**

İnkâr edenlerin durumu, bir bağırs çağırıştan başka bir şey duymayan şeylere seslenen kimsenin hâli gibidir. Onlar, hiçbir şeyi anlamayan, sağır, dilsiz ve kördürler **(Bakara 171)**

Ey iman edenler, size rızık olarak verdiğimiz şeylerin helalinden yiyin ve eğer Allah’a ibadet ediyorsanız, O’na şükredin **(Bakara 172)**

O (Allah) size, ölü (murdar hayvanı), kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası için kesileni kesinlikle haram kıldı. Fakat kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, (kimsenin hakkına tecavüz etmemek) ve haddi aşmamak şartıyla (bunlardan yemesinde) ona bir günah yoktur. Şüphesiz Allah gafûr ve rahimdir **(Bakara 173)**

Allah’ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de, onu az bir paha karşılığı satanlar (yok mu?) işte onlar, karınlarına ateşten başka bir şey yemiş olmazlar. Kıyamet günü Allah onlarla konuşmaz, onları temize çıkarmaz, onlar için pek acı verici bir azap vardır **(Bakara 174)**

İşte bunlar hidayete karşılık sapıklığı, mağfirete mukabil de azabı satın almış olan kimselerdir. Onlar, ateşe ne de sabırlıdırlar! **(Bakara 175)**

Bunun sebebi şudur: Çünkü Allah kitabı hak olarak indirmiştir. O kitap hususunda ihtilafa düşenler, muhakkak ki uzak bir ayrılık içindedirler **(Bakara 176)**

Yüzlerinizi doğu ve batı cihetlerine çevirmeniz bir taat değildir. Fakat taat, Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman eden; sevdiği malını yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere, köle ve esirlere veren; dosdoğru namaz kılıp zekât veren; ahidleştikleri zaman ahidlerine sımsıkı bağlı olan, sıkıntıda ve hastalıkta ve savaşın kızıştığı anlarda sabırlı olanların yaptığıdır. İşte bu kimseler, dosdoğru olanlardır. İşte bunlar, müttakilerin ta kendileridir **(Bakara 177)**

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (hükmedildi). Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın (kisas edilir). Fakat hangi (katilin) lehinde, öldürülenin kardeşi tarafından cüzi bir şey affedilirse, (kisas düşer). Artık maruf olana uymak ve ona (öldürülenin velilerine) güzellikle (diyetini) ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden size olan bir hafifletme ve esirgemedir. O halde kim bundan (af ve ödemedi) sonra haddi aşarsa, onun için elim bir azap vardır **(Bakara 178)**

Ey akıl sahipleri, kısısta sizin için hayat vardır. Umulur ki, sakınırsınız **(Bakara 179)**

Sizden birinize ölüm geldiğinde, eğer geriye mal bırakıyorsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya meşru bir suretle vasiyette bulunması, müttakiler üzerinde bir hak olarak, farz kılındı **(Bakara 180)**

Artık kim bu (ölünün vasiyetini) duyduktan sonra değiştirirse, muhakkak onun vebali o değiştiren kimseyedir. Şüphesiz ki Allah işiten ve bilendir **(Bakara 181)**

Bununla beraber kim vasiyet edenin haksızlığa meylinden veya bir günah işlemesinden korkup da, onların arasını bulursa, ona hiç günah yoktur. Muhakkak ki, Allah gafûrdur, rahimdir **(Bakara 182)**

Ey iman edenler, sizden önceki ümmetlere yazıldığı (farz kılındığı) gibi, korunup müttaki olasınız diye, size de oruç yazıldı **(Bakara 183)**

(Oruç) sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta yahut yolculukta olursa, tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde tutar. Güç yetiremeyenler üzerine de bir yoksulu doyuracak kadar fidye vermek gerekir. Bununla beraber kim de gönül isteğiyle bir hayır işlese bu, onun için daha hayırlıdır. Eğer bilerseniz, oruç tutmanız sizin için hayırlıdır **(Bakara 184)**

(O sayılı günler) Ramazan ayıdır. İnsanlara hidayet olan, hidayetin ve furkanın açık delilleri olan Kur'an o ayda indirilmiştir. Öyle ise sizden kim o aya erişirse, onu oruç tutarak geçirsin. Kim de hasta veya yolcu olursa, başka günlerde, o tutmadığı günler sayısınca (oruç tutsun) Allah size kolaylık diler, zorluk değil. Bu, o sayıyı tamamlamanız ve Allah'ı, sizi muvaffak kıldığı şeylerden dolayı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz **(Bakara 185)**

Kullarım sana beni sordukları zaman, (onlara söyle:) Şüphesiz ki ben (onlara) çok yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına icabet ederim. Binaenaleyh onlar da benim (davetime) icabet etsinler ve bana iman etsinler. Umulur ki onlar (o zaman) hak yolu bulurlar **(Bakara 186)**

(Ey kocalar!) “Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmanız size helal kılındı. Onlar sizin için, siz de onlar için birer elbise (örtü)sünüz. Allah, kendinize karşı hainlik ettiğinizi bildi de tevbenizi kabul etti, sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiğini isteyin. Fecrin beyaz ipliği kara ipliğinden sizce ayırt edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikâfta bulunduğunuz zamanlarda kadınlarınıza yaklaşmayın. İşte bunlar, Allah'ın (çizdiği)

sınırlardır. Sakın o sınırlara yaklaşmayın. Allah, ayetlerini insanlara böyle açıklar. Umulur ki (haramlardan) sakınırsınız **(Bakara 187)**

Aranızda mallarınızı batıl (yollar) ile yemeyin ve bildiğiniz halde insanların mallarından bir kısmını günah ile yiyebilmek için, onları hâkimlere vermeyin **(Bakara 188)**

Sana hilalleri (yeni ayları) soruyorlar; de ki onlar insanlar ve hac için vakitleri bildirirler. Evlere duvarlarından gelmek bir iyilik değildir. Fakat iyilik, ittikâ eden kimsenin yaptığıdır. Sizler evlere kapılarından geliniz ve Allah'tan korkunuz. Umulur ki, felaha erersiniz **(Bakara 189)**

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın ve haddi aşmayın. Şüphesiz ki Allah haddi aşanları sevmez **(Bakara 190)**

Onları, yakaladığınız yerde öldürün. Ve onların sizi çıkarmış olduğu yerden, siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmeden daha şiddetlidir. Onlar sizinle orada çarpışmadıkça, siz de onlarla Mescid-i Harâm yanında savaşmayın. Eğer sizlerle savaşırlarsa, onları öldürün. Kâfirlerin cezası, işte böyledir. Eğer vazgeçerlerse, bilsinler ki Allah'ı Teâla çok bağışlayan ve çok merhamet edendir **(Bakara 191-192)**

Fitne kalmayıncaya ve din (yalnız) Allah'ın dini oluncaya kadar o (kâfirlerle) savaşın. Eğer vazgeçerlerse zalimlerden başkasına hiçbir düşmanlık beslenmez **(Bakara 193)**

Haram ay, haram aya bedeldir. Haramlar karşılıklıdır. Onlar için kim size karşı haddi aşar (saldırırsa), siz de onun size karşı haddi aştığı kadar ona karşılık verin, Allah'tan ittikâ edin (korkun) ve bilin ki Allah hiç şüphesiz müttakilerle beraberdir **(Bakara 194)**

Allah yolunda mallarınızı harcayın, kendinizi tehlikeye atmayın ve iyilik yapın, Allah şüphesiz iyilik yapanları (muhsinleri) sever **(Bakara 195)**

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Fakat (bunlardan) alıkonursanız, kolayınıza gelen bir kurban (gönderin) ve bu kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden kim hasta olur veya başında bir eziyeti bulunursa, ona oruç, sadaka veya kurban (cinsin)den bir fidye gerekir. Emin olduğunuz zaman, kim hacca kadar, bir umre (yaparak) faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban (kesmesi gerekir). Fakat (kurban) bulamazsa hac günlerinde üç gün, hacdan dönünce yedi gün olmak üzere, tam on gün oruç tutmak gerekir. Bu, ailesi (evi) Mescidi Haramda (Harem bölgesinde) olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah ikâbı şiddetli olandır **(Bakara 196)**

Hac bilinen aylar(da)dır. Her kim o aylarda haccı kendisine farz kılmışsa, artık refes (cima ve cima ile ilgili sözler) günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Ne hayır yaparsanız, Allah onu bilir. Azıklanın; muhakkak ki aziğın en hayırlısı takvadır. Benden korkun, ey akıl sahipleri! **(Bakara 197)**

(Hac mevsiminde) Rabbinizin lütfundan rızık talep etmenizde bir günah yoktur. Arafat'tan ayrıldığınızda, Meş'ar-i Haram yanında Allah'ı anın. O size nasıl hidayet ettiyse, siz de O'nu zikredin. Siz gerçekten daha önce sapıklardan idiniz **(Bakara 198)**

Sonra, insanların çıktığı yerden çıkınız ve Allah'tan bağışlanmanızı dileyiniz. Muhakkak ki Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir **(Bakara 199)**

Hac menâsikinizi yaptığınız zaman, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha şiddetli bir biçimde Allah'ı anınız **(Bakara 200)**

İnsanlardan bazısı şöyle der: “Ya Rab, bize dünyada ver” Bu kimse(lerin) ahiretten yana hiçbir nasipleri yoktur. Bazı insanlar da, “Ya Rab, bize hem bu dünyada iyilik ver, hem de ahirette iyilik ver. Ve bizi (cehennem) ateşinin azabından koru” der. İşte bu kimselerin, kazandıklarından payları vardır. Allah hesabı çok çabuk görendir **(Bakara 201-202)**

Bir de sayılı (belli) günlerde Allah'ı zikredin. Kim iki günde (Mina'dan dönmek için) acele ederse, ona günah yoktur. Kim de geri kalır (orada daha durur) ise ona da günah yoktur. (Bu), takva sahibi (olanlar) içindir. Allah'tan ittikâ edin ve bilin ki muhakkak ancak, O'nun huzuruna varıp toplanacaksınız **(Bakara 203)**

İnsanlardan öylesi vardır ki, onun dünya hayatına dair sözleri senin hoşuna gider. O, kalbinde olana, Allah'ı şahit tutar. Oysaki düşmanların en acımasısıdır. Dönüp gitti mi (veya iş başına geçti mi) yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesilleri helak etmeye koşar. Allah ise fesadı sevmez. Ona, “Allah'tan kork!” denildiğinde, gururu onu günaha sürükler. İşte böylelerinin hakkından cehennem gelir. Gerçekte o, ne kötü bir yataktır **(Bakara 204-205-206)**

İnsanlar içinde; Allah'ın rızasını elde etmek amacıyla, canını satan kimseler vardır. Allah, kullarına çok şefkatlidir **(Bakara 207)**

Ey iman edenler, hep beraber sulh-ü selama girin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır **(Bakara 208)**

Size bunca açık deliller geldikten sonra yine kayarsanız, bilin ki Allah azîz ve hâkimdir **(Bakara 209)**

Onlar, ancak Allah'ın buluttan gölgeler içinde meleklerle beraber kendilerine gelip de, işlerinin bitirilivermesini mi bekliyorlar? Bütün işler Allah'a döndürülür **(Bakara 210)**

İsrâiloğullarına sor; biz onlara apaçık nice ayetler verdik ki kim Allah'ın nimetini, kendisine geldikten sonra değiştirirse, bilsin ki Allah'ın cezası çok çetindir **(Bakara 211)**

İnkâr edenlere, dünya hayatı süslenmiştir. Onlar, iman edenlerle alay ediyorlar. Hâlbuki müttaki olanlar kıyamet gününde onların üstündedirler. Allah dilediğine hesapsız rızık verir **(Bakara 212)**

İnsanlar bir tek ümmetti. Binaenaleyh Allah, müjdeciler ve inzar ediciler olarak peygamberler gönderdi ve onlarla birlikte, insanların ihtilafa düştükleri şeyler hakkında aralarında hüküm vermek için, hak ile kitap indirdi. Kendilerine apaçık deliler geldikten sonra, aralarında olan hasetten dolayı ihtilafa düşenler, o kitap verilenlerden başkası değildir. İşte Allah (böylece) iman edenleri, kendi iradesiyle, hakkında ihtilafa düştükleri hakka ulaştırdı. Allah kimi dilerse onu sıratı müstakime ulaştırır **(Bakara 213)**

Yoksa siz, sizden öncekilerin durumu sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk, öyle sıkıntılar gelip çattı ki, sarsıldılar da, peygamber ve yanındaki müminler, “Ne zaman Allah'ın yardımı?” dedi. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı mutlaka yakındır **(Bakara 214)**

Onlar, neyi nafaka olarak vereceklerini sana sorarlar. De ki: “Maldan vereceğiniz şey ebeveyne, akrabalara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara (verilir). Hangi hayrı işlerseniz, şüphesiz Allah onu bilir **(Bakara 215)**

Sizin hoşunuza gitmediği halde size savaş farz kılındı. Olur ki bir şey hoşunuza gitmediği halde, o sizin için hayırlı olur, bir şeyi de sevdiğiniz halde, o sizin için şer olur, Allah bilir, siz bilmezsiniz **(Bakara 216)**

Sana, haram o ayı, ondaki muharebeyi sorarlar. De ki “O ayda muharebe etmek büyük günahdır; Allah yolundan men etmek, onu inkâr etmek, Mescid-i Harama gitmelerine mani olmak, O'nun halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyüktür. Fitne, katilden de beterdir. Kâfirler, güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam edeceklerdir. İçinizden kim dinden döner de kâfir olarak ölürse, o gibilerin yaptığı (iyi) işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennem yâranıdırlar. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar **(Bakara 217)**

Şüphesiz iman edenler ve Allah yolunda hicret edip cihat edenler (yok mu?) İşte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah gafûr ve rahimdir **(Bakara 218)**

Sana içki ve kumar hakkında soruyorlar. De ki:” Onlarda hem büyük günah hem insanlar için bazı faydalar vardır. Günahları ise, faydalarından daha büyüktür. Sana, hangi şeyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki; “ihtiyacınızdan artanı” İşte böylece Allah, size ayetlerini iyice açıklar. Siz de böylece dünya ve ahiret hususunda iyice düşünürsünüz. Bir de sana yetimleri sorarlar. De ki, “Onların durumunu ıslah hayırlıdır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah ifsat eden ile ıslah edeni bilir. Eğer Allah dileseydi sizi muhakkak zahmete sokardı. Şüphesiz Allah mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir **(Bakara 219-220)**

Allah'ı inkâr eden kadınlarla, iman edinceye kadar evlenmeyin. İman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkeklere de, iman edinceye kadar, (mümin kadınları) nikâhlaymayın. Mümin bir köle, hoşunuza gitse de müşrikten daha hayırlıdır. İşte onlar sizi cehenneme çağırıyorlar. Allah ise, kendi iradesiyle, cennete ve mağfirete çağırır. İyice düşünüp ibret alsınlar diye, Allah ayetlerini iyice açıklar **(Bakara 221)**

Sana kadınların hayız halinden soruyorlar. De ki: “O, bir ezadır. Onun için hayız zamanında kadınlardan ayrılın, temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman, Allah'ın size emrettiği taraftan onlara varın. Muhakkak ki Allah çok tevbe edenleri sever; iyice temizlenenleri sever **(Bakara 222)**

Kadınlarınız sizin tarlanızdır. O halde tarlanıza, dilediğiniz gibi gelin. Kendiniz için takdime yapın. Allah'tan korkun ve mutlaka O'na kavuşacağınızı bilin. İman edenleri müjdele **(Bakara 223)**

Allah'ı, yeminlerinizden dolayı, iyilik etmenize, ittikâ etmenize ve insanlar arasını bulmanıza engel yapmayın. Allah hakkıyla iştirici kemâliyle bilicidir **(Bakara 224)**

Allah, yeminlerinizdeki lağv'dan dolayı, sizi sorumlu tutmaz. Fakat kalplerinizin azmetmiş olduğu şeyler yüzünden sizi muaheze eder. Allah çok bağışlayıcıdır, halimdir **(Bakara 225)**

Kadınlara yaklaşmamaya yemin edenlerin (ilâ yapanların) dört ay beklemeleri gerekir. Eğer erkekler dönerlerse, şüphe yok ki Allah gafûr ve rahimdir. Eğer (onları) boşamaya karar verirler ise, şüphesiz Allah hakkıyla iştirici, gerçekten bilicidir **(Bakara 226-227)**

Boşanmış kadınlar, kendi kendilerine üç hayız ve temizlenme müddeti beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helal olmaz. Kocaları, bu bekleme müddeti içinde barışmak isterlerse, onları geri almaya herkesten daha müstehaktır. Erkeklerin meşru suretle kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da onlar üzerinde hakları vardır. Erkekler onlar üzerinde (daha üstün) bir dereceye sahiptirler. Allah azîz ve hâkimdir **(Bakara 228)**

Boşama iki defadır. (Ondan sonrası) ya iyilikle tutmak veya güzellikle salmaktır. Onlara verdiğinizden bir şeyi geri almanız size helal olmaz. Erkek kadını, Allah'ın sınırlarına riayet edemeyeceklerinden korkarlarsa müstesna. Eğer siz onların, Allah'ın sınırlarına riayet edememelerinden korkarsanız, o zaman kadının fidyeye vermesinde ikisine de bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte o kimseler zalimlerin ta kendileridir **(Bakara 229)**

Erkek hanımını tekrar boşarsa ondan sonra kadın kendisinden başka bir adamla nikâhlanmadıkça ona helal olmaz. Bununla beraber eğer bu koca da onu boşar ve onlar Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarına inanırlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde her ikisine de günah yoktur. Bunlar bilen ve anlayan kimseler için, Allah'ın açıkladığı sınırlardır **(Bakara 230)**

Ve kadınları boşadınız da iddetlerini bitirdiler mi, artık onları ya iyilikle tutun veya iyilikle bırakın. Onları, sırf zulmetmek için zararlarına olarak tutmayın. Kim böyle yaparsa kendisine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyuncak yerine koymayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği kitap ile hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah herşeyi hakkıyla bilendir **(Bakara 231)**

Kadınları boşayıp da, onlar iddetlerini bitirdiler mi, aralarında meşru bir suretle anlaştıkları zaman, kendilerini kocalarına nikâhlanmalarına mâni olmayın. İşte, sizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla öğüt veriliyor. Bu sizin için daha faziletli ve daha temizdir. Allah bilir, siz ise bilmezsiniz **(Bakara 232)**

Anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. (Bu), emmeyi tam yaptırmak isteyenler içindir. O (annelerin) maruf şekilde yiyeceği ve giyeceği, çocuk kendisinin olan babaya aittir. Kimse güç yetiremeyeceği şeyle mükellef tutulamaz. Ne bir anne çocuğu yüzünden, ne de çocuğun babası, o çocuğu sebebiyle zarara sokulmasın. Mirasçıya düşen de bunun gibisidir. Eğer (ana ve baba) aralarında anlaşarak ve müşavere ederek, çocuğu memeden kesmeyi arzu ederlerse, ikisine de günah yoktur. Çocuklarınızı (başkalarına) emzirtmek isterseniz, maruf bir şekilde vereceğiniz (emzirme ücretini) ödemek şartıyla, yine size bir vebal yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki şüphesiz Allah, ne yaparsanız hakkıyla görendir **(Bakara 233)**

Sizden ölüp geriye zevceler bırakanların zevceleri kendi kendilerine dört ay on gün beklerler. İşte bu müddeti bitirdikleri zaman artık onların kendileri hakkında meşru bir şekilde yapacakları şeylerden dolayı size bir günah yoktur. Allah ne yaparsanız, hakkıyla haberdardır **(Bakara 234)**

(Vefat iddetini bekleyen) kadınlara evlilik teklifini ıtlatmanızda, ya da böyle bir arzuyu gönüllerinizde saklamanızda size bir vebal yoktur. Allah, sizin onları mutlaka hatırlayacağınızı bilmiştir. Fakat kendileriyle gizlice vaadleşmeyin. Ancak, maruf bir söz söylemeniz müstesna. (Farz olan) iddet son buluncaya kadar da nikâh bağına bağlamaya azmetmeyin ve Allah'ın kalplerinizde olanı muhakkak bildiğini bilin. Artık bu işten sakının ve bilin ki Allah gafûr ve halimdir **(Bakara 235)**

Kendileriyle temas etmediğiniz veya kendilerine bir mihir belirlemediğiniz kadınları boşarsanız, bunda size bir vebal yoktur. O kadınları, zengin olanlarınız gücüne göre, fakir olanınız da yine gücüne göre, maruf bir mal ile faydalandırınız (onlara veriniz). Bu, muhsinler üzerine bir borçtur **(Bakara 236)**

Eğer siz onları kendilerine temas etmeden (cinsi münasebetten) önce boşar, (fakat önceden) onlara bir mihir belirlemiş olursanız, belirlediğiniz o mihrin yarısı (onlarındır). Ancak kendilerinin vazgeçmeleri veya nikâh düğümü elinde olan kimsenin bağışlaması müstesna. (Ey erkekler) sizin bağışlamanız takvaya daha uygundur. Aranızdaki üstünlüğü unutmayın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir **(Bakara 237)**

Namazlara ve salât-ı vustaya devam ediniz. Allah için, tam bir huşu ile kıyamda durun **(Bakara 238)**

Eğer korkarsanız, o zaman da yürüyerek yahut binekli olarak... Emin olduğunuz vakit ise, yine Allah'ı, size bilmediğiniz şeyleri nasıl öğretti ise, o şekilde anınız **(Bakara 239)**

Sizden hanımlarını geride bırakıp ölecek olanlar, eşlerinin (evlerinden) çıkartılmayarak bir yıla kadar faidelenmesini vasiyet (etsinler). Bunun üzerine o kadınlar kendiliklerinden çıkarlarsa artık onların bizzat yaptıkları meşru işlerden dolayı size mesuliyet yoktur. Allah azîz ve hâkimdir **(Bakara 240)**

Boşanmış kadınların da meşru suretle muta hakları vardır ki bu müttakiler için bir vazifedir. İşte Allah, akıllarınız ersin diye size ayetlerini böyle açıklıyor **(Bakara 241-242)**

Sayıları binlere ulaştığı halde, ölüm korkusuyla yurtlarını bırakıp çıkanları görmedin mi? Allah onlara “ölün” dedi, sonra kendilerini diriltti. Muhakkak Allah insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat İnsanların çoğu şükretmezler **(Bakara 243)**

Allah yolunda savaşın. Bilin ki şüphesiz Allah hakkıyla işiten ve kemâliyle bilendir **(Bakara 244)**

Kimdir o şahıs ki Allah’a güzel bir borç verir, Allah da (onun karşılığını) kat kat artırır! Allah (kimine) rızkı daraltır, (kimine) genişletir. Siz ancak O’na döndürüleceksiniz **(Bakara 245)**

Musa’dan sonra isrâiloğullarının ileri gelenlerine bakmadın mı? Hani onlar peygamberlerine; “Bize bir hükümdar yolla da, Allah yolunda savaşalım” demişlerdi. O da; “Size savaşmak farz kılındığında, ya savaşmayıverirseniz?” demişti. Onlar da şöyle demişlerdi: “Hem yurtlarımızdan; hem de evlatlarımızdan çıkarılmışken, Allah yolunda niye savaşmayalım?” Ama savaşmak onlara farz kılınınca, pek azı müstesna, yüz çevirdiler. Allah, zalimleri çok iyi bilicidir **(Bakara 246)**

Onlara peygamberleri, “Muhakkak ki, Allah size bir hükümdar olarak Talut’u göndermiştir” dedi. Dediler ki: “Biz hükümdarlığa ondan daha layık iken ve ona bol mal da verilmemiş iken, nasıl olur da bizim başımızda hükümdarlık onun olabilir?” Peygamber de: “Muhakkak ki Allah, size onu seçti. Ona bilgice ve vücutça bir üstünlük verdi. Allah mülkü (idareyi) kime dilerse ona verir. Allah’ın (nimeti) boldur. Allah hakkıyla bilicidir **(Bakara 247)**

Peygamberleri onlara şöyle dedi; “Onun hükümdarlığının açık alâmeti size o Tabut’un gelmesi olacaktır. Onun içinde Rabbinizden bir sekine ve Musa hanedanı ile Harun hanedanının bırakmış olduğu bir bakiye vardır. Onu melekler taşır. Elbette bunda sizin için kesin bir alamet vardır, eğer iman ederseniz. Talut ordusuyla ayrılıp çıktığı zaman; “Şüphesiz Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim ondan (kana kana) içerse, benden değildir. Ondan tatmayan ise bendendir. Eliyle bir avuç içenler müstesna, (onlara müsaade var)” dedi. Derken (ırmağa vardılar), içlerinden çok azı müstesna, onlar o ırmaktan kana kana içtiler. Nihayet Talut ve beraberindeki müminler ırmağı geçtikleri zaman, “Bugün bizim Calut ve ordusuna karşı duracak gücümüz yok” dediler. Muhakkak (bir gün) Allah’a kavuşacaklarını (bilenler) ise, “Nice az bir topluluk, daha kalabalık bir topluluğu Allah’ın izniyle yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir” dediler **(Bakara 248-249)**

Onlar (Talut’a itaat eden müminler) Calut ve askerleri ile karşılaştıkları zaman, “Ey Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, ayaklarınıza sebat ver ve bu kâfirler güruhuna karşı bize yardım et” diye (dua ettiler) **(Bakara 250)**

Derken Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davud da Calut'u öldürdü. Allah da O (Davud'a) saltanat ve hikmet verdi ve ona dilediği şeylerden öğretti. Eğer Allah insanların bir kısmının (fesadını), bir kısmıyla önlemeseydi, dünya mutlaka fesada uğrardı. Fakat Allah, âlemlere karşı büyük fazl-u kerem sahibidir **(Bakara 251)**

Bunlar Allah'ın ayetleridir ki onları, hak olarak sana okuyoruz. Sen muhakkak ki, gönderilen peygamberlerdensin **(Bakara 252)**

Biz, bu peygamberlerin kimine, diğerinden üstün meziyetler verdik. Allah onlardan bir kısmıyla konuşmuş, kimini de çok üstün derecelere yükseltmiştir. Meryem'in oğlu İsa'ya, apaçık deliller verdik ve onu Ruhu-l Kudüs ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, onlardan sonra gelen ümmetler, o apaçık deliller kendilerine geldikten sonra, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ihtilafa düştüler. Neticede, onlardan bir kısmı iman etti, kimi da küfre saptı. Amma Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Lakin Allah dilediğini yapar **(Bakara 253)**

Ey iman edenler, içinde ne bir alışveriş, ne bir dostluk, ne de bir şefaât bulunmayan bir gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak ediniz. Kâfirler zulmedenlerin ta kendileridir **(Bakara 254)**

Allah; O'ndan başka hiçbir Tanrı yoktur. Diridir. Zatiyle ve kemâliyle kaimdir. O'nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun izni olmadıkça, O'nun nezdince şefaât edecek kimse yoktur. O, (mahlûklarının) önlerindeki ve arkalarındaki bilir. (Mahlûkatı), O'nun ilminden ancak kendisinin dilediği kadarını kavrayabilirler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır. Bunları korumak, O'na ağır da gelmez. O, çok yüce, çok büyüktür **(Bakara 255)**

Dinde zorlama yoktur. Gerçekte, iman ile küfür apaçık meydana çıkmıştır. Artık kim tağutu inkâr edip de, Allah'a iman ederse, o, muhakkak ki kopmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah hakkıyla işitici ve kemâliyle bilicidir **(Bakara 256)**

Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan nura çıkarır. Kâfir olanların dostları ise, tağuttur. O da onları, nurdan karanlıklara çıkarır. İşte onlar, cehennemliklerdir. Orada ebedi kalıcıdırlar **(Bakara 257)**

Allah kendisine hâkimiyet verdiği için, İbrahim ile Rabbi hakkında çekişeni görmedin mi? Hani İbrahim: “Benim Rabbim hem diriltir, hem öldürür” deyince O: “Ben de diriltir, öldürürüm” demişti. İbrahim: “Allah güneşi doğudan getiriyor. Haydi, sen de onu batıdan getir” deyince ise, o kâfir şaşırıp kalmıştı. Allah zalimler guruhuna hidayet etmez. Yahut o kimse gibisini ki o, çatıları çökmüş, duvarları da üstüne

yıkılmış bir kasabaya uğramış, “Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecek?” demiş, Allah da onu yüz yıl ölü bırakmış, sonra da diriltmiş, (Ona), “ne kadar kaldın?” deyince, o da “bir gün yahut bir günden az” diye söylemişti. Allah: “Hayır yüz yıl kaldın. İşte, yiyeceğine, içeceğine bak, henüz bozulmamıştır. Bir de merkebine bak. İşte böyle yapmamız, seni insanlara ibret nişanesi kılmamız içindir. (Merkebin) kemiklerine bak, onları nasıl birleştirip yerli yerine koyuyoruz. Sonra da onlara et giydiriyoruz” dedi. O (merkep dirilip eski haline geldiği) kendisine apaçık belli olduğu zaman şöyle dedi: “Biliyorum ki, Allah şüphesiz herşeye hakkıyla kadirdir **(Bakara 258-259)**

Hani İbrahim: “Ya Rabbi, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster” demiş, (Allah da) “inanmadın mı yoksa?” demiş; o da, “İnandım, fakat kalbimin itminan bulması için (istiyorum)” demişti. Allah da, “ Dört kuş tut, onları kendine alıştır, sonra onların her parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da çağır. Koşarak sana geleceklerdir” demişti. Bil ki şüphesiz ki Allah, azîzdir, hakkimdir **(Bakara 260)**

Mallarını Allah yolunda harcayanların hâli, yedi başak veren, her başağında yüz tanesi bulunan bir tek tohumun hâli gibidir, Allah dilediğine kat kat verir. Allah (ihسانی) geniş olan ve hakkıyla bilendir **(Bakara 261)**

Mallarını; Allah yolunda harcayıp, sonra da o harcadıklarının arkasına bir başa kakma ve bir eziyet takıp katmayanlar (yok mu?) onların Rableri yanında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır **(Bakara 262)**

İyi bir söz ve bağışlama; ardından eziyet gelen bir sadakadan hayırlıdır. Allah müstağnidir, halimdir. Ey iman edenler! - Sadakalarınızı Allah’a ve ahiret gününe inanmadığı halde malını insanlara gösteriş için harcayan bir kimse gibi- başa kakmak ve incitmek suretiyle heder etmeyiniz. Çünkü onun durumu, üzerinde (az bir) toprak bulunup da, kendisine şiddetli bir yağmur isabet eden, böylece o, kendisini kaskatı bir taş haline getirmiş olan cascavlak bir kayanın durumu gibidir. Onlar, (dünyada) kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfir olan topluluklara hidayet etmez. Allah’ın rızasını talep etmek ve ruhlarını kökleştirip takvaya ermek için mallarını harcayanların hâli de, bir tepenin üzerinde “bulunan güzel bir bahçenin durumuna benzer. Öyle ki ona bol bir yağmur düşmüş de meyvelerini iki kat vermiştir; ona bol yağmur düşmese de, en azından bir çisenti bulunur. Allah, yaptığınız her şeyi hakkıyla görücüdür **(Bakara 263-264-265)**

Sizden hiçbiri arzu eder mi ki; Onun hurma ve üzüm bahçesi olsun, altından ırmaklar aksın; orada kendisi için her türlü meyve bulunsun; (fakat) ihtiyarlık üzerine çöküp, geride aciz ve küçük çocukları olsun; derken o bahçesine ateşli bir bora ona isabet

etsin ve o da yanıp kavrulsun. İşte Allah size ayetlerini böyle apaçık bildirir. Umulur ki düşünürsünüz **(Bakara 266)**

Ey iman edenler, kazandıklarınızın güzellerinden ve sizin için yerden çıkardıklarımızdan infak ediniz. Kendinizin ancak gözünüzü yumarak (tiksinerek) aldığınız adi, kötü şeyleri vermeye yeltenmeyin. Bilin ki, muhakkak ki Allah her şeyden müstağnidir; asıl hamde layık olan O'dur **(Bakara 267)**

Şeytan sizi fakirlikle korkutur. Size kötülüğü emreder. Allah ise size, kendisinden bir bağış ve bir bolluk vaad ediyor. Allah geniş olan, herşeyi hakkıyla bilendir **(Bakara 268)**

(Allah) hikmeti dilediği kimseye verir. Kime de hikmet verilir ise, şüphesiz ona çok hayır verilmiş demektir. Akıl sahiplerinden başkası düşünemez **(Bakara 269)**

Verdiğiniz her nafakayı, adadığınız her nezri Allah elbette bilir. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur **(Bakara 270)**

Eğer sadakaları açıktan vererseniz o, ne güzel. Eğer onları gizler ve fakirlere vererseniz, işte bu sizin için daha hayırlıdır. Günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah ne yaparsanız, ondan hakkıyla haberdardır **(Bakara 271)**

(Ey Muhammed) o (insanları) hidayete erdirmek senin üzerine borç değildir. Fakat Allah, dilediğine hidayet eder. İnfak edeceğiniz hayır, kendi faydanızadır. Zaten siz, ancak Allah'ın rızasını aramak için infak edersiniz. İnfak ettiğiniz hayır (mal), size tamamen geri ödenecektir, haksızlığa uğratılmayacaksınız **(Bakara 272)**

(Sadakalar) kendilerini Allah yoluna vakfetmiş fakirler içindir. Onlar yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. (Hallerini) bilmeyen de, iffet (utanma) ve istighnalarından dolayı onları zengin zanneder. Sen, o gibi kimseleri simalarından tanırsın. Onlar, yüzüzlük edip de insanlardan bir şey isteyemezler. Siz, ne mal infak ederseniz, şüphesiz Allah onu hakkıyla bilir **(Bakara 273)**

Mallarını gece, gündüz, gizli, aşikâr (Allah yolunda) harcayanlar (yok mu) işte onların Rab Teâla katında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır **(Bakara 274)**

Ribâ yiyenler, ancak kendisini şeytan çarpmış olan kimsenin kalkması gibi (kabirlerinden) kalkarlar. Böyle olması da onların, "Alım-satım da ancak ribâ gibidir" demelerindendir. Hâlbuki Allah alışverişi helal, ribâyı haram kılmıştır. Kim Rabbinden kendisine bir öğüt gelip de vazgeçerse, geçmiş i ona ve iş i de Allah'a

aittir. Kim de tekrar dönerse, onlar ateşin yâranıdırlar ki, orada onlar ebedi kalıcıdırlar **(Bakara 275)**

Allah ribânın bereketini tamamen giderir, sadakaları ise artırır. Allah, çok kâfir, çok günahkâr hiç bir kimseyi sevmez **(Bakara 276)**

İman eden, salih ameller yapan, namazı dosdoğru kılan ve zekâtı veren kimseler (yok mu?) Onların Rableri katında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olacak değiller **(Bakara 277)**

Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve mümin iseniz ribâdan (faizden) kalanı bırakın. Böyle yapmazsanız Allah'a ve peygamberine karşı harbe (girmiş olduğunuzu) bilin. Eğer tevbe ederseniz sermayeleriniz yine sizindir. (Bu suretle) ne haksızlık yapmış, ne de haksızlığa uğratılmış olmazsınız. Eğer (borçlu) darlık içinde bulunuyorsa, ona eli genişleyinceye kadar zaman tanıyın. (O alacağı) sadaka olarak bağışlamanız, eğer bilerseniz, sizin için daha hayırlıdır. Öyle bir günden sakının ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz, sonra (o günde) herkese kazandığı tastamam verilecek, onlara haksızlık da edilmeyecek **(Bakara 278-279-280-281)**

Ey iman edenler, belirlenmiş bir vakte kadar birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir yazıcı da doğrulukla (onu) yazsın. Kâtip, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmesin, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın, Rabbi Allah'tan korksun, ondan hiç bir şeyi eksik bırakmasın. Eğer üstünde hak bulunan (borçlu), bir beyinsiz (cahil) veya bir zaif olur yahut da bizzat yazdırmaya gücü yetmezse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şahit tutun. Eğer iki erkek bulunmazsa, razı olacağınız şahitlerden bir erkek ile iki kadın şahit (yeter). Kadınlardan biri unutursa, öbürü ona hatırlatır. Şahitler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Az olsun, çok olsun, o borcu vadesi ile birlikte yazmaktan üşenmeyin. Bu, Allah yanında adaletle daha uygun, şahitlik için daha sağlam ve şüpheye düşmemenizi daha çok temin edicidir. Ancak aranızda devredeceğiniz ve peşin yaptığınız bir ticaret olursa, bu müstesna. O zaman, bunu yazmamanızda size bir vebal yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da, şahitlik edene de asla zarar verilmesin. (Bunu) yaparsanız o, sizin için bir fısıktır, Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi hakkıyla bilendir **(Bakara 282)**

Eğer yolculukta olur ve bir yazıcı da bulamazsanız, o zaman (borçludan) alınacak rehinler (yeter). Eğer birbirinizden emin olmuşsanız, kendisine inanılan adam (borçlu) Rabbi Allah'tan korksun ve emanetini ödesin. Şahitliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, hakikaten onun kalbi günahkârdır. Allah ne yaparsanız hakkıyla bilendir **(Bakara 283)**

Göklerde ve yerde bulunan bütün şeyler, Allah'ındır. Siz, içinizdekini açıklasanız da gizleseniz de, Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra, dilediğini bağışlar, dilediğini de azablandırır. Allah herşeye hakkıyla kadirdir **(Bakara284)**

O peygamber de kendisine Rabbinden indirilene iman etti, müminler de. (Onlardan) her biri Allah'a, O'nun meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine inandı. "Onun peygamberlerinden hiç birini, diğerlerinden ayırmayız, (hepsine inanırız). Dinledik, itaat ettik. Affını dileriz ya Rabbi! Varış ancak sanadır" dediler **(Bakara 285)**

Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden başkasını yüklemmez. (Herkesin) kazandığı (hayır) kendi faydasına, yaptığı (şer) kendi aleyhinedir. "Ey Rabbimiz, eğer unutursak veya yanılırsak, bizi tutup azarlama. Rabbena, bizden evvelkilere yüklediğin gibi üstümüze ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz, takat getiremeyeceğimiz şeyi bize yükleme. Bizi affet, bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen Mevlamızsın bizim. Kâfir toplumlara karşı da bize yardım et" **(Bakara 286)**

ALİ İMRAN SURESİ

Bu süre Medeni bir süredir. Ayet sayısı iki yüz olup, Enfâl suresinden sonra nâzil olmuştur.

Elif, Lam, Mîm. Allah o Allah'tır ki O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. Hay ve kayyûmdur **(Ali İmran 1-2)**

O, sana kitabı hak ve kendinden öncekileri de tasdik edici olarak indirdi. Bundan evvel de Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti **(Ali İmran 3)**

Bundan önce (Tevrat ve İncil'i indirdi) (ki onlar) insanlar için bir hidayetti. Hak ile batılı ayırt eden hükümleri indirdi. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler yok mu? Onlar için pek çetin bir azap vardır. Allah cezada amansız bir galib-i mutlaktır. Şüphe yok ki ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. Analarınızın rahminde sizi nasıl dilerse öylece şekillendiren O'dur. O'ndan başka hiçbir Tanrı yoktur. O, mutlak galiptir. Yegâne hüküm ve hikmet sahibidir **(Ali İmran 4-5-6)**

Sana kitabı indiren O'dur. Ondan bir kısım ayetler muhkemdir ki, bunlar kitabın anasıdır. Diğer bir kısmı da, müşabihler. İşte kalplerinde eğrilik bulunanlar, sırf fitne aramak ve onun teviline yeltenmek için onun müteşabih olanına tabi olurlar. Hâlbuki onun tevilini Allah'tan başkası bilemez. İlimde derinleşmiş olanlar ise, "Biz ona inandık. Hepsi Rabbimiz katındandır" derler. Bunu ancak akıl sahipleri düşünebilir **(Ali İmran 7)**

Ey Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra, kalplerimizi saptırma. Bize, kendi katından bir rahmet bağışla. Şüphesiz bağış en çok olan Sensin Sen **(Ali İmran 8)**

Ey Rabbimiz, muhakkak ki sen, hakkında hiç şüphe bulunmayan bir gün için insanları toplayacak olansın! Şüphesiz, Allah sözünden caymaz **(Ali İmran 9)**

O inkâr edenler yok mu? Ne malları, ne evlatları, Allah’tan gelebilecek hiçbir şeyden onları asla kurtaramaz. İşte onlar, ateşin yakacağı kimselerin ta kendileridir **(Ali İmran 10)**

(Onların gidişatı), tıpkı firavun hanedanının ve onlardan evvelkilerin gidişi gibidir. Onlar, bizim ayetlerimizi yalanladılar da, Allah’ da kendilerini günahları yüzünden yakalayiverdi. Allah, cezası pek çetin olandır **(Ali İmran 11)**

O inkâr edenlere, “Yakında mağlup olacaksınız ve (toptan) cehenneme sürüleceksiniz. O ne kötü yataktır” de! **(Ali İmran 12)**

Karşılaşan iki toplulukta, sizin için muhakkak bir ibret vardır. (Onlardan) bir cemaat Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kâfir idi. Onlar, öbürlerini gözleriyle, kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, kalp gözleri açık olanlar için bir ibret vardır **(Ali İmran 13)**

Kadınlar, oğullar, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüş; salma güzel atlar, hayvanlar, ekinlerden yana nefsin isteklerine sevgi, insanlar için bezenip süslenmiştir. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatidir. Nihayet dönüp varılacak yerin bütün güzelliği Allah’ın nezdindedir **(Ali İmran 14)**

De ki: “Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Müttaki olanlar için, Rableri katında altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetler, temiz zevceler ve Allah’tan da bir hoşnutluk vardır. Allah, kullarını hakkıyla görücüdür **(Ali İmran 15)**

(O takvaya erenler): “Ey Rabbimiz, biz iman ettik. Artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi o ateşin azabından koru” diyenler(dir) **(Ali İmran 16)**

(Onlar) sabredenler, sadıklar, itaatla boyun eğenler, infak edenler, seherlerde Allah’tan mağfiret isteyenlerdir **(Ali İmran 17)**

Allah, kendinden başka hiçbir tanrı olmadığı hakikatine, adaleti ayakta tutarak şehadet etti. Melekler ve ilim sahipleri de (şehadet ettiler). Ondan başka tanrı yoktur. O, azîz ve hâkimdir **(Ali İmran 18)**

Allah katında gerçek din, islamdır. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, ancak aralarındaki hasetten dolayı ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse (bilsin ki) Allah, hesabı pek çabuk görendir **(Ali İmran 19)**

Eğer seninle mücadele ederlerse, (şöyle) de; “Ben bana tabi olanlarla birlikte, kendimi Allah’a teslim etmişimdir” Kendilerine kitap verilenlerle ümmilere de de ki: “İslam’a girdiniz mi?” Eğer İslam’a girerlerse, muhakkak ki doğru yolu bulurlar. Eğer yüz çevirirlerse, o zaman sana düşen sadece tebliğdir. Allah, kullarını hakkıyla görücüdür **(Ali İmran 20)**

Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlardan adaleti emredenlerin canına kıyanlar yok mu? Onları çok acıklı bir azap ile müjdele. İşte onlar öyle kimselerdir ki, yaptıkları, dünyada da, ahirette de boşa gitmiştir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur **(Ali İmran 21-22)**

Kitaptan kendilerine bir nasip verilmiş olanları görmedin mi ki, aralarında hakem olsun diye Allah'ın kitabına çağrılıyorlar da, sonra onlardan bir zümre (o kitaba) arkalarını dönüyorlar. Onlar, yüz çevirmeyi adet edinmiş kimselerdir. Bunun sebebi şudur: Onlar, “Cehennem bize ancak sayılı günlerde dokunacak” dediler. Uydurdukları bu şey, dinleri hususunda onları yanıltmıştır. Onları, (kopmasında) hiç şüphe olmayan bir günde topladığımız ve kendilerine haksızlık edilmeyerek herkese kazandığı tastamam ödendiği zaman (halleri) nice olacak? **(Ali İmran 23-24-25)**

De ki: “Allah'ım, ey mülkün sahibi, sen mülkü dilediğine verirsin, mülkü dilediğinden de (geri) alırsın. Dilediğin kimsenin kadrini yükseltir, dilediğini de alçaltırsın. Hayır, yalnız senin elindedir. Şüphesiz ki sen her şeye hakkıyla kadırsın. Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın. Ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın. Sen, dilediğin kimseye hesapsız rızık verirsin **(Ali İmran 26-27)**

Müminler, müminler dışında da kâfirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa Allah ile onun ilişkisi kesilmiş olur. Ancak onlardan gelebilecek bir tehlikeden dolayı, sakınmış olmanız müstesna. Allah size, kendisinden korkmanızı emrediyor. Nihayet dönüş ancak Allah'adır **(Ali İmran 28)**

De ki: “Sinelerinizde (göğüslerinizde) olanı gizleseniz de, açıklasanız da, Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olan herşeyi de bilir. Allah, herşeye kadir olandır **(Ali İmran 29)**

O gün, herkes ne hayır işledi ise karşısında (onu) hazırlanmış bulacak, ne kötülük yaptı ise de, onunla kendi arasında uzak bir mesafe olmasını arzu edecek. Allah, sizi yüce zatından sakındırıyor. Allah kullarına ra'ûftur **(Ali İmran 30)**

De ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah’ da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah gafûr ve rahimdir **(Ali İmran 31)**

De ki “Allah’a ve peygamberine itaat edin” Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah kâfirleri sevmez **(Ali İmran 32)**

Muhakkak ki Allah, Âdem’i, Nuh’u, İbrahim hanedanını, İmran ailesini, hepsi de birbirinden olan bir tek zürriyet olarak, bütün âlemlerin üzerinde mümtaz kıldı. Allah hakkıyla iştirici ve bilicidir **(Ali İmran 33-34)**

Hani İmran’ın karısı: “Ya Rabbi, karnımdakini hür bir kul olarak sana adadım. Bunu benden kabul buyur. Muhakkak ki hakkıyla iştien, kemâliyle bilen, ancak sensin sen” demişti. Ama çocuğunu (kız) doğurunca, Allah onun ne doğurduğunu daha iyi biliyor iken: “Ya Rabbi, işte ben bir kız doğurdum. Erkek, kız gibi değildir. Hakikaten ben onun adını Meryem koydum. Ben onu da, zürriyetini de, kovulmuş şeytandan sana sığındırırım” dedi. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabul ile kabul etti ve onu, güzel bir bitki gibi büyüttü ve onu Zekeriya’ya emanet etti. Zekeriya ne zaman mihraba girdiyse, onun yanında bir yiyecek bulurdu. “Meryem, bu sana nereden (geliyor?)” dedi. O da: “Allah tarafındandır. Şüphe yok ki, Allah kimi dilerse ona hesapsız rızık verir” dedi **(Ali İmran 35-36-37)**

Orada Zekeriya Rabbine, “Ya Rabbi, bana senin tarafından çok temiz bir zürriyet ihsan et. Muhakkak ki duayı hakkıyla iştirip kabul eden ancak sensin” diye dua etti **(Ali İmran 38)**

O, mihrapta durup namaz kılarken melekler ona şöyle nidâ ettiler: “Gerçekten Allah sana, kendisinden bir kelimeyi tasdik edici, efendi, nefesine hâkim ve salihlerden bir peygamber olan Yahya’yı müjdeler. O da, “Ya Rabbi, bana ihtiyarlık gelip çatmış iken ve karım da kısır olduğu halde, benim nasıl bir oğlum olabilir?” dedi, (Allah), “Allah, işte böyle ne dilerse yapar dedi” **(Ali İmran 39-40)**

(Zekeriya) “Ya Rabbi, bana bir alamet göster” dedi. Allah “Senin alametin, işaretleşmenin dışında, insanlara üç gün bir şey söyleyememendir. Bununla birlikte sen, Rabbini çok zikret ve akşam sabah O’nu tesbih et” dedi **(Ali İmran 41)**

Hani melekler: “Ey Meryem, şüphesiz ki Allah sana seçkin bir hususiyet verdi. Seni tertemiz (büyüttü), seni dünyadaki bütün kadınlar üzerinde mümtaz kıldı. Ey Meryem huşu ile Rabbinin divanına dur, secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû et” demişlerdi **(Ali İmran 42-43)**

Bunlar, sana vahyetmekte olduğumuz gayb haberlerindendir. Meryem'i onlardan hangisi himayesine alacak diye kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin. Çekişirlerken de yine yanlarında yoktun **(Ali İmran 44)**

Hani melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem, Allah, kendinden bir kelimeyi sana müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsa Mesih. Dünyada da ahirette de itibarlıdır. (Allah'a) çok yakın olanlardandır. Beşiğinde de yetişkinlik hâlinde de insanlara söz söyleyecektir. O, salihlerdendir" dediği zaman (da sen yanlarında değildin) **(Ali İmran 45-46)**

Dedi ki: "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, benim nasıl çocuğum olabilir?" (Allah), "Öyle. (Fakat) Allah dilediğini yaratır. Bir işe hükmettiği zaman, ona sadece ol der, o da olur" dedi. Allah ona yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. Onu isrâiloğullarına peygamber gönderecek. (Onlara o), "Muhakkak ki ben size Rabbinizden bir mucize getirdim. Gerçekte, ben size çamurdan kuşa benzer bir şey yapar, ona üflerim de Allah'ın izniyle o, derhal bir kuş olur. Allah'ın izniyle anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştirir, ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyor, ne biriktiriyorsunuz, onları size haber veririm. Muhakkak ki bunlarda, sizin için, eğer iman ediciler iseniz, bir ibret vardır" diyecek **(Ali İmran 47-48-49)**

Benden önceki Tevrat'ı tasdik edici olarak size haram kılınmış olan bazı şeyleri helal kılmak için (geldim). Size Rabbinizden ayet (mucize) getirdim. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Şüphe yok ki, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyle ise O'na kulluk edin. İşte sırat-ı müstakim budur **(Ali İmran 50-51)**

Ne zaman ki İsa onlarda inkâr emareleri gördü, dedi ki: "Allah'a (doğru giden yolda) bana yardım edecekler kim?" Havariler "Biziz Allah'ın (dininin) yardımcıları. Allah'a inandık. Sen de şahit ol ki, biz muhakkak müslümanlarız" dediler. Ey Rabbimiz, senin indirdiğin (o kitaba) inandık, o peygambere de tabi olduk. Artık bizi şahitlerle beraber yaz." (Yahudiler) hileye saptılar, Allah da onların hilelerine ceza verdi. Allah hilekârları cezalandıranların en hayırlısıdır **(Ali İmran 52-53-54)**

O zaman Allah şöyle dedi: "Ey İsa, şüphesiz seni öldürecek olan benim; seni kendime yükseltip kaldıracak, inkâr edenlerin içinden tertemiz çıkaracak ve sana tabi olanları kıyamet gününe kadar inkâr edenlerin üstünde tutacak da (Benim). Sonra dönüşünüz (de) yalnız bana olacaktır. İşte (o zaman), aranızda ihtilaf ettiğiniz şeylerin hükmünü ben vereceğim **(Ali İmran 55)**

İnkâr edenlere gelince, ben onları dünyada da, ahirette de en çetin bir azap ile azaplandıracağım. Onların hiçbir yardımcısı olmayacaktır **(Ali İmran 56)**

İman edip salih ameller işleyenlere gelince, (Allah) onların mükâfatını tastamam verecektir. Allah zalimleri sevmez **(Ali İmran 57)**

İşte bu sana okuduğumuz (kıssalar) ayetlerden ve hikmet dolu zikirdendir **(Ali İmran 58)**

Muhakkak ki İsa'nın hâli de, Allah katında, Âdem'in hâli gibidir. Allah onu (Âdem'i) topraktan yarattı. Sonra ona "ol!" dedi o da oluverir **(Ali İmran 59)**

Hak, Rabbindendir. Öyleyse sen, şüphecilerden olma! **(Ali İmran 60)**

Sana (bu) ilim geldikten sonra, kim seninle onun hakkında çekişirse, de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı; kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimiz ve kendinizi çağıralım, sonra, dua edelim de, Allah'ın lanetini yalancılardan üstüne salalım **(Ali İmran 61)**

İşte bu, elbette en doğru bir haberin beyanıdır. Allah'tan başka hiç bir tanrı yoktur. Allah hiç şüphesiz, yegâne galiptir. Mutlak hüküm ve hikmet sahibidir. Eğer yine yüz çevirirlerse Allah, o fesatçıları elbette hakkıyla bilendir **(Ali İmran 62-63)**

De ki: "Ey ehli kitap! Hepiniz, bizimle sizin aranızda müsavi olan bir kelimeye gelin", (yani) "Allah'tan başkasına tapmayalım, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım; Allah'tan başka birbirimizi rab edinmeyelim" Ama yine yüz çevirirlerse deyin ki: "Şahit olun, biz muhakkak ki müslüman olanlarız **(Ali İmran 64)**

Ey Ehli kitap, İbrahim hakkında niçin çekişip duruyorsunuz? (Hâlbuki) Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir, (buna da) aklınız ermiyor mu? **(Ali İmran 65)**

İşte siz onlarsınız ki hakkında (biraz) bilginiz olan hususta (haydi) çekiştiniz (diyelim. Ya) hiç bilginiz olmayanlar hakkında hâlâ niçin çekişip duruyorsunuz? Hâlbuki Allah bilir, siz bilmezsiniz. İbrahim ne bir yahudi ne de bir hristiyandı. Fakat o Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslümandı. O, müşriklerden de değildi. Gerçekte İbrahim'e insanlardan en yakın olan, herhalde ona tabi olanlarla, şu peygamber ve iman edenlerdir. Allah o iman edenlerin yardımcısıdır **(Ali İmran 66-67-68)**

Ehli kitaptan bir zümre arzu etti ki, sizi bir şaşırsalar. Hâlbuki onlar kendilerinden başkasını şaşırtıp sapıtamazlar da, (bunun) farkına bile varamazlar **(Ali İmran 69)**

Ehli kitap, kendiniz görüp bilip dururken, Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? **(Ali İmran 70)**

Ey ehli kitap, niçin hakkı batıl ile karıştırıyor, gerçeği gizliyorsunuz? Hâlbuki siz, bunu biliyorsunuz **(Ali İmran 71)**

Ehli kitaptan bir güruh (şöyle) dedi: “Müminlere indirilen (Kur’âna) gündüzün evvelinde inanın, gündüzün sonunda ise inkâr edin. Olur ki (onlar dinlerinden) dönerler **(Ali İmran 72)**

Ve dininize tabi olandan başkasına inanmayın. (Habibim onlara) de ki: “Şüphesiz hidayet, Allah’ın hidayetidir.” (O güruh şöyle derler): “Size verilenin benzerinin başka birisine de verildiğine veya o (müslümanların) Rabbiniz indinde size karşı hüccetler getireceğine (inanmayın).” De ki “Lütf-u inayet, muhakkak ki Allah’ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah, rahmeti bol olan ve her şeyi hakkıyla bilendir. O, rahmetini dilediğine has kılar. Allah, büyük lütuf sahibidir **(Ali İmran 73-74)**

Ehli kitaptan öyle kimseler vardır ki kendisine bir kantar (altın) emanet etsen, onu sana eksiksiz öder. Yine onlardan öyle kimseler vardır ki, ona bir dinar (altın) versen, sen üzerinde ısrar ile durmadıkça, onu sana ödemez. Bunun sebebi şudur: Onlar, “Ümmiler hakkında bizim mesuliyetimiz yoktur” demişlerdir. Onlar, Allah’a karşı bildikleri halde, yalan söylerler. Hayır, kim ahdini yerine getirir ve ittikâ ederse, şüphesiz Allah müttakileri sever **(Ali İmran 75-76)**

Gerçekten, Allah’a olan ahidlerini ve yeminlerini az bir fiyata satanlar (yok mu), işte onlar için ahirette hiçbir nasip yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz, onların yüzlerine bakmaz ve onları temize çıkarmaz. Onlar için pek acıklı bir azap vardır **(Ali İmran 77)**

Ehli kitaptan öyle bir fırka vardır ki, kitap hakkında dillerini eğip бүkerler; siz onu kitaptan sanasınız diye. Hâlbuki o, kitaptan değildir ve “O, Allah katındandır” derler. Hâlbuki o, Allah katından değildir. Allah’a karşı, bile bile, yalan söylerler” **(Ali İmran 78)**

Hiçbir insanın, Allah kendisine kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten sonra diğer insanlara “Allah’tan başka bana da kul olun” demesi yakışık almaz. Fakat o, “öğretmekte ve okuyup okutmakta olduğunuz kitap sayesinde Rabbaniler olun” (der). O, sizin melekleri ve peygamberleri tanrılar edinmenizi de emretmez. Hiç size, siz müslüman oldukları sonra, kâfirliği emreder mi? **(Ali İmran 79-80)**

Allah, peygamberlerden, “Andolsun ki size kitap ve hikmet verdim. Sonra da size nezdinizdeki (o kitap ve hikmeti) tasdik eden bir peygamber gelecektir. Ona mutlaka iman ve yardım edeceksiniz” diye misak (ahd) aldığı zaman, “İkrar ettiniz mi ve uhdenize bu ağır yükümü alıp kabul eylediniz mi?” dedi. Onlar, “İkrar ettik” dediler. (Allah da): “Öyleyse şahit olun, ben de sizinle beraber şahitlik

edenlerdenim” dedi. Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte o gibiler fasıkların taa kendileridir **(Ali İmran 81-82)**

Şimdi onlar Allah’ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) ister istemez O’na boyun eğmiştir. Nihayet O’na döndürülecekler **(Ali İmran 83)**

De ki: Allah’a iman ettik. Bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve oğullarına indirilenlere, Musa’ya, İsa’ya ve peygamberlere Rab Teâla’dan verilenlere de (iman ettik). Onlardan hiç biri arasında fark gözetmeyiz. Biz O’na teslim olmuşlarız **(Ali İmran 84)**

Kim islamdan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o kimse, ahirette en büyük zarara uğrayanlardan olacaktır **(Ali İmran 85)**

Kendilerine apaçık deliller gelmiş, o peygamberin şüphesiz bir hak olduğuna şahitlik de etmişler iken, imanlarının peşinden küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah zalim bir topluluğu hidayete erdirmez. Muhakkak ki Allah’ın, meleklerin, bütün insanların laneti onların üzerine olsun! İşte böylelerinin cezası... Onlar, cehennemin içinde ebedi kalıcıdırlar. Onlardan ne azap hafifletilir, ne de onlara bir mühlet verilir. Ancak bundan sonra tevbe edenler ve hallerini düzeltenler müstesna. Çünkü Allah çok affedici ve çok merhametlidir **(Ali İmran 86-87-88-89)**

Gerçekten imanlarından sonra küfre girmiş, sonra da küfrünü arttırmış olanların tevbeleri asla kabul olunmaz. İşte onlar sapıkların ta kendileridir **(Ali İmran 90)**

Muhakkak ki, küfredenler ve kâfir olarak ölenler (yok mu?) Yeryüzünü dolduracak miktardaki altını dahi (olsa) ve onu fidye olarak verse, onlardan hiçbirinin tevbesi makbul olmaz. İşte bu kimseler yok mu, onlar için çok acı veren bir azap vardır. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur **(Ali İmran 91)**

Siz, sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe, asla iyiliğe ulaşmış olamazsınız. Her ne infak ederseniz de, Allah onu hakkıyla bilicidir **(Ali İmran 92)**

Tevrat indirilmezden evvel, -İsrail’in kendisine haram kıldığı şeylerin dışında-, yiyeceğin her türlü İsrâiloğulları için helal idi. De ki: “Eğer sadık kimseler iseniz, Tevrat’ı getirin ve onu okuyun” Artık kim bundan sonra Allah’a karşı yalan uydurursa, işte onlar zalimlerin taa kendileridir. De ki “Allah doğru söylemiştir. Bundan dolayı hanif olarak İbrahim’in dinine uyun. O, müşriklerden değildi. Şüphesiz insanlar için konulan ve âlemler için mübarek ve hidayet olan ilk ev, elbette Mekke’de olandır. Orada apaçık alametler (ve) İbrahim’in makamı vardır. Kim oraya girerse emin olur. Gitme imkânı bulanların, Beytullah’ı haccetmesi,

Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim küfrederse şüphesiz ki Allah âlemlerden ganidir **(Ali İmran 93-94-95-96-97)**

De ki: “Ey ehli kitap, Allah yaptığınız her şeye şahit olduğu halde, Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? “De ki: “Ey ehli kitap, kendiniz de şahit olduğunuz halde, niçin iman edenleri Allah'ın yolundan, onda bir eğrilik aramaya yeltenerek, döndürmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptığınız hiçbir şeyden gafil değildir **(Ali İmran 98-99)**

Ey iman edenler, eğer kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir zümreye itaat edecek olursanız, onlar sizi bu imanınızdan sonra döndürüp kâfir yaparlar. Karşınızda Allah'ın ayetleri okunup dururken ve O'nun peygamberi içinizde iken, Allah'ı nasıl inkâr edersiniz? Kim Allah'a sınıksız tutunursa, muhakkak ki o sırat-ı müstakime (dosdoğru yola) hidayet edilmiştir **(Ali İmran 100-101)**

Ey iman edenler, Allah'tan nasıl ittikâ etmek (korkmak) lazımsa öyle korkun. Siz, ancak müslüman olarak can veriniz. Hepiniz, toptan sınıksız Allah'ın ipine sarılınız ve parçalanmayınız. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayınız. Hani siz düşman idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun nimeti sayesinde kardeş oldunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken, oradan sizi O kurtardı. İşte Allah, hidayete eresiniz diye ayetlerini size beyan ediyor **(Ali İmran 102-103)**

Sizden öyle bir cemaat bulunmalıdır ki, hayra çağırınsınlar, iyiliği emretsinler, kötülükten vazgeçirmeye çalışsınlar. İşte bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. Siz, kendilerine apaçık deliller, ayetler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilafa düşenler gibi olmayın! İşte bu kimseler yok mu? Onlara büyük bir azap vardır. O günde nice yüzler vardır, bembeyaz olacak, nice yüzler de kapkara kesilecek. Yüzleri simsiyah olanlara gelince, (onlara), “İmanınızdan sonra küfre girdiniz öyle mi? İşte, küfretmenize mukabil, tadın azabı!” denilir. Yüzleri bembeyaz olanlar ise, Allah'ın rahmeti içindedirler. Onlar bunun içinde ebedi kalıcıdır. Bunlar, hak olarak sana okuyageldiğimiz Allah'ın ayetleridir. Allah hiç kimseye hiçbir haksızlık etmek istemez. Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. Bütün işler, ancak Allah'a döndürülür **(Ali İmran 104-105-106-107-108-109)**

Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız, Allah'a inanırsınız. Eğer, ehli kitap ta iman etseydi, kendileri için elbette hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır. Ama onların çoğu, fasıktırlar. Onlar size, ezadan başka asla hiçbir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez **(Ali İmran 110-111)**

Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, üzerlerine zillet (damgası) vurulmuştur. Ancak Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) tutunmaları müstesna. Onlar döne dolaşa Allah'ın gazabına uğradılar. Üzerlerine de bir miskinlik vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberlerini haksız yere öldürmeleri sebebiyledir. (Yine) bu, isyan etmeleri ve haddi aşmış olmaları sebebiyledir **(Ali İmran 112)**

Hepsi bir değildirler. Ehli kitabın içinde, kaim bir ümmet vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten sakındırırlar. Hayır, işlerinde de birbirleriyle yarışır. İşte onlar, salihlerdendirler. Onlar ne hayır işlerlerse, muhakkak ki bundan mahrum bırakılmayacaklardır. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilendir **(Ali İmran 113-114-115)**

O inkâr edenler yok mu? Onların ne malları ne de evlatları Allah'ın azabını önlemekte asla kendilerine fayda veremeyecektir. İşte bunlar, cehennem ehlidirler. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar **(Ali İmran 116)**

Onların bu dünya hayatında infak ettikleri şeyin misali, kendilerine zulmeden kavmin ekinlerini vurup mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgârın hâli gibidir. Onlara Allah zulmetmedi. Fakat kendileri kendilerine zulmediyorlar **(Ali İmran 117)**

Ey iman edenler! Kendilerinizden başkasını sırdaş edinmeyin. Onlar, size kötülük yapmakta hiç kusur etmezler, size sıkıntı verecek şeyleri arzu ederler. Şüphesiz, onların kin ve buğzları, ağızlarından taşmış, dışa vurmuştur. Göğüslerinde gizledikleri ise, daha büyüktür. Eğer düşünürseniz, biz size ayetlerimizi açıkladık **(Ali İmran 118)**

İşte siz o kimselersiniz ki, onları seversiniz; Hâlbuki onlar sizi sevmezler. Siz kitabın tamamına inanırsınız, onlar ise sizinle karşılaştıklarında, “inandık!” derler. Aralarında başbaşa kaldıkları vakit de, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: “Geberin kininizle” Muhakkak ki Allah, onların sinelerinde olan herşeyi hakkıyla bilir **(Ali İmran 119)**

Eğer size bir iyilik dokunursa onları tasaya düşürür. Şayet size bir fenalık gelirse, onunla sevinirler. Eğer sabreder, sakınırsanız onların hileleri size hiçbir şekilde zarar veremez. Şüphe yok ki Allah, onların yaptıkları herşeyi ihata edicidir **(Ali İmran 120)**

Hani sen, müminleri savaşa uygun yerlere yerleştirmek üzere, erkenden aileden ayrılmıştın. Allah semî ve alimdir. O zaman içinizden iki zümre nerede ise bozuluyordu. Hâlbuki onların yardımcısı Allah'tı. Müminler ancak Allah'a tevekkül etsin **(Ali İmran 121-122)**

Andolsun ki, siz daha zayıf olduğunuz halde Allah size “Bedir” de kati bir zafer verdi. Binaenaleyh Allah’tan ittikâ edin, ta ki şükretmiş olasınız **(Ali İmran 123)**

O vakit sen müminlere, “indirilen üçbin melekla Rabbinizin size imdat etmesi yetmez mi size?” diyordun **(Ali İmran 124)**

Elbette siz sabreder, ittikâ ederseniz, onlar da ansızın üstünüze gelecek olurlarsa, Rabbiniz size nişanlı beşbin melekla yardım edecektir **(Ali İmran 125)**

Allah bu (yardımı), ancak size bir müjde olsun ve kalpleriniz onunla yatışsın diye yaptı. Nusret ancak azîz ve hâkim olan Allah’ın yanındadır. (Bir de bunu) kâfirlerin ileri gelenlerini kessin yahut onları tepesi aşağı getirip de emellerine kavuşmayanlar olarak gerisin geri dönsünler diye (yaptı) **(Ali İmran 126-127)**

İşten hiç bir şey sana ait değildir. (Allah) ister onların tevbesini kabul eder, ister onları azablandırır. Çünkü onlar zalimdirler **(Ali İmran 128)**

Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah’ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine de merhamet eder. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir **(Ali İmran 129)**

Ey iman edenler, ribâyı öyle kat kat arttırılmış olarak yemeyin. Allah’tan korkunuz ki, felaha eresiniz. Ve kâfirler için hazırlanmış olan ateşten sakının. Ve Allah’a ve peygambere itaat edin. Umulur ki, merhamet edilirsiniz **(Ali İmran 130-131-132)**

Rabbinizin mağfiretine ve müttakiler için hazırlanmış, eni göklerle yer kadar olan cennete koşun **(Ali İmran 133)**

Onlar, bollukta ve darlıkta infak eden, öfkelerini yutan ve insanları affedenlerdir. Allah iyilik edenleri sever **(Ali İmran 134)**

Ve (Onlar) çirkin bir günah işledikleri yahut nefislerine zulmettikleri vakit Allah’ı hatırlayarak, hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenlerdir. Günahları Allah’tan başka kim bağışlar! Bir de onlar, işledikleri (günah) üzerinde, bile bile ısrar etmeyenlerdir. İşte onların mükâfatı Rab Teâla’dan bir bağışlanma ve altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Onlar) orada ebedi kalıcıdırlar. (Böyle) yapanların mükâfatı ne güzeldir! **(Ali İmran 135-136)**

Gerçekten, sizden evvel nice vakıalar, şeriatlar gelip geçti. Onun için yeryüzünde gezip dolaşın ve (peygamberleri) yalanlayanların akıbetinin nasıl olmuş olduğunu görün. Bu, insanlar için bir beyan, müttakiler için bir hidayet ve öğüttür **(Ali İmran 137-138)**

Gevşemeyin, mahzun olmayın. Siz, eğer mümin iseniz, en üstün olanlarsınız **(Ali İmran 139)**

Eğer siz bir yara almış iseniz, o kavim de o kadar yara almış idi. Biz, o günleri insanların arasında döndürür dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri bilmesi (ortaya çıkarması) ve içinizden şehitler edinmesi, müminleri tertemiz yapıp kâfirleri de helak etmesi içindir. Allah zalimleri sevmez **(Ali İmran 140-141)**

Yoksa siz, Allah içinizden savaşımlar(la savaşmayanları) belli etmeden ve sabredenler(le sabretmeyenleri) ayırmadan cennete girivereceğinizi mi sandınız? Andolsun ki siz ölümle karşılaşmadan önce onu arzulamıştınız. İşte şimdi onu, gözlerinizle bakarak görüyorsunuz! **(Ali İmran 142-143)**

Muhammed sadece bir peygamberdir. O'ndan önce daha nice peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür yahut öldürülürse topuklarınız üstünde (geri mi) döneceksiniz? Kim iki topuğu üzerinde geri dönerse, elbette Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah şükredenlere mükâfat verecektir **(Ali İmran 144)**

Allah'ın izni olmadıkça hiç bir kimseye ölmek yoktur. O, vadesiyle yazılmış bir yazıdır. Kim dünya sevabını dilerse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse, ona da bundan veririz. Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız **(Ali İmran 145)**

Nice peygamberlerin yanında birçok âlimler muharebe ettiler ve Allah yolunda başlarına gelen (belalardan) dolayı ne gevşeklik ne zayıflık gösterdiler, ne de düşmana boyun eğdiler. Allah sabredenleri sever **(Ali İmran 146)**

İşte onların sözü: “Ey Rabbimiz, bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla. Ayaklarımıza güç ve sebat ver. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et” demelerinden başka bir şey değildi **(Ali İmran 147)**

Allah da onlara hem dünya nimetini, hem de ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah ihsanda bulunanları sever **(Ali İmran 148)**

Ey iman edenler, eğer inkâr edenlere itaat ederseniz, onlar sizi ökçelerinizin üstünde (gerisin geri küfre) çevirirler de büyük zarara uğrayan kimselere dönersiniz. Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır **(Ali İmran 149-150)**

Hakkında Allah'ın hiçbir hüccet indirmedeği şeyleri O'na eş koştuklarından dolayı inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız. Onların yurtları cehennemdir. Zalimlerin dönüp varacağı yer ne kötüdür! **(Ali İmran 151)**

Celâlim hakkı için: Allah size olan vaadini, -Onun izni ile onları öldüre geldiğiniz, hatta sevmekte olduğunuz (zafer)i de size gösterdiği zamana kadar- yerine getirmişti. Sonra siz gevşeklik gösterdiniz, isyan ettiniz, işlerin idaresi hususunda çekiştiniz. İçinizden kimi dünyayı istiyor, içinizden kimi de ahireti arzuluyordu. Sonra Allah, sizi imtihan etmek için sizi onlardan geri çevirdi. Allah sizi muhakkak bağışladı da. Zaten Allah müminlere bol lütfu inayet sahibidir **(Ali İmran 152)**

O vakit siz, boyuna uzaklaşıyor hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Peygamber ise, arkanızdan sizi çağırıyordu. Bunun üzerine (Allah), sizi keder üstüne kederle cezalandırdı. (Bu), ne elinizden gidene, ne de başınıza gelene esef etmemeniz içindir. Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır **(Ali İmran 153)**

Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize öyle bir eminlik, öyle bir uyku indirdi ki o, içinizden bir cemaati örtüp bürüyordu. Diğer bir cemaat da canları sevdasına düşmüştü. Allah’a karşı, cahiliyet zannı gibi, hakka aykırı bir zan besliyorlar ve “Bu işten bize ne?” diyorlardı. De ki: “Bütün iş Allah’ındır.” Onlar sana açıkça söyleyemeyecekleri şeyi içlerinde saklıyorlar ve “Bu işte elimizde bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik” diyorlardı. De ki: “Eğer evlerinizde olsaydınız bile, kendilerine öldürülme takdir edilmiş olanlar, yine muhakkak ki yatacakları yerlere çıkıp gidecekti. (Allah bunu), göğüslerinizin içindekini yoklamak, yüreklerinizdekini temizlemek için (yaptı). Allah, sinelerde olan her şeyi hakkıyla bilendir **(Ali İmran 154)**

Gerçekten iki ordu karşılaştığı gün içinizden geri dönenler (yok mu), onları, yaptıkları bazı şeyler yüzünden, ancak şeytan kaydırmak istedi. Andolsun Allah (yine de) onları affetti. Çünkü Allah gafûr ve halimdir **(Ali İmran 155)**

Ey iman edenler, siz, o kâfir olup da yeryüzünde seyahat ve seferde yahut gazada bulundukları zaman ölen kardeşleri hakkında: “Bizim yanımızda olsalardı ölmezler, öldürülmezlerdi” diyenler gibi olmayın. Allah bunu onların yüreklerinde bir hasret, iç yarası yaptı. Allah hem diriltir, hem öldürür. Allah ne yaparsanız hakkıyla görendir. Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah’tan olan bir bağışlama ve merhamet onların toplayacakları şeylerden muhakkak daha hayırlıdır. Andolsun, ölmeniz de yahut öldürülmeniz de, muhakkak ki hepiniz ancak Allah’ın huzuruna toplanacaksınız **(Ali İmran 156-157-158)**

Sen, Allah’tan bir rahmet sayesinde ki, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar muhakkak ki etrafından dağılıp gitmişlerdi. Artık onları bağışla, onların günahlarının affedilmesini dile. İş hususunda onlarla müşavere et. Bir kez azmettin mi artık Allah’a güvenip dayan. Çünkü Allah kendisine güvenip dayananları sever **(Ali İmran 159)**

Allah size yardım ederse, artık sizi yenecek yoktur. Sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size yardım edebilecek kimdir? Müminler, ancak Allah’a güvenip dayanmalıdır **(Ali İmran 160)**

Bir peygamberin emanete hainlik etmesi? Bu, olur şey değil. Kim, hainlik ederse, kıyamet günü hainlik ettiği şeyi(n vebalini) yüklenerek gelir. Sonra herkese, kazandığı şey eksiksiz verilir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar **(Ali İmran 161)**

Allah’ın rızasına tabi olan kimse, Allah’ın hışmına uğrayan gibi midir? Onun durağı cehennemdir. O, ne kütü dönüş yeridir **(Ali İmran 162)**

Onlar ise Allah katında derece derecedir. Allah, ne yapıyorlarsa hakkıyla görücüdür **(Ali İmran 163)**

Andolsun ki, müminler daha evvel apaçık ve kati bir sapıklık içinde bulunuyorlarken, içlerinden ve kendilerinden onlara ayetlerini okuyan, onları tertemiz yapan, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermiş olduğu için, onlara büyük bir lütufta bulunmuştur **(Ali İmran 164)**

Size, onların başına iki mislini getirdiğiniz bir musibet gelip çattığı zaman, “Bu, nereden (geldi)?” mi dediniz? De ki, “O, sizin kendinizdendir” Şüphesiz ki Allah herşeye hakkıyla kadirdir **(Ali İmran 165)**

İki ordu karşılaştığı gün size gelen musibet Allah’ın izniyle idi. (Bu, Allah’ın müminleri ve münafıkları bilmesi (ayırt etmesi) içindi. Onlara, “Gelin, Allah yolunda muharebe edin yahut müdafaa yapın” denildi, onlar, “Biz muharebeyi bilseydik, elbette arkanızdan gelirdik” dediler. Onlar, o gün imandan ziyade küfre yakın idiler. Ağızlarıyla, kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Onların gizlediğini, Allah pekiyi bilmektedir **(Ali İmran 166-167)**

Kendileri (evlerinde) oturdukları halde, kardeşlerine, “Eğer bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi” diyen o adamlara de ki, “Haydi öyle ise, ölümü kendi nefislerinizden geri çevirin, eğer sadık kimselerseniz **(Ali İmran 168)**

Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanma. Bilakis onlar, Rableri katında diridirler, Allah’ın lütfu inayetinden kendilerine verdiği şeyler ile sevinerek, rızıklanırlar. Arkalarından henüz onlara katılamayanlara da: “Onlara hiç korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir” diye müjde vermek isterler **(Ali İmran 169-170)**

Onlar, Allah’tan olan bir nimetle, (hatta) daha fazlasıyla ve Allah’ın, müminlerin mükâfatını zayi etmeyeceği müjdesiyle de sevinirler **(Ali İmran 171)**

Kendilerine yara isabet ettikten sonra, yine Allah'ın ve peygamberin davetine icabet edenler, (hele) içlerinde iyilik yapanlar ve müttaki olanlar için pek büyük bir mükâfat vardır **(Ali İmran 172)**

Onlar öyle kimselerdir ki, insanlar kendilerine, “insanlar size karşı ordu hazırladılar, o halde onlardan korkun” deyince, bu onların imanını artırdı ve “Allah bize yeter. O, ne güzel vekildir” dediler. Bunun üzerine kendilerine hiç bir fenalık dokunmadan Allah'tan bir nimet ve lütuf ile geri geldiler. Ve Allah'ın rızasına da uymuş bulundular. Allah çok büyük lütfu inayet sahibidir **(Ali İmran 173-174)**

İşte o, ancak (sizi) kendi dostlarından korkutmakta olan şeytandır. Öyle ise siz, onlardan korkmayın, Benden korkun, eğer müminlerseniz **(Ali İmran 175)**

O küfre koşuşanlar seni mahzun etmesin. Çünkü onlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah, onlara ahirette bir nasip vermemeyi murad eder. Onlar için pek büyük bir azap vardır **(Ali İmran 176)**

İmana karşılık küfrü satın alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elem veren bir azap vardır **(Ali İmran 177)**

O kâfir olanlar, kendilerine mühlet tanımamızı sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar. Onlara mühlet tanımamız, ancak günahlarını artırmaları içindir. Onlara hor ve hakir edici bir azap vardır **(Ali İmran 178)**

Allah müminleri, sizin üzerinde bulunduğunuz (şu halde) bırakacak değildir. Nihayet pis olanı temiz olandan ayıracaktır. Allah size gaybı bildirecek değildir, fakat Allah, peygamberlerinden dilediğini seçer. Binaenaleyh siz Allah'a ve peygamberlerine inanın. Eğer inanır ve ittikâ ederseniz, size çok büyük bir mükâfat var **(Ali İmran 179)**

Allah'ın fazl-u (kereminden) kendilerine verdiğiinde cimrilik edenler, sakın bunun kendileri için bir hayır olduğunu sanmasınlar, aksine bu onlar için bir şerdir. Onların cimrilik ettikleri şeyler, kıyamet günü boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır **(Ali İmran 180)**

“Gerçekten, Allah fakirdir, biz zenginiz” diyenlerin sözünü, yemin olsun ki Allah işitmiştir. Söyledikleri (o sözü), peygamberleri haksız yere öldürmeleriyle birlikte yazacağız ve “Tadın, o yakıcı azabı” diyeceğiz. Bu, ellerinizin yapıp takdim ettiği şeyin karşılığıdır. Şüphesiz ki Allah, kullarına karşı zulüm-kâr değildir **(Ali İmran 181-182)**

“Hakikaten, Allah, hiçbir peygambere, o (gökten incek) bir ateşin yiyeceği bir kurban getirinceye kadar, iman etmememizi emretti” diyen (yahudilere) de ki:

“Size, benden evvel nice peygamberler apaçık deliller ve mucizelerle beraber, o dediğinizi de elbette getirmişti. O halde, sadıklar iseniz, onları niçin öldürdünüz” **(Ali İmran 183)**

Onlar seni yalan sayarlarsa, senden evvel o apaçık mucizeleri, sahifeleri ve nur verici kitabı getiren peygamberler de yalanlanmışlardı. Her can ölümü tadıcıdır. Ücretleriniz kıyamet günü muhakkak tastamam verilecektir. Kim ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulursa artık o, muhakkak kurtuluşa ermiş olur. Dünya hayatı bir aldanma metaından başka bir şey değildir **(Ali İmran 184-185)**

Andolsun ki mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. Sizden evvel kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşanlardan birçok eziyet duyacaksınız. Eğer sabreder ve ittikâ ederseniz, işte bu azmedilmesi gereken işlerdendir **(Ali İmran 186)**

Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden, “Onu mutlaka insanlara açıklayıp anlatacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz” diye misak (söz) almıştı. Onlar ise onu sırtlarının arkasına attılar ve onunla az bir menfaat satın aldılar. Satın aldıkları o şey ne kötü **(Ali İmran 187)**

Yaptıkları ile sevinen ve yapmadıkları şeylerle övülmelerini arzu eden kimselerin, azaptan kurtulacak bir yerde bulunacaklarını sakın sanma, onlara pek acıklı bir azap vardır. Göklerin ve yerin mülkü Allah’a aittir. Allah herşeye hakkıyla kadirdir **(Ali İmran 188-189)**

Gerçekten gökler ile yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün peşpeşe gelişinde, temiz akıl sahipleri için elbette deliller vardır **(Ali İmran 190)**

Onlar, ayakta iken, otururken, yanları üstünde (yatar)ken Allah’ı anarlar ve gökler ile yerin yaratılışı hakkında inceden inceye düşünürler. Ey Rabbimiz, sen bunları boşuna yaratmadın. Sen (bundan) münezzehsin. Bizi ateşin azabından koru. Ey Rabbimiz, gerçekten sen kimi o ateşe sokarsan şüphesiz onu hor ve hakir edersin. Zalimlerin hiçbir yardımcıları yoktur **(Ali İmran 191-192)**

Ey Rabbimiz, muhakkak ki biz, “Rabbimize iman edin” diye imana çağıran münadiyi işittik de hemen iman ettik! Ey Rabbimiz, artık bizim günahlarımızı bağışla. Kusurlarımızı ört, canımızı da iyilerle beraber al **(Ali İmran 193)**

Ey Rabbimiz, peygamberlerine bizim için vaadettiğin şeyleri bize ver. Kıyamet günü bizi rüsvay etme. Şüphe yok ki sen asla sözünden caymazsın **(Ali İmran 194)**

Nihayet Rableri onlara şöyle icabet etti: “İçinizden gerek erkek, gerek kadın -ki birbirinizden gelmesinizdir- (hayırlı) bir iş yapanın amelini ben muhakkak ki boşa çıkarmayacağım. İşte hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda işkenceye, hakarete, ziyana uğrayanların, muharebe edenlerin ve öldürülenlerin de andolsun günahlarını örteceğim ve andolsun, Allah katından bir mükâfat olmak üzere, onları altından ırmaklar akan cennetlere de sokacağım. Güzel mükâfat ise, Allah’ın katındadır **(Ali İmran 195)**

İnkâr edenlerin diyar diyar dönüp dolaşması, sakın seni aldatmasın. Bu, azıcık bir metadır. Sonunda varıp sığınacakları yer cehennemdir. O, ne kötü yataktır! **(Ali İmran 196-197)**

Fakat Rablerinden ittikâ edenler (yok mu), onlar için kendileri orada ebedi kalmak, Rableri katından verilecek nice ziyafetlere konmak üzere, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah’ın nezdinde olan şeyler, iyiler için daha hayırlıdır **(Ali İmran 198)**

Gerçekten ehli kitap içinde Allah’a, size indirilen (kitaba) ve kendilerine indirilmiş olan kitaba, Allah’a büyük saygı gösteren (kimse)ler olarak inananlar var. Onlar Allah’ın ayetlerini az bir pahaya satmazlar. İşte onlar için, Rableri katında ecirleri var. Muhakkak ki, Allah hesabını pek çabuk görendir. Ey iman edenler, sabredin, sabır yarışı yapın, nöbet bekleyin ve Allah’tan ittikâ edin (korkun). Umulur ki felah bulursunuz **(Ali İmran 199-200)**

NİSA SURESİ

Bu sure Medeni’dir ve **176** ayettir. Mümtetine suresinden sonra nâzil olmuştur.

Ey insanlar, sizi bir tek kişiden yaratan Rabbinizden ittikâ edin (çekinin). Ondan da onun zevcesini yarattı. Ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türetilip yayan (Rabbinizden ittikâ edin). Kendisi adına birbirinize dileklerde bulunduğunuz Allah’tan ve akrabalık (bağlarını kesmekten) sakının. Çünkü Allah sizin üzerinizde tam bir gözeticidir **(Nisa 1)**

Yetimlere mallarını verin. Temizi murdara değiştirmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza (katarak) yemeyin. Çünkü bu, muhakkak ki büyük bir günahdır **(Nisa 2)**

Eğer yetimler hakkında adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız. Sizin için helal olan (diğer) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikâh edin. Şayet, adalet yapamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (tane ile) yahut malik

olduğunuz cariye (ile yetinin). Bu, sizin için eğrilip sapmamanıza daha yakındır **(Nisa 3)**

(Aldığınız) kadınların mehirlerini yürekten isteyerek ve (Allah'ın) bir atıyyesi olarak verin. Bununla beraber ondan birazını gönül hoşluğu ile size bağışlamış olurlarsa, onu da içinize sine sine yiyin **(Nisa 4)**

Allah'ın sizi başına diktığı mallarınızı beyinsizlere vermeyin. Kendilerine, bunlardan yedirin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin **(Nisa 5)**

Yetimleri, nikâh (çağına) erdikleri zamana kadar, (gözetip) deneyin. O vakit kendilerinde bir akıl ve salâh gördünüz mü mallarını onlara teslim edin. Büyüyecekler diye bunları israf ile tez elden yemeyin. Kim zengin ise, kaçınsın (o mala tenezzül etmesin). Kim de fakir ise, örfe göre (ondan biraz) yesin. Artık onlara mallarını teslim ettiğiniz vakit, karşılarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter **(Nisa 6)**

Ana ve baba ile yakın akrabaların bıraktıklarından erkeklere ve yine ana ve baba ile yakın akrabaların bıraktıklarından kadınlara, -azından da, çoğundan da- farz kılınmış birer nasip olarak, hisseler vardır **(Nisa 7)**

Miras taksim olunurken, akraba, yetimler ve yoksullar hazır bulunursa, kendilerini ondan (bir şey vererek) rızıklandırın ve onlara güzel sözler söyleyin **(Nisa 8)**

Arkalarında aciz ve küçük evlatlar bıraktıkları takdirde onlara karşı endişe edenler, saygı ile korksunlar, Allah'tan sakınsınlar, sözü dosdoğru söylesinler **(Nisa 9)**

Muhakkak ki, yetimlerin mallarını haksız (ve haram) olarak yiyenler karınlarına ancak bir ateş yemiş olurlar. Onlar çalgın bir ateşe gireceklerdir **(Nisa 10)**

Allah size, evlatlarınız hakkında tavsiye eder ki: Erkeğe, iki dişinin payı miktarı vardır. Fakat onlar, ikiden fazla kadınlar ise, ölünün bıraktığının üçte ikisi onlarındır. (Dişi evlat) tek ise, o zaman bunun yarısı onundur. (Ölenin) çocuğu varsa, ana ve babadan her birine terikenin altıda biri (verilir). Çocuğu bulunmayıp da kendisine ana ve babası mirasçı olduysa, (malın) üçte biri anasınındır. (Erkek, dişi) kardeşleri varsa, o vakit altıda biri anasınındır. (Fakat bütün bunlar, ölenin) yapacağı vasiyetten veya borçtan sonradır. Siz, babalarınızdan ve oğullarınızdan hangisinin, size faidece daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar), Allah'tan birer farizadır. Şüphesiz ki, Allah hakkıyla bilicidir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir **(Nisa 11)**

Zevcelerinizin çocuğu yoksa terikesinin yarısı sizindir. Eğer onların çocuğu varsa, size terikesinden (düşecek hisse) dörtte birdir. (Fakat bu da) onların edecekleri

vasiyet ve borçtan sonradır. Eğer çocuğunuz yoksa bıraktığınızdan dörtte biri onlarıdır. Şayet çocuğunuz varsa, terikenizden sekizde biri -edeceğiniz vasiyet ve borçtan sonra- yine onlarıdır. Eğer (ölen) erkek veya kadının mirasçısı evladı ve ana-babası olmayıp başka yakınları ise o zaman bir erkek veya bir kız kardeşi varsa, her birine altıda bir düşer. Eğer onlar bundan çok iseler, o zaman onlar (ölünün) etmiş olduğu vasiyet ve borçtan sonra kalan üçte birde ortaklırlar. Zarar verici olmamalıdır. (Bunlar), Allah'tan birer vasiyettir. Allah alim ve halimdir **(Nisa 12)**

İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar ki onlar orada ebedi kalıcıdırlar. Bu, en büyük bir kurtuluş (ve saadettir). Kim de Allah'a ve peygamberine isyan ederse ve Allah'ın sınırlarını çiğneyip geçerse (Allah) onu da içinde daimi kalıcı olmak üzere cehenneme sokar. Onun için hor ve hakir edici bir azap vardır **(Nisa 13-14)**

Kadınlarınızdan fuhşu irtikâp edenlere karşı içinizden dört şahit getirin. Eğer şahadet ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye kadar yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar, kendilerini evlerde alıkoyun **(Nisa 15)**

Sizlerden fuhşu irtikâp edenlerin her ikisine de eziyet edin. Eğer tevbe edip, (hallerini) düzeltirlerse, artık onlardan elinizi çekin. Çünkü Allah tevvâb ve rahimdir **(Nisa 16)**

Allah katında (makbul olan) tevbe, kötülüğü ancak cahillik sebebiyle yapacakların, sonra da çarçabuk (vazgeçip) tevbe edecek olanların (tevbesi)dir. İşte Allah'ın, tevbelerini kabul edeceği kimseler bunlardır. Allah hakkıyla bilendir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir **(Nisa 17)**

“(Yoksa makbul olan o tevbe), kötülükleri yapıp yapıp da, onlardan (yani böyle yapanlardan) her hangi birine ta ölüm gelince: “Ben şimdi hakikaten tevbe ettim” diyenlerin tevbesi değil. Kendileri kâfir alarak öleceklerin (tevbesi) de değil. Onlar (öyle işte), biz onlar için pek acıklı bir azap hazırlamışadır **(Nisa 18)**

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmanız ve onları kendilerine verdiğiniz (mehir)den birazını giderip (ele geçirmek) için, zorlamanız size helal olamaz. Ancak arayı açacak bir fuhşu irtikab etmiş olmaları müstesna. Onlarla iyi geçinin. Eğer kendilerinden hoşlanmıyorsanız, olabilir ki bir şey sizin hoşunuza gitmez de Allah onda birçok hayır takdir etmiş bulunur **(Nisa 19)**

Eğer bir zevceyi bırakıp da yerine başka bir zevce almak isterseniz, öbürüne yüklerle vermiş olsanız bile, içinden bir şey almayın. Bir iftira ve açık bir günah olarak alır mısınız onu? Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize karılıp katıldınız? Onlar sizden kuvvetli bir teminat da aldılar **(Nisa 20-21)**

Babalarınızla evlenmiş olan kadınlarla evlenmeyin. Ancak daha önce geçenler müstesna. Şüphe yok ki o bir hayâsızlık, (Allah'ın) hışmına (bir sebep) ve kötü bir yoldur **(Nisa 22)**

Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, birader kızları, kız kardeşin kızları, sizi emziren (süt) analarınız, sütkız kardeşleriniz, karılarınızın anaları, kendileriyle (zifafa) girdiğiniz karılarınızdan olup himayelerinizde bulunan üvey kızlarınız (la evlenmeniz) size haram edildi. Eğer onlarla (üvey kızlarınızın analarıyla) zifafa girmemişseniz, (onlarla evlenmeniz) size bir günah yoktur. Yine, kendi sulbünüzden olan oğullarınızın karılarıyla (evlenmeniz) ve iki kız kardeşi birlikte almanız da (aynı şekilde haram edildi). Ancak, daha önce geçen geçmiştir. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir **(Nisa 23)**

(Harp esiri olarak) sağ ellerinizin malik olduğu kadınlar müstesna olmak üzere, diğer kocalı kadınlar(la evlenmeniz de size haram edildi). (Bu haram kılmalar), üzerinize Allah'ın farzı olarak (yazılmıştır). Onlardan başkası ise, namuslu ve zinaya sapmayarak, mallarınızla ara(yıp nikâhla)manız üzere size helal edildi. O halde onlardan hangisiyle faydalandıysanız, ücretlerini takdir edildiği şekil üzere verin. O mehrin miktarını tayin ettikten sonra aranızda gönül hoşluğu ile uyduğunuz şey hakkında size bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, hakkıyla bilendir, mutlak hüküm ve hikmet sahibidir **(Nisa24)**

Sizden kim hür ve müslüman kadınları nikâhla alacak bir bolluğa güç yetiremezse, o halde sağ ellerinizin mâlik olduğu mümin cariyelerinizden (alsın). Allah sizin imanınızı çok iyi bilendir. Kiminiz kiminizden (hâsıl olmuşsunuz)dur. O halde - fuhuşta bulunmayan, gizli dostlar da edinmeyen namuslu kadınlar olmak üzere - onları, sahiplerinin izniyle, kendinize nikâhlayın. Ücretlerini de güzellikle onlara verin. Onlar evlendikten sonra bir fuhuş irtikâp ettiler mi, o vakit üzerlerine hür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı (verilir. Cariyeleri almak hususundaki) bu (müsaade) içinizden sıkıntıya düşmekten (zinaya sapmaktan) korkanlar içindir. Sabretmeniz ise, sizin için daha hayırlıdır. Allah hakkıyla bağışlayıcıdır, çok merhametlidir **(Nisa 25)**

Allah size, açıkça bildirmek, sizi sizden evvelkilerin yollarına hidayet etmek ve sizin tevbelerini kabul etmek ister. Allah âlim ve hâkimdir **(Nisa 26)**

(Evet), Allah sizin tevbelerini kabul etmek ister. Şehvetlerine uyanlar ise, sizin büyük bir meyl ile sapmanızı dilerler **(Nisa 27)**

Allah, sizden hafifletmek ister. İnsan da zayıf olarak yaratılmıştır **(Nisa 28)**

Ey iman edenler, birbirinizin mallarını haram sebeplerle yemeyin. Sizden karşılıklı bir rızadan (doğan) bir ticaret olması müstesna. Kendilerinizi öldürmeyin. Şüphe yok ki, Allah size çok merhamet edicidir. Kim haddi aşarak ve haksızlık ederek bunu yaparsa, biz onu ateşe sokacağız. Bu da, Allah’a göre pek kolaydır **(Nisa 29-30)**

Eğer nehyedildiğiniz büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin (öbür) kabahatlerinizi örteriz ve sizi şerefli bir mevkie sokarız **(Nisa 31)**

Allah’ın, kiminizi kiminizden üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri temenni etmeyin. Erkeklerin, kendi kazandıklarından bir payı vardır. Kadınların da, kendi kazandıklarından bir payı vardır. Allah’tan, lütfunu isteyiniz. Şüphesiz ki Allah herşeyi hakkıyla bilendir **(Nisa 32)**

(Erkek ve dişiden) her biri için, baba ve ananın, en yakın akrabaların terikelerinden de varisler yaptık. (Akd ile) yeminlerinizin bağladığı kimselere dahi hisselerini verin. Allah, her şeyin üstünde şahittir **(Nisa 33)**

Erkekler kadınlar üzerine hâkimdirler. Çünkü Allah onlardan bazısını (erkekleri), bazısından (kadınlardan) üstün kılmıştır. Çünkü onlar (erkekler) mallarından infak ederler. İyi kadınlar itaatli olanlardır. Allah kendilerini nasıl koruduysa onlar da öylece mahremiyeti koruyanlardır. Şerlerinden, serkeşliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince, onlara (önce) öğüt verin. (Vazgeçmezlerse) kendilerini yataklarında yalnız bırakın. (Yine kâr etmezse) dövün. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür **(Nisa 34)**

Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişeye düşerseniz, o zaman erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar barıştırmayı isterlerse, Allah onları aralarında (uyuşmaya) muvaffak buyurur. Şüphesiz Allah âlim ve habirdir **(Nisa 35)**

Allah’a ibadet edin ona hiç bir şeyi şirk koşmayın. Anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaş'a, yolda kalmışa, sağ ellerinizin malik olduğu kimselere iyilik edin. Allah, kendini beğenen ve daima böbürlenen kimseyi sevmez **(Nisa 36)**

Onlar, hem cimrilik yapan, hem de insanlara cimriliği emreden ve Allah’ın lütfu inayetinden kendilerine verdiği şeyleri gizleyenlerdir. Biz o kâfirlere hor ve hakir edici bir azap hazırladık **(Nisa 37)**

Allah’a ve ahiret gününe inanmadıkları halde mallarını insanlara gösteriş için harcayanları (da Allah sevmez). Şeytan kime arkadaş olursa, o ne kötü bir arkadaşdır! **(Nisa 38)**

Allah’a ve ahiret gününe iman edip de, Allah’ın kendilerine verdiğiinden harcamış olsalardı, onlara ne zararı olacaktı ki? Allah onları çok iyi bilendir **(Nisa 39)**

Şüphesiz ki Allah, zerre kadar haksızlık etmez. (O zerre miktarı şey) bir iyilik olursa, onu(n sevabını) kat kat arttırır. Kendi katından pek büyük bir mükâfat verir **(Nisa 40)**

Her ümmetten birer şahit ve onların üzerine de (Habibim) seni bir şahit olarak getirdiğimiz zaman, halleri nice olur? İnkâr edenler ve peygambere asi olanlar, o gün, “yerle bir edilselerdi de keşke Allah’tan gelen bir sözü gizlememiş olsalardı” temennisinde bulunurlar **(Nisa 41-42)**

Ey iman edenler, siz sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye ve cünüp iken de yolcu olmanız müstesna, gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir sefer üzerinde bulunursanız yahut sizden birisi ayakyolundan (tuvaletten) gelirse yahut da kadınlara dokunup da bir su bulamazsanız, o zaman temiz bir toprağa teyemmüm edin; yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır **(Nisa 43)**

Kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara bakmadın mı? Onlar sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan çıkmanızı istiyorlar. Allah, sizin düşmanlarınızı çok iyi bilendir. Gerçek bir dost olarak Allah kâfidir, hakiki bir yardımcı olarak da Allah kâfidir **(Nisa 44-45)**

Yahudi olanlardan kimileri, kelimeleri, konuldukları yerlerinden değiştirirler, dillerini eğip bükerek, dine de saldırarak derler ki: “(Sözünü zahiren) dinledik, (fakat kalbimizle) isyan ettik. İşit işitmez olası, Râinâ!” Eğer onlar “Dinledik, itaat ettik, işit ve bizi gözet” deselerdi, kendileri için elbet daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, kendi küfürleri yüzünden onları rahmetinden kovmuştur Artık onlar, birazı müstesna olmak üzere, iman etmezler **(Nisa 46)**

Ey kendilerine kitap verilenler, yanınızdaki (kitapları) tasdik edici (doğrulayıcı) olmak üzere indirdiğimiz (Kur’ana), biz bir takım yüzleri silip belirsiz ederek enselerine çevirmezden yahut Ashab-ı Sebte (cumartesi yâranına) ettiğimiz lanet gibi kendilerini lanetlemezden önce iman edin. Allah’ın emri yerine gelecektir **(Nisa 47)**

Şüphesiz ki Allah, (insanın), kendisine eş tanımasını bağışlamaz. O (günah)tan başkasını, dileyceği kimseler için yarlıgar. Kim Allah’a şirk koşarsa, muhakkak pek büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur **(Nisa 48)**

Kendilerini tezkiye eden (temize çıkaran)lara bakmadın mı? Öyle değil, Allah kimi dilerse onu temize çıkarır. Onlar hurma çekirdeğinin ince ipliği kadar bile haksızlık görmezler. Bak, Allah’a karşı nasıl olmadık yalan düzüyorlar? Bu, apaçık bir günah olarak yeter **(Nisa 49-50)**

Bakmadın mı şu kendilerine kitaptan biraz nasip verilenlere? Kendileri cibt ve tağuta inanıyorlar, diğer küfredenler için de; “Bunlar iman edenlerden daha doğru bir yoldadır” diyorlar. Bunlar, Allah’ın kendilerine lanet ettiği kimselerdir. Allah kime lanet ederse, artık ona, hakiki hiçbir yardımcı bulamazsın **(Nisa 51-52)**

“Yoksa onların, mülkten bir hissesi mi var? Fakat öyle olsaydı insanlara çekirdek kadar bir şey bile vermezlerdi **(Nisa 53)**

Yoksa onlar Allah’ın fazl-u kereminden insanlara verdiği şeylere karşı haset mi ediyorlar? Biz, gerçekten İbrahim hanedanına da kitap ve hikmet vermişizdir. Onlara büyük bir mülk de bahsettik. İşte onlardan kimi O’na iman etti, kimi de ondan yüz çevirdi. (Onlara) çılgın bir ateş olarak cehennem yeter **(Nisa 54-55)**

Ayetlerimizi inkâr edenleri muhakkak bir ateşe atacağız. Derileri piştikçe, azabı tadıp durmaları için, o derileri başka derilerle değiştireceğiz. Şüphesiz ki Allah azîz ve hâkimdir **(Nisa 56)**

İman edip de güzel amel işleyenleri ise, içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada, temizlenmiş zevceler onlarıdır. Onları, koyu bir gölgeye sokacağız **(Nisa 57)**

Şüphesiz ki Allah, emanetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah bununla size, gerçekten ne güzel öğüt veriyor! Şüphe yok ki Allah, hakkıyla iştirici, hakkıyla görücüdür **(Nisa 58)**

Ey iman edenler, Allah’a itaat edin. Peygambere ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin. Şayet bir şey hakkında çekişirseniz, onu Allah’a ve peygambere götürün, eğer Allah’a ve ahiret gününe inanıyorsanız. Bu, hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir **(Nisa 59)**

Sana indirilene de, senden önce indirilmiş olanlara da iman etmiş olduklarını yalan yere iddia edenlere bakmadın mı? Onlar, onu inkâr etmekte emrolundukları halde, yine “tağut” un huzurunda muhakeme olunmalarını isterler. Şeytan da onları, uzak bir sapıklıkla iyice saptırmak ister. Onlara, “Allah’ın indirdiğine ve peygambere gelin” denilince, münafıkların, senden çekindikçe çekindiklerini görürsün **(Nisa 60-61)**

“Daha önce yapmış oldukları (günahlar) yüzünden onlara bir bela gelip çattığı zaman, (halleri) nice olur? Sonra onlar, “Biz iyilikten ve ara bulmaktan başka bir şey arzu etmedik” diye, Allah’a andederek, sana geleceklerdir. İşte bunlar... Allah öyle kimselerin kalblerinde olanı bilir. Artık onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında çok etkili söz söyle **(Nisa 62-63)**

Biz hiç bir peygamberi, Allah’ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir hikmetle göndermedik. Onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelip de Allah’tan mağfiret dileselerdi ve onlar için peygamber de mağfiret isteseydi, elbette Allah’ı tevvab ve rahim bulacaklardı **(Nisa 64)**

Öyle değil, Rabbine yemin olsun ki, onlar aralarında çıkan meselelerde seni hakem yapıp, sonra da verdiği hükümden yürekleri hiçbir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar **(Nisa 65)**

Hakikaten biz onlara, “kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın” diye hükmetseydik içlerinden pek azı müstesna, bunu yapmazlardı. Onlar öğüt verildikleri şeyleri hakkıyla yapsalardı, bu, kendileri için elbet hem daha hayırlı, hem de (imanlarını) daha kökleştirici olurdu. O zaman biz de onlara tarafımızdan pek büyük, bir mükâfat verirdik. Ve onları elbet doğru yola ilettirdik **(Nisa 66-67-68)**

Kim Allah’a ve peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah’ın kendilerine nimetler vermiş olduğu peygamberlerle, siddîklerle, şehitlerle ve iyi kullarla beraberdirler. Onlar ne iyi arkadaşlardır! Bu, Allah’tan bir lütuftur. Hakkıyla bilici olarak Allah kâfidir **(Nisa 69-70)**

Ey iman edenler, korunma tedbirinizi alın da, küçük kıtalar halinde harbe çıkın yahut toptan seferber olun **(Nisa 71)**

İçinizden (öylesi vardır ki), muhakkak ağır davranacaktır. Eğer size bir musibet gelip çatarsa, diyecek ki: “Allah bana hakikaten lütfetti. Çünkü onlarla beraber bulunmadım!” Eğer size, Allah’tan bir lütf-u inayet gelirse, sanki sizinle kendisi arasında hiçbir tanışıklık olmamış gibi, muhakkak şöyle diyecektir: “Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da, büyük bir murada (ganimete) ereydim **(Nisa 72-73)**

Artık ahirete karşılık dünya hayatını satacak olanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşıp da öldürülür veyahut galip gelirse, ona pek büyük bir ecir vereceğiz **(Nisa 74)**

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve erkek, kadın ve çocuklardan “Ey Rabbimiz, bizi ahalisi zalim olan şu memleketten (kurtarıp) çıkar. Bize, tarafından bir sahip gönder;

bize katından bir yardımcı yolla” diyen müstaz’aflar uğrunda (düşmanla) savaşıyorsunuz **(Nisa 75)**

İman edenler Allah yolunda harbederler, inkâr edenler ise “tağut” yolunda savaşırlar. Öyleyse, o şeytanın dostlarıyla dövüşün. Şüphesiz ki şeytanın hilekârlığı zayıftır **(Nisa 76)**

Kendilerine, “Ellerinizi çekin, dosdoğru namaz kılın, zekâtı verin” denilen kimselere bakmaz mısın? Şimdi onların üzerine muharebe yazılınca, içlerinden bir zümre, insanlardan, Allah’tan korkar gibi, hatta daha şiddetli bir korku ile korkuyorlar. Onlar, “Ey Rabbimiz, üzerimize muharebeyi niye farz kıldın? Bize, yakın bir zamana kadar mühlet vermeli değil miydin?” dediler. De ki: “Dünyanın faydası pek azdır; ahiret ise, sakınanlar için elbet daha hayırlıdır. Siz hurma çekirdeğinin ince ipliği kadar (en ufak bir) haksızlığa bile uğratılmayacaksınız **(Nisa 77)**

Nerede olursanız olun, tahkim edilmiş yüksek kalelerde bile bulunsanız, ölüm size gelip yetişir. “Eğer onlara bir iyilik dokunursa, “Bu, Allah katındandır” derler. Şayet onlara bir fenalık dokunursa, “Bu, senin yüzendendir” derler. De ki: “Hepsi Allah tarafındandır” Böyle iken o kavme ne oluyor da hiçbir sözü anlamaya yanaşmıyorlar? **(Nisa 78)**

Sana isabet eden her iyilik, Allah’tandır. Sana isabet eden her fenalık da kendindendir. Seni insanlara bir peygamber olarak gönderdik. (Buna) hakkıyla şahit olarak Allah yeter **(Nisa 79)**

Kim peygambere itaat ederse, muhakkak Allah’a itaat etmiştir. Kim de yüz çevirirse... Zaten seni, onların başına bekçi göndermedik **(Nisa 80)**

Hayhay!” derler. Fakat senin yanından ayrıldıkları zaman da onlardan bir grup geceleyin senin söyleyegeldiğinden başkasını kurarlar. Allah onların gizlice ne planlar kurduklarını yazıyor. Onun için sen, onlardan yüz çevir. Allah’a güvenip dayan. Allah, vekil olarak yeter **(Nisa 81)**

Onlar hâlâ Kur’anı gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah’tan başkası tarafından olsaydı, elbet içinde birbirini tutmayan birçok şey bulurlardı **(Nisa 82)**

Onlara eminlik veya korku haberi geldiği zaman, onu her tarafa yayıverirler. Hâlbuki bunu, peygambere veya onlardan emir sahiplerine dönderip (iletmiş) olsalardı, bunu onlardan “İstinbat” edebilecek olanlar elbette bilirlerdi, Allah’ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, birazınız müstesna, muhakkak şeytana uymuş gitmiştiniz **(Nisa 83)**

Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkasıyla mükellef tutulmayacaksın. İman edenleri de teşvik et. Olur ki Allah o kâfirlerin savletini defeder. Allah satvetçe çok çetin, cezalandırma bakımından çok şiddetlidir **(Nisa 84)**

Kim güzel bir şefaate şefaatte bulunursa, ondan kendisine bir hisse vardır. Kim de kötü bir şefaate şefaatte bulunursa ondan kendisine bir pay (günah) vardır. Allah şeye hakkıyla kadir ve nâzırdır **(Nisa 85)**

Bir selam ile selamlandığınız vakit, siz ondan daha güzeli ile selamı alın veya onu aynıyle karşılayın. Şüphesiz ki Allah, her şeyin hesabını hakkıyla alandır **(Nisa 86)**

Allah, kendisinden başka hiçbir tanrı olmayandır. Hakkında hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününe, elbette hepinizi toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir **(Nisa 87)**

Siz hâlâ niçin münafıklar hakkında Allah onları kazandıkları yüzünden tepesi aşağı getirdiği halde iki hizbe bölünüyorsunuz? Allah'ın saptırdığını siz mi doğru yola getirmek istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol bulamazsın **(Nisa 88)**

Onlar, kendileri kâfir oldukları gibi, sizin de kâfir olup onlarla beraber olmanızı arzu ettiler. O halde, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar, içlerinden dostlar edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse, onları nerede bulursanız yakalayıp, tutun ve onları öldürün. Onlardan ne bir dost, ne de bir yardımcı edinmeyin **(Nisa 89)**

Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavme iltica edenler yahut ne sizinle ne de kendi kavimleri ile savaşmak (istediklerin)den göğüsleri daralıp, size gelenler müstesna. Allah dileseydi elbette onları sizin başınıza musallat eder de sizinle mutlaka savaşarlardı. Artık onlar sizi bırakıp bir tarafa çekilirler, sizinle vuruşmazlar ve size barış teklifinde bulunurlarsa, Allah onların aleyhine sizin için (tecavüze) bir yol bırakmamıştır **(Nisa 90)**

Diğer bir kısmını da şu halde bulacaksınız: Onlar, hem sizden emin olmak, hem kendi kavimlerinden emin olmak isterler. Ne zaman fitneye döndürülürlerse, onun içine baş aşağı atılırlar. Öyle ise onlar sizi bırakıp bir tarafa çekilmezler, barışı size bırakmazlar, ellerini çekmezlerse, onları nerede bulursanız yakalayıp tutun, öldürün. İşte size, onlar hakkında apaçık bir hüccet verdik **(Nisa 91)**

Bir müminin diğer bir mümini, yanlışlık eseri olmayarak, öldürmesi yakışmaz. Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse, mümin bir köleyi azad etmesi ve (ölenin) ailesine teslim edilecek bir diyet vermesi lazımdır. Sadaka olarak bağışlamaları müstesna. Eğer (öldürülen), mümin olmakla beraber, size düşman bir kavimden ise, o zaman

(öldürenin) mümin bir köle azad etmesi lazımdır. Şayet, kendileriyle aranızda andlaşma olan bir kavimden ise, o vakit mirasçılarına bir diyet vermek ve bir de mümin bir köle azad etmek gerekir. Kim bunu bulamazsa, Allah'tan tevbesi(nin kabulü) için, birbiri ardınca iki ay oruç tutması icap eder. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir, gerçek hüküm ve hikmet sahibidir **(Nisa 92)**

Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedi kalıcı olmak üzere, cehennemdir. Allah ona gazap etmiştir, ona lanet etmiştir ve ona çok büyük bir azap hazırlamıştır **(Nisa 93)**

Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman (meselelerin iç yüzünü) iyice araştırın. Size (müslümanca) selam verene, dünya hayatının menfaatini arayarak, “sen mümin değilsin” demeyin. İşte Allah'ın katında birçok ganimetler vardır. Evvelce siz de böyle iken, Allah size lütfetti. O halde (meselelerin iç yüzünü) iyice araştırın. Şüphesiz Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır **(Nisa 94)**

Müminlerden özür sahibi olmaksızın, (evlerinde) oturanlarla, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat edenler bir olamaz. Allah, mallarıyla, canlarıyla savaşanları, derece bakamından oturanlardan çok üstün kılmıştır. (Gerçi) Allah hepsine de cenneti vadetmiştir. (Fakat) Allah, mücahitlere oturanların üstünde daha büyük bir mükâfat vaadetmiştir. Kendinden dereceler, mağfiret ve rahmet vermiştir. Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir **(Nisa 95-96)**

Öz nefislerinin zalimleri olarak canlarını alacağı kimselere melekler derler ki, “Ne işte idiniz?” Onlar: “Biz, yeryüzünde aciz idik” derler. Melekler de: “Allah'ın arzı geniş değil miydi? Siz de orada hicret edeydiniz ya” derler. İşte onlar yok mu, onların barınakları cehennemdir. O, ne kötü bir yerdir! Erkeklerden, kadınlardan, çocuklardan zaaf ve acz içinde bırakılıp da, hiçbir çareye gücü yetmeyen ve bir yol bulamayanlar müstesna. İşte onlar. Allah'ın kendilerini affedeceğini umabilirler. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır **(Nisa 97-98-99)**

Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek, barınacak birçok yerler ve genişlik bulur. Kim evinden, Allah'a ve O'nun peygamberine muhacir olarak çıkar da, sonra kendisine ölüm yetişirse, muhakkak ki ona mükâfatını vermek Allah üzerine düşmüştür. Allah gafûr ve rahimdir **(Nisa 100)**

Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman, eğer kâfirlerin size fenalık yapmasından endişe ederseniz, namazları kısaltmanızda size bir vebal yoktur. Şüphesiz ki kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır **(Nisa 101)**

Sende içlerinde bulunup de kendilerine namaz kıldırдыңın vakit, onlardan bir kısmı seninle birlikte (namaza) dursun ve silahlarını (yanlarına) alsınlar. Bu suretle secde

ettikleri zaman da arka tarafınızda bulunup (düşmana karşı dursunlar). (Bundan sonra) henüz namazını kılmamış olan diğer kısmı gelip seninle beraber namazlarını kılsınlar, onlar da ihtiyat tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. O kâfirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olsanız da üzerinize ani bir baskın yapsalar. Eğer size yağmurdan dolayı bir eziyet (zorluk) olursa veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda, size bir vebal yoktur. (Fakat) bütün ihtiyat tedbirlerini alın. Şüphe yok ki Allah, kâfirlere hor ve hakir edici bir azap hazırlamıştır. Artık namazı bitirdiğiniz vakit, ayakta, otururken veya yanlarınız üzerinde iken Allah'ı anın. Sükûn ve emniyet haline geldiğiniz vakit ise, namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz müminler üzerine, vakitleri belli bir farz olmuştur **(Nisa 102-103)**

(Düşmanınız olan) kavmi aramakta (takip etmekte) gevşek davranmayın. Siz acı duyuyorsanız, şüphesiz ki onlar da sizin duyduğunuz o acı gibi acı duyuyorlar. Hâlbuki siz Allah'tan, onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Allah alim ve hâkimdir **(Nisa 104)**

Hakikaten biz, sana kitabı, Allah'ın sana gösterdiği şey ile insanlar arasında hükmetmen için, hak olarak indirdik. Hainlere bir müdafacı olma ve Allah'tan mağfiret iste. Çünkü Allah gafûr ve rahimdir” **(Nisa 105-106)**

Kendilerine hainlik etmiş kimselerden yana mücadele etme. Çünkü Allah hainlikte ileri gitmiş günahkârları sevmez **(Nisa 107)**

İnsanlardan gizlerler de, Allah'tan gizleyemezler. Hâlbuki onlar, O'nun razı olmayacağı sözü geceleyin konuşup düzdükleri zaman da O, onlarla beraberdi. Allah, yapacakları her şeyi kuşatıcıdır **(Nisa 108)**

İşte siz öyle kimselersiniz ki dünya hayatı uğrunda, onlardan yana mücadele ettiniz. Ya kıyamet günü onlar hesabına Allah ile kim savaştacak yahut onlara kim vekil olacak **(Nisa 109)**

Kim bir kötülük yapar yahut nefesine zulmeder ve sonra Allah'tan mağfiret isterse o, Allah'ı gafûr ve rahim bulacaktır **(Nisa 110)**

Kim bir günah kazanırsa, onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. Allah herşeyi bilen, tam bir hüküm ve hikmet sahibi olandır **(Nisa 111)**

Kim bir hata veya bir günah işler de sonra onu bir suçsuzun (üstüne) atarsa, muhakkak ki o, bir iftirayı ve apaçık bir günahı da sırtına yüklenmiştir **(Nisa 112)**

Üzerinde Allah'ın lütfu inayeti ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup muhakkak seni dahi şaşırtmayı düşünüp kurmuştu. Aslında onlar kendilerinden başkasını

saptıramazlar ve sana hiç bir şekilde zarar da veremezler. (Nasıl yapabilirler ki) Allah sana kitabı ve hikmeti indirdi ve bilmediklerini sana öğretti. Allah'ın senin üzerindeki lütfu inayeti çok büyüktür **(Nisa 113)**

Onların fısıldaşmalarının birçoğunda hayır yoktur. Bir sadaka vermeyi, ya bir iyilik yapmayı veya insanların arasını düzeltmeyi emredenler müstesna. Kim Allah'ın rızasını arayarak böyle yaparsa, Biz ona çok büyük bir mükâfat vereceğiz **(Nisa 114)**

Kim, kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra peygambere muhalefet eder, müminlerin yolundan başkasına uyup giderse, onu döndüğü o yolda bırakırız. (Ahirette de) kendisini cehenneme koyarız. O, ne kötü bir yerdir! **(Nisa 115)**

Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını, dileyeceği kimse için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, muhakkak ki, uzak bir sapıklıkla sapmıştır. Onlar O (Allah'ı) bırakırlar da yalnız dışilere taparlar, (böylece) o çok inatçı bir şeytandan başkasına tapmış olmazlar. Allah onu rahmetinden kovdu. O da (şöyle) dedi: "Celâlin hakkı için, kullarından muayyen bir nasip edineceğim, onları behemehâl saptıracağım, onları mutlaka olmayacak kuruntulara boğacağım, onlara katiyen emredeceğim de davalarının kulaklarını yaracaklar, onlara muhakkak emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler" Kim Allah'ı bırakarak şeytanı dost edinirse, şüphesiz açıktan açığa büyük bir ziyana düşmüştür. (Şeytan) onlara vaad eder, onları olmayacak kuruntulara düşürür. Şeytanın kendilerine vaad ettiği şeyler ise aldatmadan başka bir şey değildir. İşte onlar (böyle). Onların varacakları yer cehennemdir. Oradan kaçacak bir yer de bulamayacaklardır. İman edip de salih ameller yapanlara (gelince); biz onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere, içlerinde ebedi kalıcı olarak sokacağız. İşte Allah'ın dosdoğru bir vaadi. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir **(Nisa 116-117-118-119-120-121-122)**

Ne sizin kuruntularınızla, ne de ehli kitabın kuruntularıyla (iş olup bitmiş) değildir. Kim bir kötülük yaparsa, ondan ötürü cezalandırılır ve o, kendisine Allah'tan başka ne bir yâr, ne de bir yardımcı bulamaz **(Nisa 123)**

Erkek veya kadın, salih amellerden (bir şey) yaparsa, işte onlar cennete girerler. Bir çekirdeğin çukurcuğu kadar bile haksızlığa uğratılmazlar **(Nisa 124)**

İyilik yapan (bir insan) olarak, kendini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in hanif milletine tabi olan kimseden daha güzel dinli kimdir? Allah İbrahim'i bir dost edinmiştir. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah herşeyi kuşatıcıdır **(Nisa 125-126)**

Senden kadınlar hakkında fetva isterler. De ki: “Allah onlara dair hükmünü size açıklıyor: kitapta mallarını vermediğiniz ve kendileriyle evlenmek istediğiniz öksüz kadınlar ve zavallı çocuklar hakkında ve öksüzlere karşı adaleti yerine getirmeniz hususunda size okunan ayetler, Allah’ın hükmünü açıklamaktadır **(Nisa 127)**

Eğer bir kadın, kocasının nüşûzundan yahut kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, sulh edip, aralarını düzeltmelerinde ikisine de vebal yoktur. Sulh daha hayırlıdır. Zaten nefislere aşırı mal sevgisi verilmiştir. Eğer iyi geçinir ve ittikâ ederseniz, şüphesiz ki Allah, yapacağınız her şeyden haberdardır **(Nisa 128)**

Kadınlar arasında adil olmaya hırs gösterseniz de, asla güç yetiremezsiniz. Binaenaleyh (birine) büsbütün meyletmeyin. Yoksa ötekini askıda gibi bırakmış olursunuz. Eğer (nefsinizi) ıslah eder, ittikâ ederseniz, iyice bilin ki Allah da gafûr ve rahimdir. Eğer (koca ile karı) birbirinden ayrılacak olurlarsa, Allah her birini, kendi genişliğinden (rahmetinden) ,ihtiyaçtan vareste kılar. Allah’ın (lütü) geniştir ve O hâkimdir **(Nisa 129-130)**

Göklerde ve yerde olan şeyler Allah’ındır. Yemin olsun ki biz, sizden evvel kendilerine kitap verilenlere de, size de, “Allah’a saygılı olun” diye tavsiyede bulunduk. Eğer kâfir olursanız, şüphesiz ki göklerde ve yerde olan şeyler Allah’ındır. Allah ganî ve hamîddir. Göklerde ve yerde olan şeyler Allah’ındır; vekil olarak Allah yeter. Eğer O dilerse, ey İnsanlar, sizi giderir de (yerinize) başkalarını getirir. Allah buna hakkıyla kadirdir. Kim dünya mükâfatını isterse, (bilsin ki) dünyanın da ahiretin de mükâfatı Allah yanındadır. Allah semî ve basîrdır **(Nisa 131-132-133-134)**

Ey iman edenler, adaleti titizlikte ayakta tutanlar ve Allah için şahitlik edenler olun. İsterse kendinizin veya ebeveyninizin ve yakın hısımlarınız aleyhine olsun. (İsterse onlar) zengin veya fakir bulunsun. Çünkü Allah ikisine de (sizden) daha yakındır. Artık siz, (hakdan) dönerek, hevânıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker veya (şahitlikten tamamen) yüz çevirerseniz, şüphe yok ki Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır **(Nisa 135)**

Ey iman edenler, Allah’a, O’nun peygamberine ve gerek o peygamberine ayet ayet indirdiği kitaba, gerek daha evvel indirdiği kitaba iman(da sebat) edin. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini, ahiret gününü inkâr ederek kâfir olursa muhakkak ki, o, uzak bir sapıklıkla sapıp gitmiştir **(Nisa 136)**

Muhakkak ki, iman edip de sonra küfre sapanlar, sonra yine iman ederek küfre dönenler, sonra de küfürlerinde ileri gidenler (yok mu?) Allah onlara mağfiret edecek değildir. Onlara hidayet edecek de değildir. Münafıklara müjdele ki, onlara pek acıklı bir azap vardır **(Nisa 137-138)**

Onlar, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinenlerdir. İzzeti onların yanında mı arıyorlar? Muhakkak ki, bütün izzet ve kudret Allah'ındır **(Nisa 139)**

O, size kitapta, “Allah’ın ayetlerine küfredildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar yanlarında oturmayın. Çünkü o zaman siz de, muhakkak ki onlar gibi (olursunuz)” diye (bir ayet) indirmiştir. Allah muhakkak ki münafıkları da, kâfirleri de cehennemde toptan bir araya getirecek olandır **(Nisa 140)**

Onlar, hep sizi gözetleyip duranlardır. Onun için eğer Allah’tan size bir fetih nasip olursa: “Biz sizinle beraber değil miydik?” derler. Şayet kâfirlere bir hisse düşerse, (o zaman da onlara); “Biz size (yardım ederek) galip gelmenizi temin etmedik mi? Sizi müminlerden korumadık mı?” derler. Artık Allah, kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Allah, kâfirlere, müminlerin aleyhinde olacak bir yol (ve imkânı) asla bahşetmez **(Nisa 141)**

Münafıklar, (akıllarınca) Allah’ı aldatmak isterler. Hâlbuki O, kendi oyunlarını başlarına geçirendir. Onlar namaza kalktıkları vakit, üşene üşene kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar. Allah’ı, ancak birazcık anarlar. Onlar, (küfür ile iman) arasında bocalayan bir sürü kararsızlardır. Ne onlara, ne bunlara (mal olurlar). Allah kimi şaşırtırsa, artık ona yol bulamazsın **(Nisa 142-143)**

Ey iman edenler, müminleri bırakıp da kâfirleri dostlar edinmeyin. Kendi aleyhinizde, Allah’a apaçık bir hüccet vermek ister misiniz? **(Nisa 144)**

Şüphesiz münafıklar cehennemin en aşağı tabakasındadırlar. Onlar için kesinlikle bir yardımcı bulamazsın **(Nisa 145)**

Ancak tevbe eden; (hâllerini) ıslah eden, Allah’a sımsıkı sarılan ve dinlerinde, Allah için halis olanlar müstesna. İşte (ancak) bunlar müminlerle beraberdirler ve Allah müminlere büyük bir mükâfat verecektir **(Nisa 146)**

Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah size niçin azap etsin ki. Allah şâkir ve âlimdir **(Nisa 147)**

Allah kütü sözün alenen söylenmesini sevmez. Ancak zulme uğrayan müstesna. Allah semî ve âlimdir **(Nisa 148)**

Eğer bir hayrı açıklar veya onu gizlerseniz yahut fenalığı affederseniz, şüphe yok ki Allah çok bağışlayıcıdır, herşeye hakkıyla kadirdir **(Nisa 149)**

Allah'ı ve peygamberlerini inkâr eden ve Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak isteyen, “(bunlardan) kimine inanırız, kimini inkâr ederiz” diyen ve böylece (küfür ile iman) arasında bir yol tutmayı murat eden kimseler (yok mu?) işte onlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir. Biz o kâfirlere hor ve hakir edici bir azap hazırladık **(Nisa 150-151)**

Allah'a ve peygamberlerine iman edip, onlardan birini diğerinden ayırmayanlara (gelince), Allah onların mükâfatını kendilerine verecektir. Allah gafûr ve rahimdir” **(Nisa 152)**

Ehli kitap, senin, üzerlerine gökten bir kitap indirmeni isterler. Nitekim onlar Musa'dan, daha büyüğünü istemişler ve “Allah'ı açıktan bize göster” demişlerdi. İşte zulümleri yüzünden onları yıldırım çarpmıştı. Bilahare kendilerine bunca açık ayetler ve deliller geldikten sonra da, buzağıyı (Tanrı) edinmişlerdi. Nihayet biz, bunları affetmiştik. Biz Musa'ya apaçık bir hüccet verdik. Misaka bağlanmaları için: Tûr'u üzerlerine kaldırmış, onlara: “O kapıdan, hepiniz secdeye kapanır halde girin” demiş, cumartesi günü hakkında da “(av yaparak) haddi aşmayın (diye) söylemiş, kendilerinden (bu hususlarda) ağır teminat almıştık **(Nisa 153-154)**

(Fakat) onların o sağlam sözleri bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkâr ederek kâfir olmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve “kalplerimiz perdelidir” demeleri sebebiyle(dir ki biz kendilerine lanet ettik). Hayır, Allah onların kalpleri üzerine, küfürleri yüzünden mühür basmıştır. Artık onlar, birazı müstesna olmak üzere iman etmezler. Bir de onların inkâr ile kâfir olmaları, Meryem'in aleyhinde büyük iftira atıp söylemeleri ve “Biz, Allah'ın peygamberi, Meryem oğlu Mesih İsa'yı öldürdük” demeleri sebebiyledir. Hâlbuki onlar onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat kendilerine (öldürülen ve asılan adam, İsa) gibi gösterildi. Hakikaten O'nun hakkında ihtilafa düşenler de, bu hususta bir şek içindedirler. Onların buna ait hiçbir bilgileri yoktur, ancak zanna uymaktadırlar. O'nu yakinen öldürmemişlerdir. Bilakis Allah, O nu, kendisine yükseltmiştir. Allah azîz ve hâkimdir **(Nisa 155-156-157-158)**

Ehli kitaptan hiçbiri hariç olmamak üzere, ölümünden evvel, andolsun, O'na mutlaka iman edecek, o da kıyamet günü kendileri aleyhine bir şahit olacaktır **(Nisa 159)**

Yahudilerden olan bir zulüm sebebi ile biz (evvelce) kendileri için helal kılınan temiz ve güzel şeyleri onlara haram ettik ve bir de onların birçok insanı Allah yolundan alıkoymaları, nehyolundukları halde ribâ (faiz) almaları ve halkın mallarını batıl yolla yemeleri sebebi ile (haram kıldık). Onlardan kâfir olanlara, pek acı veren bir azap hazırladık **(Nisa 160-161)**

Fakat onlardan, ilimde rasih olanlar ve müminler, hem sana indirilen (Kur'âna), hem senden evvel indirilen (kitaplara) iman ederler. (Onlar), namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlardır. İşte onlara biz, çok büyük bir ecir vereceğiz **(Nisa 162)**

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz ve İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, onun evlatlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi, sana da şüphesiz vahyettik. Öyle peygamberler (gönderdik ki), kıssalarını sana anlattık. Yine öyle peygamberler (yolladık ki), sana onların kıssalarını haber vermedik. Allah Musa'ya da konuştu. (Biz), peygamberleri, müjdeciler ve inzar ediciler olarak (gönderdik).Ta ki peygamberler (geldikten) sonra, insanların Allah'a karşı ileri sürebilecekleri bir bahaneleri olmasın. Allah azîz ve hâkimdir **(Nisa 163-164-165)**

Lakin Allah, sana indirdiğine şahitlik eder, onu bilerek indirmiştir. Melekler de şahitlik ederler. Zaten şahit olarak, Allah yeter **(Nisa 166)**

Gerçekten o inkâr eden ve (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. Gerçekten o inkâr eden ve zulmedenleri Allah asla affedecek değildir ve onları ancak ebedi kalıcı oldukları cehennemin yoluna hidayet eder. Bu, Allah'a pek kolaydır **(Nisa 167-168-169)**

Ey İnsanlar, hiç şüphesiz, Rabbinizden size hak ile bir peygamber gelmiştir. O halde, kendi hayrınıza olarak (O'na) iman edin. Eğer inkâr edip kâfir olursanız, (biliniz ki) göklerde ve yerde olan herşey Allah'ındır. Allah âlim ve hâkimdir **(Nisa 170)**

Ey ehli kitap! Dininiz hususunda haddi aşmayın. Allah'a karşı, ancak hak (doğru) olan şeyi söyleyin. Meryem oğlu Mesih İsa, Allah'ın sadece peygamberi ve kelimesidir. O kelimeyi Meryem'e bırakmıştır. O, Allah tarafından (gelen) bir ruhtur. Artık Allah'a ve peygamberlerine iman edin ve "Allah üçtür" demeyin. Kendinizin hayrına olarak (bu sözden) vazgeçin. Allah, ancak bir tek tanrıdır. O, çocuğu olmaktan münezzehdir. Göklerde ve yerde olan herşey O'nundur. Hakiki vekil olarak Allah yeter. Ne Mesih ne de mukarreb melekler, Allah'a ibadet etmekten asla kaçınmazlar. Kim O'na kulluk etmekten kaçınır ve kibirlenmek isterse, (bilsin ki) Allah onların hepsini huzurunda toplayacaktır. Fakat iman edip salih ameller işleyenlere gelince, Allah onlara hem mükâfatlarını eksiksiz ödeyecek, ham de fazlı ilahisinden (hak ettiklerinin) fazlasını verecektir. Ama büyüklenerek ibadetten kaçınan o kimseleri, pek acıklı bir azaba uğratacak, onlar Allah'tan başka, kendileri için ne bir dost ne bir yardımcı bulamayacaklardır **(Nisa 171-172-173)**

Ey İnsanlar, gerçekten size Rabbinizden bir bürhan gelmiştir. Size, apaçık bir nur göndermişizdir. İşte Allah'a iman edip de, O'na sarılanlar (yok mu?) Onları,

kendisinden bir rahmetin ve lütfu inayetin içine sokacak ve onları kendisine (giden) dosdoğru bir yola götürecektir **(Nisa 174-175)**

(Habibim) senden fetva isterler. De ki “Allah, babası ve çocuğu olmayanın mirası hakkındaki hükmü (şöyle) açıklar: Eğer, çocuğu olmayan bir erkek ölür, geride onun bir tek kız kardeşi kalırsa terekesinin yarısı o (kız kardeşindir). Eğer (geride kalan), erkek kardeş ise, o, çocuksuz ölen kız kardeşinin terekesine varis olur. Eğer (aynı şekilde geride kalanlar), iki kız kardeş ise, erkek kardeşin terekesinin üçte ikisini alırlar. Eğer (aynı şekilde geride kalanlar), erkek ve kız kardeşler ise, o zaman erkek için dişinin hissesinin iki katı vardır. Allah size şaşırsınız diye, (hükümlerini) açıklıyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir **(Nisa 176)**

MAİDE SURESİ

Bu Sure **120** ayettir ve Medine’de nâzil olmuştur.

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla”

Ey iman edenler, akitlerinizi (sözlerinizi) yerine getirin. Siz ihramlı olduğunuz halde, avlanmayı helal saymamak şartıyla ve size (aşağıda) okunacak olanlar müstesna hayvanların (etleri) helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediğine hükmeder **(Maide 1)**

Ey iman edenler, Allah’ın şeâirine, haram olan aya, kurbanlık hediyelere, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden hem bir ticaret, hem de bir rıza arayarak Beyt-i Harama ziyaret niyet edip gelenlere sakın hürmetsizlik etmeyin. İhramdan çıktığınız vakit, (isterseniz) avlanın. Sizi Mescid-i Haramdan alıkoydular diye bir kavme karşı beslediğiniz kin, sakın sizi haddi aşmaya sevketmesin. Birr ve takva hususunda birbirinizle yardımlaşın, günah işlemek ve haddi aşmak hususunda yardımlaşmayın. Allah’a saygılı olun. Şüphesiz ki Allah, cezalandırması şiddetli olandır **(Maide 2)**

Ölü, kan, domuz eti, Allah’tan başkası adına boğazlanan -(henüz canı üstünde iken yetişip) kestikleriniz müstesna olmak üzere - boğulmuş, vurulmuş, yukardan yuvarlanmış, süsülmüş, canavar parçalamış olup da ölenler, dikili taşlar üzerinde boğazlananlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram edilmiştir. Bunlar yoldan çıkıştır. Bugün kâfirler dininizden umutlarını kestiler. Artık onlardan korkmayın. Benden korkun. Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak islâmı (verip ondan) hoşnut oldum. Kim son derece açlık halinde çaresiz kalırsa, günaha meyil maksadı olmaksızın (haram etlerden yiyebilir). Çünkü Allah gafûr ve rahimdir **(Maide 3)**

Kendilerine neyin helal edildiğini sana sorarlar. De ki “Bütün iyi ve temiz şeyler size helal edilmiştir” Allah’ın size öğrettiğinden öğretilip yetiştirdiğiniz avcı hayvanların size tutuverdiklerinden de yiyeceğinizi ve üzerine besmele çekin, Allah’tan korkun. Çünkü Allah, hesabı pek çabuk görendir **(Maide 4)**

Bugün size (bütün) iyi ve temiz şeyler helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helaldir ve sizin yemeğiniz de onlara helaldir. Müminlerin hür ve iffetli kadınları ile sizden önce kendilerine kitap verilenlerin hür ve iffetli kadınları, namuskâr, zinaya sapmamış ve metresler edinmemiş olmanız şartıyla, onların mehirlerini verirsiniz, size helaldir. Kim imanı inkâr eder ise, mutlaka ameli boşa gitmiş olur ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olur **(Maide 5)**

Ey iman edenler, namaza kalkacağınız zaman, yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın ve başlarınıza mesh edip, her iki topuğa kadar ayaklarınızı yıkayınız. Eğer cünüp olduysanız, gusledin. Eğer hasta iseniz veya bir yolculukta iseniz veya biriniz tuvaletten gelmiş ise yahut da kadınlara dokunmuşsanız ve bu durumda su da bulamamışsanız, o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin. Binaenaleyh (niyet ile), ondan yüzlerinize ve ellerinize sürün. Allah size bir güçlük vermeyi istemez. Fakat sizi iyice temizlenmeyi ve size olan nimetini tamamlamayı diler. Umulur ki şükredersiniz **(Maide 6)**

Allah’ın üzerinizdeki nimetini ve “Dinledik, itaat ettik” dediğiniz zaman, onun sizden aldığı o ahidini hatırlayın. Allah’a saygılı olun. Şüphesiz ki Allah, göğüslerin sahip olduğu (sırları) bilir **(Maide7)**

Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutanlar ve adaletle şahitlik edenler olun. Bir kavme olan kininiz, sizi adalet yapmamaya sevk etmesin. Adaleti uygulayın ki, bu takvaya en yakın olan şeydir. Allah’a saygılı olun. Şüphesiz ki Allah ne yaparsanız, hakkıyla haberdardır **(Maide 8)**

Allah, iman eden ve salih ameller işleyenlere, “Onlar için bir mağfiret ve çok büyük bir mükâfat var” diye vaadetti. İnkâr edip, ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar da alevli ateşe arkadaş olacaklardır **(Maide 9-10)**

Ey iman edenler, Allah’ın (üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani bir guruh size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, O (Allah), bunların ellerini sizden çekmişti, Allah’tan ittikâ edin. Müminler ancak Allah’a tevekkül etsinler **(Maide 11)**

Andolsun ki Allah isrâiloğullarından misâk (söz) almıştı. Biz, içlerinden oniki nakib (kefil) seçmiştik. Allah demişti ki: “Ben, muhakkak sizinle beraberim: Eğer namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime inanır, onlara destek olursanız ve Allah’a güzel bir borç verirsiniz, mutlaka sizin günahlarınızı örterim (bağışlarım) ve sizi altından

ırmaklar akan cennetlere sokarım. Artık içinizden kim, bu (misaktan) sonra kâfir olursa, muhakkak ki o, dosdoğru yoldan sapmış olur **(Maide 12)**

Onlar, (verdikleri) o kati teminatı çözüp bozdukları içindir ki biz kendilerini rahmetimizden kovduk, kalplerini kaskatı yaptık. Onlar, kelimeleri konulan yerlerinden değiştirirler. Onlar nasihat ve ihtar edildikleri şeylerden bir kısmını unutup terk ettiler. İçlerinden birazı müstesna olmak üzere sen onlardan daima bir hainliğe muttali olup duracaksın. Sen yine onların suçundan geç, aldırış etme. Şüphe yok ki Allah iyilik edenleri sever **(Maide 13)**

“Biz nasârayız” diyenlerden de misaklarını almıştık. Neticede onlar da kendilerine verilen nasihatlerden bir kısmını unutup terk ettiler. Biz de aralarına, kıyamet gününe kadar düşmanlık, kin ve buğz yerleştirdik. Allah, onlara yapmış oldukları şeyleri tek tek haber verecektir **(Maide 14)**

Ey ehli kitap, size, kitaptan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklayan, birçoğunu da affeden peygamberimiz gelmiştir. Size, Allah’tan bir nur ve apaçık bir kitap gelmiştir. Allah, rızasına uyanları, onunla selamet yollarına hidayet eder ve onları, izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarıp, sıratı müstakime ulaştırır **(Maide 15-16)**

Celâlim hakkı için, “Allah, Meryem oğlu Mesih’in kendisidir” diyenler inkâra düşmüşlerdir. De ki: “O halde Allah, Meryem oğlu Mesih (İsa’yı), anası (Meryem’i) ve yeryüzünde bulunan herkesi öldürmeyi isterse, Allah’a karşı kim durabilir?” Göklerin, yerin ve iki arasındaki şeylerin mülkiyeti Allah’a aittir. O, dilediğini yaratır ve (O) Allah herşeye kadirdir **(Maide 17)**

Yahudilerle nasrâniler şöyle dediler: “Biz, Allah’ın evlatları ve dostlarıyız” De ki “Öyleyse, niçin sizi günahlarınız yüzünden azaplandırıyor?” Bilakis, siz O’nun yarattıklarından bir beşersiniz. O, kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azaba uğratar. Göklerin, yerin ve aralarında bulunan şeylerin mülkü Allah’ındır. Son dönüş de, ancak O’nadır **(Maide 18)**

Ey ehli kitap, peygamberlerin arkası kesildikten sonra size, (hakikatleri) apaçık söyleyip duran elçimiz gelmiştir. Ta ki “Bize ne bir rahmet müjdecisi, ne de bir azap habercisi gelmedi” demeyesiniz diye. İşte size rahmet müjdecisi de, azap habercisi de geldi artık. Allah, her şeye hakkıyla kadirdir **(Maide 19)**

Ve hani Musa, kavmine demişti ki: “Ey kavmim, Allah’ın, üzerinizdeki nimetini düşünün. İçinizde peygamberler çıkardı, sizi hükümdarlar yaptı. Size, âlemde hiç kimseye vermediğini verdi. Ey kavmim, Allah’ın sizin için yazdığı arzı mukaddese girin ve arkalarınızı dönüp (kaçmayın). Yoksa hüsrana uğrayanlara dönersiniz **(Maide 20-21)**

Dediler ki: “Ey Musa, gerçekten orada zorba olan bir kavim var. Doğrusu, onlar oradan çıkmadıkça biz katiyen giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de oraya gireriz **(Maide 22)**

(Peygamberlerine muhalefetten) korkmakta olan kimselerden, Allah’ın, kendilerine nimet ihsan ettiği iki kişi, “Onların üzerine kapıdan girin. (Bir kere) ona girdiniz mi hiç şüphesiz ki siz galipsiniz. Artık ancak Allah’a güvenip dayanın, (gerçekten) iman etmiş kimselerseniz” dedi **(Maide 23)**

Onlar (şöyle) dediler: “Ya Musa, onlar orada bulundukça biz oraya ebedi olarak giremeyiz. Artık sen Rabbinle beraber git! Bu suretle ikiniz harp edin! Biz mutlaka burada oturucularız **(Maide 24)**

Ya Rab, ben kendimle kardeşimden başkasına söz geçiremem. Artık bizimle, o fasıklar gürûhunun arasını sen ayır” dedi **(Maide 25)**

Buyurdu ki; “Muhakkak orası, kendilerine kırk yıl haram edilmiştir. Onlar, yeryüzünde sersem sersem dolaşacaklardır. Artık o fasıklar guruhundan ötürü tasalanma **(Maide 26)**

Onlara Âdem’in iki oğlunun gerçek olan haberini oku; Hani onlar, (Allah’a) yaklaştıracak birer kurban takdim etmişlerdi de, ikisinden birisinin kabul olunmuş, öbürünün kabul olunmamıştı. O, “Seni elbette öldüreceğim” demişti. (Beriki de şöyle) demişti: “Allah, ancak müttakilerden kabul buyurur. Andolsun ki, beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, kâinatın Rabbi olan Allah’tan korkarım **(Maide 27-28)**

Şüphesiz dilerim ki sen kendi günahınla birlikte benim günahımı da yüklenesin de, cehennem ehlinden olasın. İşte zalimlerin cezası budur **(Maide 29)**

Nihayet nefsi, kardeşini öldürmeyi ona güzel gösterdi de onu öldürdü. Bu yüzden, hüsrana uğrayanlardan oldu **(Maide 30)**

Sonra Allah bir karga gönderdi. O, yeri eşiyordu ki, ona kardeşinin cesedini nasıl örteceğini gösterebilir. “Yazıklar olsun bana! dedi, ben şu karga kadar bile olup da kardeşimin cesedini örtmekten âciz oldum!” Artık o, pişman olanlardan olmuştu **(Maide 31)**

Bundan dolayıdır ki, isrâiloğullarına şu hakikati hükmettik: (Kim bir canı, bir can mukabilinde veya yeryüzünde bir fesat çıkarmaktan dolayı olmayarak öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu diriltirse bütün insanları diriltmiş gibi

olur. Celalim hakkı için, peygamberlerimiz onlara beyyineler getirmişlerdi. Sonra, muhakkak ki içlerinden pek çoğu, bunların arkasından, yeryüzünde mutlaka haddi aşmaktadırlar **(Maide 32)**

Allah’a ve Resulüne harp açanların, yeryüzünü bozmak için koşuşturanların cezası, ancak öldürülmeleri veya asılmaları yahut (sağ) elleriyle (sol) ayaklarının çaprazlama kesilmesi yahut da (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyadaki rüsvaylığıdır. Ahirette ise onlara pek büyük bir azap vardır **(Maide 33)**

Ancak, siz kendilerini ele geçirmeden önce, tevbe edenler müstesna. Bilin ki Allah gafûr ve rahimdir **(Maide 34)**

Ey iman edenler, Allah’a saygılı olun, O’na (yaklaşmaya) vesile arayın ve O’nun yolunda cihat edin. Umulur ki felaha erersiniz **(Maide 35)**

O inkâr edip kâfir olanlar (yok mu?) Eğer yeryüzünde bulunan her şey ve onun bir o kadarı daha onların olsa da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) onu feda etseler, yine kendilerinden kabul olunmaz. Onlar için pek acı veren bir azap vardır. Onlar ateşten çıkmalarını dilerler. Hâlbuki onlar bundan çıkıcı değildir. Onlar için, kendilerini tutup durduracak bir azap vardır **(Maide 36-37)**

Erkek hırsızla kadın hırsızın -o irtikâp ettiklerine bir karşılık ve ceza, Allah’tan ibret verici bir ukubet olmak üzere- ellerini kesiniz. Allah azîzdir, hâkimdir. Fakat kim yaptığı o haksız hareketinden sonra tevbe eder, kendisini düzeltirse, şüphesiz ki Allah, onun tevbesini kabul eder. Çünkü Allah gafûr ve rahimdir. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümrانlığı Allah’ındır. O, dilediğine azap eder, dilediğini de bağışlar. Allah her şeye hakkıyla kadirdir **(Maide 38- 39-40)**

Ey peygamber, kalpleriyle inanmadıkları halde ağızlarıyla “inandık” diyen (münafık)larla yahudilerden, küfürde koşuşup yarışanlar seni mahzun etmesin. Onlar, durmadan yalan dinleyen, senin yanına gelmeyen diğer bir kavim hesabına casusluk yapan kimselerdir. Onlar, kelimeleri, (Allah tarafından) konuldukları yerlerinden değiştirir (bozarlar). Onlar; “Eğer size şu (fetva) verilir ise onu alın, eğer o verilmez ise, onu (kabul etmekten) çekinin” derler. Allah kimi fitneye düşürmeyi murat ederse, artık sen o kimse için hiç bir şey yapamazsın. Onlar, Allah’ın kalplerini temizlemeyi murad etmediği kimselerdir. Dünyada hor ve hakir olmak, onların hakkıdır. Onlara, ahirette de pek büyük bir azap vardır. Alabildiğine yalan dinleyen ve haram yiyenlerdir onlar. Eğer sana gelirler ise, ister aralarında hükmet, ister onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedersen, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah adalet sahiplerini sever. İçinde Allah’ın hükmü olan Tevrat yanlarında olduğu halde, nasıl oluyor da senin

hükmüne başvuruyorlar ve sonra da, bunun arkasından yine yüz çeviriyorlar. Onlar mümin değillerdir **(Maide 41-42-43)**

Şüphesiz ki Tevrat'ı biz indirdik. Onda hidayet ve nur vardır. Kendisini (Allah'a) teslim etmiş olan (İsrail) peygamberleri, yahudiler(e ait davalarda) onunla hükmederlerdi. Âlimler, fakihler de Allah'ın kitabını hıfza memur oldukları için (yine hükümlerini onunla verirlerdi). Hepsi de onun üzerinde (bil ittifak) şahit idiler. O halde (ey yahudiler), siz insanlardan korkmayın, benden korkun. Benim ayetlerimi az bir bahaya satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir **(Maide 44)**

Biz onda onların üzerine (şunu) yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş (karşılıklıdır. Hülasa bütün) yaralar birbirine kısastır. Fakat kim bunu (bu hakkını) sadaka olarak bağışlarsa o, kendisine kefarettir. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, onlar zalimlerin ta kendileridir **(Maide 45)**

Arkadan da (bu peygamberlerin) izlerince Meryem oğlu İsa'yı -kendinden önceki Tevrat'ın bir tasdikçisi olarak- gönderdik. O'na da içinde bir hidayet, bir nur bulunan İncil'i -ondan önceki Tevrat'ın bir tasdikçisi ve takva sahipleri için bir hidayet ve öğüt olmak üzere- verdik **(Maide 46)**

İncil ehli (hristiyanlar), Allah'ın, onun içinde indirdiği (hükümler)le hükmetsin. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar fasıkların ta kendileridir **(Maide 47)**

(Habibim) sana da hak olarak kitabı, kendinden evvelki kitapları tasdik edici ve ona karşı bir şahit olmak üzere, gönderdik. O halde, (ehli kitap) arasında Allah'ın indirdiği ile hükmet, sana gelen hakikatten dönüp, onların hevalarına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat, bir yol tayin ettik. Eğer Allah dileseydi, (topunuzu) bir tek ümmet yapardı. Fakat O, size verdiği şeyde sizi imtihan etmek için (böyle ayırdı). Öyle ise hayırlı işlerde birbirinizle yarışın. Zaten hepinizin en son dönüp gelişi Allah'adır. Artık O, hakkında ihtilaf etmekte olduğunuz şeyleri size haber verecektir **(Maide 48)**

(Ve şu emri indirdik); Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet, onların keyiflerine uyma; Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni sapıtacaklar diye kaçın onlardan. Eğer onlar yüz çevirirlerse, bil ki Allah, bazı günahları sebebiyle kendilerini mutlaka musibete uğratmak istiyordur. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki, Allah'ın emrinden dışarı çıkarlar **(Maide 49)**

Onlar hâlâ, cahiliyenin hükmünü mü arıyorlar? Şüphesiz ve kati bir kanaate sahip olacak bir kavim için hükmü Allah'tan daha güzel olan kim bulunabilir **(Maide 50)**

Ey iman edenler, ne yahudileri ne de hristiyanları kendinize dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. İçinizden kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Şüphesiz Allah, o zalimler topluluğuna hidayet vermez **(Maide 51)**

İşte kalplerinde bir hastalık bulunan kimselerin, “Başımıza bir felâket gelmesinden korkuyoruz” diyerek, aralarında koşuştuklarını görürsün. Belki Allah fethi veya kendi katından bir emri getirecek ve onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklar **(Maide 52)**

İman edenler de, “Her halükârda sizinle beraber olacakları hususunda, var güçleriyle Allah’a yemin edenler bunlar mı? Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir. Böylece onlar hüsrana uğrayanlardan oldular” derler **(Maide 53)**

Ey iman edenler, içinizden kim dininden dönerse (dönsün), Allah, müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve çetin, kendisinin seveceği ve kendisini seven bir kavim getirir ki onlar Allah yolunda savaşsınlar ve hiçbir kınayanın kınamasından çekinip korkmazlar. Bu, Allah’ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah (ihsanı) geniş ve alimdir **(Maide 54)**

Sizin veliniz ancak Allah’tır, O’nun peygamberidir, Allah’ın emirlerine boyun eğici olarak namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren o müminlerdir **(Maide 55)**

Kim Allah’ı, peygamberi ve iman edenleri veli edinir (ve yardımcıları olursa) hiç şüphesiz yok ki galip gelecek olanlar, Allah’ın cemaatinin ta kendileridir **(Maide 56)**

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerle, kâfirlerden dininizi bir eğlence ve oyun tutanları dostlar edinmeyin. Allah’tan korkun, eğer inanmış kimselerseniz **(Maide 57)**

Birbirinizi namaza çağırdığınız zaman, (onlar) onu bir eğlence ve bir oyun edinirler. Bu, kendilerinin hakikaten akıllarını kullanmayan bir kavim olmalarındandır **(Maide 58)**

De ki: “Ey ehli kitap, sizin bizden hoşlanmayışınız, ancak Allah’a, bize indirilene ve daha evvel indirilmiş olanlara iman etmemizden dolayıdır ve sizin birçoğunuz fasıksınız **(Maide 59)**

De ki, “Allah katında bir mükâfat olarak, bundan daha şerlisini size haber vereyim mi: Allah’ın lanet ve gazap ettiği ve içlerinden maymunlar ve domuzlar yaptığı kimseler ve tağuta tapanlar var ya, işte onlar mevkice daha şerli ve dümdüz yoldan daha çok sapmış kimselerdir **(Maide 60)**

Size geldikleri zaman “İman ettik” derler. Hâlbuki onlar muhakkak küfür ile girmişler, yine muhakkak onunla çıkmışlardır. Allah onların neler gizlemekte olduklarını çok iyi bilendir **(Maide 61)**

Onlardan birçoğunu görürsün ki, gûnahta, düşmanlıkta ve haram yemede birbirleriyle sürat koşusu yaparlar. Yapmakta oldukları şey elbette ne kadar kötü! **(Maide 62)**

Bari bilginleri, fakihleri onları günah söylemelerinden ve haram yemelerinden vaz geçirmeye çalışsalar ya. Her halde yapmakta oldukları bu şey, ne kadar kötü! **(Maide 63)**

Yahudiler, “Allah’ın eli bağlı” dediler. Hay kendi elleri bağlanasicalar! Ve onlar söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır, (Allah’ın) iki eli de açıktır. Nasıl dilerse öyle infak eder O. Rabbinden sana indirilen (ayetler), andolsun ki onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracak. Biz onların arasına kıyamet gününe kadar, düşmanlık ve kin bıraktık. Onlar her ne zaman harp için bir ateş tutuşturdularsa, Allah onu söndürdü. Onlar yeryüzünde hep fesatçılığa koşarlar. Allah ise fesatçıları sevmez **(Maide 64)**

Eğer, ehli kitap iman edip de müttakilerden olsalardı, onların günahlarını elbette örter ve elbette onları nimeti bol cennetlere sokardık. Bir de, eğer onlar Tevrat’ı, İncil’i ve Rablerinden kendilerine indirileni dosdoğru tutsalar, (tatbik ve icra etselerdi), muhakkak ki hem üstlerinden, hem ayaklarının altından yiyeceklerdi. İçlerinde, orta yolu tutan bir zümre de bulunmaktadır. Onlardan birçoğunun yapmakta oldukları ise ne kadar kötüdür **(Maide 65-66)**

Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer yapmazsan, elçiliğini tebliğ etmiş olmazsın. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz ki Allah, kâfir olan toplumları hidayete ulaştırmaz **(Maide 67)**

De ki “Ey ehli kitap, Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirileni dosdoğru tatbik ve icra edinceye kadar, siz hiçbir esasa dayanmış olmazsınız. Andolsun sana Rabbinden indirilen (Kur’an), onlardan birçoğunun taşkınlığını ve küfrünü artıracaktır. O halde kâfirler gürûhuna karşı gam yeme **(Maide 68)**

Şüphe yok ki iman edenlerden, yahudi olanlardan, sâbiilerden ve hristiyanlardan, kim Allah’a ve ahiret gününe iman edip salih ameller işlerlerse, artık onlar üzerine hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değiller **(Maide 69)**

Celâlim hakkı için, biz isrâîloğullarından sapasağlam teminat almış, onlara peygamber göndermişizdir. Ne zaman bir peygamber, kendilerine hoşlanmayacağı

bir şeyi getirdiyse birtakımını yalana çıkardılar, birtakımını da öldürdüler **(Maide 70)**

Ve öyle sandılar ki bir bela olmayacaktır. Kör kesildiler, sağır kesildiler onlar. Sonra Allah onlara tevbe nasip etti. Sonra yine içlerinden birçoğu kör ve sağır oldular. Allah, ne yaparlarsa hakkıyla görücüdür **(Maide 71)**

“Meryem oğlu Mesih, gerçekten Allah’ın kendisidir” diyenler, andolsun ki kâfir olmuş(lar)dır. Hâlbuki (bizzat) Mesih, “Ey İsrâiloğulları benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin” demişti. Zira kim Allah’a eş katarsa hiç şüphesiz Allah ona cenneti haram kılar. Onun varacağı yer ateştir. Zalimlerin hiçbir yardımcısı da yoktur **(Maide 72)**

Allah hakikaten üçün, üçüncüsüdür” diyenler andolsun, kâfir olmuştur. Hâlbuki bir tek tanrıdan başka hiçbir tanrı yoktur. Eğer demekte oldukları bu sözden vazgeçmezlerse, içlerinden o kâfir olanlara, mutlaka elim bir azap dokunacaktır **(Maide 73)**

Hâlâ Allah’a tevbe edip, O’nun mağfiretini istemeyecekler mi onlar? Allah gafûr ve rahimdir. Meryem oğlu Mesih, ancak bir peygamberdir. Ondan evvel de peygamberler gelip geçmiştir. Onun anası bir siddikadır. İkisi de yemek yerlerdi. Bak, biz ayetleri onlara nasıl apaçık bildiriyoruz. Sonra yine bak, onlar nasıl (Hak’tan) çevriliyorlar **(Maide 74-75)**

De ki: “Allah’ı bırakıp da, size ne bir zarar, ne de bir fayda yapmaya gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki işiten ve bilen, Allah’ın ta kendisidir **(Maide 76)**

De ki: “Ey ehli kitap, dininizde haksız yere haddi aşmayın. Bundan evvel gerçekten hem kendileri sapmış hem de birçok (insanı) saptırmış ve dümdüz yoldan sapmış bir kavmin heva ve hevesine uymayın **(Maide 77)**

İsrâiloğullarından kâfir olanlar, Davud’un ve Meryem oğlu İsa’nın diliyle lanetlendiler. Bunun sebebi isyan etmeleri ve ifrata sapmaları idi. Onlar, yaptıkları herhangi bir fenalıktan, birbirini nehyetmezlerdi. Hakikaten yapmakta oldukları şey ne kötü idi. İçlerinden birçoğunu görürsün ki kâfirlere dostluk ederler. Kendilerinin, irtikâp ettikleri şeyler, andolsun ki ne çirkin şeylerdir. (Bu da) Allah’ın kendilerine gazap etmesi ve onların o azap içinde ebedi kalıcı olmalarıdır. Eğer Allah’a, peygambere ve O’na indirilene iman etmiş olsalardı, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir **(Maide 78-79-80-81)**

İnsanların, iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetlisi, andolsun ki, yahudilerle, Allah’a eş koşanları bulacaksın. Onların, iman edenlere sevgi

bakımından daha yakınını da, andolsun, “Biz nasranileriz” diyenleri bulacaksınız. Bunun sebebi şudur: Çünkü onların içinde keşişler, rahipler vardır ve onlar, büyüklenmek istemezler **(Maide 82)**

Peygambere indirileni dinledikleri vakit de hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşla dolup taşığını görürsün onların. (Şöyle) derler: “Ey Rabbimiz, iman ettik. Artık bizi (hakka) şahit olanlarla beraber yaz. Zaten biz, Rabbimizin bizi de salih kimseler arasına koymasını umup dururken ne diye Allah’a ve bize gelen hakikate iman etmeyelim?” İşte Allah, onların söylediklerinden dolayı altından ırmaklar akan cennetleri kendileri oralarda ebedi kalıcı olmak üzere onlara mükâfat olarak ihsan etti. Bu, iyi hareket edenlerin mükâfatıdır. O inanmayıp kâfir olanlara, Allah’ın ayetlerini yalanlayanlara (gelince), onlar da o çılgın ateş ehlidirler **(Maide 83-84-85-86)**

Ey iman edenler, Allah’ın size helal kıldığı tayyibâtı (temiz ve güzel şeyleri), haram kılmayın ve haddi aşmayın. Çünkü Allah haddi aşanları sevmez **(Maide 87)**

Allah’ın size rızık olmak üzere verdiği şeylerden helal ve temiz olarak yiyin. Siz, kendisine iman etmiş olduğunuz Allah’tan korkun **(Maide 88)**

Allah, sizi yeminlerinizdeki lağvden dolayı sorumlu tutmaz. Fakat kalplerinizin azmettiği yeminler yüzünden muaheze eder. Bunun da kefareti, ailenize yedirmekte olduğunuzun orta (derece)sinden on yoksulu doyurmak veya onları giydirmek yahut bir köle azad etmektir. Fakat kim de bulamazsa, üç gün oruç tutması (lazımdır).İşte bu, ahdettiğiniz vakit yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi muhafaza edin. Allah ayetlerini size böylece açıklıyor. Ta ki şükredesiniz **(Maide 89)**

Ey iman edenler, içki, kumar, (tapmaya mahsus) dikili taşlar, fal okları ancak şeytanın amelinden birer pisliktir. Onun için bundan kaçının ki kurtuluşa eresiniz **(Maide 90)**

Şeytan içkide ve kumarda, ancak aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık siz vazgeçtiniz değil mi? **(Maide 91)**

Allah ve Resul’üne itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki, peygamberimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir **(Maide 92)**

İman edip, salih amellerde bulunanlara, ittikâ ettikleri, iman edip, salih ameller yaptıkları, sonra iyice müttakilerden olup iman ettikleri; yine itikada devam edip güzel işler yaptıkları takdirde, tattıklarından dolayı onlara hiçbir günah yoktur. Allah, iyi hareket edenleri sever **(Maide 93)**

Ey iman edenler, Allah gaybda kendisinden korkanları bilmek için, ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği avlardan bir şey ile mutlaka sizi imtihan edecektir. Kim bundan sonra aşırı giderse, ona pek acıklı bir azap vardır **(Maide 94)**

Ey iman edenler, siz ihramlı bulunurken, av öldürmeyin. İçinizden kim onu bilerek öldürürse, öldürdüğü o hayvanın benzeri bir ceza vardır ki, Kâbe'ye ulaşacak bir kurbanlık olmak üzere, buna içinizden adalet sahibi iki adam hükmedecektir. Yahut bir kefarete vardır ki, (bu da) yoksulu doyurmak yahut bunun dengi bir oruç tutmaktır. Ta ki bu suretle o, ettiğinin vebalini tatmış olsun. Allah geçmişi bağışladı. Kim bir daha böyle yaparsa, Allah ondan intikamını alır. Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir **(Maide 95)**

Deniz avı ve yiyeceği siz ve yolcular için bir fayda olmak üzere, sizlere helal kılındı. İhramda bulunduğunuz müddetçe ise, kara avı size haram kılındı. Huzuruna varıp toplanacağınız Allah'tan ittikâ edin, korkun **(Maide 96)**

Allah Kabe'yi, o Beyt-i Haramı, o haram ayı, kurbanı ve (onların) boyunlarındaki gerdanlıkları, insanlar için kendisi ile ayakta durulan bir şey yaptı. Bu da Allah'ın göklerde ve yerde olan şeyleri bildiğini ve Allah'ın her şeyi hakkıyla bilici olduğunu sizin de bilmeniz içindir **(Maide 97)**

Allah'ın azabının çok şiddetli, (bununla beraber) O'nun, hakikaten çok bağışlayıcı ve merhamet edici olduğunu biliniz **(Maide 98)**

Peygamberin üzerinde tebliğden başka (hiçbir vazife) yoktur. Allah, neyi açıklar ve neyi gizlerseniz bilir **(Maide 99)**

De ki; “Murdarla -temiz murdarın çokluğu hoşunuza gitse de- bir olmaz. Onun için ey selim akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Olur ki kurtuluşa erersiniz **(Maide 100)**

Ey iman edenler, eğer size açıklanırsa ve siz onları Kur'an nâzil olurken sorup da hükmü kendinize açıklandığında fenanıza gidecek şeyleri sormayın. Allah o şeyleri affetmiştir. Allah gafûr ve halimdir **(Maide 101)**

Sizden evvel de bir kavim onları sordu da, sonra o yüzden kâfirler oldular **(Maide 102)**

Allah ne “bahire” den, ne “sâibe” den, ne “vasile” den, ne de “hâm” dan, hiç birini (meşru) kılmamıştır. Fakat o küfredenler, Allah'a karşı yalan düzerler. Onların çoğunun akılları ermez **(Maide 103)**

Onlara, “Allah’ın indirdiğine ve peygambere gelin” denildiği zaman, “Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyler bize yeter” dediler. Ataları hiç bir şey bilmiyor ve hidayete ermemiş olsalar da mı onlara uyacaklar? **(Nisa 104)**

Ey iman edenler, siz kendinizi (ıslah etmeye) bakın. Siz hidayete erince, sapanlar size zarar vermez. Hepinizin dönüp varışı Allah’adır. Artık O, yapmış olduğunuz şeyleri size haber verecektir **(Maide 105)**

Ey iman edenler, ölüm herhangi birinizin karşısına gelip çattığı zaman, vasiyet zamanında, aranızda ya içinizden adalet sahibi iki şahit (bulundurun) yahut yeryüzünde sefer ettiğinizde başınıza ölüm musibeti gelmişse, sizden olmayan diğer iki kişiyi (şahit yapın). Onları, şüpheye düşmüşseniz, namazdan sonra alıkoyarsınız da Allah’a şu suretle yemin ederler. “Akraba dahi olsa, buna mukabil hiçbir pahayı (menfaati) satın almayacağız. Allah’ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. Bu takdirde muhakkak ki, günahkârlardanızdır **(Maide 106)**

Eğer o iki şahit aleyhine, onların muhakkak bir günahı hak ettiklerine muttali olunur ise o zaman, kendilerine hak terettüp edenlerden iki kişi ki onlar buna daha layıktır, öbürlerinin yerine geçerler ve “vallahî bizim şahitliğimiz, o ikisinin şahitliğinden daha doğrudur. Biz (haddi) aşmadık. Çünkü o takdirde zalimlerden oluruz” diye Allah’a yemin edeler. Bu, şahitliği usulüne uygun (dosdoğru) ifa etmelerine yahut onların yeminlerinden sonra yeminlerin reddedileceğinden korkup çekinmelerine daha uygundur. Allah’tan ittikâ edin, (O’nun emirlerini) dinleyin. Allah fasıklar gürûhuna hidayet etmez (doğruyu buldurmaz) **(Maide 107-108)**

O gün, Allah bütün peygamberleri toplayıp da, “Size, nasıl karşılık verildi?” diyecek. Onlar da, “bizim hiç bir bilgimiz yok. Şüphesiz gaybları hakkıyla bilen sensin” diyecekler **(Maide 109)**

Allah o zaman şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa, hem senin üzerindeki, hem de ananın üzerindeki nimetimi hatırla: Hani ben seni Ruhu-l Kudüs ile desteklemiştim. Beşikte iken de, yetişkin iken de sen insanlara konuşuyordun. Hani sana kitabı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğretmiştim. Hani benim iznim ile çamurdan bir kuş suretinin benzerini yapıyordun ve içine üflüyordun da, benim iznim ile o, bir kuş oluveriyordu. Anadan doğma kör olanı ve abraşı yine benim iznimle iyi ediyordun. Hani ölüleri benim iznimle (hayata) çıkarıyordun, hani isrâiloğullarının (elini) senden çekmiştim. Kendilerine apaçık mucizeler getirdiğin zaman, onlardan kâfir olanlar, “Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değil” demişlerdi. Hani Havarilere: “Bana ve resulüme iman edin” diye ilham etmiştim. “İman ettik. Hakiki müslümanlar olduğumuza sen de şahit ol” demişlerdi **(Maide 110-111)**

Hani havariler: “Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bizim üstümüze gökten bir sofraya indirebilir mi?” demiş, o (da): “Eğer inanmış kimselerseniz, Allah’tan korkun” demişti **(Maide 112)**

Dediler ki: “İstiyoruz ki biz de ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun, senin bize gerçekten doğru söylediğini bilelim ve biz de bunun üzerine şahitlerden olalım **(Maide 113)**

Meryem oğlu İsa dedi ki: “Ey Allah’ım, Ey Rabbimiz, üstümüze gökten bir sofraya indir ki bizim hem evvelkilerimiz tam sonrakilerimiz için bir bayram ve senden bir ayet (mucize) olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısı **(Maide 114)**

Allah dedi ki “Ben onu sizin üzerinize elbette indireceğim. Artık (bundan) sonra içinizden kim nankörlük ederse, ben onu muhakkak ki âlemlerden hiç kimseyi azaplandırmadığım bir azap ile azaplandırırım **(Maide 115)**

Allah; “Ey Meryem oğlu İsa, insanlara Allah’tan başka beni ve anamı iki tanrı edininiz diyen sen misin?” dediği zaman O, (şöyle) söyledi: “Seni tenzih ederim, hakkım olmadık bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer onu söyledimse elbet bunu bilmişsindir. Benim içimde olan şeyi sen bilirsin. Ben ise senin zatında olanı bilmem. Şüphesiz ki gaybları hakkıyla bilen sensin sen **(Maide 116)**

Ben onlara senin bana emrettiğinden başkasını söylemedim, (dediğim hep şu idi:) “Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin” Ben içlerinde bulunduğum müddetçe üzerlerinde bir kontrolcü idim. Fakat vakta ki sen beni aldın, üstlerinde gözcü yalnız sen oldun. Sen her şeye hakkıyla şahitsin. Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, mutfak galip, yegâne hüküm ve hikmet sahibi olan da, hakikaten sensin sen **(Maide 117-118)**

Allah dedi ki: “Bu, doğru söyleyenlerin doğruluklarının kendilerine fayda vereceği bir gündür. Altından ırmaklar akan cennetler onlarındır ki onlar orada ebedi ve daimi kalıcıdırlar. Allah kendilerinden razı olmuştur, kendileri de O’ndan razı olmuşlardır. İşte bu, en büyük kurtuluştur. Göklerin yerin ve içlerinde ne varsa hepsinin mülkü Allah’ındır. O, her şeye hakkıyla kadirdir **(Maide 119-120)**

EN’AM SURESİ

“Bu sure, Mekki’dir; ancak **20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 ve 153.** ayetleri Medeni’dir. Ayetlerin sayısı **165** olup, Hicr suresinden sonra nâzil olmuştur”

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla”

Hamd o gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlıkları var eden Allah'adır. Bir de kâfirler kalkıp Allah'a birtakım şerikler koşarlar **(En'am 1)**

O, sizi çamurdan yaratan, sonra ölüm (ecel) zamanını takdir edendir. Bir de O'nun katında malum bir ecel vardır. Sonra da hâlâ şüphe edersiniz ha! **(En'am 2)**

O, göklerde de, yerde de Allah'tır. Sizin içinizi de dışınızı da bilir. Ne kazanacağınızı da bilir **(En'am 3)**

Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeye dursun, mutlaka ondan yüz çevirirler **(En'am 4)**

İşte onlar, hakkı, kendilerine gelince yalanlamışlardır. Fakat yakında onlara ne ile alay etmekte olduklarının haberleri gelecektir **(En'am 5)**

Biz, kendilerinden evvel nice nesli helak ettik, görmediler mi? Biz, onlara yeryüzünde size vermediğimiz imkânları verdik, gökten üstlerine bol bol yağmur gönderdik, altlarından akan ırmaklar yaptık. Günahları yüzünden yine onları helak edip, arkalarından başka nesiller çıkardık **(En'am 6)**

Eğer sana kâğıt halinde (yazılı) bir kitap göndermiş olsaydık da kendileri de elleriyle onu tutmuş bulunsalardı, o küfredenler hemen: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" derlerdi **(En'am 7)**

Ona bir melek gönderilmeli değil miydi?" dediler. Eğer biz, bir melek gönderseydik, elbet iş bitirilmiş olur, sonra kendilerine göz bile açtırılmazdı. Eğer onu bir melek yapsaydık, onu de herhalde bir adam suretinde gösterir ve herhalde onları, düşmekte oldukları şüpheyi düşürürdük **(En'am 8-9)**

Andolsun, senden önceki peygamberlerle de istihza edildi de eğlenmekte oldukları şey, içlerinden o alay edenleri çepeçevre kuşatıverdi **(En'am 10)**

De ki; "Yerde gezip dolaşın, sonra da bakın ki yalanlayanların sonu nice olmuştur? **(En'am 11)**

De ki: "Göklerde ve yerde olan her şey kimin?" De ki "Allah'ındır" O, rahmeti kendi üstüne yazmıştır. Hepinizi, hakkında hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününe toplayacaktır. Nefislerini ziyana uğratanlar (yok mu?) İşte iman etmeyecek olanlar onlardır **(En'am 12)**

Gece ve gündüz içinde barınan herşey O'nundur, O, semî'dir, alimdir. De ki: "Gökleri ve yeri var eden Allah'tan başkasını mı ben tanrı edinecekmişim! Hâlbuki O yediriyor, kendisi yedirilmiyor" De ki: "Bana gerçekten müslüman olanların birincisi olmam emrediliyor" Sakın müşriklerden olma. De ki: "Eğer ben Rabbime isyan edersem, o büyük günün azabından korkarım **(En'am 13-14-15)**

O gün kim azaptan döndürülürse, muhakkak ki, (Allah) onu esirgemiştir. Apaçık kurtuluş da işte budur **(En'am 16)**

Eğer Allah sana bir bela dokundurursa, onu O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa (bil ki) O, herşeye hakkıyla kadirdir **(En'am 17)**

O, kulların üstünde kahirdir; O, hâkimdir, habîrdir **(En'am 18)**

De ki; "Şahit olmak bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Benimle sizin aranızda, Allah hakkıyla şahittir. Şu Kur'an hem sizi, hem de sizden sonra tebliğ edildiği kimseleri uyarmam için bana vahyolundu. Allah'la beraber başka tanrılar da olduğuna gerçekten siz mi şahitlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahitlik etmiyorum. De ki: "O, ancak bir tek Tanrıdır ve sizin şirk koşmakta olduğunuz nesnelerle muhakkak ki benim bir ilişimim yoktur **(En'am 19)**

Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, O'nu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerine zarar ziyan verenler (yok mu), işte onlar iman etmezler **(En'am 20)**

Allah'a karşı bir yalan uydurandan yahut O'nun ayetlerini yalan sayandan daha zalim kimdir? Şu muhakkak ki o zalimler felah bulmazlar. Onları, hep birden toplayacağımız ve sora Allah'a şirk koşanlara "Nerede boş yere iddia ettiğiniz ortaklarınız?" diyeceğimiz gün **(En'am 21-22)**

Sonra onların (başvuracakları) fitne, ancak, "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, biz müşrik değiliz" demeleridir. Bak, kendileri aleyhine nasıl yalan söylediler, uydurdukları şeyler kendilerinden ayrılıp kayboldu **(En'am 23-24)**

İçlerinden sana kulak verip de dinleyenler vardır. Hâlbuki biz, onu iyice anlayabilmelerine mani olmak için kalplerinin üstüne perdeler, kulaklarının içine de ağırlık koyduk. Onlar, her türlü mucizeyi de görseler, yine ona inanmazlar. Hatta o küfredenler sana geldikleri zaman seninle çekişmeye kalkışarak: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir" derler **(En'am 25)**

Onlar, hem (insanları) ondan vazgeçirmeye çalışırlar, hem kendileri ondan uzaklaşırlar. Onlar bilmeyerek, ancak kendilerini helake sürüklemiş oluyorlar **(En'am 26)**

Onlar ateşin karşısında durdurulup da: “Ah bize ne olurdu, (dünyaya) bir geri döndürülseydik, Rabbimizin ayetlerini yalan saymasaydık, iman edenlerden olsaydık!” dedikleri zaman (onları) bir görsen! Hayır, öteden beri gizleye geldikleri şeyler, açıkça karşılarına dikilip çıktı. Şayet onlar geri gönderilseler bile, yine vazgeçirilmek istendikleri şeylere döneceklerdir. Çünkü onlar, şüphesiz ki yalancılardır **(En’am 27-28)**

Dediler ki: “(Bu) dünya hayatınızdan başka bir hayat yoktur. Biz bir daha diriltilecekler de değiliz. Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman, sen (onları) bir görsen! (O vakit Allah) “Şu, hak değil miymiş?” demiş, onlar da “Rabbimize andolsun, evet” demişlerdir” “Öyle ise dedi, inkâr edegeldiğiniz şeyler yüzünden tadın azabı **(En’am 29-30)**

Allah’ın huzuruna çıkılacağını yalan sayanlar gerçek en büyük ziyana uğramıştır. Nihayet kendilerine ansızın kıyamet gelip çattığı zaman, onlar yüklerini sırtlarına yüklenerek, “Orada ihmal ettiğimiz şeylerden dolayı eyvah bize” diyecekler. Dikkat edin, o yüklenip taşıyacakları şeyler ne kötüdür **(En’am 31)**

Dünya hayatı bir oyundan, bir oyalanmadan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, sakınacaklar için elbet daha hayırlıdır. Hâlâ düşünmüyor musunuz? **(En’am 32)**

Şu hakikati çok iyi biliyoruz ki: Onların söyledikleri (sözler) seni muhakkak ki üzmemektedir. Onlar hakikatte seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler bile bile Allah’ın ayetlerini inkâr ediyorlar **(En’am 33)**

Celalim hakkı için, senden evvelki peygamberler yalanlanmışlardı da, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine karşı sabretmişlerdi. Nihayet onlara yardımımız gelip yetişti. Allah’ın kelimelerini değiştirebilecek (hiç bir kişi ve kuvvet) yoktur. Andolsun ki sana, resullerin haberlerinden geldi **(En’am 34)**

Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geliyorsa, (mucize getirmek için) haydi kendi kendine yerin dibine doğru bir tünel veya göklere çıkacak bir merdiven arayıp da onlara bambaşka bir ayet getirebilirsen, (hiç durma.) Allah dileseydi elbette onların hepsini hidayette toplardı. O halde sakın cahillerden olma **(En’am 35)**

Davetine, ancak seni (can kulağıyla) dinleyenler icabet eder. Ölülere (gelince), Allah onları diriltir, sonra O’na döndürülürler **(En’am 36)**

(Şöyle) dediler: “Ona Rabbinden bir ayet indirilmeli değil miydi?” De ki: “Şüphesiz Allah, ayet (mucize) indirmeye kadirdir” Fakat onların çoğu bilmezler **(En’am 37)**

Yerde yürüyen hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş hariç olmamak üzere, hepsi sizin gibi ümmetlerdir. Biz o kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet, ancak Rablerine toplanıp getirilirler **(En'am 38)**

Ayetlerimizi yalanlayanlar karanlıklarda (kalmış) sağırlar ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse, onu saptırır; kimi dilerse, onu doğru yol üstünde tutar **(En'am 39)**

De ki: “Bana haber verin bakalım: Eğer size Allah'ın azabı gelir yahut size kıyamet gelip çatarsa, Allah'tan başkasını mı çağıracaksınız? Eğer (putlarınızın şefaathçi olduğunu söylemekte) sadık iseniz (çağırın onları bakayım!) Hayır, ancak O'nu çağırırsınız. O' da kendisine çağırdığınız herhangi bir şeyi, dilerse açar (giderir) ve siz, eş koşmakta olduğunuz şeyleri unutursunuz **(En'am 40-41)**

Celalim hakkı için biz, senden evvelki ümmetlere de peygamberler gönderdik de, kendilerini çetin bir yoksulluk, çeşitli hastalıklarla yakaladık; olur ki, böylece yalvarırlar. İşte onlar, kendilerine bir azabımız gelip çattığı zaman olsun yalvarmalı değil miydiler! Fakat yürekleri katılaşmış, şeytan da yapmakta oldukları (masiyetleri) kendilerine süsleyip püslemişti **(En'am 42-43)**

Onun için bunlar kendilerine ne hatırlatıldı, öğüt verildiyse onları unutunca üzerlerine her şeyin kapılarını açtık, nihayet kendilerine verilen o şeyler yüzünden ferahlandıkları vakit de onları ansızın tutup yakalayiverdik ve artık o anda onlar bütün ümitlerinden mahrum kaldılar. İşte bu suretle, zulmedenler gürûhunun ardı arkası kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır **(En'am 44-45)**

De ki “Bana haber verin! Eğer Allah kulağınızı ve gözlerinizi alırsa, kalplerinizin üstüne bir de mühür vurursa, Allah'tan başka onları size getirip (verecek) tanrı kimdir?” Bak, ayetlerimizi türlü türlü nasıl açıklıyoruz da onlar yine yüz çeviriyorlar **(En'am 46)**

De ki; “Bana haber verin: Eğer Allah'ın azabı ansızın yahut açıktan açığa gelip çatarsa, zalimler güruhundan başkası helake uğratılmış olur mu? **(En'am 47)**

Biz peygamberleri, (rahmetimizin) müjdecileri ve (azabımızın) habercileri olmaktan başka (hal ve sıfatlarla) göndermeyiz. O halde kim iman eder ve (kendini) düzeltirse, onların üzerine hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değildirler. Ayetlerimizi yalan sayanlar(a gelince), onlara da sapmış oldukları fışk yüzünden, azap dokunacaktır **(En'am 48-49)**

De ki: “Size, “Benim yanımda Allah'ın hazineleri var” demiyorum. Ben gaybı bilmem. Yine size, “Ben bir meleğim” de demiyorum. Ben, ancak bana vahyolunan şeye

uyarım” De ki: “Görmeyenle gören hiç bir olur mu? Düşünmüyor musunuz? **(En’am 50)**

Rablerine toplanacaklarından korkanları sen onunla inzar et ki, onların O’ndan başka ne bir dostu, ne de bir şefaathçisi yoktur! Umulur ki, sakınırlar **(En’am 51)**

Sabah akşam Rablerine, sırf O’nun “vech” ini dileyerek, dua edenleri kovma! Onların hesabından, hiçbir şey sana, senin hesabından hiçbir şey de onlara ait değildir ki onları kovup da zalimlerden olasın **(En’am 52)**

Biz onlardan kimini kimi ile (sırf) “Allah aramızda bunlara mı lütfunu layık gördü!” desinler diye, işte böyle imtihan ettik. Allah şükredenleri daha iyi bilen değil mi? **(En’am 53)**

Ayetlerimize iman edenler sana geldikleri zaman de ki “Selam sizlere. Rabbiniz kendi üzerine (şu) rahmeti yazdı: İçinizden kim bilmeyerek bir fenalık yapıp da sonra arkasından tevbe etmiş ve durumunu düzeltmiş ise, şüphesiz ki O, çok mağfiret eden, çok merhametli olandır **(En’am 54)**

İşte bu şekilde, mücrimlerin yolu sana iyice belli olsun diye, ayetleri açıklıyoruz **(En’am 55)**

De ki” Allah’ın dışında taptığınız şeylere tapmam bana yasak edildi” De ki: “Ben sizin heva-ü heveslerinize asla uymam. O takdirde ben muhakkak sapmış ve doğru yola erenlerden olmamış olurum” De ki “Şüphesiz ben Rabbinden apaçık bir hüccet üstündeyim. Siz ise onu yalan saydınız. Sizin çarçabuk (gelmesini) istediğiniz (azap), benim yanımda değildir. Hüküm ancak Allah’a aittir. O hakkı haber verir ve O, ayırt edenlerin en hayırlısıdır **(En’am 56-57)**

De ki: “Eğer o acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, iş benimle sizin aranızda çoktan olup bitmişti” Allah zalimleri çok iyi bilir **(En’am 58)**

Gaybın anahtarları O’nun yanındadır. O’ndan başkası bunları bilmez. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. O’nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. Yerin karanlıkları içindeki tek bir tane, yaş ve kuru müstesna olmamak üzere hepsi apaçık bir kitaptadır **(En’am 59)**

Geceleyin sizi öldüren (öldürür gibi uyutan), gündüzün ne elde ettiğinizi bilen, sonra sizi o zaman (diriltircesine) uyandıran O’dur. Ta ki, muayyen olan bir ecelin (bir ömrün) hükmü icra ve itmam edilmiş olsun. Yine dönüşünüz ancak O’nadır. (Bundan) sonra ise O, size (dünyada) yaptığınız şeyleri tek tek haber verecektir **(En’am 60)**

O, kullarının üzerinde (yegâne) hâkimiyet ve galebe sahibidir. Size bekçiler yolluyor. Nihayet herhangi birinize ölüm geldi mi elçilerimiz, onlar artık ve eksik bir şey yapmaksızın, onun canını alırlar. Sonra bunlar, bütün işlerine hak ve adalet ile malik olan mevlalarına (Allah’a) döndürülmüştür. İyi bilin ki bütün hüküm O’nundur. O, hesap görenlerin en hızlısıdır **(En’am 61-62)**

De ki: “Karanın ve denizin karanlıkları (içinden sizi kim kurtarıyor ki, ona (aşikâr ve) gizli yalvararak dua edersiniz: Eğer bizi bundan selamete erdirirse, andolsun şükredenlerden olacağız” De ki: “Sizi ondan ve her sıkıntıdan Allah kurtarır da, sonra siz yine (O’na) eş koşarsınız **(En’am 63-64)**

De ki “O, size üstünüzden yahut ayaklarınızın altından bir azap göndermeye veya sizi birbirinize katıp kiminize kiminizin hıncını tattırmaya kadirdir” Bak, ayetleri, onlar iyice anlasınlar diye, nasıl türlü türlü açıklıyoruz **(En’am 65)**

O hak olduğu halde, kavmin onu yalan saydı. De ki: “Ben sizin üzerinize bir vekil değilim” Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır. Siz de yakında öğreneceksiniz **(En’am 66-67)**

Ayetlerimiz hakkında (münasebetsizliğe) dalanları gördüğün zaman, onlar Kur’andan başka bir sözle meşgul oluncaya kadar, kendilerinden yüz çevir. Eğer şeytan sana unutturursa, o halde hatırladıktan sonra artık o zalimler güruhu ile oturma **(En’am 68)**

Takva üzere olanlara, onların hesabından hiç bir şey gerekmez. Fakat (onlara düşen), bir nasihattir. Umulur ki (onlar da) İttika ederler **(En’am 69)**

Dinlerini bir oyuncak ve bir eğlence edinen, kendilerini dünya hayatı aldatmış bulunan kimseleri bırak. Sen yalnız onunla öğüt ver ki, hiç bir kimse kazandığı yüzünden helake sürüklenip atılmasın. Ona Allah’tan başka ne bir dost, ne de bir şefaatçi yoktur. O, bütün varını fidiye olarak verse, yine ondan alın(ıp, kabul olun)maz. Onlar, kazandıkları yüzünden helake sürüklenmiş kimselerdir. Küfür ve inkâr etmekte olduklarından dolayı, kaynar su ve acıklı azap onlar içindir **(En’am 70)**

De ki: “Allah’ı bırakıp da bize ne fayda ne zarar veremeyecek olan şeylere mi tapalım? Allah bize hidayet ettikten sonra, şeytanların saptırıp, şaşkın bir halde çöle düşürmek istedikleri ve arkadaşlarının “Bize gel!” diye hidayete çağırdıkları kimse gibi, ökçelerimizin üzerine gerisin geri (şirke) mi döndürülelim?” De ki: “Allah’ın hidayeti, şüphesiz hidayetin ta kendisidir ve biz âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk. Bir de “Namazı kılın ve (Allah’tan) ittikâ edin” (diye emrolunduk). Varıp huzuruna toplanacağınız O’dur **(En’am 71-72)**

O, gökleri ve yeri hak ve hikmetle yaratandır. Onun “ol” diyeceği gün (herşey) oluverir. Sözü haktır. “Sûr’a üfürüleceği gün de hâkimiyet O’nundur. Görünmeyeni de, görüneni de bilendir. O, yegâne hikmet sahibi, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır **(En’am 73)**

Hani İbrahim, babası Azer’e, “Sen putları tanrı mı ediniyorsun? Doğrusu seni ve kavmini apaçık bir dalalet içinde görüyorum” demişti **(En’am 74)**

Böylece biz İbrahim’e kesin ilme erenlerden olması için göklerin ve yerin büyük mülkünü gösteriyorduk **(En’am 75)**

İşte o, üstünü gece bürüyüp örtünce bir yıldız görmüş, “Bu(mu) benim Rabbim?” demiş, o sönüp gidince ise şöyle demişti: “Ben böyle sönüp batanları sevmem” Sonra ayı doğar halde görünce de, “Bu(mu) benim Rabbim?” demiş; fakat o da batıp gidince: “Andolsun ki eğer Rabbim bana hidayet etmemiş olsaydı muhakkak sapanlar güruhundan olurdum” demişti. Sonra güneşi doğar halde görünce, “Bu mu imiş benim Rabbim? Bu hepsinden de büyük” demiş. Batınca da: “Ey kavmim, ben sizin (Allah’a) eş koştuklarınızdan katiyen uzağım, şüphesiz ki ben yüzümü, bir muvahhid olarak, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah’a yönelttim. Ben müşriklerden değilim” demişti **(En’am 76-77-78-79)**

Kavmi ona hüccet getirmeye kalkıştı. O dedi ki: “Allah bana hidayet etmiş iken, siz benimle O’nun hakkında hâlâ çekişiyor musunuz? Ben O’na ortak koştüğunuz şeylerden korkmam. Ancak Rabbim bir şey dilerse, o müstesna. Rabbimin ilmi herşeyi sarıp kuşatır. Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız? **(En’am 80)**

Hem Allah’ın size (haklarında) hiç bir delil ve bürhan indirmediği şeyleri siz (O’na) eş koştüğunuzdan korkmazken, ben eş koştüğunuz o nesnelerden niye korkayım? İki zümreden hangisi emin olmaya daha layıktır; biliyorsanız (söyleyin bakalım?) İman edenler ve imanlarını zulüm ile bulaştırmayanlar (yok mu), işte ancak onlarıdır emin olma hakkı ve onlar, doğru yolu bulmuş kimselerdir **(En’am 81-82)**

İşte bunlar; kavmine karşı İbrahim’e verdiğimiz hüccetlerdi. Biz kimi dilersek, onu derece derece yükseltiriz. Şüphe yok ki, Rabbin tam hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir **(En’am 83)**

Biz ona İshak ile Yakub’u ihsan ettik ve her birini hidayete erdirdik. Daha evvel de Nuh’u ve O’nun neslinden Davud’u, Süleyman’ı, Eyyub’u, Yusuf’u, Musa’yı ve Harun’u hidayete kavuşturduk. Biz iyi hareket edenleri işte böyle mükâfatlandırırız. Zekeriya’ya, Yahya’ya, İsa’ya, İlyas’a da (böyle hidayet verdik). (Onların) hepsi salihlerdendir. İsmail’i Elyasa’yı, Yunus’u, Hut’u da (hidayete ilettik). Her birini,

kendi zamanlarında yaşayan insanlara üstün kıldık. Onların babalarından, zürriyetlerinden, biraderlerinden kimini de (yine üstün imtiyazlara mazhar ettik), onları seçtik, onları doğru bir yola ilettik. İşte o, Allah'ın hidayet yoludur ki, bunu kullarından kime dilerse ona nasip eder. Eğer onlar da Allah'a ortak koşsalardı, yapageldikleri her şey, kendi hesaplarına elbette boşa gitmişti **(En'am 84-85-86-87-88)**

İşte onlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Şimdi onlar, bu nübüvveti tanımayıp kâfir olurlarsa biz bunu inkâr etmeyen bir topluluğu vekil kılmışızdır **(En'am 89)**

Onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. O halde sen de onların hidayet yoluna uy. De ki: “Ben buna karşı sizden hiç bir ücret istemiyorum. O, âlemler için bir öğütten başka bir şey değildir **(En'am 90)**

Allah'ın kadrini ona layık olacak bir suretle, hakkıyla takdir edemediler. Çünkü “Allah hiçbir beşere bir şey indirmedir” dediler. De ki: “Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olmak üzere getirdiği ve sizin de parça parça kâğıtlar haline getirip (işinize geleni) açıkladığınız, (ama) çoğunu gizlediğiniz o kitabı kim indirdi? Sizin de, atalarınızın da bilmediğiniz şeyler size öğretilmiştir” Sen, “Allah (indirdi)”de; sonra onları bırak, daldıkları bataklıkta oynayadursunlar **(En'am 91)**

İşte bu, bir feyz kaynağı olarak ve kendinden önceki (Tevrat ile İncil'i) tasdik edici olarak, bir de başkent (Mekke) ile bütün çevresindeki yerleri uyarman için indirdiğimiz bir kitaptır. Ahirete inananlar, o (Kur'ana) inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler **(En'am 92)**

Allah hakkında yalan uydurandan yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken, “Bana da vahyolundu” diyenden, bir de “Allah'ın indirdiği gibi ben de indireceğim” diye söyleyenden daha zalim kim olabilir? Ölümün şiddetleri içinde, meleklerin de ellerini uzatarak kendilerine, “canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı haksız olanı söyleyegeldiğiniz ve Allah'ın ayetlerinden kibirlenerek uzaklaşmış olduğunuz içindir ki, bugün hakaret azabıyla cezalandırılacaksınız “ (dedikleri zaman) sen o zalimleri bir görsen! **(En'am 93)**

Andolsun ki sizi ilk defa (doğumunuzda) yarattığımız gibi, yapayalnız, tek tek huzurumuza geldiniz ve size ihsan ettiğimiz malları da arkanızda bıraktınız. Kendilerinin (Allah'ın) ortakları olduğunu iddia ettiğiniz şefaatçilerinizi de şimdi yanınızda görmüyoruz! (Bakın işte), onlarla aranızdaki bağ(lar) bir bir koptu ve (şefaatçi tanrılar olduklarını) boş yere iddia ettiğiniz o şeyler (putlar) yanınızdan uzaklaşıp gitmişler! **(En'am, 94)**

Taneleri ve çekirdekleri çatlatıp açan Allah'tır. Ölüden diriye çıkarır. Dinden ölüyü çıkaran da O'dur. İşte Allah (Hak Mabud) O'dur. O halde nasıl olup da (imandan) döndürülüyorsunuz? **(En'am 95)**

(Karanlığı) yarıp sabahı ortaya çıkaran O'dur. Geceyi bir sükûn, güneşi ve ayı bir hesap vesilesi kılan O'dur. İşte bütün bunlar azîz ve alim (Allah'ın) takdiridir **(En'am 96)**

O, karanın ve denizin karanlıkları içinde kendileriyle yol bulmanız için, sizin yararınıza olarak yıldızları yaratandır. Biz ayetleri, bilen kimseler için, gerçekten açıkça beyan ettik **(En'am 97)**

O, sizi bir tek candan yaratandır. Sonra (sizin için) bir karar yeri, bir de emanet yeri (vardır). Biz iyi anlayacak kimselere, ayetlerimizi hakikaten açıkça bildirdik **(En'am 98)**

O, gökten (bulutla) su indirendir. Sonra biz onunla her çeşit bitkiyi çıkardık. O bitkiden bir yeşil (fidan) meydana getirdik ki ondan da (büyüyüp) birbiri üstüne binmiş taneler, hurma tomurcuğundan sarkmış salkımlar, birbirine hem benzeyen hem benzemeyen üzüm, zeytin ve nar bahçeleri yapıp çıkarıyoruz. (Herbirinin) meyvesine bir ilk meyve verdiği zaman, bir de kemâle eriştiği vakit bakın. Elbette bütün bunlarda iman edecekler için alınacak birçok dersler vardır **(En'am, 99)**

Cinleri O'na ortak yaptılar. Hâlbuki bunları da O yaratmıştır. Bundan başka, bilmeden O'nun oğulları ve kızları olduğunu da uydurup söylediler. O'nun zatı ise, vasfedegeldiklerinden münezzehtir, çok yücedir **(En'am 100)**

O, gökleri ve yeri yoktan var edendir. O'nun nasıl çocuğu olabilir ki. O'nun bir eşi de yoktur. Her şeyi O yaratmış ve O, her şeyi hakkıyla bilendir **(En'am 101)**

İşte Rabbiniz olan Allah! Ondan başka hiç bir tanrı yoktur. O, her şeyi yaratandır. O halde O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir **(En'am 102)**

Gözler O'na erişemez (ihata edemez), O ise bütün gözleri ihata eder. O, latiftir, habirdir **(En'am 103)**

Size Rabbinizden muhakkak ki deliller gelmiştir. Artık kim (hakikati) görürse, kendi lehine; kim kör kalırsa, o da kendi aleyhinedir, Ben sizin üzerinizde bir bekçi değilim **(En'am 104)**

İşte biz ayetleri böylece türlü türlü beyan ederiz. Ta ki onlar sen “ders görmüşsün” desinler. (Ayetleri böyle türlü türlü açıklamamız), bilen kimseler için onu (Kur’anı) iyice beyan etmemiz içindir **(En’am 105)**

Kendisinden başka hiç bir tanrı bulunmayan Rabbinden sana vahyolunana uy ve müşriklerden yüz çevir **(En’am 106)**

Eğer Allah dileseydi, onlar şirk koşmazlardı. Biz seni onların başına bir bekçi yapmadık. Sen onların üzerine bir vekil de değilsin **(En’am 107)**

(Müşriklerin) Allah’tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki onlarda haddi aşarak cahillikle Allah’a sövmesinler. Biz her ümmetin yaptıklarını, kendilerine böyle hoş gösterdik. Sonra hapsinin dönüşleri yalnız Rablerinedir. Artık o yapmakta oldukları şeyleri onlara haber verecektir **(En’am 108)**

Var güçleriyle Allah adına and ettiler ki, eğer kendilerine bir ayet gelirse, muhakkak ona inanacaklar. De ki “Ayetler ancak Allah’ın nezdindedir” O geldiği zaman da onların yine iman etmeyeceklerinin siz farkında değil misiniz? **(En’am 109)**

Onlar, daha önce indirilen ayetlere iman etmedikleri gibi (bundan sonra da iman etmeyeceklerdir). Biz, onların gönüllerini ve gözlerini çevirmiş, kendilerini azgınlıkları, taşkınlıkları içinde serseri ve şaşırılmış oldukları halde terk etmiş bulunuyoruz **(En’am 110)**

Eğer hakikaten biz onlara melekleri indirseydik, ölümler kendileriyle konuşsaydı ve herşeyi toplayıp karşılıklarına getirseydik, Allah dilemedikçe, onlar yine de iman etmezlerdi. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler **(En’am 111)**

Biz, (sana yaptığımız gibi) her peygambere de insan ve cin şeytanlarını böylece düşman yaptık. Onlardan kimi kimine, aldatmak için, yıldızlı birtakım söz(ler ve vesveseler) telkin eder. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Öyle ise onları, düzmekte oldukları yalanlarıyla (başbaşa) bırak **(En’am 112)**

Bir de, ahirete inanmayanların gönülleri ona ağsın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri (suçları) işlemeye devam etsinler diye (bunu yapar) **(En’am 113)**

(De ki:) “O, size o kitabı açıklanmış bir halde indirmişken, Allah’tan başka bir hakem arar mıyım? Kendilerine kitap verdiğimiz o kimseler de bilirler ki o (Kur’an), hiç şüphesiz, Rabbinden hak olarak indirilmiştir. Öyle ise sakın (bundan) şüpheye düşenlerden olma **(En’am 114)**

Rabbinin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tam kemâlindedir. O'nun kelimelerini değiştirecek hiç kimse yoktur. O, hakkıyla işiten kemâliyle bilendir **(En'am 115)**

Eğer yeryüzündeki insanların çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye uymazlar, onlar ancak yalan söylerler **(En'am 116)**

Şüphe yok ki Rabbin, yolundan sapanları en iyi bilen ta kendisidir. O, hidayete ermişleri de çok iyi bilendir **(En'am 117)**

Artık, üzerine Allah'ın ismi anılan (hayvanların etlerin)den yiyin, eğer O'nun ayetlerine iman edenler iseniz **(En'am 118)**

Size ne oluyor ki, size haram kıldıklarını ayrı ayrı bildirdiği halde, üzerlerine Allah'ın adı anılanlardan yemiyorsunuz? Ancak kati surette yemeye muhtar kaldığınız şeyler müstesnadır (ondan yiyebilirsiniz). Doğrusu, birçokları bilmeden heva ve hevesleriyle (insanları) saptırıyorlar. Muhakkak ki Rabbin, haddi aşanları pekiyi bilmektedir **(En'am 119)**

Günahın açığını da, gizlisini de terk edin. Çünkü günahı irtikab edenler mutlaka kazandıklarının cezasını göreceklerdir **(En'am 120)**

Üzerlerine Allah'ın ismi anılmayanlardan yemeyin. Çünkü bu, muhakkak ki bir fısıktır. Hakikatte şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına mutlaka telkinde bulunurlar. Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz ki, siz de müşrik olur çıkarsınız **(En'am 121)**

Bir ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve ona insanların arasında yürüyeceği bir nur verdiğimiz kimse, içinden çıkamaz bir şekilde karanlıklarda kalan kişi gibi olur mu hiç? Kâfirlerin yapmakta oldukları şeyler, kendilerine işte böyle süslü gösterildi **(En'am 122)**

İşte böylece, her şehir ve kasabada da oraların günahkârlarını, o yerlerde hilekârlık etsinler diye, büyük (tanınmış) adamlardan yaptık. Hâlbuki onlar hilekârlığı ancak kendilerine yaparlar da farkında olmazlar **(En'am 123)**

Onlara bir ayet geldiği zaman derler ki: "Allah'ın peygamberlerine verilenler gibi, bize de verilmedikçe asla iman etmeyeceğiz" Allah, elçiliğini nereye vereceğini çok iyi bilendir. Cürüm işleyen o kimselere, yapageldikleri hilekârlıklar sebebiyle, Allah katından bir horluk ve çetin bir azap çarpacaktır **(En'am 124)**

Allah kimi doğru yola koymak isterse, onun göğsünü islama açar. Kimi de saptırmak isterse, onun da kalbini son derece daraltır ve O, sanki gökte yükseliyormuşçasına zahmet (görür). Allah iman etmeyeceklerin üstüne böyle rüsvaylık çökertir **(En’am 125)**

İşte Rabbinin dosdoğru yolu budur. Biz ayetleri, aklını başına alıp düşünecek bir topluluk için iyice açıklamış bulunuyoruz **(En’am 126)**

Rableri katındaki selam yurdu onlarındır ve O, yapmakta oldukları (iyi işlerden) dolayı kendilerinin dostudur **(En’am 127)**

O gün (Allah) onların hepsini toplayacaktır. “Ey cin topluluğu, insanlardan birçoğunu, (baştan çıkarıp kendinize katmak) kaygısına düştünüz ha” (denilecek). İnsanlardan onlara uymuş olanlar da diyecekler ki: “Ey Rabbimiz, biz birbirimizden faydalandık ve bizim için takdir ettiğin vadeye (ecele) erdik. Bunun üzerine O, “Allah’ın diledikleri müstesna, içinde ebedi kalıcı olacağınız ateş, karargâhınızdır” diyecek. Şüphesiz ki, Rabbin hâkimdir, alimdir **(En’am 128)**

İşte biz, zalimlerden kimini kimine, işlemekte oldukları yüzünden, böylece musallat ederiz **(En’am 129)**

Ey cin ve ins topluluğu! İcinizden size ayetlerimi nakleden, bu gününüzün gelip çatacağını bildirerek sizi uyaran peygamberler gelmedi mi? “Ey Rabbimiz diyecekler, kendimiz aleyhine olarak (buna) şahitlik ederiz” Dünya hayatı onları aldatmıştı. Böylece gerçek kâfir kimseler olduklarına, kendileri de kendi aleyhlerinde şahit oldular **(En’am 130)**

Bunun sebebi şudur: Rabbin, ahalisi habersiz bulunurken (yaptıkları) zulüm sebebi ile memleketleri helak edici değildir **(En’am 131)**

Herkesin, yaptıkları şeylere göre dereceleri vardır. Rabbin, onların yaptıklarından gafil değildir **(En’am 132)**

Rabbin (her şeyden) müstağnidir, rahmet sahibidir. Eğer dilerse sizi giderir, arkanızdan da yerinize dileyeceğini getirir. Nitekim sizi de, başka başka bir neslin soyundan meydana getirmişti. Hakikat, size vaadolunan şeyler, muhakkak gelip çatacaktır. Ve siz O’nun elinden kurtulamayacaksınız **(En’am 133-134)**

De ki “Ey kavmim, elinizden geleni yapın. Ben de yapacağımdan geri kalmayacağım. Güzel akıbetin kime ait olacağını, ilerde mutlaka bileceksiniz. Şu muhakkaktır ki zalimler felaha eremezler **(En’am 135)**

Onlar Allah için, O'nun yarattığı ekinden, meyvelerden ve hayvanlardan bir hisse ayırdılar ve kendi boş zanlarınca “şu Allah'ın, şu da ortaklarımız (olan putların)” dediler. Ortaklarına ait olanlar Allah'a ulaşmaz ama Allah'a ait olanlar, ortaklarına gider. Onlar ne kötü hükmediyorlar! (En'am 136)

Yine, Allah'a ortak saydıkları (putların hizmetçileri) müşriklerden birçoğuna -hem onları helake düşürmek, hem kendilerine karşı dinlerini karmakarışık etmek için- öz evlatlarını öldürmesini hoş göstermiştir. Eğer Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Artık sen onları, uydurmakta oldukları o yalanlarla başbaşa bırak (En'am 137)

Onlar batıl zanlarıyla dediler ki: “Bu davarlarla ekinlere dokunmak yasaktır. Onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez. Şu davarların da sırtları haram edilmiştir Birtakım davarlarda vardır ki, üzerlerine Allah'ın ismini anmazlar onlar. (Bütün bunları) O'na bir iftira olarak (ortaya çıkarmışlardır). O, bunları yapmakta oldukları iftiraları yüzünden cezalandıracaktır (En'am 138)

Bir de (şöyle) dediler: “Şu davarların karınlarında bulunanlar (yavrular, canlı doğarsa) sadece erkeklerimiz için (helaldir), kadınlarınıza haram kılınmıştır. Eğer o, ölü (doğar)sa onlar bunda ortaktırlar” (Allah) onların böylesi iddialarının cezasını verecektir. Şüphesiz ki O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir (En'am 139)

İlimsizlik yüzünden çocuklarını beyinsizce öldürenlerle Allah'ın kendilerine ihsan ettiği rızık, Allah'a iftira ederek haram sayanlar, muhakkak ki maddi ve manevi en büyük zarara uğramıştır. Onlar şüphesiz ki sapmışlardır ve doğru yolu da bulamamışlardır (En'am 140)

Çardaklı ve çardaksız bağ ve bahçeleri, tatları çeşit çeşit hurmaları, ekinleri, zeytinleri ve narları, birbirine hem benzer, hem benzemez bir halde yaratıp yetiştiren O (Allah)'tır. Herbiri ürün verdiği zaman ürününden yiyin. Devşirildiği ve toplandığı gün de hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O (Allah), israf edenleri sevmez (En'am 141)

Davarlardan yük taşıyacak, (tüyünden) döşek yapılacak (hayvan)ları yaratan da O'dur. Allah'ın size rızık kıldığı şeylerden yiyin. Şeytanın izleri ardınca gitmeyin. Çünkü o, sizin apaçık bir düşmanınızdır. (Allah) sekiz eş (yarattı): Koyundan iki eş, keçiden de iki eş. De ki “(Allah) iki erkeği mi yahut iki dişi mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerine sarınıp bürünen (erkek ve dişi yavruları) mı, (hangisini) haram etti? (Davanızda) doğru iseniz, bana ilme dayanarak haber verin” Deveden de iki, sığırdan da iki eş yarattı. De ki “(Allah) iki erkeği mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerine sarınıp bürünen (erkek ve dişi yavruları) mı, (hangisini) haram etti? Yoksa Allah size bunu (haram kılmayı) tavsiye ettiği zaman siz orada mı idiniz?” İnsanları ilme

dayanmadan saptırmak için yalanlar uydurup da, Allah’a mal edenlerden daha zalim kim vardır? Şüphesiz ki, Allah o zalimler gürûhuna hidayet etmez **(En’am 142-143-144)**

De ki: “ Bana vahyolunanlar arasında, yiyen bir kimsenin yiyeceği içinde, haram edilmiş bir şey görmüyorum: Ancak meyte, dökülen-akan kan, domuz eti ki bu şüphesiz bir murdardır ve Allah’tan başkasının adı anılarak boğazlanmış bir fısk olması müstesna. (Bunlar haramdır). Bununla beraber kim, (başkasının hakkına) tecavüz etmemek ve (zaruret miktarını) aşmamak şartıyla, (bunlardan yemeye) mecbur kalırsa (ve yerse), bil ki Rabbin gafûr ve rahimdir. Biz, yahudilere, bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Onlara sığır ve koyunun iç yağlarını da haram kıldık. Bu hayvanların sırtlarına ve bağırsaklarına yapışmış olan yahut kemiklerine karışmış olan (yağlar) müstesna. Bu (haramlığı), onlara zulûmlerine karşılık bir ceza olarak verdik. Biz elbette sadıqlarız. Eğer onlar seni yalanlarlarsa de ki “Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. O’nun satvet ve kudreti, günahkârlar gürûhundan savuşturulamaz **(En’am 145-146-147)**

Müşrikler diyecekler ki: “Eğer Allah dileseydi ne biz, ne atalarımız şirk koşmazdık, hiç bir şeyi haram da kılmazdık. “Onlardan öncekiler de, işte böyle yalanladılar da nihayet bizim azabımızı tattılar. De ki: Yanınızda herhangi bir ilim varsa, hemen onu bize çıkarın. Siz bir zandan başka (bir şeye) uymuyorsunuz ve siz düpedüz yalan söylüyorsunuz. De: “O halde tam ve kâmil hüccet ancak Allah’ındır. İşte eğer O dileseydi, hepinizi birden muhakkak ki hidayete kavuştururdu **(En’am 148-149)**

De ki: “Haydi, “ Muhakkak Allah bunu haram etti” diye şahitlik edecek şahitlerinizi getirin. “Eğer onlar (yalan yere) şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların keyiflerine uyma. (Nasıl uysan ki) onlar başkalarını Rablerine denk tutmaktadırlar **(En’am 150)**

De ki “Gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını ben okuyayım: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın ve anaya babaya iyilik edin. Fakirlik (endişesiyle) çocuklarınızı öldürmeyin, sizi rızıklandıran da, onları rızıklandıran da biziz. Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Allah’ın muhterem kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte, aklınızı başınıza alasınız diye, Allah bunları size emretti **(En’am 151)**

Yetimin malına, o rüşdüne erinceye kadar, en güzel olan şekilden başka bir suretle yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle, tastamam yapın. Biz bir kimseye gücünün yettiğinden başkasını yüklemeyiz. Hakkında söz söylediğiniz kimse, akrabanız dahi olsa, (doğru söyleyin), Allah’a verdiğiniz ahdi tutun. İyice düşünüp tutasınız diye, Allah size bunları emretti **(En’am 152)**

İşte benim dosdoğru yolum. O halde ona uyun. (Başka aykırı) yollara tabi olmayın ki sizi O'nun yolundan ayırmasın. İşte o, (kötülükten) sakınasınız diye Allah, size bunları emretti **(En'am 153)**

Ayrıca biz Musa'ya (hükümleri) iyi tatbik edenlere karşı (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi iyice açıklamak ve bir hidayet, bir rahmet olmak üzere, o kitabı (Tevrat'ı) verdik. Ta ki onlar, Rablerine kavuşacaklarına iman etsinler **(En'am 154)**

İşte bu (Kur'an) da indirdiğimiz kutlu bir kitaptır. Artık buna tabi olun ve (kötülükten) kaçın: Ta ki rahmete nail olasınız. (O kitabı indirmemiz), "Bizden evvel kitap yalnız iki taifeye indirildi, biz ise onların okuduklarından habersizdik" dememeniz için yahut " Bize de kitap indirilseydi muhakkak onlardan daha doğru yolda olurduk" dememeniz içindir. İşte size de Rabbinizden apaçık bir delil, bir hidayet, bir rahmet gelmiştir. Artık Allah'ın ayetlerini yalan sayandan, onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir? Biz ayetlerimizden yüz çevirenleri bu sebeple, yaman bir azap ile cezalandıracağız **(En'am 155-156-157)**

"Onlar (inanmak için) kendilerine ille (azap yapacak) meleklerin gelmesini yahut (bizzat) Rabbinin gelmesini veya Rabbinin ayetlerinden birinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden biri geldiği gün, daha evvelden iman etmiş veya imanında bir hayır kazanmış olmayan hiç bir kimseye (o günkü) imanı asla fayda vermez. De ki "Bekleyin! Biz de bekliyoruz!" **(En'am 158)**

Dinlerini parça parça edip fırka (olanlar yok mu?) Sen hiçbir şekilde onlardan değilsin. Onların işi, ancak Allah'a kalmıştır. Sonra O, yapmakta oldukları şeyleri onlara haber verecektir **(En'am 159)**

Kim bir iyilik yaparsa, ona bunun on katı verilir. Kim de bir kötülük yaparsa, o sadece misliyle cezalandırılır. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar **(En'am 160)**

De ki: Şüphe yok ki Rabbim beni doğru yola, dimdik ayakta duran dine, Allah'ı tek tanıyan İbrahim'in dinine iletmıştır. O (İbrahim), (hiçbir zaman) müşriklerden biri olmamıştır **(En'am 161)**

De ki: "Şüphesiz benim namazım da, ibadetlerim de, hayatım da, mematom da, hiçbir ortağı olmayan âlemlerin Rabbi Allah'a aittir. Ben böylece emrolundum. Ben müslümanların ilkiyim **(En'am 162-163)**

De ki: .O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayacağım? Herkesin kazanacağı kendisinden başkasına ait değildir. Günahkâr hiçbir nefis diğerinin (günah) yükünü taşımaz. Nihayet dönüşünüz ancak Rabbinizedir. Artık O, ihtilafa düşmüş olduğunuz şeyleri size tek tek bildirecektir **(En'am 164)**

O sizi yeryüzünün halifeleri yapan, size verdiği şeylerde sizi imtihana çekmek için kiminizi derecelerle kiminizin üstüne çıkarandır. Şüphe yok ki, Rabbinin, cezası pek çabuk olandır ve muhakkak ki O, gafûr ve rahimdir **(En'am 165)**

A'RAF SURESİ

Bu sure **163.** ayetten **170.** ayetin sonuna kadar olan ayetler hariç, Mekki'dir. Bu ayetler ise, Medeni'dir. Bu surenin ayet sayısı **206** olup Sâd suresinden sonra nâzil olmuştur.

“Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla”

Elif, Lâm, Mim, Sâd. Bu insanları uyarman ve müminler için öğüt olmak üzere sana indirilen bir kitaptır. Artık bundan ötürü gönlüne bir darlık gelmesin **(A'raf 1-2)**

Rabbinizden size indirilene uyun, ondan başka dostlar edinin de onlara uymayın. Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz! **(A'raf 3)**

Biz nice memleketleri helak ettik. Öyle ki (kâh) geceleyin, (kâh) onlar kaylûle ederlerken (öğle uykusuna yatmışlarken), onlara azabımız gelip çattı. Kendilerine azabımız gelip çattığı zaman, çağırışları, “Biz hakikaten zalimler olduk” demelerinden başka bir şey olmadı **(A'raf 4-5)**

Kendilerine (peygamber) gönderilenlere mutlaka soracağız. Onlara gönderilenlere de her halde soracağız. Kendilerine (olup biteni mutlak) bir ilim ile herhalde anlatacağız. Biz, gaip değildik **(A'raf 6-7)**

O gün tartı haktır. Artık kimin terazileri ağır basarsa, işte onlar murada erenlerin ta kendileridir. Kimin de terazileri hafif gelirse, bunlar da ayetlerimize zulmettikleri için kendilerine çok yazık etmiş olan kimselerdir **(A'raf 8-9)**

Andolsun ki sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için orada birçok geçim vasıtaları yarattık. Ne az şükredersiniz! **(A'raf 10)**

Celâlim hakkı için sizi yarattık, sonra size suret verdik, sonra da meleklerle, “Âdem'e secde edin” dedik. İblisten başka bütün melekler secde ettiler. O secde edenlerden olmadı **(A'raf 11)**

(Allah) dedi: “Ben, sana secde etmeyi emretmişken seni alıkoyan nedir?” (İblis) dedi: “Ben ondan hayırlıyım (şerefliyim).Çünkü beni ateşten onu da çamurdan yarattın” **(A’raf 12)**

(Allah), öyleyse dedi, hemen in oradan. Artık senin orada kibirlenmen uygun olmaz. Hemen çık (git). Çünkü sen alçaklardansın **(A’raf 13)**

Allah da, “Sen mühlet verilenlerdensin” buyurdu. (İblis), “Öyleyse madem sen beni azgınlığa mahkûm ettin, ben de bu sebeple, andolsun ki onlar(ı saptırmak) için senin doğru yolunda (pusu kurup) oturacağım. Sonra andolsun onların önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından kendilerine geleceğim (musallat olacağım). Sen de onların çoğunu şükreden bulamayacaksın **(A’raf 14-15-16-17)**

(Allah) dedi ki “Zem ve tahkire uğramış ve kovulmuş olarak çık oradan. Yemin ederim ki, onlardan kim sana uyarsa, cehennemi bütün sizden dolduracağım” **(A’raf 18)**

“Ey Âdem, sen zevcenle birlikte, cennette yerleş. İkiniz de dilediğiniz yerden yiyecek, ancak şu ağaca yaklaşmayın, sonra zalimlerden olursunuz” **(A’raf 19)**

Derken şeytan, onlardan gizli bırakılmış o ayıp yerlerini kendilerine göstermek için ikisine de vesvese verdi ve şöyle dedi: “Rabbimiz size bu ağacı başka bir şey için değil, ancak iki melek olacağınız yahut ebedilerden olacağınız için, yasak etti” Bir de onlara, “şüphesiz ki ben sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim” diye yemin etti. İşte bu suretle ikisini de aldatarak, (o ağaca) tenezzül ettirdi. Ağacı tattıkları anda ise o çirkin yerleri kendilerine açılıverdi ve üzerlerine cennet yapraklarından üst üste örtmeye başladılar. Rableri de, “Ben size bu ağacı yasak etmedim mi? Şeytan size muhakkak apaçık bir düşmandır” demedim mi?” diye nidâ etti **(A’raf 20-21-22)**

Dediler ki: “Ey Rabbimiz, kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmet etmezsen, mutlaka zarara uğrayanlardan olacağız **(A’raf 23)**

Allah buyurdu ki: “Birbirinize düşman olarak ininiz. Yeryüzünde sizin için, bir zamana kadar yerleşme ve geçinme (mukadderdir). Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız” dedi **(A’raf 24-25)**

Ey âdemoğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve giyip süsleneceğiniz bir elbise indirdik. Takva elbisesi ise, daha hayırlıdır. Bu, Allah’ın ayetlerindendir. Umulur ki (insanlar) iyice düşünürler **(A’raf 26)**

Ey âdemoğulları, şeytan, nasıl ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ana-babanızı cennetten çıkardıysa, sakın aynı şekilde sizi de fitneye

düşürmesin. Çünkü o da, kabilesi de sizi, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yerlerden muhakkak görürler. Biz, şeytanları iman etmeyeceklerin velileri (dostları) yaptık **(A'raf 27)**

Onlar bir hayâsızlık yaptıkları zaman, “Biz atalarımızı da bunun üzerinde bulduk. Allah da bize bunu emretti” dediler. (Onlara) söyle; “Allah hiçbir zaman kötülüğü emretmez. Allah hakkında bilmediğiniz hususları (O’nun namına uydurup) O’na mı mal ediyorsunuz? **(A'raf 28)**

De ki, “Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi (kıbleye) doğrultun. İbadetinizi halis olarak sırf O’na yapın. İlk defa sizi yarattığı gibi, yine O’na döneceksiniz. (Allah) bir kısmına hidayet verdi, bir kısmına da dalalet hak oldu. Çünkü bunlar Allah’ı bırakıp şeytanları kendilerine dost ve amir edinmişlerdi de kendilerini doğru yola ermiş sanıyorlardı **(A'raf 29-30)**

Ey âdemoğulları, her namaz sırasında zinetinizi alın. Yiyiniz, içiniz, israf etmeyiniz. Çünkü O (Allah), israf edenleri sevmez. De ki “Allah’ın, kulları için çıkardığı zineti, temiz ve hoş rızıkları kim haram etmiş?” De ki “Onlar, dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet günü ise yalnız ve yalnız onlara mahsustur. “İşte biz ayetleri bilen kimseler için böylece açıklıyoruz **(A'raf 31-32)**

De ki: “Rabbim ancak hayâsızlıkları, onların açığını gizlisini, bununla beraber (her türlü) günahı, haksız isyanı, Allah’a -hiçbir zaman, hakkında delil indirmedeği- herhangi bir şeyi şirk koşmanızı, Allah’a bilmeyeceğiniz şeyleri isnat etmenizi haram etmiştir **(A'raf 33)**

Her ümmetin (mukadder) bir eceli (vadesi) vardır. O vadeleri gelince ne bir saat geri bırakabilirler, ne öne alabilirler **(A'raf 34)**

Ey âdemoğulları, size içinizden ayetlerimi size anlatacak peygamberler geldiğinde kim (onlara karşı gelmekten) sakınır ve(nefsini) ıslah ederse, onlar için bir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değildir. Ayetlerimizi yalanlayanlara ve onlara karşı büyüklenenlere gelince, onlar da cehennemliktir. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar **(A'raf 35-36)**

O halde Allah’a karşı yalan uydurup atandan yahut O’nun ayetlerini yalan sayandan daha zalim kimdir? Onların kitaptan nasipleri kendilerine erişecektir. Nihayet elçi (melek)lerimiz, canlarını almak üzere onlara geldikleri vakit diyecekler ki “Allah’ı bırakıp da tapa geldiğiniz (tanrılar) nerede?” (Cevaben) onlar şöyle diyeceklerdir. “Onlar bizi bırakıp kayboldular” Böylece kendi aleyhlerine, kâfir olduklarına dair şahitlik edeceklerdir **(A'raf 37)**

(Allah) diyecek ki “İnsanlardan ve cinlerden, sizden önce geçmiş ümmetler arasında siz de girin bu ateşin içine!” Her ümmet girdikçe, dindaşına lanet edecek. Nihayet hepsi birbiri ardınca oraya girip toplanınca da, sonrakiler, evvelkiler hakkında “Ey Rabbimiz, bizi bunlar saptırdılar. Onun için, bunlara kat kat ateş (cehennem) azabı ver” diyecekler. Allah buyuracak ki “(Azap) herkes için kat kat, fakat siz bunu bilemezsiniz” Evvelkiler de sonrakilere, “sizin bizden bir üstünlüğünüz yok. O halde işlediğiniz suç sebebiyle, o azabı tadın diyecekler **(A’raf 38-39)**

Bizim ayetlerimizi yalan sayıp da onlara karşı kibirlenmek isteyenler (yok mu?) Onlar için, gök kapıları açılmayacak; onlar, deve iğne deliğine girinceye kadar, cennete giremeyeceklerdir. Biz, günahkârları işte böyle cezalandırırız. Onlara cehennemden döşekler, üstlerinde örtüler vardır. Biz, zalimleri işte böyle cezalandırırız **(A’raf 40-41)**

İman edip de salih amellerde bulunanlara gelince -ki biz herkesi ancak gücünün yettiği şeyle mükellef tutarız- onlar cennetliktir. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar. Onların göğüslerinde kin namına ne varsa, hepsini söküp atacağız. Altlarından ırmaklar akacak ve onlar “Hamdolsun, bizi buna ileten Allah’a. Eğer Allah bizi buna iletmeseydi, bunun yolunu kendiliğimizden bulamazdık. Andolsun ki Rabbimizin peygamberleri hakkı getirmişlerdir” diyecekler. Onlara, “İşte yapmakta devam ettiğiniz (iyi işler) sayesinde, mirasçı kılındığınız cennet budur” diye seslenilecek **(A’raf 42-43)**

Cennetlikler cehennemdekilere, “Rabbimizin bize vaadettiğini tam gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin, bildirdiğini gerçek buldunuz mu?” diye nidâ ederler. Onlar da, “Evet” derler. Bunun üzerine aralarında bir münadi şöyle nidâ eder: “Allah’ın laneti zalimlerin tepesine ki onlar, Allah’ın yolundan men edenler, onu eğri bir hale getirmek isteyenlerdir. Onlar ahireti de inkâr ederler **(A’raf 44-45)**

İki (taraf) arasında bir perde ve “A’râf” üzerinde de, (insanların), her birini simalarıyla tanıyacak adamlar vardır ki onlar henüz oraya girmemiş, fakat onlar girmeyi şiddetle arzu eder olarak, cennet ashabına, “Selamün Aleyküm” diye seslenirler. Gözleri ehli cehennem tarafına çevrildiği zaman da, “Ey Rabbimiz, bizi zalimler gürûhu ile beraber bulundurma” derler **(A’raf 46-47)**

Yine A’raftakiler, simalarıyla tanıdıkları birtakım adamlara şöyle nida ederek derler: “Ne çokluğunuz, ne de devam etmekte olduğunuz büyüklenmeniz, size hiçbir fayda vermedi” Kendilerini Allah’ın, rahmetine erdirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? Girin cennete. Size hiçbir korku yoktur ve siz, mahrum da olacak değilsiniz **(A’raf 48-49)**

Cehennemlikler, cennetliklere “Sudan ve Allah’ın size verdiği rızıktan biraz da bize akıtın (verin) diye feryat ederler. Onlar da, “Allah bunları kâfirlere haram etti” derler. O kâfirler, dinlerini bir eğlence ve bir oyun edinmişlerdi. Onları dünya hayatı aldatmıştı. İşte onlar nasıl şu günlerine kavuşmayı unuttular ve ayetlerimizi bilerek inkâr ettiler ise, biz de bugün onları öyle unutacağız **(A’raf 50-51)**

Gerçekten, biz onlara öyle bir kitap getirmişizdir ki, iman edecek her hangi bir topluluğa hidayet ve rahmet olmak için, onu tam bir ilim üzere tafsil etmişizdir **(A’raf 52)**

Onlar (kâfirler), onun tevilinden başkasını bekler mi? Onun haber verdiği akıbetin geldiği gün ise, daha evvelden onu unutanlar diyecek ki. “Cidden Rabbimizin peygamberleri hakkı getirmişti. Şimdi bizim için şefaathiler var mıdır ki, bize şefaath etsinler yahut (dünyaya) döndürülür müyüz ki, (evvelce) yapmış olduğumuzdan başkasını yapalım” Onlar kendilerine cidden yazık etmişlerdir. Uydurmakta devam ettikleri şeyler de, kendilerinden uzaklaşıp ortadan kaybolmuştur **(A’raf 53)**

Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş üzerinde hükümran olan Allah’tır. Kendisini durmayıp kovalayan gündüze, geceyi O bürüyüp örter. Güneşi, ayı ve yıldızları, hepsi de emrine râm olarak, (yaratan O’dur). Haberin olsun ki yaratmak da emretmek de O’na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah’ın şanı ne yücedir **(A’râf 54)**

Rabbinize yalvararak, gizlice dua edin. Şu bir hakikattir ki: Allah haddi aşanları sevmez. Yerde -O, iyi hale getirildikten sonra da- fesatçılık etmeyin. O’na, korkarak ve umarak, dua edin. Şüphe yok ki iyi hareket edenlere, Allah’ın rahmeti çok yakındır **(A’raf 55-56)**

O, rahmetinin önünden rüzgârı müjdeci gönderendir. Nihayet bunlar, ağır ağır bulutları kaldırıp yüklendiği zaman, biz onları, ölmüş bir diyara sevk ederiz. Derken o buluttan su indiririz ve onunla her türlü meyve çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Umulur ki bunları iyi düşünüp ibret alırsınız. Toprağı verimli diyarın nebatı, Rabbinin izniyle (bol) çıkar. Verimsiz diyardan ise faydası pek az bir şeyden başkası çıkmaz. İşte şükredecek kimseler için ayetleri böyle tafsilatlı tekrar tekrar açıklarız **(A’raf 57-58)**

Andolsun, Nuh’u kavmine peygamber gönderdik ve o şöyle dedi: “Ey kavmim, Allah’a kulluk edin, sizin O’ndan başka hiç bir tanrınız yoktur. Ben büyük bir günün üstünüze (gelecek) azabından cidden korkuyorum” Kavminden ileri gelenler de şöyle dedi: “Biz seni hiç şüphesiz apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz” (Bunun üzerine Nuh) dedi ki: “Ey kavmim bende hiçbir sapıklık yoktur. Fakat ben âlemlerin Rabbinden bir peygamberim. Size, Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ediyorum, size

nasihatte bulunuyorum. Ben, sizin bilmeyeceğiniz şeyleri, Allah'tan (gelen vahiy ile) biliyorum **(A'raf 59-60-61-62)**

Size o korkunç akıbeti haber vermek için, sizin sakınmanız için ve (o sayede) rahmete nail olabilmeniz için içinizden bir adama Rabbinizden bir beyan gelmesi sizin tuhafınıza mı gitti?" (dedi). Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de kendisini ve beraberinde gemide bulunanları selamete erdirdik, ayetlerimizi yalan sayanları (tufan ile) boğduk. Çünkü onlar kör bir toplum idiler **(A'raf 63-64)**

Ad (kavmine) de kardeşleri Hud'u gönderdik. O, dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiç bir tanrınız yoktur. (Hâlâ Allah'tan) korkmayacak mısınız?" "Kavminin ileri gelenlerinden kâfir bir topluluk da: "Biz seni muhakkak bir beyinsizlik içinde görüyoruz, seni muhakkak yalancılardan sanıyoruz" dedi. (Bunun üzerine Hud): "Ey kavmim, dedi. Bende hiçbir beyinsizlik yoktur. Fakat ben âlemlerin Rabbinden bir peygamberim. Size Rabbinin vahyettiklerini tebliğ ediyorum, ben sizin için güvenilir, sizin iyiliğinizi isteyen bir kişiyim. Size, o korkunç akıbeti haber vermek için içinizden bir adam (vasıtasıyla) Rabbinizden size bir ihtar gelmesi tuhafınıza mı gitti? Düşünün ki O, sizi Nuh kavminden sonra hükümdarlar yaptı, size, yaratılıştan onlardan daha fazla bir güç verdi. O halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki, kurtuluşa erdirilesiniz **(A'raf 65-66-67-68-69)**

Onlar dediler ki: "Sen bize sadece Allah'a ibadet etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? O halde doğru söylüyorsan bizi tehdit etmekte olduğun azabı bize getir" (Hud) da dedi ki: "Rabbinizden üzerinize bir rics ve gazap hak oldu. Kendinizin ve atalarınızın uydurduğunuz birtakım isimlerin tanrılığı hakkında, Allah onlar için bir hüccet indirmedeği halde, benimle mücadele mi ediyorsunuz? Artık bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim" Bunun üzerine kendisini de, onunla beraber olanları da, katımızdan bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayıp iman etmemiş olanların ise kökünü kestik **(A'raf 70-71-72)**

Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. O dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiç bir tanrınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir mucize gelmiştir. İşte size bir alamet olmak üzere Allah'ın şu dişi devesi! Onu (kendi haline) bırakın, Allah'ın arzında otlasın. Ona bir fenalıkla dokunmayın. Sonra sizi acıklı bir azap yakalar. Düşünün ki (Allah) sizi Ad'dan sonra hükümdarlar yaptı. Yeryüzünde sizi yerleştirdi. Ovalarından köşkler yapıyor, dağlarından evler yontuyorsunuz. Artık (hepiniz) Allah'ın lütuflarını anın, yeryüzünde fesatçılık yapıp taşkınlık yapmayın **(A'raf 73-74)**

Onun kavminden kibirlenerek iman etmeyen ileri gelen kimseler, zayıf düşürülmüş olanlara, bunların içinden iman etmiş olanlara şöyle dediler: "Siz, Salih'in gerçekten Rabbi katından gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyor musunuz?" Onlarda

“Biz, doğrusu onunla ne gönderildiyse onlara iman ediyoruz” dediler. Yine o kibirlenenler, “Biz, doğrusu sizin iman ettiğinizi inkâr ediyoruz” dediler. Derken o dişi deveyi (ayaklarını keserek) öldürdüler. Rablerinin emrinden (uzaklaşıp) isyan ettiler ve: “Salih, eğer sen gönderilmiş peygamberlerden isen, bizi tehdit edip durduğun o azabı getir” dediler. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı tutuverdi ve onlar böylece yurtlarında diz üstü çöken (helake uğrayan) kimseler oldular. O da onlardan yüz çevirdi ve şöyle dedi: “Ey kavmim andolsun ki ben size Rabbimin elçiliğini tebliğ ettim ve size nasihatte bulundum. Fakat siz nasihat edenleri sevmeyiniz **(A’raf 75-76-77-78-79)**

Lut’u da gönderdik. O da kavmine: “Sizden evvel demişti, âlemlerden hiç birinin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz? **(A’raf 80)**

Çünkü siz kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Muhakkak ki siz haddi aşan bir topluluksunuz **(A’raf 81)**

Kavminin ona karşı cevabı, ancak şöyle demeleri olmuştur: “Çıkarın onları memleketinizden! Çünkü onlar fazla temizlik taslayan insanlardır **(A’raf 82)**

Bunun üzerine biz de, Lut ile ailesini ve kedisine bağlı olanları kurtardık, yalnız karısı geride kalıp yeregeçenlerden oldu. Onların üzerine bir (azap) yağmurunu yağdırdık. İşte bak günahkârların sonu nice olmuştur! **(A’raf 83-84)**

Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı (gönderdik.) Dedi ki: “Ey kavmim, Allah’a kulluk edin. Sizin O’ndan başka hiçbir tanrınız yoktur. Rabbinizden size apaçık bir bürhan gelmiştir. Artık ölçüyü tartıyı tam tutun. İnsanların eşyasına haksızlık etmeyin. İslah edildikten sonra, yeryüzünde fesat çıkarmayın. İnanan kimseler iseniz, bu sizin için daha hayırlıdır **(A’raf 85)**

Allah’a iman edenleri korkutarak, (onları) Allah’ın yolundan men ederek, onun (o yolunu) eğriliğini arzulayarak, öyle her yolun başını tutup oturmayın. Düşünün ki vaktiyle, siz pek az idiniz de (Allah) sizi çoğalttı. Bakın ki, fesat çıkaranların sonu nice olmuştur **(A’raf 86)**

Eğer içinizden bir kısmı benimle gönderilen şeye (hakikate) iman etmiş, bir kısmı da inanmamışsa (ne diyelim); artık Allah aramızda hükmünü verinceye kadar bekleyin. O, hakimlerin en hayırlısıdır **(A’raf 87)**

Onun kavminden (kibirlenip iman etmeyen) ileri gelenler şöyle dediler: “Ey Şuayb, seni ve seninle beraber olan müminleri ya memleketimizden çıkaracağız yahut da mutlaka bizim dinimize döneceksiniz” O da dedi ki: “İstemesek de mi? Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, yine sizin dininize dönecek olursak, Allah’a karşı

muhabbâk yalana düşmüş, iftira etmiş oluruz. O dine dönmemiz, bizim için olacak şey değil. Ancak Rabbimiz Allah dilerse müstesna. Rabbimizin ilmi herşeyi kaplamıştır. Biz ancak Allah’a güvenip dayandık. Ey Rabbimiz, sen bizimle kavmimiz arasında hak olana hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısı (A’raf 88-89)

Onun kavminden kâfir olan ileri gelenler, “Eğer Şuayb’a uyarsanız, andolsun ki, o takdirde muhabbâk en büyük zarara uğramış kimseler olacaksınız” dediler. Bunun üzerine onları o müthiş zelzele yakalayiverdi ve yurtlarında diz üstü çöken, (helak) olan kimseler oldular. Şuayb’ı yalanlayanlar sanki (yurtlarında) hiç oturmamış gibi oldular. Şuayb’ı yalanlayanlar en büyük zarara uğrayanların ta kendileri oldular. Bunun üzerine (Şuayb), onlardan yüz çevirip, (kendi kendine), “Andolsun ki ey kavmim, ben size Rabbimin risaletlerini ulaştırdım ve size nasihatte bulundum. Artık ben (siz) kâfirler güruhuna nasıl tasalanıp üzülürüm?” dedi (A’raf 90-91-92-93)

Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek, onun halkını, yalvarıp yakarsınlar diye, mutlaka fakirlikle, şiddetle ve hastalıkla yakaladık. Sonra bu sıkıntının yerine iyilik verdik. Nihayet çoğaldılar. Atalarımıza da fakirlik, şiddet, hastalık, iyilik, genişlik dokunmuştur” dediler. Bunun üzerine biz de kendileri farkına varmadan, onları ansızın tutup yakalayiverdik (A’raf 94-95)

Eğer o memleketlerin halkı, iman edip de küfür ve isyandan sakınmış olsalardı, elbette üzerlerine gökten ve yerden nice bereket hazinelerini açardık. Fakat onlar peygamberlerini yalanladılar ve biz de, kazanmakta oldukları şeyler yüzünden onları tutup yakaladık. O memleketlerin halkı, kendileri geceleyin uyurlarken, azabımızın onlara gelip çatmasından emin mi oldular? Yoksa o memleketlerin ahalisi, güpegündüz oynarlarken, azabımızın onlara gelip çatmasından emin mi oldular? Onlar, Allah’ın (kendilerini) ihmal ettiğinden emin mi oldular? Fakat hüsrana uğrayan topluluklardan başkası, Allah’ın mekrinden emin olmaz (A’raf 96-97-98-99)

Evvelki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara hâlâ şu hakikat belli olmadı mı ki, eğer biz dileydik onları da günahlarından dolayı musibetlere uğrattık. Biz onların kalpleri üzerine mühür basarız da hakikati işitmezler. İşte o memleketlerin hali! Sana, onların haberlerinden bir kısmını naklediyoruz. Andolsun ki peygamberleri, onlara apaçık alametler (mucizeler) getirmiştir. Fakat daha evvelden yalanlamış oldukları şeylere iman etmediler. İşte kâfirlerin kalplerine Allah böyle mühür basar (A’raf 100-101)

Biz onların çoğunda ahde (vefa) bulamadık. Onların çoğunu fasık bulduk (A’raf 102)

Sonra onların ardından Musa’yı, ayetlerimizle Firavun’a ve onun ileri gelen adamlarına gönderdik, ama onlar o ayetlere zulmettiler. Bak, fesatçıların sonu nasıl oldu! (A’raf 103)

Musa, “Ey Firavun, dedi, ben hiç şüphesiz ki âlemlerin Rabbi katından gönderilmiş bir peygamberim. Allah’a karşı haktan başkasını söylememem, üzerime borçtur. Size Rabbinizden açık bir alametle gelmişimdir. Artık israiloğullarını benimle beraber gönder” Firavun şöyle dedi: “Eğer sen bir ayet (mucize) getirdiysen göster onu, eğer sadıklardan isen **(A’raf 104-105-106)**

Bunun üzerine (Musa) asasını bıraktı, bir de ne görsünler, o tam bir ejderha. Elini çıkardı, ne görsünler, o da bakanlara ışık saçan pırıl pırıl bir el. Firavunun kavminden ileri gelenler dediler ki: “Bu sizi yurdunuzdan çıkarmak isteyen, bilgili bir büyücüdür. (Firavun onlara): “Peki, o halde görüşünüz nedir? **(A’raf 107-108-109-110)**

Dediler ki: “Onunla kardeşini alıkoy. Şehirlere adamlar yolla da mahir sihirbazların hepsini toplayıp sana getirsinler” Sihirbazlar Firavun’a geldi ve dediler ki: “Eğer biz ona galip gelirsek, elbet bize bir mükâfat var değil mi?” Firavun, “Evet ve siz, muhakkak ki (benim) en yakınlarımdan olacaksınız” dedi **(A’raf 111-112-113-114)**

Sihirbazlar dediler ki: “Musa, sen mi önce atacaksın, yoksa ilk atanlar biz mi olalım?” Musa, “Siz atın” dedi. Vakta ki attılar, halkın gözlerini büyülediler, onlara korku saldılar ve büyük bir sihir meydana getirmiş oldular. Biz de Musa’ya, “Bırak asanı” diye vahyettik. Bir de ne görsünler! Bu, onların uydurup düzdükleri şeyleri yakalayıp yutuyor. İşte bu suretle hak yerini buldu ve onların yapmakta oldukları şeyler boşa gitti. Artık orada yenildiler, hor ve hakir olarak geri döndüler **(A’raf 115-116-117-118-119)**

Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar, “Âlemlerin Rabbine, Musa ve Harun’un Rabbine iman ettik” dediler **(A’raf 120-121-122)**

Firavun, “Ben size izin vermeden, dedi, ona iman mı ettiniz? Bu, hiç şüphesiz ki şehirde -onun halkını içinden çıkarmanız için- kurduğunuz bir tuzaktır. Yakında başınıza ne geleceğini bilirsiniz siz. Elbet ve elbet ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim. Sonra da elbet ve elbet topunuzu astıracağım” “Biz, dediler, şüphesiz ki nihayet Rabbimize dönücüleriz. Sen bizden, başka bir sebeple değil, sırf Rabbimizin ayetlerine -onlar bize geldiği zaman- iman ettik diye intikam alacaksın” (Sonra şöyle niyaz ettiler): “Ey Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır, bizi müslüman olarak öldür **(A’raf 123-124-125-126)**

Firavunun kavminin ileri gelenleri şöyle dedi: “Musa’yı ve kavmini, yeryüzünde fesatçılık etmelerine, seni de tanrılarını da terk etmesine fırsat vermek için mi bırakacaksın?” O da, “(Eskiden olduğu gibi) oğullarını öldürtürüz, sadece kadınlarını sağ bırakırız. Şüphesiz biz onların üstünde, kâhir ve hâkim olanlarız” dedi. Musa ise kavmine, “Allah’tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah’ındır. Oraya

kullarından kimi dilerse, onu mirasçı (sahibi) kılar. Mutlu son, müttakilerindir” dedi **(A’raf 127-128)**

Biz, dediler, sen bize (peygamber olarak) gelmezden evvel de, bize geldiğinden sonra da işkenceye düşür edildik” (Musa şöyle) dedi: “Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak edecek, sizi bu yerde hâkim kılacak da, sizin nasıl hareket edeceğinize bakacak **(A’raf 129)**

Andolsun ki biz, Firavun hanedanını, düşünüp ibret alsınlar diye, yıllarca kuraklıkla ve mahsullerin kıtlığı ile yakalayıp sıktık. Fakat onlara iyilik gelince, “Bu, bizim hakkımız” dediler. Eğer kendilerine bir de fenalık gelirse, Musa ile onun beraberindekilere uğursuzluk yüklerlerdi. Dikkat edin, onların uğursuzluğu ancak Allah tarafındandır, fakat onların çoğu (bunu) bilmez **(A’raf 130-131)**

Dediler ki: “Bizi büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, sana iman edecek değiliz” Bunun üzerine biz de, ayrı ayrı alametler olmak üzere, başlarına tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik. (Böyle iken), yine kibirlerine yediremediler. Onlar öyle günahkârlar gürûhu idiler **(A’raf 132-133)**

Üzerlerine o azap çökünce, “Ya Musa, sana olan ahdi hürmetine, bizim için Rabbine dua et. Eğer bu azabı bizden kaldırırsan, andolsun ki mutlaka sana iman edip elbette isrâiloğullarına seninle beraber izin verip göndereceğiz” dediler. Ne zaman ki biz, kendilerinin erişecekleri bir vakte kadar onlardan azabı giderdik, bir de ne bakarsın! Onlar yeminlerini bozuvermişler **(A’raf 134-135)**

Artık biz de, bunca ayetlerimizi yalanladıkları, onları umursamadıkları için kendilerinden intikam aldık ve hepsini denizde boğduk **(A’raf 136)**

Hakaretlere maruz bırakılmış, küçümsenmiş olan o kavmi de, feyz ve bereket verdiğimiz yerin doğularına ve batılarına varis kıldık. Bu suretle Rabbinin isrâiloğullarına olan o pek güzel vaadi, sabretmeleri sebebiyle, tam olarak yerine geldi. Firavunun ve kavminin yapmakta oldukları şeylerle, yükseltmekte devam ettikleri binalarını ise, hep harap ettik **(A’raf 137)**

İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Derken, onlar putlarına tapmakta olan bir kavme rastladılar. Dediler ki: “Ey Musa, onların nasıl tanrıları varsa, sen de bize öyle bir tanrı yap” (Musa da): “Siz gerçekten cahil bir milletsiniz. Şüphe yok ki, bunların tuttıkları yol helake mahkûmdur. Yapmakta oldukları şey de boşunadır” dedi **(A’raf 138-139)**

Dedi: “Tanrı olarak Allah’tan başkasını mı arayacakmışım size? Hâlbuki O, sizi âlemlerin üstüne çıkarmıştır **(A’raf 140)**

Hani sizi, Firavun hanedanından kurtarmıştık. Onlar ki size, azabın kötüsünü yüklüyorlardı. Oğullarınızı öldürüyorlar, yalnız kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. . Bunda sizin için, Rabbinizden büyük bir imtihan bulunuyordu **(A'raf 141)**

Musa'ya otuz gece vaad ettik ve ona, bir on gece daha ilave ettik. Bu suretle Rabbinin tayin buyurduğu vakit, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a dedi ki: "Kavmimin içinde benim yerime geç, (onları) ıslah et, fesatçıların yoluna uyma **(A'raf 142)**

Vakta ki Musa, tayin ettiğimiz vakitte geldi, Rabbi ona hitap etti. Musa dedi ki; "Rabbim, cemalini göster bana, ne olur seni göreyim" Buyurdu: "Beni katiyen göremezsın. Fakat şu dağa bak. Eğer o, yerinde durabilirse sen de beni görürsün" Derken Rabbi, o dağa tecelli edince, onu paramparça ediverdi. Musa da, bayılarak yere düştü. Ayılınca dedi ki: "Seni tenzih ederim. Tевbe ettim sana. Ben iman edenlerin ilkiyim **(A'raf 143)**

Buyurdu ki: "Ey Musa, ben seni risâletlerimle, kelimamla bütün insanlardan mümtaz kıldım. Şimdi şu sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol! **(A'raf 144)**

Biz onun için levhalarda her bir şeyi, mevizaya ve hükümlerin açıklanmasına ait her şeyi yazdık. "Haydi, bunları kuvvetle tut, kavmine de onun en güzel hükümlerini tutmalarını emret. Size ileride fasıkların yurdunu göstereceğim **(A'raf 145)**

Yeryüzünde haksızlıkla kibirlenenleri, ayetlerimden çevireceğim. Onlar her türlü ayeti görseler, O'na (yine de) inanmazlar, akl-ı selimin yolunu görseler de, onu bir yol edinmezler. (Fakat) azgınlığın yolunu görürlerse, onu (yol) edinirler. Bu, ayetlerimizi yalan saydıkları ve onlardan gafil oldukları içindir **(A'raf 146)**

Hâlbuki ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalan sayanların bütün işledikleri boşa gitmiştir. Onlar yapmakta olduklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? **(A'raf 147)**

Musa'nın arkasından, kavmi zinet takılarından bir buzağı (heykelini ilâh) edindiler ki, onun bir böğürmesi de vardı. Onun kendileriyle konuşmayacağını ve onlara bir yol da göstermeyeceğini görmediler mi ki, ona tutundular ve kendilerine zulmettiler **(A'raf 148)**

Vaktaki (buzağıya tapmaktan) çok pişman oldular ve kendilerinin muhakkak saptıklarını gördüler: "Eğer Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa muhakkak ki en büyük ziyana uğrayanlardan olacağız" dediler **(A'raf 149)**

Musa, kavmine öfkeli, kederli döndüğü zaman dedi ki: “Size bıraktığım şu makamımda, arkamdan ne kötü işler yapmışsınız! Rabbinizin emrini beklemeyip acele ettiniz ha!” (Tevrat) levhalarını bırakiverip kardeşinin başından tuttu, onu kendine doğru çekiyordu. (Harun), “Anamın oğlu” dedi, “Bu kavim (bu adamlar) beni cidden zayıf gördüler (hırpaladılar). Az kaldı ki beni öldüreceklerdi. Sen de bana düşmanları sevindirecek harekette bulunma böyle. Beni zalimler güruhuyla beraber tutma” (Musa) dedi ki: “Ya Rab, beni de kardeşimi de bağışla; bizi rahmetinin içine sok. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin **(A’raf 150-151)**

Şüphe yok ki buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında bir horluk erişecektir. İşte biz, yalan düzenleri böyle cezalandırırız. Kötülükler işleyen, sonra da bunun ardından tevbe edip, iman edenlere gelince, şüphesiz ki Rabbin bunun ardından, elbette gafûr ve rahimdir **(A’raf 152-153)**

Vakta ki Musa’dan o öfke uzaklaşıp, sustu. O levhaları aldı. Onların bir nüshasında, Rablerinden korkan kimseler için bir hidayet ve rahmet vardı **(A’raf 154)**

Musa, tayin ettiğimiz vakit için, kavminden yetmiş adam seçti. Onları müthiş bir sarsıntı tuttuğu zaman (Musa) dedi ki: “Ya Rabbi, eğer dileyseydin onları da, beni de daha evvel imha ederdin. İçimizden birtakım beyinsizlerin işledikleri günahlar yüzünden, hepimizi helak mi edeceksin? Zaten o da Senin fitnenden (imtihanından) başka bir şey değil. Sen, onunla kimi dilersen saptırır, yine onunla kimi dilersen hidayete erdirirsin. Sen, bizim mevlamızsın, bizi bağışla ve bize rahmet et. Sen mağfiret edenlerin en hayırlısısın **(A’raf 155)**

Dünyada da ahirette de bize hasene (iyilik) yaz. Biz, sana döndük” dedi. Allah dedi ki: “Ben, azabıma dilediğimi dıçar ederim. Benim rahmetim ise, her şeyi kuşatmıştır. Onu, (rahmetimi) ittikâ eden, zekâtını veren ve ayetlerimize iman eden kimseler için yazacağım **(A’raf 156)**

(Onlar), yanlarındaki Tevrat ve İncil’de, (ismini ve sıfatlarını) yazılı bulacakları ümmi nebi olan, o resule tabi olanlardır. O, kendilerine iyiliği emrediyor, onları kötülükten nehyediyor, onlara (kendilerine haram kılmış oldukları) temiz şeyleri helal, (helal saydıkları) murdar, pis şeyleri de üzerlerine haram kılıyor. O, onların ağır yüklerini ve sırtlarındaki zincirleri indiriyor. İşte O’na iman edenler, O’na tazim edenler, O’na yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nura tabi olanlar yok mu? İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir **(A’raf 157)**

De ki: “Ey insanlar, şüphesiz ben, göklerin ve yerin mülküne malik olan, kendisinden başka hiç bir tanrı bulunmayan, hem diriltten, hem öldüren Allah’ın, siz hepinize gönderdiği bir peygamberim. Öyleyse Allah’a ve O’nun, Allah’a ve Allah’ın sözlerine

iman eden ümmi nebi olan peygamberine iman edin ve ona tabi olun. Umulur ki hidayete ulaşırsınız **(A'raf 158)**

Musa'nın kavminden bir cemaat vardır ki, (halkı) hakka irşad ederler, onunla (hükümde) adalet yaparlar **(A'raf 159)**

Biz onları oniki "sıbt" ve ümmete ayırdık. Kavmi kendisinden su istediği zaman Musa'ya, "Asanı taşa vur" diye vahyettik de o (taştan) oniki pınar fışkırpı halkın her kısmı su içecekleri yeri iyice belledi. Onları üstlerinden bulutla gölgelendirdik: onlara kudret helvasıyla bıldırcın (eti) indirdik ve "Size rızık olarak verdiğimiz en temiz şeylerden yiye" (dedik). Onlar bize zulmetmediler, fakat kendi kendilerine zulmediyorlardı **(A'raf 160)**

O zaman onlara, "Şu şehirde yerleşin ve onun dilediğiniz yerinden yiye. "Hıttâ" deyin. Kapısından hepiniz secde ederek girin ki suçlarınızı bağışlayalım. Muhsinlere ileride daha fazlasıyla ecir vereceğiz" denilmişti. Fakat içlerinden o zulmedenler, sözü kendilerine söylenen şekilden başka bir şekle koydular. Biz de zulmetmeleri sebebiyle onların üzerine gökten murdar bir azap indirdik **(A'raf 161-162)**

(Habibim) onlara, o denizin yakınındaki o kasabayı sor. Hani onlar cumartesi gününün hürmetini ihlâl ederek haddi aşmışlardı. Çünkü cumartesi tatili yaptıkları gün balıklar akın akın meydana çıkarak onlara geliyordu. Cumartesi tatili yapmadıkları gün ise gelmiyordu. İşte biz, itaatten çıkmakta olduklarından dolayı, kendilerini böylece imtihan ediyorduk **(A'raf 163)**

Ve hani içlerinden bir cemaat "Allah'ın helak edeceği veya çetin bir azapla azablandıracağı kimselere ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediği zaman, o (vaaz edenler) ,"Rabbimize bir mazeret olsun diye, umulur ki sakınırlar" demişlerdi. Ne zaman ki onlar edilen vaaz-u nasihatleri unuttular, biz de kötülükten nehyedenleri kurtardık. Zulmedenleri ise, yapmakta oldukları fıkrlar yüzünden, şiddetli bir azap ile yakaladık **(A'raf 164-165)**

Bu suretle onlar serkeşlik ederek yasak edileni yapmakta ısrar edince kendilerine: "Hor ve zelil maymunlar olun" dedik. O vakit Rabbin, kıyamet gününe kadar onların üzerine kendilerini en kötü azaba düşür edecek kimseler göndereceğini yeminle bildirdi. Şüphesiz ki Rabbin, cezayı çabuk verendir. Muhakkak ki, O, çok affeden, çok merhametli olandır **(A'raf 166-167)**

Onları, yeryüzünde (çeşitli) ümmetler olarak böldük. Onlardan kimi salihdir kimi de böyle değildir. Onları hem iyiliklerle, hem kötülüklerle imtihana çekti ki (iyiliğe) dönsünler **(A'raf 168)**

Onlardan sonra, kitaba varis olmuş, bu dünyanın geçici metainı kapıp, “Biz ileride bağışlanırsınız” diyen, kendilerine ona benzer bir meta gelirse, onu da kaçırmayıp alan bir nesil onların yerine geçti. Allah’a karşı hakdan başkasını söylemeyeceklerine dair, kendilerinden o kitabın misakı alınmamış mıydı? Hâlbuki onlar, o kitapta olanları okuyup öğrenmişlerdi ve hâlbuki ahiret yurdu müttakiler için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız? Bir de kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar için (bu, daha hayırlıdır). “Şüphesiz ki, biz iyilik için çalışanların mükâfatını, zayi etmeyeceğiz (A’raf 169-170)

Biz, bir zaman dağı, sanki bir gölgelik imiş gibi çekip üstlerine kaldırmıştık. Onlar hakikaten onun, üzerlerine düşeceğini beklemişlerdi. İşte o vakit “Size verdiğimiz kuvvetle tutun. Onda olanı düşünün. Ta ki ittikâ etmiş olasınız” demiştik (A’raf 171)

Hani Rabbin ademoğullarından onların sırtlarından, zürriyetlerini çıkarıp, kendilerini kendilerine şahit tutmuş ve “Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?” (demişti). Onlar’ da “Elbette! (Rabbimizsin). Şahit olduk” demişlerdi. İşte bu şahit tutma kıyamet günü, “Bizim bundan haberimiz yoktu” dememeniz içindi. Yahut “Daha evvel ancak atalarımız şirk koşmuş. Biz de onların ardından gelen bir nesiliz. Şimdi o batılı kuranların işledikleri şeyler yüzünden bizi helak mi edeceksin?” dememeniz içindi. İşte biz ayetleri böyle açıklarız. Umulur ki küfürlerinden dönerler (A’raf 172-173-174)

Onlara o kimsenin haberini de oku ki, biz kendisine ayetlerimizi vermiştik de, o bunlardan sıyrılıp çıkmış, derken şeytan onu arkasına takmış, nihayet azgınlardan olmuştu. Eğer dileseydik onu bu (ayetler)le yükseltirdik. Fakat o, yere saplandı, hevasına uydu. Artık onun hâli, o köpeğin hâli gibidir ki, üstüne varsan dilini sarkıtıp solur yahut kendi haline bıraksan, yine dilini uzatıp solur. İşte ayetlerimizi yalan sayanlar gürûhunun sıfatı budur. Artık sen, kıssaları anlat; belki iyice düşünürler (A’raf 175-176)

Ayetlerimizi yalanlayarak, kendilerine zulmetmekte olanlar gürûhunun hali ne kötü! (A’raf 177)

Allah kime hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, onlar en büyük zarara uğrayanların ta kendileridir (A’raf 178)

Celâlim hakkı için, biz cin ve insden pek çoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, bunlarla idrak edemezler, gözleri vardır, bunlarla göremezler, kulakları vardır, bunlarla işitmezler. Onlar dört ayaklı hayvanlar gibidir. Hatta daha sapıktırlar. Onlar gaflete düşenlerin ta kendileridir (A’raf 179)

En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na, bunlarla dua edin. O'nun isimleri hususunda, yanlış yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına uğrayacaklardır **(A'raf 180)**

Yarattıklarımızdan öyle bir ümmet de vardır ki, onlar hakka rehberlik ederler, adaleti de onunla tatbik ederler **(A'raf 181)**

Ayetlerimizi yalan sayanları biz, bilmeyecekleri noktalar(dan) derece derece helake yaklaştırırız. Ben (onlara) mühlet veririm. Benim keydim çetindir **(A'raf 182-183)**

Onlar düşünmediler mi ki arkadaşları (Muhammed'de) delilikten hiç bir eser yoktur. O ancak apaçık bir nezirdir **(A'raf 184)**

Onlar (Allah'ın) göklerde ve yerdeki o melekûtuna, Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye ve belki ecellerinin yaklaşmış olduğuna bakmadılar mı? Artık bundan sonra hangi söze inanırlar? **(A'raf 185)**

Allah kimi saptırırsa artık ona hidayet edecek yoktur. O, bunları taşkınlıklar içinde, serseri bir halde bırakıverir **(A'raf 186)**

Kıyametin sübutunun ne zaman olduğunu sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini, kendisinden başkası açıklayamaz. O, göklere de, yere de ağır basmıştır. O (kıyamet), size ancak ansızın gelir. Tam manasıyla biliyormuşsun gibi, onu sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler **(A'raf 187)**

De ki: "Ben kendim için, Allah'ın dilediğinden başka, ne bir faydaya, ne de bir zarara muktedir değilim. Eğer ben gaybı bilseydim, elbet daha çok servet kazanmak isterdim ve bana hiç bir fenalık da dokunmazdı. Ben iman edecek kimselere azabın habercisi, müjdecisi olmaktan başka bir şey değilim **(A'raf 188)**

O, sizi bir candan yaratandır, bundan da, kendisine ısınsın diye, eşini yapan O'dur. Vakta ki o, onu örtüp bürüdü, o da hafif bir yük yüklendi de bununla gidip geldi. Nihayet gebeliği ağırlaşınca ikisi de Rablerine şöyle dua ettiler: "Eğer bize düzgün bir çocuk verirsen, andolsun ki her halde şükredenlerden olacağız. Fakat Allah onlara düzgün bir çocuk verince kendilerine verdiği nimetler hususunda şirke gitmeye başladılar. Onlar neyi tutuyorlarsa, Allah onlardan (münezzehtir), yücedir **(A'raf 189-190)**

Kendileri yaratılmış oldukları halde, hiç bir şeyi yaratamayanları, Allah'a şirk mi koşuyorlar? Hâlbuki bunlar, onlara hiçbir suretle yardım edemeyecekleri gibi, kendilerine bile yardım edemezler. Eğer bunları hidayete çağırırsanız, size

uymazlar. Onları hidayete ha çağırılmışsınız, ha susmuşsunuz, sizin için aynıdır. Ey kâfirler, Allah'ı bırakıp taptığınız şeyler de sizin gibi kullardır. Eğer sadık iseniz, haydi onları çağırın da size icabet etsinler **(A'raf 191-192-193-194)**

Onların yürüyecekleri ayakları mı, yoksa tutacakları elleri mi yahut görecekleri gözleri mi, yoksa işitecekleri kulakları mı var? De ki: “Çağırın ortaklarınızı, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun da şöyle bir göz bile açtırmayın bana **(A'raf 195)**

Çünkü benim velim, o kitabı indiren Allah'tır ve O, bütün Salihlere de velilik ediyor. Sizin, O'nu bırakıp taptıklarınızın ise sizin imdadınıza yetişmeye güçleri yetmediği gibi kendilerine bile faydası dokunmaz. Eğer onları doğru yolu göstermeye çağırırsanız, duymazlar. Onları sana bakar görürsün. Hâlbuki onlar görmezler **(A'raf 196-197-198)**

Sen “af” yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir **(A'raf 199)**

Eğer şeytandan bir fit gelip seni dürterse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir **(A'raf 200)**

Müttaki olanlara şeytandan herhangi bir arıza iliştigi zaman toparlanıp kendilerine gelir, bir de bakarsın ki onlar görüp bilmişlerdir bile. Şeytanların kardeşleri olan kâfirleri ise, bunlar sapıklığa sürerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar **(A'raf 201-202)**

Onlara bir ayet gelmediği vakit derler ki: “Onları, hazırlayıp toptasaydın ya!” De ki: “Rabbimden bana ne vahyolunuyorsa, ben ancak ona uyarım. Bu, iman edecek bir kavim için, Rabbinizden olan basiret, hidayet ve rahmettir **(A'raf 203)**

Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki merhamete nail olursunuz **(A'raf 204)**

Rabbini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah ve akşam an. Gafillerden olma **(A'raf 205)**

Şüphe yok ki Rabbinin katındakiler, O'na ibadet etmekten asla kibirlenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler **(A'raf 206)**

ENFAL SURESİ

30.ayetten **36.**ayetin sonuna kadar olan kısım hariç, bu surenin hepsi Medeni'dir. Bu ayetler ise Mekki'dir. Sure **75** ayettir. Bu sure, Bakara süresinden sonra nâzil olmuştur.

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla”

Sana ganimetleri sorarlar. De ki: “Ganimetler Allah’ın ve Resulününündür. O halde müminlerdenseniz, Allah’tan sakının, aranızda olan şeyleri düzeltin. Allah’a ve Resulüne itaat edin **(Enfal 1)**

Müminler ancak onlardır ki, Allah anıldığı zaman yürekleri titrer, karşılarında O’nun ayetleri okununca, bu onların imanını artırır, onlar ancak Rablerine dayanıp güvenirlere. Onlardır ki namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden Allah yolunda harcarlar. İşte onlar, gerçek müminlerin ta kendileridir. Rableri katında dereceler, bağışlanma ve sayısı bitmez, müddeti tükenmez rızık onlarındır **(Enfal 2-3-4)**

Rabbin seni tam isabetli olarak evinden çıkardığı zaman da (durum böyle idi). Çünkü müminlerden bir zümre muhakkak ki isteksizdirler! Hak apaçık meydana çıktıktan sonra bile onlar bu hususta sanki gözleri göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle mücadele ediyorlardı **(Enfal 5-6)**

Hani Allah size iki taifeden birinin muhakkak sizin olacağını vaadediyordu, siz ise silahsız topluluğun yani kervanın sizin olmasını arzu ediyordunuz. Allah da emirleriyle hakkı açığa vurmayı ve kâfirlerin arkasını kesmeyi diliyordu. Bunun hikmeti şu idi: Allah, o günahkârlar istemese de hakkı payidar edecek, batılı da iptal edecektir **(Enfal 7-8)**

Hani siz Rabbinizden yardım istiyordunuz da, O da: “Muhakkak ki ben size meleklerden birbiri ardınca bin(lercesi) ile imdat edeceğim” diyerek duanızı kabul buyurmuştu. Allah bunu ancak bir müjde, kalpleriniz o sayede tatmin olsun diye yapmıştı. Yardım ancak Allah’ın katındandır. Şüphesiz ki Allah mutlak galiptir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir **(Enfal 9-10)**

Hani O, size kendisinden bir eminlik olmak üzere hafif bir uyku ile bürüyordu. Sizi tertemiz yapmak, sizden şeytanın murdarlığını gidermek, kalplerinizi pekiştirmek, ayaklarınızı sabit kılmak için de gökten üstünüze bir su indiriyordu. Hani Rabbin meleklerle: “Şüphesiz ki ben sizinle beraberim. Haydi iman edenlere sebat ilham edin” diye vahyediordu. “Ben kâfirlerin yüreklerine korku salacağım. Ey müminler siz de, hemen vurun onların boyunlarına, vurun onların her bir parmağına” diyordu. Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar, Allah’a ve Resulüne karşı geldiler. Kim Allah’a ve Resulüne karşı gelirse, Allah’ın ikâbı cidden çetindir **(Enfal 11-12-13)**

İşte bunu gördünüz ya, şimdi tadın bunu! Kâfirlere bir de cehennem azabı vardır **(Enfal 14)**

Ey iman edenler, toplu bir halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin. Tekrar muharebe için bir tarafa çekilenin yahut diğer fırkaya ulaşip mevki tutanın durumu müstesna olmak üzere, kim öyle bir günde onlara arka çevirirse, o, muhakkak ki Allah'ın gazabına uğramıştır. Onun yurdu cehennemdir. O, ne kötü bir sonudur! **(Enfal 15-16)**

Onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onları. Attığın zaman da sen atmadın, ancak Allah attı. Ve bunu müminleri kendinden güzel bir imtihan ile denemek için yaptı. Şüphesiz ki, Allah, hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir **(Enfal 17)**

Bu böyledir. Şüphesiz ki Allah kâfirlerin tuzaklarını bozandır. Eğer siz, fetih istiyorsanız, işte o fetih size gelmiştir. Eğer vazgeçerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. Eğer dönerseniz, biz de döneriz. Sayınız çok bile olsa, bu, size hiçbir fayda vermez. Çünkü Allah, müminlerle beraberdir **(Enfal 18-19)**

Ey iman edenler, Allah'a ve Resulüne itaat edin. Kendiniz dinleyip dururken, ondan yüz çevirmeyin. Ve kendileri dinlemedikleri halde dinledik diyenler gibi olmayın. Çünkü yerde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü, (hakkı) akıllarına sığdıramayan sağırlar ve dilsizlerdir. Eğer Allah onlarda bir hayır görseydi, elbette onlara duyururdu. Onlara duyursaydı bile, onlar yine de muhakkak ki yüz çevirip arkalarını dönerlerdi **(Enfal 20-21-22-23)**

Ey iman edenler, sizi, size hayat verecek şeylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Resulüne icabet edin. Bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer ve siz hakikaten sadece O'na götürülüp toplanacaksınız **(Enfal 24)**

Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden yalnız zulmedenlere çatmaz. Hem bilin ki Allah, şüphesiz azabı çetin olandır **(Enfal 25)**

O zamanı hatırlayın ki siz yeryüzünde azlıktınız, aciz bırakılmışlardınız. Halkın sizi tutup kapmasından korkuyordunuz. Allah sizi, ev bark sahibi yaptı, yardımıyla kuvvetlendirdi, size en temiz ve güzel şeylerden rızık verdi. Ta ki şükredesiniz **(Enfal 26)**

Ey iman edenler, Allah'a ve peygamberine hainlik etmeyin. Siz, kendiniz bilip dururken, kendi emanetlerinize hainlik eder misiniz? Bilin ki mallarınız da, evlâtlarınız da ancak birer imtihandır. (Asıl) büyük mükâfat ise, şüphesiz Allah katındadır **(Enfal 27-28)**

Ey iman edenler, eğer Allah'tan ittikâ ederseniz, O size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir furkan verir, suçlarınızı bağışlar ve sizi mağfiret eder. Allah büyük fazl-u ikram sahibidir **(Enfal 29)**

Hani bir zaman o inkârcılar seni tutup bağlamak veya öldürmek yahut da yurdundan zorla çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı kurarlarken, Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır **(Enfal 30)**

Onlara ayetlerimiz okunurken söyle demişlerdi: “İşittik. Eğer dilersek, biz de elbet bunun benzerini söyleriz. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir” Hani bir zaman da, “Allah'ım! Eğer bu senin katından gelen hak kitabın kendisi ise, derhal bizim üstümüze gökten taş yağdır. Yahut bize acı veren bir azap getir” demişlerdi. Hâlbuki sen onların içinde iken, Allah onlara azap etmez. Onlar istiğfar ederlerken de yine, Allah onlara azap etmez. Allah onlara ne diye azap etmesin ki, onlar Mescid-i Haramdan, kendileri ona ehil (layık) olmadıkları halde, insanları menedip duruyorlar -ki müttakilerden başkası, onun ehli değildir,- fakat onların (kâfirlerin) çoğu bunu bilmezler **(Enfal 31-32-33-34)**

Onların Beytullah'taki duaları, ısıklık çalmaktan, el çırpılmaktan başka bir şey değildir. (Ey kâfirler) devam edegeldiğiniz o küfrünüzden dolayı, artık tadın azabı **(Enfal 35)**

İnkâr edenler şüphe yok ki, mallarını halkı Allah yolundan alıkoymak için harcarlar. Harcasınlar onları! Nihayet bu, onlara bir yürek acısı olacaktır. Sonra da mağlup olacaklardır. O kâfirler, en son cehenneme sürüleceklerdir ki, Allah murdarı temizden ayırt etsin, murdarı birbiri üstüne koyup topunu birden yığsın da, onu cehenneme atsın. Onlar, en büyük zarara uğrayanların ta kendileridir **(Enfal 36-37)**

O kâfirlere de ki: “Eğer vazgeçerlerse, geçmiş günahları yarlığanacaktır, eğer savaşa dönerlerse, evvelkilerin sünneti muhakkak surette devam etmiş olacaktır **(Enfal 38)**

Yeryüzünde bir fitne kalmayınca ve din tamamıyla Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah, ne yapacaklarını hakkıyla görür. Şayet yüz çevirirlerse, bilin ki Allah sizin mevlanızdır. O, ne güzel mevladır ve ne güzel yardımcısıdır! **(Enfal 39-40)**

Eğer Allah'a ve furkan günü, iki ordunun birbirine kavuştuğu gün, kulumuz Muhammed'e indirdiğimiz ayetlere inanmışsanız, bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin mutlaka beşte biri Allah'ın, Resulünün, hısımların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Allah her şeye hakkıyla kadirdir **(Enfal 41)**

O vakit siz vadinin yakın bir kenarında idiniz, onlar en uzak kıyısında, kervan ise daha aşağıda idi. Böyle muayyen bir yerde buluşmak hususunda sözleşmiş olsaydınız bile,

yine de buluşma yerine gelmeniz farklı zamanlarda olurdu. Fakat işlenmesi gerekli olan emri yerine getirmek için Allah böyle yaptı. Ta ki, helak olan kişi apaçık bir delilden ötürü helak olsun, diri kalan kişi de yine apaçık delilden ötürü hayatta kalsın. Şüphesiz ki Allah, hakkıyla iştirici, kemâliyle bilicidir **(Enfal 42)**

Hani Allah, onları uykunda sana az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi, elbette çekinecek ve iş hakkında çekecektiniz. Fakat Allah bundan sizi kurtardı. Çünkü O, hiç şüphesiz sinelerin içini bilendir **(Enfal 43)**

Hani karşılaştığınız zaman Allah onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah işlenmesi gereken emri yerine getirecekti. Bütün işler, ancak Allah’a döndürülür **(Enfal 44)**

Ey iman edenler, bir düşman topluluğuna çıktığınız vakit sebat edin ve Allah’ı çok anın. Tâ ki felaha ulaşasınız. Allah’a ve O’nun Resulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ve zaafa düşersiniz, rüzgârınız gider. Bir de sabredin, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir. Yurtlarından çalım satarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve Allah yolundan men edenler gibi olmayın. Onlar ne yaparlarsa, Allah hepsini kuşatmıştır **(Enfal 45-46-47)**

O zaman şeytan onların yaptıklarını süslemiş ve şöyle demişti: “Bugün insanlardan size galebe edecek yoktur. Ben de muhakkak ki sizin yardımcınızım” Vakta ki iki ordu birbirini görecektir şekilde karşılaştı. “Ben sizden katiyen uzağım. Doğrusu ben sizin göremeyeceğinizi görüyorum. Ben Allah’tan korkarım elbet. Allah, ukubetinde çok şiddetlidir” dedi, gerisin geri dönüp kaçtı **(Enfal 48)**

O zaman münafıklarla kalplerinde hastalık bulunanlar: “Bunları, dinleri aldattı” diyordu. Hâlbuki kim Allah’a tevekkül ederse, hiç şüphesiz Allah azîz ve hâkimdir **(Enfal 49)**

Melekler, o kâfirlerin yüzlerine ve arkalarına vurarak, “Tadın cehennem azabını” (diye diye) canlarını alırken görmeliydin! Bunun sebebi, ellerinin önce yaptığı ve bir de Allah’ın, kullarına hakikaten zulüm-kâr olmadığıdır **(Enfal 50-51)**

Bunların gidişi Firavun hanedanıyla onlardan evvelkilerin gidişi gibidir. Onlar, Allah’ın ayetlerini inkâr etmişlerdi de, O da kendilerini, günahları yüzünden yakalamıştı. Çünkü Allah, en büyük kuvvetin sahibidir, cezası pek çetin olandır. Bunun sebebi şudur: Bir kavim, nefislerinde olan iyi hali değiştirmedikçe, Allah onlara ihsan ettiği nimeti değiştirmez ve şüphesiz ki O, herşeyi hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir. Evet, bunların hali, Firavun hanedanıyla onlardan evvelkilerin gidişi gibidir. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalan saymışlardı da, biz de günahları

yüzünden, kendilerini helak etmiş; Firavun'un hanedanını suda boğmuştuk. Bunların hepsi zalim idiler **(Enfal 52-53-54)**

Yeryüzünde yürüyen hayvanların Allah katında en kötüsü, şüphesiz ki, kâfir olanlardır. Artık onlar iman etmezler. Onlar, içlerinden kendileriyle muahede ettiğin kimselerdir ki, her defasında muahedelerinden sonra ahidlerini bozarlar. Onlar, sakınmazlar da **(Enfal 55-56)**

Onun için eğer bunları harpte yakalarsan, onlar ile arkalarında olan kimseleri de ürküt. Umulur ki, onlar iyice ibret alırlar. Eğer bir kavmin hainliğinden endişeye düşersen, evvela hak ve adalet üzere keyfiyeti kendilerine bildir ve ahidlerini at. Çünkü Allah hainleri sevmez **(Enfal 57-58)**

O küfredenler (yakalarını kurtarıp) geçtiklerini ve (sizi) âciz bırakacaklarını asla zannetmesinler **(Enfal 59)**

Siz de onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve bağlanıp beslenen atlar hazırlayın ki bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınız olanları ve bunlardan başka, sizin bilmeyip de Allah'ın bildiği diğer düşmanlarınızı korkutasınız. Allah yolunda ne harcarsanız, size eksiksiz ödenir ve siz asla haksızlığa uğratılmazsınız **(Enfal 60)**

Eğer (düşmanlar) barışa meylederlerse, sen de ona yanaş ve Allah'a güvenip dayan. Çünkü O, her şeyi hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir **(Enfal 61)**

Eğer sana hilekârlık yapmayı isterlerse, muhakkak ki sana Allah yeter. O, seni yardımcı ile ve müminlerle destekleyendir. O, onların gönüllerini sevgi ile birleştirmiştir. Sen, yeryüzündeki herşeyi toptan harcasan bile, yine de onların gönüllerini (böyle) birleştiremezdin. Fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı. Çünkü O, azîzdir, hâkimdir **(Enfal 62-63)**

Ey peygamber, sana da, müminlerden senin izince gidenlere de Allah yeter. Ey peygamber, müminleri harbe teşvik et. Eğer içinizden sabr-ü sebata malik yirmi kişi bulunursa, onlar iki yüze galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kâfirlerden binini yener, Çünkü onlar, anlamayan bir güruhturlar **(Enfal 64-65)**

Şimdi Allah sizden yükü hafifletti. Bildi ki sizde bir zaaf var. O halde eğer içinizden sabırlı yüz kişi olursa, iki yüz kâfiri yenerler; eğer, sizden bin kişi olursa, iki bin kâfire, Allah'ın izniyle galebe çalarlar. Allah sabr-u sebat edenlerle beraberdir” **(Enfal 66)**

Hiçbir peygamberin yeryüzünde ağır basıp (harp edip) zaferler kazanıncaya kadar, esirler alması vâki olmamıştır. Siz geçici dünya malını arzu ediyorsunuz. Hâlbuki

Allah ahireti ister. Allah azîzdir, hâkimdir. Eğer Allah'ın geçmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınız şeyde size herhalde büyük bir azap dokunurdu. Artık elde ettiğiniz ganimetlerden helal ve hoş olarak yiyin. Allah'a itaatsizlikten sakının. Şüphesiz ki Allah gafûrdur, rahimdir (**Enfal 67-68-69**)

Ey peygamber, ellerinizdeki esirlere de ki: “Eğer, Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, O, size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah gafûr ve rahimdir” Eğer sana hainlik etmek isterlerse, onlar zaten daha evvel Allah'a da hainlik etmişlerdi de O, sana onlara karşı imkân ve kudret vermişti. Allah alimdir, hâkimdir (**Enfal 70-71**)

İman edip hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihatta bulunanlar, muhacirleri barındırıp yardım edenler yok mu, işte onlar birbirinin mirasta velileridir. İman edip de hicret etmeyenlere ise, hicret edecekleri zamana kadar, sizin onlara hiçbir hususta velayetiniz yoktur. Bununla beraber eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse yardım etmek üzerinize borçtur. Fakat bu yardımı sizinle aralarında muahede bulunan bir kavim aleyhinde olmamak şartıyla yapabilirsiniz. Allah, yapacaklarınızı hakkıyla görür. Kâfir olanlar bile birbirlerinin yardımcılardır; eğer siz bunu yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük fesat olur. İman edip de Allah yolunda hicret ve cihat edenler muhacirleri barındıranlar ve onlara yardım edenler, işte gerçek mümin olanlar bunlardır. Mağfiret ve uçsuz bucaksız rızık da onlarındır. Sonradan iman edip de hicret ve sizinle beraber cihat edenler de sizdendir. Akrabalar Allah'ın kitabınca birbirine daha yakındırlar. Allah her şeyi hakkıyla bilendir (**Enfal 72-73-74-75**)

TEVBE SURESİ

Bu sure, son iki ayeti hariç Medeni'dir. Son iki ayet ise Mekki'dir. Ayet sayısı **129** olup, Mâide suresinden sonra nâzil olmuştur.

Allah ve Resulünden, muahede yapmış olduğunuz müşriklere ultiomatodur: Ey müşrikler, haydi yeryüzünde dört ay daha dolaşın. Bilin ki siz Allah'ı aciz bırakabilecekler değilsiniz. Allah muhakkak ki kâfileri rüsvay edecektir (**Tevbe 1-2**)

Ve bu Hacc-ı Ekber günü, Allah'tan ve Resulünden insanlara şöyle bir ilamdır; Allah ve Resulü, müşrikleri himaye etmekten artık katiyen uzaktır. Bununla beraber eğer tevbe ve rücu ederseniz, bu sizin için hayırlıdır. Eğer yüz çevirirseniz, şunu bilin ki, şüphesiz, siz Allah'ı aciz bırakabilecek değilsiniz. O küfredenlere acıklı bir azabı mûjdele! (**Tevbe 3**)

Muahede yaptığınız müşriklerden, size, hiçbir şeyi eksik yapmamış ve aleyhinizde hiç bir kimseye yardım etmemiş olanlar, müstesna. Onların müddetleri bitinceye kadar, ahidlerini tamamlayın. Çünkü Allah müttakileri sever (**Tevbe 4**)

Haram aylar çıktığı zaman, artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları esir olarak yakalayın, onları hapsedin, onların bütün geçit yerlerini tutun. Eğer tevbe ederler, namaz kılarlar, zekât verirlerse yollarını serbest bırakın. Çünkü Allah gafûr ve rahimdir” (**Tevbe 5**)

Eğer, o müşriklerden biri senden eman dilerse, ona eman ver, ta ki Allah’ın kelamını dinlesin. Sonra onu emin olacağı bir yere kadar (selametle) ulaştır. Çünkü onlar bilmeyen bir kavimdir (**Tevbe 6**)

O müşriklerin Allah yanında, Resulü yanında nasıl bir ahdi olabilir? Mescid-i Haramın yanında muahede yaptıklarınız müstesnadır. O halde bunlar size karşı doğrulukla hareket ederlerse, siz de kendilerine öylece doğrulukla muamele edin. Şüphesiz ki, Allah, sakınanları sever (**Tevbe 7**)

Onların nasıl ahdi olabilir ki; eğer size galebe ederlerse hakkınızda ne bir yemin ne de bir vecibe gözetip tanımazlar. Sizi ağızlarıyla (güya) hoşnut ederler, fakat kalpleri dayatır. Onların çoğu fasıktırlar. Onlar, Allah’ın ayetleri mukabilinde az bir pahayı satın aldılar da, O’nun yolundan halkı zorla men ettiler. Gerçekten, onların yapageldikleri şeyler ne kötüdür! Onlar bir mümin hakkında ne bir yemin, ne de bir vecibe gözetip tanımazlar. Onlar, taşkınların ta kendileridir (**Tevbe 8-9-10**)

Bununla beraber eğer tevbe ve rücu ederler, namaz kılarlar, zekât verirlerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdirler. Biz, ayetleri, bilecek kimseler için açıklarız. Eğer ahidlerinden sonra yine yeminlerini bozar ve dininize saldırırlarsa, o zaman küfrün o önderlerini hemen öldürün. Çünkü onlar, andları olmayan adamlardır. Umulur ki onlar bu suretle taşkınlıktan vazgeçerler (**Tevbe 11-12**)

Ey müminler yeminlerini bozan ve peygamberi sürüp çıkarmayı kuran ve bununla beraber ilk önce sizinle kendileri muharebeye başlayan bir güruh ile dövüşmez misiniz? Onlardan korkacak mısınız? Eğer gerçekten inanmış kimselerseniz, kendisinden korkmanıza daha çok layık olan biri varsa O da Allah’tır (**Tevbe 13**)

Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları azaplandırınsın; onları rüsvay etsin; size, onlara karşı nusret versin; müminler zümresinin göğüslerini ferahlandırınsın ve kalplerinizden gayzı gidersin. Allah, dilediği kimseye tevbe nasip eder. Allah alimdir, hâkimdir (**Tevbe 14-15**)

Yoksa siz, Allah sizden cihat edenleri, Allah'tan, Resulünden ve müminlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri bilmeden kendi halinize bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptığınız her şeyi bilendir (**Tevbe 16**)

Allah'a şirk koşanların, kendi küfürlerine bizzat kendileri şahit iken, Allah'ın mescitlerini imar etmeye ehliyetleri yoktur. Onların hayır namına bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve onlar ateşte ebedi kalacaklardır. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte doğru yolu bulmaları umulanlar bunlardır (**Tevbe 17-18**)

Siz hacılara su temin etmeyi, Mescid-i Haramı onarmayı Allah'a, ahiret gününe inanan, Allah yolunda cihat eden kimselerin amelleri gibi mi tuttunuz? Bunlar, Allah yanında bir olmazlar. Allah zalimler gürûhuna hidayet vermez (**Tevbe 19**)

İman edenlerin, hicret edenlerin, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla savaşanların Allah yanında derecesi çok büyüktür. Kurtuluşa erenler de işte onların ta kendileridir. Rableri, onlara rahmetini, rızasını, içlerinde tükenmez ve ebedi bir naim bulunan cennetleri müjdeler. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. Çünkü Allah katında büyük bir ecir vardır (**Tevbe 20-21-22**)

Ey iman edenler, babalarınızı ve kardeşlerinizi, eğer onlar küfrü sevip, onu imana tercih ediyorlarsa, dost edinmeyin. İçinizden kim onları dost edinirse, zalimlerin ta kendileridir" (**Tevbe 23**)

De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, elinize geçirdiğiniz mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza gitmekte olan meskenler, size Allah'tan, O'nun peygamberinden ve O'nun yolunda cihat etmekten daha sevimli geliyorsa, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar gürûhunu hidayete erdirmez (**Tevbe 24**)

Andolsun ki Allah, birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Çokluğunuz o zaman (Huneyn günü) sizi böbürlendirmişti de bu, size hiçbir fayda sağlamamıştı. Yeryüzü, o genişliğine rağmen, başınıza dar gelmişti. Nihayet bozguna uğrayarak gerisin geri gitmiştiniz. Sonra Allah, peygamberinin ve müminlerin üzerine sekinetini indirdi, görmediğiniz orduları inzal etti ve kâfirleri azaplandırdı. Bu, o kâfirlerin cezası idi. Sonra Allah, bunun ardından, dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah gafûr ve rahimdir (**Tevbe 25-26-27**)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir necistir. Bundan dolayı bu yıllarından sonra onlar Mescid-i Harama yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkarsanız, Allah dilerse, sizi yakında kendi fazlından zenginleştirir. Çünkü Allah alim ve hâkimdir (**Tevbe 28**)

Kendilerine kitap verilenlerden ne Allah’a, ne ahiret gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberinin haram ettiği şeyleri haram tanımayan, hak dinini din olarak kabul etmeyen kimselerle onlar zelil ve hakir olarak, kendi elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın **(Tevbe 29)**

Yahudiler; “Uzeyr Allah’ın oğludur”, hristiyanlar da: “Mesih, Allah’ın oğludur” dediler. Bu, onların ağızlarında geveledikleri sözleridir ki, (bununla güya) daha evvel küfredenlerin sözlerini taklit ediyorlar. Hay Allah kahredesi adamlar! Nasıl da haktan döndürülüyorlar! **(Tevbe 30)**

Onlar, Allah’ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih’i rabler edindiler. Hâlbuki o (tanrı edindikleri) de ancak, bir olan Allah’a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O, bunların şirk koştukları her şeyden münezzehtir **(Tevbe 31)**

Onlar Allah’ın nurunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek isterler Allah ise, ancak nurunu tamamlamayı ister, kâfirler hoş görmeseler de **(Tevbe 32)**

O (Allah), Resulünü hidayet ve hak din ile gönderdi ki o dini bütün dinlere galip kılsın. Müşrikler hoş görmeseler de **(Tevbe 33)**

Ey iman edenler, şu muhakkak ki, hahamların ve rahiplerin pek çoğu batıl yollarla, insanların mallarını yerler, onları Allah’ın yolundan men ederler. Altın ve gümüş yığıp onları Allah yolunda harcanmayanlar yok mu? İşte bunlara pek acıklı bir azabı müjdele! O gün ki bunlar, cehennem ateşinin, içinde kızdırılacak da o kimselerin alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak, “İşte bu, denilecek, nefisleriniz için toplayıp sakladıklarınız! Artık saklayıp istif ettiğiniz bu nesnelerin acısını haydi tadın! **(Tevbe 34-35)**

Gerçekten Allah katında ayların sayısı, Allah’ın kitabında, ta gökleri ve yeri yarattığı günden beri, on iki aydır. Onlardan dördü, haram olanlardır. İşte bu dini kayyimdir. O halde, bunlarda kendinize zulmetmeyin. Müşrikler sizinle nasıl topyekûn harp ediyorlarsa, siz de onlarla topyekûn harp edin. Bilin ki Allah, müttakilerle beraberdir **(Tevbe 36)**

Haram ayları ertelemek, ancak küfürde ileri gitmedir. Onunla kâfirler şaşırtılır, onlar bunu bir yıl helal, bir yıl haram sayarlar ki, Allah’ın haram kıldığına sayıca uysunlar da, (varsın) Allah’ın haram ettiğini helal kılmış olsunlar! Bu suretle de onların amellerinin kötülüğü kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah kâfirler toplumunu hidayete erdirmez **(Tevbe 37)**

Ey iman edenler, ne oldunuz ki size “Allah yolunda elbirlik gazaya çıkın!” denildiği zaman yere çakılıp kaldınız? Ahiretten (vazgeçip yalnız) dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat bu dünya hayatının faydası, ahiretin yanında pek azdır (**Tevbe 38**)

Eğer emrolunduğunuz bu cihada el birlik çıkmazsanız, Allah sizi pek acıklı bir azaba duçar eder, yerinize sizden başka bir kavmi getirir. Siz O’na hiçbir surette zarar veremezsiniz. Allah her şeye hakkıyla kadirdir (**Tevbe 39**)

Eğer siz ona yardım etmezseniz, (bilin ki) kâfirler onu iki kişiden biri olarak Mekke’den çıkardıkları zaman bizzat Allah ona yardım etmişti. Hani o ikisi mağarada iken peygamber, arkadaşına, “Tasalanma, hiç şüphe yok ki Allah bizimle beraberdir” diyordu. Allah da onun üzerine sekinetini indirdi, onu görmediğiniz ordularla teyit etti ve kâfirlerin kelimesini alçalttı. Allah’ın kelimesi ise çok yücedir. Allah azız ve hâkimdir” (**Tevbe 40**)

Ey müminler sizler gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak elbirlik savaşa çıkın. Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat edin. Eğer bilerseniz bu, sizin için çok hayırlıdır (**Tevbe 41**)

Eğer çağırıldıkları savaş, yakın ve dünyevî bir menfaat, orta bir sefer olsaydı elbette senin arkana düşerlerdi. Fakat meşakkatle katedilecek olan mesafe onlara uzak geldi. (Bununla beraber onlar, sen, Tebük’ten dönünce): “Eğer gücümüz yetseydi, elbette biz de sizinle beraber çıkardık” diye Allah’a yemin edeceklerdir. Bunlar bu suretle kendilerini helake sürüklerler. Allah biliyor ki onlar kesinlikle yalancıdırlar (**Tevbe 42**)

Hay Allah affedesice, sadık olanlar sana besbelli olup yalancıları bilmeden neden onlara izin verdin? (**Tevbe 43**)

Allah’a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla, canlarıyla cihat etmeleri hususunda senden izin istemez(ler). Allah takva sahiplerini çok iyi bilendir. Senden ancak, Allah ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şek ve şüpheyeye düşüp de, o şüpheler içinde şaşırıp bocalayan kimseler izin isterler. Eğer onlar harbe çıkmak isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların sefere çıkmalarını istemedi. Kendilerini alıkoymuştu. Onlara oturun oturanlarla beraber!” denildi (**Tevbe 44-45-46**)

Eğer içinde onlar da savaşa çıksalardı. Sizde şer ve fesadı artırmaktan başka bir şey yapmazlar, aranızda muhakkak ki fitne sokmak isteyerek bozgunculuğa koşarlardı. İçinizde onlara iyice kulak verecekler de vardır. Allah o zalimleri çok iyi bilendir” (**Tevbe 47**)

Andolsun ki onlar bundan evvel de fitne peşine düşmüş ve senin hakkında birtakım işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onların hoşuna gitmemiş olsa da, Allah'ın emri ortaya çıktı. Onlardan kimi de, “Bana izin ver, beni fitneye düşürme” diyeceklerdir. Haberin olsun ki onlar zaten fitne çukuruna düşmüşlerdir. Cehennem o kâfirleri mutlaka çepeçevre kuşatacaktır” **(Tevbe 48-49)**

Eğer sana bir iyilik isabet ederse, bu onların hiç hoşuna gitmez. Eğer sana bir musibet gelirse, “Biz, daha önceden tedbirimizi almışızdır” derler ve böbürlene böbürlene dönüp giderler. De ki: “Allah'ın bizim için yazıp (takdir ettiğinden) başkası asla bize erişmez. O, bizim mevlamızdır. Öyleyse, müminler sadece Allah'a tevekkül etsinler **(Tevbe 50-51)**

De ki: “Siz, bize iki güzel şeyden birinin gelmesinden başkasını mı bekliyorsunuz? Hâlbuki biz Allah'ın size ya kendi katından yahut bizim elimizle bir azap getireceğini bekliyoruz. Haydi, siz gözetleyip durun, biz de sizinle beraber bekliyoruz **(Tevbe 52)**

De ki: “Gerek gönül rızasıyla infak edin, gerek istemeyerek. Sizden, hiç bir şey kabul olunmayacak. Çünkü siz, fasıklar güruhundan oldunuz **(Tevbe 53)**

İnfaklarının onlardan kabul edilmesine mani olan (başka bir şey değil), sırf Allah'ı ve Resulünü inkâr edip, namaza üşene üşene gelmeleridir. Onlar, ancak isteksiz olarak infakta bulunurlar **(Tevbe 54)**

Artık onların ne malları, ne evlatları seni imrendirmesin. Allah bunlar sebebiyle ancak kendilerini dünya hayatında azaba çaptırmayı ve canlarının, kendileri kâfir olarak, güçlkle çıkmasını murad eder **(Tevbe 55)**

Onlar muhakkak sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Hâlbuki onlar sizden değildir. Fakat onlar daima korkan bir kavimdirler. Eğer sığınacak bir yer yahut barınabilecek mağaralar veya girecek bir delik bulsalardı, yüzlerini o tarafa çevirip koşarlardı **(Tevbe 56-57)**

İçlerinden sadakaların taksimi hususunda seni ayıplayacaklar da var. Çünkü eğer içlerinden kendilerine diledikleri bir şey verilirse, hoşlanırlar. Şayet; yine kendilerinden olanlara diledikleri şey verilmezse, derhal kızarlar. Eğer onlar, Allah ve Resulü kendilerine ne verdiyse, buna razı olsalardı da. “Bize Allah yeter, yakında bize lütfu kereminden verir. Resulü de... Biz ancak Allah'a rağbet ederiz, ümidimiz hep O' da bağlıdır” deselerdi (ne olurdu)?” **(Tevbe 58-59)**

Sadakalar, Allah'tan bir farz olarak, ancak fakirlere, yoksullara, bu iş üzerine memur olanlara, kalpleri alıştırılmak istenenlere, kölelere, esirlere, borçlulara, Allah yolunda ve yolda kalmışlara mahsustur. Allah alim ve hâkimdir **(Tevbe 60)**

“Yine o münafıkların içlerinde öyle kimseler vardır ki, peygambere eza eder, incitirler ve: “O, her söyleneni dinleyen bir kulaktır” derler. De ki: “O, sizin için bir hayır kulağıdır, Allah’a inanır, müminler(in sözün)e inanır. İçinizden iman edenler için de bir rahmettir O. Allah’ın Resulünü incitenler (yok mu?) En acıklı azap onlarındır (**Tevbe 61**)

Size gelip gönlünüzü hoş etmek için Allah’a andederler. Eğer bunlar mümin iseler, Allah ve Resulünü razı etmeleri daha doğrudur (**Tevbe 62**)

Hâlâ şu hakikati anlamadılar mı ki: Kim Allah’a ve Resulüne karşı koyarsa ona içinde ebedi kalıcı olmak üzere, cehennem ateşi vardır. Bu (ebedi kalış) ise, en büyük rüsvaylıktır (**Tevbe 63**)

Münafıklar, kalplerinde olanı açıkça haber verecek bir surenin tepelerine indirilmesinden daima endişe ederler. De ki: “Siz maskaralık yapadurun, Allah gocuna geldiğiniz şeyi, meydana çıkaracaktır (**Tevbe 64**)

Şayet onlara sorsan, andolsun ki, “Biz ancak (yol zahmetini hissetmemek için lafa) dalmış bulunuyor, şakalaşıyorduk” derler. De ki: “Allah ile mi eğleniyordunuz?” Özür dilemeye kalkmayın. Siz imanınızdan sonra kâfir oldunuz. İçinizden bir zümreyi affetsek bile, mücrim oldukları için öteki güruhu azablandıracağız (**Tevbe 65-66**)

Münafık erkekler de, münafık kadınlar da birbirinin tamamlayıcı parçasıdırlar (hepsi birbirine benzer). Onlar kötülüğü emrederler, iyilikten vazgeçirmeye uğraşırlar, ellerini cimrilikle sımsıkı yumarlar. Onlar Allah’ı unuttular, O da onları unuttu. Şüphesiz ki münafıklar, fasıkların ta kendileridir (**Tevbe 67**)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da, kâfirlere de, -kendileri içinde ebedi kalıcı olmak üzere-, cehennem ateşini vaad etti. Bu, onlara yeter. Allah, onları rahmetinden kovdu. Onlara bitip tükenmeyen bir azap vardır. (Ey münafıklar), siz de tıpkı kendinizden evvelkiler gibisiniz. Hâlbuki onlar kuvvetçe sizden daha yamandı, malları, evlatları daha çoktu. (Bu dünyadaki) nasipleri kadar faydalanmak istediler. İşte, sizden evvelkiler nasıl öyle nesiplerince yaşamak istedilerse, siz de yine kısmetinizce fayda aradınız. Siz de (o batağa) dalanlar gibi daldınız. Onların dünyada da, ahirette de yaptıkları boşa gitti. İşte bunlar da, hüsrân içinde kalanların ta kendileridir (**Tevbe 68-69**)

Onlara kendilerinden evvelkilerin, Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen sahiplerinin, Mûtefikelerin haberi de gelmedi mi? Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getirmişti. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı (**Tevbe 70**)

Mümin erkekler de mümin kadınlar da birbirlerinin velileridir. Bunlar iyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah’a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunlar yok mu? Allah onları, rahmetine mazhar edecektir. Muhakkak ki O, azîzdır, hâkimdir **(Tevbe 71)**

Allah, mümin erkeklere de, mümin kadınlara da -kendileri, içinde ebedi kalıcı olmak üzere- altından ırmaklar akan Adn cennetlerini ve çok güzel meskenler vaadetti. Allah’ın rızası ise mükâfatların en büyüğüdür. İşte bu, en büyük saadettir **(Tevbe 72)**

Ey peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Karşılarında çetin ol. Onların barınakları cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir! **(Tevbe 73)**

Münafıklar söylemediklerine dair Allah’a yemin ediyorlar. Andolsun, o küfür kelimesini söylemişlerdir. Onlar müslümanlıklarından sonra yine kâfir oldular. Başaramadıkları bir şeye de yeltendiler onlar. Hâlbuki peygambere ve müminlere karşı kin besleyip intikam almaya yeltenmeleri için, Allah ile peygamberinin lütfu inayeti ile onları zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tevbe ederlerse, onlar için hayırlı olur. Eğer yüz çevirirlerse, Allah onları dünyada da, ahirette de pek acıklı bir azaba uğratar, yeryüzünde onlar için ne bir yâr, ne bir yardımcı da olamaz **(Tevbe 74)**

İçlerinden kimi de Allaha (şöyle) ahdetmişti: “Eğer bize lütfu kereminden ihsan ederse, andolsun, zekât vereceğiz, muhakkak ki, salihlerden olacağız” Allah, kendilerine lütfundan verince de onunla cimrilik edip, arka çevirdiler. Onlar öyle dönektirler. Nihayet, Allah’a olan vaadlerini tutmadıkları, yalan söyledikleri için, O da bu fiillerinin akıbetini kalblerinde, kendisinin huzuruna çıkacakları güne kadar sürecektir bir nifak yaptı. Münafıklar, hâlâ bilmediler mi ki, Allah şüphesiz onların içlerinde gizlediklerini de, fısıltılarını da biliyor ve muhakkak ki, Allah gaybleri çok iyi bilendir **(Tevbe 75-76-77-78)**

Sadakalar hususunda müminlerden gönüllü verenlerle güçlerinin yetebildiğinden başkasını bulamayan (fakir)lerle eğlenenler (yok mu?) Allah onları maskaraya çevirmiştir. Onlar için, pek acıklı bir azap vardır **(Tevbe 79)**

Onlar için ister istiğfar et, ister etme. Eğer onlar için yetmiş defa istiğfar dahi etsen, yine Allah onları kesinlikle bağışlayacak değildir. Bu, böyledir. Çünkü Allah’ı ve Resulünü inkâr ederek kâfir olmuşlardır. Allah ise, fasık bir kavmi hidayete ulaştırmaz **(Tevbe 80)**

Allah Resulüne muhalefet için savaştan geri kalan münafıklar, oturmalarıyla sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat etmekten hoşlanmadılar ve “Bu

sıcakta harbe çıkmayın” dediler. De ki; “Cehennemnin ateşi daha sıcak!” Ah bir iyice anlasalar! Artık irtikab etmekte oldukları günahın cezası olmak üzere, az gülsünler, çok ağlasınlar onlar (**Tevbe 81-82**)

Eğer Allah seni (Tebük’ten Medine’ye), onlardan (orada kalmış olanlardan) bir zümrenin (münafıkların) yanına döndürür de başka bir savaşa çıkmaya senden izin isterlerse, de ki: “Bundan sonra benimle birlikte katiyen sefere çıkamazsınız. Benimle beraber hiç bir düşmanla muharebe edemezsiniz. Çünkü siz ilk defa oturmayı hoş gördünüz. Artık bundan böyle siz geri kalan kadın ve çocuklarla beraber oturun (**Tevbe 83**)

Onlardan ölen hiç bir kimsenin asla cenaze namazını kılma! Kabrinin başında da durma. Çünkü onlar Allah’ı ve Resulünü inkâr ile kâfir oldular ve onlar fasık olarak öldüler (**Tevbe 84**)

Onların ne malları, ne evlatları seni imrendirmesin. Allah bunları bu varlıkları, sırf onlar sebebiyle kendilerini dünyada azaba çarptırmayı ve canlarının, onlar kâfir oldukları halde, güçlkle çıkmasını diler (**Tevbe 85**)

“Allah’a iman edin, Resulünün maiyetinde cihada gidin” diye bir sure indirildiği zaman içlerinden servet sahibi olanlar senden izin isteyip; “Bırak bizi, harbe gitmeyip oturanlarla beraber olalım” derler. Onlar, oturanlarla beraber olmalarını hoş gördüler. Kalplerine mühür vurulmuş onların. Onlar artık pek anlamazlar (**Tevbe 86-87**)

Fakat o peygamber ve onun beraberinde bulunan müminler mallarıyla, canlarıyla savaştılar. İşte onlar var ya, bütün hayırlar onlarındır. Allah onlar için -kendileri, içinde ebedi kalıcı olmak üzere- altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu, en büyük saadettir (**Tevbe 88-89**)

Bedevilerden özür dermeyen edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah’a ve Resulüne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. İçlerinde kâfir olanları pek acıklı bir azap çarpacaktır (**Tevbe 90**)

Allah ve Resulü hakkında iyi düşünmeleri şartıyla, ne zayıflara, ne hastalara, ne de fakirliklerinden dolayı seferde harcayacak şey bulamayanlara bir günah yoktur. İyilik edenlere karşı da muahezeye bir yol yoktur Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir. Bir de şunlara günah yoktur: Kendilerini yüklemen için ne zaman sana geldilerse “Size bir binek bulamıyorum” dedin ve harcayacak bir şey bulamadılar da, kederlerinden gözleri yaş döke döke döndüler (**Tevbe 91-92**)

Mesuliyet ancak o kimseleredir ki zengin oldukları halde senden izin isterler. Bunlar geri kalanlarla beraber olmaya rıza gösterdiler. Allah da kalplerini mühürledi. Artık onlar bilmezler. Onlara döndüğünüz vakit, size özür beyan ederler. De ki: “Özür dilemeyin, size katiyen inanmıyoruz. Allah, bize haberlerinizi vermiştir. (Bundan sonraki) hareketinizi de hem Allah, hem de Resulü görecektir. En sonunda gizliyi ve aşikârı bilen Allah’a döndürüleceksiniz. O size, neler yapıyordunuz, hepsini haber verecektir **(Tevbe 93-94)**

Onlara döndüğünüz zaman, kendilerini muaheze etmekten vazgeçmeniz için Allah’a yemin ederler. O halde onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır. İrtikab edegeldiklerinin cezası olarak varacakları yer cehennemdir. Kendilerinden razı olmanız için size yemin edecekler. Fakat eğer siz onlardan razı olursanız, şüphesiz Allah o fasıklar gürûhundan razı olmaz **(Tevbe 95-96)**

Bedeviler, küfür ve nifak bakımından daha şiddetli: Allah’ın, Resulü üzerine indirdiğinin sınırlarını tanımamaya da daha hazırdırlar. Allah, kemâliyle bilendir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir. Bedevilerden öyle kimse vardır ki, harcayacağını bir angarya sayar ve size belalar gelmesini bekler durur. O belalar kendi başlarına olsun! Allah hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir **(Tevbe 97-98)**

Bedevilerden öyle adam da vardır ki Allah’a ve ahiret gününe inanır, infak edeceğini Allah yanında yakınlıklara ve peygamberin dualarına vesile edinir. Haberinizi olsun ki bu, onlar için gerçek bir yakınlıktır. Allah, onları rahmetine koyacaktır. Şüphesiz ki Allah çok affeden, çok merhametli olandır **(Tevbe 99)**

İslamda birinci dereceyi kazanan, muhacirler ve ensar ile onlara güzellekle tabi olanlardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. Allah bunlar için, kendileri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu, en büyük bahtıyarlıktır **(Tevbe 100)**

Çevrenizdeki bedevilerden ve Medine ahalisinden birtakım münafıklar vardır ki onlar nifak üzerinde idman yapmışlardır. Sen bunları bilmezsin. Onları biz biliriz. Biz onları iki kere azaba uğratacağız. Sonra da onlar daha büyük bir azaba döndürüleceklerdir **(Tevbe 101)**

Onlardan diğer bir kısmı da günahlarını itiraf ettiler. Onlar iyi ameli, başka kötü amel ile karıştırmışlardır. Olur ki Allah onların tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah gafûr ve rahimdir. Onların mallarından sadaka al ki, bununla kendilerini temizleyesin ve tezkiye edesin. Onlar için dua et. Çünkü senin duan onlar için bir sükûnettir. Allah semî ve alimdir **(Tevbe 102-103)**

Onlar bilmediler mi ki Allah, kullarından (sadır olan) tevbeyi kabul edecek, sadakaları alacak olan ancak kendisidir ve hakikatte “tevvâb” ve “rahim” yalnız O’dur (**Tevbe 104**)

De ki: “Dilediğinizi yapın. Çünkü Allah da Resulü de, müminler de işlerinizi görecektir. Sonra gizliyi ve aşikârı bilen Allah’a döndürüleceksiniz. O, size, yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir (**Tevbe 105**)

(Savaşa gitmeyenlerden) diğer birtakımı da Allah’ın emrine (intizaren), haklarındaki hüküm ertelenmiştir. O, bunları ya azaba uğratacak yahut tevbelerini kabul edecektir. Allah, çok iyi bilen, tam bir hikmetle yapandır (**Tevbe 106**)

Bir de müslümanlara zarar vermek için, küfür için, müminlerin arasına ayrılık sokmak için ve daha evvel Allah ve Resulüne harb edeni gözlemek için bir mescit edinenler ve “bununla iyilikten başka bir şey kastetmedik” diye muhakkak yemin edecek olanlar vardır. Allah şahitlik eder ki, onlar şeksiz şüphesiz yalancılardır” (**Tevbe 107**)

(Habibim) onun içerisinde hiçbir vakit namaza durma. Ta ilk gününde, temeli takva üzerine tesis edilen mescit, senin, içinde ibadete kıyamına elbette daha layıktır. Orada tertemiz olmalarını arzu etmekte olan kimseler bulunmaktadır. Allah da çok temizlenenleri sever. Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılacak bir yarın, uçurumun kenarına kurup da, onunla beraber kendisi de cehennem ateşine çöküp giden kimse mi? Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez. Onların kurdukları bina, kalblerinde daimi bir şek olacaktır. Meğerki kalbleri ölümle parçalanmış olsun. Allah çok iyi bilendir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir (**Tevbe 108-109-110**)

Allah, karşılığında cenneti vererek, müminlerden canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler veya öldürülürler. Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da (bulunan bu vaad), kendi üzerine hak bir vaaddir. Allah kadar ahbine vefa eden kim olabilir ki? O halde, ey müminler yapmış olduğunuz bu alış verişten dolayı sevinin. Bu en büyük bir nâiliyettir” (**Tevbe 111**)

“Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, marufu emredenler, münkerden nehyedenler ve Allah’ın sınırlarını koruyanlar (yok mu, işte onlar da cennet ehlidir). Sen, o müminleri müjdele (**Tevbe 112**)

Müşriklerin, cehennemlik oldukları meydana çıktıktan sonra, artık onların lehine, velev akraba olsunlar, ne peygamberin, ne de müminlerin istiğfar etmeleri doğru değildir. İbrahim’in, babasına olan istiğfarı ancak ona ettiği bir vaaddan dolayı idi.

Yoksa onun Allah'ın bir düşmanı olduğu kendisince besbelli olunca o, ondan uzaklaştı. İbrahim cidden pek çok tazarru ve niyaz eden, gerçekten sabırlı idi (**Tevbe 113-114**)

Allah bir topluluğa hidayet ettikten sonra sakınacakları şeyleri kendilerine apaçık bildirmediği, onları saptıracak değildir. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir Göklerin ve yerin hâkimiyeti hakikaten Allah'ındır. O, hem diriltir, hem öldürür. Sizin Allah'tan başka ne bir veliniz, ne bir yardımcınız yoktur (**Tevbe 115-116**)

Andolsun ki Allah, peygamberini ve içlerinden bir kısmının gönülleri hemen hemen eğrilmek üzere iken, güçlük zamanında ona tabi olan muhacirlerle ensarı da tevbeye muvaffak kıldı ve sonra onların tevbelerini kabul eyledi. Çünkü O, raûf ve rahimdir (**Tevbe 117**)

Haklarındaki hüküm ertelenen üç kişinin tevbelerini de Allah kabul etti. Çünkü yeryüzü bunca genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkılmıştı. Nihayet, Allah'tan, yine Allah'tan başka sığınacak hiç bir yer olmadığını anladılar da bundan sonra Allah, onları da eski hallerine dönsünler diye, tevbeye muvaffak buyurdu. Şüphesiz ki Allah, (ancak) O, tevbeyi en çok kabul eden, hakkıyla merhamet edendir (**Tevbe 118**)

Ey iman edenler. Allah'ı sayın ve sadıklarla beraber olun (**Tevbe 119**)

Ne Medinelilerin, ne de çevrelerindeki bedevilerin, Allah'ın Resulünden geri kalmaları ve bizzat kendisine, canla başla rağbet etmemeleri olacak şey değildir. Çünkü onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, bir açlık (çekmeleri), kâfirleri kızdıracak bir yere ayak basmaları, bir düşmana karşı bir muvaffakiyete nail olmaları yoktur ki mukabilinde kendileri için de bu sebeple iyi bir amel yazılmış olmasın. Çünkü Allah iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez. Onlar, gerek küçük, gerek büyük herhangi bir masraf yapmaya dursunlar bir vadiyi geçmeyedursunlar, mutlaka Allah o yapageldikleri şeyden daha güzeliyle onlara mükâfat vermek için, (bütün onlar) hesaplarına yazılmıştır" (**Tevbe 120-121**)

"Bununla beraber müminlerin hepsinin topyekûn savaşa çıkmaları münasip değildir. O halde onların her sınıfından yalnız birer zümre savaşa gitmeli, kimi de - din ve şariat ilimlerini iyice öğrenmeleri ve kavimleri savaştan dönüp kendilerine geldikleri zaman onları uyarmaları için- gitmeyip kalmalıdırlar. Olur ki bu suretle müminler aykırı hareketlerden kaçınırlar" (**Tevbe 122**)

Ey iman edenler, kâfirlerden size yakın olanlarla muharebe edin. Onlar sizde büyük bir azim ve katılık bulsunlar. Bilin ki Allah, muhakkak takva sahipleriyle beraberdir" (**Tevbe 123**)

Bir sure indirildiği zaman, içlerinden kimi: “Bu sure hanginizin imanını artırdı” der. İman etmiş olanlara gelince: Her inen sure daima onların imanını artırmıştır ve onlar, Kur’an indikçe sevinçlerinden birbirine müjdeleşirler. Fakat kalplerinde bir maraz bulunanların küfürlerine küfür katıp arttırdı ve onlar kâfir olarak öldüler **(Tevbe 124-125)**

Münafıklar görmüyorlar mı ki onlar her yıl ya bir, ya iki kere çeşitli belalara çarpılıyorlar da yine nifaklarından tevbe etmiyorlar ve onlar bundan ibret de almıyorlar **(Tevbe 126)**

Aleyhlerinde bir sure indirilince birbirine bakarlar da: “Sizi gören biri var mı?” diye etrafı yoklayıp, sonra sıvışır giderler. Allah onların gönüllerini ters çevirmiştir. Çünkü onlar öyle bir kavimdir ki, ince anlayamazlar **(Tevbe 127)**

Andolsun, size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki sizin sıkıntıya uğramanız O’na çok ağır gelir. Size çok düşkündür. Müminlere cidden raûf ve rahimdir **(Tevbe 128)**

(Habibim, sana iman etmekten) yüz çevirirlerse de ki: “Bana Allah yeter. Ondan başka hiçbir tanrı yok. Ben ancak O’na güvenip dayandım. O, büyük Arş’ın sahibidir **(Tevbe 129)**

YUNUS SURESİ

Bu sure **109** ayettir. Mekke’de nâzil olmuştur

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Elif, Lâm, Ra. İşte bunlar hikmet dolu kitabın ayetleridir **(Yunus 1)**

“İnsanlar için, insanları uyar ve iman edenlere Rableri indinde bir kadem-i sıdk olduğunu müjdele” diye içlerinden bir insana vahyedişimiz şaşılacak bir şey mi oldu ki o kâfirler, “Doğrusu, bu, besbelli bir sihirbaz!” dediler **(Yunus 2)**

Şüphesiz ki sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş üzerinde hükümrân olan, her işi yönetendir. Onun katında hiç bir kimse şefaâtçi olamaz, meğerki kendi izniyle olsun. İşte sizin Rabbiniz olan Allah budur, o halde ona kulluk edin. Artık iyice düşünüp ibret almaz mısınız? **(Yunus 3)**

Hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Allah, bunu size bir hak olarak vaadetmiştir. Halkı ilk defa diriltten, sonra iman edip salih ameller işleyenlere, adaleti ile mükâfat vermek için, yine huzuruna döndürecek olan hiç şüphesiz O'dur. Kâfirler için ise, küfürlerinde ayak diretmeleri yüzünden, kaynar sudan bir içki ve açıkkl bir azap vardır **(Yunus 4)**

Güneşi ziya, ayı nur yapan, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için ona menziller tayin eden O'dur. Allah bunları, gerçek bir maksatla yaratmıştır. O, bilecek kimseler için ayetlerini birer birer açıklar **(Yunus 5)**

Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, göklerde ve yerde yarattığı şeylerde Allah'ı sayan kimseler için, nice ayetler vardır! **(Yunus 6)**

Öldükten sonra dirilip bize kavuşacağını ummayan, dünya hayatına razı olan ve onunla sükûna dalan kimselerle, bunca ayetlerimizden gafil olanlar yok mu? İşte onların, irtikab etmekte oldukları şirk ve masiyetler yüzünden varacakları yer, ateştir **(Yunus 7-8)**

İman edip de salih ameller işleyenlere gelince, onların Rabbi, imanları sebebiyle, kendilerini altlarından ırmaklar akan Naim cennetlerine erdirir. Bunların oradaki duaları, "Allah'ım, seni tesbih ve tenzih ederiz!" (sözüdür). Oradaki tahıyyeleri, selamdır. Onların dualarının sonu da "Elhamdülillah! Rabbi-l âlemin" demektir **(Yunus 9-10)**

Eğer Allah, insanlara hayrı çarçabuk istedikleri gibi, şerri istediklerinde de çabucak verseydi elbette onların vadeleri dolar, işleri bitirilirdi. Fakat biz, bize kavuşmayı ummayanların böyle azgınlıkları içinde şaşkın şaşkın dolaşmalarına meydan veriyoruz **(Yunus 11)**

İnsana sıkıntı dokunduğu zaman yanı üstü yahut otururken veya ayakta iken bize dua eder. Fakat biz onun sıkıntısını giderdik mi, sanki kendisine dokunan sıkıntıdan dolayı bizi hiç çağırmamış gibi çekip gider. İşte haddi aşanların yapageldikleri ameller, kendilerine böyle süslenmiştir **(Yunus 12)**

Andolsun ki sizden evvelki nesilleri -peygamberleri kendilerine apaçık deliller getirdikleri halde zulmettikleri, imana gelmedikleri için- helak ettik. İşte günahkârlar gürûhunu biz böyle cezalandırırız. (Onlardan) sonra, arkalarından sizi yeryüzünde halifeler yaptık, bakalım nasıl hareket edeceksiniz diye **(Yunus 13-14)**

Ayetlerimiz onlara apaçık deliller olarak okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, "Ya (bize) bundan başka bir Kur'an getir yahut onu değiştir" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem, benim için olmayacak şeydir. Ben, bana

vahyolunandan başkasına tabi olmam. Eğer Rabbime isyan edersem şüphesiz büyük günün azabından korkarım **(Yunus 15)**

De ki: Eğer Allah dileseydi, Kur'anı size okumazdım. Size de onu bildirmezdi. Ben, bundan önce içinizde bir ömür boyu yaşamıştım. Siz hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız? **(Yunus 16)**

Allah'a karşı yalan uydurandan yahut O'nun ayetlerini yalan sayandan daha zalim kimdir? Şu muhakkak ki mücrimler asla felaha ermezler **(Yunus 17)**

Onlar Allah'ın dışında, kendilerine ne bir zarar, ne bir fayda veremeyecek olan şeylere taparlar. Bir de, "Bunlar, Allah yanında bizim şefaathımızdır" derler. De ki: "Siz, Allah'a göklerde ve yerde bilmeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Haşa O, şirk koştunuz şeylerden çok yüce ve münezzehdir **(Yunus 18)**

İnsanlar, ancak tek bir ümmet idiler, sonra ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz (ezeli bir takdir) geçmiş olmasaydı, hakkında ihtilaf ettikleri hususta, aralarında muhakkak hüküm verilip bitmişti bile **(Yunus 19)**

(Müşrikler) "Ona, Rabbinden bir mucize indirilse ya!" derler. De ki: "Gayb, ancak Allah'ındır. Bekleyin. Muhakkak ki, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim **(Yunus 20)**

İnsanlara, kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra, bir rahmet tattırdığımız zaman bakarsın ki, ayetlerimiz hakkında, onlar kötü bir fikir içine girmiştir. De ki: "Allah'ın mukabelesi, ikâbı daha çabuktur. Elçilerimiz sizin beklemekte olduğunuz o kötü fikirleri şüphesiz yazıyorlar **(Yunus 21)**

O, sizi karada ve denizde gezdirendir. Hatta siz gemilerde bulunduğunuz, onlar bunları güzel bir hava ile akar gibi götürdükleri, (yolcular da) bununla sevindikleri zaman ona şiddetli bir fırtına gelip çatar, (denizin) her yerinden kendilerine dalgalar hücum eder. Sanırlar ki onlar çepeçevre kuşatılmışlardır. İşte o sırada onlar Allah'ın dininde halis ve samimi kimseler olarak O'na dua ederler: "Andolsun (derler),eğer bizi bundan kurtarırsan şeksiz şüphesiz şükredenlerden olacağız" Fakat Allah onları selamete erdirince bakarsın ki yerde yine haksız yere taşkınlıklarda bulunuyorlar! Ey insanlar, sizin taşkınlığınız ancak kendinize karşıdır. Bu da dünya hayatının menfaati gibidir. Nihayet dönüşünüz ancak bizedir. O vakit neler yapıyor idiyseniz, size biz haber vereceğiz **(Yunus 23-23)**

Dünya hayatının hâli gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki onunla yeryüzünde, gerek insanların gerek hayvanların yiyeceği bitkiler bitip birbirine girer. Tam yeryüzü zinet ve ihtişamını takınıp süslendiği, sahipleri de oraya kesinlikle hâkim olduklarını

sandıkları bir sırada gece veya gündüz ona emrimiz gelivermiştir ve sanki dün hiç yokmuş gibi, onu ta kökünden koparılıp biçilmiş bir hâle getirmiştir. İşte biz iyi düşünecek kimseler için, ayetleri böyle açıklarız (**Yunus 24**)

Allah selam evine çağırır ve O, kimi dilerse onu doğru yola hidayet eder (**Yunus 25**)

İyi iş, güzel amel yapanlara en güzel mükâfat, bir de ziyade vardır. Onların yüzlerine ne bir toz bulaşır, ne de bir horluk kaplar. Onlar cennetlik olup, orada ebedi kalıcıdırlar (**Yunus 26**)

Kötülükler kazanmış olanlara gelince: Onların bir kötülüğünün cezası, bir misliyledir. Kendilerini bir horluktan kaplayacak. Onları, Allah'ın azabından kurtaracak kimse de yoktur. Sanki yüzleri, karanlık geceden bir parçaya bürünmüştür onların. İşte bunlar da, cehennemliklerdir ki, onlar orada ebedi kalıcıdırlar (**Yunus 27**)

O gün onların hepsini bir araya toplayacağız. Sonra o Allah'a şirk koşanlara: “Siz de, ortaklarınız olan putlar da, diyeceğiz, durun yerinizde” Artık onları birbirinden tamamen ayırmışızdır. Ortakları şöyle diyecekler: “Siz (dünyada) bize tapmıyordunuz. Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Biz sizin tapmanızdan şüphesiz ki gafildik (**Yunus 28-29**)

İşte orada herkes evvelden ne gönderdiyse onun imtihanını verecek. Hepsi (artık) gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülmüşlerdir ve uydurmakta oldukları şeyler de onlardan ayrılıp kaybolmuşlardır (**Yunus 30**)

De ki: “Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? O, kulaklara ve gözlere malik olan kim? Ölüden diriye kim çıkarıyor, diriden ölüye kim çıkarıyor? İşleri kim yönetiyor?” Onlar hemen derler ki: “Allah!” De ki: “O halde ittikâ etmez misiniz?” İşte, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah, bunları yapandır. Artık haktan (ayrıldıktan) sonra dalaletten başka ne kalır? O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz?” (Haktan) çıkmış olanlar için Rabbinin şu sözü de öylece sabit olmuştur: “Hakikaten onlar iman etmezler (**Yunus 31-33**)

(Habibim) de ki: “(Tanrı edindiğiniz) ortaklarınızın içinde mahlûkları ilkin yaratıp da öldükten sonra yine onu dirilterek iade edecek kimdir?” De ki: “İlkin yaratıp sonra onu iade edecek olan Allah'tır. Öyle ise, (haktan) nasıl döndürülüyorsunuz? (**Yunus 34**)

De ki: “Sizin ortaklarınız içinde hakka hidayet edecek bir kimse var mıdır?” De ki: “Hakka hidayet edecek ve ona iletecek Allah'tır. O halde, hakka hidayet edecek (Allah) mı, uyulmaya daha layıktır, yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan o uydurma tanrılar mı? Nasıl (böyle) hükmediyorsunuz? Onların

çoğu, (kuru bir) zandan başka bir şeye tabi olmazlar. Hakikatte ise zan, gerçek karşısında hiçbir şey ifade etmez. “ Şüphesiz ki Allah onların yaptıkları şeyleri kemâliyle bilendir (**Yunus 35-36**)

Bu Kur'an Allah'tan başkasının uydurması değildir. O ancak kendinden evvelki kitapları tasdik ve kitabı tafsil etmektedir. Onda şüphe edilecek hiçbir şey yoktur. Âlemlerin Rabbindendir o. Yoksa onu, kendiliğinden uydurdu mu, diyorlar? De ki. “Öyleyse, eğer doğru söylüyor iseniz, siz de onun benzeri bir sure getirin! Allah'tan başka gücünüzün yettiği kim varsa onları da çağırın! Hayır onlar ilmini kavrayamadıkları ve henüz tefsirine vâkıf olamadıkları şeyi yalanladılar. Onlardan evvelkiler de böyle tekzip etmişlerdi. İşte bak, o zalimlerin sonu nice olmuştur (**Yunus 37-38-39**)

İçlerinde ona inanan kimseler ve ona inanmayan kimseler vardır. Rabbin, fesatçıları çok iyi bilendir. Eğer onlar seni tekzip ederlerse de ki: Benim işim bana, sizin işiniz sizedir. Benim yaptığımdan sizler uzaksınız, sizin yaptıklarınızdan da ben uzağım (**Yunus 40-41**)

Onlardan sana kulak verenler vardır. Fakat sağırlara, üstelik akılları da çalışmazken sen mi duyuracaksın? Onlardan sana bakanlar vardır. Fakat görmeyen, körlere sen nasıl doğru yolu göstereceksin? Şüphesiz ki Allah insanlara asla zulmetmez. Fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler (**Yunus 42-43-44**)

Gün gelecek, Allah bütün insanları bir araya toplayacak, o gün, sanki onlar gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar zannedecekler. Birbirlerini tanıyacaklardır. Allah ile karşılaşmayı yalanlayıp da doğru yolu tutmamış bulunanlar, muhakkak en büyük zarara uğramıştır. Onlara vaadettiğimizin bir kısmını sana göstersek de yahut senin ruhunu kabzetsek da nihayet onların dönüşü ancak bizdir. Yine Allah, kendilerinin ne yapacaklarına şahittir (**Yunus 45-46**)

Her ümmetin bir peygamberi vardır. Resulleri geldiği zaman aralarında adaletle hükmedilir ve onlar asla haksızlığa uğratılmazlar (**Yunus 47**)

Eğer (iddianızda) doğru iseniz bu vaad ne zaman?” derler. De ki: “Ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir zarar, ne de bir fayda sağlamaya muktedir değilim? Her ümmetin bir eceli (vadesi) vardır. Ecelleri geldiği zaman artık ne bir saat erteleyebilir ne de bir saat öne alabilirler (**Yunus 48-49**)

De ki: “O'nun azabı geceleyin yahut gündüzün size gelip çatarsa (ne yapacaksınız), söyleyin bana? Günahkârların, onu hemen istemelerinin sebebi nedir? Bu (azab) vaki olduktan sonra mı ona iman edeceksiniz? (O vakit size): “Şimdi mi, Hâlbuki siz onun mutlaka gelmesini isteyip duruyordunuz” Sonra, o zulmedenlere, “Ebedî

azabı tadın” denilecek. (Vaktiyle) ne kazanıyor idiyse ondan başkasıyla mı cezalandırılacaksınız?” denilecek **(Yunus 50-51-52)**

O azap bir gerçek mi” diye senden haber vermeni isterler. De ki: “Evet, Rabbime andederim ki o elbet ve elbet bir hakikattir ve siz, (kaçıp da) Allah’ın iradesinden kurtulamazsınız. Zulmeden herkes, eğer yerde bulunan bütün imkânlarla malik olsaydı, (azaptan kurtulmak için) onu mutlaka fidye verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlık izhar ederler. Aralarında, adaletle hükmolunacak ve asla zulme maruz kalmayacaklardır **(Yunus 53-54)**

Haberiniz olsun ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi şüphesiz Allah’ındır. Haberiniz olsun ki Allah’ın vaadi şüphesiz haktır. Fakat onların çoğu bunu bilmez. O, hem diriltir, hem öldürür. Hepiniz ancak O’na döndürüleceksiniz **(Yunus 55-56)**

Ey insanlar, size Rabbinizden bir öğüt, gönüllerde olan dertlere bir şifa, müminler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir. De ki: “Ancak Allah’ın fazlı ile rahmetiyle işte yalnız bunlarla sevinirler. Bu, onların toplayıp durduklarından hayırlıdır **(Yunus 57-58)**

De ki: “Allah’ın size indirip de ondan kimini haram, kimini helal yaptığınız rızıktan ne haber? Söyleyin bana?” De ki: “Allah mı size izin verdi de öyle yaptınız, yoksa Allah’a iftira mı ediyorsunuz? Allah’a karşı yalan uydurup duranların kıyamet günü kendilerine ne yapılacağını zannediyorlar? Şüphesiz ki Allah, insanlara lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler **(Yunus 59-60)**

Sen herhangi bir işte bulunmayadır ve onun hakkında Kur’andan herhangi bir şey okumayadır ve sizler de hiçbir iş işlemeyedurun ki, onun içine daldığınız vakit biz üzerinizde şahit olmayalım! Ne yerde, ne gökte zerre ağırlığına bir şey Rabbinden uzak kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de hariç olmamak üzere hepsi muhakkak apaçık bir kitaptadır **(Yunus 61)**

Haberiniz olsun ki, Allah’ın velileri için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir. Onlar iman edip, takvaya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da, ahirette de onlar için müjdeler var. Allah’ın kelimelerinde asla bir değişme söz konusu değildir. İşte bu, en büyük saadetin ta kendisidir **(Yunus 62-64)**

Onların lakırdıları seni hüznlendirmesin. Çünkü bütün izzet ve hâkimiyet Allah’ındır. O, hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir. Haberiniz olsun ki, göklerde kim varsa, yerde kim varsa (hepsi) muhakkak Allah’ındır. Allah’dan başkasına tapanlar dahi, (gerçekte) Allah’a eş koştukları ortaklara tabi olmuyorlar. Onlar zandan başkasına uymuyorlar ve onlar ancak, yalan söylüyorlar **(Yunus 65-66)**

O, geceyi, içinde sükûn ve istirahat etmeniz için; gündüzü ise, çalışıp kazanmanız için ziyadar olarak yaratandır. Şüphe yok ki bunda kulak verecek bir kavim için ibretler vardır **(Yunus 67)**

Müşrikler dediler ki: “Allah, evlat edindi” Haşa, Allah bundan münezzehtir, o müstağnidir. Göklerde ne varsa, yerde ne varsa, hepsi O’nundur. Nezdinizde o iddianıza dair hiçbir delil de yoktur. Yoksa Allah hakkında bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? **(Yunus 68)**

De ki “Allah’a karşı yalan uyduranlar, asla felah bulmayacaklardır” (Belki) dünyada cüzi bir fayda sağlayabilirler. En son dönüşleri ise, ancak bizedir. Bundan sonra da, inkâr etmelerinden dolayı, onlara çetin azabımızı tattıracağız **(Yunus 69-70)**

Onlara Nuh’un kıssasını oku. Hani o, kavmine: “Ey kavmim, demişti, eğer benim aranızda duruşum, Allah’ın ayetleriyle öğüt verişim size ağır geliyorsa (ne diyeyim) ben ancak Allah’a dayanıp güvenmişimdir. Siz ve ortaklarınız da artık toplanıp ne yapacağınızı kararlaştırın. (O surette ki) sonra bu işiniz size hiçbir tasa olmasın. Sonra hakkımdaki hükmünüzü icra edin. Bana mühlet de vermeyin! Eğer benim öğütlerimden yüz çeviriyorsanız ben sizden hiçbir mükâfat istemedim. Benim mükâfatım Allah’tan başkasına ait değildir. Bana, müslümanlardan olmam emrolundu **(Yunus 71-72)**

Yine onlar kendisini tekzib ettiler. Biz de hem onu, hem gemide beraberinde bulunan kimseleri selamete erdirdik ve bunları halifeler yaptık. Ayetlerimizi yalan sayanları ise boğduk. Bak, inzar edilenlerin sonu nice olmuştur? **(Yunus 73)**

Sonra onun arkasından, kendi kavimlerine (birçok) peygamberler gönderdik ve bunlar, onlara apaçık mucizeler getirdiler. Fakat önceden yalan söyledikleri için, inanmadılar. İşte haddi aşanların kalbleri üzerine biz böyle mühür basarız **(Yunus 74)**

Sonra bunların ardından da Musa’yı ve Harun’u ayetlerimizle, Firavun’a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Fakat kibirlerine yediremediler. Onlar İşte böyle günahkâr bir kavim idiler. Tarafımızdan kendilerine hak geldiği vakit, “Hiç şüphesiz, bu apaçık bir sihir!” dediler. Musa da, “Siz, hak için, o size gelince “Bu bir sihir mi” dersiniz? Hâlbuki sihirbazlar asla umduklarına eremezler” dedi **(Yunus 75-76-77)**

Sen atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan bizi döndüresin de bu yerde devlet ikinizin elinde olsun diye mi bize geldiniz? Biz ikinize de inanacak değiliz” dediler. Firavun, “Bütün usta sihirbazları bana getirin” dedi. Nihayet sihirbazlar geldiği zaman Musa onlara, “Ne atacaksanız atın” dedi. Vaktaki onlar atıldılar. Musa dedi ki: “Bu, sizin getirdiğiniz şey, sihirdir. Allah, şüphesiz ki onun boş olduğunu ve

asılsızlığını meydana çıkaracaktır. Allah elbet fesatçıların işini ıslah etmez. Allah, mücrimlerin hoşuna gitmese de hakkın hak olduğunu kelimeleriyle ispat eder **(Yunus 78-79-80-81-82)**

Neticede Musa'ya -onlar da " Firavunun ve yöneticilerinin kendilerine çeiktirecekleri sıkıntılara hedef olarak - bir kısım gençlerden başka iman eden olmadı. Çünkü Firavun o yerde cidden galipti ve cidden aşırı gidenlerdendi **(Yunus 83)**

Musa dedi ki: Ey kavmim, eğer siz gerçekten Allah'a iman ettiyseniz, O'na (ihlas ile) teslim olmuş müslümanlar iseniz, artık ancak O'na güvenip dayanın" Onlar da şöyle dediler: "Biz yalnız Allah'a güvenip dayandık. Ey Rabbimiz, bizi o zalimler güruhuna bir fitne mevzuu yapma ve bizi rahmetinle o kâfirler güruhundan kurtar **Yunus 84-85-86)**

Musa'ya ve kardeşine: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın. O evlerinizi namazgâh yapın. (Oralarda) dosdoğru namaz kılın. (Ey Musa), müminleri müjdele" diye vahyettik **(Yunus 87)**

Musa, "Ey Rabbimiz, dedi, hakikaten sen Firavun'a ve yöneticilerine dünya hayatında zinetler ve mallar verdin; senin yolundan saptırırsınlar diye mi ey Rabbimiz? Sen onların mallarını yok et. Rabbimiz, kalplerini şiddetle sık ki onlar o çetin azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyeceklerdir" (Allah) dedi ki: " İkinizin de duası kabul olunmuştur. O halde yine istikâmette (doğru hareketinizde) devam edin. Sakın bilmeyenlerin yoluna uymayın **(Yunus 88-89)**

İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Firavun, hemen askerleriyle beraber, zulmederek ve haddi aşarak peşlerine düştü. Nihayet su onu boğmaya başlayınca (şöyle) dedi; "İnandım. Gerçekten isrâiloğullarının iman ettiğinden başka tanrı yokmuş. Ben de müslümanlardanım" Şimdi mi (iman ediyorsun)? Hâlbuki sen bundan evvel isyan etmiş, daima fesatçılardan olmuştun! Biz de bu gün seni (cansız bir) beden olarak bırakacağız ki arkadan geleceklere ibret olasın. Bununla beraber insanlardan birçoğu bizim ayetlerimizden cidden gafildir **(Yunus 90-91-92)**

Celalim hakkı için, biz isrâiloğullarını çok güzel bir yurda yerleştirmiştik. Onlara en temiz nimetlerimizden rızıklar vermiştik. Fakat kendilerine ilim gelinceye kadar ihtilafa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında ihtilâf etmekte oldukları şeyler hakkında kıyamet günü hükmünü verecektir (**Yunus 93)**

Eğer sana indirdiğimizden şüphede isen, senden evvel kitap okuyanlara sor. Andolsun ki hak sana Rabbinden gelmiştir. O halde sakın şüphecilerden olma. Sakın Allah'ın ayetlerini yalan sayanlardan olma. Sonra, zarara uğramışlardan olursun. Üzerlerine Rabbinin kelimesi hak olmuş bulunanlar (yok mu?) Onlar, kendilerine

herhangi bir ayet (mucize) gelmiş olsa dahi, acıklı bir azabı görmedikçe iman etmezler (**Yunus 94-95-96-97**)

Azabımız gelip çattığı zaman iman edip de bu imanı kendisine fayda vermiş bir memleket bulunsaydı ya! (Bu, asla vaki olmamıştır.) Ancak **Yunus**’un kavmi müstesnadır ki, bunlar iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını uzaklaştırıp giderdik ve onları muayyen bir müddete kadar dünya hayatından faydalandırdık (**Yunus 98**)

Eğer Rabbin dileyseydi yeryüzündeki insanların hepsi, topyekün elbette iman ederdi. Böyle iken sen, hepsi mümin olsunlar diye insanları zorlayıp duracak mısın? Allah’ın izni olmadan hiçbir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. O, akıllarını kullanmayanlara murdarlık verir (**Yunus 99-100**)

De ki: “Göklerde ve yerde neler var, bakın” Fakat bunca ayetler (ibretler) ve uymalar, iman etmeyecekler güruhuna fayda vermez (**Yunus 101**)

Onlar, kendilerinden evvel geçmiş kavimlerin o acıklı günleri gibi (bir günden başkasını mı bekliyorlar? De ki: “Haydi bekleyin. Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim” Nihayet biz resullerimizi ve iman edenleri selamete erdiririz. Böylece müminleri kurtarmak, üzerimizde bir haktır (**Yunus 102-103**)

Ey insanlar, eğer benim dinimden bir şüphede iseniz, (iyice bilin ki) ben Allah’ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam. Ancak sizin canınızı alacak olan Allah’a kulluk ederim. Bana müminlerden olmam emredilmiştir” de! Ve yüzünü tevhit dinine döndür, sakın müşriklerden olma. Allah’ı bırakıp da sana ne fayda ne de zarar veremeyecek olan nesnelere tapma! Eğer böyle yaparsan o takdirde şüphesiz ki, sen, (kendine) yazık etmişlerden olursun (**Yunus 104-105-106**)

Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu, O’ndan başka giderecek hiçbir kimse yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O’nun fazlını geri çevirecek hiç bir kuvvet de yoktur, O, bunu kullarından dilediğine eriştirir. O; çok affeden ve çok merhamet edendir (**Yunus 107**)

De ki: “Ey insanlar, size Rabbinizden hak gelmiştir. Artık kim hidayeti kabul ederse, o ancak kendi yararı için hidayete ermiş, kim de saparsa o da yalnız kendi zararına sapmış olur. Ben sizin başınızda bir bekçi de değilim (**Yunus 108**)

Sana her ne vahyediliyorsa ona tabi ol. Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hâkimlerin en hayırlısıdır (**Yunus 109**)

HUD SURESİ

Bu sure, **113** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Râ. Bu öyle bir kitaptır ki, ayetleri muhkem kılınmış, sonra da apaçık bildirilmiş, her işi hikmetle yapan, her şeyden kemâliyle haberdar olan Allah tarafından indirilmiştir (**Hud 1**)

Ta ki Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Şüphesiz ben size O'nun tarafından bir uyarıcı ve müjdeciyim ve ta ki Rabbinizden mağfiret isteyin, sonra O'na tevbe edin ki sizi belirlenmiş bir müddete kadar güzel nimetleriyle faydalandırsın, her fazilet sahibine kendi fazlını versin. Eğer yüz çevirirseniz ben sizin başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkarım. Dönüşünüz ancak Allah'adır. O herşeye hakkıyla kadirdir (**Hud 2-4**)

Haberiniz olsun ki ondan (o peygamberden düşmanlıklarını) gizlemeleri için göğüslerini dürüp bükler. Elbiseleriyle örtündükleri zaman da (hallerine) dikkat et. (Hâlbuki) Allah, onların gizleyeceklerini de, açığa vuracaklarını da biliyor. Çünkü O, kalplerdekini bilir (**Hud 5**)

Yerde yürüyen hiçbir canlı hariç olmamak üzere rızıkları Allah'ın üstünedir. Onların duracak yerlerini de, emanet edilen yerlerini de O bilir. (Bunların) hepsi (ve bütün halleri) o apaçık kitaptadır (**Hud 6**)

O, hanginizin amelinin daha güzel olduğu (hususunda) sizi imtihan etmek için gökleri ve yeri altı günde yaratandır. Arşı su üstünde idi. Andolsun ki, “ölümünden sonra muhakkak diriltileceksiniz” dersin, kâfir olanlar mutlaka “Bu, apaçık bir aldatmadan başka (bir şey) değildir” derler (**Hud 7**)

Andolsun ki biz kendilerine gelecek azabı sayılı bir müddete kadar ertelese, mutlaka diyeceklerdir ki; “Bunu alıkoyan da ne?” Haberiniz olsun ki azap bunlara geleceği gün, kendilerinden döndürülecek değildir. Eğlenceye alageldikleri şey onları çepeçevre kuşatmıştır (**Hud 8**)

İnsana tarafımızdan bir rahmet tattırıp da sonra bunu kendisinden çekip alıversek, andolsun o, ümidini kesen bir adam, bir nankör olur. Şayet kendisine dokunan bir dertten sonra ona nimeti tattırırsak, andolsun “Benden kötülükler uzaklaşıp gitti” diyecek. Çünkü o artık şımarıktır, böbürlenendir. (Dertlere) göğüs gerip de güzel

güzel amelde bulunanlar böyle değildir. Mağfiret ve büyük mükâfat işte bunlar içindir **(Hud 9-10-11)**

Şimdi sen müşriklerin, belki: “Ona gökten bir hazine indirilseydi yahut maiyetinde bir de melek gelseydi ya” demelerinden dolayı, sana vahyolunandan bir kısmını, bu yüzden yüreğin daralarak, hemen terk mi edivereceksin? Sen ancak bir uyarıcısın. Allah ise her şeye hakkıyla vekildir **(Hud 12)**

Yoksa Kur’anı kendisi mi uydurdu diyorlar? De ki: “O halde haydi siz de onun sureleri gibi on sure getirin, düzme ve uydurma olarak? Allah’tan başka çağırabileceğiniz herkesi de çağırın, eğer iddianızda doğru iseniz **(Hud 13)**

Eğer bunun üzerine onlar da size cevap veremedilerse bilin ki, demek, o (Kur’an) ancak Allah’ın ilmiyle indirilmiştir. (O Allah ki) hakikaten kendisinden başka hiç bir Tanrı yoktur. Artık siz müslüman oluyor musunuz? **(Hud 14)**

Kim dünya hayatını ve onun zinetini arzu ederse, onların yaptıklarının karşılığını burada tamamen öderiz. Onlar bu hususta bir haksızlığa uğratılmazlar. Onlar öyle kimselerdir ki, ahirette kendilerine ateşten başka bir şey yoktur. İşledikleri şeyler, orada boşa gitmiştir. Zaten yaptıkları şeyler, hep boştur **(Hud 15-16)**

(Yalnız dünya hayatını arzu eden kimse), Rabbinin açık bir delili üzerinde bulunup da ardınca yine ondan bir şahit gelen, ondan önce de bir rehber ve bir rahmet olmak üzere Musa’nın kitabı olan kimse gibi midir ki, böyle olanlar ona (Kur’ana) inanırlar. Herhangi bir güruh onu tanımazsa, ona vaadedilmiş yer ateştir. Sen de bundan şüphe içinde olma. Çünkü o, haktır. Rabbindendir. Fakat İnsanların çoğu iman etmezler **(Hud 17)**

Allah’a karşı yalan düzenden daha zalim kimdir? Onlar Rablerine arzedilecekler. Şahitler de, “İşte bunlar Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir” diyecek. Haberiniz olsun ki, Allah’ın laneti zalimlerin tepesindedir. Öyle zalimler ki, insanları Allah’ın yolundan vazgeçirir, onu eğriltmek isterler. Onlar ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir **(Hud 18-19)**

Onlar yeryüzünde Allah’ı aciz bırakabilecek değillerdir. Kendilerini Allah’tan kurtaracak hiçbir hamileri de yoktur. Onların azabı kat kat olacaktır. Çünkü onlar (hakkı) işitmeye kadir olamazlardı, onu göremezlerdi de. Onlar, nefislerine ziyan edenlerdir. Uydurmakta oldukları şeyler (putlar) da kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır. Şüphesiz onlar Ahirette en çok zarar görenlerin ta kendileridir **(Hud 20-21-22)**

İman edip de güzel ameller yapanlara, huşu ve tevazuyla Rablerine bağlananlara gelince, işte onlar cennetlik olanlardır. Onlar, orada ebedi kalıcıdırlar **(Hud 23)**

Bu iki zümrenin hali kör ve sağır ile gören ve işitenin hali gibidir. Bunlar, birbirine denk olurlar mı hiç? Hâlâ iyi düşünmeyecek misiniz? **(Hud 24)**

Andolsun ki biz, Nuh’u kavmine peygamber olarak gönderdik. O şöyle demişti: “Şüphesiz ki ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım. Allah’tan başkasına ibadet etmeyin. Hakikat, ben sizin başınıza acıklı bir günün azabının gelmesinden endişe ediyorum **(Hud 25-26)**

Bunun üzerine kavminden, küfredenlerin ileri gelenleri, “sen de bizim gibi bir insansın. Aşağı tabakadan ve basit görüşlü olanlarımızdan başkasının sana tabi olduğunu görmüyoruz. Sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Biz sizi aksine yalancılar zannediyoruz” dediler **(Hud 27)**

(Nuh) dedi ki; “Ya ben, Rabbinden gelen apaçık bir delil üzerinde isem? O, bana katından bir rahmet vermiş de, o, sizden gizli bırakılmış ise? Söyleyin bana ey kavmim, kendiniz hoş görmeyip dururken, sizi onu kabule zorlayıp duracak mıyız? **(Hud 28)**

Ey kavmim, bundan dolayı sizden hiç bir mal istemiyorum. Benim mükâfatım ancak Allah’tandır ve ben iman edenleri kovacak da değilim. Çünkü onlar muhakkak ki Rablerine kavuşacaklardır, Ancak ben sizi cahillik eder bir topluluk görüyorum. Ey kavmim, ben onları kovarsam Allah’a karşı bana kim yardım eder, hiç düşünmez misiniz? Ben size, “Allah’ın hazineleri benim yanımdadır” demiyorum. Ben gaybı bilmem. “Ben bir meleğim” de demiyorum. Bununla beraber gözlerinizin hor gördüğü kimseler hakkında “Allah onlara kesinlikle bir hayır vermez” de diyemem. Allah onların içlerindeki en iyi bilendir. (Eğer onları tardedersen), o takdirde gerçekten, zalimlerden olmuş olurum **(Hud 29-30-31)**

Dediler ki: “Ey Nuh, bizimle cidden uğraştın. Bizimle olan bu mücadelede ileri de gittin. Eğer sen doğru söyleyen kimselerden isen, bizi tehdit edip durduğun azabı haydi getir bize!” (Nuh da): Dilerse onu size ancak Allah getirir. Siz (onu) aciz bırakabilecekler değilsiniz” dedi. Eğer Allah sizi helak etmeyi dilemişse, ben sizin iyiliğinizi arzu etmiş olsam bile, bu nasihatim size fayda vermez. O, sizin Rabbinizdir ve nihayet ancak O’na döndürüleceksiniz **(Hud 32-33-34)**

(Habibim) belki “Onu kendiliğinden uydurdu” derler. De ki: “Eğer ben onu kendim uydurdumsa günahı benim üstüme olsun. Hâlbuki ben sizin irtikâp edegeldiğiniz şeylerden uzağım **(Hud 35)**

Nuh'a şu hakikat vahyolundu: “Kavminden gerçek iman etmiş olanlardan başkası asla iman etmeyecekler. O halde işleye geldikleri şeyden tasalanma **(Hud 36)**

Bizim nezaretimiz ve vahyimiz ile gemi yap. Zulmedenler hakkında bana bir şey söyleme. Çünkü onlar suda boğulmuşlardır **(Hud 37)**

Nuh O gemiyi yapıyordu. Kavminden herhangi bir güruh yanından geçtikçe, onunla eğleniyorlardı. Dedi ki: “Eğer bizimle eğlenirseniz, biz de sizinle bu eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz! Artık kendisini rüsvay edecek azabın kime gelip çatacağını, daimi azabın da kimin başına geleceğini ileride bileceksiniz **(Hud 38-39)**

Nihayet emrimiz gelip de fırın kaynadığı zaman, dedik ki: “Her birinden ikişer çift ile aleyhinde söz geçmiş (helakleri takdir edilmiş) olanlar müstesna, aileni ve iman edenleri, içine yükle” Zaten onun yanındaki az sayıda insandan başkası da iman etmemişti **(Hud 40)**

Nuh dedi ki: “Bininiz içerisine. Onun akması da, durması da Allah'ın adıyladır. Muhakkak ki Rabbim çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir **(Hud 41)**

O gemi bunları dağlar gibi dalgalar içinden akıtıp götürüyordu. Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna bağırdı; “Evladım! Gel bizim yanımıza sen de bin, kâfirler ile beraber olma” O, dedi ki; “Bir dağa sığınırım, o beni sudan korur. “Nuh da şöyle dedi. “Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyici olan kendisinden başka, hiçbir koruyucu yoktur.” Derken ikisinin arasına dalga girdi, o da boğulanlardan oldu **(Hud 42-43)**

Denildi ki: Ey arz suyunu yut, ey gök sen de tut. “Su kesildi, iş bitirildi. (Gemi de) Cudi üzerine durdu. O zalimler gürûhuna, “(Allah'ın rahmetinden) uzak olsunlar” denildi **(Hud 44)**

Nuh Rabbine dua edip dedi ki; “Ya Rabbi, benim oğlum da şüphesiz benim ailemdendir. Senin, vaadin elbette haktır. Ve sen, hâkimlerin hâkimesin” Allah da şöyle buyurdu: “Ey Nuh, o katiyen senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iştir. O halde, bilgin olmayan bir şeyi benden isteme. Seni, cahillerden olmaktan kesinlikle men ederim” Nuh da şöyle dedi: “Ya Rabbi, ben bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve affetmezsen, hüsrana düşmüşlerden olurum **(Hud 45-46-47)**

Denildi ki: “Ya Nuh, sana ve beraberinde bulunan ümmetlere, bizden bir selamla ve bereketlerle in. Başka ümmetler vardır ki, biz onları da faydalandıracağız ve sonra onları bizden gelen acıklı bir azap çarpacaktır **(Hud 48)**

Bunlar gayb haberlerindendir ki, sana onları vahyediyoruz. Onları bundan evvel ne sen biliyordun, ne kavmin. O halde, sen de katlan. Akıbet, hiç şüphesiz müttakiler içindir **(Hud 49)**

Ad kavmine de kardeşleri Hud'u gönderdik: "Ey kavmim, dedi, Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka hiçbir tanrınız yok. Siz, yalan düzenlerden başkası değilsiniz. Ey kavmim, ben buna mukabil sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım, beni yaratandan başkasına ait değildir. Hâlâ akıllanmayacak mısınız? **(Hud 50-51)**

Ey kavmim Rabbinizden mağfiret isteyin. Sonra yine O'na tevbe edin ki üstünüze gökten bol bol (yağmur) göndersin, kuvvetinize kuvvet katıp artırsın. Günahkârlar olarak yüz çevirmeyin **(Hud 52)**

Dediler ki: Ey Hud, sen bize açık bir mucize getirmedin. Biz de senin sözünle tanrılarımızı bırakacak değiliz. Sana inanacak da değiliz. Biz, "tanrılarımızdan kimi seni fena çarpmış" demekten başka bir şey söylemeyiz. Hud dedi: "Allah'ı hakiki şahit gösteririm ve siz de şahit olun ki ben sizin Allah'tan başka O'na ortak tutmakta devam ettiğiniz şeylerden katiyen uzağım. Artık bana topyekün, istediğiniz tuzağı kurun, sonra bana mühlet de vermeyin. Şüphesiz ki ben, kendimin de, sizin de Rabbiniz olan Allah'a güvenip dayandım. Yürür hiç bir mahlûk hâriç olmamak üzere (hepsinin) alnından tutan O'dur. Benim Rabbim hakikaten sırat-ı müstakim üzerindedir **(Hud 53-54-55-56)**

Eğer şimdi yüz çevirirseniz (ne diyeyim?) Ben size ne ile gönderilmişsem işte size onu tebliğ ettim. Rabbim sizin yerinize diğer bir kavmi getirir ve O'na hiçbir surette zarar veremezsiniz. Şüphesiz ki benim Rabbim her şeyin üstünde bir gözeticidir **(Hud 57)**

Vakta ki (azap) emrimiz geldi. Hud'u ve beraberindeki müminleri, bizden bir rahmet olarak, selamete erdirdik, onları ağır azaptan kurtardık. İşte Ad kavmi! Onlar, Rablerinin ayetlerini bilerek inkâr ettiler, peygamberlerine asi oldular, inatçı her zorbanın emri ardınca gittiler. Onlar bu, dünyada da, kıyamet gününde de, lanete uğradılar. Haberiniz olsun ki Ad kavmi, Rablerini inkâr ettiler. Haberiniz olsun ki Hud'un kavmi olan Ad'e (rahmeti ilahiyeden) uzaklık verildi **(Hud 58-59-60)**

Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiçbir tanrınız yoktur. O, sizi topraktan meydana getirdi, sizi orada ömür geçirmeye yahut imara memur etti. O halde O'ndan mağfiret isteyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz ki Rabbim çok yakındır, duaları kabul edendir" Onlar dediler ki: "Ey Salih, sen bundan evvel içimizde ümit beslenen bir zat idin. Şimdi atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan bizi vazgeçirmek mi

istiyorsun? Senin bizi davet ettiğin şey hakkında gerçekten şek ve şüphe içindeyiz **(Hud 61-62)**

Salih dedi ki: “Ey kavmim, ya ben Rabbimden apaçık bir delil üzerinde isem ve O, kendinden bana bir rahmet vermişse? Ne dersiniz? O halde Allah’tan, eğer O’na isyan edersem, beni kim koruyabilir? Demek, siz beni ziyana uğratmaktan, bunu bana karşı arttırmaktan başka bir şey yapmayacaksınız **(Hud 63)**

Ey kavmim, işte size bir ayet (mucize) olmak üzere Allah’ın şu dişi devesi! Serbest bırakın onu. Allah’ın arzında yesin. Ona fenalık edip dokunmayın. Aksi halde sizi yakın bir azap yakalar. Derken onu, ayaklarını keserek öldürdüler. Bunun üzerine (Salih) dedi ki: “Memleketinizde üç gün daha yaşayın, işte bu, yalan çıkarılamayacak bir tehdittir **(Hud 64-65)**

Vakta ki, emrimiz geldi, Salih de, onun maiyetinde iman etmiş olanları da tarafımızdan bir esirgeme olarak o günün rüsvaylığından kurtardık. Şüphesiz ki senin Rabbin, O, çok kuvvetlidir, mutlak galiptir. O zalimleri ise korkunç bir ses alıp götürdü de yurtlarına diz üstü çöken kimseler oluverdiler. Sanki orada hiç oturmamışlardı. Haberiniz olsun ki Semud, hakikaten Rablerine küfrettiler, dikkat edin ki Semud’a rahmeti ilahiyeden uzaklık verilmiştir **(Hud 66-67-68)**

Celâlim hakkı için, elçilerimiz, İbrahim’e müjde ile gelip “selam” dediler. O da, “selam” dedi ve hiç beklemeden gidip onlara kızartılmış bir buzağı getirdi. İbrahim onların ellerinin buna uzanmadığını görünce durumlarından hoşlanmadı ve onlardan dolayı, gizli bir endişe duydu. Onlar, korkma dediler, çünkü biz Lut kavmine gönderildik” (İbrahim in) karısı ayakta idi. Bu söz üzerine güldü. Biz de ona İshak’ı, İshak’ın ardından da torunu Yakub’u müjdeledik **(Hud 69-70-71)**

Kadın, “Vay, kendim bir kocakarı, şu zevcim de bir ihtiyar iken, ben mi doğuracak mıyım? Bu, cidden çok şaşılacak bir şey!” dedi. (Elçi melekler de): “Allah’ın emrine (işine) mi şaşıyorsun? Ey ev ahalisi, Allah’ın rahmeti, bereketleri sizin üzerinizdedir. Şüphe yok ki O, hamîd ve meciddir” (dediler) **(Hud 72-73)**

Vakta ki İbrahim’den o korku gitti, kendisine bir de müjde geldi. (Şimdi o), Lut kavmi hakkında adeta bizimle mücadeleye başladı. Çünkü İbrahim cidden yumuşak huylu, yüreği yanık, kendisini tamamen Allah’a vermiş biri idi **(Hud 74-75)**

Ey İbrahim, bundan vazgeç. Zira hakikat şudur; Rabbinin emri gelmiştir. Onlara muhakkak reddolunamayacak bir azap gelip çatacaktır” Vakta ki elçilerimiz Lut’a geldi. O, bunlar yüzünden kaygıya düştü, bunlar yüzünden göğsü daraldı ve: “Bu çetin bir gündür” dedi **(Hud 76-77)**

(Lut un) kavmi, kendisine doğru koşarak yanına geldi. Onlar daha evvelden kötülükleri işlemeye alışmış kimselerdi. (Lut), “Ey kavmim, işte kızlarım. Sizin için onlar daha temiz. Artık Allah’tan korkun. Beni misafirlerimin yanında küçük düşürmeyin: İçinizde akli başında olan bir kimse de mi yok?” dedi. Dediler ki; “Andolsun, senin de bildiğin gibi, bizim senin kızlarında hiçbir hakkımız yok. Sen bizim, neyi dilediğimizi elbette biliyorsun. (Lut) şöyle dedi: “Size yetecek bir kuvvetim olsaydı keşke! . Yahut sarp bir kaleye sığınabilseydim **(Hud 78-79-80)**

Elçi melekler; “Ya Lut, emin ol, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana katiyen dokunamazlar. Sen hemen, gecenin bir kısmında ailenle yürü. İçinizden hiç biri geri kalmasın; Yalnız karın müstesna. Çünkü onlara isabet edecek azap, ona da çarpacaktır. Onlara vaadolunan helak zamanı, sabahdır. Sabah vakti yakın değil mi?” dediler **(Hud 81)**

Emrimiz geldiği zaman o memleketin üstünü altına getirdik ve tepelerine, balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık ki onlar, Rabbinin katında hep damgalanmışlardı. Onlar zalimlerden uzak değildir **(Hud 82-83)**

Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. O dedi ki: “Ey kavmim, Allah’a kulluk edin. Sizin Ondan başka hiçbir tanrınız yoktur. Ölçüyü, tartıyı eksik tutmayın. Ben sizi gerçekten bir hayır içinde görüyorum. Şüphesiz ki ben, bir gün hepinizi çepeçevre kuşatacak olan bir azaptan korkmaktayım. Ey kavmim, ölçüde ve tartıda adaleti yerine getirin. İnsanların eşyasını eksiltmeyin. Yeryüzünde fesatçılar olarak fenalık yapmayın. Eğer mümin kimseler iseniz, Allah’ın bıraktığı kâr, sizin için daha hayırlıdır. (Bununla beraber), ben sizin üzerinizde bir bekçi de değilim **(Hud 84-85-86)**

Dediler ki: “Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeylerden yahut mallarımızda, ne dilersek onu yapmamızdan vazgeçmemizi, sana namazın mı emrediyor? Aslında sen, yumuşak huylu ve akli başında bir adamsın **(Hud 87)**

“Ey kavmim, dedi, ya ben Rabbinden (gelen) apaçık bir bürhan üzerinde isem ve O, bana katından güzel bir rızık ihsan etmiş ise, buna ne dersiniz? Size yasak etmeme rağmen, size muhalefet etmek istemiyorum. Ben gücümün yettiği kadarı ile ıslahtan başka bir şey istemiyorum. Muvaffak olmam da ancak Allah’ın yardımı iledir. Ben yalnız O’na tevekkül eder ve yalnız O’na yönelirim. Ey kavmim, bana düşmanlığınız, Nuh kavminin, ya Hud kavminin yahut Salih kavminin başlarına gelenler türünden, size bir musibet getirmesin. Lut kavmi de sizden uzak değil. Rabbinize istiğfar edin ve tevbe edin. Çünkü Rabbin rahim ve vedûddur **(Hud 88-89-90)**

Dediler ki; “Ey Şuayb, biz senin söylediklerinden çoğunu iyice anlamıyoruz. Seni de içimizde cidden zayıf görüyoruz. Eğer kabilen olmasaydı muhakkak ki seni taşla öldürürdük. Sen bizden üstün bir şeref sahibi değilsin (**Hud 91**)

(Şuayb) dedi ki; “Ey kavmim, size göre benim kabilem Allah’tan daha mı şerefli ki O’nu arkanıza atılmış bir şey edindiniz? Benim Rabbim, şüphesiz ne yaparsanız hepsini çepeçevre kuşatıcıdır. Ey kavmim, elinizden geleni yapın. Ben de, yaparım. Rüşvay edecek azabın kimin başına geleceğini ve yalancının kim olduğunu yakında bileceksiniz! Gözetleyin, ben de sizinle beraber gözetliyorum (**Hud 92-93**)

Vakta ki emrimiz geldi. Hem Şuayb, hem onun beraberinde iman etmiş olanları bizden bir rahmet olarak kurtardık. Zulmedenleri ise korkunç bir ses yakaladı ve onlar yurtlarında diz üstü çöke kaldılar. Sanki onlar orada hiç oturmamışlardı. Haberinizi olsun ki Semud rahmeti ilahiyeden nasıl uzaklaştıysa, Medyen’e de öylece bir uzaklık verildi (**Hud 94-95**)

Celalim hakkı için biz Musa’yı da, Firavun’a ve onun ileri gelen yöneticilerine mucizelerimizle ve apaçık bir hüccetle gönderdik. Ama onlar yine Firavunun emrine tabi oldular. Hâlbuki Firavunun emri hiç de “reşit” değildi. O, kıyamet günü kavminin önüne düşecektir. Artık o, bunları (suya götürür gibi) ateşe götürür. Varacakları o yer ne kötü bir yerdir! Bu dünyada da, kıyamet gününde de, onlar lanete tabi tutuldular. (Kendilerine) verilen bu vergi ne kötü vergidir (**Hud 96-97-98-99**)

Sana, kıssa olarak bildirmekte olduğumuz bu haberler, helak olmuş memleketlerin haberlerindendir ki, onların kiminin izleri ayakta kalmış, kimi de biçilmiş ekin gibi yok olmuştur. Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi nefislerine zulmettiler. Allah’ın dışında taptıkları yalancı tanrılar, Rabbinin azap emri geldiği zaman, onlara hiçbir fayda vermedi. Zıyanlarını artırmaktan başka bir şeye yaramadı (**Hud 100-101**)

Rabbinin yakalayışı, ahalisi zulmeder halde bulunan memleketleri yakaladığı zaman, işte böyle olur. Şüphesiz ki, O’nun çarpması pek acıklıdır, pek çetindir. Bunda, ahiret azabından korkanlar için, kati birer ibret vardır. O, bütün insanların bir arada toplanmış olacakları bir gündür. O, istisnasız bütün insanların hazır olacakları bir gündür. Biz onu, kıyamet gününü ancak sayılı bir müddet için erteleriz (**Hud 102-103-104**)

Gelecek olan o günde, Allah’tan izinsiz hiçbir kimse konuşamaz. Artık, onlardan kimi şaki, kimi de saiddir. Şaki olanlara gelince, onlar ateştedirler ki, orada çok feci bir nefes alıp vermeleri vardır onların. Gökler ve yer durdukça, orada ebedi kalıcıdırlar. Rabbinin dilediği müddet müstesna. Çünkü Rabbin ne dilerse, onu hakkıyla

yapandır. Said olanlara gelince, onlar da cennettedirler. Rabbinin dilediği müddet müstesna olmak üzere, gökler ve yer durdukça onlar orada ebedi kalıcıdırlar. Bu bir lütuf ve ihsandır ki, tükenip kesilmesi yoktur (**Hud 105-106-107-108**)

Artık onların tapmakta oldukları şeylerden şüphe içinde olma. Onlar, daha önceleri ataları nasıl tapıyor idiyseler, tıpkı onlar gibi tapıyorlar. Biz de elbet nasiplerini eksiksiz vereceğiz (**Hud 109**)

Andolsun ki biz, Musa'ya o kitabı verdik de, onun hakkında da ihtilaf edildi. Eğer Rabbinden bir söz (kader) geçmiş olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilmiş, iş bitmişti bile. Muhakkak ki onlar bu Kur'andan yana şiddetli bir tereddüt ve şüphe içindedirler: Şüphesiz Rabbin, her birinin amellerini onlara tam verecektir. Çünkü O, onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır (**Hud 110-111**)

O halde sen (ey Resulüm) beraberindeki tevbe edenlerle birlikte, emrolunduğun şekilde dosdoğru hareket et. Aşırı gitmeyin. Çünkü O, ne yaparsanız hakkıyla görendir. Bir de zulmedenlere meyletmeyin. Sonra size ateş çarpar. Zaten sizin Allah'tan başka yardımcılarınız yoktur. Sonra yardım göremezsiniz (**Hud 112-113**)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin yakın saatlerinde dosdoğru namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri giderir. Bu, iyi düşünenlere bir öğüttür. Sabret, zira Allah, muhsinlerin mükâfatını zayi etmez (**Hud 114-115**)

Sizden önceki devirlerde, yeryüzünde fesat çıkarmaktan vazgeçirmeye çalışacak fazilet sahibi kimseler bulunmalı değil miydi? (Onlar) içinden kurtardıklarımız, pek azdır. Zalim olanlar ise, yalnız kendilerine verilen dünyevi refahın ardına düştüler. Onlar, günahkâr insanlardı (**Hud 116**)

Senin Rabbin -ahalisi ıslahçı davranırken- o memleketleri, sırf zulüm yüzünden imha edecek değildi ya. Eğer Rabbin dileseydi, bütün insanları muhakkak ki bir tek ümmet yapardı. Onlar ihtilaf edici bir halde (işte böylece) devam edip gideceklerdir. Rabbinin, rahmetine mazhar ettiği kimseler müstesna. (Allah) onları bunun için yaratmıştır. Bununla beraber Rabbinin şu sözü de tastamam yerine gelmiştir: “Celâlim hakkı için cehennemi bütün insan ve cinlerden dolduracağım” (**Hud 117-118-119**)

Peygamberlerin haberlerinden kendisi ile kalbini (tatmin) ve tespit edip sağlamlaştıracığımız her çeşidi, sana kıssa olarak anlatıyoruz. Bunda, senin için hak, müminler için bir öğüt ve hatırlatma geldi (**Hud 120**)

İman etmeyenlere de ki; “Elinizden geleni (gücünüzün yettiğini) yapın. Biz de elbette çalışacağız. Bekleyin, biz de mutlaka bekliyoruz! Göklerin ve yerin gaybı

Allah'ındır. Her iş O'na döndürülür. Öyle ise O'na ibadet et, O'na tevekkül et. Senin Rabbin, yapmakta olduğunuz şeylerden gafil değildir (**Hud 121-123**)

YUSUF SURESİ

Bu sure **111** ayet olup Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Râ. Bu, mübin (açıklayıcı) olan kitabın ayetleridir. Gerçekten biz onu, akıl erdiresiniz diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik (**Yusuf 1-2**)

Biz sana bu Kur'anı vahyetmek suretiyle en güzel kıssayı anlatacağız. Sen ise, daha evvel bundan hiç haberdar olmayanlardan idin (**Yusuf 3**)

Hani Yusuf babasına, "Babacığım, gerçekten ben, onbir yıldız ile güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki onlar bana secde ediyorlar" demişti (**Yusuf 4**)

(Babası Yakup) dedi ki: "Evladım, rüyanı kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insanın apaçık bir düşmanıdır. Rabbin seni öylece rüyada gördüğün gibi beğenip seçecek, sana rüya tabirine ait bilgi verecek. Sana karşı da, Yakup hanedanına karşı da, nimetlerini -daha evvelden ataların İbrahim'e ve İshak'a tamamladığı gibi- tamamlayacaktır. Şüphesiz ki, Rabbin her şeyi bilendir, tam hüküm ve hikmet sahibidir (**Yusuf 5-6**)

Andolsun ki Yusuf'un ve biraderlerinin kıssasında (onları) soranlar için nice ibretler bulunmaktadır. Hani onlar, şöyle demişlerdi: "Yusuf'la kardeşi, babasının yanında, muhakkak bizden daha sevgilidir. Hâlbuki biz, kuvvetli bir cemaatiz. Babamız, mutlaka açık bir yanlışlık içindedir (**Yusuf 7-8**)

Yusuf'u öldürün yahut onu, uzak ve ıssız bir yere atın ki, babanızın teveccühü yalnız size münhasır olsun ve siz, ondan sonra, salih bir zümre olasınız" İçlerinden bir sözcü, "Yusuf'u öldürmeyin, onu bir kuyunun dibine bırakın da, yolun kafilesinden biri, onu alsın. Eğer, mutlaka yapacaksanız bari böyle yapın (**Yusuf 9-10**)

Onlar dediler ki: "Ey babamız, sen bize Yusuf'u niye güvenmiyorsun? Hâlbuki biz onun elbet iyiliğini isteyenleriz. Yarın onu bizimle beraber gönder de, bol bol yesin oynasın. Şüphesiz biz onun koruyucularıyız (**Yusuf 11-12**)

Babaları dedi ki: "Onu götürmeniz muhakkak ki beni endişeye düşürür. Siz ondan gafil iken, onu kurdun yemesinden korkarım" Onlar da dediler ki: "Andolsun ki, biz

böyle kuvvetli bir cemaat iken, onu bir kurt yer ise, hiç şüphesiz hüsrana uğrayanlardan olmuş oluruz (**Yusuf 13-14**)

Nihayet vakta ki, onu götürdüler, onu kuyunun dibine bırakmayı elbirlik kararlaştırdılar. Biz de kendisine: “Andolsun ki, sen onlara, hiç farkında değillerken, bu işlerini haber vereceksin” diye vahyettik (**Yusuf 15**)

Akşam, ağlaya ağlaya babalarına geldiler: “Ey babamız, dediler, hakikaten biz, koşu yarışması yapmak için gittik. Yusuf’u da, eşyamızın yanına bırakmıştık. (Bir de ne görelim), onu kurt yemiştir! Biz doğru söyleyen kimseler olsak da, sen bize inanmazsın. “Bir de üstüne sahte bir kan bulaştırılmış olan gömleğini getirdiler. (Yakup) dedi ki: “Hayır, nefisleriniz sizi aldatıp, (böyle feci) bir işe sürüklemiş. Artık bana düşen güzel bir sabırdır. Sizin anlatışınıza karşı, yardımına sığınılacak olan, (ancak) Allah’tır (**Yusuf 16-18**)

Bir yolcu kafilesi gelip, sakalarını kuyu başına yolladı. O da, kovaşını sarkıttı. “Aaa, müjde! İşte bir çocuk!” dedi. Onu, bir ticaret malı olarak sakladılar. Allah ne yapacaklarını pekiyi biliyordu. Onu, değersiz bir fiyata, birkaç dirheme sattılar. Onlar, ona fazla değer vermemişlerdi (**Yusuf 19-20**)

Onu satın alan Mısırlı, karısına dedi ki: “Bunun yerini şerefli tut. Umulur ki, bize faydası dokunur. Yahut onu evlat ediniz. İşte Yusuf’u böylece, yeryüzünde yerleştirdik ve ona, rüyaların tabirini öğrettik. Allah, emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler (**Yusuf 21**)

O, tam erginlik çağına girince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte, iyi hareket edenleri, biz böyle mükâfatlandırırız (**Yusuf 22**)

Onun bulunduğu evdeki (kadın) onun nefsinden murad almak istedi, kapıları sımsıkı kapadı ve “sana söylüyorum, beri gel” dedi. O ise, “Allah’a sığınırım, doğrusu o benim efendimdir. O, bana güzel bir mevki vermiştir. Hakikat şudur ki zalimler asla felah bulmaz” dedi (**Yusuf 23**)

O kadın, andolsun ona niyeti kurmuştu. Eğer Rabbisinin bürhanını görmemiş olsaydı, neredeyse o (**Yusuf**) da ona kastetmişti. İşte biz ondan kötülüğü ve fuhşu uzak turalım diye, böyle yaptık. Çünkü o, muhlis kullarımızdandı (**Yusuf 24**)

İkisi de kapıya koştular. O (kadın) bunun gömleğini arkasından boylu boyunca yırttı. Kapının yanında (kadının) efendisine rast geldiler. (Kadın) dedi ki: “Zevcene kötülük etmek isteyeninin cezası, zindana atılmaktan yahut acıklı bir azaptan başka ne olabilir” (Yusuf): “O, kendisi benim nefsimden murad almak istedi” dedi. Kadının yakınlarından bir şahit, şöyle şahitlik etti: “Eğer onun gömleği önünden yatılmış ise,

kadın doğru söylüyor. O zaman o (Yusuf), yalancılardandır. Yok, eğer gömleği arkadan yırtıldıysa, (kadın) yalan söylüyordur. O takdirde o (Yusuf), doğru söyleyenlerdendir. “Vakta ki (kadının efendisi, Yusuf’un gömleğinin) arkadan yırtılmış olduğunu gördü, o zaman dedi ki: “Şüphesiz ki bu, siz (kadınların) fendinizdendir. Doğrusu sizin fendiniz büyüktür. Yusuf, sen bundan (bu meseleyi söylemekten) vazgeç. (Ey kadın), sen de günahına istiğfar et. Çünkü sen cidden günahkârlardan oldun **(Yusuf 25-26-27-28-29)**

Şehirdeki bazı kadınlar: “Azizin karısı, delikanlısının nefsinden murad almak istermiş. Sevgi, kalbinin zarına işlemiş. Görüyoruz ki, o, muhakkak apaçık bir sapıklıktadır” dediler. Vakta ki (kadın), onların gizliden gizliye yaptıkları dedikoduları işitti, kendilerine davetçi yolladı. Onlar için yaslanacak bir yer, bir de sofraya hazırladı. Onlardan her birine birer bıçak verdi. (Yusuf’a), “Çık karşılarına” dedi; şimdi onlar bunu görünce, kendisini büyük gördüler. (Hayranlıklarından) ellerini kestiler ve dediler ki: “Haşa! Bu, bir beşer değildir. Bu, çok şerefli bir melekten başkası olamaz” **(Yusuf 30-31)**

(Kadın) dedi: “İşte beni kendisi hakkında ayıpladığınız, şu gördüğünüz zattır. Andederim, onun nefsinden ben murad almak istedim de o, namuskârlık gösterdi. Yemin ederim, eğer o, kendisine emredeceğimi yapmazsa, her halde, muhakkak ki zindana atılacak ve muhakkak zillate uğrayanlardan olacaktır **(Yusuf 32)**

Yusuf dedi ki: “Ya Rabbi, zindan bana bunların davet ettikleri şeyi yapmaktan daha sevimlidir. Eğer sen bunların tuzaklarını benden döndürmezsen (belki) onlara meyleder ve cahillerden olurum” Rabbi de onun duasını kabul etti ve onların tuzaklarını kendisinden savdı. Çünkü o hakkıyla işiten ve herşeyi bilendir **(Yusuf 33-34)**

Sonra, bütün o delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu, bir zamana kadar zindana atmaları (görüşü), onlara zahir oldu. Onunla beraber zindana iki delikanlı daha girmişti. Bunlardan biri: “Ben rüyamda kendimi, şarap (için üzüm) sıkıyor gördüm” dedi. Öbürü de: “Ben de rüyamda, kendimi, başım üzerinde ekmek taşıırken ve kuşlar da ondan yerken gördüm” dedi. Dediler ki: “Bize bu rüyaların tabirini haber ver. Çünkü biz seni, iyiliksever birisi olarak görüyoruz **(Yusuf 35-36)**

Dedi ki: “Size, rızıklanacağınız bir taam gelecek oldu mu, ben muhakkak onun ne olduğunu size, daha gelmezden evvel haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiği ilimlerdenidir. Çünkü ben, Allah’a inanmayan bir kavmin dinini -ki onlar ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir- terk ettim. Atalarım İbrahim’in, İshak’ın ve Yakub’un dinine uydum. Allah’a herhangi bir şeyi ortak tutmamız bizim için doğru olmaz. Bu Allah’ın bize ve insanlara lütfu inayetidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler **(Yusuf 37-38)**

Ey hapishane arkadaşlarım! Darmadağınık birçok düzme tanrılar mı hayırlıdır yoksa hepsine ve herşeye galip, kakhâr olan bir tek Allah'mı? Sizin, O'nun dışında taptıklarınız, kendinizin ve atalarınızın takmış oldukları, (kuru) adlardan başkası değildir. Allah bunlara, hiçbir bürhan indirmemiştir. Hüküm Allah'tan başkasının değildir. O, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Fakat İnsanların çoğu bilmezler **(Yusuf 39-40)**

Ey hapishane arkadaşlarım, biriniz efendisine şarap içirecek, diğeri ise, asılıp tepesinden kuşlar yiyecek, işte hakkında fetva istemekte olduğunuz mesele (böylece) olup bitmiştir **(Yusuf 41)**

O ikisinden, kurtulacağını zannettiği kimseye dedi ki: “Efendine benden bahset” Fakat şeytan, efendisine anmayı ona unutturdu da, o daha nice yıllar zindanda kaldı **(Yusuf 42)**

Kral dedi ki: “Ben rüyamda yedi arık ineğin yemekte olduğu yedi semiz inekle, yedi başak ve diğer (yedi) kuru (başak) görüyorum. Ey ileri gelenler, eğer rüya tabir ediyorsanız, benim bu rüyamı da yorumlayınız” Onlar da, “Karmakarışık düşler” dediler, biz böyle düşlerin tabirini bilmeyiz **(Yusuf 43-44)**

(Zindandaki) iki (arkadaştan) kurtulanı, nice zaman sonra hatırladı ve dedi ki: “Ben size onun tabirini (yorumunu) haber vereyim. Beni gönderin (Zindana gidip): “Yusuf, ey doğru sözlü (adam)! Kendisini yedi zayıf ineğin yediği yedi semiz inek ile yedi yeşil ve yedi kuru başak hakkında bize bir yorum yap. Ümit ederim ki insanlara dönerim ve belki onlar anlarlar” dedi **(Yusuf 45-46)**

(Yusuf) dedi ki: “Yedi sene, âdet üzere ekin ekin. Yiyeceğiniz az bir miktar müstesna, biçtiklerinizi başağında bırakın, sonra bunun ardından yedi kurak yıl gelecek, (tohumluk için) saklayacağınız az bir miktar müstesna, önceden biriktirmiş olduklarınızı yiyip götürecektir. Sonra bunun ardından da bir yıl gelecek ki, insanlar o yılda yağmura kavuşturulacak ve o anda sıkıp sağacaklar **(Yusuf 47-48-49)**

(Hükümdar) dedi ki: “Onu bana getirin” Bunun üzerine ona haberci gelince, “Rabbine dön de ellerini kesen o kadınların zoru neydi, kendisine sor. Şüphe yok ki benim Rabbim onların fendini hakkıyla bilicidir” dedi. (Hükümdar o kadınları toplayıp onlara): “Yusuf'un nefsinden murad almak istediğiniz zaman ne halde idiniz?” dedi. (Kadınlar): “Haşa, Allah için biz onda hiçbir fenalık görüp bilmedik” dediler. Aziz'in karısı da şöyle dedi: Şimdi hak meydana çıktı. Ben onun nefsinden murad almak istedim. O, hiç şüphesiz doğru söyleyenlerdendir” (Yusuf da dedi ki):

“Bu, gıyabında ona hainlik etmediğimi ve Allah’ın hainlerin hilesini kesinlikle muvaffakiyete erdirmeyeceğini bilmesi içindi (**Yusuf 50-51-52**)

(Bununla beraber) ben, nefsimi tebrie etmem. Çünkü nefis, olanca şiddetiyle kötülüğü emredendir. Ancak Rabbimin esirgemiş bulunduğu müstesna. Çünkü Rabbim gafûr ve rahimdir (**Yusuf 53**)

Hükümdar: “Getirin onu bana! dedi. Onu kendime has bir (müsteşar) edineyim” Onunla konuşunca da şöyle dedi: “Sen bu günden itibaren bizim nezdimizde mühim bir mevki sahibisin. Emin (bir müsteşar)sın” (Yusuf): “Beni memleketin hazineleri üzerine memur et. Çünkü ben onları iyice korumaya muktedirim. (Bütün tasarruf şekillerini de) bilenim “ dedi (**Yusuf 54-55**)

İşte o ülkede Yusuf’a kudret ve şeref verdik. O, o yerin neresini dilerse, orada konaklardı. Biz rahmetimizi, kime dilersek, ona nasip ederiz. İyi hareket edenlerin mükâfatını zayi etmeyiz. İman edip de takvada devam edenlere has olan ahiret mükâfatı ise, muhakkak ki, daha hayırlıdır (**Yusuf 56-57**)

Yusuf’un kardeşleri gelip, onun huzuruna girdiler. O, onları tanıdı. Onlar ise, kendisini tanımıyorlardı. Vakta ki o onların (zahire) yüklerini hazırladı. Dedi ki: “Bana, baba bir erkek kardeşinizi de getirin. Görmüyor musunuz, tam ölçek veriyorum. Ben misafir ağırlayanların hayırlısıyım. Eğer onu bana getirmezsensiz, artık benim yanımda size hiçbir ölçek yok. (Boşuna) bana yaklaşmayın” Onlar dediler ki: “Onu babasından istemeye çalışırız. Herhalde (bunu) yaparız? (**Yusuf 58-59-60-61**)

(Yusuf) uşaklarına: “Sermayelerini, yüklerinin içine koyun. Olur ki, ailelerine döndüklerinde, bunun farkına varırlar da, belki yine dönerler” dedi. Bu suretle, babalarına dönüp vardıkları zaman “Ey babamız, bizden ölçek yasaklandı. Bu sefer kardeşimizi de bizimle beraber yolla da, ölçek alalım. Biz, mutlaka onu muhafaza ederiz” dediler. (Yakup da) dedi ki: (Ben size inanır mıyım? Ancak daha evvel onun kardeşi Yusuf’u size güvendiğim gibi olması müstesna. Allah en hayırlı koruyucudur. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir (**Yusuf 62-63-64**)

Metalarını açtıkları zaman, sermayelerini kendilerine geri gönderilmiş buldular. “Ey babamız, dediler, daha ne istiyoruz, işte sermayemiz de bize iade edilmiş. (Biz onunla tekrar) ailemize zahire getiririz. Kardeşimizi koruruz. Bir deve yükü zahire de fazladan alırız. Bu (seferki aldığımız) az bir ölçektir (**Yusuf 65**)

Etrafınız kuşatılıp (çaresiz kalmanız müstesna), onu bana muhakkak getireceğinize dair, Allah’tan, bana sağlam bir taahhüt vermedikçe onu sizinle beraber

göndermem” dedi. Artık ona teminatlarını verince, O da: “Allah, söylediklerimize vekil olsun” dedi **(Yusuf 66)**

(Şunu) söyledi: “Oğullarım, hepiniz bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Allah’ın kazasından hiç bir şeyi sizden gideremem. Hüküm Allah’tan başkasının değildir. Ben ancak O’na güvenip dayandım. Tevekkül edenler de yalnız O’na güvenip dayanmalılar **(Yusuf 67)**

Vakta ki onlar Mısır’a, babalarının kendilerine emrettiği şekilde girdiler, bu, Allah’ın kazasından hiç bir şeyi onlardan gidermedi. Sadece Yakub’un nefsindeki dileği, meydana çıkarmış oldu. Şüphe yok ki O, ona öğrettiğimiz için, bir bilgi sahibi idi. Ancak insanların çoğu bilmezler **(Yusuf 68)**

Onlar Yusuf’un huzuruna girince o, kardeşini kendi yanına aldı: “Ben senin kardeşinim. Onların yapmış olduklarına tasalanma” dedi. Yusuf, onların yüklerini hazırlayınca, su kabını öz kardeşinin yükü içine koyup sakladı. Sonra bir münadi arkalarından şöyle seslendi: “Ey kabile, (durun), siz şüphe yok ki hırsızsiniz” Onlar, o münadilere dönerek, “Ne kaybettiniz?” dediler. Dediler ki: “Padişahın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü (bahşiş) var. Ben de buna kefilim **(Yusuf 69-70-71-72)**

Onlar, “Vallahi, siz de biliyorsunuz ki, biz buraya, fesat çıkarmak için gelmedik. Biz hırsız da değiliz” dediler. “Eğer yalancılar iseniz, (çalının) cezası nedir” deyince, onlar “onun cezası, yükünde (çalınan malın) bulunduğu kimsenin kendisidir. İşte o kimse, bunun cezasıdır. İşte biz, zalimleri böyle cezalandırırız” dediler **(Yusuf 73-74-75)**

Bunun üzerine, (Yusuf), kardeşinin kabından evvel, onların kapılarını aramaya başladı. Nihayet onu, kardeşinin kabının içinden çıkardı. İşte biz, Yusuf’a böyle bir tedbir öğrettik. Yoksa o, kralın dinine göre, kardeşini alıkoyamayacaktı. Ancak, Allah’ın dilemesi müstesna. Biz kimi dilersek, onu nice derecelerle yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde, daha iyi bilen vardır **(Yusuf 76)**

Dediler ki: “Eğer o çalmış bulunuyorsa, zaten daha önce kardeşi de hırsızlık etmişti” O vakit Yusuf bunu içine attı, dışa vurmadi. (İçinden) dedi ki: “Sizin durumunuz daha kötü! Allah sizin anlatmakta olduğunuzun mahiyetini çok iyi bilendir **(Yusuf 77)**

Ey aziz dediler, bunun ihtiyar bir babası var. Binaenaleyh onun yerine birimizi alıkoy. Seni muhakkak iyilik edenlerden görüyoruz” Yusuf, “Eşyamızı nezdinde bulduğumuz kimseden başkasını yakalamamızdan Allah’a sığınırım. Çünkü o takdirde biz, elbette zalim oluruz” dedi **(Yusuf 78-79)**

Vakta ki artık ondan ümitlerini kestiler, fısıldaşarak bir yana çekildiler. Büyükleri dedi ki: “Babanızın sizden Allah adıyla teminat almış olduğunu ve daha evvel Yusuf hakkında işlediğimiz kusuru bilmediniz mi? Artık ben, ya babam bana izin verinceye yahut benim için Allah hükmedinceye kadar, buradan katiyen ayrılmam. O, hâkimlerin hayırlısıdır **(Yusuf 80)**

Siz dönün ve babanıza deyin ki, “Aziz babamız, oğlun hırsızlık yaptı. Biz bildiğimiz şeyden başkasına şahitlik yapmayız. Gaybın bekçileri de değiliz. (İstersen), içinde bulunduğumuz (döndüğümüz) o şehrin ahalisine de, içlerinde geldiğimiz kervana da sor. Biz, şüphe yok ki, doğru söylüyoruz **(Yusuf 81-82)**

O dedi ki: “Hayır, sizi nefisleriniz aldatıp, bir işe sürüklemiştir. Artık güzel bir sabır, Allah’ın onların hepsini birden bana getirmesi yakın bir ümittir. O alimdir, hâkimdir **(Yusuf 83)**

Yakup onlardan yüz çevirdi, “Vah Yusuf’a olan hasretim vah!” dedi ve hüznünden ve kederinden iki güzüne ak düştü. (Bununla beraber) o, artık gamını tamamen yutmakta idi. Dediler ki: “Hâlâ Yusuf’u anıp duruyorsun. Andolsun ki sonunda ya kederinden hastalanıp eriyeceksin yahut helake uğrayanlardan olacaksın” O da dedi ki: “Ben kederimi ve hüznümü yalnız Allah’a şikâyet ediyorum ve Allah tarafından, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum. Evlatlarım gidin, Yusuf ile kardeşinden bir haber arayın. Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Zira hakikat şudur ki, kâfirler güruhundan başkası, Allah’ın rahmetinden ümit kesmez **(Yusuf 84-85-86-87)**

Bunun üzerine onlar onun huzuruna girdikleri zaman dediler ki: “Ey Aziz, bizi de, ailemizi de darlık bastı. Pek ehemmiyetsiz bir sermaye ile geldik. Bize yine tam ölçek ver. Bize tasaddukta da bulun. Çünkü Allah tasadduk edenleri mükâfatlandırır” O şöyle dedi: “Siz, (henüz) cahil kimseler iken, Yusuf’a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?” Onlar: “Aaa, sen, yoksa sen Yusuf musun? dediler. O da: “Ben Yusuf’ um, bu da kardeşim! Allah bize lütfetti. Çünkü kim Allah’tan ittikâ eder ve sabrederse, mutlaka Allah iyi hareket edenlerin mükâfatını zayi etmez” dedi **(Yusuf 88-89-90)**

(Kardeşleri): “Allah’a yemin ederiz, Allah seni, hakikaten bizden üstün kılmıştır. Biz, gerçekten suçlu idik” dediler. O da, “Size dedi, bugün hiçbir başa kakma ve ayıplama yok. Sizi, Allah bağışlasın. O, bütün merhametlilerin en merhametlisidir. Şu benim gömleğimi götürün de, onu babamın yüzüne koyun. İyice görür bir hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin **(Yusuf 91-92-93)**

Vakta ki kabile (Mısır’dan) ayrıldı. Babaları dedi ki: “Bana bunak demezseniz, inanın ki Yusuf’un kokusunu duyuyorum” Allah’a yemin ederiz ki sen hâlâ eski

yanlışlığında” dediler. Fakat müjdeci gelip de onu (Yakub’un) yüzüne koyduğu, o da derhal görür bir hale geldiği zaman dedi ki: “Ben size, “Bilmeyeceğiniz şeyleri, Allah tarafından olmak üzere ben biliyorum” demedim mi?” (Mısır’dan gelen oğulları), “Ey babamız, bizim için istiğfar et. Biz, gerçekten suçlular idik” dediler. (Yakup da): “Sizin için Rabbime istiğfar edeceğim. Şüphesiz O gafûr ve rahimdir” dedi **(Yusuf 94-95-96-97-98)**

Sonra vakta ki onlar gelip Yusuf’un huzuruna girdiler. O, babasını ve annesini kucakladı ve “Allah’ın iradesi ile hepiniz emin bir şekilde Mısır’a giriniz” dedi. Babasını ve annesini tahtının üstüne çıkarıp oturttu. Hepsi onun için secdeye kapandılar. Yusuf dedi ki: “Babacığım, işte bu daha önce görmüş olduğum o rüyanın tahakkukudur. İşte Rabbim onu doğru çıkardı. Bana iyilik etti. Çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benim ile kardeşlerimin arasını bozduktan sonra da, O, sizi çölden getirip (bizleri kavuşturdu). Şüphesiz -ki Rabbim, dilediğini çok ince ve çok güzel olarak tedbir edendir. Şüphesiz O, alim ve hâkimdir **(Yusuf 99-100)**

Ya Rab, sen bana mülk verdin ve sözlerin tevilini öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da, ahirette de benim yârimsin. Benim canımı müslüman olarak al ve beni sahillere kat **(Yusuf 101)**

Bu (kıssa), sana vahyedegeldiğimiz gayb haberlerindendir. (Yoksa) onlar, hile yaparak işleyecekleri işi kararlaştırdıkları zaman, sen yanlarında değildin **(Yusuf 102)**

Sen ne kadar hırs göstersen de, insanların çoğu iman ediciler değildir. Hâlbuki sen buna karşı onlardan hiçbir ücret istemiyorsun. O (Kur’an), âlemlere bir nasihatten başka bir şey değildir. Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, (insanlar) bunlardan yüz çevirici olarak, üstüne basar geçerler. Onların çoğu, ancak müşrik olarak Allah’a iman ederler. Onlar (herkesi) saracak bir azab-ı ilahinin kendilerine gelip çatmasından yahut hiç farkında olmadıkları bir anda, ansızın kıyametin kendilerine gelip çatmasından emin mi oldular? **(Yusuf 103-104-105-106-107)**

De ki: “İşte bu, benim yolumdur. Ben, bir basiret üzere, Allah’a davet ediyorum. Ben de bana tabi olanlar da (böyleyiz). Allah’ı tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim **(Yusuf 108)**

Senden evvel gönderdiklerimiz, ancak senin gibi şehirler halkından, kendilerine vahyettiğim adamlardı. Kendilerinden evvelkilerin akıbetinin nice olduğunu görmek için, yeryüzünde hiç gezip dolaşmadılar mı? Ahiret yurdu, müttakiler için elbet daha hayırlıdır. Siz hâlâ akıllanmayacak mısınız? **(Yusuf 109)**

Nihayet o peygamberler ümitlerini kesip de, kendilerinin muhakkak yalanlandıklarını zannettikleri bir sırada, onlara nusretimiz yetişip gelmiştir. Biz, kimi dilersek o, kurtuluşa erdirilmiştir. Günahkârlar gürûhundan ise azabımız asla geri çevrilemez (**Yusuf 110**)

Andolsun, onların kıssalarını açıklamada salim akıl sahipleri için, bir ibret vardır. Bu, uydurulmuş bir söz değildir, ancak kendinden evvelkilerin tasdiki ve herşeyin tafsilidir. Bu, iman edecekler için de bir hidayet ve bir rahmettir (**Yusuf 111**)

RA' D SURESİ

Ra'd suresi, "O kâfirler, Allah'ın vaadi gelinceye kadar kendi yaptıkları yüzünden ya ansızın başlarına gelecek büyük bela çatıp duracak." (Ra'd **31**) ile "ve nezdinde kitap ilmi bulunanlar dahi " Ra'd **43**) ayetleri hariç, Mekki olup, **43** ayettir. Ebu Bekir el Esamm: "Bir Kur'anı ki, eğer onunla dağlar yürütülseydi" (Ra'd **31**) ayeti hariç, bu surenin tamamının icma ile Medeni olduğunu söylemiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, lâm, Mim, Râ. Bunlar kitabın ayetleridir. Sana Rabbinden indirilen (bu Kur'an) haktır. Fakat insanların çoğu inanmazlar (**Ra'd 1**)

Allah odur ki, gökleri (şu) görmekte olduğunuz (şekilde) direksiz yükseltmiştir. Sonra (emri), Arş üzerinde hükümrân olmuştur. Güneşi, ayı da teshir etmiştir ki, her biri muayyen vakte kadar cereyan eder. Her işi yerli yerinde, O yönetir. Ayetleri, O açıklar. Ta ki, Rabbinize kavuşacağınızı iyice bilirsiniz (**Ra'd 2**)

O yeri yayıp döşeyen, onda oturaklı oturaklı dağlar ve ırmaklar meydana getirendir ve O, meyvelerin hepsinden, yine kendilerinin içinde iki eş yaratmıştır. Geceyi gündüze O bürür. Bütün bunlarda iyi düşünecekler için elbette deliller vardır (**Ra'd 3**)

Arzda birbirine komşu kıtalar vardır, üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki, hepsi bir su ile sulanıyor. Biz onların bazısını, yenilmelerinde, bazısından üstün kılıyoruz. İşte bunlarda da aklını kullanacak zümreler için elbette ayetler bulunmaktadır (**Ra'd 4**)

Eğer şaşıyorsan, asıl şaşılabilecek olan onların, "Biz toprak olduktan sonra mı, yeniden mi yaratılacağız?" demeleridir. İşte bunlar Rablerini tanımayanlardır, işte boyunlarında laleler, bukağılar bulunanlar bunlar ve işte, içinde müebbet kalacakları ateşin yârânı da yine bunlar, bunlardır (**Ra'd 5**)

Senden, iyilikten önce çarçabuk kötülük isterler. Hâlbuki onlardan evvel, nice ukubet misalleri gelip geçmiştir. Gerçekten Rabbim, zulümlerine rağmen insanlar için mağfiret sahibidir. (Bununla beraber), Rabbinin ikâbı da cidden çetindir **(Ra'd 6)**

O inkâr edenler: “Ona Rabbisinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” der. Sen, ancak bir uyarıcısın, her kavim için de bir hidayet rehberi bulunmuştur **(Ra'd 7)**

Allah, her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin neyi eksik, neyi fazla yapacağını bilir. O'nun nezdinde her şey bir ölçü iledir. O, görünmeyeni de, görüneni de bilendir. Çok büyüktür, her şeyden yücedir. Sizden, sözünü gizleyen de, açıkça söyleyen de, gece (karanlığında) gizlenen de, gündüz yoluna giden de, (O'nun ilminde) birdir **(Ra'd 8-9-10)**

Onun, önünde arkasında, kendisini Allah'ın emriyle gözetleyecek takipçi (melekler) vardır. Bir kavim, kendilerinde olan durumu değiştirip bozmadıkça, hiç şüphesiz Allah da onu değiştirip bozmaz. Allah bir kavmin de fenalığını diledi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir çare yoktur. Onlar için, O'ndan başka bir veli de yoktur **(Ra'd 11)**

O, size korku ve ümit salarak şimşeği gösteren ve ağır bulutları peydah edendir. Gök gürültüsü hamd ile melekler de O'nun korkusu ile O'nu tesbih ederler. O, yıldırımlar gönderip, onunla kimi dilerse çarpar öldürür Hâlbuki onlar Allah hakkında mücadele edip duruyorlar. O, kudret ve azabında çetindir **(Ra'd 12-13)**

Hak davet ancak O'nundur. (Müşriklerin), Ondan başka dua ettikleri ise, hiçbir şekilde kendilerine icabet etmez. Onlar ancak ağzına gelsin diye, suya doğru iki avucunu açan kimse gibidir ki, bu kimse asla ona ulaşamaz. Kâfirlerin duası kaybolup gitmeye mahkûmdur **(Ra'd 14)**

Göklerde ve yerde kim varsa onlar da, gölgeleri de sabah akşam, ister istemez Allah'a secde eder **(Ra'd 15)**

De ki, (Resulüm), “göklerin ve yerin Rabbi kimdir?” De: “Allah'tır. “ Söyle: O halde O'ndan başka kendilerine bile ne bir fayda, ne bir zarar vermeye malik olmayan birtakım veliler mi, (mabudlar mı) edindiniz?” Söyle: “Gözü görmeyenlerle, gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla nur bir olur mu? Yoksa Allah'a, O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzedi?” De ki: “Allah her şeyi yaratandır. O, birdir kâinatın yegâne hâkimi ve sahibidir **(Ra'd 16)**

O, gökten bir su indirmiştir de, vadiler, kendi miktarlarınca akmışlardır. Sel de, yüze çıkan bir köpük yüklenip götürmüştür. Bir zinet veya bir meta elde etmek için ateşte

üzerine yaktıkları şeylerde de bunun gibi bir köpük, posa hâsıl olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle bir misal verir. Amma, derken köpük atılır gider; insanlara fayda verecek olan şeye gelince, işte bu yeryüzünde kalır. Allah böylece misaller getirir. Rablerine icabet edenlere, en güzeli vardır. Ona icabet etmeyenler, yeryüzünde bulunan şeylerin tamamı, bir misli de beraber kendisinin olsa, onu muhakkak feda ederdi. İşte onlar, hesabın kötüsü onlar içindir. Barınakları da cehennemdir. O, ne fena yataktır. Öyle ya, Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, o kör olan kimse gibi midir? Ancak selim akıl sahipleridir ki, iyice düşünür ve idrak eder **(Ra'd 17-18-19)**

Onlar ki, Allah'a olan ahdlarını yerine getirirler, misaklarını bozmazlar. Onlar ki, Allah'ın bitıştırilmesini emrettiği şeyi bitştirirler; Rablerinden korkarlar ve kötü hesaptan endişe ederler. Onlar ki Rablerinin rızasını isteyerek, sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar; kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve aşikâr olarak infak ederler. Kötülüğü iyilik ile savarlar. İşte onlar, onlar için bu yurdun bir sonucu vardır ki, o sonuç da Adn cennetleridir. Atalarından, eşlerinden, zürriyetlerinden salah ehli olanlarla birlikte olarak, onlar onlara girerler. Melekler de, her bir kapıdan, onların yanına sokulacaklar (ve şöyle diyecekler): “Sabrettiğiniz şeylere karşılık, sizlere selam olsun! Bu, o yurdun en güzel) bir sonucudur **(Ra'd 20-21-22-23-24)**

Allah'a verdikleri ahdi, kuvvetli teminat ile de destekledikten sonra bozanlar, Allah'ın bitıştırilmesini emrettiği şeyi koparanlar ve yeryüzünü fesada verenler (yok mu), işte onlar, lanet olsun onlara, yurdun kötüsü de onlara! **(Ra'd 25)**

Allah dilediği kimsenin rızkını genişletir, dilediğinin rızkını daraltır. Onlar dünya hayatı ile böbürlendiler. Hâlbuki dünya hayatı, ahiret yanında bir metadan başka bir şey değildir **(Ra'd 26)**

O kâfirler, “Ona, Rabbisinden bir ayet (mucize) indirilmeli değil miydi?” derler. De ki: “Şüphesiz Allah dilediğini saptırır; (kendisine) yönelenleri ise hidayete erdirir. Bunlar iman edenlerdir, Allah'ın zikri ile kalpleri mutmain olanlardır. Haberinizi olsun ki kalpler ancak zikrullah ile mutmain olur **(Ra'd 27-28)**

İman edip de, salih ameller işleyenler (var ya), ne mutlu onlara. Dönüp gidilecek güzel yurt ta (onların olacak) **(Ra'd 29)**

Öylece seni de, kendilerinden evvel nice ümmetler gelip geçmiş olan bir ümmete, sana vahyettiğimizi kendilerine okuman için gönderdik. Onlar Rahman'ı inkâr ederler. Sen de ki: “O, benim Rabbimdir. O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. Ben, ancak O'na tevekkül ettim. En son dönüşüm de, yalnız Onadır **(Ra'd 30)**

Bir Kur'an ki, eğer onunla dağlar yürütülseydi veya onunla yer parça parça edilseydi. Yahut onunla ölümler konuşturulsaydı (yine o kâfirler ona iman etmezlerdi). Fakat bütün emir, yalnız Allah'ındır. İman edenler hâlâ şu hakikati bilmediler mi ki, Allah dileyseydi elbette insanların hepsine birden hidayet ederdi! O kâfirlere gelince, Allah'ın vaadi (gelinceye) kadar, kendi yaptıkları yüzünden ya ansızın başlarına büyük bir bela çatacak yahut (o bela) yurtlarının yakınına konaklayacak. Şüphesiz ki, Allah, vaadinden dönmez! **(Ra'd 31)**

Andolsun ki senden evvelki peygamberlerle de istihza edilmişti de, ben o kâfirlere mühlet vermiştim. Sonra ise onları yakalayiverdim. Bak, benim ikabım nasılmış! Her nefsin, kazandığının hepsini bilen Allah'a onlar şirk koştular. De ki: "Bunlara bir ad verin bakalım! Yoksa siz yeryüzünde O'na bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yoksa sözün zahiri ile mi?" Hayır o kâfirlere, tuzakları süslü göründü ve onlar doğru yoldan alıkondular. Allah kimi şaşırtırsa, artık onun için hidayet edecek hiç kimse yoktur. Dünya hayatında, onların hakkı azaptır. Ahiret azabı ise, daha çetindir. Onları Allah'ın azabından koruyacak olan hiç kimse yoktur **(Ra'd 32-33-34)**

Müttakilere vaad edilen cennetin sıfatı (şudur): Altından ırmaklar akar onun. Yemişleri ve gölgeleri daimdir. İşte ittikâ edenlerin akıbeti. Kâfirlerin sonucu ise ateştir **(Ra'd 35)**

Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler sana indirilen ile sevinirler. Fakat guruhlar içinde onun bir kısmını inkâr eden kimseler de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk edip, O'na ortak koşturmakla emrolundum. Ben ancak O'na dua ederim. Dönüşüm de ancak O'nadır **(Ra'd 36)**

İşle biz onu böyle arapça bir hikmet olarak indirdik. Andolsun ki sana gelen ilimden sonra onların hevalarına uyarsan Allah'tan senin için ne bir yardımcı vardır, ne de bir koruyucu **(Ra'd 37)**

Celalim hakkı için biz senden önce de peygamberler göndermiş, onlara da zevceler ve evlatlar vermişizdir. Allah'ın izni olmadıkça, herhangi bir ayeti getirmek hiçbir peygamberin haddi değildir. Her vadenin yazılmış bir hükmü vardır. Allah ne dilerse silip giderir, dilediğini de devam ettirir. Ana kitap O'nun yanındadır **(Ra'd 38-39)**

Bizim onlara söz verdiğimizizin bir kısmını sana göstersek de yahut seni öldürsek de, ancak sana düşen, tebliğ etmektir. Hesap da yalnız bize aittir **(Ra'd 40)**

Görmediler mi ki biz, arza geliyor ve onu, etrafından eksiltip duruyoruz. Allah hükmeder. O'nun hükmünün ardına düşebilecek de yoktur. O, hesabı pek çabuk görendir. Onlardan öncekiler de tuzaklar kurmuştu. Fakat neticede bütün tuzaklar

Allah’a aittir. Herkesin ne kazanacağını O bilir. Dünyanın sonu kimindir, kâfirler pek yakında bilecektir **(Ra’d 41-42)**

O inkâr edenler şöyle der: “Sen peygamber değilsin. “De ki: “Benim aramla sizin aranızda şahit olarak Allah yeter ve nezdinde kitap ilmi bulunanlar da” (bilirler) **(Ra’d 43)**

İBRAHİM SURESİ

52 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Elif, Lâm, Râ. Bu bir kitaptır ki, insanları Rablerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, o yegâne galip, hamde layık olan (Allah)’ın yoluna çıkarman için onu sana indirdik **(İbrahim 1)**

Allah ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hep O’nundur. Çetin azaptan dolayı vay kâfirlere. Onlar dünya hayatını ahiretten üstün tutup severler, Allah’ın yolundan alıkoşurlar. Onu eğriliğe çevirmek isterler. İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler **(İbrahim 2-3)**

Biz hiçbir peygamberi kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Artık Allah kimi dilerse saptırır, kimi de dilerse doğru yola götürür, O, yegâne galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir **(İbrahim 4)**

Biz Musa’yı, “kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara, Allah’ın günlerini hatırlat” diye mucizelerle gönderdik. Şüphesiz ki, bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler bulunmaktadır. Hani Musa kavmine: “Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, sizi kötü azaba sürmekte olan, oğullarınızı boğazlamaya, kadınlarınızı diri bırakmaya devam eden Firavun hanedanından sizi kurtarmıştı ve bunda, Rabbinizden büyük bir imtihan vardır” demişti **(İbrahim 5-6)**

Hani Rabbiniz şunu bildirmişti : “Şükrederseniz, elbette size olan nimetimi arttırırım ve eğer nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz benim azabım pek çetindir **(İbrahim 7)**

Musa, “Siz de, yeryüzünde bulunanların hepsi de inkâr etseniz, yine şeksiz şüphesiz Allah (herşeyden) müstağnidir, hakkıyla hamde ancak O layıktır” demişti. Sizden evvelkilerin, Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin ve onlardan sonra gelmiş, sayılarını Allah’tan başka kimsenin bilmediği kavimlerin haberi size gelmedi mi? Peygamberleri onlara apaçık bürhanlar getirmişti de, onlar ellerini ağızlarına

götürüp, “Biz size gönderileni inkâr ediyoruz ve sizin davet ettiğiniz dinden, kati ve kesin bir şek ve şüphe içindeyiz” demişlerdi (**İbrahim 8-9**)

Peygamberleri de şöyle demişti: “Gökleri ve yeri yaratan, günahlarınızı bağışlamak ve size muayyen bir zamana kadar mühlet vermek için (sizi hak dine) davet etmekte olan Allah hakkında mı şüphe ediyorsunuz?” Onlar da, “Siz de bizim gibi, bir beşerden başka bir şey değilsiniz. Siz bizi, atalarımızın tapmış olduğu şeylerden döndürmek istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir hüccet getirin” demişlerdi (**İbrahim 10**)

Peygamberleri onlara dedi ki: “Biz de sizin gibi, insandan başka bir şey değiliz. Fakat Allah, nimetini kullarından dilediğine ihsan eder. Allah’ın izni olmaksızın, bizim size bir hüccet getirmemize imkân yoktur. Müminler ancak Allah’a güvenip dayanmalıdır. Hem biz niçin Allah’a güvenip dayanmayalım ki; bize dosdoğru yolları O göstermiştir. Bize yaptığınız eziyetlere elbette katlanacağız. Tevekkül edenler, yalnız Allah’a tevekkül etsinler (**İbrahim 11-12**)

O kâfirler, peygamberlerine dediler ki: “Elbette ya sizi yurdumuzdan çıkaracağız yahut mutlaka dinimize döneceksiniz” Bunun üzerine Rableri kendilerine: “O zalimleri muhakkak helak edeceğiz ve onlardan sonra sizi, mutlaka o yurda yerleştireceğiz” diye vahyetti. İşte bu, benim huzurumda ayakta duracakları (zamandan) korkan ve benim tehdidimden çekinenlere hastır. Onlar fütuhât istediler. İnat eden her zorba ise, sükûtu hayale uğradı. Onun önünde de cehennem vardır. Ona irinli sudan içirilecektir. Öyle ki, bunu zorla içmeye çalışacak, ama bir türlü (neredeyse) boğasından geçiremeyecek. Her yandan kendisine (sanki) ölüm gelecek, ama ölemeyecek. Önünden de daha ağır bir azab gelip çatacak (**İbrahim 13-14-15-16-17**)

Rablerini inkâr edenlerin misali şudur: Yaptıkları işler, fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu bir küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi elde edemezler. İşte bu, haktan uzaklaşmış olan sapıklığın ta kendisidir. Görmedin mi ki, Allah gökleri ve yeri gerçek bir maksatla yaratmıştır. Eğer dilerse bir sizi giderir, yepyeni bir halk getirir. Bu Allah’a güç değildir (**İbrahim 18-19-20**)

Hepsi toplanıp, Allah’ın huzuruna çıkarlar da zayıflar, o büyüklük tarayanlara: “Biz sizin tebeanızdık. Şimdi siz, Allah’ın azabından herhangi bir şeyi bizden uzaklaştırıp defedebiliyor musunuz?” derler. Onlar da: “Eğer, Allah bize hidayet verseydi biz de size, elbette doğru bir yol gösterirdik. Şimdi bizler, sızlansak da katlansak da birdir. Bizim için sığınacak hiçbir yer yoktur” derler (**İbrahim 21**)

İş olup bitince şeytan der ki: “Şüphesiz Allah size sözün doğrusunu söyledi. Ben de size vaadettim ama size yalancı çıktım. Zaten benim, sizin üzerinizde hiçbir hükmüm

(ve nüfuzum) da yoktu. Yalnız ben sizi çağırdım, siz de bana hemen icabet ettiniz. O halde kusuru bana yüklemeyin kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Esasen beni evvelce (Allah’a) ortak tutmanızı da inkâr etmiştim. Zalimlerin hakkı, elbet pek acıklı bir azaptır **(İbrahim 22)**

İman edip, salih ameller işleyenler, Rablerinin izniyle, içerisinde ebedi kalmak üzere, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokulacaktır. Onların oradaki tahiyyeleri “selamdır” **(İbrahim 23)**

Görmedin mi Allah sana nasıl bir mesel getirmiştir: Güzel bir kelime, kökü sabit ve dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir. Ki o, Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir durur. Allah insanlara meseller getirir. Olur ki onlar çok iyi düşünüp, ibret alırlar. Kötü bir kelimenin meseli (hali) de, toprağın üstünden koparılmış kötü bir ağaç gibidir ki, onun hiçbir sebatı yoktur **(İbrahim 24-25-26)**

Allah, iman edenlere dünya hayatında da ahirette de, o sabit sözde sebat ihsan eder. Allah, zalimleri saptırır, şaşırtır; Allah ne dilerse yapar **(İbrahim 27)**

Allah’ın nimetlerini küfür ile değiştirenleri ve kavimlerini helak yurduna, cehenneme sokanları görmedin mi? Onlar oraya girecekler. O ne kötü bir karargâhtır! Onlar, Allah’a, O’nun yolundan saptırmak için benzerler tuttular. De ki: “(Şimdilik) faydalanın! Çünkü dönüşünüz muhakkak ki, ateşedir” **(İbrahim 28-29-30)**

İman eden kullarıma de ki: “Namazınızı dosdoğru kılın ve ne bir alış-veriş ne de bir dostluk olmayan bir gün gelmezden evvel, rızık olarak size verdiğimiz şeylerden gizli ve aşikâr infak edin **(İbrahim 31)**

Allah gökleri ve yeri yaratandır, gökten su indirip onunla, size rızık olarak türlü mahsuller ve meyveler çıkarandır. O, emri ile gemileri denizde yürümek üzere musahhar kılandır. Akan suları da, yine size musahhar kılmıştır. Güneşi ve ayı, devamlı bir âdet üzere olarak, size musahhar kılan O; geceyi ve gündüzü size musahhar kılan yine O’dur. O, size istediğiniz şeylerin hepsinden verdi. Eğer Allah’ın nimetini birer birer saymak isterseniz, onları toptan bile sayamazsınız. Gerçekten insan çok zalim ve çok nankördür **(İbrahim 32-33-34)**

Hatırla o zamanı ki İbrahim, “Ya Rabbi, bu şehri emniyetli kıl. Beni de, oğullarımı da putlara tapmaktan uzak tut” demişti. “Rabbim, çünkü onlar, insanlardan birçoğunu baştan çıkardılar. Bundan sonra kim bana uyarırsa, işte o bendendir. Kim de bana karşı gelirse, gerçekten sen gafûr ve rahimsin **(İbrahim 35-36)**

Ya Rabbi, ben evlatlarımdan kimini, senin mukaddes evinin yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim, Rabbimiz namaz kılsınlar diye. Artık sen, insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir. Onları, bazı meyvelerle rızıklandır, umulur ki şükrederler. Ey Rabbimiz, gizlediğimizi de, açıkladığımızı da şüphe yok ki sen bilirsin. Zaten, yerde ve gökte olan hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz. Bana, ihtiyarlığıma rağmen İsmail’i ve İshak’ı bahşeden Allah’a hamdolsun. Çünkü benim Rabbim duayı elbette işitir. Ya Rabbi, beni dosdoğru namaz kılan eyle. Zürriyetimden de (böyle namaz kılanlar yarat). Ey Rabbimiz, duamı kabul et. Ey Rabbimiz, hesabın görüleceği gün, beni, ana-babamı ve bütün iman edenleri bağışla (**İbrahim 37-38-39-40-41**)

O zalimlerin yaptıklarından Allah’ı gafil zannetme sakın! O bunları ancak, öyle bir gün için geciktiriyor ki, gözler belerip kalacaktır. Hepsi de başlarını dikerek koşacaklardır. Gözleri, kendilerine bile dönüp bakamayacak. Kalplerinin içi ise, bomboştur (**İbrahim 42-43**)

İnsanlara, o azabın kendilerine geleceği günün tehlikesini anlat ki, o zalimler; “Ey Rabbimiz, bizi yakın bir zamana kadar beklet de senin davetine icabet edelim. peygambere tabi olalım” diyeceklerdir. Hâlbuki daha evvel siz, kendinize, “Hiçbir zeval yoktur” diye yemin etmediniz miydi? Siz, nefislerine zulmedenlerin diyarında da yerleştiniz. Onlara neler yaptığımız, sizin için apaçık meydana çıktı. Size, birçok misaller de gösterdik (**İbrahim 44-45**)

Gerçekten onlar, birtakım tuzaklar kurmuşlardı. Hâlbuki onların tuzaklarından dolayı dağlar yerinden oynayıp gitmiş olsa bile, onlara karşı mekir (hile) de Allah katındadır (**İbrahim 46**)

Öyle ise, sakın Allah peygamberlerine olan vaadinden cayar sanma. Şüphesiz ki Allah azîzdür, intikam sahibidir (**İbrahim 47**)

O gün ki, yer başka bir yere, gökler de başka göklere tebdil olunacaktır. Tek hâkim olan Allah’ın huzurunda toplanacaklardır. O gün günahkârların, bukağılara vurulmuş olduğunu görürsün. Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürüyecektir. Ta ki Allah herkese kazandığının cezasını versin. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. İşte bu -onunla tehlikelerden haberdar edilsinler, O’nun bir tek tanrı olduğunu bilsinler, akl-ı selim sahipleri iyice düşünüp ibret alsınlar diye - insanlara yapılan bir tebliğdir (**İbrahim 48-49-50-51-52**)

HİCR SURESİ

Bu sure, **99** ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Râ. Bunlar kitabın, Kur'anı Mübin'in ayetleridir. O kâfirler, zaman zaman, temenni edecekler ki: "Ah (vaktiyle) keşke müslüman olaymışlar?" Bırak onları yesinler, faydalansınlar. Onları emel oyalaya dursun. Onlar sonra bilip anlayacaklar **(Hicr 1-2-3)**

Biz hiçbir memleketi, onun malûm bir yazgısı olmaksızın helak etmedik. Hiçbir ümmet ne ecelinin önüne geçebilir, ne de onlar, (bunu) geciktirebilirler **(Hicr 4-5)**

Dediler ki: "Ey kendisine zikir (kitap) indirilen, sen kesinlikle mecnunsun. Eğer doğru söyleyenlerden isen, bize melekleri getirseydin ya. " Biz o melekleri hak olmaksızın indirmeyiz. O zaman da kendilerine mühlet verilmez **(Hicr 6-7-8)**

Kur'anı biz indirdik biz. Onun koruyucuları da, şüphesiz biziz **(Hicr 9)**

Andolsun, senden önceki ümmetler içinde de, (peygamberler) gönderdik. Onlara ne zaman bir peygamber gelse, mutlaka onunla istihza ederlerdi. Biz böylece onu, günahkârların kalplerine sokarız. Onlar iman etmezler. Nitekim bu ilahi kanun, daha önceki inkârcılar hakkında da böylece cari olmuştur **(Hicr 10-11-12-13)**

Onlara, gökten bir kapı açsak da, oradan yukarı çıksalar (dahi), muhakkak ki, "Gözlerimiz döndürülmüştür. Belki de biz, büyülenmişler zümresiyiz" diyeceklerdir **(Hicr 14-15)**

Celâlim hakkı için, biz gökte burçlar yaptık, onları, temaşa edenler için süsledik. Biz onları taşlanan her şeytandan koruduk. Ancak kulak hırsızlığı eden (şeytanın) ardına, apaçık bir ateş parçası düşmektedir **(Hicr 16-17-18)**

Yeryüzünü de yaydık. Onda sabit dağlar yerleştirdik. Oralarda, ölçülmüş her şeyden nebatlar bitirdik. Orada hem sizin için, hem rızıklarını temin edemeyeceğiniz kimseler için birçok geçim vesileleri yarattık **(Hicr 19-20)**

Hiçbir şey hariç olmamak üzere, her şeyin hazineleri bizim nezdimizdedir: Biz, onları malum bir miktar dışında indirmeyiz. Biz, aşılavıcı rüzgârlar gönderdik. Gökten de su indirip, onunla sizleri suvardık. Bunların, hazinedarları siz değilsiniz **(Hicr 21-22)**

Gerçekten biz, mutlak, biz, hem diriltiriz hem öldürürüz. Biz, hepsinin varisleriyizdir. Andolsun, sizden önce geçenleri de, geri kalanları da, biz bilmişizdir. Şüphe yok ki Rabbin, O, onları toplayacaktır. Hakikaten O, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir **(Hicr 23-24-25)**

Andolsun, biz insanı kuru bir çamurdan, suretlenmiş bir balçıktan yarattık. Cannı da, daha önce çok zehirleyici ateşten yarattık **(Hicr 26-27)**

Hani bir zaman Rabbin meleklerle şöyle demişti: “Ben, kuru bir çamurdan, suretlenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım. Onun yaratılışını bitirdiğim, ona ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın. “Bunun üzerine meleklerin hepsi, toptan secde etti. Ancak iblis, bu secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı. (Cenab-ı Hak:) “Ey iblis, sen niçin secde edenlerle beraber olmadın?” dedi. (İblis), “Ben, kuru bir çamurdan, suretlenmiş bir balçıktan yarattığın bir beşere secde edeyim diye var olmadım” dedi. (Allah Teâla) şöyle buyurdu: “O halde, çık buradan! Çünkü sen, artık kovuldun. Hiç şüphesiz din gününe kadar lanet, senin tependedir **(Hicr 28-29-30-31-32-33-34-35)**

O dedi ki: “Ya Rabbi, öyle ise bana insanların kabirlerinden kaldırılacakları güne kadar mühlet ver” Allah da buyurdu ki: “O halde sen, malum o zamanın gününe kadar, mühlet verilenlerdensin” Şeytan, “Ya Rabbi, beni azdırmama mukabil, yemin olsun ki, ben de yeryüzünde, onların masiyetlerini, mutlaka onlara süslü göstereceğim. Onların hepsini mutlaka azdıracam. Ancak onlardan, muhlis kulların müstesna” dedi. (Allah da) buyurdu ki: “İşte bu, bana göre dosdoğru olan bir yoldur **(Hicr 36-37-38-39-40-41)**

Benim kullarımın üzerinde, senin hiçbir nüfuzun yoktur. Azıp sapanlardan sana tabi olanlar müstesna. Şeksiz şüphesiz, onların topuna vaadolunan yer, cehennemdir. Onun yedi kapısı, onlardan her kapının da ayrılmış birer payı bulunmaktadır **(Hicr 42-43-44)**

Müttakiler, muhakkak cennetlerde, pınar başlarındadırlar. “Selâmetle, korkusuz korkusuz girin oraya” (denilir onlara). Biz, onların göğüslerindeki kini söküp attık. Kardeşler halinde, karşı karşıya tahtlar üzerinde (otururlar). Orada, onlara hiçbir yorgunluk ve zahmet değmez. Oradan, onlar çıkarılacak da değildirler **(Hicr 45-46-47-48)**

Kullarıma haber ver ki, hakikaten ben gafûr ve rahimim. Bununla beraber benim azabım da, azabı elimdir **(Hicr 49-50)**

Onlara İbrahim’in misafirlerini de haber ver. Hani onlar, onun yanına girip, “selam (size)” demişlerdi. O da, “Biz, sizden endişeleniyoruz “ demişti. Onlar dediler ki; “Korkma, gerçekte biz sana, çok bilgin bir oğul müjdeliyoruz”. O, “Bana, ihtiyarlık çökmüş iken (nasıl olup da) müjde verdiniz? Bu müjdeyi neye binaen veriyorsunuz?” dedi. Onlar dediler ki: “Seni hak olarak müjdeliyoruz. O halde

ümidini kesenlerden olma” (İbrahim): “Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümidini keser?” (dedi) **(Hicr 51-52-53-54-55-56)**

Ey gönderilenler, daha işiniz ne?” dedi. “Muhakkak ki biz, günahkârlar gürûhuna gönderildik. Şu kadar var ki, Lut ailesi bunun dışında. Biz onları hepsini mutlaka kurtaracağız. Karısı müstesna; biz onun, mutlaka geride kalan kimselerden kalmasını takdir ettik” dediler **(Hicr 57-58-59-60)**

Vakta ki, elçiler Lut’ un ailesine geldi. (Lut) dedi ki: “Herhalde siz, tanınmamış bir zümresiniz” Onlar da: “Hayır dediler, biz sana onların, hakkında şek etmekte oldukları şeyi getirdik Sana hak ile geldik. Biz, şüphesiz doğru söyleyenleriz **(Hicr 61-62-63-64)**

O halde gecenin bir kısmında, aileni yürüt. Sen de arkalarından git. Sizden hiçkimse arkasına bakmasın. Emrolunacağınız yere geçip gidin!” Ona şu (kati) emri vahyettik: “Sabaha çıktıkları zaman, onların arkası mutlaka kesilmiş olacaktır **(Hicr 65-66)**

Şehir halkı sevine sevine geldi. Lut dedi ki: “Hakikat şu ki, bunlar benim misafirlerimdir. Binaenaleyh, beni rüsvay etmeyin. Allah’tan korkun. Beni tasalandırmayın” “Biz seni, elalemin işine karışmaktan men etmedik mi?” dediler. Lut şöyle dedi: “Eğer, dediğinizi yapacaksanız, işte bunlar, kızlarım” Senin ebedi yâdı cemiline yemin ederim ki, onlar sarhoşlukları içinde, muhakkak ki serseri bir halde idiler. Derken onları, işrâk vaktine girdikleri sırada, o korkunç ses yakalayiverdi. Hemen oranın üstünü altına getirdik. Tepelerine de, balçıktan pişirilmiş bir taş yağdırdık. Elbette bunda, fikri ve feraseti olanlar için ibretler vardır. Muhakkak o (şehrin harabeleri), bir yol üstünde (hâlâ) durmaktadır. Bunda iman edenler için, muhakkak ibret vardır **(Hicr 67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77)**

Ashabı Eyke de cidden zalim kimselerdi. Onun için onlardan da intikam aldık. İkisi de apaçık bir yol üzerindedir **(Hicr 78-79)**

Andolsun ki, Ashabı Hicr de peygamberlerini yalanlamışlardı. Biz onlara ayetlerimizi vermiştik, ama onlar bunlardan yüz çevirdiler. Onlar, dağlardan emin emin evler yontup oyarlardı. Derken onları dahi sabaha girdikleri bir sırada, o korkunç ses yakalayiverdi. Kazandıkları o şeyler de, kendilerine hiçbir fayda vermedi **(Hicr 80-81-82-83-84)**

Gökleri, yeri ve aralarındaki şeyleri biz hak olmayarak yaratmadık. Elbette o saat gelecektir. Şimdilik sen aldırış etme, güzel (ve tatlı muamelede) bulun. Şüphesiz ki, senin Rabbin, hakkıyla yaratan, kemâliyle bilendir **(Hicr 85-86)**

Andolsun ki Biz sana Seb'ül Mesaniyi (tekrarlanan yediyi) ve şu Kur'an-ı Azim'i verdik. Sakın, birtakımlarını faydalandırdığımız şeylere gözlerini dikip uzatma. Onların karşısında tasalanma. Müminler için de tevazu kanadını indir (**Hicr 87-88**)

Ve de ki: “Şüphesiz ben, (evet) ben, açıkça uyarırım” Nitekim iş bölümü yapanlara, Kur'anı parça parça yapanlara da (öyle azap) indirmiştik (**Hicr 89-90-91**)

İşte Rabbine andolsun ki onlara, topuna, yapmakta oldukları şeyleri elbette soracağız. Şimdi sen ne ile emrolunuyorsan, apaçık bildir. Müşriklere aldırış etme. Allah'la beraber diğer bir tanrı daha tanıyan o alaycılara muhakkak ki biz yeteriz. Onlar, yakında bileceklerdir (**Hicr 92-92-93-94-95-96**)

Andolsun biliyoruz ki onların söyleyip durduklarından, göğsün cidden daralıyor. Sen hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. Sana “yakın” gelene kadar da Rabbine ibadet et (**Hicr 97-98-99**)

NAHL SURESİ

129 ayet olup, Mekke'de nâzil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Allah'ın emri geldi. Artık onu vaktinden evvel istemeyin. O, onların eş tutmakta oldukları şeylerden münezzehtir, yücedir. O, kendi emri ile kullarından kimi dilerse ona vahy ile melekleri indirir. “Benden başka hiçbir tanrı olmadığını inzar edin, benden ittikâ edin” diye (**Nahl 1-2**)

O, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. O, eş tutmakta oldukları şeylerden yücedir (**Nahl 3**)

İnsanı bir damla sudan yarattı O.(Böyle iken) bakarsın ki o, apaçık bir hasım (kesilmiş)tir! (**Nahl 4**)

Davarları da sizin için O yaratmıştır ki, bunlarda sizin için ısıtıcı ve koruyucu maddeler ve nice menfaatler vardır. Onlardan yersiniz de. Akşamleyin getirirken, sabahleyin salıverirken onlarda sizin için güzel bir zinet vardır! Onlar sizin ağırlıklarınızı yüklenir, yarı canınız tükenmeden varamayacağınız bir memlekete götürür. Şüphesiz ki Rabbiniz çok şefkatli, çok merhamet edicidir (**Nahl 5-6-7**)

Hem binmeniz maksadıyla, hem de zinet için atları, katırları, merkepleri yarattı. Sizin bilmeyeceğiniz daha neler yaratıyor O **(Nahl 8)**

Doğru yolu bildirmek Allah’a aittir. Onlardan bazıları ise eğridir. (Allah) dileyseydi muhakkak hepinizi toptan hidayete erdirirdi **(Nahl 9)**

O, sizin için gökten su indirendir. İçilecekler bundandır ve içinde hayvanlarınızı otlattığınız otlar da bundandır. (Allah) onunla, sizin için ekin, zeytin, hurma ağaçları, üzümler ve her türlü meyve bitiriyor. Bunların herbirinde tefekkür edecek kimseler için elbette birer ayet vardır **(Nahl 10-11)**

(Allah), geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize musahhar kıldı. Yıldızlar da O’nun emrine boyun eğmişlerdir. Bunların her birinde aklını kullanacak kimseler için elbette ayetler vardır. Sizin için yerde çeşitli renklerle yarattığı neler varsa (onları da size musahhar kılmıştır). Bunların her birinde, öğüt alacak kimseler için elbette birer ayet vardır **(Nahl 12-13)**

O, denizi -oradan taze bir et yemeniz, oradan giyeceğiniz zineti çıkarmanız için- râm edendir. Gemilerin orada suları yararak gittiklerini görüyorsunuz ki, bu sırf Allah’ın lütfu kereminden nasip aramanız ve O’na şükretmeniz içindir **(Nahl 14)**

O, sizi sallayıp, çalkalar diye, yeryüzüne sabit ve muhkem dağlar, ırmaklar, yollar koydu. Ta ki, maksatlarınıza ulaşasınız. Daha nice alametler. Yıldızla da, onlar yollarını bulurlar **(Nahl 15-16)**

Yaratan, yaratmayan gibi midir? Artık iyice düşünmeyecek misiniz? Allah’ın nimetlerini saymak isterseniz onları sayamazsınız. Doğrusu Allah gafûr ve rahimdir. Allah, gizlediğiniz ve açıkladığınız şeyi bilir. Müşriklerin Allah’tan başka dua ettikleri şeyler ise, hiçbir şey yaratamazlar. Onların kendileri zaten yaratıyorlar. Onlar, diriler değil ölülerdir. Ne zaman dirileceklerini de bilemezler **(Nahl 17-18-19-20-21)**

Sizin tanrınız, bir tek tanrıdır. Ahirete inanmayanların kalpleri bunu İnkâr edicidir. Onlar, büyüklenen kimselerdir. Şüphe yok ki, Allah, onların gizledikleri şeyleri de açıkladıkları şeyleri de bilir. Gerçekten O mağrurları sevmez **(Nahl 22-23)**

Onlara, “Size Rabbiniz ne indirdi?” denildiği zaman, “evvelkilerin masallarını” dediler. Çünkü onlar kıyamet gününde kendilerinin günah yüklerini kâmilten taşıdıktan başka, saptadıkları bilgisiz kimselerin veballerinden bir kısmını da yükleneceklerdir. Dikkat et ki, onların sırtlayacakları bu yükler ne kötüdür! **(Nahl 24-25)**

Kendilerinden öncekiler de, birtakım tuzaklar kurmuşlardı. Nihayet Allah, onların binalarını, ta temellerinden yıkmayı diledi de, üstlerindeki tavan tepelerine çöktü. Hem bu azap onlara bilemeyecekleri bir taraftan gelmiştir. Sonra kıyamet gününde de, onları rezil ve rüsvay edecek ve diyecek ki: “Hani, sizin uğurlarında düşman kesildiğiniz ortaklarım nerede(!)” Kendilerine ilim verilenler, “Bugün, hakikaten rüsvaylık, zillet ve azap, kâfirleredir” dediler. Melekler, kendilerine zulmedenlerin, canlarını alacakları zaman onlar “Biz hiç fenalık yapmazdık” diye diye teslim oldular. Hayır, Allah sizin neler yapmakta olduğunuzu muhakkak ki çok iyi bilendir **(Nahl 26-27-28-29)**

Müttakilere “Rabbiniz ne indirdi?” denildi. Onlar da, “sırf hayır” dediler. Bu dünyada iyi hareket edenlere güzel bir mükâfat vardır. Ahiret yurdu ise, elbette daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu, gerçekten ne güzeldir! Adn cennetleridir ki, altlarından ırmaklar akan bu cennetlere gireceklerdir onlar. Orada, ne dilerlerse onların. İşte Allah, takvaya girenleri böyle mükâfatlandırır. Bunlar meleklerin, pak ve asude olarak canlarını alacakları kimselerdir. “Selâm size. İşlemekte olduğunuz (iyi hareketlerin) karşılığı olmak üzere, girin cennete” derler **(Nahl 30-31-32)**

(Kâfirler) kendilerine o meleklerin gelmesinden yahut Rabbinin emrinin gelip çatmasından başka bir şey mi beklerler? Onlardan evvelkiler de böyle yaptı. Onlara Allah zulmetmedi. Fakat kendi kendilerine zulmettiler onlar. Böylece yaptıklarının cezası onları çarptı ve istihza ettikleri (azap) onları çepeçevre kuşattı **(Nahl 33-34)**

Müşrikler dediler ki: “Eğer Allah dilseydi, ne biz, ne de atalarımız O’ndan başka hiçbir şeye tapmaz, O’nun hükmü olmaksızın hiçbir şeyi haram kılmazdık. “Onlardan evvelkiler de böyle yaptılar. Peygamberlerin üzerinde, açık bir tebliğden başka bir vazife var mıdır? Andolsun ki biz her ümmete, “Allah’a kulluk edin, putlardan kaçının” diye tebliğde bulunması için bir peygamber gönderdik. Sonra Allah, içlerinden kimini hidayete erdirmiş, kiminin üzerine de dalalet hak olmuştur. Şimdi yeryüzünde gezinin de, yalanlayanların akıbetinin nice olduğunu görün. (Habibim) sen onların, hidayet bulmalarına çok ihtiras göstersen bile, Allah dalalette bırakacağı kimselere hidayeti nasip etmez. Onların bir yardımcıları da olmaz **(Nahl 35-36-37)**

Onlar, “ölecek kimseyi Allah diriltmez” diye, olanca güçleri ile Allah adına yemin ettiler. Hayır, bu O’nun üzerinde, gerçek bir vaaddir, Fakat insanların çoğu bilmezler. Onlara hakkında ihtilaf edegeldikleri şeyi açıklasın, kâfirler de kendilerinin ne yalancı kimseler olduklarını bilsin diye, bir şeyi dilediğimiz zaman, sözümüz ona ancak, “ol” dememizden ibarettir. O da, derhal oluverir **(Nahl 38-39-40)**

Zulme uğratıldıktan sonra Allah yolunda hicret edenleri biz, dünyada elbette güzel bir biçimde yerleştiririz. Ahiret mükâfatı ise elbette daha büyüktür. (Kâfirler bunu keşke) bilmiş olsalardı! (O muhacirler hak yolunda), sabru sebat edenler ve ancak Rablerine güvenip dayanmakta olanlardır **(Nahl 41-42)**

Senden evvel kendilerine vahyeder olduğumuz erkeklerden başkasını, biz peygamber göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun. (O peygamberler) apaçık bürhanlarla ve kitaplarla (gönderildiler). Biz sana da, Kur'anı indirdik. Ta ki insanlara, kendilerine ne indirildiğini açıkça anlataşın ve ta ki, onlar da, fikirlerini iyice kullansınlar. Fesat plânları yapanlar, Allah'ın, kendilerini yere batıracağından yahut hissedemeyecekleri cihetlerden kendilerine azabın gelip çatacağından emin mi oldular? Yahut onlar, dönüp dolaşırlarken, Allah'ın kendilerini yakalayivermesinden bir eman mı aldılar ki? Onlar hiçbir surette Allah'ı aciz bırakıcı değildirler. Yoksa onlar, Allah'ın, kendilerini tedricen azaltmak suretiyle cezalandırmasından mı emin oldular? Demek ki, Rabbin, hakikaten çok şefkatli, çok merhametlidir **(Nahl 43-44-45-46-47)**

Onlar, Allah'ın yarattığı hiçbir şeye bakmıyorlar mı ki, o şeylerin gölgeleri bile; Allah'a zelil zelil secde ederek durmadan sağdan sollara dönüyorlar. Göklerde ve yerde olan canlılar ile melekler, kendilerine hiçbir yüksünme gelmeyerek, Allah'a secde ederler. Kendilerine her bakımdan, kâhır ve hâkim olan Rablerinden korkarak, emrolundukları şeyleri yaparlar **(Nahl 48-49-50)**

“Allah: “İki tanrı edinmeyin. O, ancak bir tanrıdır. Onun için benden, yalnız benden korkun” dedi. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Taat de, daima O'na mahsustur. Böyle iken, halâ Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz? Size ulaşan her nimet, Allah'tandır. Sonra size, herhangi bir keder ve musibet dokunduğu zaman, ancak O'na tazarru ve yakarıda bulunursunuz. Nihayet O, sizden bu keder ve musibeti açıp giderdiği zaman ise, içinizden bir kısmı, bakarsınız ki, Rablerine eş koşuyorlar. (Bunu), kendilerine verdiğimiz nimetlere karşı nankörlük etmek için yaparlar, öyle ise, eğlenedurun, yakında bileceksiniz! **(Nahl 51-52-53-54-55)**

Kendilerine rızık olarak verdiğimizden onlar, o bilmezler, (o putlar) için hisse ayırırlar. Allah'a andolsun ki düzmekte olduğunuzdan elbette mesul olacaksınız. Bir de onlar Allah'a kızlar isnat ederler haşa, O münezzehtir. Kendilerinin candan isteyegeldikleri (oğlan çocuğuna gelince), bu ise onlarındır. Onlardan birine kız müjdesi verilince, kendisi pek öfkeli olarak, yüzü mosmor kesilir. Verilen müjdenin tesiriyle toplumdan gizlenir. Onu hor hakir olarak yanında mı tutacak, yoksa toprağa mı gömecek? Bak, hükmede geldikleri o şey ne kötüdür? Ahirete iman etmeyenlerin kötü sıfatları vardır. En yüce sıfat ise, Allah'ındır. O, mutlak kadirdir, tam hüküm ve hikmet sahibidir **(Nahl 56-57-58-59-60)**

Eğer Allah insanları zulümleri yüzünden muaheze edecek olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat O, bunları belirlenmiş bir müddete kadar geciktirir. Ecelleri geldiği zaman ise, onlar ne bir saat geri kalabilir, ne de öne geçebilirler. Onlar, Allah’a, kendilerinin bile hoşlanmadıkları şeyleri isnat ederler. Dilleri, yalan yere, en güzelin kendilerine has olduğunu söyler durur. Hiç şüphe yok ki onların hakkı cehennemdir ve onlar (cehennemin) öncüleridir. Allah’a andolsun ki biz senden evvelki ümmetlere de peygamberler göndermiştik de şeytan onların yaptıklarını kendilerine süsleyip hoş göstermişti. İşte o bugün onların velisidir, onlar için acı veren bir azap vardır. Bu kitabı sana, ancak hakkında ihtilaf ettikleri şeyde, onlara açıklamada bulunman için ve iman edecek biz kavme, hidayet ve rahmet olarak indirdik **(Nahl 61-62-63-64)**

Allah gökten su indirdi de, onunla yere, ölümünden sonra can verdi. Şüphesiz ki bunda, kulak verecek bir kavim için ayet vardır. Sağmal hayvanlarda da, sizin için elbette bir ibret vardır. Size, onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla geçen halis bir süt içiriyoruz. Hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden de, içki ve güzel bir rızık edirsiniz. İşte bunda da aklını kullanacak kimseler için, hiç şüphesiz bir delil vardı” **(Nahl 65-66-67)**

Rabbin bal arısına ilham etti ki: “Dağlardan, ağaçlardan ve onların kurdukları çardaklardan evler edin. Sonra meyvelerin her birinden ye ve Rabbinin kolaylıklar gösterdiği yaylım yollarına git” Onların karınlarından, renk renk içecekler çıkar ki onda, insanlar için şifa vardır. İşte bunda tefekkür edecek kimseler için, elbette bir delil vardı **(Nahl 68-69)**

Sizi Allah yarattı. Sizi yine O öldürecek. İçinizden kimi -bildikten sonra bir şey bilmesin diye- ömrün en sefil şekline kadar geri götürülür. Allah hakkıyla bilen, kemâliyle kadir olandır **(Nahl 70)**

Allah rızık hususunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. O üstün kılınanlar, onda hepsi eşit olmak üzere, rızıklarını ellerinin altındakilere vermezler. O halde bunlar Allah’ın nimetini bilerek inkâr mı ediyorlar? **(Nahl 71)**

Allah sizin için kendilerinizden çiftler yaptı. Size çiftlerinizden oğullar ve torunlar verdi ve sizi güzel güzel nimetlerden rızıklandırdı. Şimdi batıla inanıyorlar da onlar, Allah’ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar **(Nahl 72)**

Allah’ı bırakıp da kendileri için ne göklerden, ne yerden hiçbir rızka, hiçbir şeye malik olmayan ve buna güçleri dahi yetmeyen şeylere taparlar. Artık Allah için darb-ı meseller (teşbihler) yapmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilmezsiniz **(Nahl 73-74)**

Allah şöyle bir darb-ı meselde (benzetmede) bulundu: Hiçbir şeye gücü yetmeyen, kendisine başkasının sahip olduğu bir köle ile kendisine tarafımızdan güzel bir rızık nasip ettiğimiz ve ondan gizli-aşıkâr harcaşıp duran bir (hür) kişi. Hiç bunlar müsavi olurlar mı? Hamd Allah'ındır. Hayır, onların çoğu bilmezler **(Nahl 75)**

Allah şu iki kişiyi de misal getirdi: Bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeyi beceremeyen ve efendisinin üstünde bir yük olandır. O, bunu nereye gönderse bir şey beceremez (hayır getirmez). Hiç bu kimse, adaletle emreden ve kendisi dosdoğru bir yol üzerinde bulunan kişi ile bir olur mu? **(Nahl 76)**

Göklerin ve yerin gaybını bilmek Allah'a mahsustur. Kıyamet saatinin hali de, ancak bir göz açıp kapama gibidir. Yahut o, daha kısa bir zamandır. Çünkü Allah, herşeye hakkıyla kadirdir. Allah sizi analarınızın karınlarından, siz hiçbir şey bilmeksizin çıkardı. Size, şükredesiniz diye, kulaklar, gözler ve gönüller verdi. Umulur ki, şükredersiniz. Yer ile gök arasında müsahhar olarak uçuşan kuşları görmediler mi? Onları orada, Allah'tan başkası tutmuyor. Bunda, iman edecek kimseler için nice deliller vardır **(Nahl 77-78-79)**

Allah, evlerinizden size huzur ve sükûn (yeri) yaptı. Sizin için, davar derilerinden, gerek göç gününüzde, gerekse konduğunuz günde hafifçe taşıyacağınız evler; yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından, bir zamana kadar giyimlik, döşemelik ve ticaret kumaşları verdi **(Nahl 80)**

Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaydı. Dağlardan size, yuvalar, siperler yaptı. Hararetten sizi koruyacak libaslar, harpte sizi koruyup himaye edecek giyimler yarattı. İşte O, bu suretle üzerinizdeki nimetini tamamlıyor. Ta ki, teslimiyetle itaat edesiniz. Eğer yine yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen, apaçık bir tebliğdir. Onlar, hem Allah'ın nimetlerini itiraf ederler; hem de yine onu inkâr ederler (nankörlük yaparlar). Çoğu, kâfir kimselerdir onların **(Nahl 81-82-83)**

Bir gün her ümmetten birer şahit göndereceğiz. Sonra o kâfirlere izin de verilmeyecek. Onlardan tarziye de istenmeyecek. O zalimler azabı görünce, kendilerinden hafifletilmeyeceği gibi, onlara mühlet de verilmeyecektir **(Nahl 84-85)**

Allah'a ortak koşanlar, ortaklarını görünce, "Ey Rabbimiz, bunlar senden başka taptığımız ortaklarımızdır" diyecekler. Bunlar da onlara şu sözü atacaklar: "Siz, hiç şüphe yok ki, kesinlikle yalancılarsınız" O gün Allah'a teslimiyetlerini arz etmişler ve düzmüş oldukları yalancı tanrıları ise, onları bırakıp gitmişlerdir **(Nahl 86-87)**

Kâfir olup da Allah'ın yolundan menedenler yok mu, biz, çıkardıkları fesada mukabil, azaplarına azap katacağız **(Nahl 88)**

O gün, her ümmetin içinden, kendilerinin aleyhine birer şahit göndereceğiz ve seni de onların üzerine bir şahit olarak getireceğiz. Sana bu kitabı, herşey için bir tibyan, bir hidayet, bir rahmet ve müslümanlar için bir müjde olmak üzere, peyderpey indirdik **(Nahl 89)**

Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya vermeyi emreder, taşkın kötülüğü, münkeri, zulmü ve kendini beğenmeyi nehyeder. Size öğüt verir ki, iyice dinleyip tutasınız **(Nahl 90)**

Karşılıklı muahede yaptığınız vakit, Allah'ın ahdini yerine getirin. Sapasağlam ettiğiniz yeminleri bozmayın. Üzerinize, Allah'ı kefil yapmışsınızdır. Şüphe yok ki, Allah, ne yapacağınızı bilir. İpliğini sağlamca büktükten sonra, söküp bozan (kadın) gibi olmayın. “Bir ümmet, diğer bir ümmetten daha çoktur” diye, yeminlerinizi aranızda bir hile ve fesat (mevzuu) mu ediniyorsunuz? Mutlaka Allah, bununla sizi imtihan eder. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyi ise O, kıyamet gününde elbette size açıklayacaktır **(Nahl 91-92)**

Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet yapardı. Fakat O, kimi dilerse, onu dalalette bırakır; kimi de dilerse onu hidayete iletir. Yapageldiğiniz işlerden elbette mesul olacaksınız **(Nahl 93)**

Yeminlerinizi aranızda hile ve fesada âlet edinmeyin. Aksi halde ayak (İslam'da) sebat etmişken kayar da, bu kayma sonunda insanları Allah yolundan alıkoymanız sebebiyle (dünyada) kötü azabı tadarsınız. Ayrıca sizin için (ahirette de) büyük bir azap var. Allah'ın ahdini az bir bahaya satmayın. Allah indinde olan, sizin için daha hayırlıdır, eğer bilerseniz. Sizin nezdinizdeki tükenir, Allah'ın indindeki ise bakidir. Sabredenlerin mükâfatını biz, yapmakta olduklarının daha güzeliyle elbette vereceğiz. Gerek erkek, gerek kadın, kim mümin olarak, salih amel işlerse, hiç şüphesiz onu, çok güzel bir hayat ile yaşatırız ve mutlaka, yapageldiklerinin daha güzeliyle ecir veririz **(Nahl 94-95-96-97)**

Haydi, Kur'an okuduğun zaman, o şeytan-ı racimden Allah'a sığın. Hakikat şudur ki iman edenler ve Rablerine güvenip dayananlar üzerinde onun hiçbir hâkimiyeti yoktur. Onun hâkimiyeti ancak, onu yâr edinmekte olanlar ve onu (Allah'a) eş koşanlar üzerindedir **(Nahl 98-99-100)**

Biz, bir ayeti diğer bir ayetin yerine getirdiğimiz vakit, -hâlbuki Allah neyi indireceğini çok iyi bilendir- dediler ki; “Sen, ancak bir iftiracısın” Hayır, onların pek çoğu bilmezler. De ki: “İman edenlere tam bir sebat vermek için ve müslümanlara bir hidayet ve bir müjde olması için, Rabbinden, hak olarak Ruhü'l Kudüs indirmiştir. Celalim hakkı için onların, “Bunu mutlaka bir beşer öğretiyor” diyeceklerini

biliyoruz. Haktan sapmak suretiyle (Kur'anı) kendisine mal edecekleri adamın lisanı acemidir. Bu (Kur'an) ise, apaçık bir arapçadır. Allah'ın ayetlerine iman etmeyenler (yok mu), şüphesiz ki Allah onlara hidayet etmez. Onlar için çok acıklı bir azap vardır. Ancak Allah'ın ayetlerine iman etmeyenlerdir ki, iftira düzerler. İşte, yalancıların ta kendileri de onlardır (**Nahl 101-104-105**)

Kalbi iman üzere mutmain ve müsterih olarak icbar edilenler müstesna olmak üzere, kim imanından sonra Allah'ı tanımaz, fakat küfre sine açarsa, Allah'ın gazabı onların başındadır. Onlar için en büyük bir azap vardır. Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar dünya hayatını ahirete tercih etmişlerdir. Ve bir de Allah, kâfirler gürûhuna hidayet etmez. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, kalplerinin, kulaklarının ve gözlerinin üstüne mühür basmıştır. İşte gafil olanlar da, onların ta kendileridir. Hiç şüphesiz onlar, ahirette de hüsrana uğrayanların ta kendileridir (**Nahl 106-107-108-109**)

Sonra senin Rabbin işkencelere uğratıldıktan sonra hicret edip sabrederek cihad edenlerin yardımcısıdır. Gerçekten senin Rabbin onların bu amellerinden sonra cidden gafûr ve rahimdir. O gün herkes kendisi için çalışıp çabalayacak. Herkes ne yaptı ise, kendisine eksiksiz (onun karşılığı) verilecek. Onlar asla haksızlığa uğratılmayacaklar (**Nahl 110-111**)

Allah o memleketi, size bir ibret örneği olarak darbı mesel yaptı. O (belde), korkudan emin ve sakindi. "Rızkı da, kendisine her bir yandan bol bol geliyordu. Fakat o, Allah'ın nimetlerine nankörlük etti de, Allah da ona, işlemekte ısrar ettikleri kötülükler yüzünden, açlık ve korku elbisesini tattırdı (**Nahl 112**)

Celalim hakkı için onlara kendilerinden bir peygamber gelmişti de onlar onu yalanlamışlardı. Derken onlar zulümlerinde berdevam iken, azap onları yakalayiverdi. Artık Allah'ın sizi rızıklandığı şeylerden helal ve temiz olarak yeyin. Allah'ın nimetlerine şükredin, eğer O'na kulluk edecekseniz (**Nahl 113-114**)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini, bir de Allah'tan başkası için kesilmiş olan hayvanın etini haram kıldı. (Bununla beraber) kim muhtar kalırsa, saldırmamak ve haddi geçmemek şartıyla (yiyebilir). Çünkü Allah affeden ve merhametli olandır (**Nahl 115**)

Dillerinizin yalan yere vasıflandıra geldiği şeyler için: "Şu helaldir, bu haramdır" demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan düzmüş olursunuz. Allah'a yalan düzenler ise, şüphe yoktur ki, felah bulmazlar. (Bu), az bir menfaatten ibarettir. Hâlbuki onlara, pek acıklı bir azap vardır (**Nahl 116-117**)

Biz sana anlattığımız şeyleri yahudilere daha evvel haram kılmıştık. (Bununla) biz onlara zulmetmemiştik. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı (**Nahl 118**)

Bundan sonra (şunu bil ki): Senin Rabbin, bir cehalet yüzünden kötülük yapıp da, sonra bunun ardından tevbe ve islâh-i nefis edenlerin, hiç şüphesiz lehindedir. Hakikat, senin Rabbin, bu hallerin arkasından elbette çok affeden, çok merhametli olandır (**Nahl 119**)

Hakikaten İbrahim (başlıbaşına) bir ümmetti, Allah’a itaatkârdı. Muvahhid müslümandı. O, müşriklerden de değildi. O, nimetlerine şükredendi. (Allah) onu beğenip seçmiş, kendisini doğru bir yola iletti. Biz ona, dünyada bir güzellik vermiştik. Şüphesiz ki o, ahirette de, mutlaka salihlerden olacaktır. Sonra sana, “Muvahhid bir müslüman olarak, **İbrahim’in** dinine uy, O müşriklerden olmadı” diye vahyetti” (**Nahl 120-121-122-123**)

Cumartesi ibadeti ancak onda ihtilafa düşenler (farz) edilmişti. Şüphesiz ki Rabbin onların ihtilaf edegeldikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir (**Nahl 124**)

Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle davet et. Onlarla mücadeleni en güzel şekil hangisi ise, onunla yap. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da hidayete erenleri de en iyi bilendir (**Nahl 125**)

Eğer, herhangi bir ceza ile karşılık verecek olursanız, ancak size reva görülen cezanın, misliyle karşılık verin. Sabrederseniz, andolsun ki, bu, tahammül edenler için elbette daha hayırlıdır. Sabret, senin sabrın, ancak Allah iledir. Onlara karşı tasalanma. Onların kurmakta oldukları tuzaklardan dolayı, endişeye de düşme. Çünkü Allah hiç şüphesiz müttakiler ve muhsinlerle beraberdir (**Nahl 126-127-128**)

İSRA SURESİ

Bu sure **110** ayettir. İbni Abbas’tan; **76.** ayetten **80.** ayetine kadar olan ayetler hariç bu surenin Mekki olduğu rivayet edilmiştir. Bu ayetler ise, Medeni olup, Sakif kabilesinin heyeti geldiğinde nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Kulunu bir gece Mescid-i Haramdan, Mescid-i Aksaya kadar götüren Allah, her türlü noksanlıklardan münezzehtir. Biz, o (Mescid-i Aksanın) etrafına bereket verdik. O (peygambere), ayetlerimizden bazısını gösterelim diye (bunu yaptırdık). Şüphesiz ki O (Allah), herşeyi hakkıyla işiten, tastamam görendir (**İsra 1**)

Biz, Musa'ya kitap verdik. Ve onu, "Benden başka hiçbir vekil tutunmayın" diye, İsrâiloğulları için bir hidayet kıldık. Ey Nuh de beraber gemide taşıdığımız zürriyet, (şu) bir hakikattir ki, (Nuh) çok şükreden bir kuldu (**İsra 2-3**)

Biz kitapta isrâiloğullarına şunu hükmettik: Siz yeryüzünde muhakkak ki, iki defa fesat çıkaracak ve muhakkak büyük bir serkeşlik yapıp kabarcaksınız. İşte o ikiden birincisi, vadesi gelince çok çetin bir kuvvete sahip olan kullarımızı üzerinize musallat kıldık da, onlar evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaaddir. Sonra bunlara karşı, size tekrar devlet ve galibiyet verdik. Mallarla, oğullarla sizin imdadınıza yetiştik. Cemiyetinizi de daha fazla çoğalttık (**İsra 4-5-6**)

Eğer iyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Eğer kötülük ederseniz, yine kendinize kötülük etmiş olursunuz. Artık diğer cezanın vadesi gelince, yüzlerinizi kötölesinler, birinci defa girdikleri gibi Mescidinize girsinler ve galebe ettiklerini iyice imha etsinler diye (başınıza yine düşmanlarınızı musallat ettik). Rabbinin size merhamet edeceğini umabilirsiniz. Eğer tekrar (fesada) dönerseniz, biz de (cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemî kâfirlere bir zindan yaptık (**İsra 7-8**)

Muhakkak bu Kur'an, öyle bir şeye (yola) doğrultup götürür ki o, en adil ve en doğru bir (yol)dur. O, güzel güzel amellerde bulunan müminlere kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu da müjdelere. Ahirete iman etmeyenlere ise pek acıklı bir azap hazırladığımızı bildirir (**İsra 9-10**)

İnsan tıpkı, hayrı istediği gibi, şerri de dua edip ister. Doğrusu, İnsan pek acelecidir (**İsra 11**)

Biz gece ile gündüzü iki ayet kıldık. Gece ayetini sildik ve gösterici olan gündüz ayetini getirdik. Böylece Rabbinizden bir fazl arayasınız ve yılların sayısı ile hesabı bilesiniz diye. İşte biz herşeyi iyice anlattık (**İsra 12**)

Herkesin amelini kendi boynuna doladık. Kıyamet günü onun için neşredilmiş olarak kendisine kavuşacak bir kitap çıkaracağız. "Oku kitabını, bu gün sana karşı, iyi hesap görücü olarak kendi nefsin yeter! (**İsra 13-14**)

Kim doğru yolu bulursa, o doğru yolu ancak kendi faydasına bulmuş olur. Kim de sapıklık ederse o da yalnız kendi aleyhine sapmış olur. Hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz bir resul göndermedikçe azap etmeyiz (**İsra 15**)

Bir memleketi imha etmek dilediğimiz vakit, onun nimet ve refahtan şırmamış elebaşlarına emrederiz de, orada itaatten çıkarlar. Artık o (memlekete) karşı söz (azap) hak olmuştur. İşte biz orayı artık kökünden mahv-ü helak etmişizdir. Nuh'tan

sonra nice nesiller imha ettik. Rabbin, kullarının günahlarından hakkıyla haberdardır, hakkıyla görücüdür ya, (işte bu) yeter (**İsra 16-17**)

Kim bu çarçabuk geçen (dünyayı) dilerse, biz de burada dilediğimize, dileyeceğimizi çarçabuk veririz. Sonra da onu cehenneme sokarız. O, oraya kınanmış ve kovulmuş olarak varır. Kim de mümin olarak ahireti diler ve onun için bir gayret ile çalışırsa, işte onların gayretleri meşkûr ve makbul olur. Onlardan her birine, onlara da bunlara da, Rabbinin atâsından, peş peşe veririz. Rabbinin atâsı, menedilmiş değildir. Baksana biz, onların bazısını bazısına nasıl üstün kıldık? Elbette ahiret, dereceler bakımından daha büyüktür, üstün kılmak bakımından da daha büyüktür (**İsra 18-19-20-21**)

Allah ile beraber, başka bir tanrı edinme. Sonra kınanmış ve kendi başına bırakılmış olursun (**İsra 22**)

Rabbin, “Kendinden başkasına kulluk etmeyin. Ana ve babaya iyi muamele edin” diye hükmetti. Eğer onlardan biri veya her ikisi senin nezdinde ihtiyarlığa ererse onlara “öf” (bile) deme. Onları azarlama. Onlara çok güzel söz söyle. Onlara acıyarak tevazu kanadını indir ve “Ya Rabbi, onlar beni çocukken nasıl terbiye ettilerse, sen de onlara merhamet eyle” de! Rabbiniz sizin içlerinizdekini en iyi bilendir. Eğer siz iyi kimseler olursanız, şüphesiz ki, Allah da daima kendine dönenleri cidden bağışlayıcıdır (**İsra 23-24-25**)

Akrabana, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. İsrâf ile saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleri olmuşlardır. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür. Eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti arayarak, onlardan sarfı nazar edersen, o durumda kendilerine yumuşak söz söyle (**İsra 26-27-28**)

Eli sıkı olma, elini büsbütün de açma. Sonra kınanmış, pişman bir halde oturup kalırsın. Şüphesiz ki Rabbin, kimi dilerse rızıkını genişletir, daraltır. Çünkü O, kullarından gerçekten haberdardır. Hakkıyla görendir (**İsra 29-30**)

Evlatlarınızı fakirlik korkusuyla öldürmeyin. Onları da, sizi de biz rızıklandırırız. Doğrusu, onları öldürmek büyük bir suçtur (**İsra 31**)

Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, şüphesiz bir hayâsızlıktır, kötü bir yoldur (**İsra 32**)

Allah’ın kutsal kıldığı cana, haklı bir sebep olmadıkça, kıymayın. Kim mazlum olarak öldürülürse biz onun velisine bir salahiyet vermişizdir. O da, katilde israf etmesin. Çünkü o, cidden yardıma mazhar edilmiştir (**İsra 33**)

Yetimin malına, o, erginlik çağına erişinceye kadar yaklaşmayın. Ancak en iyi bir suretle olması müstesna. Bir de ahdi yerine getirin. Çünkü ahidden sorulur (**İsra 34**)

Ölçtüğünüz vakit de ölçeği tam yapın. Doğru terazi ile tartın. Bu hem daha hayırlıdır, hem akıbet itibarıyla daha güzel (**İsra 35**)

Senin için hakkında bir bilgi olmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların herbiri bundan mesuldür (**İsra 36**)

Yeryüzünde kibr-ü azametle yürüme. Çünkü yeryüzünü yaramazsın, boyca da asla dağlara eremezsin. Kötü olan bütün bunlar, Rabbinin indinde sevilmeyen şeylerdir (**İsra 37-38**)

Bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Allah ile beraber diğer bir tanrı edinme ki, sonra kınanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın. Yaa! Rabbiniz sizin için oğulları seçti de, kendisi için meleklerden dişiler mi? edindi. Hakikaten siz çok büyük bir iddiada bulunuyorsunuz (**İsra 39-40**)

Celalim hakkı için bu (ihtarı) şu Kur’anda türlü türlü şekillerde açıklamışızdır; ta ki iyice düşünüp ibret alsınlar. Hâlbuki bu, onların nefret etmelerinden başka bir şeyi arttırmıyor. De ki: “Allah ile beraber, söyledikleri gibi, (başka) tanrılar da olsaydı, onlar Arş’ın sahibine elbet bir yol ararlardı. O, bunların söylemekte oldukları şeylerden tamamiyle münezzehtir, yücedir, büyüktür. Yedi gökle yer ve bunların içinde bulunanlar, onu tesbih eder. Hiçbir şey hariç olmamak üzere, hepsi O’nu hamd ile tesbih eder. Fakat siz, onların tesbihini iyi anlamazsınız. O, hakikaten halimdir, gerçekten bağışlayandır (**İsra 41-42-43-44**)

Sen Kur’anı okuduğun zaman, senin ile ahirete inanmayanlar arasına gizli bir perde çekeriz. (Evet) onların kalpleri üzerine, onu iyice anlamalarına engel perdeler gerer, kulaklarına bir ağırlık veririz. Sen Kur’anda Rabbinin bir tek olarak andığın vakit, onlar ürkek ürkek arkalarını çevirirler. Onlar, seni dinleyecekleri zaman, neyi dinleyeceklerini gizli ve sinsi konuşurlarken, o zalimlerin, “Siz büyülenmiş bir kimseden başkasına tabi olmuyorsunuz” diyeceğini biz pekiyi biliyoruz. Bak, sana nasıl misaller getirip saptılar. Artık onlar bir yol bulmaya güç yetiremezler (**İsra 45-46-47-48**)

Dediler ki: “Biz, bir sürü kemik, kırıntı ve döküntü olduğumuz zaman mı, hakikaten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz? Söyle: “İster taş, ister demir olun. Yahut içinde büyüttüğünüz herhangi bir mahlûk olun. “O halde bizi kim diriltecek?” diyecekler. Sen de de ki: “Sizi ilk defa yaratmış olan diriltecektir. O vakit sana başlarını sallayacaklar da, istihza ile “O, ne zaman?” diyecekler. De ki: “Belki de

yakında” (Allah) sizi çağıracağı gün, hemen onun emrine icabet edeceksiniz ve sanacaksınız ki (dünyada) ancak pek az bir müddet kalmışsınız (**İsra 49-50-51-52**)

(Mümin) kullarıma söyle, en güzel ne ise, onu söylesinler. Çünkü şeytan, aralarına fesat sokar. Zira şeytan insanın apaçık düşmanıdır. Rabbiniz sizi çok iyi bilendir. Eğer, dilerse size merhamet eder yahut şayet dilerse azablandırır. Biz seni onların üstüne bir vekil göndermedik. Rabbin göklerde ve yerde olan kimseleri en iyi bilendir. Biz, peygamberlerin kimini kiminden üstün kılmışızdır. Davud’a da Zebur verdik (**İsra 53-54-55**)

De ki: “Allah’ı bırakıp boş yere söylediklerinizi çağırın. Onlar, sizden herhangi bir sıkıntı gideremeyecekleri gibi, değiştiremezler de. Onların taptıkları da, hangisi Rablerine daha yakın (olacak) diye, vesile arıyorlar. O’nun rahmetini umuyorlar. O’nun azabından korkuyorlar. Çünkü Rabbinin azabı korkunçtur (**İsra 56-57**)

Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, ya biz onları kıyamet gününden evvel helak edecek yahut şiddetli bir azap ile azablandıracağız. Bu, o kitapta (böylece) yazılıdır (**İsra 58**)

Bizi ayetler göndermemizden alıkoyan, ancak evvelkilerin onları yalanlamış olmalarıdır. Biz, Semud’a, gerçeği gösteren bir mucize olarak o deveyi verdik de, onlar bu sebeple zulmettiler. Hâlbuki biz ayetleri, ancak korkutmak için göndeririz. Sana, “Şüphesiz Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır” demiştik, hatırla. (Geceleyin) sana gösterdiğimiz o temaşayı ve Kur’anda lanet edilen ağacı, biz ancak insanlara bir fitne yaptık. Biz onları korkutuyoruz. Fakat bu, onlarda büyük bir taşkınlıktan başka bir şey artırmıyor (**İsra 59-60**)

Hani biz meleklerle, “Âdem için secde edin “ demiştik. Onlar da secde etmişlerdi, ama iblis etmemiştii, “Ben, bir çamur olarak yarattığın kişiye secde eder miyim? dedi. (Yine) dedi ki: “Benden şerefli kıldığın bu da kim ki, bana haber ver. Eğer beni kıyamet gününe kadar geciktirirsen, andolsun ki onun zürriyetini, pek azı müstesna olmak üzere, mutlaka kendime bağlarım” Allah da, “Defol git! Artık onlardan kim sana uyarsa, şüphesiz cehennem hepinizin bir cezasıdır, tastamam bir ceza! (**İsra 61-62-63**)

Onların içinden, gücünün yettiği kimseleri, sesinle yerinden oynat. Onlara karşı süvarilerinle, piyadelerininle yaygara çıkar. Mallarına ve evlatlarına ortak ol. Onlara vaadet. Şeytan, onlara bir aldatıştan başka ne vaadeder? “Benim gerçek kullarım var ya, senin onlar üzerinde hiçbir hâkimiyetin yoktur. (Onlara) vekil olarak Rabbin yeter (**İsra 64-65**)

Rabbiniz, fazlından arayasınız diye, sizin için denizde gemileri yürütendir. Şüphe yok ki, O, size karşı pek merhametlidir. Denizde size bir sıkıntı değdiği zaman, O'ndan başka taptığınız kişiler kaybolup gider. Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca, yine yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür. O'nun, kara tarafında sizi yere geçirmesinden yahut üzerinize çakıllı bir (kasırga) göndermesinden emin mi oldunuz? Sonra, kendinize hiçbir vekil bulamazsınız. Yoksa O'nun, sizi tekrar oraya döndürüp de üstünüze, kırıp geçiren bir fırtına yollamasına ve nihayet yaptığınız nankörlük sebebiyle sizi boğmasına karşı emniyete mi girdiniz? Sonra, bize karşı O'nun öcünü alacak bulamazsınız (**İsra 66-67-68-69**)

Andolsun ki, biz, âdemoğullarını üstün bir izzet ve şerefe mazhar kılmışızdır. Onlara karada ve denizde taşıyacak (vasıtalar) verdik. Onlara güzel güzel rızklar nasip ettik. Onları, yarattığımız şeylerin birçoğundan cidden üstün kıldık (**İsra 70**)

Bir gün gelecek, insan sınıflarından herbirini biz imamlarıyla çağıracağız. Artık kimin kitabı sağından verilirse, onlar kitaplarını, en küçük haksızlığa uğratılmaksızın okuyacaklardır. Kim bu (dünya)da kör olursa o, Ahirette de kördür, yolca da daha şaşkındır (**İsra 71-72**)

(Akıllarınca) onlar şana vahyettiğimizden başkasını uydurup bize iftira edesin diye, seni bile hemen fitneye düşürecekler, o takdirde seni dost edineceklerdi. Eğer sana sebat vermiş olmasaydık, andolsun ki, sen onlara biraz meylededecektin. O takdirde biz, dirimin de katmerli, ölümün de katmerli (acısını) sana taddıracaktık muhakkak. Sonra bize karşı kendin için hiçbir yardımcı da bulamayacaktın (**İsra 73-74-75**)

Yakında seni, neredeyse, bu yerden çıkarmak için her halde rahatsız edecekler. O takdirde kendileri de arkandan pek az kalacaklardır. Bu durum, senden evvel gönderdiğimiz peygamberler için de bir sünnettir. Sen bizim tutumumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın (**İsra 76-77**)

Güneşin (zeval vaktinde) kayması anından, gecenin kararmasına kadar, güzelce namaz kıl, sabah namazını da. Çünkü sabah namazı şahitlidir. Gecenin bir kısmında da uyanıp, sırf sana mahsus fazladan bir ibadet olmak üzere, onunla (Kur'anla) gece namazı kıl. Belki Rabbin seni bir Makam-ı Mahmuda gönderecektir. Söyle de: “Ya Rabbi, beni sıdk ve selamet girdirilişiyle girdir, sıdk çıkarışıyla çıkar ve tarafından bana, hakkıyla yardım edecek bir hüccet ver” De ki: “Hak geldi, batıl zail oldu. Şüphesiz ki batıl, hep zail olacaktır (**İsra 78-79-80-81**)

Biz Kur'andan, müminler için şifa ve rahmet olan şeyleri, parça parça indiriyoruz. Zalimlerin ise ancak ziyanını arttırır. İnsana nimet verdiğimiz zaman, (zikrullahdan) yüz çevirir, yan çizer. Ona şer dokununca da pek ümitsiz olur. De ki: “Her biri kendi

asli tabiatına göre hareket eder. O halde kimin daha doğru yolda bulunduğunu Rabbin daha iyi bilir (**İsra 82-83-84**)

Sana ruhu sorarlar. De ki: “Ruh Rabbimin emrindendir. (Zaten) size az bir ilimden başkası verilmemiştir (**İsra 85**)

Andolsun ki, sana vahyettiğimizi de, dilersek, muhakkak gideriveririz. Sonra bize karşı, onu (geri getirmek için) kendine bir vekil de bulamazsın. Ancak Rabbinden bir rahmet (onu ibkâ etmiştir). Gerçekten onun, senin üzerindeki fazlı büyüktür (**İsra 86-87**)

De ki: “Andolsun, insü cin şu Kur’anın benzerini (meydana) getirmeleri için bir araya toplansa, birbirlerine yardımcı da olsalar, yine onun benzerini getiremezler (**İsra 88**)

Andolsun ki biz bu Kur’anda insanlar için her türlü misali çeşitli şekillerde açıkladık. İnsanlardan pek çoğu ise, ille de küfürde ayak direttiler (**İsra 89**)

Biz dediler, sana katiyen inanmayız. Ta ki bizim için şu yerden bir pınar akıtasın. Yahut senin hurmalıklardan, üzümlüklerden bir bahçen olsun da aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtasın. Yahut iddia ettiğin gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşüresin veya Allah’ı ve melekleri kefil getiresin. Yahut altından bir evin olsun yahut semaya çıkasın. Ona çıktığına da asla inanmayız ya! Ta ki, üstümüze, okuyacağımız bir kitap indiresin!” De ki: “Fe Sübhanallah! Ben, resul olan bir beşerden başkan mıyım ki! (**İsra 90-91-92-93**)

İnsanların, kendilerine hidayet geldiği zaman iman etmelerini, “Allah bir insanı mı peygamber gönderdi?” demelerinden başka bir şey men etmedi. De ki: “Eğer yeryüzünde, sakın sakın yürüyen melekler olsaydı, biz elbette onlara gökten melek bir peygamber gönderirdik” De ki: “Benimle sizin aranızda hakiki şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından cidden haberdar ve basîr olandır (**İsra 94-95-96**)

Allah kime hidayet ederse işte o, hidayete ermiştir. Kimi de dalalet sevk ederse, artık onlar için O’ndan başka asla yardımcı bulamazsın. Biz, onları kıyamet günü körler, dilsizler, sağılar olarak yüzükoyun haşredeceğiz. Onların varacağı yer cehennemdir. Biz, onların ateşini, yavaşladıkça artırırız (**İsra 97**)

Bu onların cezasıdır. Çünkü onlar ayetlerimizi tanımayarak kâfir oldular ve “Bir yığın kemik ve kırıntı olunca mı, hakikaten biz mi yeni bir yaratılışla diriltilecekmiz?” dediler. Onlar, gökleri ve yeri yaratan Allah’ın, kendileri gibilerini yaratmaya kadir olduğunu görmediler mi? Allah onlar için bir ecel tayin etti ki, onda hiç şüphe yoktur. Böyle iken zalimler ancak gâvurlukta ayak diretirler. De ki: “Rabbinin rahmet

hazinelerine siz malik olsaydınız, o zaman harcamaktan tükenir korkusu ile hiç şüphesiz cimrilik ederdiniz” Gerçekten insan çok cimridir (**İsra 98-99-100**)

Andolsun ki biz Musa’ya açık açık dokuz ayet verdik. İşte israiloğullarına sor. O, bunlara geldiği vakit. Firavun ona, “Musa ben seni herhalde büyülenmiş sanıyorum” dedi. O da dedi ki: “Andolsun bunları birer ibret olmak üzere, göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmedığını bilmişsindir. Ben de, ey Firavun, seni helak edilmiş sanıyorum!” Derken onları o yerden sürüp çıkarmak istedi. Biz de hem kendisini, hem de onunla beraber olanları, toptan suda boğuverdik. Arkasından da israiloğullarına dedik ki: “O yerde siz oturun. Sonra ahiret vaadi geldiği vakit, onları da sizi de bir araya getireceğiz (**İsra 101-102-103-104**)

Onu biz hak olarak indirdik ve o, hak olarak indi. Seni de bir müjdeciden ve bir haberciden başka bir şey olarak göndermedik. Biz onu bir Kur’an olmak üzere (ayet ayet) ayırdık ki, insanlara karşı, dura dura (ağır ağır, tek tek) okuyasın. Biz onu tedricen indirdik. De ki: “Ona ister iman edin, ister iman etmeyin. Çünkü bundan ilim verilmiş olanlar bile, kendilerine karşı, o tilavet olununca, çeneleri üstü secdeye kapanırlar ve “Rabbimi tenzih ederiz. Hakikat Rabbimizin vaadi, muhakkak yerine gelmiştir” derler. Onlar, ağlayarak çeneleri üstü kapanırlar ve bu onların huşusunu artırır (**İsra 105-106-107-108-109**)

De ki; “Gerek Allah diye çağırın, gerek Rahman diye. Hangisiyle çağırırsanız, nihayet en güzel isimler onundur. “Namazında pek bağırma, sesini o kadar da kısma. İkisinin arası bir yol tut. De ki: “Evlat edinmeyen, mülkte hiçbir ortağı olmayan, acziyyetten ötürü yardımcıya da ihtiyacı olmayan Allah’a hamdolsun” O’nu büyük bir tazimle ulula (**İsra 110-111**)

KEHF SURESİ

Bu sure **111** ayet olup Mekki’dir. İbn Abbas (r.a), sebab-i nüzulünde Uyeyne b. Hısn el-Fezâri zikri geçen iki ayeti hariç, bu surenin Mekki olduğunu söylemiştir. Katade de bu surenin Mekki olduğunu söylemiştir. Resulullah (S.A.S.)’ in “Bakın, size nazil olduğunda, kendisini yetmiş bin meleğin getirdiği bir sureyi söyleyeyim mi? O, Kehf Suresidir” buyurduğu rivayet edilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Katından olan en çetin bir azap ile korkutmak, salih amellerde bulunan müminlere de, içinde ebedi kalacakları, güzel bir ecir müjdelemek ve “Allah evlat edindi” diyenlere, maruz kalacakları kötü akıbetleri haber vermek için, içinde hiçbir eğrilik

yapmadığı o dosdoğru kitabı, kulu (Muhammed) üzerine indiren Allah’a hamdolsun **(Kehf 1-2-3)**

Allah evlat edindi” diyenlere maruz kalacakları kötü akıbetleri haber vermek için... Ne onların ne atalarının buna dair hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz ne çirkin bir iddia! Onlar yalandan başkasını söylemezler. Demek, bu söze inanmazlarsa bir üzüntü duyarak arkalarından kendini adeta tüketeceksin **(Kehf 4-5-6)**

Biz yeryüzünde olan şeylere, oraya mahsus birer zinet verdik ki (insanların) hangisinin daha güzel amel işleyeceklerini ortaya koymak üzere imtihan edelim. Biz elbette onun üstünde olan şeyleri kupkuru toprak yapanlarız **(Kehf 7-8)**

Sen, bizim ayetlerimiz içinden Kehf ve Rakîm ashabının ibrete şayan olduklarını mı sandın? Hani o genç yiğitler mağaraya sığınmıştı ve “Ey Rabbimiz, bize tarafından bir rahmet ver ve işimizde bizim için bir muvaffakiyet hazırla” demişlerdi. Bunun üzerine nice yıllar mağarada, onların kulaklarına perde vurduk. İki zümreden hangisinin bekledikleri gayeyi daha iyi hesap edici olduklarını bilelim diye, sonra da onları uyandırdık **(Kehf 9-10-11-12)**

Biz, sana onların kıssasını hakkı ile anlatalım: Doğrusu onlar, Rablerine iman eden genç yiğitlerdi. Biz de onların hidayetini artırdık ve dikilip de: “Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Biz ondan başkasına tanrı demeyiz. Aksi takdirde andolsun ki hakikatten uzaklaşmış oluruz. Şunlar, şu bizim kavmimiz, O’ndan başka tanrılar edindiler. Bunlar hakkında bari açık bir bürhan getirselerdi ya! Allah’a karşı yalan yere iftira edenlerden daha zalim kimdir?” dedikleri zaman onların kalplerini kuvvetlendirmiştik **(Kehf 13-14-15)**

(Birbirine şöyle dediler): “Mademki siz onlardan ve onların Allah’tan başka tapmakta oldukları şeylerden ayrıldınız, o halde mağaraya sığın ki Rabbiniz size rahmetinden genişlik versin ve işinizden size faydalar hazırlasın.” (Onlara baksaydın) görürdün ki güneş doğduğu zaman, mağaralarının sağ tarafına yönelir, battığı vakit de onları sol yanını vurup giderdi. Onlar ise, oranın geniş bir yerinde idiler. Bu Allah’ın ayetlerindendir. Allah kime hidayet ederse, o, doğru yola erdirilmiştir. Kimi de şaşırtırsa, artık onun için hiçbir zaman onu doğruya iletecek bir dost bulamazsın **(Kehf 16-17)**

Onlar uyuyan kimseler oldukları halde, sen onları uyanık sanırsın. Biz onları sağ yanlarına ve sol yanlarına çeviriyorduk. Köpekleri de, giriş yerinde ön ayaklarını uzatıp (yatmıştı). Tırmanıp da yanlarına varıp hallerini görseydin, mutlaka onlardan geri dönüp kaçardın ve mutlaka kalbin onların korkusu ile dolardı **(Kehf 18)**

Böylece onları kendi aralarında birbirlerine sorsunlar diye uyandırdık ve içlerinden biri “Ne kadar uyudunuz?” dedi. Birisi “Bir gün yahut bir günden az uyuduk” dedi. Diğerleri de dediler ki; “Ne kadar kaldığınızı, Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz, birinizi şu gümüş paranız ile şehre gönderin de baksın. Hangi yiyecek daha temiz ise, oradan size yiyecek bir şey getirsin. Çok nazik hareket etsin. Sizi, hiçbir kimseye sakın hissettirmesin. Çünkü onlar size galip gelirlerse, ya sizi taşlar öldürürler yahut kendi dinlerine döndürürler. O zaman da ebediyen felah bulamazsınız (**Kehf 19-20**)

Böylece halkı onlara muttali kıldık ki Allah’ın vaadinin şüphesiz bir hak olduğunu, kıyametin vukuunda hiçbir şüphe bulunmadığını bilsinler. O sırada insanlar, onların durumunu aralarında tartışıyorlardı. Derken, “onların etrafına bir bina yapın” dediler. Rableri onları daha iyi bilendir. Onların işlerine galip olanlar ise “mutlaka, yanlarında bir mescit edineceğiz” dediler, “Sayıları üçtür, dördüncüleri köpekleridir” diyecekler. “Beştir, altıncıları, köpekleridir” diyecektir. Bunlar, gayba taş atmadır (tahmindir)” “Yedidir, sekizincileri de köpekleridir” diyeceklerdir. De ki: “Rabbim onların sayısını daha iyi bilendir. Onları, ancak insanların pek azı bilebilir. O halde bunlar hakkında ancak delillerin açık olması dışında münakaşaya girişme. Bunlara dair onların hiçbirinden bilgi isteme (**Kehf 21-22**)

Hiçbir şey hakkında, “İnşaallah” (Allah dilerse) demedikçe, “Ben bunu mutlaka yarın yapacağım” deme. Unuttuğun zaman Rabbin an ve şöyle de: “Umulur ki Rabbim beni doğruya, bundan daha yakın olan bir yola erdirir. “Onlar, mağaralarında üçyüz sene eğleştiler. Buna dokuz yıl daha kattılar. De ki: “Allah ne kadar eğleştiklerini daha iyi bilendir. Göklerin ve yerin gaybını, ancak o bilir. O, ne güzel görür, ne güzel işitir! Bunların, O’ndan başka hiçbir yardımcısı yoktur. O, hiçbir kimseyi hükmüne ortak yapmaz (**Kehf 23-24-25-26**)

Rabbinin kitabından sana vahyolunanları oku. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur ve sen O’ndan başka asla bir melce de bulamazsın (**Kehf 27**)

Sabah akşam Rablerine, O’nun cemâlini dileyerek dua edenlerle beraber, candan sabru sebat et. Dünya hayatının zinetini arzu ederek gözlerini onlardan ayırma. Kalbine bizi anmaktan gaflet verdiğimiz, heva-ü hevesine uyan ve işinde haddi aşmış kimselere boyun eğme (**Kehf 28**)

De ki: O, Rabbinizden bir haktır. Artık dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun. Gerçekten biz, zalimlere öyle bir ateş hazırladık ki, duvarı çepeçevre kendilerini kuşatmıştır. Eğer onlar feryat eder, imdat dilerlerse kalın bir sıvıya benzeyen, yüzleri kavuran bir su ile imdat olunacaklardır. O, ne fena içecektir, (o ateş), ne kötü bir dayanaktır! (**Kehf 29**)

İman edip de güzel güzel amellerde bulunanlara gelince, biz, şüphesiz iyi amel ve hareket edenlerin mükâfatını zayi etmeyiz. Onlar için altından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada, tahtlar üzerinde kurularak, altın bileziklerle bezenecekler, ince ipek kumaştan, kalın ipekten yeşil elbiseler giyeceklerdir. Ne güzel mükâfat, ne güzel dayanak! **(Kehf 30-31)**

Onlara, iki adamı misal getir ki, biz onlardan birine iki üzüm bağı vermiş, ikisinin de etrafını hurmalıklarla donatmış, ortalarında da bir ekinlik yapmıştık. Bu iki bağ, mahsulünü vermiş, bundan hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. Onların arasından bir de ırmak fışkırtmıştık. Onun, başka geliri de vardı. Derken o, arkadaşına böbürlenerek, onunla konuşurken dedi ki: “Ben, malca senden zenginim. Adamlarım da seninkinden daha (çoktur)” O, nefsine zulmeder olduğu halde, bağına girdi. Dedi ki: “Bunun, ebediyen helak olacağını zannetmiyorum. Kıyametin de kopacağını sanmıyorum. Eğer ben, Rabbime döndürülür götürülürsem, elbette, bundan daha hayırlı bir akıbet elde ederim” Arkadaşı ona cevap vererek dedi ki: “Seni, bir topraktan, sonra da bir damla sudan yaratıp, tekrar seni bir adam seviyesine getiren Allah’a nankörlük edip İnkâr mı ediyorsun? Fakat bana gelince, O Allah benim Rabbimdir. Ben, Rabbime hiçbir şeyi ortak kılmam. Bağına girdiğin zaman, “Maşaallah! Allah’tan başka hiçbir kuvvet yoktur! demeli değil miydin? Malca ve evlatça, beni kendinden az görüyorsan, Rabbimin bana, senin bağından daha hayırlısını vermesi, (seninkinin) üstüne ise gökten yıldırımlar göndererek onun kaypak bir toprak haline gelmesi muhtemeldir. Yahut olabilir ki, suyu yerin dibine çekilirse, bir daha onu aramaya güç yetiremezsin” Nihayet, onun bütün serveti, istilaya uğratıldı. Bağ, uğrunda harcadıklarına karşı, avuçlarını ovuşturakaldı. Çardakları yere dökmüştü. Diyordu ki: “Nolaydım, Rabbime hiçbir şeyi ortak kılmayaydım” Ona, Allah’tan başka, yardım edecek bir cemaat yoktu. Kendisi de öç alabilecek değildi. İşte bu makamda, nusret ve hâkimiyet, hak olan Allah’ındır. O, sevapça da hayırlı, akıbetçe de hayırlıdır **(Kehf 32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44)**

Onlara dünya hayatının misalini irad et: (O)gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bununla yeryüzü nebatla dolar. Derken, kuru bir çöp kırıntısı haline gelir, rüzgârlar onu savuruverir. Allah her şeyin üstünde bir kudret sahibidir **(Kehf 45)**

O mallar, o oğullar (hep) dünya hayatının zinetidir. Baki olacak olan salih ameller ise, Rabbinin nezdinde sevapça da hayırlıdır, emelce de hayırlıdır **(Kehf 46)**

O gün biz dağarı yürütürüz ve sen, yeryüzünü bir çöl olarak görürsün. Onları mahşerde toplamışızdır da, içlerinden hiçbirini bırakmamışızdır. Hepsi saf saf Rablerine arz olunmuşlardı. Andolsun ki sizi ilk defa yarattığımız gibi bize geldiniz. Hayır, size olan vaadimizi yerine getirecek bir zaman belirlemediğimizi sandınız değil mi? Kitap (meydana) konmuştur. Görürsün ki günahkârlar, onun içinde

olanlardan korkmaktadırlar: “Eyvah bize, bu kitaba ne oluyor da, büyük küçük hiçbir şeyi geride bırakmadan hepsini sayıyor!” derler. Onlar, işledikleri amelleri hazır (yazılmış) bulmuşlardır. Rabbin hiçbir kimseye zulmetmez (**Kehf 47-48-49**)

Hani Biz meleklerle, “Âdem’e secde edin” demiştik de, iblis den başkası hemen secde etmişlerdi. O ise, cinden olduğu için, Rabbinin emrinden çıkmıştı. Şimdi siz, beni bırakıp da onu ve onun zürriyetini, sizin düşmanlarınız oldukları halde, dostlar mı ediniyorsunuz? (Bu), zalimler için ne kötü bir bedeldir! Ben, ne göklerin ve yerin yaratılışında, ne kendilerinin yaratılışında, onları şahit tuttum. Dalâlete sevk edenleri yardımcı edinmiş de değilim. O gün, (Allah), “iddia edip, bana ortak koştüğünüz şeyleri çağırın” der. Onlar onları çağırırlar, ama onlar kendilerine cevap veremezler. Biz onlar ile aralarına bir uçurum koruz. Günahkârlar ateşi görmüşler ve kendilerinin ona düştüklerini anlamışlar. Fakat ondan savuşacak bir yer bulamamışlardır (**Kehf 50-51-52-53**)

Celâlim hakkı için, biz bu Kur’anda insanlar için, her misali açıkladık. Fakat insan, cedelleşme bakımından, herşeyden ileridir. İnsanlara hidayet geldiği zaman, onların iman etmelerine, Rablerinden mağfiret istemelerine, evvelkilerin sünnetinin kendilerine de yetişip çatacağını yahut onlara gözleri önünde azap geleceğini beklemlerinden başka bir şey mani olmadı. Biz, peygamberleri müjde vericiler ve uyarıcılar olmaktan başka bir şekilde göndermeyiz. Kâfir olanlar ise hakkı, batıl vasıtasıyla yerinden kaydırmak için mücadele ederler. Ayetlerimizi ve tehdit edildikleri cehennemi onlar, bir alay vasıtası edinirler (**Kehf 54-55-56**)

Kendisine Rabbinin ayetleri ile nasihat edilip de onlardan yüz çeviren, irtikab ettiği günahları unutan kişiden daha zalim kimdir? Biz onların kalplerinin üzerine, onu iyice anlamalarına engel perdeler, kulakları üzerine de ağırlıklar koyduk. Sen onları doğru yola çağırırsan da, onlar bu durumda kesinlikle hidayete gelmezler. Rabbin mağfiret ve rahmet sahibidir. Eğer onları kazandıkları günahlar yüzünden yakalayacak olsaydı, elbette onların azabını çarçabuk verirdi Hayır onlar için vaadedilmiş olan bir zaman vardır. (O zaman), onun karşısında sığınacak hiçbir yer bulamazlar. İşte halkı zulmettiği zaman helak ettiğimiz memleketler! Biz bunların helakleri için, bir zaman belirlemiştir (**Kehf 57-58-59**)

Bir zamanlar Musa, yardımcısı gence şöyle demişti: Ben iki denizin birleştiği yere varıncaya kadar gideceğim yahut uzun zamanlar geçireceğim” Bunun üzerine o ikisi, bu iki denizin arasının birleştiği yere ulaşınca, balıklarını unuttular. (Balık) denizde bir deliğe doğru yolunu tutup gitmişti. Musa, genç yardımcısına “Kuşluk (sabah) yemeğimizi çıkar. Yolculuğumuzdan yemin olsun ki yorulduk” dediği zaman, genç “(Başımıza geleni) gördün mü? Kayaya sığındığımız vakit balığı (orada) unutmuşum. Onu söylememi bana ancak şeytan unutturdu. O, şaşılacak bir suretle, denize

atlayıp, yolunu tuttu ve gitti” dedi. Musa, “İşte bizim aradığımız da o idi” dedi ve izleri üstüne gerisin geri döndüler **(Kehf 60-61-62-63-64)**

Derken, orada kullarımızdan bir kul buldular. Biz ona tarafımızdan bir rahmet vermiş, kendisine nezdimizden bir ilim öğretmiştik. Musa ona, “Sana öğretilen bu doğru ve faydalı ilimden, bana da öğretmen için, sana tabi olabilir miyim?” dedi. O da, “Doğrusu sen, benim yanımda asla sabredemezsin. Kavrayamadığın bir bilgiye nasıl sabredeceksin?” dedi. O da, “Allah dilerse (İnşaallah) beni sabırlı bulacaksın. Sana hiçbir işte karşı gelmeyeceğim” dedi. (Hızır da) “Bana tabi olacaksan, (bil ki) ben sana hakkında bir açıklamada bulunmadıkça, bana hiçbir şey sorma” dedi **(Kehf 65-66-67-68-69-70)**

Bunun üzerine gittiler. Nihayet, gemiye bindikleri zaman o, bunu deliverdi. Dedi ki: “İçindekileri boğasın diye mi, onu deldin?” Andolsun, sen büyük bir iş yaptın” (Hızır), “Sen, beraberimde sabretmeye asla güç yetiremezsin demedim mi” dedi. “Unuttuğumdan dolayı, beni muaheze etme. Şu işimde bana güçlük yükleme” dedi **(Kehf 71-72-73)**

Yine gittiler. Nihayet, bir oğlan çocuğuna rast geldikleri zaman o, bunu hemen öldürdü. Musa dedi ki: “Tertemiz (masum) bir canı, diğer bir can karşılığı olmaksızın öldürdün ha! Andolsun ki, sen kötü bir şey yaptın” Ben sana, “beraberimde sabretmeye asla güç yetiremezsin” demedim mi?” dedi. (Musa), “eğer, bundan sonra sana bir şey sorarsam, benimle arkadaşlık etme. Artık ben, seni kesinlikle mazur sayarım” dedi **(Kehf 74-75-76)**

Yine gittiler. Nihayet bir memleket halkına vardılar, oranın ahalisinden yemek istedikleri halde, onlar kendilerini misafir etmekten kaçınmışlardı. Derken, yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular da, o (Hızır), bunu doğrultuverdi. (Musa), “Dileseydin, elbette buna karşı bir ücret alırdın” dedi (Hızır), “İşte, dedi, birbirimizden ayrılmamızın vakti geldi, şimdi sana sabredemediğin o şeylerin iç yüzünü haber vereceğim **(Kehf 77-78)**

Gemiye gelince, denizde iş yapan yoksullarındı. Ben onu kusurlu göstermek istedim. Zira arkalarında her (sağlam) gemiyi zorla almakta olan bir hükümdar vardı. Çocuğa gelince, onun anası da babası da iman etmiş kimselerdi. Bunun için onları, bir azgınlık ve bir kâfirliğin bürümesinden endişe ettik. Diledik ki, bunun yerine Rableri kendilerine daha temiz ve hayırlı, şefkate daha layık bir evlat versin. Duvara gelince bu, o şehirde iki yetim çocuğun idi. Altında ise, onlara ait bir define vardı. Babaları iyi bir adamdı. Binaenaleyh, Rabbin diledi ki, ikisi de rüştlerine ersinler, böylece definelerini çıkarsınlar. Bu, Rabbinden bir merhametti. Ben bunu, kendi görüşümle yapmadım. İşte sabredemediğin şeylerin iç yüzü **(Kehf 79-80-81-82)**

Sana Zülkarneyn'i sorarlar. De ki: "Size onu da anlatayım. Doğrusu, biz ona yeryüzünde imkân verdik ve ona herşeyin vesilesini bahsettik. O da o yolu tuttu **(Kehf 83-84-85)**

Nihayet o, güneşin battığı yere ulaşınca, onu kara bir balçıkta batar buldu. Onun yanında bir kavim buldu, Dedik ki: "Ey Zülkarneyn, onlara azap etmekte yahut haklarında güzellik (tarafını) tutmakta (şerbestsin)" O dedi ki: "Kim zulmederse, onu azablandıracağız. Sonra da, Rabbine döndürülür ve O da, ona görülmedik bir azabla azap eder. Ama kim de iman eder ve salih amel işlerse, onun için en güzel bir mükâfat var. Ona, emrimizden kolayını söyleyeceğiz **(Kehf 86-87-88-89)**

Sonra o başka bir yol tuttu. Nihayet üstüne güneşin doğduğu yere ulaştığı zaman, onu öyle bir kavmin üzerine doğuyor buldu ki, biz onlar için buna karşı hiçbir siper yapmamıştık. İşte böyle idi. Hâlbuki onun yanında olan şeyleri, biz ilmimizle kuşatmışızdır **(Kehf 90-91)**

Sonra yine bir yol tuttu. Nihayet iki dağ arasına ulaştığı zaman, onların önünde hemen hemen hiç söz anlamaz bir kavim buldu. Onlar dediler ki: "Zülkarneyn, doğrusu Yecüc ve Mecüc, yeryüzünde fesat çıkarıyorlar. Bizimle onlar arasına bir set yapman için sana bir vergi verelim mi?" O dedi ki: "Rabbimin, beni içinde bulundurduğu nimet daha hayırlıdır. Haydin siz bana kuvvetle yardım edin de, sizinle onlar arasına sağlam bir mânia yapayım **(Kehf 92-93-94-95)**

Bana, demir kütleleri getirin. Onun iki yanı tam denkleştigi vakit, "üfleyin" dedi. Nihayet onu bir ateş haline getirdiği zaman da, "Getirin bana, üstüne erimiş bakır dökeyim" dedi. Artık onu açmaya da güç yetiremediler. Onu delmeye de muktedir olamadılar. "Bu, dedi, Rabbimden bir rahmettir. Fakat Rabbimin vaadi gelince, o bunu dümdüz yapar. Rabbimin vaadi haktır **(Kehf 96-97-98)**

O gün, biz onları birbiri içinde dalgalanır halde bırakmışızdır. Artık, Sûr'a da üfürülmüştür. Böylece, hepsini (mahşerde) derleyip toparlamışızdır. Beni anma hususunda gözleri perdeli olan, (Kur'anı) dinlemeye tahammül edemeyen kâfirlere, o gün cehennemi öyle bir arzedeceğiz ki **(Kehf 99-100-101)**

Kâfirler, Beni bırakıp da kullarımı dostlar edineceklerini mi sandılar? Biz, cehennemi o kâfirler için bir konak olarak hazırladık. De ki: "İşler bakımından en çok ziyana uğrayanları, kendilerinin iyi yaptıklarını sanarak, dünya hayatındaki gayretleri boşa gitmiş olanları size haber vereyim mi? Onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr edip de yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Biz, kıyamet gününde onların işte bunlar amellerini tartmak için terazi koymayacağız. Cezası, inkâr ettikleri ve ayetlerimle peygamberlerimi alaya aldıkları için cehennemdir **(Kehf 102-103-104-105-106)**

İman edip, salih ameller işleyenlere gelince, onların konakları da Firdevs cennetleridir. Onlar, orada ebedi kalırlar ve oradan ayrılmak istemezler (**Kehf 107-108**)

De ki: “Rabbimin kelimelerini yazmak için, denizler mürekkep olsa ve bir o kadarını da, yardımcı olarak onlara ilave etsek, Rabbimin kelimeleri (yazılıp) tükenmeden, o denizler tükenir” De ki: “Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Fakat bana ilahınızın, ancak tek ilah olduğu vahyediliyor. Artık kim Rabbisine kavuşmayı ümid ve arzu ediyorsa, salih amel işlesin ve Rabbisine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın (**Kehf 109-110**)

MERYEM SURESİ

Bu sure **98** ayet olup Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd (**Meryem 1**)

(Bu), kulu Zekeriya’ya Rabbinin rahmetini anmıştır (**Meryem 2**)

O, Rabbine gizlice niyaz ettiği zaman, demiştir ki: Ya Rabbi muhakkak ki ben... Benim kemiğim zayıfladı. Başımın da saçı aklıkla tutuştu. Ya Rabbi, ben Sana dua etmem sebebiyle bedbaht olmadım. Doğrusu ben, arkamdan (yerime gelecek) akrabamdan endişeye düştüm. Karım da kısırdır. Binaenaleyh bana tarafından bir veli oğul ihsan et ki hem bana, hem de Yakup hanedanına mirasçı olsun. Rabbim Sen onu rızana layık kıl (**Meryem 3-4-5-6**)

Ey Zekeriya, hakikaten biz sana, Yahya adında bir oğul müjdeleriz ki, bundan evvel biz ona hiç bir (kimseyi) adaş yapmamıştık (**Meryem 7**)

Dedi: “Rabbim, benim nasıl evladım olur ki? Karım kısır... Ben ise ihtiyarlığın son haddine varmışımdır (**Meryem 8**)

Dedi: öyledir. Rabbin buyurdu ki: O, bana göre pek kolaydır. Daha evvel sen bir şey değilken seni yaratmışımdır (**Meryem 9**)

Dedi: Rabbim, bana, bir nişan ver. “Buyurdu ki: “Senin nişanın, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla konuşamamandır (**Meryem 10**)

Derken mescidinden kavminin karşısına çıkıp onlara: “Sabah akşam tesbihte bulunun” diye işaret verdi (**Meryem 11**)

“Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut” (dedik). Henüz sabi iken ona hikmet verdik. Tarafımızdan bir kalp yumuşaklığı ve temizlik (verdik). O çok müttaki idi. Anasına babasına da itaatkârdı. Bir serkeş ve asi değildi. Dünyaya getirildiği gün de, öleceği gün de, diriltileceği gün de ona selam olsun (**Meryem12-13-14-15**)

Kitapta Meryem’i de an. Hani o, ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmişti. Sonra onların önünde bir perde edinmişti. Derken Biz ona, “Ruh”umuzu gönderdik de o, kendisine hilkati tam bir insan şeklinde göründü (**Meryem 16-17**)

(Meryem ona) dedi ki: “Doğrusu ben senden Rahman’a sığınırım. Eğer sen bir tâki (müttaki) isen... (**Meryem 18**)

(Ruh) dedi ki: “Ben ancak sana pak bir oğlan hibe etmek için, Rabbinin elçisiyim” (**Meryem 19**)

O, “Benim nasıl bir oğlum olacaktı. Hâlbuki bana hiçbir beşer dokunmadı ve ben bir zaniye de değilim” dedi. (Ruh ona), dedi ki: “Öyledir. (Fakat) Rabbin buyurdu ki: “O, Bana pek kolay çünkü biz onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılacağız. Zaten iş olup bitmiştir” (**Meryem 20-21**)

Derken ona gebe kaldı ve bununla uzak bir yere çekildi. Nihayet, doğum sancısı onu bir hurma ağacına sevk etti. O dedi ki: “Keşke, bundan evvel öleydim ve unutulup gideydim (**Meryem 22-23**)

Aşağısından ona nida etti ki: “Tasalanma, Rabbin senin altında bir su arkı vücuda getirmiştir. Hurma ağacını kendine doğru silk, üstüne derilmiş taze hurma dökülecektir. Artık ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer beşerden herhangi birini görürsen, de ki: “Ben, Rahman’a oruç adadım. Onun için bugün hiçbir kimse ile katiyen konuşmayacağım (**Meryem 24-25-26**)

Derken onu yüklenerek kavmine getirdi. Dediler: “Meryem! andolsun sen acayip bir şey yapmışsın. Ey Harun’un kız kardeşi, senin baban kötü bir adam değildi. Anan da İffetsiz bir kadın değildi” Bunun üzerine ona (oğluna) işaret etti. “biz dediler, henüz beşikte bulunan bir sabi ile nasıl konuşuruz? (**Meryem 27-28-29**)

(İsa) dedi ki: “Gerçekten ben, Allah’ın kuluyum. O, bana kitap verdi, beni peygamber yaptı, beni her nerede olursam mübarek kıldı ve bana hayatta olduğum müddetçe namazı ve zekâtı emretti beni anneme hürmetli kıldı, beni bir zorba, bir şaki

yapmadı. Doğduğum gün de, öleceğim gün de, diri olarak kaldırılacağım gün de, selam banadır **(Meryem 30-31-32-33)**

İşte hakkında şek etmekte oldukları Meryem oğlu İsa hak kavlince budur. Allah'ın evlat edinmesi olmuş şey değildir. O, münezzehtir. O, bir iş dileyince ona "Ol" der, o da oluverir **(Meryem 34-35)**

Şüphesiz ki Allah benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. O halde O'na kulluk edin. İşte biricik doğru yol budur" Sonra fırkalar kendi aralarında ihtilaf etti. Artık görecekları büyük bir günün çetin azabı o kâfirlerindir. Onlar bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler görecekları! Fakat o zalimler bu gün apaçık sapıklık içindedirler. Sen onları, emrinin yerini bulacağı vakit ile hasret günü ile korkut. Onlar gaflet içindedirler, onlar hala iman etmiyorlar. Şüphe yok ki yeryüzüne ve onun üzerinde bulunan kimselere biz varis olacağız. Onlar ancak bize döndürüleceklerdir **(Meryem 36-37-38-39-40)**

Kitap ta, İbrahim'i de an. Çünkü o, sıdkı bütün bir peygamberdi. Bir vakit o babasına (şöyle) demişti. "Babacığım, işitmez, görmez, sana hiçbir faydası olmaz şeylere neye tapıyorsun? Babacığım, bana muhakkak ki sana gelmeyen bir ilim gelmiştir. O halde bana uy da seni dümdüz bir yola çıkarayım. Babacığım, şeytana tapma. Çünkü şeytan, Rahman'a çok asi olmuştur. Babacığım, hakikaten korkuyorum ki Rahman'dan sana bir azap gelip çatar da şeytana dost olmuş olursun **(Meryem 41-42-43-44-45)**

(Babası) dedi ki: "İbrahim, sen benim tanrılarımdan yüz çeviriyorsun? Andolsun ki (bundan) vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım. Uzun bir müddet benden ayrıl, git" (İbrahim de şöyle) dedi: "Üstüne selamet! Senin için rabbime istiğfar edeceğim. Çünkü O, bana çok lütufkârdır. Sizi ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızı terkedip gidiyorum. Rabbime dua edeceğim. Umulur ki Rabbime yapacağım dua sayesinde bedbaht olmam **(Meryem 46-47-48)**

İşte (İbrahim) onları ve Allah'tan başka taptıklarını bırakıp çekilince, Biz ona İshak'ı ve Yakub'u ihsan ettik ve her birini peygamber yaptık. Onlara rahmetimizden lütfettik ve onlar için çok yüce bir sadakat dili verdik **(Meryem 49-50)**

Kitap ta Musa'yı da an. Çünkü o, ihlasa erdirilmiş idi. Bir Resul, bir nebi idi. Biz ona dağın (Tûr'un) sağ yanından seslendik. Onu çok münacat (dua) eden bir kimse olarak, yaklaştırdık. Ona, rahmetimiz cümlesinden, kardeşi Harun'u bir peygamber olarak ihsan ettik **(Meryem 51-52-53)**

Kitap'ta İsmail'i de an. Çünkü o, vadinde sadık idi. Resul bir nebi idi. Kavmine namazı ve zekâtı emrederdi. O, Rabbi katında rızaya ermişti **(Meryem 54-55)**

Kitap ta İdris'i de an. Çünkü o çok sadık bir peygamberdi. Biz onu pek yüce bir yere yükselttik (**Meryem 56-57**)

İşte bunlar. Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden, Âdem'in zürriyetinden, Nuh ile beraber taşıdıklarımızdan, İbrahim ile Yakub'un neslinden, hidayete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Onlar, Rahman'nın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlar (**Meryem 58**)

Sonra arkalarından öyle kötü bir nesil geldi ki, namazı bıraktılar ve şehvetlerine uydular. İşte bunlar da, azgınlıklarının cezasına uğrayacaklardır tevbe eden iman, eden ve iyi amel ve hareketlerde bulunanlar, öyle değil. Çünkü bunlar, hiçbir suretle haksızlığa uğratılmayarak cennete gireceklerdir (**Meryem 59-60**)

Rahman'nın kullarına gıyaben vaad buyurduğu Adn cennetlerine (girecekler). O'nun vaadi şüphesiz yerini bulacaktır. Orada selamdan başka boş bir söz işitmeyeceklerdir. Orada sabah akşam rızıkları da (ayaklarına gelecektir). O öyle cennettir ki Biz ona kullarımızdan gerçekten müttaki olanları varis kılacağız (**Meryem 61-62-63**)

Biz senin Rabbinin emri olmadıkça inmeyiz: Önümüzde, ardımızda ve ikisinin arasında ne varsa hepsi O'nundur. Senin Rabbin unutan da değildir. O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan herşeyin Rabbidir. O halde sen O'na kulluk et ve kulluğunda iyice sebat et. Onun bir adaşı olduğunu bilir misin? (**Meryem 64-65**)

İnsan der ki: “Ben öldüğüm zaman mı diri olarak çıkarılacağım?” İnsan düşünmez mi ki, onu daha evvel ve o, bir şey değilken, kendisini hakikaten biz yarattık. Rabbine andolsun ki, biz onları da, şeytanları da elbette ve muhakkak mahşerde toplayacağız. Sonra onları, behemehâl cehennemin etrafında dizüstü hazır tutacağız. Sonra her ümmetten, hangisi Rahmana karşı daha fazla asi ve cüretkâr olmuşsa, muhakkak ve muhakkak, evvela onu ayırıp atacağız. Sonra biz ona, girip yanmaya daha çok layık olanları da, elbette çok daha iyi bileniz (**Meryem 66-67-68-69-70**)

Sizden hiçbiriniz müstesna olmamak üzere, mutlaka cehenneme uğrayacaktır. Bu, Rabbinin üzerine kati olarak aldığı, hükmettiği bir şeydir. Sonra takvaya erenleri kurtaracağız. Zalimleri ise, orada diz üstü düşmüş bir halde bırakacağız (**Meryem 71-72**)

Kendilerine açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman kâfirler müminlere: “iki fırkadan hangisi makamca daha hayırlı, meclis ve topluluk bakımından daha güzeldir” dediler (**Meryem 73**)

Biz onlardan evvel nice asırlar helak ettik ki onlar, mal ve metaca da gösterişçe de daha güzeldiler (**Meryem 74**)

De ki: “Kim sapıklık içinde ise, Rahman (Allah), onun (ipini-mühletini) uzattıkça uzatır. Nihayet vaadolunduğu şeyleri -ya azabı, ya kıyameti- gördükleri zaman artık kimin yeri kötü, kimin ordusu daha zayıf, bilecekler. Allah hidayeti kabul edenlerin hidayetini arttırır. Baki olan salih ameller, Rabbinin katında sevapça daha hayırlıdır, akıbetçe de daha hayırlıdır (**Meryem 75-76**)

Ayetlerimizi inkâr eden ve “Bana elbette mal ve evlat verilecek” diyen adamı gördün mü? O gayba mı vakıf oldu, yoksa Rahman katından bir ahid mi aldı” Hayır öyle değil! Biz onun söyleyegeldiği (sözü) yazacak ve azabını da uzattıkça uzatacağız. Onun söyler olduğu şeye Biz mirasçı olacağız ve o, Bize tek başına gelecek (**Meryem 77-78-79-80**)

Onlar kendileri için bir izzet olsun diye, Allah’tan başka, tanrılar edindiler. Hayır öyle değil. O (tanrıları) onların tapmalarını reddedecek ve onların aleyhine dönecekler. Görmedin mi Biz, kâfirlerin başına, kendilerini alabildiğine teşvik ve ifsad eden şeytanları gönderdik. Şu halde sen onlara karşı acele etme. Biz ancak onların (günlerini) sayıyoruz. Müttakileri Rahman (Allah’ın) huzuruna bir heyet olarak toplayacağımız ve günahkârları susuz olarak cehenneme süreceğimiz gün, Rahman’ın nezdinden bir ahd almış olanlardan başkaları şefaate malik olamayacaklardır **Meryem 81-82-83-84-85-86-87**)

Dediler ki; “Rahman (Allah) bir evlat edindi” Andolsun ki, siz pek çirkin bir şey söylediniz. Onlar O Rahman’a bir evlat iddia ettiler diye, bu (sözden) dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak, dağlar dağılıp çökecek. Hâlbuki O Rahman’a bir evlat edinme asla yakışmaz. Göklerde ve yerde olan herkes istisnasız, O Rahman’a bir kul olarak gelecek. Andolsun ki, O, bunları toptan da saymış, tek tek de saymıştır. Onların herbiri kıyamet günü O’na tek başına gelecektir (**Meryem 88-89-90-91-92-93-94-95**)

İman edip salih ameller işleyenler (yok mu) Rahman onlar için bir sevgi verecektir. İşte Biz onu (Kur’anı), ancak onunla müttakileri müjdeleyesin ve diretip inat edenleri inzar (ve ikaz) edesin diye senin dilinle (indirip) kolaylaştırdık. Biz onlardan evvel nice nesilleri helak ettik! (Şimdi) onlardan hiçbirini hissediyor musun yahut gizli bir sesini işitiyor musun? (**Meryem 96-97-98**)

TAHA SURESİ

Bu sure 135 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Tâ Ha. Biz, Kur'anı sana, zahmet çekesin diye değil, ancak korkacak kimselere bir öğüt ve yerle o yüce yüce gökleri yaratandan bir "tenzil" olmak üzere indirdik. O Rahman Arş'a istiva etmiştir. Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında ne varsa (hepsi) O'nundur. Sen sesini yüksersen de, hiç şüphesiz O gizliyi de, gizlinin daha gizlisini de bilir. Allah'tan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur **(Taha 1-2-3-4-5-6-7-8)**

Sana Musa'nın haberi geldi mi: Hani o bir ateş gömüştü ve ailesine "siz (burada) durun. Ben bir ateş gördüm. Belki ondan size bir kor getiririm yahut ateşin yanında bir doğru yol gösterici bulurum" demişti. İşte ona gidince kendisine, (şöyle) nidâ edildi: "Ey Musa şüphesiz Ben senin Rabbinim. Haydi pabuçlarını çıkar. Çünkü sen mukaddes Tuva vadisindesin **(Taha 9-10-11-12)**

Ben seni (peygamberliğe) seçtim. Şimdi vahyolunacak şeyi dinle: şüphe yok ki Ben Allah'ım, Benden başka hiçbir tanrı yok. Öyleyse Bana İbadet et ve Benim "Zikrim" için dosdoğru namaz kıl **(Taha 13-14)**

Hiç şüphesiz o saat (kıyamet) gelecektir. Herkes peşinde koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye, nendeyse onu açıklayacağım. Binaenaleyh ona inanmayan ve heva-ü hevesine uyan kimseler sakın seni bundan alıkoymasın, yoksa helak olursun **Taha 15-16)**

Ey Musa, o sağ elindeki ne?" (Musa) dedi ki: "O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla davarlarımı yaprak silkelerim. Onda, bana mahsus başka ihtiyaçlar da vardır" (Allah) "Ey Musa, onu yere bırak" buyurdu. O da onu bıraktı. Bir de ne görsün: o, koşup duran bir yılan (olmuş)! Allah dedi ki: "Tut onu, korkma. Biz onu, yine evvelki şekline çevireceğiz **(Taha 17-18-19-20-21)**

Bir de elini koynuna sok: bir başka mucize olmak üzere o, kusursuz ve bembeyaz bir halde, çıkıversin. Ta ki sana (böylece) en büyük ayetlerimizden gösterelim. Firavun'a git, çünkü o, hakikaten azdı **(Taha 22-23-24)**

(Musa) dedi ki: "Rabbim göğsüme genişlik ver, işimi kolaylaştır, dilimden de düğümü çöz ki, sözümü iyi anlasınlar. Bana kendi ailemden bir de yardımcı ver: kardeşim Harun'u... onunla sırtımı kuvvetlendir. Onu işimde ortak kıl. Ta ki Seni çok tesbih edelim, Seni çok analım. Şüphe yok ki Sen bizi hakkıyla görensın **(Taha 25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35)**

Buyurdu: Ey Musa, istediğin sana verilmiştir. Andolsun ki, biz sana, diğer bir zamanda da, annene vahyolunacak olan şeyi; ilham ettiğimiz vakitte de lütfetmiş ve

(kendine) “Onu tabuta koy da, denize at ki, deniz onu kıyıya atsın, onu benim de kendisinin de düşmanı olan biri alacak diye emretmiştik. Sana karşı, (Ey Musa), gözümüzün önünde yetiştirilmen için, Kendimden bir sevgi bırakmıştım. Hani, kız kardeşin gidip şöyle diyordu: Ona bakacak bir kimse (temin etmek için) size yol göstereyim mi? Böylece seni, tekrar annene verdik ki, gözü aydın olsun ve tasalanmasın. Sen, bir de adam öldürmüştün de, biz seni o gamdan kurtarmıştık. Seni, türlü türlü sınamalarla imtihan etmiştik. Bunun için yıllarca Medyen halkı içinde kaldın. Sonra da, (hakkındaki) takdire göre buraya geldin, ey Musa! Ben seni, Kendim için seçtim. Sen, kardeşin de beraberinde olarak, mucizelerimle git. İkiniz de, beni hatırlayıp anmakta gevşeklik göstermeyin, Firavun’a gidin. Çünkü o, hakikaten azdı. (Gidin de), ona yumuşak söz söyleyin. Olur ki, nasihat dinler yahut Allah’tan korkar (**Taha 36-37-38-39-40-41-42-43-44**)

Dediler ki: Ey Rabbimiz doğrusu onun bize karşı aşırı gitmesinden yahut azgınlığını artırmasından endişe ediyoruz biz” (Allah) dedi ki: “Korkmayın, Çünkü Ben sizinle beraberim. Ben, iştirim, görürüm. Hemen gidin ve ona (şöyle) deyin; “Biz, Rabbinin iki elçisiyiz. Artık israiloğullarını bizimle gönder. Onlara işkence etme. Biz, sana Rabbinden gerçek bir ayet getirdik. Selam, doğruya tabi olanlara olsun. Bize şu vahyolundu ki: şüphesiz azap, yalanlayanların ve yüz çevrenlerin tepesindedir (**Taha 45-46-47-48**)

(Firavun) dedi; “O halde, ey Musa, sizin Rabbiniz kim?” O da, “Bizim Rabbimiz her şeyi yaratan, sonra da onlara yol gösterendir” dedi. (Firavun) dedi ki: “Öyleyse, evvelki asırların hali ve durumu nedir?” (Musa) dedi ki: “Onlar hakkındaki bilgi (Rabbimizin nezdindeki bir kitaptadır. Benim Rabbim, ne hata eder, ne de unuttur. O, yeryüzünü size bir döşek yaptı. Orada sizin için yollar açtı. Gökten su indirdi. İşte biz onunla, türlü nebatlardan çiftler çıkardık. Hem siz yiyecek, hem de davarlarınıza yedirin. Şüphe yok ki bunda, salim akıl sahipleri için ibretler vardır. Sizi, ondan yarattık. Yine ona döndüreceğiz. Sizi, bir kere daha ondan çıkaracağız (**Taha 49-50-51-52-53-54-55**)

Celalim hakkı için. Biz ona, ayetlerimizin hepsini gösterdik de o, yine yalanladı ve dayattı. Dedi ki; “Ey Musa, sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin bize? Şimdi biz de sana, onun gibi bir sihir yapacağız, şimdi sen kendinle bizim aramızda bir buluşma yeri ve zamanı tayin et ki, ne senin ne de bizim cayamayacağımız düz (geniş) bir yer olsun (**Taha 56-57-58**)

(Musa) “Sizinle buluşma, zinet (bayram) günü ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir” dedi. Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Sonra bütün hilesini toplayıp geldi. Musa, onlara dedi ki: “Yazıklar olsun size. Allah’a karşı yalan düzmeyin. Yoksa Allah azap ile sizin kökünüzü kurutur. Allah’a karşı yalan uyduran herkes, muhakkak

hüsrana uğramıştır” Böylece onlar aralarında, işlerini, çekişe çekişe görüşürler, sonra da gizlice müşavere ettiler (**Taha 59-60-61-62**)

“Dediler ki: “Bunlar, herhalde, büyüleriyle sizi yerinizden yurdunuzdan çıkarmak ve en şerefli-emsalsiz yolunuzu-dininizi gidermek isteyen iki sihirbazdır. Onun için bütün tuzaklarınızı bir araya toplayın. Sonra saf halinde hep birden gelin. Bugün galip olan muhakkak umduğuna erer (**Taha 63-64**)

Dediler; “Ey Musa, ya sen at yahut önce atan kişiler biz olalım” (Musa) dedi; “Hayır, siz atın. “Bir de ne görsün: onların ipleri ve değnekleri, sihirleri yüzünden, kendisine gerçekten koşuyormuş hayalini verdi. Onun için Musa, içinde bir nevi korku hissetti. Biz, “korkma, dedik, çünkü üstün (gelecek) muhakkak ki sen olacaksın. Elindekini bırakiver. Bu, onların yaptıklarını yutar. Çünkü onların sanat diye ortaya attıkları, ancak bir büyücü durağıdır. Büyücü ise, nerede olsa felah bulmaz (**Taha 65-66-67-68-69**)

Neticede sihirbazlar secdeye kapandı ve “Harun ile Musa’nın Rabbine iman ettik” dediler. (Firavun) dedi ki: “Ben size izin vermeden, ona iman mı ettiniz? Demek ki, o size sihri öğreten büyüğünüzdür. Öyleyse ben de, mutlaka sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesip, sizi hurma dallarında asacağım. Siz o zaman, hangimizin azabının daha çetin ve devamlı olduğunu anlayacaksınız (**Taha 70-71**)

(Sihirbazlar) dediler ki: Seni, bize gelen şu apaçık mucizelere ve bizi yaratana kesinlikle tercih edemeyiz. Artık neye hükmediyorsan, hükmet. Sen, hükmünü ancak bu dünya hayatında yürütürsün. Biz, günahlarımızı ve bizi yapmaya zorladığın bu sihri bağışlaması için, Rabbimize iman ettik. Allah daha hayırlı ve daha bakidir. Hakikat şudur: Kim Rabbine suçlu olarak gelirse, şüphesiz ona cehennem var. O orada ne ölür, ne dirilir. Kim de O’na iman etmiş ve salih ameller işlemiş olarak gelirse, işte bunlar. Bunlar için en yüksek dereceler, altından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar. İşte temizlenenlerin mükâfatı (**Taha 72-73-74-75-76**)

Andolsun ki, Biz, Musa’ya, “Kullarımla geceleyin yola çık, yetişilmekten korkmayıp, çekinmeyip, onlara denizde kuru bir yol aç” diye vahyettik. Derken Firavun orduları ile birlikte arkalarına düştü. Deniz kendilerini nasıl kapladıysa, işte öyle kapladı. Firavun kavmini saptırdı ve hidayete erdirmedi (**Taha 77-78-79**)

Ey İsrâiloğulları, sizi düşmanınızdan kurtardık; Tûr’un sağ yanında sizinle vaadleştik, sözleştik ve sizin üstünüze kudret helvasıyla, bildircin indirdik. Sizi rızıklandırdığımız şeylerin en temizlerinden yiyin. Bu hususta haddi aşmayın. Sonra üzerinize gazabım vacib olur. Benim gazabım da kimin üzerine vacip olmuşsa, muhakkak ki o, (uçuruma) yuvarlanmıştır. (Bununla beraber), şüphesiz ki ben, tevbe ve iman edip

salih amellerde bulunan, sonra da doğru yolda sebat edenleri çok bağışlayıcıyım **(Taha 80-81-82)**

Ey Musa, seni kavminden (ayırıp böyle) acele ettiren nedir? Dedi: onlar, işte onlar da benim ardımca geliyorlar. Ben sana yönelerek acele ettim ki, Ya Rab hoşnut olasın **(Taha 83-84)**

(Allah) dedi ki: “Biz senden sonra kavmini imtihan ettik. Samiri onları saptırdı” Derhal Musa öfkeli ve tasalı olarak kavmine döndü ve dedi ki: Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaad ile söz vermedi mi? Yoksa zaman size uzun mu geldi? Yahut Rabbinizden size bir azabın vacip olmasını istediniz de, onun için mi bana verdiğiniz sözden döndünüz? (Onlar) dediler ki: “Biz sana verdiğimiz sözden, kendimize malik olarak caymadık. Fakat o (Mısır’daki) kavmin zinet eşyalarından bir takım ağırlıklar yüklenmiştik ve onları ateşe attık. Samiri de aynı şekilde attı. “Sonunda o (Samiri), kendilerine böğüren bir buzağı heykeli yaptı” İşte sizin de, Musa’nın da tanrısı budur. Fakat o (bunu) unuttu” dediler. “Bilmiyorlar mıydı ki, o (heykel), kendilerine hiçbir sözle karşılık veremiyor, onlara ne bir zarar, ne de bir fayda verme kudretine malik olamıyordu **(Taha 85-86-87-88-89)**

Andolsun Harun onlara daha evvel, “Ey kavmim siz bu (buzağı) ile ancak imtihana çekildiniz. Sizin hakiki Rabbiniz Rahmandır. Haydi bana tabi olun, benim emrime itaat edin. Onlar ise, “Biz, Musa bize dönüp gelinceye kadar, ona kaim ve daim olmaktan katiyen ayrılmayacağız” dediler **(Taha 90-91)**

(Musa) Dedi ki: “Ey Harun, bunların saptıklarını gördüğün zaman, bana tabi olmaktan seni ne alıkoydu? Benim emrime isyan mı ettin” (Harun) dedi ki: “Ey anamın oğlu, sakalıma ve başıma yapışma. Gerçekten ben senin, “İsrâiloğulları arasında ayrılık çıkardın. Sözüme aldırış etmedin” demenden korktum **(Taha 92-93-94)**

(Musa), “Ya senin zorun ne idi ey Samiri?” dedi o da şöyle dedi: “Ben onların görmediklerini gördüm. O peygamberin izinden bir avuç (toprak) alıp, onu attım. Bunu bana nefsim, böyle hoş gösterdi. Musa, “Haydi, (defol) git. Çünkü senin hayatın boyunca, (nasibin, benimle) temas etmeyin” demendir. Sana, senin için, şüphesiz asla vazgeçilemeyecek olan bir ceza günü dahi vardır. Üstüne düşüp taptığın tanrıya bak. Biz onu cayır cayır yakacağız. Sonra onu parça parça edip denize atacağız. Sizin Tanrınız ancak kendisinden başka hiçbir tanrı bulunmayan Allah’tır. O’nun ilmi herşeyi kuşatmıştır **(Taha 95-96-97-98)**

Sana geçmiş ümmetlerin haberlerinden bir kısmını işte böylece anlatıyoruz. Şüphe yok ki sana tarafımızdan bir “zikir” verdik. Kim ondan yüz çevirirse, hiç şüphesiz kıyamet günü ağır bir günah yükü yüklenecektir. O günahın cezası içinde, onlar

ebedi kalıcıdır. Bu, kıyamet günü onlar için ne kötü bir yükür. Sûr'un üfleneceği günde ki biz o gün günahkârları gözleri gömgök (masmavi) bir şekilde mahşerde toplayacağız. Onlar aralarında “Dünyada on günden fazla kalmadınız” diye gizli gizli fısıldaşacaklar. Aralarında ne konuştuklarını biz daha iyi biliriz. Onlardan gidişi ve akli daha üstün olanlar o zaman, “(Dünyada) bir günden fazla eğlenmediniz” diyecek **(Taha 99-100-101-102-103-104)**

Sana dağları(ın) halini sorarlar. De ki: “Rabbim onları ufalayıp, (savuracak)ve yerlerini dümdüz bir toprak halinde bırakacak. (O zaman) onlarda ne bir iniş, ne bir yokuş görürsün. O gün, (onlar) o davetçiye “-kendisine muhalefet etmeksizin uyup izinden gidecekler. Rahmanın (heybetinden) dolayı sesler kısılmıştır. Artık bir fısıltıdan başka bir şey işitmezsin. O gün Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimselerden başkasının şefaati fayda vermez. O, onların önlerindeki de, arkalarındaki de bilir. Onların ilmi ise asla O'nu kavrayamaz. Artık bütün yüzler, Hay (diri) ve Kayyûm (herşeye hakkıyla hâkim) olan Allah'a baş eğmiştir. Zulüm yükü taşıyanlar ise, hakikaten hüsrana uğramıştır. Kim mümin olarak salih ameller işlerse, ne haksızlık yapılmasından, ne de eksiltilmesinden korkmaz **(Taha 105-106-107-108-109-110-111-112)**

Biz onu böylece, arabça bir Kur'an olarak indirdik. Onda, tehditlerden nicelerini tekrar tekrar açıkladık. Olur ki, ittikâ ederler. Yahut O, kendilerinde yeni bir ibret meydana getirir. Yegâne melik ve hak olan Allah, çok yücedir. Sana O'nun vahyi tamamlanmadan evvel, Kur'anda acele etme. “Rabbim, benim ilmimi arttır” de **(Taha 113-114)**

Andolsun ki, Biz, bundan evvel Âdem'e de vahyetmişizdir, fakat unuttu o. Biz, onda bir azim bulamadık. Hani meleklere, “Âdem için secde edin” demiştik de, iblisten başkaları, secde etmişti. O ise, dayatmıştı. Biz de: “Ey Âdem, demiştik, hiç şüphesiz ki bu, senin de zevcenin de düşmanıdır. Bundan dolayı, sakın sizi cennetten çıkarmasın o. Sonra zahmete düşersin. Çünkü senin, acıkmaman, çıplak kalmaman, hep oradadır. Ve sen, “hakikaten, burada susamayacaksın, sıcak altında da kalmayacaksın **(Taha 115-116-117-118-119)**

Nihayet şeytan onu fitledi: “Ey Âdem seni ebedilik ağacına ve zeval bulmayacak bir mülke götürüyüm mi?” dedi. İşte bunun üzerine ikisi de, ondan yediler. Hemen kötü yerleri açılıverdi. Üstlerini cennet yaprağından (alıp) örtmeye başladılar. Âdem Rabbine karşı gelmiş oldu ve şaşıp kaldı. Sonra Rabbi yine onu seçti, tevbesini kabul etti ve ona doğru yolu gösterdi **(Taha 120-121-122)**

Allah şöyle buyurdu: “kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz oradan inin. Artık ne zaman, benden size hidayet gelir de, kim benim hidayetime uyarsa, o sapmaz,

bedbaht olmaz” Kim benim zikrimden yüz çevirirse, onun hakkı da, dar bir geçimdir. Ve biz onu, kıyamet gününde, kör olarak haşrederiz. (Artık o zaman o), “Rabbim, beni niçin kör haşrettin? Hâlbuki ben, gören biri idim” demiştir. Allah da şöyle buyurmuştur: Öyledir, sana ayetlerimiz geldi de, sen onları terkettin. İşte bu gün de sen, öylece terk ediliyorsun. İşte, israfa sapan ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları biz böyle cezalandırırız. Ahiretin azabı ise, elbette daha çetin ve daha sürekli (Taha 123-124-125-126-127)

Biz onlardan evvel nice nesilleri helak ettik. Bu onları hidayete sevketmedi mi? Hâlbuki kendileri de onların yollarında yürüyüp duruyorlar. Bunda salim akıl sahipleri için elbette ibret verici ayetler vardır. Eğer Rabbinden, önceden verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir müddet olmasaydı, (muhakkak onlara da azap gelip çatardı) o halde sen, onların dediklerine sabret. Güneşin doğmasından evvel de, batmasından evvel de Rabbin hamd ile tesbih et. Gecenin bir kısım saatlerinde ve gündüzün etrafında da tesbih et ki, rızayı ilahiye eresin (Taha 128-129-130)

Onlardan bir sınıfa, kendilerini fitneye düşürmemiz için faydalandırdığımız dünya hayatına ait zinetlere ve debdebelere sakın gözlerini dikme! Rabbinin rızık, hem daha hayırlı, hem daha sürekli. Ailene namazı emret, kendin de, ona sebat ederek devam eyle. Biz, senden bir rızık istemiyoruz. Seni Biz, rızıklandırırız. Akıbet, takva erbabınınadır. Dediler ki: “O, bize Rabbinden bir mucize getirmeli değil miydi?” Evvelki kitaplardakinden apaçık bürhan gelmedi mi ki onlara? Eğer biz onları daha önce, azap ile helak etmiş olsaydık, muhakkak diyeceklerdi ki, “Ey Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de, şu zillet ve rüsvaylığa uğramadan evvel, ayetlerine tabi olsaydık ya!” De ki: “Hepimiz, beklemedeyiz. Siz de, gözetleye durun. Çünkü dümdüz bir yolun sahipleri ve ehli kimlermiş, hidayete erenler kimlermiş, yakında bileceksiniz (Taha 131-132-133-134-135)

ENBİYA SURESİ

112 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

İnsanların hesapları yaklaştı. Böyleyken, onlar gaflet içindeler, yüz çeviricidirler. Rablerinden kendilerine yeni bir ihtar gelmeye dursun, onlar bunu mutlaka istihzâ ederek ve kalpleri oyuna dalarak dinlerler. Zalimler gizli fısıltı ile (şöyle) konuştular: “Bu sizin gibi (olan) bir insandan başka mıdır? Kendiniz görüp dururken, şimdi sihre mi geleceksiniz? (Enbiya 1-2-3)

(Onlara) dedi ki: Rabbim, gökteki, yerdeki (her) sözü bilir. O hakkıyla işitici, kemâliyle bilicidir” Dediler: “Hayır, (bunlar,) saçma sapan rüyalaradır. Hayır, onu kendisi uydurmuştur. Hayır, o, bir şairdir. Bunlar değilse, o halde, evvelkilere gönderildiği gibi, o da bize bir mucize getirsin” Onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir memleket (halkı) iman etmedi de, (şimdi) bunlar mı iman edecekler? **(Enbiya 4-5-6)**

Biz, senden evvel de, kendilerine vahyettiğimiz bazı erkeklerden başkasını (peygamber) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun. Biz, onları yemek yemeyen birer ceset olarak yaratmadık. Onlar, ebedi de değillerdi Sonra Biz onlara olan vaadimizin doğruluğunu gösterdik de, hem kendilerini, hem de dilediklerimizi kurtardık, iftiracıları ise helak ettik. Andolsun, size öyle bir kitap indirdik ki, bütün şan ve şerefınız ondadır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız? **(Enbiya 7-8-9-10)**

Biz, zulmeden nice memleketi kırıp geçirdik. Sonra ardından diğer kavimleri yarattık. Evet, onlar azabımızı hissettikleri zaman, hemen oralardan alelacele kaçıyorlardı. (Onlara): “Kaçmayın, içinde bulunduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün. Çünkü sorguya çekileceksiniz” (denildi). (Onlar) dediler ki: “Yazıklar olsun bize. Biz, gerçekten zalimiz. Nihayet biz onları biçilmiş bir ot, ocakları sönmüş (bir kül yığını) haline getirinceye kadar, daima feryad-ü figanları bu söz olmuştur **(Enbiya 11-12-13-14-15)**

Biz göğü, yeri ve ikisi arasında bulunan şeyleri oyuncuların (iş gibi, bir iş olmak üzere) yaratmadık. Eğer biz bir eğlence ve oyun edinmek isteseydik, onu elbet kendi tarafımızdan edinirdik. Biz böyle yapanlar değiliz. Hayır, Biz hakkı batılın tepesine atarız da onun beynini parçalar. Bir de görürsünüz ki o (batıl) yok olup gitmiştir. VASFETMEKTE OLDUĞUNUZDAN DOLAYI YAZIKLAR OLSUN SİZE **(Enbiya 16-17-18)**

Göklerde ve yerde bulunan kişiler O’nundur. Onun huzurundaki kişiler kendisine ibadet etmekten asla kibirlenmezler ve yorulmazlar. Onlar gece gündüz ara vermeyerek (Onu) tesbih ediyorlar **(Enbiya 19-20)**

Yoksa onlar, yerden bir takım tanrıları edindiler de, (ölüleri), onlar mı? diriltecekler? Eğer gökte ve yerde Allah’tan başka tanrılar olsaydı, onların ikisi de, muhakkak ki harap olup gitmişti. Demek ki, Arşın Rabbi olan Allah, onların niteledikleri şeylerden yücedir, münezzehtir. O, yapacağından mesul olmaz. Fakat onlar, mesul olurlar. O’ndan başka tanrılar edindiler (Öyle mi?) Sen (onlara) de ki; “Delillerinizi getirin. İşte benimle beraber olan müslümanların, kitabı (İşte), benden evvel gelenlerin kitabı (da meydanda)” Hayır onların çoğu, hak bilmezler de, bunun için yüz çevirirler. Biz senden evvel hiç bir peygamber göndermedik ki, ona şu hakikati vahyetmiş olmayalım; “Ben’den başka hiçbir Tanrı yok. O halde, bana ibadet edin” **(Enbiya 21-22-23-24-25)**

(Onlar) “Rahman, evlat edindi” dediler. Hâlbuki O’nun şanı bundan yücedir. Hayır onlar, ikrama mazhar edilmiş kullardır. Bunlar, sözde asla O’nun önüne geçemezler. Bunlar O’nun emirleriyle hareket ederler. Önlerindeki de, arkalarındaki de O bilir. Bunlar, O’nun rızasına ermiş olandan başkası hakkında şefaatt etmezler. Bunlar, O’nun korkusundan tirtir titrerler. Bunlardan kim, “Ben de O’nun dûnunda bir tanrıyım” derse onu cehennemle cezalandırırız Biz o zalimleri de böylece cezalandıracağız **(Enbiya 26-27-28-29)**

Göklerle yer ikisi bitişik bir halde iken, Bizim onları birbirinden yarıp ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı o kâfirler bilmezler mi, hala inanmayacaklar mı? Yeryüzü onları çalkalar diye, sabit sabit dağlar yarattık ve aralarında bol bol yollar açtık, ta ki, maksatlarına ersinler. Biz, gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise, bunun ayetlerinden yüz çevirirler. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır ve bunlardan herbiri kendi yörüngesinde yüzmektedirler **(Enbiya 30-31-32-33)**

Biz senden evvel de, hiçbir beşere ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen, (sanki) onlar baki midirler? Her can ölümü tadıcıdır. Sizi bir imtihan olarak, hayır ile de şer ile de deniyoruz. Ancak bize döndürüleceksiniz. O küfredenler seni gördükleri zaman, seni, alay konusu yapanlar “Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mu?” derler. Hâlbuki onlar, Rahman’ın zikrini inkâr ile kâfir olanların ta kendileridir **(Enbiya 34-35-36)**

İnsan aceleden yaratıldı. Size ayetlerimi göstereceğim. Benden onu acele istemeyin. “Eğer sadıklar iseniz, vaid ne zaman?” derler. O kâfirler yüzlerinden ve arkalarından, ateşi kesinlikle menedemeyecekleri ve kendilerinin yardım göremeyecekleri zamanı bir bilselerdi! Belki bu, onlara ansızın gelecek ve kendilerini şaşırtacaktır. Artık onu geri çevirmeye güç yetiremeyeceklerdir. Onlara mühlet de verilmeyecek. Andolsun senden evvelki peygamberlerle de istihzâ edildi, fakat alay etmekte oldukları şeyler, istihzâ eden o maskaraların kendilerini kuşattı **(Enbiya 37-38-39-40-41)**

De ki: (Allah’ın) geceleyin ve gündüzün (gelebilecek) azabına karşı, Rahman’dan başka sizi kim koruyabilir? Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirmektedirler. Yoksa onların Bize karşı müdafaa edebilecek tanrıları mı var? Kendi kendilerine bile yardım etmeye güç yetiremezler. Biz, onları da, atalarını da yaşattık, nihayet kendilerine ömürleri uzun geldi. Ama şimdi görmüyorlar mı ki Biz o arza gelip, etrafından tedricen eksilip duruyoruz. O halde galip olanlar onlar mı? **(Enbiya 42-43-44)**

De ki: Ben ancak vahy ile başınıza gelecek tehlikeleri haber veriyorum. Sağırlar inzar edilecekleri zaman çağırıyor duymazlar. Andolsun ki Rabbinin azabından onlara ufacak

bir şey dokunsa muhakkak, “Yazıklar olsun bize, biz gerçekten zalimlermişiz!” diyeceklerdir. Biz, kıyamet gününe has adalet terazileri koyacağız. Artık hiç bir kimse asla haksızlığa uğratılmayacaktır. O şey bir hardal tanesi kadar bile olsa onu getiririz. Hesabçılar olarak biz yeteriz **(Enbiya 45-46-47)**

Andolsun ki, Biz, Musa ile Harun’a bir ziya, takva sahipleri için de bir şeref olan furkanı verdik ki onlar, tenhada da, Rablerine candan saygı gösterirlerdi. Onlar, kıyametten korkanların ta kendileri idi. İşte bu (Kur’an) da, Bizim indirdiğimiz feyz kaynağı bir zikirdir. Şimdi siz mi, bunu inkâr edicilersiniz? **(Enbiya 48-49-50)**

Celalim hakkı için, Biz daha önce İbrahim’e de, rüşdünü verdik ve biz onu, bilenlerdik. O zaman o, babasına ve kavmine: “Sizin tapmakta olduğunuz bu heykeller nedir?” demişti. Onlar, “Biz atalarımızı, bunların tapıcıları olarak bulduk” dediler. O da şöyle dedi: “Andolsun, siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz” Onlar: “Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa şakacılarından mısın sen?” dediler **(Enbiya 51-52-53-54-55)**

O da: “Hayır dedi, sizin Rabbiniz, hem göklerin, hem yerin Rabbidir ki, bunları o yaratmıştır. Ve ben de buna, yakinen inananlardanım. Allah’a yemin ederim ki, siz, arkanızı dönüp gittikten sonra, ben putlarınıza muhakkak ki bir tuzak kuracağım” Derken o, bunları paramparça etti. Yalnız onların, büyüğünü bıraktı, belki ona müracaat ederler diye. Dediler ki: “Bunu, bizim tanrılarımıza kim yaptı? Her halde o, zalimlerden birisi” Dediler: “İşittik ki, kendisine İbrahim denilen bir genç, bunları diline doluyordu **(Enbiya 56-57-58-59-60)**

Dediler ki: “O halde onu halkın önüne getirin; Olur ki, onlar da şahitlik ederler” Dediler ki: “Ey İbrahim, sen mi tanrılarımıza bu işi yaptın? O dedi ki: “Belki bu işi, onların şu büyüğü yapmıştır. Dolayısıyla, eğer konuşabiliyorsa, onlara sorun” Bunun üzerine, vicdanlarına dönüp (kendi kendilerine) “Doğrusu zalim olanlar sizsiniz siz dediler. Sonra yine (eski) kafalarına döndürüldüler ve “Bunların konuşamayacağını sen de bilirsin” dediler, (İbrahim) dedi ki: “Öyleyse Allah’ı bırakıp da, hala, size hiçbir faydası ve zararı dokunmayacak olan bu pullara mı tapacaksınız? Yuh size ve Allah’tan başka tapmakta olduklarınıza! Akletmiyor musunuz? **(Enbiya 61-62-63-64-65-66-67)**

Dediler ki: “Onu yakın ve tanrılarınıza yardım edin, eğer (bir iş) yapanlarsanız” Biz de dedik ki: “Ey ateş, İbrahim’e karşı serin ve selamet ol” Ona böyle bir tuzak kurmak istediler. Fakat Biz, onları daha fazla hüsrana düşenlerden kıldık. Onu da, Lut’u da, içinde bütün âlemler için bereket verdiğimiz arza ulaştırıp kurtardık **(Enbiya 68-69-70-71)**

Ona İshak'ı üstelik bir de Yakub'u ihsan ettik ve herbirini salih kimseler yaptık. Onları, emrimizle doğru yolu gösterecek rehberler kıldık, kendilerine hayırlı işler yapmayı, dosdoğru namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik, Onlar Bize ibadet edicilerdir **(Enbiya 72-73)**

Lut'a, ona da bir hüküm, bir ilim verdik. Onu kötülükler yapmakta devam eden o memleketten kurtardık. Doğrusu onlar, fena bir kavim idiler, fasıkdlar. Onu rahmetimizin ta içine koyduk. Çünkü o, salihlerdendi **(Enbiya 74-75)**

Nuh'u da, (hatırla) Çünkü o, daha önce dua etmişti de, biz onu kabul eylemiştik. Nihayet kendisini de ehlini de o büyük sıkıntıdan kurtardık. Onun, ayetlerimizi yalanlayan toplumdan öcünü aldık. Muhakkak ki, onlar kötü bir kavim idiler. Biz de işte topunu birden suda boğduk **(Enbiya 76-77)**

Davud ve Süleyman'ı da (hatırla). Hani onlar ekin hakkında bir kısım kimsenin davarının içinde yayıldığı ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Onların verdikleri hükmün şahitleri Bizdik, Biz. Biz onu(n hükmünü), Süleyman'a hemen öğretmiştik. Biz, herbirine hüküm ve ilim vermiştik. Dağları ve kuşları, Davud ile birlikte tesbih etmek üzere, râm etmiştik. Bütün bunları Biz yaptık. Biz ona, sizin için, sizi savaşın şiddetinden korumak için, giyecek (zırh) yapma sanatını öğrettik. Şimdi siz şükredenler misiniz? Süleyman'ın emrine şiddetle esen rüzgârı, (verdik ki) o kendisini, içine feyz-ü bereket verdiğimiz yere kendi emriyle akar götürürdü. Biz, herşeyi, bileniz. Şeytanlardan, onun için denize dalacak ve bundan başka işler görecektir olan kimseleri de, müsahhar kıldık. Biz onların, gözcüleriydik **(Enbiya 78-79-80-81-82)**

Eyyub'u da (hatırla). Hani o, Rabbine: “Doğrusu, bana dert gelip çattı. Sen merhametlilerin en merhametlisisin” diye niyaz etmişti. Biz de onun (duasını) kabul etmiş, kendisindeki o derdi gidermiş, tarafımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir ders olmak üzere, hem ailesini, hem onlarla beraber daha bir mislini ona vermiştik **(Enbiya 83-84)**

İsmail'i, İdris'i de hatırla. Bunların herbiri de sabredenlerdendi. Onları da rahmetimizin içerisine soktuk. Onlar hakikaten salihlerdendi **(Enbiya 85-86)**

Zünnün'u (balığın arkadaşını) da hatırla. Hani o, öfkelenmiş olarak gitmişti de, bizim kendisini hiçbir zaman sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken o, karanlıklar içinde: “Senden başka hiçbir tanrı yoktur, Seni tenzih ederim. Doğrusu ben haksızlık edenlerden oldum” diye niyaz etmişti. Bunun üzerine biz de onu kabul ettik, kendisini gamdan kurtardık. İşte biz, iman edenleri böyle kurtarıyoruz **(Enbiya 87-88)**

Zekeriya'yı da an. Hani o, Rabbine, "Rabbim beni yalnız başıma bırakma. Sen, varislerin en hayırlısı" diye niyaz etmişti. Biz onun duasını da kabul ettik ve kendisine Yahya'yı ihsan ettik. Eşini de salih kıldık. Muhakkak ki bunlar, hayır işlerinde yarışır, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Onlar bizim için derin saygı gösterenlerdi (**Enbiya 89-90**)

İrzini koruyan o (kızı da) hatırla. Ki biz ona ruhumuzdan üflemiş, kendisini de oğlunu da âlemlere ibret kılmıştık (**Enbiya 91**)

Muhakkak ki, bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. O halde, sadece bana kulluk edin. Fakat onlar aralarında, işlerinde parça parça oldular. Hepsi yine de ancak Bize döneceklerdir (**Enbiya 92-93**)

O halde, kim mümin olarak iyi amellerden bir şey yaparsa, onun sa'yinin (karşılığı şükran olacaktır), küfran (ve mahrumiyet) değil. Biz onu hiç şüphesiz kaydetmekteyiz. Helak ettiğimiz bir memleket (ahalisinin), hakikaten (mahşere) dönmeleri imkânsızdır. Nihayet Yecüc ve Mecüc(un şeddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek vaad olan (kıyamet) yaklaştığı vakit işte o zaman o küfredenlerin gözleri hemen belerip kalacak, "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gaflet içinde idik. Hayır, hayır biz zalim kimselerdik!" diyeceklerdir (**Enbiya 94-95-96-97**)

Siz de, Allah'tan başka taptıklarınız da hiç şüphesiz ki cehennem odunusunuz. Siz, oraya gireceksiniz. Eğer onlar mabutlar olsalardı, oraya girmeyeceklerdi. Hepsi de orada ebedi kalıcıdır. Orada onlar için, inim inim inleme bulunur. Bunlar orada da duymayacaklardır (**Enbiya 98-99-100**)

Şüphe yok ki kendileri hakkında bizden en güzel (bir saadet) hükmü verilmiş olanlar, işte bunlar oradan (cehennemden) uzaklaştırılmışlardır. Bunlar gönüllerinin dilediği (nimetler) içinde, ebedi yaşarlarken, onun gizli sesini bile duymazlar. O en büyük korku bunları asla tasaya düşürmez. Bunları melekler karşılayarak: "İşte, size vaad olunan gününüz bu gündür" (derler) (**Enbiya 101-102-103**)

Gün gelecek Biz göğü, kitapların sahifesini dürüp bükerek gibi düreceğiz. İlk yaratışa nasıl başladıysa, üzerimize gerçek bir vaad olarak, yine onu iade edeceğiz. Gerçekte fail Biziz. Andolsun, Tevrat'tan sonra Zebur'da, "Arz'a ancak salih kullarım mirasçı olur" diye yazdık. Şüphe yok ki, bu (Kur'an) da abidler için, (umduklarına ulaşma yolları) vardır (**Enbiya 104-105-106-107**)

De ki; "Bana ancak, Tanrımızın sadece bir Tanrı olduğu vahyolunuyor. Artık siz, müslüman oluyor musunuz? Eğer onlar yüz çevirirler, de ki: size, eşit olarak bildirdim. Tehdit edilmekte olduğunuz şey, yakın mı yoksa uzak mı, ben bilemem.

Hiç şüphesiz ki o, sözün açığını da biliyor, gizlemekte olduğunuzu da. Ben bilmem. Belki bu, sizin için bir imtihandır, bir o zaman kadar bir faydalanmadır” (peygamber şöyle) dedi: “Ya Rab sen hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz o Rahmandır ki, sizin vasfede geldiklerimize karşı (yegâne) sığınılan O’dur (**Enbiya 108-109-110-111-112**)

HAC SURESİ

Bu **76** ayet olup, üç ayet dışında Mekki’dir

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Ey insanlar Rabbinizden sakının. Çünkü kıyamet zelzelesi müthiş bir şeydir. Onu göreceğiniz gün emzikli her kadın, emzirdiğini unutup geçer, yüklü her (gebe kadın) yükünü düşürür. İnsanları sarhoş görürsün. Hâlbuki onlar sarhoş değildirler. Fakat Allah’ın azabı pek çetindir (**Hac 1-2**)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında, bir bilgisi olmaksızın münakaşa eder durur ve her azgın şeytanın ardına düşer. Onun aleyhinde şu hüküm yazılmıştır: “Kim onu dost edinirse, şüphesiz bu, onu saptırır, onu o alevli ateşin azabına götürür (**Hac 3-4**)

Ey insanlar, eğer siz öldükten sonra diriliş hakkında herhangi bir şüphe içinde iseniz, şu muhakkaktır ki Biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra bir alakadan sonra da yaratılışı belli belirsiz bir çığnem etten yarattık ve size apaçık gösterelim diye, sizi dilediğimiz belirli bir vakte kadar, ana rahimlerinde durdururuz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarırız. Sonra da kuvvetinize ermeniz için (büyütüyoruz). Kiminiz öldürülüyor, kiminiz de, bilmesinden sonra hiçbir şey bilmemek üzere, ömrün en fena devresine gerisin geri itiliyor. Sen, yeryüzünü kupkuru ve ölü görürsün. Fakat onun üstüne suyu indirdiğimiz zaman, harekete gelir, kabarır ve her güzel çiftten nice nebat bitirir. Bunun sebebi şudur: Çünkü Allah hakkın ta kendisidir. Gerçekten ölüleri diriltir. Şüphesiz O, herşeye hakkıyla kadirdir. Hiç şüphesiz o kıyamet, elbet gelecektir, bunda bir şüphe yok. Muhakkak Allah, kabirlerde olanları diriltip kaldıracaktır (**Hac 5-6-7**)

İnsanlar içinde öyle kişi vardır ki, ne bir bilgisi, ne istidlal edeceği bir senedi, ne de aydınlatıcı bir kitabı olmaksızın, Allah yolundan saptırmak için, (kibir ve azametle) yanını eğip bükerek Allah hakkında münakaşa eder durur. Dünyada rüsvaylık onundur. Biz ona kıyamet gününde de yangın (cehennem) azabını taddıracağız. Bunun sebebi iki elinin öne sürdüğü şeylerdir ve çünkü Allah, şüphesiz kulları hakkında zulümkâr değildir (**Hac 8-9-10**)

İnsanlardan kimi de Allah’a, (dininin) yalnız bir taraf(ın)dan (tutup), ibadet eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa ona yapışır. Eğer bir fitne isabet ederse, yüzü üstü döner. Dünyada da, ahirette de hüsrana uğramıştır o. Bu ise apaçık ziyanın ta kendisidir. O, Allah’tan başka kendisine ne zarar, ne fayda vermeyecek olan şeylere tapar. Bu ise, (haktan) en uzak sapıklığın ta kendisidir. (Evet) o, zararı faydasından daha yakın olana tapar. O, ne kötü yardımcı ve fena yoldaştır **(Hac 11-12-13)**

Şüphesiz Allah, iman eden ve salih ameller işleyen kimseleri, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Gerçekten Allah, ne dilerse yapar. Kim dünyada da, ahirette de ona Allah’ın asla yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğsüne bir ip uzatsın, sonra kendini yerden kesip boğsun ve baksın (intihar etsin). Bu hilesi onun öfkelenmekte olduğu şeyi, giderecek mi? İşte Biz onu, böyle açık ayetler halinde indirdik. Şüphesiz Allah dilediğine hidayet eder **(Hac 14-15-16)**

İman edenler, yahudiler, sabiiler, hristiyanlar, mecusiler ve müşrikler (yok mu?), Allah kıyamet günü bütün bunlar hakkında kesin hükmü verecektir. Çünkü Allah herşeyi hakkıyla görüp bilendir. Görmedin mi ki, göklerde olan herkes ve yerde bulunan herkes, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve birçok insan, gerçekten Allah’a secde ediyor. Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi hor kılırsa, onu saadete kavuşturacak yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar **(Hac 17-18)**

Bu iki (sınıf), Rablerinin dini hakkında birbiriyle davalışan hasım iki zümredir. İşte o küfredenler yok mu, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir. Başlarının üzerine de, kaynar su dökülecektir onların. Bununla, karınlarının içinde ne varsa, hepsi derileri de eritilecektir. Onlar için demirden sopalar da vardır. Ne zaman oradan, ızdıraptan dolayı çıkmak isterlerse, yine oraya döndürülürler. Ve: “Tadın, yangın azabını” denilir. Şüphesiz ki Allah, iman edip de güzel güzel amellerde bulunanları, altından ırmaklar akıp duran cennetlere sokacak. Orada bunlar, altın bileziklerle, incilerle bezenecekler. Orada, giyecekleri de ipektir. Onlar, sözün en güzeline götürülmüşlerdir. Kendisine çok hamdedilenin doğru yoluna iletilmişlerdir **(Hac 19-20-21-22-23-24)**

Muhakkak o küfredenler, Allah’ın yolundan ve -ziyaret edilmesinde gerek yerli gerek misafir olanları müsavi kıldığımız- Mescid-i Haramdan alıkoymakta olanları... Kim orada zulm ile ilhada yeltenirse biz ona pek acıklı bir azap taddırırız **(Hac 25)**

Hatırla o zamanı ki, Biz, Beytullah’ın yerini İbrahim(a.s)’e; “Bana hiçbir şeyi şirk koşma, Beytimi tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû ve secde edenler için iyice temizle” diye mekân yapmıştık” insanlar için de hacı ilan et. Gerek yaya, gerek uzak yoldan gelen arık develer üstünde binitli olarak sana gelsinler. Böylece kendilerine ait menfaatlara şahit olsunlar. Allah’ın rızık olarak onlara verdiği, dört ayaklı

davarlar üzerine, mühim olan günlerde Allah'ın adını anıp (kessinler). İşte bunlardan yiye, yoksulu ve fakiri doyurun. Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler o Beyt-i Atik' i (Kâbe'yi) tavaf etsinler (**Hac 26-27-28-29**)

İşte (emir) budur: Kim Allah'ın hurumatına saygı gösterirse, bu Rabbi indinde kendisi için hayırdır. Karşınızda okuna gelenler müstesna, diğer davalar size helal kılındı. O halde, murdardan, putlardan kaçının, yalan sözden çekinin. Allah'ın hanifleri, ona şirk koşmayanlar olarak. Kim Allah'a eş koşarsa, yüksekte düşüp parçalanmış ve kendisini kuş kapmış yahut rüzgârın uzak yere attığı şey gibi olur. Bu böyledir. Kim Allah'ın şe'arine saygı gösterirse, şüphesiz bu kalplerin takvasındandır (**Hac 30-31-32**)

Onlarda muayyen bir zamana kadar sizin için menfaatler vardır. Sonra varacakları yer Beyt i Atikdir. Biz her ümmet için kurban kesmeyi meşru kıldık, ta ki kendilerini rızıklandırdığı dört ayaklı davalar üzerine Allah'ın adını ansınlar. İşte sizin tanrınız bir tek Tanrıdır. O halde O'na teslim olun. (Habibim) sen muti ve mütevazı olanları müjdele. Allah anılınca onların kalpleri korkar. Onlar kendilerine isabet eden musibetlere sabredenlerdir. Namazı dosdoğru kılanlardır. Kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden harcarlar (**Hac 33-34-35**)

Biz, kurbanlık develeri de sizin için, Allah'ın şe'âirinden kıldık. Onlarda, sizin için hayır vardır. O halde onlar ayakla durup boğazlanırlarken, üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları üstü düştükleri vakit de, onlardan hem kendiniz yiye, hem ihtiyacını gizleyen, gizlemeyip dilenen fakirlere de yedirin. Onları, şükredesiniz diye, böylece size musahhar kıldık. Onların ne etleri, ne kanları hiçbir zaman Allah'a erişmez. Fakat sizden O'na sadece takva(nız) ulaşır. Size olan hidayetne karşı Allah'ı büyük tanımanız için o, bunları böylece size musahhar kılmıştır. Muhsinleri müjdele (**Hac 36-37**)

Şüphesiz ki Allah, iman edenleri müdafaa edecektir. Allah, hiyanetkâr ve nankör olan hiçkimseyi sevmez. Kendileriyle mukatele edilenlere, uğradıkları o zulümden dolayı izin verildi. Şüphesiz ki Allah onlara yardım etmeye kemâliyle kadirdir. Onlar, haksız yere ve sırf “Rabbimiz Allah'tır” diyorlar diye, yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah, bazı insanları bazısıyla def etmeseydi, içlerinde Allah'ın adı çokça anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler muhakkak ki yıkılıp giderdi. Yardım edenlere, muhakkak ki Allah da yardım eder. Şüphesiz ki Allah güçlüdür ve yegâne galiptir. Onlar, eğer kendilerine yeryüzünde bir iktidar mevkii verirse, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten vaz geçirmeye çalışırlar. İşlerin neticesi Allah'a aittir (**Hac 38-39-40-41**)

Eğer seni tekzib ediyorlarsa, onlardan evvel Nuh kavmi, Ad, Semud, İbrahim kavmi, Lut kavmi ve Medyan ahalisi de (peygamberlerini) tekzib etmişlerdir. Musa bile

tekzib edilmiştir. Nihayet Ben o kâfirlere bir mühlet verdim de, sonra onları yakaladım. (Bak) Benim inkârım nasılmış! (Evet) nice memleketler vardır ki zulümlerinde devam edip dururlarken, Biz onları imha ettik, şimdi duvarları tavanlarının üstüne çökmüştür ve kuyu(ları) muattal bırakılmış, yüksek sarayları da (bomboş kalmıştır). Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, böylece düşünecek kalplere, bu suretle işitecek kulaklara sahip olsunlar. Fakat hakikat şudur ki yalnız (maddi) gözler kör olmaz, fakat (asıl) sinelerin içindeki kalpler kör olur (**Hac 42-43-44-45-46**)

Senden azabın acele gelmesini isterler. Allah vadinden asla caymaz. Hakikat şudur ki Rabbinin katında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir. Zulümde devam edip dururken kendisine mühlet verdiğim nice memleketleri, sonra yakaladım. Dönüş ancak Banadır. De ki: “Ey insanlar ben, size ancak gelecek tehlikeleri apaçık anlatanım (**Hac 47-48-49**)

İşte hem iman eden, hem de salih amellerde bulunanlar (var ya), mağfiret ve bitmez tükenmez rızık onlarındır. Ayetlerimiz hususunda müminleri aciz bırakmak gayesiyle koşuşanlara (gelince), onlar da cehennemlik olacaklardır (**Hac 50-51**)

Biz senden evvel hiçbir resul, hiçbir nebi göndermedik ki o, arzu ettiği zaman şeytan, onun dileği hakkında bir fitne atmış olmasın. Nihayet Allah, şeytanın ilka edeceği (o fitneyi) giderir, iptal eder. Yine Allah ayetlerini sabit kılar. Allah, hakkıyla bilendir, tam hüküm ve hikmet sahibidir. Şeytanın atacağı (fitneyi), kalplerinde bir maraz bulunanlara, yürekleri katılaşmış olanlara bir imtihan (vesilesi) yapmak içindir. Hiç şüphe yok ki o zalimler, derin bir ayrılık içindedirler. Bir de bu, kendilerine ilim verilenlerin, onun muhakkak Rabbinden olan bir gerçek olduğunu bilip de ona, iman etmeleri ve kalplerinde tam bir itminan hâsıl olması içindir. Şüphesiz ki, Allah, iman edenleri doğru bir yola iletir. İnkâr edenler ise, kendilerine o saat ansızın gelinceye yahut kısır bir günün azabı çatıncaya kadar, onun hakkında devamlı bir şek içinde kalırlar. O gün mülk, Allah’ındır. Aralarında o hükmeder. Artık iman edenler güzel güzel ameller işleyenler naim cennetlerinin içindedirler. Kâfir olup da bizim ayetlerimizi yalan sayanlar ise işte onlar; onlar için ise, hor kılıcı bir azap vardır (**Hac 52-53-54-55-56-57**)

Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanları, Allah muhakkak güzel bir rızık ile rızıklandıracaktır. Çünkü rızık verenlerin en hayırlısı muhakkak ki Allah’tır. O, her halde bunları hoşnut olacakları bir yere sokacaktır. Muhakkak ki Allah alim ve halimdir. Bu böyledir. Kim kendisine yapılan ukubete, misliyle karşılık verirse ve sonra yine zulüm ve tecavüze maruz kalırsa, Allah muhakkak ona yardım eder. Hiç şüphesiz Allah afüvv ve gafûrdur. Bu böyledir. Çünkü Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Gerçekten Allah semî ve basîrdur. Bu böyledir. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. Onların, O’nun dışında

taptıkları şeyler ise gerçekten batılın ta kendisidir. Şüphesiz ki Allah yücedir, çok büyüktür (**Hac 58-59-60-61-62**)

Görmedin mi, Allah gökten su indirir: yeryüzü yemyeşil oluverir. Şüphe yok ki, Allah çok lütufkârdır. Hakkıyla haberdardır. Göklerde ne var, yerde ne varsa, O’nundur. Gerçekten, Allah müstağnidir, bihakkın hamde ancak kendisi layıktır. Görmedin mi, Allah yerde ne varsa, onları ve emriyle denizde akıp gitmekte olan gemileri sizin hizmetinize vermiştir. Semayı, izni olmadıkça yerin üzerine düşmekten o tutuyor. Şüphe yok ki, Allah insanları çok esirgeyicidir, çok merhametlidir. O, size hayat veren, sonra sizi öldürecek daha sonrada yine diriltecek olandır. Gerçek şu ki inşan, çok nankördür (**Hac 63-64-65-66**)

Biz her ümmete tutacakları bir ibadet yolu gösterdik. O halde emirde seninle asla münazaa etmesinler. Sen Rabbine davet et. Çünkü sen, şüphesiz dosdoğru bir hidayet üzerindesin. Eğer seninle mücadele ederlerse de ki: “Allah, yapmakta olduğunuzu çok iyi bilendir. Hakkında ihtilaf edegeldiğiniz şeylere ait hükmünü aranızda, Allah kıyamet günü verecektir (**Hac 67-68-69**)

Bilmedin mi ki, Allah, gökte ve yerde ne varsa bilir. Bu muhakkak, bir kitaptadır. Gerçekten bu, Allah’a göre pek kolaydır. Onlar, Allah’tan başka hakkında hiçbir hüccet indirmedeği, kendilerinin dahi bir bilgilerinin bulunmadığı şeylere taparlar. O zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur. Karşılarında açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman, o kâfirlerin suratlarında, inkâr (alametlerini) görüp tanırırsın. Kendilerine, ayetlerimizi okuyanlara nerdeyse saldırıverecek olurlar! De ki: “Şimdi bundan daha çok kötü bir şeyi haber vereyim mi? Ateştir! Allah bunu, o küfür edenlere vaadetmiştir. O, ne kötü bir mercidir (**Hac 70-71-72**)

Ey insanlar size bir misal getirildi. Şimdi onu dinleyin: Allah’tan başka “taptığınız şeyler, bir sinek bile yaratamazlar, hepsi bu iş için biraraya gelseler de. Eğer sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri de alamazlar! İsteyen de aciz, istenen de. Onlar Allah’ın kadrini hakkıyla ölçemediler. Şüphe yok ki Allah kâmil kuvvet sahibidir ve mutlak galiptir (**Hac 73-74**)

Allah, hem meleklerden, hem insanlardan peygamberler seçer. Şüphesiz Allah, (herşeyi) hakkıyla işiten, kemâliyle görendir. Onların önlerindeki de, arkalarındaki de O bilir. Bütün işler ancak Allah’a döndürülür (**Hac 75-76**)

Ey iman edenler, rükû edin, secde edin, Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin, ta ki felaha eresiniz. Allah uğrunda hakkıyla cihat edin. Sizi o seçti. Dinde üzerinize hiçbir güçlük de yükledi. Babanız İbrahim’in dininde olduğu gibi. Size daha evvel de, bu (Kur’anda) da, peygamber sizin üzerinize şahit olsun, siz de insanlar üzerine şahitler olasınız diye, Allah müslüman adını verdi. Artık dosdoğru namaz kılın, zekât verin,

Allah’a sarılın. O, sizin mevlanızdır. O ne güzel mevla, ne güzel yardımcıdır! (**Hac 77-78**)

MÜ’MİNUN SURESİ

118 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Müminler muhakkak felah bulmuştur. Onlar ki namazlarında huşu içindedirler. Onlar ki, boş ve faydasız şeylerden yüz çevirirler. Onlar ki zekât (vazifelerini) yaparlar. Onlar ki, ırzlarını koruyanlardır. Şu var ki, zevceleriyle yahut ellerinin altındaki cariyelerle münasebetleri bundan müstesnadır. Çünkü böyle olanlar kınanmış değillerdir. O halde, kim bunların ötesini isterse, şüphe yok ki onlar, haddi aşanlardır. O müminler ki onlar, emanetlerine ve ahidlerine riayetkârdırlar. Onlar ki namazlarına devam ederler. İşte onlar, varis olanların ta kendileridir. Onlar ki, Firdevs cennetine varis olacaklardır. Onlar bunun içinde ebedi kalıcıdırlar (**Mü’minun 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11**)

“Celalim hakkı için Biz, insanı çamurdan bir hülasadan yarattık. Sonra onu, sarp ve metin bir karargâhta bir nutfeye yaptık. Sonra o nutfeyi bir alaka haline getirdik. Sonra o alakayı, bir çiğnem et yaptık. O bir çiğnem eti de, kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra onu bir başka yaratışla inşa ettik, yaratıcıların en güzeli olan Allah’ın şanı ne yücedir! Sonra siz, bunun arkasından hiç şüphesiz ölümler olacaksınız. Sonra siz kıyamet günü muhakkak diriltilip, kaldırılacaksınız” (**Mü’minun 12-13-14-15-16**)

Celalim hakkı için biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz, yaratmaktan gafil değiliz (**Mü’minun 17**)

Gökten, yetecek kadar su indirdik de, onu yerde iskân ettirdik. Hiç şüphesiz ki, biz onu gidermeye de kadiriz. İşte bununla sizin için, hurmalıklardan, üzümlüklerden nice bahçeler, bağlar yaptık ki içlerinde sizin için, birçok yemişler bulunmaktadır. Onlardan yersiniz de. (Sizin için) Tûr-i Sinadan çıkan bir ağaç da yarattık ki, o, yağı ile ve yiyen kimselere bir katıkla beraber biter (**Mü’minun 18-19-20**)

Davarlarda da sizin için elbette bir ibret vardır. Karınlarının içinde bulunanlardan size içiririz. Onlarda size daha birçok faydalar vardır. Onlardan yersiniz de. Hem onların, hem de gemilerin üstüne binersiniz (**Mü’minun 21-22**)

Celalim hakkı için Nuh'u kavmine, (peygamber olarak) gönderdik ve o: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka hiçbir tanrınız yok. İttika etmeyecek misiniz?" dedi. Bunun üzerine, kavminden, ileri gelen kâfir bir gürûh şöyle dedi: "Bu, sizin gibi bir insandan başkası değildir. O aranızda sivrilmek, üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, elbette, melekler indirirdi. Biz evvelki atalarımızdan böyle bir şey duymadık. Kendisinde delilik olan bir adamdan başkası değildir. O binaenaleyh bir müddete kadar onu gözetleyin (**Mü'minun 23-24-25**)

O (Nuh),"Ya Rabbi onların beni yalanlamalarına mukabil, sen bana yardım et" dedi. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim nezaretimiz ve vahyimiz ile gemi yap" Nihayet (helaklerine dair) emrimiz gelip de o fırın kaynayınca, ona her ikişer çift ile aileni alıp (geminin) içine gir, aleyhlerine söz geçmiş olanlar müstesna. O zulmedenler hakkında bana hiçbir şey söyleme. Çünkü onlar boğulacaklardır. Artık sen maiyetinde bulunanlarla beraber, geminin üstünde doğrulunca şöyle de: Bizi o zalimlerden kurtaran Allah'a hamdolsun" (şöyle de) de: "Rabbim, beni bereketli bir yere kondur. Sen konuk edenlerin en hayırlısıdır. Şüphe yok ki bunda nice ibretler vardır. Biz, elbette imtihana çekenleriz (**Mü'minun 26-27-28-29-30**)

Sonra onların ardından başka bir nesil yarattık. Onlara da, aralarında, kendilerinden bir peygamber gönderdik" Allah'a kulluk edin, sizin, O'ndan başka hiçbir tanrınız yoktur. Sakınmayacak mısınız?" (dedi). Onun kavminden, kendilerine dünya hayatında refah verdiğimiz kaldı inkâr eden, ahirete kavuşmayı yalan sayan bir gürûh dedi ki: "Bu, sizin gibi bir beşerden başkası değildir. Sizin yediklerinizden yiyor, içtiklerinizden de içiyor. Eğer kendimiz gibi bir insana boyun eğerseniz andolsun ki, bu takdirde siz, mutlaka hüsrana uğrayanlar olursunuz. O size, öldüğünüz ve bir toprak, bir kemik olduğunuz vakit muhakkak ki (diri halde yeniden) çıkarılacağınızı mı vadediyor? Korkutula geldiğiniz o şey, ne kadar uzak, ne kadar uzak! Hayat, bizim şu dünya hayatımızdan başkası değildir. Ölürüz, yaşarız. Biz, tekrar diriltilecek de değiliz. O, Allah'a karşı yalan düzen bir adamdan başkası değildir, biz onu tasdik ediciler değiliz? (O peygamber): "Rabbim, dedi, beni yalanlamalarına mukabil, sen bana yardım et" Allah buyurdu ki; "Az bir zaman sonra, muhakkak ki pişman olacaklar onlar? İşte onlar, o müthiş sayha (çığlık) hak olmak üzere, hemen yakalayiverdi de, bir çerçöp haline getirdik onları. Artık lanet olsun zalimler güruhuna (**Mü'minun 31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41**)

Sonra onların peşinden de başka başka nesiller yarattık. Hiçbir ümmet, vaktini öne alamayacağı gibi, (bundan) geri de kalamazlar sonra, peyderpey (diğer) peygamberlerimizi gönderdik. Hangi ümmete peygamberi geldiyse onu yalanladılar. Biz de, onlardan kimini kiminin arkasına taktık ve onları, hikâyelere çevirdik. Artık iman etmeyen kavme lanet olsun (**Mü'minun 42-43-44**)

Daha sonra Musa'yı ve biraderi Harun'u, bunca mucizelerimizle ve apaçık hüccetimizle Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik de, kibirlerine yediremediler. Onlar, mütekebbir ve zorba adamlar idi. Onun için dediler ki: "Kavimleri bize kölelik edip dururken, bizim gibi olan iki beşere iman mı edecekmişiz?" İşte onları yalanladılar ve helak edilenlerden oldular. Andolsun ki, biz Musa'ya, belki hidayete kavuşurlar diye o kitabı verdik **(Mü'minun 45-46-47-48-49)**

Meryem'in oğlunu da, anası (Meryem'i) de bir ayet kıldık. Onları, düz ve akarsuya malik bir tepede barındırdık **(Mü'minun 50)**

Ey Resuller, temiz ve helal olan şeylerden yiyin, güzel amellerde bulunun. Çünkü Ben, ne yaparsanız hakkıyla bilenim. Bu sizin tek olan ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse Benden ittikâ edin (Beni sayın). Fakat o kavimler, dinlerde muhtelif fırkalara ayrılmak, her fırka kendi elindeki din ile böbürlenmek suretiyle parça parça oldular. Şimdi sen onları bir zamana kadar, sapıklıkları içinde bırak. Onlar kendilerine yardım ettiğimiz mal ve evlat ile kendilerine hemen aceleden hayır verdiğimiz mi sanıyorlar? Onlar işin farkında değiller **(Mü'minun 51-52-53-54-55-56)**

Hakikaten Rablerinin haşyetinden rikkate gelenler, Rablerinin ayetlerine iman etmede sebat gösterenler, Rablerine şirk koşmayanlar, Rablerinin huzuruna dönecekleri için yürekleri korkarak, vereceklerini verenler. İşte bunlar, hayırlarda yarışır ve bunlar onun için taa önde giderler **(Mü'minun 57-58-59-60-61)**

Biz hiçbir kimseye gücünün yeteceğinden başkasını teklif etmeyiz. Nezdimizde hakkı söyleyen bir kitap vardır. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar. Hayır, onların kalpleri bundan, cahildir. Hem onların bundan başka bizzat işlemekte oldukları daha nice amelleri vardır. Nihayet refah içinde olanları, azap ile yakaladığımız vakit; hemen feryat edip, yardım isteyeceklerdir. Bugün boşuna sızlanıp yardım istemeyin. Çünkü siz, Bizden yana, yardım olunmayacaksınız **(Mü'minun 62-63-64-65)**

Karşınızda ayetlerimiz okunuyordu da, siz bunu kibrinize yediremeyerek gerisin geri dönüyor, geceleyin de hezeyanlarda bulunuyordunuz. Bu hak sözü iyice düşünmediler mi hiç? Yoksa kendilerine, evvelki babalarına gelmemiş olan bir şey mi geldi? Yahut kendi peygamberlerini kabul etmediler de onlar, şimdi onu inkâr mı edecekler? Yoksa onda bir delilik var mı diyorlar? Bilakis o, onlara hakkı getirmiştir. Fakat onların çoğu hakkı çirkin görenlerdir. Eğer hak onların heva-ü heveslerine tabi (ona göre) olsaydı, gökler ve her ikisinde bulunan kimseler muhakkak ki fesada uğrardı. Hayır, Biz onlara "zikir"lerini getirdik. Onlarsa; "zikir"lerinden yüz çeviriyorlar. Yoksa sen onlardan harç mı istiyorsun. İşte Rabbinin harcı, o daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır **(Mü'minun 66-67-68-69-70-71-72)**

Hakikatte sen onları, doğru bir yola davet ediyorsun. Ahirete iman etmeyenler, mutlaka yoldan sapanlardır. Eğer biz onlara acıyıp da kendilerindeki zararı giderecek olursak, yine serseri bir biçimde, azınlıklarında muhakkak devam ve isnad edeceklerdir **(Mü'minun 73-74-75)**

Celalim hakkı için biz onları, evvelce (açlık) azabıyla yakaladık da, yine Rablerine baş eğmediler. Onlar, yalvarıp yakarmazlar. Nihayet üzerlerine, azabı çetin bir kapı açtığımız vakit, onlar bunun içinde ümitsizlikle donup kalmışlardır. O, sizin için, o kulakları, o gözleri ve o gönülleri yaratandır. Ne az şükredersiniz. O, sizi, yeryüzünde yaratıp türetendir. Hepiniz ancak O'na dönüp toplanacaksınız. O, hem diriltten, hem öldürenidir. Gece ile gündüzün birbirini takip etmesi de O'nun eseridir. Hala, aklınızı kullanamayacak mısınız? **(Mü'minun 76-77-78-79-80)**

Hayır, onlar evvelkilerin dediği gibi dediler. Onlar, “öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi diriltilip kaldırılacak mıyız?” Yemin olsun ki bize de, atalarımıza da bu vaad yapılmıştır. Bu, evvelkilerin masal ve efsanelerinden başka bir şey değildir” demişlerdir **(Mü'minun 81-82-83)**

De ki: “Kimindir, o yer ve onun içindekiler? Biliyor musunuz?” “Allah'ındır” diyecekler. “O halde iyiden iyiye düşünüp de ibret alamaz mısınız siz? de. (Yine) de ki: “Kim o yedi göğün Rabbi ve o büyük Arş'ın sahibi?” “Allah'ındır” diyecekler. Sen de de ki: “Öyledir de, niçin ittikâ etmezsiniz?” De ki: “Herşeyin mülkü elinde bulunan kimdir? Daima o, himaye ediyor, kendisi asla himayeye muhtaç olmuyor?” (Haydi söyleyin) biliyorsanız?” “Allah'ındır” diyecekler. De ki: “O halde nasıl olup da böyle büyüleniyorsunuz?” Hayır. Biz onlara hakkı getirdik. Onlar ise yalancıdırlar **(Mü'minun 84-85-86-87-88-89-90)**

Allah hiçbir evlat edinmemiştir. Onunla birlikte hiçbir tanrı da yoktur. Öyle olsaydı elbette her tanrı kendi yarattığını yanına alır ve elbette kimi kiminin üstüne çıkıp yükselirdi. Allah, onların bütün vafettiklerinden münezzehtir. Gizliyi de, aşikârı da bilendir. O işte o, şirk koştukları şeylerden çok yücedir. De ki: “Ya Rabbi eğer onların tehdit edilmekte oldukları şeyi, mutlaka bana göstereceksen, o halde Rabbim, beni zalimler gürhunun içinde bırakma! Gerçekten, biz onlara vaad ettiğimiz sana göstermeye de elbette kadiriz. Sen, kötülüğü en güzelle defet. Biz onların neler vafetmekte olduklarını çok iyi bileniz **(Mü'minun 91-92-93-94-95-96)**

Ve de ki: “Ya Rabbi, şeytanların dürtüştürmelerinden sana ağnırım. Ya Rabbi onların, yanımda bulunmalarından sana sığınırım” Nihayet onlardan her birine ölüm gelip çatınca diyeceklerdir ki: “Ya Rabbi, Sen beni geri gönder. Ta ki, ben boşa geçirdiğim şey mukabilinde, iyi amelde bulunayım” Hayır, onun söylediği bu söz, boş laftan ibarettir. Önlerinde ise, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel vardır **(Mü'minun 97-98-99-100)**

Sûr'a üfürüldüğü zaman, artık aralarında o gün, soyları soplaları olmadığı gibi, birbirini sorup soruşturamazlar da. Artık kimin tartıları ağır gelirse, onlar korktuklarından emin, umduklarına nail olanların ta kendileridir. Kimin de tartıları hafif gelirse, onlar kendilerine yazık edenlerdir. Bunlar, cehennemde ebedi kalacaklardır. Ateş yüzlerine vurup yakacak ve onlar onda dişleri sırtıp kalacaklardır. Karşınızda ayetlerim okunup dururken, o ayetleri yalanlayan sizler değil miydiniz)? **(Mü'minun 101-102-103-104-105)**

Dediler ki: “Ey Rabbimiz, bedbahtlığımız bize galip geldi. Doğru yoldan sapanlar güruhu idik biz. Ey Rabbimiz, bizi buradan çıkar. Eğer (bir daha kötülüklere) dönersek artık zalimliğimizi biz de kabul ederiz” (Allah buyurdu ki: “Yıkılıp gidin içerisine. Bana konuşmayın. Çünkü kullarımdan bir zümre vardır ki, onlar, “Ey Rabbimiz; iman ettik, artık bizi atfet ve bize merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısı” derlerken, siz, onları eğlence edindiniz. Nihayet, bu beni hatırlamayı size unutturdu. Siz, onlara gülüyordunuz. Ben, sabretmelerine karşılık, bugün onları mükâfatlandırdım. Şüphesiz onlar muradlarına erenlerin taa kendileridir **(Mü'minun 105-106-107-108-109-110-111)**

Buyurdu: “Yerde kaç yıl kaldınız”, dediler ki: “Bir gün yahut bir günün bir kısmı kaldık. Sayanlara sor şimdi” Buyurdu ki: “Az bir zaman kaldınız, eğer bilseydiniz” Sizi boş yere yarattığımız ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız? Gerçek Hükümdar olan Allah Çok yücedir. O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur, Arş-ı Kerimin Rabbidir **(Mü'minun 112-113-114-115-116)**

Kim, Allah ile beraber diğer bir tanrıya, -bunun için hiçbir delili olmamasına rağmen- taparsa, onun hesabı ancak Rabbi nezdindedir. Gerçekten kâfirler korktuklarından emin, umduklarına nail olamayacaklar. De ki “Ya Rabbi, affet, merhamet eyle sen, merhamet edenlerin en hayırlısı” **(Mü'minun 117-118)**

NUR SURESİ

Bu surenin bütünü Medeni'dir. **62** veya **64** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

(Bu) indirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir suredir. Onda, açık açık ayetler indirdik. İyice belleyip ibret alabilirsiniz diye **(Nur 1)**

Zina eden kadın ve zina eden erkeğe, bunlardan herbirine yüzer değnek vurun. Eğer Allah'a ve Ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dinini onlara uygulamanıza

merhametiniz mani olmasın. Müminlerden bir zümre de bunların cezalandırılmasına şahit olsun (**Nur 2**)

Zina eden erkek, zina eden veya müşrik olan kadından başkasını nikâhlayamaz. Zina eden kadını da zina eden veya müşrik olan bir erkekten başkası nikâhlayamaz. Bu (suretle evlenmek) müminler üzerine haram kılınmıştır (**Nur 3**)

Namuslu ve hür kadınlara (zina) iftirası atan, sonra (buna) dört şahit getiremeyen kimselerden (herbirine) de seksen değnek vurun. Onların şahitliklerini ebediyen kabul etmeyin. Onlar fasıkların taa kendileridir. Ancak bundan sonra tevbe eden ve (hallerini) düzeltenler müstesna. Çünkü Allah gafûr ve rahimdir (**Nur 4-5**)

Hanımlara zinâ isnad eden ve haklarında kendilerinden başka şahitleri de bulunmayan kimselere gelince, onlardan herbirinin yapacağı şahitlik, kendisinin hakikaten sadıklardan olduğunu Allah’a yemin ederek, dört defa yapacağı şahitliktir. Beşinci de, eğer yalancılardansa, Allah’ın laneti muhakkak kendisinin üstüne (olsun diye dua etmesidir). O (kadının), o zevcinin, muhakkak yalancılardan olduğuna, Allah’a yemin ederek dört defa şahitlik edip, beşincide de, eğer o (kocas)ı sadıklardan ise, Allah’ın gazabı kendisi üzerine olsun (diye beddua etmesi) o kadından bu azabı (cezayı) defeder. Eğer üzerinizde Allah’ın fazl ve rahmeti olmasaydı; eğer gerçekten Allah tevbeleri kabul eden, yegâne hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (haliniz nice olurdu) ? (**Nur 6-7-8-9-10**)

O iftirayı çıkaranlar içinizden sayılı bir zümredir. Onu sizin için bir şer saymayın. Aksine o, sizin için bir hayırdır. Onlardan herkese günahı ne kazanıyorsa o vardır. Onlardan işin büyüğünü deruhte edene ise en büyük azap vardır (**Nur 11**)

Onu işittiğiniz vakit erkek müminlerle kadın müminlerin kendi vicdanları (önünde) iyi bir zanda bulunup da, “Bu, apaçık bir iftiradır” demeleri (lazım) değil miydi? (**Nur 12**)

Buna karşı dört şahit getirmeli değil miydiler? Mademki onlar şahitleri getiremediler, o halde onlar Allah indinde yalancıların da kendileridir (**Nur 13**)

Eğer dünyada ve ahirette Allah’ın fazl-u rahmeti üstünüzde olmasaydı içine daldığınız yaygaradan dolayı sizi herhalde büyük bir azap çarpardı (**Nur 14**)

O zaman siz dillerinizle (birbirinize) yetiştiriyordunuz, (hakkında) hiçbir bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylüyordunuz ve bunu kolay sanıyordunuz. Hâlbuki Allah indinde büyüktür (**Nur 15**)

Onu duyduğumuz zaman, bunu söylememiz bize yakışmaz. Haşa, bu büyük bir iftiradır” dememiz (lazım) değil miydi? **(Nur 16)**

Eğer siz iman eden (kimse)lerseniz böyle bir şeye hayatta bulunduğunuz müddetçe bir daha dönmenizi Allah haram kılıyor. Ve size ayetlerini açık açık bildiriyor. Allah, hakkıyla bilendir, tem bir hüküm ve hikmet sahibidir **(Nur 17-18)**

Kötü sözlerin, iman edenlerin içinde yayılıp duyulmasını arzu edenler (yok mu?)... dünyada da, ahirette de onlar için pek acıklı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz **(Nur 19)**

“Ya üzerinde, Allah’ın fazlı ve rahmeti olmasaydı. Ya gerçekten Allah ra’uf ve rahim olmasaydı (haliniz nice olurdu)” **(Nur 20)**

Ey iman edenler, şeytanın adımları ardınca gitmeyin. Kim şeytanın adımlarına uyarsa şüphesiz ki o kötülüğü ve gayr-i meşruyu emreder. Eğer üzerinizde Allah’ın fazlı ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbiriniz, ebediyen temize çıkmazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah semî ve alimdir **(Nur 21)**

Sizden, fazilet ve servet sahibi olanlar, akrabasına, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere vermede kusur etmesinler, affetsinler, aldırış etmesinler. Allah’ın size mağfiret etmesini sevmez misiniz. Allah, gafûr ve rahimdir **(Nur 22)**

Namuslu, gûnahtan habersiz mümin kadınlara iftira atanlar, dünyada da ahirette de, lanetlendiler. Onlar için büyük de bir azap var. O günde ki aleyhlerinde kendi dilleri, kendi elleri, kendi ayakları onların neler yaptığına şahitlik edecektir. O gün Allah onlara, hak olan cezalarını tastamam verecek. Şüphesiz onlar da, Allah’ın apaşık, hakkın ta kendisi olduğunu bileceklerdir **(Nur 23-24-25)**

Kötü kadınlar (ve kötü sözler) kötü erkeklere; kötü erkekler de, kötü kadınlara (ve kötü sözlerle); temiz kadınlar (ve temiz kelimeler) ise, temiz erkeklere; temiz erkekler de temiz kadınlara (ve temiz kelimelere) yakışır. Bunlar, onların diyeceklerinden beridirler. Onlar için mağfiret ve şerefli bir rızık vardır **(Nur 26)**

Ey iman edenler, kendi odalarınızdan başka odalara (evlere), sahipleriyle ünsiyet peydah etmeden (kendinizi tanıtmadan) ve selam vermeden girmeyin. Bu, sizin için daha hayırlıdır. Olur ki iyice düşünürsünüz. Eğer orada bir kimse bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size, “Geri dönün, gidin” denilirse, dönüp gidin. Bu, sizin için daha temizdir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir. Meskûn olmayan ve içerisinde sizin bir metainiz bulunan evlere girmenizde, size bir vebal yok. Açıkta yaptığınızı da, gizliden yaptığınızı da Allah bilir **(Nur 27-28-29)**

Mümin erkeklere söyle: “Gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu kendileri için çok temizdir. Şüphesiz ki Allah, kullarının (ne) yapacaklarından hakkıyla haberdardır. Mümin kadınlara da söyle, gözlerini (haramdan) sakınsınlar. ırzlarını korusunlar. Zinetlerini, açmasınlar. Bunlardan görünen kısmı müstesna. Başörtülerini, yakalarının üstünü (kapayacak surette) örtsünler. Zinet (mahallerini) kendi kocalarından yahut kendi babalarından yahut kocalarının babalarından yahut kendi oğullarından yahut kocalarının oğullarından yahut kendi erkek kardeşlerinden yahut kendi erkek kardeşlerinin oğullarından yahut kızkardeşlerinin oğullarından yahut kendi kadınlarından yahut kendi ellerindeki memlукlerden yahut erkeklikten yana ihtiyacı olmayan (yani erkeklikten kesilmiş bulunan) hizmetçilerden yahut henüz kadınların gizli yerlerine muttali olmayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizleyecekleri zinetleri bilinsin diye, ayaklarını da vurmasınlar. Hepiniz Allah’a tevbe edin, ey müminler. Ta ki, korktuğunuzdan emin, umduğunuza nail olasınız **(Nur 30-31)**

İçinizden bekârları ve kölelerinizden, cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer onlar fakirler iseler, Allah onları, fazlından zengin yapar. Allah vasi ve alimdir **(Nur 32)**

Nikâha (güç) bulamayanlar, Allah kendilerini fazl(u kerem)inden zengin kılıncaya kadar, iffetlerini korusun. Ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükâtebe isteyenleri eğer onlarda bir hayır görürseniz onlarla yazışın (mükâtebe akdi yapın); onlara Allah’ın size verdiği maldan verin. Dünya hayatının geçici metainı kazanacaksınız diye cariyelerinizi hem de kendileri iffetli olmak isterlerken fuhşa zorlamayın. Kim onları mecbur ederse, şüphesiz ki Allah onlara kendilerinin icbar edilmelerinden sonra gafûr ve rahimdir **(Nur 33)**

Celalim hakkı için biz, ayet-ı mübeyyinâtı ve sizden önce gelip geçmiş olanların birtakım mesellerini müttakiler için bir öğüt olarak size indirdik **(Nur 34)**

Allah göklerin ve yerin nurudur. O’nun nurunun meseli (durumu) sanki içinde bir چراغ bulunan bir hücre gibidir. O چراغ bir sırça içindedir. O sırça da, sanki bir inci (gibi parıldayan) bir yıldız gibidir ki, doğuya da, batıya da nisbeti olmayan mübarek bir ağaçtan, yani zeytinden tutuşturulup yakılır. Onun yağı, ateş dokunmasa bile neredeyse ışık verir. (Bu ışık da), nur üstüne nurdur (parıl-parıldır). Allah, dilediğini nuruna kavuşturur. Allah insanlar için meseller irad eder. Allah her şeyi hakkıyla bilendir **(Nur 35)**

(O kandil) o evlerde, (yakılır ki), Allah onların yüce tanınmasına ve içlerinde adının anılmasına izin vermiştir. Onlar bunlarda sabah akşam O’nu tesbih ederler. (Öyle) adamlar (vardır ki), onları ne bir ticaret ne bir alışveriş, Allah’ı anmaktan namazı dosdoğru kılmaktan, zekât vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin

döneceği günden korkarlar. Çünkü Allah, kendilerini işledikleri amellerin en güzeliyle mükâfatlandırarak, onlara fazlu kereminden dahasını da verecektir. Allah kimi dilerse, onu hesapsız biçimde rızıklandırır **(Nur 36-37-38)**

O kâfirlerin amelleri, dümdüz ve engin çöllerdeki bir serap gibidir. Susayan, onun bir su olduğunu sanır. Nihayet o buna vardığı zaman, onu bir şey olarak bulamamıştır. Kendi (ameli) yanında, sadece Allah'ı bulur. O da, onun hesabını tastamam verir. Allah hesabı çok süratli görendir. Yahut (kâfirlerin ameli) alabildiğine derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. Onu bir dalga kaplayıp bürümekte, bunun üstüne bir dalga, onun üstünde de bir bulut. hülâsa birbiri üstüne, kat kat karanlıklar. O, elini çıkarıp (baksa), neredeyse onu bile göremez. Allah kime nur vermemiş ise, onun için bir nur (ışık) yoktur **(Nur 39-40)**

Görmedin mi, göklerde ve yerdekiler havada saflar halinde uçan kuşlar, hakikatte hep Allah'ı tesbih ediyorlar. Her biri duasını da tesbihini de, muhakkak bilmiştir. Allah, onlar ne yaparlarsa hakkıyla bilendir. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dönüş ancak Allah'adır **(Nur 41-42)**

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürüyor, sonra aralarında, bir imtizaç meydana getiriyor ve sonra onu bir yığın haline koyuyor. İşte görüyorsun ki, yağmur, bunların arasından çıkıyor. İçinde dolu bulunan gökten bazı dağlar indiriyor da, bununla dilediğine musibet veriyor, dilediğinden de bunu bertaraf ediyor. Onun (şimşegin) parıltısı neredeyse gözleri kapıp kamaştırır. Allah, gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Bunlarda, gözleri olanlar için elbette birer ibret vardır **(Nur 43-44)**

Allah her hayvanı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üstünde yürüyor, kimi iki ayağı üstünde yürüyor, kimi de dört (ayağı) üstünde yürüyor. Allah ne dilerse yaratır. Çünkü Allah her şeye hakkıyla kadir. Andolsun ki biz açık açık ayetler indirdik. Çünkü Allah, kimi dilerse onu doğru yola iletir **(Nur 45-46)**

(Münafıklar), “Allah’a da, peygambere de inandık, itaat ettik” derler. Ama sonra bunun arkasından, içlerinden bir zümre yüz çevirirler. Bunlar mümin değiller. Onlar, aralarında hükmetmesi için, Allah Resulüne dâvet edildikleri vakit, içlerinden bir fırka hemen yüz çevirip dönerler. Eğer kendilerine bir hak doğarsa, itaat ile koşa koşa ona gelirler. Kalplerinde bir maraz mı var bunların, yoksa şüphe mi ettiler yahut Allah'ın ve resulünün, kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır asıl zalimler (haksızlar) kendileridir **(Nur 47-48-49-50)**

Aralarında hükmetmek üzere, resulullah'a davet olundukları vakit, müminlerin söyleyeceği söz ancak, “Dinledik, itaat ettik” demeleridir. İşte asıl felaha erenler bunlardır. Kim, Allah'a ve resulüne itaat ederse, Allah'tan korkarsa, O'ndan ittikâ

ederse, kurtuluşu bulanlar işte bunların taa kendileridir. (Münafıklar), eğer kendilerine emredersen, behemehâl (savaşa) çıkacaklarına, olanca güçleriyle yemin ederler. De ki: “yemin etmeyin, âdetiniz veçhile, bu bir itaattir. Şüphesiz ki Allah, yaptığınız şeylerden hakkıyla haberdardır. De ki: Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin. Eğer yine yüz çevirip dönerseniz, O’nun uhdesine düşen, ancak ona yükletilmiş olan (mükellefiyet)tir, sizin uhdenize düşen de, size yükletilmiş olandır. Eğer O’na itaat ederseniz, hidayete erersiniz. Peygamber’ e düşen, apaçık tebliğden başkası değildir **(Nur 51-52-53-54)**

Allah, iman edip salih amelde bulunanlarınıza yemin ile vaadetti ki, onlardan evvel gelenleri nasıl (kâfirlerin) yerine geçirip, hâkim kıldı ise, onları da, yeryüzünde muhakkak müşriklerin yerine getirip hükümrân edecek. Onlara, kendileri için beğendiği dini islâmı, mutlaka payidar kılacak, onların korkularını giderdikten sonra, hallerini tam bir eminliğe çevirecektir. Ta ki onlar bu emniyet içinde, Bana ibadet etsinler, hiçbir şeyi Bana ortak tutmasınlar. Kim bundan sonra nankörlük ederse, onlar fasıkların taa kendileridir! **(Nur 55)**

Namazı dosdoğru kılın, zekât verin ve o peygambere itaat edin. Umulur ki rahmet olunursunuz. Sakın, o kâfirlerin yeryüzünde (Bizi) aciz bırakabileceklerini sanma. Onların varacakları yer cehennemdir. Şüphesiz o (yer), ne kötü bir varış yeridir! **(Nur 56-57)**

Ey iman edenler, ellerinizin altında olan (köle ve cariyeler) ile sizden olup da henüz buluş çağına girmemiş olanlar şu üç vakitte: sabah namazından önce, öğle sıcağında elbisenizi çıkaracağınız zaman ve yatsı namazından sonra sizden izin isteyerek (yanınıza girsinler). Bu üç vakit sizin için avret (halvet) vaktidir. Bunlardan sonra ise, birbirinizi dolaşmanızda, ne sizin üzerinize, ne onların üzerine bir vebal yoktur. Allah, ayetleri size böylece açıklar. Allah hakkıyla bilendir, hâkimdir. Sizin buluşa eren çocuklarınız kendilerinden evvelkilerin izin istediği gibi, izin istesinler. Allah, ayetlerini size böylece beyan eder. Allah herşeyi hakkıyla bilendir ve hâkimdir. Kadınlardan, hayızdan-nifastan kesilmiş, artık nikâha ümitleri kalmamış olan ihtiyarlar, gizli zinetlerini erkeklere göstermemeleri şartıyla, üst elbiselerini bırakmalarında, onlar için bir günah yoktur. Ama bundan da sakınıp örtünmeleri, kendileri için daha hayırlıdır. Allah hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir **(Nur 58-59-60)**

Âmâya bir günah yok, topala bir günah yok, hastaya bir günah yok. Size de, gerek evlerinizden, gerek babalarınızın evlerinden, gerek annelerinizin evlerinden, gerek erkek kardeşlerinizin evlerinden, gerek kız kardeşlerinizin evlerinden, gerek amcalarınızın evlerinden, gerek halalarınızın evlerinden, gerek dayılarınızın evlerinden, gerek teyzelerinizin evlerinden, gerek anahtarlarına sahip olduğunuz evlerden yahut da yakın arkadaşlarınızın evlerinden yemenizde bir günah yoktur. Hep bir arada toplu yemenizde de, dağınık ayrı ayrı yemenizde de bir günah yok.

Fakat evlere girdiğiniz zaman, Allah tarafından güzel bir bereket ve selam dileyerek, kendinize (birbirinize) selam verin. İşte Allah, ayetleri, anlayasınız diye, böylece beyan eder (**Nur 61**)

Müminler ancak, Allah’a ve Resulüne iman edenler ve onun maiyetinde, toplayıcı bir iş üzerinde bulundukları zaman, ondan izin almadıkça ayrılmayanlardır. Doğrusu; Senden izin isteyenler (yok mu), işte Allah’a ve Resulüne iman edenler onlardır. O halde bazı işleri için Senden izin istedikleri zaman, Sen de onlardan dilediğine, izin ver ve kendileri için Allah’tan mağfiret iste. Çünkü Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir. Peygamberi, kendi aranızda birbirinizi çağırdığınız gibi çağırmayınız. İçinizden diğerini siper ederek sıvışıp gidenleri, muhakkak ki Allah biliyor. Artık O’nun emrinden uzaklaşıp gidenler kendilerini bir fitnenin çarpmasından yahut onlara pek acıklı bir azabın gelip çatmasından çekinsinler. Gözünüzü açın, şüphesiz göklerde ve yerlerde ne varsa Allah’ındır. O, üzerinde bulunduğunuz durumu ve kendilerine döndürölüp götürülecekleri günü muhakkak ki, biliyor. Onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir? (**Nur 62-63-64**)

FURKAN SURESİ

Bu sure, **77** ayet olup Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Furkan’ı, âlemlere bir nezir olsun diye, kulu (Muhammed’e) indiren (Allah) ne yücedir ki, göklerin ve yerin mülkiyeti O’na aittir. O, hiçbir evlat edinmemiştir. Onun, mülkünde bir ortağı da yoktur. O, herşeyi yaratıp ona bir nizam vermiş ve onun mukadderatını takdir etmiştir (**Furkan 1-2**)

O’ndan başka hiçbir şey yaratamayan, zaten kendileri de yaratılmış olan birtakım tanrılar edindiler. Onlar; kendileri için ne bir zarar, ne bir fayda vermeye kadir değildirler. Öldürmeye, diriltmeye, ölenleri yeniden diriltip (kabirden) çıkarmaya ise hiç güçleri yetmez (**Furkan 3**)

O kâfirler: “Bu, onun uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir Bu hususta, bir zümre de ona yardım etmiştir” dediler ve böylece, hiç şüphesiz bir haksız söz ve yalan söylediler. Dediler ki: “Bu ayetler onun başkasına yazdırıp, kendisine sabah-akşam okunmakta olan, evvelki kavimlerin masallarıdır. “Onlara de ki: “Onu, göklerde ve yerdeki sırrı bilen indirdi. Şüphesiz ki O, gafûr ve rahim’dir” Dediler ki: “Bu, nasıl peygamber, yemek yiyor, çarşılarda yürüyor! Ona bir melek indirilip, beraberinde bir inzarcı bulunmalı değil miydi? Yahut ona (gökten) bir hazine atılmalı

yahut onun yiyebileceği bir bahçesi bulunmalı değil miydi?” Yine o zalimler “Siz (müminler), büyülenmiş birisinden başkasına tabi olmuyorsunuz” dediler. Bak ki senin için ne misaller getirerek sapıttılar. Artık onlar, hiçbir yol bulamazlar (**Furkan 4-5-6-7-8-9**)

(Allah’ın şanı) ne yücedir ki, O, dilerse sana bunlardan daha hayırlı olmak üzere altından ırmaklar akıp duran cennetler verir, senin için saraylar yapar. Onlar, bilakis o saati de yalanladılar. Biz, o saati yalanlayanlara öyle çılgın bir ateş hazırladık ki, o kendilerini uzak bir yerden gördüğü zaman onlar bunun bu müthiş gazaplanmasını ve uğultusunu duyacaklardır. Elleri boyunlarına bağlı olarak, onun en dar yerine atıldıkları vakit orada (yetiş ey) helaki (diye) bağırlarlar. (Onlara denilir ki),bu gün tek bir helak çağırmayın, birçok helak çağırın (**Furkan 10-11-12-13-14**)

De ki: Bu mu iyi, yoksa müttakilere vaad olunan ebedilik cenneti mi? Ki bu, onlar için bir mükâfat, bir varış yeridir. Orada ne dilerlerse, kendileri de ebedi olarak, onlarıdır. Bu, Rabbinin üzerinde istenen bir vaaddir (**Furkan 15-16**)

(Rabbinin) onları da Allah’tan gayri taptıklarını da, mahşerde biraraya toplayıp, “Siz mi şu kullarımı saptırdınız, yoksa kendileri mi yolu kaybettiler? diyeceği gün, onlar şöyle derler: “Seni tenzih ederiz. Senden başka veliler edinmemiz bize yakışmaz” Fakat onların ve atalarının, (müddetlerini) sen uzattın da, nihayet onlar zikri unutup, helake mahkûm bir kavim oldular. İşte taptıklarınız sizi, söylediğiniz şeyler hakkında kesin olarak yalanlamışlardır. O halde ne (azabınızı) döndürmeye, ne de herhangi bir yardıma muktedir olacaksınız. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azap taddırırız. Senden evvel gönderdiğimiz her bir peygamber de yemek yer, çarşılarda yürürdü. Sizin bazınızı bazınıza bir fitne yaptık ki sabredecek misiniz diye. Rabbin herşeyi hakkıyla görendir? (**Furkan 17-18-19-20**)

Bize kavuşmayı ümit etmeyenler dediler ki: “Bizim üzerimize melekler indirilmeli değil miydi? Yahut Rabbimizi görmeli değil miydik? Andolsun ki, onlar içlerinde kibir ve azamet saklamışlar ve büyük bir azgınlıkla haddi aşmışlardır. Melekleri görecekları gün, “Evet o gün günahkârlara, hiçbir sevinç haberi yoktur. Size (müjde) yasak edilmiştir, yasak!” diyeceklerdir. Biz onların yaptıkları amellerin önüne geçtik ve bunları saçılmış (boşa gitmiş) zerrelere yaptık. O gün cennet yâranının duracakları yer, çok hayırlı dinlenecekleri yer çok güzeldir? (**Furkan 21-22-23-24**)

O gün, sema bulutlar (çıkıp) parçalanacak, melekler (ellerinde amel defterleri bulunduğu halde hesap için) indirilecek, indirilecek. O gün, gerçek hâkimiyet Rahman’a aittir. Kâfirler için ise, o pek yaman bir gün olmuştur. O gün, her zalim nedametle iki elini ısırp, “Ne olurdu ben, o peygamberin beraberinde (Allah’a) bir yol ediniverseydim” diyecektir. Ne yazık bana! Keşke, falancayı dost

edinmeseydim? Andolsun ki beni zikirden o bana geldikten sonra, o saptırdı. Şeytan insanı yapayalnız ve yardımsız bırakandır (**Furkan 25-26-27-28-29**)

Peygamber dedi ki: “Ya Rabbi, kavmim gerçekten şu Kur’anı terkedilmiş (bir şey) edindiler” Biz, her peygambere günahkârlardan böyle düşmanlar kıldık. Hidayet verici ve yardımcı olmak Rabbin yeter? (**Furkan 30-31**)

O kâfirler “Ona Kur’an bir defada toptan indirilmeli değil miydi” dediler. (Ama) biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık, onu ayet ayet indirdik. Onlar sana her bir misal getirdiklerinde, biz de sana hakkı ve tefsirin en güzelini getiririz. O, yüzleri üstü cehenneme sürülüp (orada) toplanacaklar yok mu, onların yeri çok kötü, yolu çok sapıktır (**Furkan 32-33-34**)

Andolsun ki, biz, Musa’ya o kitabı verdik. Biraderi Harun’u da onun yanına vezir yaptık ve “Ayetlerimizi yalan sayan o kavme gidin!” dedik. Neticede onları tam bir helak ile imha ettik (**Furkan 35-36**)

Biz, Nuh kavmini de, peygamberleri tekzib ettikleri vakit boğduk ve kendilerini insanlara bir ibret yaptık. Zalimler için acı veren bir azap hazırladık (**Furkan 37**)

Ad’ ı da, Semud’u da Ress Ashabını da ve bunlar arasında (geçen) birçok nesilleri de (helak ettik). Biz, herbirine misaller irad ettik ve hepsini tamamen helak ettik (**Furkan 38-39**)

Andolsun ki, onlar, bela yağmuruna tutulan o beldeye uğramışlardır. Onu da görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummazlar? (**Furkan 40**)

Seni gördükleri vakit, “Bu mu, Allah’ın peygamber olarak gönderdiği?” (derler), seni bir eğlenceden başka bir şey edinmezler. (Şöyle derler): “Muhakkak ki, eğer üzerlerine sebat göstermeseydik bizi az kaldı tanrılarımızdan saptıracaktı o” Onlar azabı görecekləri vakit kim yolca daha sapıktır yakında bilecekler. Gördün mü o heva (ve hevesi)ni Tanrı edinen kimseyi? Onun üzerine sen mi bekçi olacaksın? Yoksa onların çoğunu hakikaten dinlerler yahut akıllarını kullanırlar mı zannedersin? Onlar, başka değil, dört ayaklı hayvanlar gibidir. Hatta onlar, yolca daha sapıktır (**Furkan 41-42-43-44**)

Rabbine bir bakmadın mı? Gölgeyi nasıl uzatmıştır O? Eğer dileseydi, onu elbet sakın de kılardı. Sonra biz güneşi ona bir delil yapmışızdır. Sonra onu azar azar alıp kendimize çektik. O, geceyi sizin için bir libas, uykuyu bir dinlenme, gündüzü de yeni bir hayat (faaliyeti) yapandır. O rahmetinin önünde rüzgârları bir müjde olarak gönderendir. Biz, gökten tertemiz su indirdik. Onunla, ölü bir toprağa can verelim,

yarattığımız hayvanları ve birçok insanları onunla sulayalım diye (**Furkan 45-46-47-48-49**)

Celalim hakkı için bunu (insanların) ibret almaları için aralarında, çeşit çeşit suretlerde anlattık. Fakat insanların çoğu nankörlükten başka bir karşılık vermemekte diretirler. Eğer dileseydik, muhakkak ki, her kasabaya, uyarıcı birer peygamber gönderirdik. Binaenaleyh kâfirlere itaat etme ve bununla onlara karşı, büyük bir cihat yap (**Furkan 50-51-52**)

O, iki denizi (birbirine) salıp katandır. Şu, tatlı ve susuzluğu gidericidir, bu ise tuzlu ve acıdır. (Allah) aralarında bir perde, karışmaya bir engel koymuştur (**Furkan 53**)

O, sudan bir beşer yaratıp onu soy-sop yapandır, Rabbin, (herşeye) kadirdir? (**Furkan 54**)

(Kâfirler), Allah'tan başka kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyecek olan şeylere taparlar. Kâfir, Rabbinin aleyhine (şeytana) destektir. Biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olmaktan başka bir sıfatla göndermedik. De ki: “Buna karşı, sizden hiçbir ücret istemiyorum. Ancak Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen adamlar istiyorum. Ölmez olan o hayy (Allah’a) tevekkül et, O’na hamd ile tesbihte bulun, O’nun kullarının günahlarından haberdar olması yeter (**Furkan 55-56-57-58**)

O, gökleri ve yeri ve aralarında olan şeyleri altı günde yaratan, sonra Arş’a “istiva” edendir, Rahman’dır. Bunu, haberdar olana sor! Onlar: “Rahman’a secde edin” denildiği zaman, “Rahman da ne imiş? Senin bize emrettiğin için mi secde edeceğiz?” dediler. Böylece bu secde emri onların nefretlerini artırdı (**Furkan 59-60**)

Gökte burçlar yaratan, onların içinde bir kandil ve nurlu bir ay yerleştiren Allah’ın şanı ne yücedir! O, iyice düşünüp ibret almak arzusunda bulunan ya da şükretmeyi isteyen kimseler için, geceyle gündüzü birbiri ardınca getirendir? (**Furkan 61-62**)

Rahman’ın has kulları ki, onlar, yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürürler. Kendilerine beyinsizler laf attığı zaman, “selametle!” derler. Onlar ki gecelerini Rableri için secde ederek ve kıyamda durarak geçirirler. Onlar ki, “Ya Rabbi derler bizden cehennem azabını sav. Gerçekten, onun azabı daimi bir helaktır, hakikaten orası ne kötü bir karargâh ve ikametgâhtır” Onlar ki, harcadıkları vakit, ne israf ederler, ne de sıkılık yaparlar, ikisi arasında, ortalama hareket ederleri (**Furkan 63-64-65-66-67**)

Onlar ki Allah’ın yanında başka bir tanrıya daha tapmazlar. Allah’ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar, zina etmezler. Kim bunları yaparsa, cezaya çarpar.

Kıyamet günü de azabı katmerleşir ve o azabın içinde, hor ve hakir olarak ebedi bırakılır. Tevbe ve iman edip de iyi amelde bulunan kimseler müstesna. İşte Allah, bunların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok affeden ve çok merhamet edendir. Kim tevbe eder ve güzel amel işlerse, muhakkak ki o, tevbesi makbul ve rızasına nail olmuş olarak Allah’a döner (**Furkan 68-69-70-71**)

Onlar, yalan şahitlik etmezler, boş ve kötü söze rastladıkları vakit, şerefli olarak geçip giderler (**Furkan 72**)

Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri okunduğu zaman, bunlara karşı kör ve sağır düşmezler (**Furkan 73**)

Onlar şöyle diyenlerdir: “Ey Rabbimiz, bize zevcelerimizden ve nesillerimizden, göz aydınlığı olacaklar ihsan et. Bizi müttakilere imam kıl (**Furkan 74**)

İşte onlardır ki, zorluklara katlanıp dayanmaları sebebiyle, gurfe ile mükâfatlandırılacaklardır (**Furkan 75**)

Orada ebedi kalıcıdırlar onlar, O, ne güzel bir karargâhtır, (ne güzel) bir ikametgâhtır. De ki; “Dua ve ilticanız olmasaydı. Rabbim size değer verir miydi?” Şimdi, siz yalanladınız. O halde, (size artık), yakın bir azap kaçınılmaz oluyor (**Furkan 76-77**)

ŞUARA SURESİ

Bu sure, şu 4 ayet hariç Mekki’dir. Bu dört ayet ise Medeni’dir. Bunlar (**224-227**) ayetlerdir. Sure **226** veya **227** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Tâ, Sin, Mîm. Bunlar o mübin kitabın ayetleridir. Onlar mümin olmayacaklar diye, neredeyse kendine kıyacaksınız. Eğer dilersek, biz onların tepesine gökten bir tek ayet indiririz ve boyunları ona hemen eğilir (**Şuara 1-2-3-4**)

Kendilerine o Rahman’dan yeni bir öğüt geldiğinde, mutlaka bundan yüz çeviricidirler onlar. Şimdi tekzib ettiler. (Fakat) istihza edegeldikleri haberler yakında onlara gelecektir. Yeryüzüne bir bakmadılar mı ki, biz orada her güzel eşten nice nebatlar bitirdik. Şüphesiz ki bunlarda elbet birer ders vardır. (Fakat) onların

çoğu iman edici değildirler. Şüphesiz ki senin Rabbin elbette azîz ve rahimdir (**Şuara 5-6-7-8-9**)

Hani Rabbin Musa'ya, "O zalimler güruhuna Firavunun kavmine git. Hâlâ sakınmayacaklar mı onlar?" diye nida etmişti (**Şuara 10-11**)

O dedi ki: "Ya Rabbi, doğrusu onların beni yalanlayacaklarından korkarım. Benim de göğsüm daralır, dilim açılmaz. Onun için Harun'a gönder. Hem onların, benim aleyhimde bir suç (davaları) da var. Bundan dolayı beni öldürmelerinden korkarım" (**Şuara 12-13-14**)

Allah, "Hayır dedi, ikiniz de ayetlerimizle gidin. Şüphesiz ki biz sizinle beraberiz, iştiriciyiz. Haydi Firavun'a gidin de, "Biz, isrâiloğullarını beraberimizde yollayasın diye, âlemlerin Rabbinin gönderdiği gerçek peygamberiz" deyin (**Şuara 15-16-17**)

(Firavun) dedi ki: "Biz seni yeni doğmuş bir çocukken içimizde büyütmedik mi? Sen ömründen bir hayli seneler bizim aramızda kalmadın mı? O yaptığın fiili de sen yapmıştın. Sen nankörlerdensin (**Şuara 18-19**)

(Musa) Dedi ki: "Ben bunu o vakit bilmezlerden olarak yaptım. Sizden korkunca da, hemen kaçtım. Nitekim Rabbim bana bir hüküm verdi ve beni peygamberlerden yaptı. Benim başıma kaktığın o nimet, israiloğullarını kendine kul-köle edinmeden dolayı olmuştu (**Şuara 20-21-22**)

Firavun dedi ki: "Âlemlerin rabbi (dediğin) nedir?" (Musa) da dedi ki: "Göklerin yerin ve bu ikisi arasında bulunan şeylerin, Rabbidir. Eğer hakikati yakinen bilmeye ehil kimselerdenseniz" Firavun etrafın da bulunan kimselere dedi ki: "Ne dediğini işitiyor musunuz?" (Musa sözüne devamlı), "O sizin de, evvelki atalarınızın da Rabbidir" dedi. (Firavun), "Her halde size gönderilen (bu) peygamberiniz, şüphe yok ki deli" dedi. (Musa) dedi ki: O, doğu ile batının ve ikisi arasında bulunan herşeyin Rabbidir. Eğer aklınızı kullanırsanız" (Firavun) da dedi ki: "Andolsun, eğer benden başka bir tanrı edinirsen seni muhakkak ve muhakkak zindana girenlerden ederim. "(Musa) dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirdiysem de mi?" (Firavun) da dedi ki: "Doğru söyleyenlerdensen haydi getir onu" (**Şuara 23-24-25-26-27-28-29-30-31**)

Bunun üzerine o asasını yere attı. Bir de ne görsünler, o apaçık bir ejderha (olmuş). Elini de (cebinden) çıkardı. Bir de gördüler ki bu, bakanlar için bembeyaz bir eldir. Firavun, etrafındaki ileri gelen adamlarına, "Şüphe yok ki bu çok mahir bir büyücüdür. Sizi büyüsü ile yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi buna ne buyurursunuz?" dedi. Onlar da, "Onu ve kardeşini oyala ve bütün şehirlere toplayıcılar yolla da, mahir her büyücüyü sana getirsinler" dediler? (**Şuara 32-33-34-35-36-37**)

Bu suretle belli bir günün belli bir vaktinde bütün sihirbazlar bir araya getirildi ve insanlara, “Haydi siz de gelip toplanıyor musunuz?” denildi. Umarız ki eğer onlar galip gelirlerse, o sihirbazlara uyarız” dediler. Sihirbazlar gelince, Firavun’a: “Eğer üstün gelirsek, bizim için mükâfat var mı?” dediler, Firavun, “Evet, hem de o zaman siz, hiç şüphesiz benim en yakınlarımdan olacaksınız” (**Şuara 38-39-40-41-42**)

Musa onlara, “Ne atacaksanız, evvela siz atın” dedi. Onlarda ipleri ve sopalarını atıp, “Firavunun izzetinin hakkı için mutlaka biz galip geleceğiz” dediler. Bunun üzerine Musa da asasını bırakıverdi. Bir de ne görsünler: O, büyücülerin uydurup ortaya attıklarını yutuyor! Büyücüler derhal secdeye kapandılar. “Âlemlerin Rabbine, Musa ile Harun’un Rabbine iman ettik” dediler (**Şuara 43-44-45-46-47-48**)

Firavun dedi ki: “Ben size izin vermeden siz ona iman ettiniz ha! Gerçekten, size büyüü öğretene büyüğünüzmüş o! O halde yakında bileceksiniz. Muhakkak ki, sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, sizin topunuzu derhal çarmıha gerdireceğim” Onlar, “önemi yok. Biz şüphesiz ki, Rabbimize döndürüleceğiz. Biz, iman edenlerin ilki olduğumuz için, Rabbimizin bizim günahlarımızı bağışlayacağını umarız” dediler (**Şuara 49-50-51**)

Musa’ya: “Kullarımı gece yola çıkar. Çünkü takip edileceksiniz” diye vahyettik. Firavun da şehirlere toplayıcılar gönderdi. Şüphesiz ki bunlar, azar azar birer cemaattir. (Böyle iken), onlar mutlaka bizim canımızı sıkırlar. Biz ise, elbette uyanık ve tedbirli bir cemaatiz” Bu suretle onları, bağ bahçelerinden, akarsularından, hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık. İşte (çıkarışımız) böyle oldu. Ve onlara, israiloğullarını mirasçı kıldık. Derken, (Firavuncular) güneş doğarken onların arkalarına düştüler. Vaktaki artık, iki ordu birbirini görmüştü, Musa’nın ashabı dedi ki: “Muhakkak ki, yakalandık, yetiştiler bize. (Musa) “Hayır dedi, şüphesiz ki Rabbim, benimle beraberdir. O beni, kurtuluş yoluna iletecektir” (**Şuara 52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62**)

Bunun üzerine Musa’ya, “Asanı, denize vur” diye vahyettik. (Vurunca) derhal (deniz) yarıldı. Her parçası, kocaman dağ gibi oldu. Ötekileri de buraya yaklaştırdık. Musa ile yanında bulunan kimseleri toptan kurtardık. Sonra öbürlerini boğduk. Bunda, elbette bir ibret vardı. Ama onların çoğu iman etmemişlerdi. Şu muhakkak ki Senin Rabbin elbette O, mutlak galiptir ve çok merhametlidir (**Şuara 63-64-65**)

Onlara, İbrahim’e ait dosdoğru haberleri de oku. Hani o, babasına ve kavmine, “Siz neye tapıyorsunuz?” demişti. Dediler ki: putlara tapıyoruz” Onun için bütün gün onlara hizmet etmekte sabit ve devamlıyız” İbrahim: “Siz çağırdığınızda onlar sizi duyuyorlar mı? Yahut (taparsanız) size bir fayda veya (tapmazsanız) size bir zarar verebiliyorlar mı? dedi. Dediler ki: Hayır, biz babalarımızı böyle bulduk. Onlar da

böyle yapıyorlardı” İbrahim, “şimdi gördünüz mü, gerek sizin, gerek daha önceki atalarınızın neye tapmakta olduğunuzu” dedi. İşte onlar benim, muhakkak ki düşmanlarımızdır. Fakat âlemlerin Rabbi böyle değil **(Şuara 66-77)**

(O Rab), beni yaratan ve bana hidayet edendir. Bana yediren ve bana içiren O’dur. Hastalandığımda bana şifa veren de O’dur. Beni öldürecek, sonra beni diriltecek olan da O’dur. Din gününde hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O’dur **(Şuara 78-79-80-81-82)**

Rabbim bana hüküm ihsan et ve beni salihlere kat. (Benden) sonrakiler içinde, benim için bir “lisanı sıdk” ver. Beni, naim cennetinin varislerinden kıl. Babamı da bağışla. Çünkü o dalaletle düşenlerdendir. İnsanların kabirden kaldırıldıkları gün, beni rezil rüsvay etme. O günde ki ne mal fayda eder, ne de evlat, ancak Allah’a selim bir kalple gelmesi fayda eder **(Şuara 83-84-85-86-87-88-89)**

Cennet müttakilere yaklaştırılmıştır (O gün). Cehennem de azgınlara açılıp gösterilmiştir ve onlara, “Allah’ı bırakıp da taptıklarınız nerede? Size yardım ediyorlar mı yahut kendilerine yardımları dokunuyor mu?” denilmiştir. Artık onlar da, o azgınlara da iblisin orduları da toptan, yüz üstü o (cehennem) içerisine atılmışlardır. Orada birbirleriyle çekişerek şöyle dediler. “Allah’a yemin olsun ki, gerçekten biz apaçık bir sapıklık içinde idik. Çünkü sizi âlemlerin Rabbi ile bir seviyede tutuyorduk. Bizi o mücrimlerden başkası saptırmadı. Artık bizim için ne şefaathiler, ne de candan bir dost yok. Keşke bizim için bir geri dönüş olsaydı da, biz de müminlerden olsaydık” Şüphesiz ki, bunda mutlak bir ibret vardır. Fakat onların çoğu iman edici değillerdir. Senin Rabbin muhakkak ki, azîzdir rahimdir **(Şuara 90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104)**

Nuh kavmi gönderilen (peygamberleri) yalanladı. Hani kardeşleri Nuh onlara demişti ki: “İttika etmez misiniz? Şüphesiz ben, size gönderilmiş emin bir peygamberim. Artık Allah’tan ittikâ edin ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, âlemlerin Rabbinden başkasına ait değildir. O halde Allah’tan korkun ve bana itaat edin” Dediler ki: “Arkana hep bayağı kimseler düşmüşken biz sana iman eder miyiz?” (Nuh), “benim, onların neler yapmakta oldukları hususunda bilgim yok” dedi “Onların hesabı, Rabbimden başkasına ait değildir, eğer ince düşünürseniz ve ben o müminleri (sizin hatırladığınız için) kovacak da değilim. “Ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim” Dediler ki: “Ey Nuh, sen vaz geçmezsen, muhakkak ki taşlananlardan olacaksın” (Nuh) dedi ki: “Rabbim, kavmim beni yalanladı. Binaenaleyh benimle onların arasındaki hükmü sen ver, beni ve beraberimdeki müminleri kurtar” Bunun üzerine Biz de, onu ve beraberinde olanları, o dolu geminin içinde kurtardık. Sonra arkalarından, arta kalanları boğduk. Şüphe yok ki, bunda elbette bir ayet var. (Fakat) onların çoğu iman

etmezler. Şüphesiz ki senin Rabbin, azîz ve rahimdir (**Şuara 105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-122**)

Ad (kavmi) de, gönderilen (peygamberleri) yalanladı. Hani kardeşleri Hud onlara demişti ki: “İttika etmez misiniz? Şüphesiz ki ben size gönderilmiş emin bir peygamberim. Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Sizden buna karşı hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak Rabbül-Âlemine aittir. Siz, her yüksek yerde bir alamet bina edip eğlenir misiniz? Ebedi yaşayacağınızı umarak, yer altında su mahzenleri edinir misiniz? Tutup yakaladığınız vakti, zorbalar gibi yakalar mısınız? Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Size bilip durduğunuz imkânlar (nimetler) veren, size davarlar, oğullar, bağlar, ırmaklar ihsan eden (Allah’tan) korkun. Ben, gerçekten üstünüze büyük bir günün azabının (gelmesinden) korkuyorum” Dediler ki: “Vaz etsen de, vaz edicilerden olmasan da bize göre birdir. Bu, evvelkilerin âdetinden başka (bir şey) değildir. Biz azaba uğratılacaklardan da değiliz” Böylece onu yalanladılar, biz de kendilerini helak ettik. Şüphesiz bunda, bir ibret vardır elbet. (Fakat) onların çoğu iman ediciler değildir. Gerçekten senin Rabbin, azîz ve rahimdir (**Şuara 123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140**)

Semud da peygamberleri tekzip etmişti. O zaman hani kardeşleri Salih onlara şöyle demişti: “İttika etmez misiniz? Şüphesiz ben, size gönderilmiş emin bir peygamberim. Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, Rabbü-l Âleminden başkasına ait değildir. Siz burada, emin emin bırakılacak mısınız? Bağların, pınarların içinde ekinlerin ve tomurcukları nazik, yumuşak hurma ağaçlarının içinde. Dağlardan şımarık şımarık, evler yontuyorsunuz. Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin, müfritlerin emrine boyun eğmeyin ki, onlar yeryüzünde fesat yapar, ıslah etmez kimselerdir” Onlar dediler ki: “Sen, ancak büyülenmişlerdensin. Sen, bizim gibi bir beşerden başkası değilsin. Bununla beraber eğer, sadıklardan isen, haydi bir ayet (mucize) getir” (Salih) dedi ki: “İşte bu dişi deve. Su içme hakkı (bir gün) onundur, belli bir günün içme hakkı da sizin. Ona bir kötülükle ilişmeyin. Sonra sizi büyük bir günün azabı yakalar” Derken onu kestiler. Fakat pişman oldular, çünkü kendilerini o azap yakalayiverdi. Şüphesiz bunda elbette bir ayet ver. Böyle iken onların çoğu iman ediciler değildir. Hakikat senin Rabbin, azîzdir rahimdir (**Şuara 141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159**)

Lut (kavmi de) peygamberleri tekzip etti. Hani kardeşleri Lut onlara, (Allah’tan) korkmaz mısınız demişti. Şüphesiz ben size (gönderilmiş) emin bir peygamberim. Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Ben buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım, Âlemlerin Rabbinden başkasına ait değildir. Siz, Rabbinizin sizin için yarattığı zevcelerinizi bırakıp da insanların içinden erkeklere mi gidiyorsunuz? Hayır, siz, haddi aşan bir kavimsiniz” Dediler: “Ey Lut, sen (bu

davadan) vazgeçmezsen, andolsun, mutlaka çıkarılanlardan olacaksın” Lut, “Ben sizin bu yaptığınıza elbette buğz edenlerdenim. Ya Rabbi beni ve ehlimi onların yapageldiklerinden kurtar” dedi. Bunun Üzerine biz onu ve ehlini tamamiyle kurtardık. Geri kalanların içinde yalnız bir kocakarı vardı. Sonra geridekileri helak ettik. Üstlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki! (Bak), inzar edilenlerin yağmuru ne kötüdür! Şüphesiz bunda elbette bir ibret vardır, ama onların çoğu iman edici değildir. Rabbin mutlak galiptir, çok merhametlidir O (**Şuara 160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175**)

Eyke ashabı da peygamberleri yalanlamıştı. O zamanda ki Şuayb onlara, “(Allah’tan) korkmaz mısınız” demişti. Şüphesiz ben size (gönderilmiş) emin bir peygamberim. Artık Allah’tan korkun ve bana itaat adın. Ben buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbinden başkasına ait değil. Ölçeği tam ölçün. Eksiltenden olmayın. Doğru terazi ile tartın. İnsanların hakkından bir şeyi kismayın. Yeryüzünde fesatçılar olarak bozgunluk etmeyin. Sizi ve evvelki ümmetleri yaratandan korkun” Dediler ki: “Sen ancak büyülenmişlerdensin. Sen bizim gibi bir beşerden başkası değilsin. Biz senin muhakkak yalancılardan olduğunu zannediyoruz. Eğer sadıklardan isen, gökten üstümüze bir parça düşür” (Şuayb) dedi: “Ne yapıyorsanız, Rabbim daha iyi bilendir” Hülâsa: Onu yalanladılar da, kendilerini o gölge gününün azabı yakalayiverdi. Gerçekten bu, müthiş bir günün azabı idi. Elbette bunda alınacak bir ibret vardır. (Fakat) onların çoğu iman edici değildir. Senin Rabbin mutlak galiptir, çok merhametlidir O (**Şuara 176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191**)

O, muhakkak ve muhakkak Âlemlerin Rabbinin indirmesidir. O’nu, Ruhü’l-Emin, inzar edicilerden olası diye, senin kalbine manası açık Arapça bir dil ile indirmiştir. Şüphe yok ki O, daha evvelkilerin kitaplarında da vardır (**Şuara 192-193-194-195-196**)

İsrâiloğulları bilginlerinin bunu bilmesi de onlar için bir alamet değil miydi? Biz O’nu arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de, onlara karşı bunu okusaydı yine buna iman edici kimseler değillerdi onlar. Biz (küfrü) o günahkârların kalbine öyle bir soktuk ki, o pek çetin azabı görecekları (ana) kadar onlar bu (Kur’ana) inanmazlar. İşte bu (azap) onlara kendileri de farkında olmayarak ansızın gelecektir (**Şuara 197-198-199-200-201-202**)

Bize bir mühlet verilir mi?” diyeceklerdir. Onlar, hâlâ azabımızı çabuklaştırmak mı istiyorlar? Simdi sen bana haber ver: Biz onları senelerce yaşatıp faydalandırsak da, sonra kendilerine tehdit oluna geldikleri çatıverse, o yaşayıp faydalandıkları (yıllar) kendilerini kurtarabilir mi? Biz hiçbir memleketi ona öğüt vermek üzere inzar ediciler göndermedikçe, helak etmedik. Biz zulmedenler değiliz (**Şuara 203-204-205-206-207-208-209**)

Onu, şeytanlar indirmedir. Bu, onlara hem yakışmaz hem onlar buna (esasen) güç de yetiremezler. Şüphe yok ki onlar, meleklerin sözünü dinlemekten kesinlikle uzaklaştırılmışlardır. Sakın, Allah ile beraber diğer bir tanrı daha çağırma. Sonra azablandırılmışlardan olursun (**Şuara 210-211-212-213**)

Sen, önce en yakın akrabalarını inzar et. Müminlerden sana tabi olanlara, kanat ger. Eğer sana isyan ederlerse de ki: “Ben, gerçekten sizin yaptıklarınızdan beriyim. Sen, O mutlak galip, O çok merhametli Allah’a güvenip dayan. O, kıyam ettiğin vakit seni ve secde edenler arasında dolaşmanı görür. Çünkü hakkıyla işiten, hakkıyla bilen O’dur (**Şuara 214-215-216-217-218-219-220**)

Şeytanların kimlerin üzerine indiğini size bildireyim mi? Onlar, her günahkâr yalancının tepesine inerler. Onlar, onlara duyduklarını anlatırlar ve onların çoğu yalancıdır (**Şuara 221-222-223**)

Şairlere gelince, onlara da sapıklar uyar. Onların her sahaya daldıklarını ve gerçekten hep yapmayacakları şeyleri söylediklerini görmüyor musun? Fakat bunlardan, ancak iman edip salih amelde bulunanlar, Allah’ı çok zikredenler ve zulme uğratıldıktan sonra öçlerini alanlar böyle değildir. O zulmedenler yakında hangi inkılab (değişim) ile sarsılacaklarını görecekler (**Şuara 224-225-226-227**)

NEML SURESİ

Bu sure, **93** veya **94** veya **95** ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Tâ, Sîn. Bunlar, Kur’anın ve Kitab-ı Mübinin ayetleridir, müminler için bir hidayet ve bir müjdedir ki o müminler, namazlarını dosdoğru kılarlar, zekâtlarını verirler ve onlar ahirete kesin olarak inanırlar (**Neml 1-2-3**)

Biz, ahirete inanmayanların amellerini, kendileri için süslü göstermişizdir de, şaşırıp kalmışlardır. Onlar, kötü azap kendilerine ait olanlardır. Onlar, ahirette de en çok hüsrana uğrayanların ta kendileridir? (**Neml 4-5**)

Şüphesiz ki bu (Kur’an) sana, herşeyi hakkıyla bilen, hakim ve alim Allah tarafından veriliyor. Hani Musa ailesine, “Ben bir ateş gördüm. Size ondan ye bir haber getireyim yahut size ondan bir kor getireyim de ısınasınız” demiştir. Oraya gittiği zaman, ona şöyle nida olundu: “Ateşte bulunana da, çevresinde olanlara da

muhabbâk bereket verildi. Âlemlerin Rabbi olan Allah münezzehtir. Ey Musa, hakikat şudur ki mutlak galip olan, azîz ve hakim Allah Benim **(Neml 6-7-8-9)**

Ve asanı bırak” (Musa asasını bırakıp da) onu çevik bir yılan gibi hareket eder görünce, arkasını dönüp kaçtı ve geri dönmedi. “Ey Musa, korkma. Çünkü Ben (varım). Benim yanımda peygamberler korkmaz. Zulmeden kimseler müstesna. Fakat zulmeden kimse işlediği kötülükten sonra iyi iş yapar, halini düzeltirse şüphesiz ki Ben, hakkıyla bağışlayıcı, çok merhamet ediciyim. Elini koynuna sok da, Firavun’a ve kavmine (göstereceğin) dokuz mucize içinde o, kusursuz, bembeyaz (parlak) olarak çıkıversin. Şüphesiz ki onlar, fasıklar topluluğudur” Vakta ki ayetlerimiz böyle apaçık olarak onlara geldi. “Bu, apaçık bir büyüdür” dediler. Vicdanları da bunlara tam bir kanaat hâsıl ettiği halde, zulüm ve kibir ile yine bunları inkâr ettiler. Fesat çıkaranların akıbeti bak nice oldu **(Neml 10-11-12-13-14)**

Biz Davud’a ve Süleyman’a ilim verdik. Onlar, “Bizi mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a hamd olsun” dediler. Süleyman Davud’a mirasçı oldu. Dedi ki: “Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi. Bize her şeyden verildi. Şüphesiz ki bu, apaçık bir üstünlüğün ta kendisidir” Süleyman’ın, cinlerden, insanlardan, kuşlardan orduları toplandı. İşte bütün bunlar, zapt ve idare ediliyorlardı. Hatta karınca vadisine geldikleri zaman (dişi) bir karınca dedi ki: “Ey karıncalar, yuvalarınıza girin. Sakın Süleyman ve ordusu, bilmeyerek, sizi kırmassın! (Süleyman) onun bu sözünden gülercesine tebessüm etti de: “Ya Rab, dedi, bana ve ana babama lütfettiğin nimetine şükretmemi ve Senin razı olacağın iyi (işler) yapmamı bana ilham et. Rahmetinle beni de salih kullarının arasına sok **(Neml 15-16-17-18-19)**

(Süleyman) kuşları teftiş edip dedi ki: Hüdhdü niçin göremiyorum? Yoksa gelmeyenlerden mi oldu? Onu mutlaka çetin bir cezaya uğratacağım yahut onu mutlaka kestireceğim. Yahut bana, açık bir bürhan (mazeret) getirir” Derken o geldi ve “Ben, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe’den sana çok doğru bir haber getirdim. Hakikaten orada bir kadını, onlara hükümdarlık eder buldum. Ona herşey verilmiştir. Onun bir de büyük bir tahtı var. Hem onun, hem kavminin, Allah’ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, onlara, işlerini süslemiş ve yoldan çıkarmış. Dolayısıyla onlar hidayete eremiyorlar” dedi **(Neml 20-21-22-23-24)**

Göklerdeki ve yerdeki her gizliyi çıkaran, gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilen Allah’a secde etmesinler diye. Allah O’dur ki, o büyük arşın sahibi olan kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. (Süleyman), “Bakalım doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun?” dedi. Şu mektubumu götür, onu kendilerine bırak. Sonra onlardan biraz geri çekil de bak neye dönecekler **(Neml 25-26-27-28)**

(Belkıs) Dedi ki: “Ey seçkin topluluk, gerçekten bana çok şerefli bir mektup bırakıldı Hiç şüphesiz o, Süleyman’dandır ve şüphesiz Bismillahirrahmanirrahim diye

başlamaktadır. “Bana karşı başkaldırmayın, müslümanlar olarak bana gelin” diye (yazmaktadır).” O, “Ey seçkin topluluk, bana bu işim hakkında bir görüş belirtin. Siz, huzurumda bulunmadıkça, hiçbir işte kati (bir hüküm) vermem” dedi. Onlar da dediler ki: Biz, güç, kuvvet sahibi, savaşçı bir milletiz. Emir sana ait, ne emredeceğini düşün **(Neml 29-30-31-32-33)**

O dedi ki: Şüphesiz ki hükümdarlar, bir memlekete girdikleri zaman, orasını perişan ederler; halkından şerefli olanları hor ve hakir kılarlar. Bunlar da, böyle yapacaklar. Ben onlara bir hediye göndereyim de, elçiler ne (cevap) ile dönecekler bakayım. Bunun üzerine o heyet Süleyman’a geldi. (Süleyman da) dedi ki; Siz bana mal ile yardım mı edeceksiniz. İşte Allah’ın bana verdiği nimetler. Onlar, size verdiğinden daha hayırlıdır. Doğrusu siz hediyenizle böbürlenirsiniz. Dön onlara. Andolsun ki karşı duramayacakları ordularla onlara gelir ve onları hor ve hakir olarak oradan çıkarırım **(Neml 34-35-36-37)**

(Süleyman) dedi: “Ey seçkin topluluk, onun tahtını, kendilerinin bana müslüman olarak gelmelerinden önce, hanginiz bana getirir?” Cinlerden bir ifrit, “Sen, makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Ben bu hususta, mutlaka güvenilecek bir kuvvete malikim” dedi. Nezdinde kitaptan bir ilim olan, “Ben, sen gözünü yumup açıncaya kadar onu sana getiririm” dedi. Vakta ki onu yanında durur bir halde göldü. “Bu, Rabbimin lütfundandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni imtihan etmek içindir. Kim şükrederse, bu onun faydasıdır, kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki Rabbim, tamamen müstağnidir, hakkıyla kerem sahibidir **(Neml 38-39-40)**

(Süleyman) dedi ki: “Onun tahtını tanınmaz şekle getirin. Bakalım, tanıyabilecek mi, yoksa tanımaya muvaffak olamayanlardan mı olacak? Artık, o kadın gelince, ona şöyle denildi: “Senin tahtın böyle miydi?” Kadın, “Sanki bu odur, dedi; ondan evvel de bize ilim verilmişti ve biz, müslüman olmuştuk” (Hayır), onun, Allah’tan başka olarak tapmakta devam ettiği şey, kendisinin müslüman olmasına mani olmuştu. Hakikatte o, kâfirler topluluğundandı? **(Neml 41-42-43)**

Ona denildi ki: “Saraya gir.” Kadın onu görünce (sarayın girişini) derin su sandı, baldırlarını açarak sıvadı. (Süleyman), “o, sırcadan mamul, düzeltilmiş ve (şeffaf) bir sahadır” dedi. (Kadın), “Ya Rabbi, muhakkak ki ben, kendime yazık etmişim, Süleyman’ın maiyetinde âlemlerin Rabbi olan Allah’a teslim, (müslüman) oldum” dedi **(Neml 44)**

Celalim hakkı için Biz, Semud’a da, “Allah’a ibadet edin” diye, kardeşleri Salih’i gönderdik. Bir de ne görsün, onlar, birebirleriyle çekişen iki grup. Salih dedi ki: “Ey kavmim, niçin iyiden evvel çarçabuk kötüyü istiyorsunuz? Allah’tan mağfiret edilmenizi istemeli değil misiniz? (Böyle yaparsanız), mağfiret edilmeniz umulur”

Onlar da dediler ki: Sen ve beraberinde bulunanlar sebebiyle uğursuzluğa uğradık” (Salih) dedi ki: “Sizin amel ve hareketleriniz Allah yanında (yazılı)dır. Belki siz, imtihana çekilmekte olan bir kavimsiniz” O şehirde dokuz grup vardı ki, bunlar, yeryüzünde fesat çıkarıyorlar, iyiliğe hiç yanaşmıyorlardı. (Birbirine) Allah adına yemin ederek dediler ki: “Ona ve ehline mutlaka bir gece baskın yapalım. Sonra da velisine, “Andolsun biz onun ailesinin helakinde bulunmadık. Şüphesiz ki biz elbette sadıklarız?” diyelim. Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de, kendilerinin haberleri olmadan, onların planlarını alt-üst ediverdik. İşte bak, o tuzaklarının akıbeti nice oldu! Çünkü biz onları da, kavimlerini de toptan helak ettik” İşte zulmetmeleri yüzünden çökmüş, ıpıssız kalmış evleri, Şüphe yok ki bilecek kimseler için bunda bir ayet vardır. İman edip, ittikâ edenleri ise, biz kurtardık **(Neml 45-46-47-48-49-50-51-52-53)**

Lut’a da (peygamberlik) vermiştik. O zaman kavmine şöyle demişti: “Siz, gözünüz göre göre hâlâ o kötülüğü yapacak mısınız? Gerçekten kadınları bırakıp da, şehvetle erkeklere mi yanaşacaksınız? Hayır, hayır, siz beyinsizlikte devam eden bir kavimsiniz,” Buna karşı kavminin cevabı ancak, “Lut hanedanını memleketinizden çıkarın, çünkü onlar (bize uymayıp) temizlik gayretinde olan insanlardır” demek oldu. Bunun üzerine biz de, hem onu, hem geri kalanlardan olmasını takdir ettiğimiz karısı dışındaki bütün ailesini kurtardık. Onların üstüne öyle bir yağmur yağdırdık ki. Ne kötü idi, inzar edilenlerin o yağmuru **(Neml 54-55-56-57-58)**

De ki; “Hamdolsun Allah’a, selam olsun O’nun seçtiği kullarına. Allah mı hayırlı, yoksa onların Allah’a ortak koştukları şeyler mi?” (O şeyler mi), yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten sizin için su indiren mi? Biz o su ile sizin bir ağacını bile bitiremeyeceğiniz nice güzel bahçelerin bitkilerini bitiririz. Allah ile beraber bir tanrı öyle mi? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir gürûhtur **(Neml 59-60)**

(O şeyler mi), yoksa yeryüzünü bir karargâh yapan, aralardan ırmaklar akıtan, onun için sabit dağlar kuran, iki denizin arasına bir perde koyan mı (daha hayırlı)? Allah ile beraber bir tanrı öyle mi? Hayır, hayır, onların çoğu bilmiyorlar **(Neml 61)**

Yoksa bunalmışa, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, fenalığı gideren, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber bir tanrı (ediniyorsunuz) öyle mi? Siz ne kıt düşünüyorsunuz? **(Neml 62)**

Yahut o kara ve denizlerin karanlıkları içinde, size yolunuzu bulduran, rahmetinin önü sıra rüzgârları müjdeci gönderen mi? Allah ile beraber bir tanrı öyle mi? Allah onların ortak koştukları şeylerden çok yüce, çok münezzehtir **(Neml 63)**

Yahut ilk yaratan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gök ile yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber bir tanrı öyle mi? De ki: “Eğer iddianızda doğru iseniz delilinizi getiriniz? **(Neml 64)**

De ki; “Göklerde ve yerde, gaybı Allah’tan başka kimse bilmez. Onlar da, ne zaman dirileceklerini bilmezler. Hayır, onların ahiret hakkındaki bilgileri ard arda gelip bitişmiştir. Hayır, onlar bundan şek içindedirler. Hayır, onlar bundan kördürler **(Neml 65-66)**

Küfredenler dediler ki; “Biz ve atalarımız toprak haline geldikten sonra mı, hakikaten biz mi kabirlerimizden çıkarılacağız? Andolsun ki, bu tehdit bize yapıldığı gibi, daha önce atalarımıza da yapıldı. Bu, evvelkilerin düzme yalanlarından başka bir şey değildir” De ki: “Yerde gezin, dolaşın da, mücrimlerin sonu nice olmuştur, görün” Sen onlara karşı tasalanma. Kurmakta oldukları tuzaklardan dolayı da darlıkta olma. Onlar, “Bu vaad ne zamandır? Doğru sözlü kimseler iseniz, (söyleyiniz?)” derler. De ki: Çabuk gelmesini istemekte olduğunuz o azabın bir kısmı, ensenize binmek üzeredir. “Şüphesiz ki senin Rabbin insanlara karşı fazla kerem sahibidir. Ama onların çoğu şükretmezler. Senin Rabbin, onların sinelerinin saklamakta olduğunu da, açıklaya geldiklerini de muhakkak biliyor. Yerde ve gökte hiçbir gaip müstesna olmamak üzere, hepsi apaçık bir kitaptadır? **(Neml 67-68-69-70-71-72-73-74-75)**

Şüphesiz ki, bu Kur’an, israiloğullarına, hakkında kendilerinin ihtilaf edegeldikleri şeylerin pek çoğunu açıklar. Hakikaten o, mutlak bir hidayettir, müminler için de bir rahmet. Muhakkak ki senin Rabbin onların arasındaki hükmünü yerine getirecek. O, mutlak galiptir, hakkıyla bilendir. O halde sen, Allah’a güvenip dayan. Çünkü sen apaçık bir hak üzerindesin. Zira şüphesiz ki sen ölümlere duyuramazsın. Arkalarını dönmüş kaçarlarlarken sağırlara da sesini işittiremezsin. Ve sen o körleri sapıklıklarından ayırıp hidayet veremezsin. Sen ayetlerimize iman edecek kimselerden başkasına (söz) dinletemezsin. İşte müslüman olanlar onlardır **(Neml 76-77-78-79-80-81)**

İlahi hüküm haklarında vaki olduğu zaman, yerden bunlar için bir dabbe çıkarırız ki, bu, onlara insanların ayetlerimize yakinen inanmadıklarını söylerler. O gün her ümmetin ayetlerimizi yalan sayanlarından bir cemaati toplayacağız. Artık onlar tevkif olunacaklar. Nihayet (hesap yerine) geldikleri zaman, (Allah) buyuracak ki: “Siz benim ayetlerimi, onları hiçbir bilgi ile kavramadığınız halde, yalanladınız ha! (Ayetlerimi okumadıysanız) ne yapmış sayılırsınız ki?” Zulüm etmeleri sebebiyle üzerlerine o hüküm vaki olmuştur. Artık onlar söz de söyleyemeyecekler. İçinde sükûn bulmaları için geceyi, aydınlıkla gözlerini açmaları için gündüzü yarattığımızı görmediler mi? Bunda, iman edecek kimseler için elbette kati ibretler vardır **(Neml 82-83-84-85-86)**

Sûr'a üfürüleceği gün, Allah'ın diledikleri müstesna, artık göklerde kim var, yerde kim varsa dehşetle korkmuştur. Herbiri hor ve hakir O'na gelmiştir (**Neml 87**)

Sen dağları görür, onları yerinde durur sanırsın. Hâlbuki onlar, bulut gibi geçer gider. Bu, herşeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır (**Neml 88**)

Kim iyi (bir haslet)le gelirse, ona bundan daha iyi bir ödül vardır. Onlar o gün, korkudan emniyet içindedirler. Kim de fena bir amelle gelirse, yüzleri ateşe sürtülür. Ya siz yaptıklarınızın başkasıyla mı mukabele edileceksiniz? (**Neml 89-90**)

Bana ancak, bu beldenin Rabbine -ki O, burayı hürmetli kılmıştır- ibadet etme emri verildi. Her şey O'nundur. Ayrıca bana müslümanlardan olma ve Kur'an okuma emri de verildi. Kim doğru yolu bulursa, o, kendi faydasına bulmuş olur. Kim de saparsa de ki: "Ben sadece, fena hareketlerin korkunç akıbetini haber verenlerdenim" Ve "Allah'a hamdolsun" de. O, size ayetlerini gösterecek de, siz de bunları tanımayacaksınız. Rabbin ne yapacağınızdan gafil değildir? (**Neml 91-93**)

KASAS SURESİ

52. ayetinden **55.** Ayetine kadar olan kısım hariç, bütün sure Mekki'dir. Sadece **85.** ayetinin Medeni olduğu da söylenmiştir. Sure **87** veya **88** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ta, Sîn, Mîm. Bunlar, apaçık bildiren kitabın ayetleridir. Musa ile firavun haberinden bir kısmını, iman edecek bir zümre için, hak olarak sana okuyacağız. Hakikat, Firavun yeryüzünde büyüklük taslamaya kalktı, ora ahalisini fırkalar haline getirdi. Onlardan bir zümreyi zaafa uğrattıyor, bunların oğullarını boğazlıyor, kızlarını diri bırakıyordu. Çünkü o fesatçılardandı. Biz ise diliyoruz ki o yerde zaafa uğratılanlara lutfedelim. Onları önderler yapalım. Onları, varislerden kılalım. Onlara orada kudret verelim. Firavuna, Haman'a ve bunların ordularına da gocunmakta oldukları şeyi gösterelim (**Kasas 1-2-3-4-5-6**)

Musa'nın anasına, "Onu emzir, onun hakkında endişe edersen, kendisini denize bırak, korkma, kederlenme. Çünkü biz onu yine sana geri döndüreceğiz. Hem onu peygamberlerden biri yapacağız" diye vahyettik. Firavunun ailesi da akıbette kendilerine düşman ve başlarına dert olsun diye onu bulup aldı. Doğrusu firavun da, Haman da, bunların orduları da suçlulardı. Firavunun karısı dedi ki: "Benim için de,

senin için de bir göz aydınlığı. Onu öldürmeyin. Olur ki, bize faydası dokunur yahut onu bir evlat ediniriz” Hâlbuki onlar (işin) farkında değillerdi (**Kasas 7-8-9**)

Musa’nın annesi, yüreği (evladından başka bir şeyden) bomboş olarak, sabahladı. Eğer (Allah’ın vaadine) inananlardan olması için, kalbini pekiştirmedeydik, az kalsın onu açığa vuracaktı. Musa’nın kızkardeşine dedi ki “Onun izini takip et” O da, berikiler farkına varmaksızın, onu uzaktan gözetledi (**Kasas 10-11**)

Biz daha evvel ona, sütanaların (sütünü emmeyi) haram etmiştik. Bunun üzerine, (kızkardeşi) onlara, “sizin için onun bakımını üstlenecek ve bunun için hayrı isteyen kimseler olacak bir aileye sizi götürüyem mi?” dedi. İşte böylece onu annesine geri döndürdük. Ta ki gözü aydın olsun, endişelenmesin ve Allah’ın vaadinin şüphesiz bir hak olduğunu bilsin diye. Fakat onların çoğu bunu bilmezler (**Kasas 12-13**)

Musa gençliğine erip geliştiği zaman, biz ona hikmet ve ilim verdik. İyi hareket edenleri biz böyle mükâfatlandırırız. (Musa), ahalisinin gaflet üzere bulunduğu bir zamanda şehre girdi. (Orada) birbiriyle kavga etmekte olan iki adamı gördü. Birisi kendi taraftarlarından, öbürü de düşmanlarındandı. Derken taraftarlarından olan adam, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine Musa onu bir yumruk vurup öldürdü. (Musa): “Bu, şeytanın işlerindendir, o, gerçekten şaşırtıcı, apaçık bir düşmandır. Ya Rabbi, ben (böyle yapmakla) cidden kendime zulmettim. Bana mağfiret et” dedi. Allah da ona mağfiret etti. Çünkü O, gafûr ve rahimdir. “Rabbim bana inam ettiğin şeylerden ötürü (bana olan ihsanın hakkı için) artık suçlulara asla destek olmayacağım” dedi (**Kasas 14-15-16-17**)

Hülasa, şehirde korkarak, etrafı kollayarak sabahladı. Bir de ne görsün! Dün kendisinden imdat isteyen adam kendisine sesleniyor. Musa ona dedi ki: “Sen gerçekten besbelli bir azgınsın!” Derken (Musa), ikisinin de düşmanı olan o adamı yakalamak isteyince, o dedi ki: “Musa, dün bir cana kıydığın gibi, şimdi beni de mi öldürmek istiyorsun? Arabuluculardan olmayı arzu etmiyorsun da, bu yerde illa yaman bir zorba olmak istiyorsun sen” Şehrin öte başından koşarak bir adam geldi ve dedi ki: “Musa, şehrin yetkilileri seni öldürmek için, aralarında müzakere ediyorlar. Hemen çık (git). Şüphesiz ki ben senin iyiliğini isteyenlerdenim. Bunun üzerine Musa, korkarak ve etrafı gözleyerek oradan çıktı ve “Ya Rabbi, beni O zalimler gürûhundan kurtar” dedi (**Kasas 18-19-20-21**)

(Musa) Medyen tarafına yönelince dedi ki: “Umarım, Rabbim beni doğru yola iletir” Medyen suyuna varınca, su başında bir yığın insan buldu, (hayvanlarını) suluyorlardı. Onların gerisinde ve aşağısında da, (sürülerini) bekleten iki kadın gördü. Dedi ki: “Bu haliniz ne?” Dediler ki: “Çobanlar hayvanlarını sulayıp dönmedikçe, biz sulayamayız. Babımız da yaşlanmış bir ihtiyardır. Bunun üzerine Musa da, onların (hayvanlarını) suladı. Sonra gölgeye dönüp, dedi ki: “Rabbim,

gerçekten ben bana indireceğin bir hayra muhtacım” derken, o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi ve “Babam, sürümüzü sulamanın ücretini ödemek için seni çağırıyor” dedi. Bunun üzerine Musa ona gitti ve ona kıssasını anlattı. O, “Korkma, o zalimler güruhundan kurtuldun” dedi. O iki kadından biri, “Babacığım, onu ücretle çoban tut. Çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı şüphesiz, kuvvetli ve emin olandır” dedi. O (zat) dedi ki: “Ben, iki kızımdan birini, bana sekiz yıl işçilik yapmak şartıyla, sana nikâhlamayı arzu ediyorum. Eğer hizmetini on yıla tamamlarsan, o da senin kereminden olur. (Bununla beraber), sana zorluk çıkarmayı da arzu etmem. İnşallah beni salihlerden bulursun” (Musa) dedi ki: “O, seninle benim aramdadır. Bu iki müddetten hangisini yerine getirirsem, demek ki bana karşı bir husumet yok. Allah, dediğimize vekildir” (**Kasas 22-23-24-25-26-27-28**)

Artık Musa, müddetini tamamlayınca, ailesiyle yola çıktı. Tûr yanında, bir ateş fark etti. Ailesine dedi ki: “(Siz burada) bekleyin; çünkü ben, bir ateş gördüm; olur ki, oradan size bir haber yahut ısınmanız için bir ateş parçası getiririm. Derken oraya gelince, mübarek bir yerdeki vadinin sağ kıyısından, ağaçtan: “Ya Musa, âlemlerin Rabbi olan Allah Benim Ben! “Asanı bırak, diye nida olundu. (Musa), asasını, bir yılan gibi deprenir görünce, arkasını dönüp uzaklaştı, geri dönmedi. “Ya Musa, beri gel, korkma; çünkü sen emniyette olanlardansın. Elini yakanın içine sok. Afetsiz bembeyaz olarak çıkacaktır o. Korkudan ellerini kendine kavuştur. İşte bu ikisi, Firavun’a ve cemaatine Rabbinden iki bürhandır. Çünkü onlar fasıklar güruhudur (**Kasas 29-30-31-32**)

Dedi ki: “Ya Rabbi, ben onlardan bir cana kıydım. Onun için beni katledeceklerinden korkarım. Kardeşim Harun, o, lisan bakımından benden daha fasihtir. Onu da benimle beraber yardımcı olarak gönder ki, beni tasdik etsin. Çünkü ben, beni yalanlayacaklarından endişe ediyorum” Allah, “Seni kardeşinle kuvvetlendireceğiz ve size öyle bir satvet vereceği ki, onlar size erişemeyecekler. Gidin ayetlerimizle. Siz de size tabi olanlar da, galipsiniz” buyurdu. Musa, onlara apaçık ayetlerimizi getirince dediler ki “Bu, uydurulmuş bir büyüden başka bir şey değildir. Biz evvelki atalarımızdan bunu işitmedik” Musa dedi ki: “Benim Rabbim, katından kimin hidayet getirdiğini, yurdun (güzel) akıbetinin kimin olacağını daha iyi bilendir. Hakikat şudur ki, zalimler asla felah bulmazlar (**Kasas 33-34-35-36-37**)

Firavun dedi ki: “Ey müsteşarlarım, sizin benden başka bir tanrınızı bilmiyorum. Ey Haman, haydi benim için, çamurun üzerinde ateş yak da bana büyük bir kule yap. Belki tırmanır da Musa’nın tanrısına çıkarım! Mamafih, onu kesin yalancılardan sanıyorum” Kendisi de, askerleri de yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve bize döndürülmeyeceklerini sandılar. Bunun üzerine, hem onu, hem askerlerini yakalayiverdik ve denize attık. Bak zalimlerin akıbeti nice oldu! Biz onları, ateşe

davet eden öncüler yaptık. Kıyamet gününde ise, asla yardım olunmayacaklardır. Bununla beraber, dünyada onların arkalarına lanet taktık. Hele kıyamet günü onlar, Çok menfur adamlardır! Andolsun ki, Musa'ya, evvelki nesilleri helak ettikten sonra, insan için basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere o kitabı verdik. Umulur ki, onlar nasihat kabul ederler diye **(Kasas 38-39-40-41-42-43)**

Musa'ya, o emri vahyettiğimiz vakit, sen batı tarafında değildin. Görenlerden de değildin. Fakat biz, (Musa'dan sonra) daha birçok nesiller yarattık da, uzun bir ömür sürdüler. Sen Medyan ahalisi içinde ikamet edip, edici olup da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş de değilsin. Fakat resul gönderip bu haberleri vahyeden biziz. (Musa'ya) nida ettiğimiz vakti de, sen, Tûr'un yanında değildin. Fakat sen, Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin. Ta ki senden evvel, kendilerini uyaran (bir peygamber) gelmemiş olan bir kavmi sen inzar edesin. Olur ki onlar, iyice düşünüp nasihatini kabul ederler. Kendi elleriyle öne sürdükleri şeyler yüzünden, kıyamet günü başlarına azap geldiğinde “Ey Rabbimiz, keşke bize bir peygamber gönderseydin de, biz de ayetlerine uysaydık, müminlerden olsaydık” diyecek olmasalardı (seni göndermezdik) **(Kasas 44-45-46-47)**

(Fakat) şimdi onlara tarafımızdan o hak gelince, “Musa'ya verilenler gibi, ona da verilmeli değil miydi?” derler. Onlar, daha evvel Musa'ya verileni inkâr etmediler mi? “İki sihir birbirine destek oldu” dediler. Keza, “Doğrusu biz hepsini inkâr edicileriz” dediler. De ki; “Eğer sadık kimseler iseniz, Allah tarafından bu ikinden daha doğru bir kitap getirin de, ben ona uyayım” Sana yine icabet etmek istemezlerse, bil ki onlar sırf heva-ü heveslerinin arkasında gitmektedirler. Hâlbuki Allah'tan bir delil olmaksızın, kendi hevasına uyandan daha sapık kim olabilir? Şüphe yok ki Allah zalimler güruhunu muvaffak etmez. Andolsun ki biz onlar için, nasihat kabul etsinler diye, sözü birbiri ardınca indirip duyurduk. Bundan evvel kendilerine kitap verdiğimiz kimseler buna inanmışlardır. Onlara (Kur'an) okunduğu zaman, “Buna inandık, şüphesiz ki, bu Rabbimizden gelen bir haktır. Gerçekten biz, bundan evvel de islamı kabul etmiş kimselerdik” derler. İşte bunlara, sabır ve sebat etmelerinden ötürü iki kat mükâfat verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle defederler. Kendilerini rızıklandırıdığımız şeylerden infak ederler. Bunlar boş söz işittikleri zaman, ondan yüz çevirdiler ve “Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size aittir. Size selam (olsun). Biz cahillere bulaşmaya tenezzül etmeyiz” derler **(Kasas 48-49-50-51-52-53-54-55)**

Sen, sevdiğini hidayete erdiremezsin. Fakat Allah dilediğine hidayet eder ve O, hidayete erecekleri daha iyi bilendir. Dediler ki: “Eğer biz; seninle birlikte hidayete uyarsak, derhal yerimizden yurdumuzdan olur, bir çırpıda imha ediliriz. Biz onları tarafımızdan bir rızık olarak herşeyin mahsullerinin gelip toplanacağı korkusuz bir haremde yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler **(Kasas 56-57)**

Biz, (bol) geçimi ile halkı şıarmış nice memleketler imha ettik. İşte kendilerinden sonra ancak, pek az kimsenin konabileceği harap meskenleri. İşte bütün bunlara biz varis olduk. Senin Rabbin, memleketlerin ana merkezlerine, karşılarında ayetlerimizi okuyacak bir peygamber göndermedikçe o ülkeleri imha etmez ve biz, ahalisi zalimlerden ibaret olan memleketlerden başkasını helak edici de değiliz **(Kasas 58-59)**

Size verilen herşey, dünya hayatının metaidir, onun süsüdür. Allah nezdinde olan şeyler ise, hem daha hayırlı, hem daha devamlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız? Şimdi kendisine güzel bir vaad ile söz verdiğimiz, böylece de ona kavuşan kişi, dünya hayatının geçici zevki ile faydalandırmadığımız, sonra kıyamet gününde huzurumuza getirilmişlerden olan kimse gibi midir? **(Kasas 60-61)**

O günde ki, (Allah), onlara nida edip, “Hani tanrılığını iddia edip durduğunuz ortaklarınız nerede?” diyecektir. (O gün), aleyhlerinde söz hak olanlar, şöyle derler: “Ey Rabbimiz, işte bunlar bizim azdırdığımız kimselerdir. Kendimiz nasıl azmış isek, onları da öylece azdırdık. Biz onlardan beriyiz. Sana döndük. Zaten onlar bize tapmıyorlardı” (O gün onlara), “Çağırın ortaklarınızı” denilmiştir de, onlar da onları çağırılmışlardır. Fakat bunlar onlara icabet etmemişlerdir ve (onların uğradıkları) azabı görmüşlerdir. Ne olurdu, hidayeti kabul etmiş olsalardı! Allah, o gün onlara nida edip, “Peygamberlere ne cevap verdiniz?” diyecektir. Artık o gün onlara karşı haberler kör olmuştur. Bu sebeple, birbirlerine bir şey soramazlar **(Kasas 62-63-64-65-66)**

Ama tevbe ve iman edip de iyi amel işleyen kimseler, muradlarına erenlerden olacaklarını umabilir. Rabbin ne dilerse yaratır, ihtiyar eder. Onlar için ise, muhayyerlik yoktur. Allah münezzehdir. Eş tutmakta olduklarından yücedir. Göğüsler neyi saklıyorsa, neleri de açıklıyorsa, Rabbin bilir. O, öyle Allah’tır ki, kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. Önünde de sonunda da hamd O’nundur. Hüküm de O’nundur. Siz, ancak O’na döndürüleceksiniz **(Kasas 67-68-69-70)**

De ki: Eğer Allah üzerinizde geceyi ta kıyamete kadar fasılasız devam ettirirse, Allah’tan başka size ışık getirecek tanrı kimdir? Bana haber verin? Hâlâ dinlemeyecek misiniz? De ki: “Eğer Allah üzerinizde gündüzü kıyamet gününe dek mütemadiyen devam ettirirse, içinde dinleneceğiniz bir geceyi Allah’tan başka getirecek kimdir? Bana haber verin? Hâlâ görmeyecek misiniz? O’nun rahmetindendir ki, O, sizin faydanız için, içinde sükûn ve istirahat etmeniz için geceyi ve fazl-u kereminden aramanız için, gündüzü yaratmıştır. Ta ki şükredesiniz **(Kasas 71-72-73)**

Gün gelecek, Allah onlara nida edip: Hani batıl zan ile iddia edip durduğunuz ortaklarım nerede?” diyecektir. (O gün) her ümmetten birer şahit çekip

çıkarmışızdır da, “Bürhanınızı getirin” demişizdir. O vakit bilmişlerdir ki hak muhakkak Allah’ındır ve uydura geldikleri şeyler (yani putlar) da kendilerinden ayrılıp gaip olmuşlardır (**Kasas 74-75**)

Karun, Musa’nın kavmindendi. Fakat onlara karşı o, serkeşlik etti. Hâlbuki biz ona öyle hazineler verdik ki, anahtarları bile güçlü-kuvvetli bir cemaate ağır geliyordu. O vakit kavmi ona şöyle demişti: “Şımarma, çünkü Allah şımarıkları sevmez. Allah’ın sana verdiğinden harcayıp, ahiret yurdunu iste. Dünyadan nasibini de unutma. Allah’ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun. Yeryüzünde fesat arama. Çünkü Allah fesatçıları sevmez” Karun: “Bu bana ancak bende olan ilim sayesinde verildi” dedi. Kendisinden evvelki nesillerde, kuvvetçe ondan daha üstün, taraflarca daha kalabalık kimseleri Allah’ın imha etmiş olduğunu bilmiyor mu? Mücrimlerden günahları (artık) sorulmaz (**Kasas 76-77-78**)

(Derken bir gün) zineti içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler dediler ki: “Ne olurdu, Karun’a verilen gibi bizim de olsaydı. O, hakikaten büyük bir nasip sahibidir” Kendilerine ilim verilenler de şöyle dedi: “Yazıklar olsun size. Allah’ın sevabı, iman ve iyi amel eden kimseler için daha hayırlıdır. Buna da sabredenlerden başkası kavuşamaz” Nihayet biz onu da, sarayını da yere geçiriverdik. Artık Allah’a karşı kendisine yardım edecek hiçbir cemaati da yoktu onun. Kendi kendisini müdafaa edebileceklerden de değildi (**Kasas 79-80-81**)

Dün onun mevkiini temenni edenler, sabahleyin şöyle diyorlardı: “Vay, demek ki Allah, kullarından kimi dilerse, onun rızkını genişletiyor yahut daraltıyor. Allah bize lütfetmeseydi, bizi de muhakkak yerin dibine geçirirdi. Demek hakikat şudur ki, kâfirler felah bulmaz,” İşte ahiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde ne tegallüb ne fesad arzusuna düşmeyeceklere veririz. İyi akıbet müttakilerindir (**Kasas 82-83**)

Kim iyi hal ile gelirse, onun için bundan daha hayırlısı vardır. Kim de kötü hal ile gelirse, o kötülükleri işleyenler, yapmış olduklarından başkasıyla cezalandırılmazlar. Herhalde o Kur’anı sana farz kılan, seni dönülüp varılacak yere döndürecektir. De ki: “Hidayetle, gelen kim, o apaçık bir sapıklık içinde olan kim, Rabbin çok iyi bilendir” Sen, kitabın sana vahyolunacağını ummuyordun. Ancak bu, Rabbinden bir rahmettir. O halde kâfirlere arka çıkma sakın. Allah’ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın, müşrikler seni onlardan saptırmassınlar. Sen, Allah’a davet et ve sakın müşriklerden olma. Allah ile birlikte bir başka tanrıya daha tapma. Ondan başka hiçbir tanrı yok. O’nun veçhinden başka herşey helak olmuştur. Hüküm O’nundur ve siz ancak O’na döndürülüp götürüleceksiniz (**Kasas 84-85-86-87-88**)

ANKEBUT SURESİ

Mekki'dir. Medeni olduğu da söylenmiştir. Yine, ilk **10** ayetin Mekke de; geriye kalanların ise Medine'de nazil olduğu söylenmiştir. Yahut aksi de ileri sürülerek, ilk **10** ayetin Medine'de, geriye kalanın ise Mekke'de nazil olduğu da belirtilmiştir. **70** veya **69** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Mîm. İnsanlar, inandık demeleriyle bırakıvereceklerini, kendilerinin imtihana çekilmeyeceklerini mi sandılar? (**Ankebut 1-2**)

Celalim hakkı için Biz onlardan evvelkileri de imtihan etmiştik. Allah elbette doğru olanları da, yalancıları da bilir (**Ankebut 3**)

Yoksa kötülükleri yapanlar Biz'den kaçıp kurtulacaklarını mı sandılar? Ne kötü düşünüyorlar. Kim Allah'a kavuşmayı umarsa, şüphe yok ki Allah'ın (tayin ettiği) o vakit mutlaka gelecektir. O, semi ve alimdir (**Ankebut 4-5**)

Kim cihat ederse, ancak kendisi için cihat eder. Çünkü Allah, bütün âlemlerden müstağnidir (**Ankebut 6**)

İman eden ve salih ameller işleyenlerin kötülüklerini örteriz ve her halde, o işlemekte olduklarının daha güzeliyle onları mükâfatlandırırız (**Ankebut 7**)

Biz insana ana ve babasına güzellik(le davranmasını) tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan bir şeyi Bana ortak koşman için uğraşırlarsa kendilerine itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. Binaenaleyh, ne yapar idiyse, size Ben haber vereceğim (**Ankebut 8**)

İman edip de güzel güzel amel işleyenler yok mu, biz onları muhakkak ki salihler (zümresine) sokacağız (**Ankebut 9**)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a inandık" der de Allah uğrunda eziyete (duçar) olduğu zaman insanların fitnesini Allah'ın azabı imiş gibi tanır. Rabbinden bir nusret gelirse, onlar, "Biz de hakikaten sizinle beraberdik" diyecekler muhakkak. Allah, âlemlerin sineleri içinde ne var, çok iyi bilen değil midir? Allah iman edenleri de elbet bilir, münafıkları da elbette bilir (**Ankebut 10-11**)

O kâfirler, iman edenlere dediler ki: “Bizim yolumuza uyun. Sizin günahlarınızı biz yüklenelim. “Hâlbuki onlar bunların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değildirler. Şüphesiz ki, onlar katiyen yalancıdırlar **(Ankebut 12)**

Onlar muhakkak ki kendi yüklerini de, o yükleriyle beraber daha nice yükleri de bizzat yüklenecekler ve uydurmakta oldukları şeylerden kıyamet günü muhakkak ki mesul olacaklardır **(Ankebut 13)**

Celalim hakkı için Biz Nuh’u, kavmine gönderdik de, o aralarında, elli yıl eksik olmak üzere, bin sene kaldı. Nihayet onlar zulümde devam edip dururlarken, kendilerini tufan yakalayivermişti **(Ankebut 14)**

Fakat biz onu da, gemidekileri de kurtardık ve bunu, âlemlere bir ibret yaptık **(Ankebut 15)**

İbrahim’i de (hatırla). Hani O, kavmine demişti ki: “Allah’a ibadet edin, O’ndan çekinin. Bu, eğer bilerseniz, sizin için çok hayırlıdır **(Ankebut 16)**

Siz ancak Allah’ı bırakıp birtakım putlara tapıyor, yalan uydurup düzüyorsunuz. Oysa sizin Allah’ı bırakıp taptıklarınız, size hiçbir rızık vermeye muktedir olamazlar. O halde rızık Allah katında arayın, Ona ibadet edin, O’na şükredin. Siz ancak O’na döndürölüp götürüleceksiniz **(Ankebut 17)**

Eğer siz yalanlarsanız, (bilin ki) sizden evvelki ümmetler de yalanladılar. Peygamberin vazifesi, apaçık bir tebliğden başkası değildir **(Ankebut 18)**

Allah’ın yaratılışa nasıl başlayıp, (ölümden sonra) onu nasıl yeniden canlandırdığını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah’a kolaydır **(Ankebut 19)**

De ki; “Yeryüzünde gezip dolaşın da (Allah’ın) hilkate nasıl başladığını görün. Allah yeni bir ahiret hayatını da tekrar yaratacaktır. Çünkü Allah herşeye kadirdir **(Ankebut 20)**

Kimi dilerse azablandırır. Kime dilerse merhamet eder. (Hepiniz) ancak O’na döndürüleceksiniz. Siz, ne yerde ne gökte, O’nu aciz bırakacak değilsiniz. Allah’dan başka sizin hiçbir veliniz ve yardımcınız da yoktur **(Ankebut 21-22)**

Allah’ın ayetlerini ve O’na kavuşmayı inkâr ederek kâfir olanlar yok mu? İşte benim rahmetimden ancak onlar ümitlerini kestiler. İşte, pek acıklı bir azap ta onlarındır **(Ankebut 23)**

Buna karşı kavminin cevabı: “Öldürün onu. Yahut yakın onu” demelerinden başka bir şey olmadı. Allah da onu, ateşten kurtardı. Şüphe yok ki bunda, iman edecek zümreler için, mutlaka ibretler vardır (**Ankebut 24**)

De ki: Siz, dünya hayatında birbirinizle dost olduğunuz için, Allah’ı bırakıp ancak putlara tutundunuz. Fakat sonra, kıyamet günü kiminiz kiminize küfür, kiminiz kiminize de lanet edecektir. Barınacağınız yer ise ateştir. Sizin hiçbir yardımcılarınız da yoktur (**Ankebut 25**)

Bunun üzerine kendisine Lut iman etti. (İbrahim) dedi ki: “Şüphesiz ben Rabbime hicret ediyorum. Şüphe yok ki O, azîz ve hâkimdir (**Ankebut 26**)

Biz ona, İshak ile Yakub’u ihsan ettik. Onun zürriyetinde peygamberlik, nübüvvet ve sağduyu kıldık. Dünyada ona mükâfatını verdik. Şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir (**Ankebut 27**)

Lut’ u da hatırla. Hani o, kavmine şöyle demişti. “Siz sizden, evvel âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı bir hayâsızlığı yapıyorsunuz. Siz, erkeklere gidecek, yolu kesecek, toplantı yerinizde meşru olmayanı mutlaka yapacak mısınız?” Kavminin cevabı, “Eğer doğru söyleyenlerdensen, haydi Allah’ın azabını getir bize” demekten başka bir şey olmadı. De ki: “Ya Rab, o fesatçılar güruhuna karşı bana yardım et” (**Ankebut 28-29-30**)

Elçilerimiz İbrahim’e o müjdeyi getirince, dediler ki: “Biz bu memleketin ahalisini imha edeceğiz. Çünkü oranın ahalisi zalim oldular. (İbrahim) dedi ki: “Onların içinde Lut da var” Dediler ki: “Biz orada kimin bulunduğunu çok iyi bileniz. Onu ve ehlini muhakkak kurtaracağız. Yalnız geride azapta kalacaklardan olan karısı müstesna (**Ankebut 31-32**)

Elçilerimiz Lut’ a gelince, o bunlar sebebi ile tasalandı. Yine bunlar sebebiyle göğsü daraldı. (Onlar), “Korkma, tasalanma. Çünkü seni de, aileni de kurtaracağız. Yalnız geride kalacaklardan olan karın müstesna” dediler. Muhakkak bir memleket ahalisinin üstüne, yapmakta oldukları fasıklık yüzünden, gökten feci bir azap indireceğiz. Andolsun aklını kullanacak bir topluluk için, biz orada apaçık bir ayet bıraktık (**Ankebut 33-34-35**)

Medyen’e (de) kardeşleri Şuayb’ı gönderdik de, dedi ki: “Ey kavmim, Allah’a ibadet edin. Ahiret gününe umut bağlayın. Yeryüzünde fesatçılar olarak bozgunculuk yapmayın” Fakat onu yalanladılar. Derken, onları, şiddetli bir sarsıntı yakalayiverdi de, yurtlarında, hepsi dizüstü çökekaldılar (**Ankebut 36-37**)

Ad ile Semud'u da. Bu, muhakkak ki sizin için, (şu an mevcut) evlerinden anlaşılmaktadır. Uyanık kimseler oldukları halde, şeytan onların amellerini süsleyip kendilerini yoldan saptamıştır. Karun'u, Firavun'u, Haman'ı da. Musa, kendilerine apaçık deliller getirmişti de, onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Hâlbuki (azabın) önüne geçebilecek da değillerdi **(Ankebut 38-39)**

İşte biz, her birini günahı sebebiyle yakaladık. İşte kiminin tepesine bir kasırga gönderdik, kimini korkunç bir sayha yakaladı, kimini yere batırdık, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı **(Ankebut 40)**

Allah'dan başka veliler edinenlerin misali, kendine bir yuva yapan bir örümcek misali gibidir **(Ankebut 41)**

Allah, Kendinden başka taptıkları şeyi şüphesiz biliyor. O, Azizdir, hâkimdir **(Ankebut 42)**

İşte bu misalleri Biz, insanlar için getiriyoruz. Bunları ancak alimler anlar **(Ankebut 43)**

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphe yok ki bunda, iman edenler için bir ayet var **(Ankebut 44)**

Sana vahyedilen kitabı oku ve namazı dosdoğru kıl. Çünkü namaz edepsizlikten ve münker olandan alıkor. Şüphesiz Allah'ın zikri en büyüktür. Allah, yaptıklarınızı bilir **(Ankebut 45)**

İçlerinden zulmedenler müstesna olmak üzere, ehli kitap ile en güzel olandan başka bir şekilde mücadele etmeyin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de inandık. Bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir. Biz, O'na teslim olanlarız. İşte aynı şekilde sana da, bu kitabı indirdik. Onun için kendilerine kitap verdiklerimiz buna iman ediyorlar. Şunlardan da ona iman edecek nice kimseler vardır. Bizim ayetlerimizi, ancak kâfirler bile bile inkâr eder **(Ankebut 46-47)**

Sen bundan evvel ne bir kitap okumuş, ne de yazmıştın. Böyle olsaydı, batılılar şüphelenebilirlerdi. Hayır, O (Kur'an), kendilerine ilim verilmiş insanların göğüslerinde bulunan, apaçık ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi, ancak zalim olanlar bile inkâr eder **(Ankebut 48-49)**

Ona Rabbinden (başkaca) ayetlerde indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki: O ayetler ancak Allah'ın nezdindedir. Ben sade, apaşık bir uyarıcıyım **(Ankebut 50)**

Sana indirdiğimiz O kitap -ki, devamlı olarak karşılarında okunup duruyor- onlara kafi gelmedi mi? Onda, iman edecek bir topluluk için, elbette bir rahmet ve bir öğüt vardır. De ki: Benimle sizin aranızda, Allah'ın, hakkıyla şahit olması yeter. Göklerde, yerde ne varsa, O bilir. Batıla iman ve Allah'ı (inkâr ile) kâfir olanlar (yok mu?), işte onlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir **(Ankebut 51-52)**

Senden azabı çarçabuk isterler. Eğer belirlenmiş bir vakit olmasaydı o elbette onlara gelip çatmıştı. Muhakkak ki o, kendileri farkında olmayarak, onlara ansızın gelecektir **(Ankebut 53)**

Senden azabı çarçabuk istiyorlar. Hâlbuki hakikatte cehennem o kâfirleri kuşatıp durmaktadır. O günde azap onları hem üstlerinden, hem ayakları altından saracak. (Allah) diyecek ki: “İşlemekte olduğunuzu tadın” **(Ankebut 54-55)**

Ey iman eden kullarım, şüphesiz ki Benim arzım geniştir. O halde ancak Bana ibadet edin **(Ankebut 56)**

Her can ölümü tadıcıdır. Sonra Bize döndürüleceksiniz **(Ankebut 57)**

İman edip salih amellerde bulunanlar (var ya), Biz onları, kendileri içlerinde ebedi kalıcı olarak, altlarından nehirler akan, o cennetin yüksek mevkilerine yerleştireceğiz. Amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir **(Ankebut 58)**

Ki onlar sabretmişlerdir ye yalnız Rablerine güvenip dayanmaktadırlar **(Ankebut 59)**

Nice canlı mahlûk vardır ki rızkını kendisi taşıyor. Onu da, sizi de Allah rızıklandırıyor. O, hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir” **(Ankebut 60)**

Celalim hakkı için, “gökleri, o yeri kim yarattı? Güneşi, ayı kim musahhar kıldı?” diye sorarsan, mutlaka, “Allah” derler. O halde daha nasıl çevrilip döndürülüyorlar! **(Ankebut 61)**

Allah, kullarından kimi dilerse onun rızkını yayar (genişletir). Onu kısar da. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir **(Ankebut 62)**

Onlara, “Gökten su indirip onunla yeri, ölümünün ardından, canlandıran kimdir?” diye sorarsan, “Elbette Allah derler. De ki: “Hamd Allah’a mahsustur” Fakat onların çoğu aklını kullanmazlar **(Ankebut 63)**

Bu dünya hayatı bir eğlenceden, bir oyundan başka (şey) değildir. Ahiret yurdu(na gelince), şüphe yok ki o, hayatın ta kendisidir. (Bunu) bilmiş olsalardı! **(Ankebut 64)**

Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız O'na tahsis etmek suretiyle ve muhlisler olarak, Allah'a dua eder. Fakat Biz onları selametle karaya çıkarınca, hemen Allah'a şirk koşanlar olurlar (**Ankebut 65**)

Ki kendilerine verdiğimizize nankörlük etsinler ve zevk alsınlar diye. Fakat onlar yakında bileceklerdir (**Ankebut 66**)

Çevresindeki insanların zorla (yakalanıp) kapılmakta olmasına rağmen, (Mekke'yi) güvenlik diyarı yaptığımızı onlar görmediler mi? Hâlâ batıla inanıyorlar da, Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar (**Ankebut 67**)

Allah adına yalan uyduran kişiden yahut kendisine hak gelince, onu yalan sayandan daha zalim kimdir? Kâfirlere cehennemde barınacak yer mi yok **Ankebut 68**)

Bizim uğrumuzda mücahede edenler(e gelince), Biz onlara elbette yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah muhsinlerle beraberdir (**Ankebut 69**)

RUM SURESİ

Sure 17.ayeti müstesna, Mekki'dir. Bu ayet ise Medeni'dir. Surenin ayetleri 60 tır. Sure İnşikak suresinden sonra nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Mîm. Edna'l-arz'da yerde Rumlar mağlup oldu, Onlar, bu yenilmelerinden sonra, birkaç yıl içinde galip gelecekler (**Rum 1-2-3**)

Önünde de sonunda da emir Allah'ındır. O gün müminler sevinecekler (**Rum 4**)

Allah'ın yardımıyla, kimi dilerse ona yardım eder. O, azîz ve rahimdir. Allah bunu kesin olarak vaadetti. Allah vaadinden caymaz. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler. Onlar bu dünya hayatından, bir dış görünüşü bilirler. Ahiretten ise onlar gafillerin ta kendileridir (**Rum 5-6-7**)

Kendileri hakkında, iyiden iyiye düşünmediler mi? Allah gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan şeyleri hak ile ve belli bir müddetin dolmasına sebep olmaktan başka bir sebeple yaratmamıştır. Hakikaten insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı cidden inkâr edicilerdir (**Rum 8**)

Onlar yerde gezip da kendilerinden evvelkilerin akıbetinin nice olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kuvvetçe kendilerinden daha şiddetli idiler. Toprağı, alt-üst etmişler, onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdir. Peygamberleri onlara da nice açık hüccetler getirmişlerdi. Demek, onlara Allah zulm etmiyordu, fakat kendilerine bizzat kendileri zulmediyorlardı (**Rum 9**)

Sonra kötülük edenlerin akıbeti en kötü ceza oldu. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini yalanlamışlardı. Onları eğlenceye alıyorlardı (**Rum 10**)

Allah ilkin mahlûkunu yaratır. Sonra da onu yeniden iade eder. Nihayet hepiniz, ancak O'na döndürüleceksiniz. Kıyametin kopacağı gün günahkârlar, ümitlerini keserek, susacaklardır. Ortaklarından da, kendilerine şefaathiler olmamıştır. Onlar ortaklarını da inkâr edeceklerdir (**Rum 11-12-13**)

Kıyametin kopacağı gün, evet o gün, müminlerle kâfirler birbirinden ayrılır. Artık iman edip de salih ameller işleyenlere gelince, onlar bir bahçede sürür içinde olurlar. Ama inkâr edip, ayetlerimizi ve ahirete kavuşmasını yalan sayanlar ise, azapta kalmak üzere, huzura gelmişlerdir (**Rum14-15-16**)

Haydi, akşama girerken, sabaha ererken, Allah'ı tenzih ediniz. Göklerde ve yerde, hamd onundur. Gündüzün nihayetinde de. Öyle vaktine vardığınız zaman da, ölüden diriye, diriden ölüyü o çıkarır. Arzı, ölümünün ardından, o canlandırıyor. İşte siz de, böylece çıkarılacaksınız (**Rum 17-18-19**)

Sizi bir topraktan yaratmış olması da O'nun ayetlerindendir. Sonra siz, her tarafa yayılan bir beşer oldunuz (**Rum 20**)

Size nefislerinizden, kendilerine ısınmanız için, zevceler yaratmış olması, aranızda bir sevgi ve şefkat yapması da O'nun ayetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir topluluk için elbette ibretler vardır (**Rum 21**)

O gökleri, o yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin birbirine uymaması da onun ayetlerindendir. Bunlarda âlimler için elbette ibretler vardır (**Rum 22**)

Gece gündüz uyumanız ve O'nun lütfundan aramanız da yine O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda da, kulak verecek bir topluluk için, mutlak ibretler vardır (**Rum 23**)

Yine O'nun ayetlerindendir ki, O sizi hem korkutmak, hem ümitlendirmek için şimşeği gösteriyor, yukardan bir su indiriyor da, onunla arza, ölümünden sonra can veriyor. Elbette, bunda da aklını kullanacak bir topluluk için ayetler vardır (**Rum 24**)

Göğün ve yerin, O'nun emriyle durması da, yine O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi bir tek davetiyle çağırdığı zaman, hemen yerden çıkacaksınız (**Rum 25**)

Göklerde ve yerde kim varsa, O'nundur. Hepsi de O'na boyun eğicidirler. O, mahlûkatı ilk önce yaratıp, sonra onları diriltecek olandır. Bu iş, O'na pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce mesel O'nundur. O, azîz ve hâkimdir (**Rum 26-27**)

“O, size kendinizden bir misal getirdi; Size ihsan ettiğimiz mallarda, elinizin altındaki kölelerin size ortak olmasını, bu hususta onlarla denk olmayı ve onları, sizin emsaliniz herhangi bir (hür işadamlı) gibi sayar mısınız. (Bunu istemezsiniz). İşte biz, ayetleri aklını kullanacak bir topluluk için böyle açıklarız (**Rum 28**)

Hayır, o zulmedenler, bilgisizce hevalarına uydular. Artık Allah'ın saptırdığı kimseyi kim doğru yola iletebilir? Onlar için, hiçbir yardımcı yoktur. O halde sen yüzünü bir muvahhid olarak, dine, Allah'ın insanları üzerine yarattığı fıtratına çevir. Allah'ın yaratışına bedel hiçbir şey yoktur. İşte dosdoğru ayakta duran din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler (**Rum 29-30**)

Hepiniz O'na dönün, O'ndan korkun. Namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden olmayın ki onlar dinlerini darmadağın etmişler ve fırka fırka olmuşlardır. Bunlardan her zümre, ellerinde olana sevinirler (**Rum 31-32**)

İnsanlara bir zarar dokundu mu, Rablerine, ihlaslı bir şekilde dua ederler. Ama sonra, (Allah), onlara tarafından bir rahmet tattırdığı zaman, bakarsınız ki onlardan bir kısmı, Rablerine şirk koşup dururlar (**Rum 33**)

Kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük etmeleri için... Hele, faydalanmaya devam edin. Yakında bileceksiniz! Yoksa biz onlara, bir hüccet indirdik te, O'na eş tutmalarını bu mu söylüyor? (**Rum 34-35**)

Ne zaman, insanlara bir rahmet tattırdı isek, onunla şıarmışlardır. Kendi ellerinin öne sürdüğü günahlar yüzünden, onlara bir fenalık isabet edince de, hemen onlar ümitlerini kesiverdiler (**Rum 36**)

Allah'ın, kimi dilerse, onun rızkını genişletmekte; kimi de dilerse, onunkini de daraltmakta olduğunu görmediler mi? Şüphe yok ki, bunda, iman edecek bir topluluk için elbette ibretler vardır (**Rum 37**)

Haydi, akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Bu, Allah'ın cemalini dilemekte olanlar için, her şeyden hayırlıdır ve onlar, korktuklarından emin, umduklarına nail olanların da kendileridir (**Rum 38**)

İnsanların mallarında artış olması için faiz (cinsin)den verdiğiniz şey, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekât ise; sevaplarını kat kat arttıranlar işte (bunu verenler)dir **(Rum 39)**

Allah, sizi yaratan, sonra rızkınızı veren, sonra sizi öldürecek, daha sonrada, sizi diriltecek olandır. Sizin ortaklarınız içinde, bunlardan herhangi bir şeyi yapacak kim? O, çok münezzehdir. Eş koşmakta olduklarından da yücedir **(Rum 40)**

İnsanların kendi ellerinin kazandığı şeyler yüzünden karada, denizde fesat zuhur etti ki; (Allah) yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın. Olur ki rücu ederler onlar **(Rum 41)**

De ki: “Yeryüzünde gezip dolaşın da, daha önce geçenlerin akıbeti nice oldu görün. Onların çoğu müşrik idiler **(Rum 42)**

Allah'ı, reddine asla imkân olmayan (bütün insanların) bölük bölük ayrılacağı o gün gelmezden önce, yüzünü haydi o dosdoğru dine çevir. Kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kim de salih amelde bulunursa, kendileri için hazırlık yapmış olurlar **(Rum 43-44)**

(Bunun hikmeti), iman edip, salih amellerde bulunanları, Allah'ın fazlu ihsanından mükâfatlandırmasıdır. Çünkü O, kâfirleri hiç sevmez **(Rum 45)**

(Allah'ın) rahmetinden size tattırması, emriyle gemilerin akıp gitmesi, fazlından nasip aramanız ve şükretmeniz için, rüzgârları müjdeciler olarak göndermesi de O (Allah'ın) ayetlerindendir **(Rum 46)**

Celalim hakkı için, senden evvel, kendi kavimlerine nice peygamberler gönderdik ve onlar, onlara açık açık bürhanlar getirdiler. Fakat Biz, o günah işleyenlerden intikam aldık. Müminlere yardım etmek de, üstümüzde bir haktır **(Rum 47)**

Allah, bulutu kaldıran rüzgârı gönderendir. Böylece (Allah), bu “bulutu” gökte dilediği gibi serer. Onu parça parça da edebilir. Nihayet aralarından yağmurun çıkıp durmakta olduğunu görürsün. Artık (Allah) o yağmuru, kullarından dilediğine nasip eder de onlar da hemen sevinirler. Hâlbuki onlar, bundan evvel, üzerlerine (Allah'ın yağmur indireceğinden) katiyen ümitlerini kesmişlerdi. Şimdi, Allah'ın şu rahmet eserlerine bak: Yeryüzünü, ölümünün ardından nasıl diriltiyor. Şüphe yok ki, ölüleri diriltecek de O'dur, O herşeye kadirdir **(Rum 48-49-50)**

Biz, bir rüzgâr gönderir ve (o bitkileri) onlar sararmış görürlerse, ardından muhakkak nankörlük etmeye başlarlar. Bunun için sen, arkalarına dönüp giderken, o daveti (tebliği) ölülere duyuramaz, sağırlara işittiremezsin. Sen, körleri de, sapıklıklarından

ayırıp, doğru yola iletemezsin. Sen, başkalarına değil, ancak ayetlerimize iman edip, müslüman olanlara, yalnız onlara dinletebilirsin (**Rum 51-52-53**)

Allah, sizi bir zaaftan yaratan, sonra za'fın ardından kuvvet veren; sonra kuvvetin ardından da zaafa ve ihtiyarlığa getirendir. O, ne dilerse yaratır. O, hakkıyla bilendir, kemâliyle kadirdir (**Rum 54**)

Kıyametin kopacağı gün, günahkârlar, bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. İşte onlar, (dünyada da haktan) böyle döndürülüyorlardı (**Rum 55**)

Kendilerine ilim ve iman verilenler, şöyle demişlerdir: Andolsun ki, Allah'ın kitabında, o tekrar diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu, ba's günüdür, fakat siz bilmiyorsunuz (**Rum 56**)

Artık zulmedenlere, o gün mazeretleri fayda vermeyecek. Onlardan, Allah'ın razı olacağı şeye rücu etmeleri de istenmeyecektir (**Rum 57**)

Celâlim hakkı için, bu Kur'anda insanlar için, her çeşit misaller irad etmişizdir. Andolsun ki habibim onlara, mutlaka bir ayet getirsen, inkâr eden o, kimseler mutlaka: "Siz, tezvircilerden başkası değilsiniz." diyeceklerdir (**Rum 58**)

İşte bilmezlerin kalplerine Allah böyle mühür basar, Sen (Habibim) şimdi sabret. Şüphe yok ki Allah'ın vaadi haktır. (Buna) kati inan (inanç) beslememekte olanlar (zinhar (sakın) seni (sabırsızlıkla hafifliğe götürmesin(ler) (**Rum 59-60**)

LOKMAN SURESİ

Medine'de inen **27-28.** ayetleriyle **4.** ayeti hariç, bu surenin tamamı Mekki'dir. Çünkü namaz kılma ve zekât verme hükmü, Medine'de gelmiştir. Bu sure **33** veya **34** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Mîm. İşte bunlar, o hikmet dolu kitabın ayetleridir. Ki, (herbiri) muhsinler için, bir hidayet ve bir rahmettir. Ki onlar, dosdoğru namazı kılanlar, zekâtı verenlerdir. Onlar; ahirete yakinen inananların da ta kendileridir. İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzerinedirler. Ve işte onlar, evet onlar, felaha erenlerdir (**Lokman 1-2-3-4-5**)

İnsanlardan, bilgisizce, Allah yolundan saptırmak ve o yolu bir eğlence edinmek için, boş lafa müşteri olan niceleri bulunur. İşte onlar için, rezil-rüsvay edici bir azap vardır **(Lokman 6)**

Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, sanki bunları işitmemiş ve sanki iki kulağında bir ağırlık (sağırlık) varmış gibi, büyüklük taslayarak, yüz çevirir. İşte onu, çok elem verici bir azapla müjdele **(Lokman 7)**

İman edip, salih ameller işleyenler yok mu, Naim cennetleri, içinde ebedi kalıcı oldukları halde onlarıdır. Bu, Allah'ın gerçek vaadidir. O, azîz ve hâkimdir **(Lokman 8-9)**

O, şu görüp durduğunuz gökleri direksiz yarattı. Yere, sizi sarsar diye, ağır baskılar koydu. Orada herbir canlıyı yaydı. Biz, gökten de su indirdik ve yerde her sınıftan güzel bitkiler bitirdik **(Lokman 10)**

İşte bu, Allah'ın yaratmasıdır. O'ndan başkasının ne yarattığını haydi gösterin bana. Hayır, o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler **(Lokman 11)**

Celalim hakkı için biz, Lokman'a, "Allah'a şükret diye hikmet verdik. Kim şükrederse, ancak kendi faydası için şükreder. Kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki Allah ganidir, hamiddir **(Lokman 12)**

Hani Lokman, oğluna, öğüt verirken şöyle demişti: "Evladım, sakın Allah'a ortak koşma. Çünkü şirk, elbette büyük bir zulümdür **(Lokman 13)**

Biz İnsana, ana ve babasını tavsiye ettik. Onun anası, kendisini zaaf üstüne zaaf ile taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl sürmüştür. "Bana, ana-babana şükret. Dönüşün ancak banadır!" (dedik) **(Lokman 14)**

Eğer onlar, sence ilimde (yeri) olmayan herhangi bir şeyi bana eş tutman üzerinde seni zorlarsa, onlara itaat etme. Onlarla, dünyada iyi geçin. Bana dönenlerin yoluna uy. Nihayet dönüşünüz ancak banadır. (O vakit), ben de size, ne yapıyor idiyeniz, onu haber veririm **(Lokman 15)**

Evladım, gerçek şu ki, (yaptığın iyilik ya da kötülük) bir hardal tanesi kadar da olsa, bir kaya içinde, ya göklerde yahut yerin içinde gizlenmiş de olsa, Allah onu ortaya çıkarır. Çünkü Allah, latiftir, hakkıyla haberdardır **(Lokman 16)**

Evladım, namazı dosdoğru kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelen şeylere sabret. Çünkü bunlar, kati suretle azmi gerektiren şeylerdendir **(Lokman 17)**

İnsanlardan yüzünü çevirme. Yeryüzünde şımarık yürüme. Zira Allah, her kibir taslayanı, kendini beğenip övüneni sevmez (**Lokman 18**)

Yeryüzünde mutedil ol. Sesini ayarla, seslerin en çirkini, gerçekten, eşeklerin anırışıdır (**Lokman 19**)

Göklerde ve yerde olan her şeyi, Allah'ın size musahhar kıldığını, açık ve gizli birçok nimetlerini, sizin üzerinizde bol bol tamamladığını görmediniz mi? İnsanlar içinde, hiçbir ilmi, hiçbir rehberi ve aydınlatıcı hiçbir kitabı yokken, hâlâ Allah hakkında mücadele eden kimseler vardır (**Lokman 20**)

Onlara: “Allah'ın indirdiğine tabi olun” denildiği zaman, “Hayır, biz atalarımızı ne üzerinde bulmuşsak, ona uyarız” dediler. Ya, şeytan onları cehennem azabına çağırıyor idiyse (ne olacak)? Kim nefsini (kendini), tamamen Allah'a, muhsin olarak teslim ederse, hiç şüphesiz en sağlam kulpa yapışmış olur. Bütün işlerin sonu ancak Allah'a dayanır (**Lokman 21-22**)

Kim inkâr ederse, onun inkârı sana üzüntü vermesin. Onların dönüşü ancak bizedir. Biz de onların neler yaptıklarını haber vereceğiz. Şüphesiz Allah, gönüllerin sahip oldukları şeyleri hakkıyla bilendir. Onları, (dünyada) biraz yararlandıracağız, (ama) sonra onları ağır bir azaba (katlanmaya) mecbur edeceğiz (**Lokman 23-24**)

Onlara gökleri ve yeri kimin yarattığını sorsan, muhakkak “Allah” derler. Sen de, “Elhamdülillah” de. Hayır, hayır onların çoğu bilmezler (**Lokman 25**)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır, Şüphesiz O, Allah, ganidir, hamîddir (**Lokman 26**)

Eğer yeryüzündeki her bir ağaç kalem olsa, deniz de kendisine yedi deniz daha destek olmak üzere mürekkep olsa, yine Allah'ın kelimeleri tükenmez. Şüphesiz Allah azîz ve hâkimdir. Sizin yaratılmanız da tekrar diriltilmeniz de, ancak biz tek bir kişiyi yaratıp diriltmek gibidir. Şüphesiz, Allah semî ve basîrdir (**Lokman 27-28**)

Görmedin mi, Allah geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokuyor? Güneşi ve ayı, size müsahhar kılmıştır. Herbiri muayyen bir vakte kadar akıp gidecektir. Hakikaten Allah, ne yaparsan, hakkıyla haberdardır (**Lokman 29**)

Bu şundandır: Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'ndan başka taptıkları ise, hiç şüphesiz batıldır. Allah, çok yücedir, çok büyüktür (**Lokman 30**)

(Kudret) delillerinden bir kısmını size göstermek için, Allah'ın nimeti ile denizde gemilerin akıp gitmekte olduğunu görmedin mi? Şüphe yok ki bunda, çok sabreden ve çok şükredenler için ibretler vardır **(Lokman 31)**

Onları, altında gölgeler yapan (dağlar) gibi dalga sardığı vakit, dini yalnız Allah'a tahsis etmek suretiyle, ihlâslı kimseler olarak Allah'a dua ederler. Sonra Allah onları esenlikle karaya çıkardığı zaman, içlerinden bir kısmı orta yolu tutar. Ayetlerimizi gaddar ve nankör olanlardan başkası, bilerek inkâr etmez **(Lokman 32)**

Ey insanlar, Rabbinizden çekinin. Ne babanın evladına; ne de, bizzat evladın babasına asla fayda veremeyeceği günden sakının. Şüphe yok ki, Allah'ın vaadi haktır. O halde sakın, sizi dünya hayatı aldatmasın; o çok aldatıcı (şeytan) da sizi, sakın Allah'ın (hilmine ve mühlet vermesine karşı) güvendienmesin **(Lokman 33)**

“O saatin (kıyametin) bilgisi, şüphesiz ki Allah katındadır. Yağmuru O indirir. Rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse hangi yerde öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah herşeyi bilen ve herşeyden haberdar olandır **(Lokman 34)**

SECDE SURESİ

Bu sureye Medâci suresi de denilmiştir. Ekseri alimlere göre Mekki olup, **29** veya **30** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Elif, Lâm, Mîm. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan bu kitabın indirilmesi, Âlemlerin Rabbindendir. Yoksa onlar, “O, bunu kendiliğinden mi uydurdu? diyorlar. Hayır, o, Rabbinden gelen bir haktır. Biz onu, senden evvel kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğa onları inzar etmen için indirdik. Olur ki onlar hidayete ererler **(Secde 1-2-3)**

Allah, gökleri ve yeri ve bunların anasında olan şeyleri altı günde yaratan, sonra (hükmü) Arş'ı istila edendir. Sizin, O'ndan başka hiçbir dostunuz ve yardımcınız yoktur. Artık iyice düşünmez misiniz? **(Secde 4)**

Gökten yere kadar her şeyi O takdir edip yönetir. Sonra (o iş), sizin saya geldiğinizce bin sene miktarında olan (mesafeye), bir günde yine O'na yükselir **(Secde 5)**

Ki O, yarattığı herşeyi güzel yapan ve insanı yaratmaya da çamurdan başlayandır **(Secde 6-7)**

Sonra O, onun zürriyetini, hakir bir sudan meydana gelen bir tohumdan yapmıştır. Sonra onu düzeltip tamamladı. İçine ruhundan üfürdü. Sizin için kulaklar, gözler, gönüller yarattı. Ne az şükredersiniz **(Secde 8-9)**

Dediler ki, “Biz, yerde (çürüyüp) gaip olduğumuz vakit mi, biz mi yeniden yaratılacağız?” Hayır, onlar, Rablerine kavuşmayı inkâr edenlerdir **(Secde 10)**

De ki; “Size vazifeli olan ölüm meleği canınızı alacak. Sonra da Rabbinize döndürüleceksiniz **(Secde 11)**

Mücrimlerin, Rableri huzurunda, “Ya Rabbi, gördük, işittik. Şimdi bizi dünyaya geri gönder de, güzel amel ve hareketlerde bulunalım. Çünkü artık biz, kati inananlarız” diye diye, başlarını eğdikleri zaman bir görsen **(Secde 12)**

Eğer dileseydik, herkese elbette hidayetini verirdik. Fakat benden sadır olan “Cehennemi, bütün cinlerden ve insanlardan muhakkak dolduracağım” hükmü artık hak olmuştur **(Secde 13)**

O halde, şu gününüze kavuşmayı unutmanıza karşılık, şimdi tadın azabı! Doğrusu Biz de sizi unuttuk. Yapmakta ısrar ettiğiniz (kötülükler) yüzünden, tadın o ardı arası kesilmeyen azabı! demiştir **(Secde 14)**

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine onlarla öğüt verildikleri (hatırlatıldıkları) zaman, büyüklük taslamadan yüzüstü secdeye kapanan ve Rablerini hamdle tesbih edenler inanır **(Secde 15)**

Onlar, “Yanları yataklarından uzaklaşır, koku ve ümitle Rablerine dua ederler. Kendilerini rızıklandığımız şeylerden de hayra harcarlar **(Secde 16)**

Artık onlar için, yapmakta olduklarına bir mükâfat olarak, gözlerin aydın olacağı nimetlerden, neler gizlenmiş olduğunu kimse bilemez **(Secde 17)**

Öyle ya, mümin olan kimse, imandan çıkmış kişi gibi midir? Onlar hiçbir zaman müsavi olamazlar, iman edip de salih amellerde bulunanlar için, yapmış oldukları amellere mukabil, konak olmak üzere, Me’va cennetleri vardır. Fasık olanların barınacağı yer ise, ateştir. Ne zaman oradan çıkmak isterlerse, oraya döndürülürler ve onlara, “Yalanlaya geldiğiniz o ateşin azabını tadın” denilir **(Secde 18-19-20)**

Ahiret azabından önce, onlara dünya azabını taddırırız. Zira dünya azabı, ahiret azabına kıyas edilmez. Zira dünya azabı ne şiddetli, ne de uzundur. Çünkü dünyadaki şiddetli azap yok eder, böylece de azaba uğrayan kimse ölür, azaptan kurtulur; böylece de azap devam etmez. Eğer azap eden kimse, azap edilenin azabının uzamasını isterse, ona, çok şiddet bir azapla azap etmez. Ama ahiret azabı ise, hem şiddetli hem de uzun sürelidir **(Secde 21)**

Kendisine Rabbinin ayetleriyle öğüt verilip de sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz ki, biz, günahkârlardan intikam alanlarız. Celalim hakkı için, Biz, Musa'ya kitabı verdik. Şimdi sen ona kavuşmaktan şüphede olma. Biz onu, israiloğullarına hidayet rehberi yaptık. İçlerinde de, sabrettikleri zaman, emrimizle doğru yola sevk edecek rehberler tayin etmiştik ve onlar ayetlerimizi çok iyi biliyorlardı **(Secde 22-23-24)**

İhtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında muhakkak ki, Rabbin, evet O, kıyamet günü onların aralarında hükmedecektir. Bizim onlardan evvel nice nesilleri imha ettiğimizi öğrenmediler mi? Yurtlarında kendileri de gezip duruyorlar. Bunlarda elbette ibretler vardır. Hala dinlemeyecekler mi? **(Secde 25-26)**

Suyu, kupkuru ve çorak yere sevk ettiğimizi, onunla, gerek hayvanlarının gerek kendilerinin (kısmen) yiyegeldikleri ekini çıkarmakta olduğumuzu da görmediler mi? Hâlâ da görmeyecekler mi? Diyorlar ki; “Eğer doğru sözlü iseniz, o fetih ne zaman? Sen de de ki. “Fetih günü, o kâfirlere, imanları fayda vermeyecek; kendilerinin yüzlerine de bakılmayacak. Artık onlardan yüz çevir, (inecek azaplarını) bekle. Çünkü onlar bekleyicidirler **(Secde 27-28-29-30)**

AHZAB SURESİ

Bu ittifakla Medeni bir sure olup, **73** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ey peygamber, Allah'tan ittikâ et. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz ki, Allah alim ve hakkimdir **(Ahzab 1)**

“Sonra Rabbinden ne vahyolunuyorsa ona uy. Muhakkak ki, Allah ne yaparsanız, hakkıyla haberdardır. Allah'a güvenip dayan. Vekil olarak Allah yeter. Allah hiç bir adamın içinde iki kalp yaratmadı. Kendilerinden zihar yaptığınız kadınlarınızı o (Allah), sizin analarınız saymadığı gibi, evlatlıklarınızı da oğullarınız gibi kabul etmez. Bu, sizin ağzınızdaki lafınızdır. Allah hakkı söyler ve O, doğru yola iletir **(Ahzab 2-3-4)**

Onları babalarına nisbetle çağırın. Bu, Allah indinde daha doğrudur. Eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız da onlar, esasen dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ettiğinizde ise, size bir vebal yoktur. Fakat kalplerinizin kasten yaptığında vebal vardır. Allah gafûr ve rahimdir **(Ahzab 5)**

Peygamber, müminlere öz nefislerinden daha yakındır: Zevceleri ise (müminlerin) analarıdır. Akraba da, Allah'ın kitabında, birbirine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Fakat bu, dostlarınız için herhangi bir ihsanda bulunmanıza mani değildir. Bu kitapta yazılıdır **(Ahzab 6)**

Hani bir zaman, biz peygamberlerden misaklarını almıştık. Senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem'in oğlu İsa'dan, evet biz onlardan, öyle sapasağlam bir misak aldık **(Ahzab 7)**

Ta ki (Allah), o sadıklara, sadakatlerini sorsun. O kâfirler için de (O), pek acıklı bir azap hazırladı **(Ahzab 8)**

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki bunca nimetlerini hatırlayın. O zaman ki, size, düşman orduları saldırmıştı da, biz onlara karşı bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, ne yaparsanız hepsini hakkıyla görendir. O vakit onlar, hem üstünüzden hem de altınızdan size gelmişlerdi. O zaman gözler yılmış, yürekler el-Haklara dayanmıştı ve siz, Allah hakkında türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz **(Ahzab 9-10)**

İşte orada müminler imtihana uğratılmıştı. Şiddetli bir sarsıntı ile sarsılmışlardı **(Ahzab 11)**

O vakit münafıklarla kalplerinde bir maraz bulunanlar, “Allah ve Resulü, bize, bir aldaniştan başka bir şey vaatmemiştir” diyorlardı. O zaman onlardan bir güruh, “Ey Yesrib ahalisi, sizin için burada durmak yok; hemen dönün!” demişlerdi. Onlardan bir kısmı da, “Hakikaten, evlerimiz sahipsizdir” diyorlar ve (böylece) peygamberden izin istiyorlardı, Hâlbuki onların evleri sahipsiz değildi. Onlar kaçmaktan başka bir şey arzu etmiyorlardı **(Ahzab 12-13)**

Eğer (Medine'nin) etrafından, üzerlerine girilmiş olup, sonra kendilerinden fitne çıkarmaları istenseydi, muhakkak ki, bunu hemen yaparlardı. Bunu yapmaktan ancak pek az geri dururlardı **(Ahzab 14)**

Celalim hakkı için onlar, arkalarına dönmeyeceklerine dair daha evvel Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen sözü bozanlar, mesuldürler. De ki: “Eğer ölmekten yahut

öldürölmekten kaçınıyorsanız (bilin ki), firarınız size asla fayda vermez. O takdirde bile, ancak, pek az bir zaman faydalanırsınız **(Ahzab 15-16)**

De ki: “Size bir fenalık dilerse, Allah’tan sizi koruyacak yahut size bir rahmet dilerse, buna mani olabilecek kimdir? Onlar, kendileri için Allah’tan başka hiçbir yar ve hiçbir yardımcı bulamazlar **(Ahzab 17)**

Allah, sizden geri bırakanları ve kardeşlerine, “bize gelin” diyenleri şüphesiz bilir. Bunların ancak pek azı harbe gelirler. Sizlere karşı da pek cimridirler **(Ahzab 18)**

Hele kendilerine korku gelip çattı mı, onların, ölümden üstüne baygınlık çökmüş kimse gibi, gözleri dönmüş olarak sana baktıklarını görürsün. O korku gidince ise, hayra karşı cimri adamlar tavrı ile sizi keskin dilleriyle incitirler. Onlar gerçekte iman etmemişlerdir. Bundan dolayı Allah onların amellerini hiçe indirmiştir. Bu, Allah’a pek kolaydır **(Ahzab 19)**

Bunlar, “(düşman) kıtaları (Medine’den) gitmediler” sanıyorlardı. Eğer o kıtalar bir daha gelirse, çöllerde bedeviler içinde bulunup, size ait haberleri sormayı temenni ederler. Eğer içinizde bulunurlarsa, çok değil, ancak pek az dövüşürler. Andolsun ki, resulullahta sizin için, Allah’ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah’ı çok zikredenler için, güzel bir örnek vardır **(Ahzab 20-21)**

Müminler, (düşman) ordularını görünce, “İşte bu Allah’ın ve Resulünün bize vaadettiği şeydir. Allah ve peygamberi doğru söylemiş” dediler. Bu, onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırmaktan başka bir şey yapmadı **(Ahzab 22)**

Müminler için, Allah’a verdikleri sözde sadakat gösteren nice adamlar var. İşte onlardan kimi, adadığını ödedi. Kimi de bunu bekliyor. Onlar hiçbir suretle, ahidlerini değıştirmediler. Çünkü Allah sadık olanları, sadakaları sebebiyle mükâfatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandıracak yahut onlara tevbe nasip edecektir. Şüphe yok ki, Allah gafûr ve rahimdir. Allah o kâfirleri hiç bir hayra erememiş vaziyette, öfkeleriyle geri çevirdi. Allah müminlerin savaşmalarına ihtiyaç bırakmadı. Allah kavidir, azîzdir **(Ahzab 23-24-25)**

Allah ehli kitap olup o (münafıklara) destek olanları da, yüreklerine korku düşürerek, kalelerinden indirdi. Siz onların bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir ediyordunuz **(Ahzab 26)**

(Allah) onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmamış olduğunuz diğer arazilere sizi mirasçı yaptı Allah herşeye hakkıyla kadirdir **(Ahzab 27)**

Ey peygamber, hanımlarına de ki: “Eğer dünya hayatını ve onun zinetini, ihtişamını arzu ediyorsanız, gelin size boşama bedellerini verip, hepinizi güzellikle salayım. Yok eğer Allah’ı, peygamberini ve ahiret yurdunu diliyorsanız, şüphe yok ki Allah, sizden iyi hareket eden kadınlar için büyük bir mükâfat hazırlamıştır **(Ahzab 28-29)**

Ey peygamber hanımları sizden kim açık bir terbiyesizlik yaparsa, onun azabı iki kat arttırılır. Bu, Allah’a pek kolaydır **(Ahzab 30)**

Sizden kim de Allah’a ve Resulüne itaat eder, salih amel işlerse, ona da mükâfatını iki kere veririz. Hem de onun için, çok şerefli bir rızık hazırladık **(Ahzab 31)**

Ey peygamber kadınları, siz diğer kadınlardan biri gibi değilsiniz. Eğer Allah’dan korkuyorsanız, size yabancı (mahrem) erkeklere, yumuşak (cilveli) konuşmayın ki sonra kalbinde bir maraz bulunanlar, bir arzuya düşerler. Sözü, maruf veçhile (ağırbaşlı) olarak söyleyin **(Ahzab 32)**

Vakar ile evlerinizde oturun. Evvelki cahiliyet yürüyüşü gibi yürümeyin. Namazı dosdoğru kılın. Zekât verin. Allah ve Resulüne itaat edin. Ey Ehli Beyt, Allah sizden ancak kiri gidermek ve sizi tertemiz yapmak diler **(Ahzab 33)**

Allah’ın evlerinizde okunup duran ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz ki Allah herşeyin içyüzünü bilendir ve herşeyden hakkıyla haberdardır **(Ahzab 34)**

Şüphesiz ki, müslüman erkeklerle, müslüman kadınlar, mümin erkeklerle, mümin kadınlar, itaatkar erkeklerle itaatkar kadınlar, doğru erkeklerle doğru kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, mütevazi erkeklerle mütevazi olan kadınlar, sadaka veren erkeklerle, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle, oruç tutan kadınlar, namuslarını koruyan erkeklerle kadınlar, Allah’ı çok zikreden erkeklerle kadınlar (yok mu), işte bunlar için Allah bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır **(Ahzab 35)**

Allah ve peygamberi bir işe hükmettiği zaman, gerek mümin erkek, gerek mümin bir kadın için, ona aykırı olacak işlerinde, onlar için muhayyerlik (seçme hakkı) yoktur. Kim Allah’a ve Resulüne isyan ederse, muhakkak ki, o apaçık bir sapıklıkla yolunu sapıtmıştır **(Ahzab 36)**

(Habibim) hatırla o zamanı ki, Allah’ın kendisine nimet verdiği, senin de kendisine lütuftu bulunduğun o kimseye, “Eşini uhdende (nikâhında) tut. Allah’dan kork” diyordun ve Allah’ın açığa çıkaracak olduğu şeyi içinde gizliyor, insanların (dedikodusundan) korkuyordun. Hâlbuki Allah kendisinden korkmana daha çok layıktır. Şimdi mademki Zeyd o kadından ilişkisini kesti. Biz onu sana zevce yaptık. Ta

ki evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri zevcelerini de almakta müminlere bir sıkıntı olmasın. Allah'ın emri yerine getirilir (**Ahzab 37**)

Peygambere, Allah'ın farz kıldığı herhangi bir şeyi (yapmada) hiçbir vebal olmaz. Daha evvel geçmiş olanlarda da Allah'ın âdeti budur. Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir (**Ahzab 38**)

O peygamberler, Allah'ın risaletlerini tebliğ eden, O'ndan korkan ve O Allah'dan başka hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter (**Ahzab 39**)

Muhammed, erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah herşeyi hakkıyla bilendir (**Ahzab 40**)

Ey iman edenler, Allah'ı çok zikredin (**Ahzab 41**)

Onu sabah akşam tesbih ve tenzih edin (**Ahzab 42**)

O, sizi, karanlıklardan ışığa çıkarmak için, üzerinize, melekleriyle beraber rahmetini gönderen ve dökendir. O, size karşı pek merhametlidir (**Ahzab 43**)

Kendisine kavuşacakları gün onlara yapacağı, iyi dilek selamdır. (Allah) onlar için çok şerefli mükâfat ta hazırlamıştır (**Ahzab 44**)

Ey peygamber, biz seni, hakikaten bir şahit, bir müjdeci, bir uyarıcı ve Allah'a O'nun emri ile çağıran bir tebliğci ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik (**Ahzab 45-46**)

Allah'tan kendilerine cidden büyük bir fazl ve kerem olduğunu müminlere müjdele (**Ahzab 47**)

Kâfirlere de, münafıklara da itaat etme; Onların ezalarına (şimdilik) aldırış etme. Allah'a güvenip dayan. Koruyucu olarak Allah yeter (**Ahzab 48**)

Ey iman edenler, mümin kadınları nikâhlayıp da, sonra kendilerine dokunmadan onları boşadığınız zaman, sizin için, onlar hakkında sayacağınız bir iddet yoktur O halde, onları faydalandırıp kendilerini güzel bir şekilde salıverin (**Ahzab 49**)

Ey peygamber, mehirlerini verdiği zevceleri ve Allah'ın sana ganimet olarak nasip ettiklerinden elinin altındaki kadınları, seninle beraber hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını, teyzenin kızlarını, bir de, eğer mümin bir kadın kendisini peygambere bağışlayıp da, eğer peygamber de nikâhla almak isterse, onu -diğer müminlere değil, yalnızca sana has olmak üzere- senin için helal kıldık. Öbür müminlerin zevceleri ve ellerinin altındaki cariyeleri hakkında

uhdelerine neyi farz kılmış olduğumuzu bildirdik. Senin için hiçbir darlık olmaması içindir (bu). Allah gafûrdur, rahimdir **(Ahzab 50)**

Onlardan kimi dilersen, (sıralarından) geri bırakırsın. Kimi de dilersen, yanına alabilirsin. (Sırasından) geri bıraktıklarından kimi istersen, yanına almakta da sana güçlük yoktur. Gözleri aydın olup tasalanmamalarına ve kendilerine verdiğiyle, hepsinin hoşnut olmalarına en elverişli olan budur. Allah kalplerinizde olanı bilir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir ve cezada acele etmeyendir **(Ahzab 51)**

Bundan sonra kadınları (alman) ve bunları herhangi zevcelerle değiştirmen, güzellikleri hoşuna gitse de, sana helal olmaz, elinin altındaki cariyeler müstesna. Allah herşeyi hakkıyla görüp gözetendir **(Ahzab 52)**

Ey iman edenler, (bundan sonra) peygamberin evlerine, -yemeğe davet olunmaksızın, vaktini de gözetmeksizin- girmeyin. Fakat davet olunduğunuz zaman girin. Yemeği yediğiniz zaman, dağılın. Söz dinlemek veya sohbet etmek için de, izinsiz girmeyin. Çünkü bu, peygambere eziyet vermekte, o, sizden utanmaktadır. Allah ise, hakkı açıklamaktan çekinmez. Bir de onun zevcelerinden lüzumlu bir şey istediğiniz zaman, perde ardından isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz, hem onların kalpleri için daha nezih bir davranış olur. Sizin, Allah'ın peygamberine eza vermeniz doğru olmadığı gibi, kendinden sonra zevcelerini nikâhla almanız da, ebedi caiz değildir. Bu, Allah nezdinde çok büyük bir günahıdır **(Ahzab 53)**

Eğer bir şeyi açıklar veya onu gizlerseniz, şüphe yok ki Allah, herşeyi hakkıyla bilicidir **(Ahzab 54)**

Onlar için, ne babaları, ne oğulları, ne biraderleri, ne biraderlerinin oğulları, ne kızkardeşlerinin oğulları, ne kendi kadınları, ne de ellerinin altında olan (cariyeler) hakkında hiçbir vebal yoktur. Allah'tan korkun, çünkü Allah herşeyin üstünde hakiki bir şahittir **(Ahzab 55)**

Şüphesiz ki Allah ve melekleri, o peygambere çok salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin, tam bir teslimiyetle de selam verin **(Ahzab 56)**

Gerçekten, Allah ve Resulüne eza edenler (yok mu?), Allah onları dünyada da ahirette de rahmetinden kovmuş, onlara horlayıcı bir azap da hazırlamıştır **(Ahzab 57)**

Erkek müminlerle kadın müminlere, işlemedikleri (bir günah) yüzünden eza edenler de, muhakkak ki bir yalan ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir **(Ahzab 58)**

Ey peygamber! hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına, dış elbiselerini üstlerine giymelerini söyle. Bu, onların tanınıp, eza edilmemelerini daha fazla temin eder. Allah gafûrdur, rahimdir **(Ahzab 59)**

Eğer münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve şehirde fena haber yayanlar, bu hallerinden vazgeçmezlerse, mutlaka ve mutlaka seni onlara musallat ederiz. Böylece sonra orada seninle ancak pek az komşu olabilirler **(Ahzab 60)**

Hepsi de Allah'ın rahmetinden kovulmuş olarak (giderler). Nerede bulunurlarsa, yakalanır ve öldürülür de, öldürülürler **(Ahzab 61)**

Daha evvel geçmiş ümmetler hakkında, Allah'ın sünneti budur. Allah'ın sünnetini değiştirmeye asli imkân bulamazsın **(Ahzab 62)**

İnsanlar sana, kıyametin ne zaman kopacağını sorarlar. De ki: “Onun bilgisi, ancak Allah'ın elindedir” Ne biliyorsun, belki de o kıyamet yakın bir zamanda olacaktır **(Ahzab 63)**

Şüphesiz ki Allah, kâfirleri rahmetinden uzaklaştırmış ve onlara çılgın bir ateş hazırlamıştır. Onlar, ne bir dost, ne bir yardımcı bulamayacaklardır **(Ahzab 64-65)**

O gün yüzleri ateşe evrilip-çevrilirken, “Eyvah bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik!” diyeceklerdir. (Onlara tabi olanlar da) o gün, “Ey Rabbimiz, doğrusu biz başkanlarımıza ve büyüklerimize uyduk. Onlar da bizi yoldan saptırdılar” diyeceklerdir. (Yine) “Ey Rabbimiz, onlara azabı iki kat ver. Onları büyük bir lanetle rahmetinden kov” (diyecekler) **(Ahzab 66-67-68)**

Ey iman edenler, siz de Musa'yı incitenler gibi olmayın. Allah onu, dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah indinde de yüzü olan (itibarlı) bir zattı **(Ahzab 69)**

Ey iman edenler, Allah'tan korkun, sözü doğru söyleyin ki Allah işlerinizi iyiye götürsün ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, muhakkak ki, o, en büyük kurtuluşla kurtulmuştur **(Ahzab 70-71)**

Biz, emaneti göklere, yere ve dağlara arz (ve teklif) ettik. Ama onlar bunu yüklenmekten çekindiler ve bundan endişeye düştüler: İnsana gelince, o bunu yükledi. Gerçekten o, çok zulümkar ve çok cahildir **(Ahzab 72)**

Bunun akıbeti şudur: Allah, erkek münafıklarla kadın münafıkları; erkek müşriklerle kadın müşrikleri azaba uğratacak, erkek müminlerle, kadın müminlerin de tevbelerini kabul edecektir. Allah, çok bağışlayıcı ve çok, merhamet edicidir **(Ahzab73)**

SEBE SURESİ

Bu sure, Mekki'dir. İçinde yer alan **6** ayetin Medeni olduğu söylenmiş olup, **54** veya **55** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Göklerde ne var, yerde ne varsa, kendisinin olan Allah'a hamdolsun. Ahirette de hamd O'nundur. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir. Herşeyden de, hakkıyla haberdardır (**Sebe 1**)

Yere ne giriyor, oradan ne çıkıyor; gökten ne iniyor, oraya ne yükselip çıkıyorsa O bilir. O, çok merhametli, çok affedicidir (**Sebe 2**)

İnkâr edenler, "O saat bize gelmeyecek" dediler. De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbinin hakkı için o, size mutlaka gelecektir. Ne göklerde, ne yerde, bir zerre miktarı O'ndan kaçamaz. Bundan daha küçük ve daha büyük hiçbir şey müstesna olmamak üzere, hepsi muhakkak ki, apaçık bir kitaptadır. (Bu), Allah'a iman edip de güzel güzel amel ve hareketlerde bulunanları mükâfatlandırmak içindir. Bunlar yok mu, mağfiret de, şerefli rızık da onlarındır (**Sebe 3-4**)

Birbirleriyle yarış edercesine, ayetlerimize karşı koşuşturanlara gelince, onlar için de pek çetin ve kötü bir azap vardır (**Sebe 5**)

Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve onun her övgüye layık, mutlak galib (Allah)'ın yoluna ilettiğini bilirler (**Sebe 6**)

O kâfirler dediler ki: "Size, didik didik parçalanıp dağıldığınız vakit, yeniden yaratılacağınızı kesin haber vermekte olan bir adam gösterelim mi? (**Sebe 7**)

O, Allah'a karşı yalan yere iftira mı etti? Yoksa onda bir delilik mi var? Hayır, hayır. Ahirete inanmamakta olanlar orada azapta ve haktan uzak bir sapıklık içindedirler (**Sebe 8**)

Gökten ve yerden, önlerinde ne var; arkalarında ne var görmediler mi? Eğer Biz dilersek, onları yere geçiririz yahut gökten üstlerine parçalar düşürürüz. Şüphe yok ki, bunda Rabbine dönen her kul için elbet bir ayet vardır (**Sebe 9**)

Celalim hakkı için biz Davud’a, bizden bir fazl verdik. “Ey dağlar onunla birlikte tesbih edin” (dedik). Kuşlara da böyle (dedik). Onun için demiri de yumuşattık (**Sebe 10**)

“Uzun zırhlar yap. Dokumada intizamı (ölçüyü) gözet” diye (buyurduk). Salih amellerde bulunun. Çünkü ben, yaptıklarınızı hakkıyla görenim (**Sebe 11**)

Süleyman’a da rüzgârı müsahhar kıldık. Onun sabahı bir aylık yol, akşamı bir aylık yoldu. Erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Önünde, Rabbisinin izniyle, iş gören bazı cinler de vardı. İçlerinden kim, bizim emrimizden ayrılıp saparsa ona çılgin azaptan taddırırız (**Sebe 12**)

O kalelerden, heykellerden, büyük havuzlar gibi çanaklardan, sabit sabit kazanlardan ne dilerse, ona yaparlardı. Ey Davud hanedanı, siz Allah’a şükretmek için çalışın. Kullarımdan hakkıyla şükreden azdır (**Sebe 13**)

Sonra biz ona, ölüm hükmünü infaz edince, (dayandığı) esasını yemekte olan ağaç kurdundan başka hiçbir şey bunun ölümünü onlara göstermedi. Bu suretle yere kapanıp yıkıldığı zaman besbelli oldu ki, eğer cinler gaybı bilmiş olsalardı, öyle horlayıcı bir azap içinde kalıp durmazlardı (**Sebe 14**)

Celalim hakkı için, Sebe (kavminin) sakin olduğu yerde, bir ibret vardı. Sağdan soldan iki(şer) bahçe... (Onlara), “Rabbinizin rızkından yiyin, O’na şükredin. Çok güzel bir belde ve Rab, çok bağışlayıcı (**Sebe 15**)

Fakat onlar yüz çevirdiler. Biz de onlara, Arîm selini gönderdik. (O) ikişer cennetlerinin yerinde de ekşi yemişli, acı ılgınlı ve az bir şey de, Arabistan kirazından (olmak üzere, harap) ikişer bostan peyda ettik. . İşte biz onları, böyle nankörlük ettikleri için cezalandırdık. Biz, nankör olanlardan başkasını cezalandırmayız (**Sebe 16-17**)

Onların yurdu ile feyz ve bereket verdiğimiz memleketler arasında sırt sırta nice kasabalar yapmıştık. Oralarda seyr-ü sefer etmelerini takdir etmiş, kendilerine, “Geceler ve gündüzlerce, oralarda korkusuz gezin, dolaşın” demiştik. Onlar ise, buna karşı “Ey Rabbimiz, seferlerimizin arasını uzaklaştır” demişler, kendilerine yazık etmişlerdi. İşte biz de onları anlatılan masallar haline getirdik. Onları darmadağın ettik. Şüphesiz ki bunda çok sabır ve çok şükreden herkes için elbette ibretler vardır (**Sebe 18-19**)

İblis onlar aleyhindeki zannını gerçekleştirdi de, iman edenlerden ibaret zümre hariç olmak üzere, (tamamen) ona uydular (**Sebe 20**)

Hâlbuki onun bunlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktu. Sırf biz, ahirete iman eden kimse ile ondan şüphe eden kişiyi ayırt etmek için, (buna meydan verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gerçek bir koruyucudur **(Sebe 21)**

De ki: “Allah’dan başka, (O’nun ortağı olduğunu) iddia ettiklerinize istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne göklerde, ne yerde, bir zerre miktarına bile güçleri yetmez. Onların, buralarda hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O’nun da bunlardan bir yardımcısı yoktur. O’nun katında, kendisine izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda vermez. Nihayet kalplerinden korku giderildiği zaman. “Rabbimiz ne buyurdu?” derler, “Hakkı” cevabını verirler. O, çok yüce ve çok büyüktür **(Sebe 22-23)**

De ki: “Göklerden ve yerden sizi rızıklandıran kim? De ki: “Allah’tır. Herhalde ya biz, ya siz, mutlak bir hidayet üzerindeyiz yahut apaçık bir dalalette **(Sebe 24)**

De ki: “Bizim işlediğimiz günahın siz mesul olmazsınız. Sizin yapmakta olduklarınızdan da biz mesul olmayız **(Sebe 25)**

De ki: “Rabbimiz kıyamet günü hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, fettah ve alimdir **(Sebe 26)**

De ki: “O’na ibadette ortak koştüğünüz şeyleri bana gösterin. Hayır, hayır, böyle bir şey yoktur. Bilakis O, azîz ve hâkim olan tek hak mâbuddur **(Sebe 27)**

(Habibim) seni, bir müjdeci bir uyarıcı ve bütün insanların peygamberi olmaktan başka bir sıfatla göndermedik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler **(Sebe 28)**

Onlar, “Eğer doğru söyleyenlerseniz, (söyleyin bakalım), bu vaad ne zaman?” derler. De ki; “Size vaadolunan öyle bir gündür ki, siz ondan ne bir saat geri bırakılırsınız, ne de onu geçebilirsiniz **(Sebe 29-30)**

O kâfirler, “Biz ne bir Kur’ana, ne de ondan öncekilere inanırız” dediler. O zalimler, Rablerinin divanında dururlarken sözü (suçu) birbirine atıp çevirirlerken, içlerinden zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara: “Siz, olmasaydınız muhakkak ki, biz müminlerden olacaktık” derlerken, sen onları bir görsen **(Sebe 31)**

Büyüklük taslayanlar, zayıf sayılanlara, “Size hidayet geldikten sonra, biz mi? sizi ondan çevirdik? Hayır, siz kendiniz suçlu idiniz” derler **(Sebe 32)**

Zayıflar da, o büyüklük taslayanlara, “Hayır derler, gece gündüz işiniz hilekârlıktır. Çünkü siz bize Allah’ı inkâr etmemizi, O’na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz. Bunlar, azabı görünce, içten içe pişmanlık duyarlar. Biz de o küfredenlerin

boyunlarına, (ateşten) bukağılar takarız. Yapmakta olduklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı ya! **(Sebe 33)**

Biz, hiçbir memlekete, gelecek tehlikeleri haber verici bir peygamber göndermedik ki, oranın zenginleri, “Biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz” dememiş olsunlar. Bir de dediler ki: “Biz malca da, evlatça da daha çoğuz. Biz, azaba uğrayacaklardan değiliz **(Sebe 34-35)**

De ki: “Şüphesiz Rabbin, kimi dilerse, onun rızkını genişletir. Kimi de dilerse, onunkini daraltır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler **(Sebe 36)**

Sizi, bizim huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne evlatlarınızdır. Ancak iman edip de, iyi amellerde bulunanlar müstesna. Çünkü onlar, yaptıklarına mukabil, kat kat mükâfat alacak olanlardır. Ve onlar, emin ve mutmain olarak, en yüksek makamlardadırlar **(Sebe 37)**

Birbirleriyle yarışarcasına, ayetlerimiz (aleyhinde) koşanlar (yok mu)? Onlar da azabın içerisine ihzaren getirilenlerdir **(Sebe 38)**

De ki: Hakikaten Rabbim, kullarından kimin rızkını dilerse genişletir, kimininkini de dilerse, kısar. Ne harcarsanız. O, bunun ardından (daha iyisini) lütfeder. O, rızıklandıranların en hayırlısıdır **(Sebe 39)**

Gün gelecek, (Allah) onların hepsini mahşerde toplayacak, sonra meleklerle: “Bunlar mı, size tapıyorlardı” diyecek. (Melekler de), “Seni, şerikten tenzih ederiz, bizim dostumuz onlar değil sensin. Daha doğrusu onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu, onlara iman ediyorlardı” diyecekler **(Sebe 40-41)**

İşte bu gün birbirinize ne bir fayda, ne de bir zarar yapmaya gücünüz yetmez, O zalimlere biz, “Yalanlaya geldiğiniz ateşin azabını tadın” diyeceğiz **(Sebe 42)**

Onlara karşı açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman dediler ki: “Bu, atalarınızın tapmakta oldukları (putlardan) sizi, hep vazgeçirmek isteyen bir adamdan başka bir şey değildir” Yine dediler” ki: “Bu Kur’an, düzülüp uydurulmuş bir şeyden başka bir şey değildir. Gerçeği inkâr eden, bu kimseler, hakikat kendilerine gelince de, “Bu, apaşık bir sihirden başka bir şey değildir” dediler **(Sebe 43)**

Hâlbuki biz onlara ders alacakları kitaplar vermediğimiz gibi, onlara, senden evvel, azap ile korkutan bir peygamber de göndermedik. Bunlardan öncekiler de peygamberlerini tekzib ettiler. Hâlbuki bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine ulaşamamışlardır. (Böyle iken, öbürleri) peygamberlerimizi yalanlamışlardı. (Bak) beni inkâr edenin akıbeti nice oldu **(Sebe 44-45)**

De ki: “Ben size sırf Allah için, ikişer ikişer ve teker teker karşımda durmanız ve sonra, arkadaşınız (olan bende) hiçbir delilik olmadığını iyice düşünüp anlamanızı öğütlerim. O, çetin azaptan evvel, sizi ikaz eden, bir peygamberden başka bir kimse değildir **(Sebe 46)**

De ki: “Benim sizden istediğim bir ücret varsa, o sizin olsun. Benim mükâfatımı verme, ancak Allah’a aittir. O, herşeye hakkıyla şahittir” De ki: “Benim Rabbim, şüphesiz hakkı yerine kor. O, gaybları en iyi bilendir **(Sebe 47-48)**

De ki: “Hak geldi. Batıl kayboldu gitti ve geriye de dönemez **(Sebe 49)**

De ki: “Eğer ben, sapmış isem, bu sapmamın günahı nefsim aittir. Doğru yolu bulmuşsam, bu da Rabbimin bana vahyetmekte olduğu Kur’an ve hikmet sayesinde. Şüphesiz O, işitendir, yakındır **(Sebe 50)**

Onlar, can-baş kaygısına düştükleri vakit bir görsen. Artık (o zaman) kaçacak yerleri de yok. Yakın bir yerde yakalanmışlar **(Sebe 51)**

Ona iman ettik” dediler. Fakat onlar için uzak bir yerden (tevbeye) el sunmak olamaz. Hâlbuki onlar daha önce bunu inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı **(Sebe 52-53)**

(Artık) kendileriyle, arzu edegeldikleri şeylerin arasına bir set çekilmiştir. Bundan evvel benzerlerine de yapıldığı gibi. Çünkü hepsi de, endişe veren bir şüphe içinde idiler **(Sebe 54)**

FATIR SURESİ

54 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Gökleri, yeri yaratan; melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah’a hamdolsun. O, yaratışta ne dilerse, (onu) artırır. Şüphe yok ki Allah, her şeye hakkıyla kadirdir **(Fatır 1)**

Allah’ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutacak, (hapsedecek) hiçbir kuvvet yoktur. Tutacağı şeyi de, O’ndan sonra salıverecek yoktur. O, mutlak galib, hüküm ve hikmet sahibidir **(Fatır 2)**

Ey insanlar, Allah'ın, üzerinizdeki bunca nimetini (kalbinizle) hatırlayın, dilinizle anın. Sizi, gökten ve yerden rızıklandıracak Allah'tan başka bir yaratan var mı? O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde, nasıl olup da tevhitten küfre döndürülüyorsunuz? (**Fatır 3**)

Eğer seni tekzib ediyorlarsa, senden önceki peygamberler de tekzib edilmiştir (**Fatır 4**)

Ey insanlar, muhakkak ki Allah'ın vaadi bir gerçektir. O halde sakın sizi dünya hayatı aldatmasın. Çok aldatıcı (şeytan) da sakın sizi Allah'ın (hilmi sebebiyle) aldatmasın (**Fatır 5**)

Şeytan, sizin bir düşmanınızdır. Onun için siz de onu düşman edinin. O, (kendisine tabi olan) güruhunu ancak alevli cehennemin ashabından olmaya davet eder. O küfredenler (yok mu?), onlar için çetin bir azap vardır. İman edip de güzel güzel amel ve hareketlerde bulunanlara gelince, mağfiret ve büyük mükâfat da onlarındır (**Fatır 6-7**)

Ya kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu hoş gören adam hiç iyi kimse gibi olur mu? Şüphe yok ki Allah kimi dilerse şaşırtır, kimi de dilerse doğru yola sevkeder. O halde, nefsin onlara karşı hasretlerle (tükenip) gitmesin. Çünkü Allah, onların neler yapmakta olduklarını çok iyi bilendir. Rüzgârları salıverip de bulutu harekete geçirmekte olan Allah'tır. Derken biz onu ölü bir toprağa sürüp onunla yeri, ölümünün ardından canlandırmışızdır. İşte dirilme de böyledir (**Fatır 8-9**)

Kim ululanmak hevesine düşerse, bilin ki, bütün ululuk Allah'ındır. Güzel kelimeler O'na yükselir. O (güzel kelimeleri) de, salih amel yükseltir. Kötülükleri tuzak yapanlara gelince, onlar için çetin bir azap vardır. Onların (tuzakların kendisi) mahvolur (**Fatır 10**)

Allah sizi bir topraktan, sonra bir meniden yarattı. Sonra da sizi çift çift yaptı. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir dişi gebe olamaz ve doğuramaz. Uzun ömürlü olana çok ömür verilmesi ile (kısa ömürlü olanın) ömrünün kısaltılması hariç olmamak üzere, herşey bir kitapta yazılıdır. Şüphe yok ki bunlar Allah'a kolaydır (**Fatır 11**)

İki denizin suyu bir olmaz. Şu çok tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi boğazdan kolay geçer. Öbürü ise çok tuzlu ve acıdır, boğazı yakar kavurur. Bununla beraber siz, her birinden taptaze et yersiniz. (Onlardan), takınacağınız bir zinet çıkarırsınız. Allah'ın fazlından ve kereminden nasibinizi aramanız ve O'na şükretmeniz için, herbirinde gemilerin suları yara yara gittiklerini görürsünüz (**Fatır 12**)

O, geceyi gündüzün içine sokar; gündüzü gecenin içine sokar, güneşi ve ayı da musahhar (emre amade) kılmıştır, herbiri belli bir müddet için akıp gidiyorlar. İşte bunları yapan Allah'tır, sizin Rabbinizdir. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp taptıklarınız ise, bir hurma çekirdeğinin zarına bile sahip olamazlar (**Fatır13**)

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler. İşitseler bile, size icabet edemezler. Kıyamet gününde de onlar, sizin (kendilerine) şirk koşmanızı tanımayacaklardır. Herşeyden hakkıyla haberdar olan Allah gibi, (hakikati) sana hiçbir şey haber veremez (**Fatır 14**)

Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise, herşeyden müstağni ve her hamde layıktır (**Fatır 15**)

Eğer dilerse sizi giderir, (yerinize) yepyeni bir halk getirir. Bu, Allah'a güç de değildir (**Fatır 16-17**)

Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Eğer yükü ağır bir kişi, diğer birini onu taşımaya çağırırsa, bu, akrabası da olsa, kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen ancak, gaybde olan Rabbinden korkmakta olanları, namazı dosdoğru kılanları sakındıracaksın. Kim temizlenirse, sırf kendi faydasına temizlenmiş olur. Nihayet varış, Allah'adır (**Fatır 18**)

Körle gören, karanlıklarla nur, gölge ile sıcak bir olmaz. (Hülâsa) dirilerle ölümler bir olmaz (**Fatır 19-20-21-22**)

Şüphesiz ki, Allah, kimi dilerse ona duyurur. Sen, kabirlerde olanlara da işittirecek değilsin ya! Sen gelecek tehlikeleri haber verenden başka bir kimse değilsin. Şüphesiz ki, biz seni, müjdeci ve uyarıcı olarak hidayetle yolladık. Hiçbir ümmet müstesna olmamak üzere, mutlaka her ümmette bir uyarıcı, bir elçi bulunmuştur (**Fatır 23-24**)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, kendilerinden öncekiler de yalanlamışlardı. Hâlbuki, onların peygamberi kendilerine açık açık mucizeler, sahifeler ve nur saçan kitaplar da getirmişlerdi (**Fatır 25**)

Sonra o inkâr edenleri tutup yakaladım. (Bak ki) Benim inkârım nasıl imiş (**Fatır 26**)

Allah'ın gökten bir su indirdiğini ve işte onunla, çeşit çeşit meyveler çıkardığımızı görmedin mi? Dağlardan da, beyaz beyaz, kırmızı kırmızı, renkleri çeşitli ve kuzguni siyah yollar (yaptık) (**Fatır 27**)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan, yine böyle renkleri çeşit çeşit olanlar vardır. Allah'tan, ancak âlim kulları korkar. Şüphesiz Allah azîz ve gafûrdur (**Fatır 28**)

Gerçekten, Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar, kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden gizli ve aşikâr infak edenler, katiyen kesada uğramayacak bir ticaret umabilirler Çünkü Allah onların mükâfatını eksiksiz öder. Onlara fazlu kereminden fazlasını da verir. Şüphesi O, gafûr ve şekûrdur (**Fatır 29-30**)

Sana, kendisinden öncekileri doğrulayan bir kitap olarak vahyettiğimiz şey, hakkın ta kendisidir. Şüphesiz Allah, kullarını hakkıyla bilir ve hakkıyla görür (**Fatır 31**)

Hem sonra biz, o kitabı, kullarımızdan seçtiklerimize miras bıraktık. Onlardan kimi, nefesine zulmedendir, kimi muktesid (ortadadır), kimi de, Allah'ın izniyle hayırlarda önde gidenlerdir. İşte bu, büyük lütuftur (**Fatır 32**)

(Mükâfatları da) Adn cennetleridir. Oraya girerler. Orada altın bileziklerden (nice zinetlerle) ve inci ile süslenirler. Orada elbiseleri de ipektir (**Fatır 33**)

Bizden tasayı gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz, çok gafûr ve rahimdir" dediler ki: "O, fazl-u inayetinden bizi, ebedi kalınacak bir yurda kondurdu. Burada bize hiçbir yorgunluk değmeyecek, burada bize, hiçbir usanç dokunmayacak (**Fatır 34-35**)

İnkâr edenlere gelince, cehennem ateşi de onlarındır. Öldürülmezler ki, ölsünler. (Cehennemin) azabından bir kısmı onlardan kaldırılıp hafifletilmez de. İşte biz, küfürde ileri giden herkesi böyle cezalandırırız (**Fatır 36**)

Onlar orada, şöyle bağıışırlar: "Ey Rabbimiz, bizi çıkar. Yapmış olduğumuzdan bambaşka iyi amel ve hareketlerde bulunacağız" Size, aklını başına alacak kimsenin düşünebileceği, öğüt kabul edebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Size, azap ile korkutan da gelmişti. Şimdi tadın o azabı, artık zalimler için hiçbir yardımcı yoktur (**Fatır 37**)

Şüphesiz ki Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Muhakkak ki O, göğüslerin özünde ne varsa, onu da hakkıyla bilicidir (**Fatır 38**)

O, sizi yeryüzünde halifeler yapandır. Artık kim kâfir olursa, kâfirliği kendi zararınadır. Kâfirlerin küfrü kendilerine Rableri katında şiddetli buğzdan başka bir şeyi artırmaz. Kâfirlerin küfrü hüsrân ve zararlarından başka bir şeyi artırmaz (**Fatır 39**)

De ki: “Allah’dan başka, taptığınız ortaklarınıza baksanıza! Yarattıkları bir şey varsa, bana gösterin bakalım. Yoksa onların, göklere bir ortaklıkları mı var? Yahut onlara bir kitap verdik de, kendileri bundan (aldıkları) açık bir hüccet üzere midirler? Hayır hayır, o zalimler birbirini aldatmaktan başka bir vaadde bulunmuyorlar (**Fatır 40**)

Şüphesiz Allah gökleri ve yeri, yıkılıp gitmekten korumak için tutar. Eğer onlar yıkılırlarsa, yemin olsun ki, artık kimse bunları tutamaz. Şüphesiz O, (ceza vermede) aceleci değildir ve çok affedicidir (**Fatır 41**)

Onlar, kendilerine azap ile uyarın elçi gelirse, mutlaka ümmetlerden herhangi birinden daha fazla hidayete ereceklerini, olanca yeminleriyle Allah’a söz vermişlerdir. Fakat onlara bir nezir gelince, bu, onları daha da fazla uzaklaştırdı. Çünkü onlar, yeryüzünde büyüklenmek, fena ve hileli tuzaklar kurmak istiyorlar. Hâlbuki kötü tuzak, sahibinden başkasını sarıp kuşatmaz. Onlar, evvelki ümmetler hakkında cari olan (Allah’ın) sünnetinden başka bir şey mi bekliyorlar? Hayır, hayır, sen Allah’ın sünnetinde (âdetinde) asla bir değişme bulamazsın; sen Allah’ın sünnetinde asla bir döneklik de bulamazsın (**Fatır 42-43**)

Onlar, kendilerinden öncekilerin akıbetinin nice olduğunu görmek için yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı? Hâlbuki kuvvetçe bunlardan daha şiddetli idiler. Ne göklerde ne de yerde, hiçbir şey, Allah’ı aciz bırakamaz. Şüphesiz ki o, hakkıyla bilendir, hakkıyla kadirdir (**Fatır 44**)

Eğer Allah insanları kazandıkları günahlar yüzünden hemen hesaba çekecek olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat O, bunları belli bir müddete kadar erteler. Nihayet vakitleri gelince, şüphesiz Allah kullarını hakkıyla görür (**Fatır 45**)

YASİN SURESİ

83 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Yâ, Sîn. Kur’an-ı Hakime yemin olsun ki (**Yasin 1-2**)

Sen hiç şüphesiz, gönderilen (peygamber)lerdensin, dosdoğru bir yol üzeresin (**Yasin 3-4**)

(Bu Kur’an), azîz ve rahim Allah’ın indirdiği bir kitaptır. (Bunun sebebi de), yakın ataları azap ile korkutulmamış, bu yüzden gaflet içinde kalmış bir toplumu korkutma, ikaz etmendir (**Yasin 5-6**)

Andolsun ki, bunların çoğunun üzerine, o söz hak olmuştur. Artık bunlar, iman etmezler **(Yasin 7)**

Biz onların boyunlarına öyle bir bukağılar geçirdik ki, bunlar, çenelerine kadar dayandı. Şimdi onlar, kafaları ve burunları yukarı kaldırılmış haldedirler **(Yasin 8)**

Biz, hem önlerinden bir set, hem arkalarından bir set çektik. Böylece onları salıverdik. Artık göremezler **(Yasin 9)**

Onları ha korkutmuşsun, ha korkutmamışsın, onlarca birdir iman etmezler **(Yasin 10)**

Sen ancak o zikre uyan ve Rahman’a gaibane büyük saygı gösteren kimseleri inzar edeceksin. İşte sen onu, hem mağfiretle, hem de çok şerefli bir mükâfatla müjdele **(Yasin 11)**

Hakikat, ölüleri Biz diriltiriz Biz. Önden gönderdikleri şeyleri ve (bıraktıkları) eserleri de biz yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta saymışızdır **(Yasin 12)**

Onlara, o şehir ahalisini örnek ver. Hani oraya elçiler gelmişlerdi. Biz o zaman kendilerine iki elçi göndermiştik de, onları yalanlamışlardı. Biz de bir üçüncü ile onları takviye etmiştik ve “Biz size gönderilmiş elçileriz” demişlerdi **(Yasin 13-14)**

Onlar: “Siz, bizim gibi insandan başka kimseler değilsiniz. Hem sonra Rahman, hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak yalan söylüyorsunuz” dediler **(Yasin 15)**

(Elçiler) dediler ki “Rabbiniz biliyor ki, biz gerçekten size gönderilmiş kimseleriz. Üzerimize düşen iş, apaçık bir tebliğden başkası değildir **(Yasin 16-17)**

Dediler ki: “Sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer vazgeçmezseniz, sizi mutlaka taşlarız. Şüphesiz bizden size muhakkak acıklı bir azap ta dokunur **(Yasin 18)**

Dediler ki: “Sizin uğursuzluğunuz, sizledir. Size öğüt verildi diye mi böyle söylüyorsunuz? Hayır, hayır, siz haddi aşan bir topluluksunuz **(Yasin 19)**

O şehrin en uzak kösesinden bir adam koşarak geldi ve dedi ki: “Ey kavmim, o gönderilmiş olanlara uyun **(Yasin 20)**

Uyun, sizden hiçbir ücret istemeyen o kimselere. Onlar hidayete ermiş zatlardır **(Yasin 21)**

Ben, beni yaratana neden kulluk etmeyecek mişim? Siz, (hepiniz) ancak O'na döndürölüp götürüleceksiniz (**Yasin 22**)

Ben, O'ndan başka tanrılar edinir miyim? Eğer o, Rahman, bana bir zarar vermeyi dilerse, onların şefaati, bana hiçbir surette fayda vermez. Onlar, beni asla kurtaramazlar (**Yasin 23**)

Şüphesiz ben, o takdirde mutlaka apaçık bir sapıklık içindeyimdir. Gerçek, ben Rabbinize iman ettim. İşte bunu benden duyun. (Ona) “gir cennete” denildi. (O da) “Ne olurdu, kavmim bilselerdi” dedi, Rabbimin beni bağışladığını ve beni, (cennetle) ikram olunanlardan kıldığını! (**Yasin 24-25-26-27**)

Ondan sonra kavminin üzerine gökten bir ordu (bile) indirmedik, indiriciler de değildik. Bir tek sayhadan başka bir şey değildi bu. Artık Hemen sönüverdiler (**Yasin 28-29**)

Ey kulların (gönlüne) çöken pişmanlık! Onlar, kendilerine ne zaman bir peygamber gelse, mutlaka onunla istihza ederlerdi (**Yasin 30**)

Kendilerinden evvel nice nesilleri imha ettiğimizi, bunların bir daha onlara dönmez olduklarını görmediler mi? Hepsi de muhakkak, toptan bizim karşımıza ihzaren getirilmişlerdir (getirileceklerdir) (**Yasin 31-32**)

Ölü toprak -ki biz onu canlandırdık. İçinden dane çıkardık da, ondan yiyip duruyorlar- onlar için bir ibrettir. Biz orada, hurmalıklardan, üzüm bağlarından nice bostanlar yaptık. İçlerinde nice pınarlar fışkırttık, mahsulden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Hâlâ şükretmeyecekler mi? (**Yasin 33-34-35**)

Yerin bitirmekte olduğu şeylerden, (insanların) kendi nefislerinden ve bilemeyecekleri nice şeylerden her türlü çifti yaratan (Allah'ın) şanı yücedir (**Yasin 36**)

Gece de, onlar için bir ayettir. Biz ondan gündüzü sıyrıp çıkarırız. Bir de bakarlar ki karanlığa girmişler (**Yasin 37**)

Güneş de kendi karargâhında akıp gitmektedir. Bu, azîz ve alim olan (Allah)'ın takdiridir (**Yasin 38**)

Ay da menziller takdir ettik. Nihayet o, eski hurma salkımının eğri çöpü gibi bir hale döner (**Yasin 39**)

Ne güneşin aya erişip çatması, ne de gecenin gündüzü geçmiş olması uygun olmaz. Hepsi de (ayrı ayrı) birer felekte yüzerler (**Yasin 40**)

Onlar için bir ayet de bizim onların zürriyetlerini, o dopdolu gemide tapmış olmamızdır (**Yasin 41**)

Onlar için, bunun gibi binecekleri nice şeyleri yarattık. Eğer dilersek, onları suda boğarız. Bu durumda, onlar için hiçbir yardımcı yoktur. Onlar kurtarılamazlar da. Ancak bizden bir rahmet ve bir zamana kadar yaşatma olması müstesna (**Yasin 42-43-44**)

Onlara, “Önünüz sıra gelecek olandan da, arkanız sıra gelecek olandan da sakının, ta ki böylece merhamet olunasınız” denildiğinde (yine yüz çevirdiler) (**Yasin 45**)

Onlara Rablerinin ayetlerinden herhangi bir ayet gelmeyedursun, ille ondan yüz çeviricidirler (**Yasin 46**)

Onlara; “Allah’ın sizi rızıklandırdığı şeylerden harcayın” denilince, o inkâr edenler, iman edenlere şöyle dediler; “Allah’ın, dileseydi doyuracağı kimseyi biz mi yedirecek mişiz? Siz apaçık bir sapıklıkta bulunanlardan başkaları değilsiniz (**Yasin 47**)

Siz, doğru söyleyenlerseniz, bu tehdit ne zamandır?” derler. Onlar, birbirleriyle itişip dururlarken, kendilerini yakalayacak bir tek sayhadan başkasını gözlemezler. (İşte o zaman) bunlar, bir vasiyette bile bulunamazlar. (Hatta) ailelerine dahi dönecek halde değillerdir (**Yasin 48-49-50**)

Sûr’a üfürülmüştür. Artık bakarsın ki onlar, kabirlerinden, Rablerine doğru koşup gidiyorlar (**Yasin 51**)

Demişlerdir ki; Eyvah bize! Uyuduğumuz yerden bizi kim kaldırdı? Bu, Rahman’ın (Allah’ın) vaadettiği şey. Gönderilen (o peygamberler) doğru söylemiş (**Yasin 52**)

(Bu), bir tek sayhadan başka bir şey değildir. Artık onlar toptan ve derhal, huzura getirilmişlerdir (**Yasin 53**)

İşte o gün, hiç kimseye hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Sizler, yaptığınız şeylerden başkasının karşılığını görmezsiniz (**Yasin 54**)

Şüphe yok ki bu gün cennetlikler, mesrur ve handan bir zevk ve eğlence içindedirler. Kendileri de zevceleri de, cennetin gölgelerindedir. Tahtlarının üstüne

kurulmuşlardır. Onlar için orada taze yemişler vardır. Yine onlar için arzu ettikleri herşey vardır (**Yasin 55-56-57**)

Rahim Rablerinden bir de sözlü selam vardır (**Yasin 58**)

Ey günahkârlar bugün siz ayrılın (**Yasin 59**)

Ey âdemoğulları şeytana tapmayın, çünkü o sizin için apaçık bir düşmanınızdır diye sizden ahid almadım mı? (**Yasin 60**)

Bana itaat edin. İşte dosdoğru yol, budur (**Yasin 61**)

Andolsun ki, (şeytan) sizden birçok halkı saptırmıştı. O vakit, niye aklınızı kullanmıyordunuz? (**Yasin 62**)

İşte bu, tehdit edilegeldiğiniz cehennemdir (**Yasin 63**)

Küfür ve inkârda israf edişinize mukabil, bu gün, girin oraya (**Yasin 64**)

O gün, ağızlarının üstüne mühür basarız. Ne irtikab ediyor idiyse, bize elleri söyler, ayakları da şahitlik eder (**Yasin 65**)

Eğer dileyseydik, onları gözlerinin üzerinden silme kör yapardık da, yolda koşuşup kalırlardı. Artık nasıl görecekerdi? Yine dileyseydik, onları oldukları yerde, suratlarını değiştirip bambaşka çirkin bir hale getirirdik de ne ileri gitmeye ne de geri dönüp gelmeye güçleri yetmezdi (**Yasin 66-67**)

Kime uzun ömür veriyorsak, onun yaratılışını baş aşağı ederiz. (Buna da) akılları ermiyor mu? (**Yasin 68**)

Biz ona şiir öğretmedik. Bu ona yakışmaz da. O, bir öğütten ve hükümleri açıklayan bir Kur'andan başkası değildir (**Yasin 69**)

(Bu), sağ olan kimseleri uyarmak ve kâfirlere o söz hak olsun içindir (**Yasin 70**)

Ellerimizin yaptıklarından, onlar için bunca davalar yarattığımızı ve bu sayede onlara sahip olduklarını görmediler mi? Biz o hayvanları onların emrine amade kıldık. İşte bunlardan binecekleri, işte bunlardan yiyecekleri... Bunlarda onlar için, nice faydalar ve nice içecek şeyler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı? (**Yasin 71-73**)

Onlar Allah'tan başka, yardım olunacaklar ümidiyle, başka tanrılar edindiler ki bunlar, onlara asla yardım edemezler. Bilakis kendileri onlar için hazırlanmış bir ordudur” (Yasin 74-75)

O halde onların sözleri seni üzmesin. Şüphe yok ki biz onların (içlerinde) gizledikleri şeyleri ve açıktan söyledikleri şeyleri biliyoruz (Yasin 76)

İnsan, kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmedi mi? Ki şimdi o, apaçık bir hasım kesilmiştir (Yasin 77)

O, kendi yaratılışını unutup, bize bir misal getirdi ve dedi ki: “bu çürümüş kemiklere kim can verecekmiş? (Yasin 78)

De ki: “Onları ilk defa yaratan diriltecek. O, her yaratmayı hakkıyla bilendir (Yasin 79)

O, yemyeşil ağaçtan sizin için bir ateş çıkarandır. İşte bakın ondan, yakıp tutuşturuyorsunuz (Yasin 80)

Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini yaratmaya kadir değil midir? Elbette O, (kadirdir). O, mükemmel yaratıcıdır, hakkıyla bilendir (Yasin 81)

Bir şeyi irade ettiği zaman, O’nun işi, ona ancak “ol demesinden ibarettir, O şey de hemen olur (Yasin 82)

Demek her şeyin mülkü ve tasarrufu, kendi elinde bulunan Allah’ın şanı ne kadar yücedir, münezzehtir! Siz ancak O’na döndürüleceksiniz (Yasin 83)

SAFFAT SURESİ

182 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Saflar bağlayıp duranlara sevk-ü idare ve men-u zecr edenlere, zikri okuyanlara yemin ederim ki, sizin tanrınız hakikaten birdir. O, göklerin ve yerin ve bunların arasında ne varsa hepsinin Rabbidir. Doğuların da Rabbidir O (Saffat 1-2-3-4-5)

Hakikaten biz, en yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsledik ve onu her isyankâr şeytandan koruduk. Artık onları Mele-i A’lâya kulak verip, orayı dinleyemezler. Her taraftan kovularak atılırlar. Onlar için peş peşe gelen bir azap vardır. Ancak bir çalıp

çarpan olması müstesna. Fakat onu da delip geçen bir şihab takip eder (**Saffat 6-7-8-9-10**)

Sor bakalım onlara: “Yaradılışça, kendileri mi daha muazzam, yoksa bizim yarattıklarımız mı? Şüphesiz biz onları, bir cıvık çamurdan yarattık (**Saffat 11**)

Daha doğrusu sen taaccüp ettin onlar da, eğlenirler (**Saffat 12**)

Kendilerine vaz edilince düşünüp de öğüt kabul etmezler. Bir mucize gördükleri vakit, onu eğlenceye alırlar. (Nitekim), “Bu dediler, apaçık bir sihirden başkası değildir. Biz ölüp de bir toprak ve bir yığın kemik olduğumuz vakit mi, sahiden biz mi diriltilmiş olacağız? Evvelki atalarımızda mı?” Sen de ki: “Evet. Hem de sizler, hor ve hakir olarak (**Saffat 13-14-15-16-17-18**)

Bütün olay, bir tek sayhadan ibarettir. Bir de bakarsın ki (kabirlerinden kalkmış) bakınıyorlar! “Eyvah bize derler, bu, ceza ve hesap günüdür” (Evet), bu sizin yalanlamakta olduğunuz ayırt etme günüdür (**Saffat 19-21**)

O zulmedenleri, onlara eş olanları ve Allah’tan başka tapmakta ısrar ettikleri şeyleri bir araya toplayın da cehennem yoluna koyun (**Saffat 22-23**)

Onları hapsedin (durdurun) Çünkü onlar mesuldürler. Size ne oldu da birbirinize yardım etmiyorsunuz. Hayır, hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır. Onlar birbirine yönelip, birbirlerini mesul tutmaya kalkışmışlardır (**Saffat 24-25-26-27**)

Derler ki: “Gerçekten siz, bize sağdan (suret-i haktan) gelirdiniz” (Tapılanlar da derler ki: “Hayır, siz (zaten) iman eden kimseler değildiniz ve bizim size karşı bir hâkimiyetimiz yoktu. Aksine siz (zaten) azgınlar güruhu idiniz. Onun için Rabbimizin (azap) hükmü bize hak olmuştur. Şüphesiz (o azabı) tadacağız. Çünkü biz de sizi baştan çıkardık. Zira biz de azgın kimselerdik” Artık şüphe yok ki bunlar o gün, azapta ortaktırlar. Biz, mücrimleri işte böyle yaparız. Çünkü onlar, “Allah’dan başka hiçbir tanrı yok” denildiğinde, büyüklük taslarlar ve “Biz, mecnun bir şair için tanrılarımızı mı bırakacağız?” derlerdi. Hayır o, hakkı getirmiş ve bütün peygamberleri tasdik etmiştir Sizler, elbette o acıklı azabı tadacaksınız. Yapmakta olduğunuz şeylerden başka bir şeyle cezalandırılmayacaksınız. Allah’ın muhlis kulları müstesna (**Saffat 28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40**)

Onlar böyle. Onlar için, malum bir rızık vardır. Türlü meyveler. Onlar, ikrama mazhar kimselerdir. Naim cennetlerinde, birbiriyle karşılıklı olan tahtlar üzerinde. Onların etrafında, kaynaktan doldurulmuş türlü kadehler dolaştırılır. Bembeyaz. İçenlere bir lezzet. Orada bir sarhoşluk (baş ağrısı) yok, onların bundan hoşnutsuz olacakları da söz konusu değil. Yanlarında, nazarlarını yalnız zevcelerine dikmiş güzel gözlü

kadınlar vardır ki bunlar, örtülüp saklanmış yumurtalar gibidirler. Kimi kimine dönüp sorarlar (**Saffat 41-42-43-44-45-46-47-48-49-50**)

İçlerinden bir sözcü der ki: Sahi, benim (dünyada) bir arkadaşım vardı. Bana): “Gerçek sen de kati inananlardan mısın?” derdi. “Biz öldüğümüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman gerçekten hesaba çekilecek miyiz?” (Bu sözü söyleyen zât, kardeşlerine) der ki: “Siz onun durumuna vâkıf olmak ister misiniz?” Derken o bakıp, bunu o çılgın ateşin ta ortasında gördü ve ona dedi ki: “Vallahi, sen az kaldı beni de helak edecektin! Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı ben de, (seninle beraber cehennemde) hazır bulundurulanalardan olacaktım. (Bak), biz ilk ölümümüzden başka bir daha ölmeyecek, biz azaba da uğratılmayacak değil miymişiz?” Muhakkak ki bu, büyük kurtuluşun ta kendisidir. Artık çalışanlar da bunun gibi bir ödül için çalışmalıdır (**Saffat 51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61**)

“Böyle konmak (ağırlanmak) mı iyi, yoksa zakkum ağacı mı? Hakikaten, biz onu zalimler için bir fitne yaptık. Şüphesiz ki o, çılgın ateşin dibinde çıkacaktır. Tomurcukları şeytanların başları gibidir. Onlar bundan yiyecekler ve karınlarını bununla dolduracaklar. Sonra bunun üzerine, onlar için çok sıcak suyla karıştırılmış şarap vardır. Sonra varıp gidecekleri yer şüphesiz yine cehennemdir. Çünkü onlar atalarını, sapkın kimseler olarak bulmuşlardı ve onların izleri üzere koşturmuşlardı. Andolsun ki, onlardan önce geçenlerin çoğu da sapmıştır. Yemin olsun ki, biz, onların içine uyarıcılar göndermiştik. Bak, o uyarılanların akıbeti nice oldu! Allah’ın muhlis kulları müstesna (**Saffat 62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74**)

Nuh bize niyaz etmişti de, ne güzel icabet eylemiştik! Biz hem onu, hem ehlini o büyük sıkıntıdan kurtardık. Zürriyetini (yeryüzünde) baki kıldık. Sonra gelenler arasında da ona (iyi bir nam) bıraktık. Âlemler içinde, Nuh’a selam. Şüphesiz biz iyi hareket edenleri böyle mükâfatlandırırız. Hakikat o, bizim mümin kullarımızdandı. Nihayet ötekileri boğduk (**Saffat 75-76-77-78-79-80-81-82**)

Şüphesiz İbrahim de, onun fırkasındandı. Çünkü o, Rabbine tertemiz bir kalp ile gelmişti. Hani o kavmine ve babasına demişti ki: “Siz, nelere tapıyorsunuz? Yalancılık etmek için mi, Allah’dan başka düzme tanrılar diliyorsunuz? Âlemlerin Rabbi hakkında zannınız nedir?” Derken, yıldızlara baktı da, “Doğrusu ben hastayım” dedi. O vakit, arkalarını dönüp ondan uzaklaştılar. Bunun üzerine o da, gizlice, onların düzme tanrılarına varıp, “Haydi, yesenize (neden yemiyorsunuz?) Ne oluyor da size konuşmuyorsunuz?” (dedi). Nihayet gizlice, onları sağ eliyle, bir vuruşta kırdı. Derken, (kavimi) koşarak onun önüne çıktılar (**Saffat 83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94**)

(İbrahim) dedi ki: “Yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki sizi de, yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır” (Onlar) dediler ki: “Onun için bir bina yapın ve

onu alevli ateşe atın. “Bunun üzerine ona bir tuzak kurmayı arzu ettiler. Biz ise, onları sefil kimseler ettik. (İbrahim) “Ben, doğrusu Rabbime gidiciyim. O bana yol gösterir. Ya Rabbi, bana salih bir oğul ihsan et” dedi. Biz de ona çok uysal biz oğul müjdeledik (**Saffat 95-96-97-98-99-100-101**)

Artık o, yanında çalışma çağına girince, (babası); “Evladım, rüyamda seni boğazladığımı görüyorum. Bak artık, ne düşünürsün?” dedi. O, “Babacığım, sana verilen emir ne ise onu yap. İnşaallah beni, sabredenlerden bulacaksın” dedi. Vaktaki ikisi de, (Allah’ın emrine) razı oldular, (İbrahim) onu alnı üzere yıktı. Biz ona, “İbrahim! rüyana sadâkat gösterdin. Şüphesiz ki biz, iyi hareket edenleri böyle mükâfatlandırırız” dedik. Gerçekten bu, apaçık ve kati bir imtihandı. Ona, büyük bir kurbanlık fidyeye verdik. Sonra gelen nesiller arasında ona, (iyi bir nam) bıraktık. Selâm İbrahim’e. Biz, iyi hareket edenleri işte böyle mükâfatlandırırız. Gerçekten o, mümin kullarımızdandı. Ona, salihlerden bir peygamber olmak üzere de, İshak’ı müjdeledik. Hem ona hem İshak’a (feyz-u) bereketler verdik. Her ikisinin neslinden iyi hareket edeni vardır, nefesine apaçık zulmeden de (**Saffat 102-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113**)

Andolsun ki, biz Musa’ya da, Harun’a da nimetler verdik. Hem onları, hem kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık. Kendilerine yardım ettik de, galipler onlar oldular. Onlara açıklayıcı olan o kitabı verdik. Onlara doğru yolu gösterdik. Sonra gelen peygamberler ve ümmetler arasında da, onlara iyi bir nam bıraktık. Musa’ya ve Harun’a bizden selam olsun. Şüphesiz biz, muhsinleri böyle mükâfatlandırırız. Gerçekten o ikisi mümin kullarımızdandı (**Saffat 114-115-116-117-118-119-120-121-122**)

Şüphesiz İlyas da peygamberlerdendi. Hani o kavmine “Siz ittikâ etmez misiniz?” O en güzel yaratana, sizin de, evvelki atalarınızın da Rabbi olan Allah’ı bırakıp da Ba’l’a (putuna) mı taparsınız?” dedi. Fakat bunlar onu yalanladılar. Şüphesiz bunlar da, elbette toplanıp (cehenneme) getirileceklerdir. Allah’ın muhlis kulları müstesna. Biz, ona sonra gelenler arasında iyi bir nam (şan) banktık. Selam İlyas’a. Şüphe yok ki, biz, muhsinleri böyle mükâfatlandırırız. Gerçekten o, mümin kullarımızdandı (**Saffat 123-124-125-126-127-128-129-130-131-132**)

Lut da hiç şüphesiz peygamberlerdendi. Hani biz, hem onu, hem bütün ehlini kurtarmıştık. Geride kalanlar içinde bırakılan bir kocakarı müstesna. Sonra diğerlerini kökünden helak ettik. Elbette siz, sabah-akşam onlara uğruyorsunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız? (**Saffat 133-134-135-136-137-138**)

Yunus da, hiç şüphesiz peygamberlerdendi. Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı. Derken kura çekmişlerdi de, mağluplardan olmuştu. O, kınanmış bir halde, kendisini hemen balık yuttu. Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı, insanların yeniden

dirilecekleri güne kadar, o (balığın) karnında kalıp gitmişti. İşte biz onu, hasta olduğu halde, açık bir araziye bıraktık. Üzerine, kökü olmayan bir ağaç bitirdik. Onu, yüzbin kişiye, hatta (bundan) artan sayıda kişiye peygamber gönderdik. Ona iman ettiler ve onları bir zamana kadar geçindirdik (**Saffat 139-140-141-142-143-144-145-146-147-148**)

Şimdi sor onlara, kızlar Rabbinin de, oğullar onların öyle mi? Yoksa biz, melekleri dişi yarattık da, onlar şahit miydiler? Haberin olsun ki, onlar hakikaten yalan söyleyerek, herhalde, “Allah doğurdu!” derler. Onlar elbette yalancılardır. Kızları oğullara tercih mi etmiş O? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz? Hiç düşünmez misiniz? Yoksa (elinizde) açık bir hüccetiniz mi var? Öyleyse eğer doğru söyleyenlerseniz, getirin kitabınızı. Birde O’nunla cinler arasında bir hısımlık uydurdular. Andolsun ki bizzat cinler dahi, onların behemehâl cehenneme ihzaren getirileceklerini pekâlâ bilmektedirler. Allah, onların isnad edegeldiklerinden yücedir, münezzehtir. Lakin Allah’ın ihlâsa erdirilmiş kulları bunlar gibi değil (**Saffat 149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160**)

Ne siz, ne de taptıklarınız, kimseyi Allah’a karşı kandırıp yoldan çıkaramazsınız. Ancak cehenneme girecek olanı kandırabilirsiniz. “Bizden, hiçkimse müstesna olmamak üzere, herbiri için malum birer makam vardır, Biziz, o saf saf dizilenler, biz! Biziz o tesbih edenler, biz! Hakikaten, (müşrikler evvelce) şu kati sözü söylüyorlardı: “Eğer nezdimizde, evvelkilerden bir kitap olsaydı, elbet biz de Allah’ın ihlâsa erdirilmiş kullarından olurduk” Şimdi ise O’na inanmayıp kâfir oldular. İleride, bileceklerdir ya! (**Saffat 161-162-163-164-165-166-167-168-169-170**)

Andolsun ki, (peygamber) olarak gönderilen kullarımız hakkında, bizim geçmiş sözümüz vardır: “Muhakkak onlar, mansur olacaklardır. Şüphesiz bizim ordumuz galip gelecektir” Onun için, sen bir müddet onlardan yüz çevir, gözetle onları. Onlar da yakında görecekler. Şimdi onlar, bizim azabımızın hemen gelmesini mi istiyorlar? Ama bu, onların bölgesine çökünce, o korkutulanların sabahı ne kötü olacak. Sen, bir müddet onlardan yüz çevir. Gözetle onları. Onlar da yakında görecekler, izzet sahibi Rabbin, onların isnad ettikleri sıfatlardan yüce ve münezzehtir. Gönderilen bütün peygamberlere selam. Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun (**Saffat 171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182**)

SAD SURESİ

88 ayet olup Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Sâd. O şanlı şerefli Kur’ana yemin ederim ki, (hâl), küfredenler(in iddia ettikleri gibi değildir). Bilakis, (onların dışı boş) bir onur, (içi ise tam) bir tefrika içindedir. Biz kendilerinden evvel nice ümmetleri helak ettik. O zaman ne çılgınlık kopardılar. Hâlbuki (o vakit azaptan kaçıp) kurtulma vakti değildi (**Sad 1-2-3**)

(O kâfirler), içlerinden, tehlikeleri bildiren bir peygamberin gelmesine şaşılar: “Bu bir büyücü, bir yalancı. O, (bütün) tanrıları tek bir tanrı mı yapmış! Su, gerçekten acayip bir şey!” dediler. Onların elebaşlarından bir gürûh, (birbirine) “yürüyün, mabudlarınıza tapmakta sebat edin. Sizden beklenen işte budur” diyerek, kalkıp yürüdüler. “Biz bunu, son dinde de işitmedik. Bu, uydurma bir şeyden başka bir şey değil” (dediler) (**Sad 4-5-6-7**)

O zikir, aramızda ona mı indirilmiş!” (dediler). Hayır, onlar benim zikrimden şüphededirler. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar. Onların nezdinde, o yegâne galip ve vehhâb Rabbinin rahmet hazineleri mi var yoksa! Yahut o göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan şeylerin mülkiyeti onlara mı ait? Öyle ise, sebeplerine sarılarak göğe yükselsinler. Onlar derme çatma gruplardan öyle bir ordudur ki, işte şurada hezimete uğratılmışlardır (**Sad 8-9-10-11**)

Onlardan evvel Nuh kavmi, Ad kavmi ve kazıklar sahibi Firavun kavmi, Semud ve Lut kavimleri ile Eyke ahalisi de, peygamberlerini yalanlamışlardı. İşte o grupların akıbeti. Onların herbiri, ancak o peygamberleri yalanladıkları için onlara azabım hak oldu. Bunlar da, (hayvan) sağımı aralığı kadar bile gecikmeyecek bir tek korkunç sestten başka bir şey beklemiyorlar (**Sad 12-13-14-15**)

(Şöyle) dediler: “Ey Rabbimiz, hesap gününden evvel bizim, amel defterlerimizi acele ver” Onlar ne derlerse, sabret. Kulumuzu, o kuvvet sahibi Davud’u hatırla. Çünkü o, daima Allah’ın rızasına dönen bir zattı. Biz ona dağları musahhar kıldık da bunlar, akşamleyin ve kuşluk vakti onunla birlikte tesbih ederlerdi. Kuşları da toplu olarak onun emrine bağlı kıldık. Dağlardan ve kuşlardan herbiri onun tesbihiyle devamlı tesbih ederdi. Onun mülkünü de kuvvetlendirdik. Ona hikmet ve fasl-ı hitap verdik (**Sad 16-17-18-19-20**)

Sana o davacıların haberi geldi mi? Hani onlar, duvardan mescide tırmanıp girmişlerdi. Hani Davud’un huzuruna girmişlerdi ve o bunlardan telaşa düşmüştü. Onlar: “ Korkma, biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkına tecavüz etti. Şimdi sen aramızda adaletle hükmet, aşırı gitme. Bizi dosdoğru yola ilet” dediler. (İçlerinden biri): “Şu benim kardeşim. Onun doksandokuz koyunu var. Benim ise bir tek koyunum var. Böyle iken “Onu bana ver” dedi ve tartışmada beni yendi” dedi. (Davud) da dedi ki: “Andolsun ki o, senin koyununu, kendi koyunlarına katmak istemesiyle sana zulmetmiştir. Gerçekten ortak iş sahiplerinin çoğu mutlaka birbirine haksızlık eder, ama iman edip, salih ameller işleyen kimseler müstesna.

Bunlar da çok azdır!” Davud sandı ki biz kendisini deniyoruz. Bundan dolayı o, Rabbine istiğfar etti, rükû ederek yere kapanıp, Allah’a rücu etti. Biz de bunu onun için affettik. Katımızda muhakkak onun bir yakınlığı ve akıbet güzelliği var **(Sad 21-22-23-24-25)**

Ey Davud, biz seni yeryüzünde bir halife yaptık. Öyleyse sen de İnsanlar arasında adalet ile hükmet ve heva-ü hevesine tabi olma ki bu seni Allah yolundan saptırır. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları için, onlara pek çetin bir azap vardır. O göğü, o yeri ve bunların arasında bulunan şeyleri biz boşuna yaratmadık. Bu, o kâfirlerin (yanlış) zannıdır. Bu yüzden o kâfirler için, ateşten helak vardır. Yoksa biz, iman edip salih ameller işleyen kimseleri, yeryüzünde fesat çıkaran kimseler gibi mi? sayacağız? Yahut müttakileri, facirlerle bir mi tutacağız? (Bu Kur’an), ayetlerini insanlar iyice düşünsünler ve temiz akıl sahipleri ibret alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır **(Sad 26-27-28-29-30)**

Biz Davud’ a, (oğlu) Süleyman’ ı ihsan ettik. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, daima Allah’a rücu ederdi. Hani ona öğleden sonra, bir ayağını tırnağı üzerine dikip, uçayağı üzerinde duran süratli koşu atları gösterilmişti de, “Gerçekten ben, mal sevgisine Rabbimi zikretmek için düştüm “ demişti. Nihayet bu atlar, perdenin arkasına gizlenmişlerdi. “Onları bana getirin” (dedi) ve hemen ayakları ile boyunlarını okşamaya başladı **(Sad 30-31-32-33)**

Andolsun biz, Süleyman’ ı imtihan da ettik ve tahtının üstüne bir ceset bırakıverdik. Sonra o, yine (Allah’a) rücu etti ve dedi ki: Ya Rabbi, affet beni, bana öyle bir mülk ver ki, o benden başka hiçbir kimseye müyesser olmasın. Şüphesiz bütün muradları ihsan eden sensin sen!” Bunun üzerine biz de, ona rüzgârı musahhar ettik. Bu (rüzgâr), onun emriyle, onun dilediği yere, yumuşacık akar giderdi. Şeytanları (onlardan) her bina ustasını ve her dalgıcı, (yine onlardan) zincirlerle bağlanmış olan diğerlerini de (Onun emrine ram ettik ve dedik ki): “Bu, bizim bir bağışımızdır, Artık (dilediğine) hesapsız ver yahut tut (kıs). Şüphe yok ki, katımızda, onun mutlak bir yakınlığı ve ulaşacağı güzel bir yer var **(Sad 34-35-36-37-38-39-40)**

Kulumuz Eyyub’ u da an. Ama o, Rabbine şöyle nida etmişti: “Gerçekten, şeytan beni yorgunluğa ve azaba uğrattı” Ayağınla vur. İşte hem, yıkanacak, hem içecek soğuk (bir su). Ona hem ailesini, hem onlarla beraber olan bir mislini, bizden bir rahmet ve temiz akıl sahipleri için de bir ibret olmak üzere bağışladık. “Elinle bir demet sap al da, onunla vur. Yemininde durmazlık etme” (dedik). Biz, onu hakikaten sabırlı bulduk. O, ne güzel kuldu! Gerçekten o, daima Allah’a dönen bir zât idi **(Sad 41-42-43-44)**

Kuvvetlerin ve basiretlerin sahipleri olan kullarımız, İbrahim’ i, İshak’ ı ve Yakub’ u da an. Çünkü biz onları, halis bir hasletle, yani yurtlarını hatırlamaları (hasletiyle) halis

yaptık. Çünkü onlar, bizim katımızda, cidden seçkinlerden ve hayırlı zatlardandı. İsmail'i, Elyasa ve Zülkifl'i de an. İşte bütün bunlar hayırlı insanlardı **(Sad 45-46-47-48)**

Bu, bir zikirdir. Müttakiler için bir güzel dönüp varma yeri, Adn cennetleri. Onlar için bütün kapılar tamamen açılmıştır Orada tahtlarına kurulurlar onlar. Orada birçok yemiş ve bir içecek isterler. Yanlarında gözlerini yalnız (kocalarına) dikmiş, yaşıt birçok dilberler vardır. İşte hesap günü için size vaadolunan şeyler bunlardır. Şüphesiz bu, bizim, bitip tükenmeyecek rızkıımızdır **(Sad 49-50-51-52-53-54)**

Bu (böyledir). Azgınların gideceği yer ise, muhakkak, en kötü bir mercidir. Cehennem! Onlar buraya girecekler. Artık, ne kötü döşektir o! İşte o azabı, (evet) onu tatsınlar (ki bu), kaynar su ve İrindir. O şekilden başka daha diğer nevi azaplar da vardır. İşte şu, körü körüne maiyetinize koşup giren gürühtür. Onlar, rahat (yüzü) görmesinler. Çünkü onlar, o ateşe gireceklerdir. Derler ki: “Hayır, siz, asıl rahat (yüzü) görmeyin. Bunu bizim önümüze siz getirdiniz. Ne çirkin durum!” Onlar derler: “Ey Rabbimiz, bunu bizim önümüze kim getirdiyse, onun ateş içindeki azabını katmerli olarak arttır” (Azgınlar) derler: “Kendilerini bayağılardan saydığımız adamları niye görmüyorsunuz? Biz onları eğlence edinirdik. Yoksa gözler onlardan uzaklaşıp kaydı mı?” İşte bu, ehli cehennemin birbiriyle davallaşması muhakkak ve kati bir gerçektir **(Sad 55-56-57-58-59-60-61-62-63-64)**

De ki: “Ben, sadece gelecek tehlikeleri haber veren bir peygamberim. Tek hâkim Allah’dan başka hiçbir tanrı yoktur. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan şeylerin Rabbidir, O Aziz ve Gaffar’dır” De ki: Bu (Kur’an), en mühim bir haberdur. Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz. Mele-i A’lâ hakkında onlar aralarında münazara ederlerken, benim hiç bir bilgim yoktu. Ben ancak gelecek tehlikeleri apaçık haber verici olduğum için, bana vahyolunuyor **(Sad 65-66-67-68-69-70)**

Rabbin, O, (münazara) zamanında meleklerle demişti ki: “Ben, çamurdan bir insan yaratacağım. Artık o(nun hilkatini) tamamlayıp, içerisine de ruhumdan üfürdüğüm zaman, kendisi için derhal, (bana) secdeye kapan!” Bunun üzerine bütün melekler toptan secde etmiş, yalnız iblis kibirlenmeye yeltenmişti. (Zaten) o, (İlm-i İlahide) kâfirlerdendi. Buyurdu ki: “Ey İblis, ellerimle (yani bizzat) yarattığıma secde etmekten seni hangi şey menetti? Kibirlenmek mi istedin, yoksa yücelerden mi oldun?” (iblis) dedi: “Ben ondan üstünüm, beni ateşten, onu çamurdan yarattın” Allah buyurdu: “Hemen buradan çık, zira artık sen, taşlanan (rahmet-i ilahiyeden kovulan bir melun)sun. Ve şüphesiz ki, ceza gününe kadar, lanetim senin üstünedir” (İblis) dedi: “Ya Rabbi, o halde, (insanların) tekrar dirilecekleri güne kadar, bana mühlet ver” (Allah) buyurdu: “ Haydi sen, mühlet verilenlerdensin, bence malum olan zamanın (bir) gününe kadar” (iblis) dedi: “İzzetin hakkı için, (mutlak kudret ve kahrına andederim ki) ben de artık onların hepsini muhakkak azdıracağım.

İçlerinden ihlase erdirilmiş (mümin) kulların müstesna. “ (Allah) buyurdu: “İşte, bu doğru. Ben, şu hakikati söyleyeyim: “Cehennemi, senden, (senin cinsinden) ve onların (insanların) içinden sana tabi olanların hepsiyle dolduracağım (**Sad 71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85**)

De ki: “Ben buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum ve ben külfet çıkaranlardan değilim “ O (Kur’an), âlemlere bir öğütten başka (bir şey) değildir. Her halde onun mühim haberini bir zaman sonra bileceksiniz (**Sad 86-87-88**)

ZÜMER SURESİ

Bu sure Mekki’dir **75** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Kitabın indirilmesi, o azîz ve hâkim Allah’tandır. Şüphesiz biz o kitabı sana hak olarak indirdik. O halde Allah’a, dini O’na has kılarak ibadet et. Gözünü aç, halis din Allah’ındır. Onu bırakıp da, kendilerine birtakım dostlar edinenler, “Biz bunlara ancak, bizi Allah’a daha fazla yaklaştırsınlar diye tapıyoruz” dediler. Şüphe yok ki Allah onlarla (müminler) arasında, ihtilaf edegeldikleri şeyler hakkında hükmünü verecektir. Muhakkak ki yalancı, tam kâfir olan o kimseleri, Allah doğruya iletmez. Eğer Allah, bir evlat edinmek isteseydi, elbette yaratacaklarından dilediğini seçerdi. Fakat O, münezzeh ve yücedir! O, eşi ve benzeri olmayan Allah’tır, birdir ve herşeye hâkimdir (**Zümer 1-2-3-4**)

Sizi bir kişiden yarattı. Sonra ondan da, eşini meydana getirdi. Sizin için, davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi, analarınızın karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra öbür yaratılışla halk edip duruyor. İşte, Rabbimiz olan Allah, budur. Mülk O’nun. O’ndan başka hiçbir Tanrı yok. Böyle iken, siz nasıl olup da (haktan) döndürülüyorsunuz? Eğer küfrederseniz, şüphesiz, Allah sizden müstağnidir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin faydanız için, bundan hoşnut olur. Hiçbir günahkâr, diğerinin günahını çekmez. Nihayet, hepinizin dönüşü ancak Rabbinizedir. Artık neler yapmakta idiniz, O, size haber verir. Çünkü O, göğüslerin içinde olan her gizliyi hakkıyla bilendir (**Zümer 5-6-7**)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman o, Rabbine, bütün (varlığı ile) O’na dönerek, yalvarır. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği vakit ise, evvelce O’na yalvardığını unuttur. Allah’a, O’nun yolundan saptırmak için, eşler katmaya başlar. De ki: “Küfrünle biraz eğlenedur! Çünkü sen, muhakkak cehennemliklerdensin!” Ahiret (azabı)ndan korkarak, Rabbinin rahmetini umarak gecenin saatlerinde secdeye kapanır, kıyamda durur bir halde taat ve ibadet eden kimsenin durumu böyle midir?

De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak temiz akıl sahipleridir ki, hakkıyla düşünür **(Zümer 8-9)**

De ki: “Ey iman eden kullarım, Rabbinizin azabından korkun. Bu dünyada iyi hareket edenler için bir güzellik vardır. Allah’ın arzı geniştir. Elbette sabredenlere ecirleri hesapsız ödenecektir” De ki: “Ben, Allah’a, onun dininde ihlaslı olarak, ibadet etmekle emrolundum. Bana müslümanların ilki olmam emrolundu” De ki: “Eğer ben Rabbime isyan edersem, gerçekten o büyük günün azabından korkarım” De ki: “Ben, dininde O’na muhlis olarak, ancak Allah’a ibadet ederim. Artık siz de, O’nu bırakıp dilediğinize tapın!” De ki: “Gerçekten hüsrana düşenler, kendilerini de, mensuplarını da ziyana uğratanlardır. Dikkat et ki bu, apaçık hüsranın ta kendisidir. Onların hem üstlerinde, hem de altlarında ateşten tabakalar vardır (olacaktır). İşte Allah, kullarını bununla korkutuyor: “Ey kullarım, benden korkun” **(Zümer 10-11-12-13-14-15-16)**

Tağut’ tan, ona tapmaktan kaçınıp da Allah’a yönelenlere (gelince), onlar için de müjde vardır. O halde, kullarımı müjdele. (O kullarım ki), onlar söze, (dikkatle) kulak verirler de, onun en güzeline uyarlar. İşte bunlar, Allah’ın kendilerine hidayet verdiği kimselerdir. İşte bunlar, temiz akıl sahipleri olanların ta kendileridir. Kendisine azap hükmü hak olmuş kimseyi, (bu yüzden) ateşte bulunan kişiyi, artık sen mi kurtaracaksın? Fakat Rablerinden korkanlar (yok mu), onlar için, üzerlerinde (başka başka) konaklar bina edilmiş, altlarından da ırmaklar akan yüksek konaklar bulunur. Bu, Allah’ın vaadidir. Allah, sözünden caymaz **(Sad Zümer 17-18-19-20)**

Görmedin mi ki Allah gökten bir su indirdi ve onu yerde kaynaklara soktu. Sonra onunla çeşit çeşit ekinler çıkardı. Daha sonra onları kupkuru hale getirdi. Böylece sen onları sapsarı halde görürsün. Sonra onları, kuru bir kırıntı yapar. Şüphesiz bunda temiz akıl sahipleri için mutlaka bir ibret vardır **(Zümer 21)**

Öyle ya, Allah’ın göğsünü islam’a açtığı, dolayısıyla onun da Rabbisinden bir nur üzere olduğu kimse, hiç (kalbi mühürlenmiş kimse gibi dur mu?) Artık kalpleri Allah’ın zikrinden bomboş ve kaskatı kalmış olanların vay haline! Onlar apaçık bir dalalet içindedirler. Allah kelamın en güzelini, ayetleri birbiriyle ahenktar, katmerli, (tıklım-salkım hakikatlerle dolu) bir kitap halinde indirmiştir. Rablerine derin saygı göstermekte olanların derileri onun karşısında ürperir. Sonra da hem derileri hem kalpleri Allah’ın zikrine (yatışıp) yumuşar. İşte bu (kitap) Allah’ın gönderdiği bir rehberdir. O, dilediğine bununla hidayet eder. Allah kimi de saptırırsa, artık onun için hiçbir hidayet edici yoktur. Zalimlere, “Tadın, kazandığınız şeyin azabını” denilirken, kıyamet günü onun yüzünü, o kötü azaptan kim koruyacak? Onlardan evvelkiler de peygamberlerini yalanladılar ve hiç akıllarına gelmeyecek bir yönden kendilerine azap geldi. Böylece Allah onlara dünya hayatında rüsvaylığı tattırdı. Ahiret azabı ise elbet daha büyüktür, eğer bilseler! Andolsun ki biz, bu Kur’anda

insanlar için, vaz-u nasihat alsınlar diye, her misalden örnekler gönderdik ve onu her türlü tenakuz ve ihtilaftan uzak, dosdoğru, arapça bir Kur'an olarak indirdik. Umulur ki onlar ittikâ ederler **(Zümer 22-23-24-25-26-27-28)**

Allah Teâla, üzerinde birbirine karşı sert ve geçimsiz birçok ortakların hakkı (ortaklığı) bulunan bir köle (hizmetçi) ile sadece bir kişinin adamı olan birisini, (müşrik ile mümine) bir misal olarak getirmiştir. Bu ikisinin hali bir olur mu? Bütün hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler. Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler. Sonra şüphesiz siz de Rabbinizin huzurunda mahkemeye çıkarılacaksınız. Allah'a karşı yalan söyleyenden ve sıdk-u hakikati, kendisine gelir gelmez yalanlayandan daha zalim kimdir? Kâfirler için, cehennemde bir karargâh yok mu? **(Zümer 29-30-31-32)**

Sıdkı getirene ve onu tasdik edenlere gelince: İşte onlar takvaya erenlerin ta kendileridir. Rableri nezdinde dileyebilecekleri şeyler onlarındır. İşte bu, iyi hareket edenlerin mükâfatıdır. Çünkü Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü (hareketlerini bile) örtecek, yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfatlarını ihsan edecektir. Allah kuluna kâfi değil mi? Seni, O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa, onun yolunu bir doğrultucu yoktur. Allah kime de hidayet ederse, onu bir saptırıcı yoktur. Allah intikam sahibi, mutlak bir galip değil midir? **(Zümer 33-34-35-36-37)**

Yemin olsun ki, onlara “gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan, muhakkak, “Allah” diyecekler. De ki: “O halde söyleyin bana, Allah benim için bir zarar dilerse sizin Allah'ı bırakıp taptığınız o şeyler, O'nun bu zararını giderebilirler mi? Yahut Allah benim için bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini engelleyebilirler mi?” De ki: “Bana Allah yeter. Tevekkül edenler ancak O'na tevekkül ederler” De ki: “Ey kavmim, bulunduğunuz hal ve minval üzere (dilediğinizi) yapın. Ben de yaparım. Kendisine rüsvay edici bir azap gelecek olan ve üzerine daimi bir azap konacak olan kim imiş. İleride anlayacaksınız **(Zümer 38-39-40)**

Şüphesiz biz sana kitabı insanların faydası için, hak olarak indirdik. Artık kim hidayete ererse, bu, kendi lehinedir. Kim de saparsa, ancak kendi aleyhine sapmış olur. Sen, onlar üzerinde bir vekil değilsin. Allah, insanın ölümü zamanında ve ölmemiş olanı uykusu zamanında ruhlarını alır. Hakkında ölüme hükmettiğinin ruhunu tutar, diğerini ise, muayyen bir vakte kadar salar. Şüphe yok ki bunda iyi düşünecek kimseler için kesin ibretler vardır. Yoksa o (kâfirler), Allah'dan başka varlıkları şefaathçiler mi edindiler?” De ki: “Hiç bir şeye güç yetiremeseler, akıl erdiremez olsalar da mı (onları şefaathçi ediniyorlar)?” De ki: “Bütün şefaath Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. “Nihayet hepiniz ancak O'na döndürüleceksiniz” **(Zümer 41-42-43-44)**

Allah, bir olarak anıldığı zaman, ahirete inanmazların kalpleri tiksindir. Ama Allah'dan başkası anıldı mı, bunların derhal yüzleri güler. De ki: “Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de, aşıkârı da bilen Allah'ım, kullarının aralarında ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkındaki hükmü sen vereceksin. Eğer yerde ne varsa hepsi ve bunlarla birlikte bir misli daha, o zalimlerin elinde olsaydı, kıyamet günü uğrayacakları azabın kötülüğünden kurtulmak için elbette bunları feda ederlerdi. Hâlbuki (o gün) onlar için Allah'dan hiç de ummayacakları nice şeyler meydana gelecektir. Onların (dünyada) kazandıkları kötülükler o gün açığa çıkmış ve eğlence edinmekte oldukları şey onları çepeçevre sarıp kuşatmış olacaktır **(Zümer 45-46-47-48)**

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, bizi çağırır. Sonra kendisine, bizden bir nimet verdiğimiz vakit, “Bu, bana ancak, bilgimden dolayı verilmiştir” der. Hayır, bu bir imtihandır. Lakin onların çoğu bilmezler. Bu (sözü) onlardan evvelkiler de söylemişlerdi de, kazanmakta oldukları o şeyler kendilerine hiçbir fayda vermemişti. Binnetice, o kazandıkları kötülükler, onları musibete uğratmıştı. Bunlar içinden zulmedenlere gelince, onların kazandıkları kötülükler de, kendilerini çarpacaktır. Ve onlar da, bizim azabımızın önüne geçebilecek değildirler. Allah'ın, kimi dilerse, onun rızkını yaymakta, (kimisi de dilerse onunkini) kısmakta olduğunu hâlâ anlamadılar mı? Şüphesiz bunda, iman edecek bir kavim için kati ibretler vardır **(Zümer 49-50-52)**

De ki: “Ey kendi aleyhlerine olarak haddi aşan kullarım, Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz o, çok affedicidir. Çok merhametlidir. Size azap gelip çatmazdan önce Rabbinize dönün, O'na teslim olun. Aksi takdirde yardım edilmezsiniz. Rabbinizden size indirilenin en güzeline, kendiniz farkında olmayarak, ansızın (başınıza) azap gelmezden önce, tabi olun. Her nefsin, “Allah yanında, işlediğim taksirattan dolayı yazıklar olsun bana. Gerçekten ben, eğlenenlerdendim” diyeceği yahut “Allah bana hidayet verseydi elbette ben de müttakilerden olurum” diyeceği yahut azabı görürken, “Benim için bir dönüş daha olsaydı da, iyi hareket edenlerden bulunsaydım” diyeceği gün gelmeden önce (Rabbinizden indirilene tabi olun.)” Hayır, sana ayetlerim gelmişti de, sen onları yalan saymış, kibirlenmeye kalkmış, kâfirlerden olmuştun **(Zümer 53-54-55-56-57-58-59)**

Allah adına yalan uyduranların kıyamet günü yüzleri, görecek ki, kapkaradır. Kibir taslayanlar için cehennemde yer mi yok? Allah, ittikâ edenleri, umduklarına nailiyetlerine sebep olan (iyi amelleriyle) selamete erdirir. Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar **(Zümer 60-61)**

Allah, herşeyi yaratandır ve herşeyin üstünde vekildir. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. De ki: “Siz ey cahiller, bana, Allah'dan başkasına tapmamı mı? emrediyorsunuz?”

Andolsun ki sana da, senden evvelki peygamberlere de şu vahyolunmuştur: “Eğer bil-farz, Allah’a şirk koşarsan, muhakkak ki bütün amellerin boşa gider ve şüphesiz hüsrana düşenlerden olursun, öyle ise Allah’a kulluk et ve şükredenlerden ol **(Zümer 62-63-64-65-66)**

(Müşrikler), Allah’ı hakkıyla takdir etmediler. Hâlbuki kıyamet günü, arz, toptan (ancak) O’nun kabzasındadır. Gökler de, O’nun sağ eliyle, (toplanıp) dürülmüşlerdir. O, müşriklerin (kendisine) koşmakta oldukları ortaklardan münezzehtir, çok yücedir. (Birinci) Sûr’a üfürülecek; artık, Allah’ın diledikleri müstesna olmak üzere, göklerde ve yerde kim varsa, düşüp ölecektir. Sonra ona, bir daha üfürülecektir. O anda görürsün ki, (ölüler dirilip), ayakta bakınıp duruyorlar. (Haşır) yeri Rabbinin nuruyla aydınlandı. Kitap, konuldu. Peygamberler ve şahitler getirildi. (Allah’ın kulları) arasında, onlar asla haksızlığa uğratılmayarak, hak ile hükmolundu. Her kişi, ne yaptıysa, karşılığı tastamam ona ödendi. Ne yapıyorlar idiyse, (zaten) O, çok iyi bilendir **(Zümer 67-68-69-70)**

O küfredenler, ayrı ayrı zümreler halinde cehenneme sürüldü. Nihayet oraya geldikleri zaman onun kapıları açıldı. (Cehennemin) bekçileri onlara (şöyle) dedi; “Size içinizden Rabbinizin ayetlerini karşınızda okuyacak, sizi bu gününüze kavuşmakla uyaracak peygamberler gelmedi mi?” Onlar, “ Evet (geldi)” dedi(ler), fakat azap kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu” Denildi: “İçinde ebedi kalmak üzere girin cehennemin kapılarından! Kibir taslayanların karargâhı ne kötü! **(Zümer 71-72)**

Rablerini sayanlar ise, fevc fevc cennete sevk edildi. Nihayet oraya varıp kapıları açılınca, (cennetin) bekçileri (şöyle) dedi; “Selam size! Tertemiz geldiniz! Artık, ebedi kalmak üzere girin buraya” Dediler ki: “Bize vaadinde sadık olan, bizi, cennetten neresini dilersek konmak üzere bu yere mirasçı yapan Allah’a hamdolsun. (İyi) amelde bulunanların mükâfatı ne güzel!” Melekleri görürsün ki, Rablerine hamd ile tesbih ederek Arşın etrafını kuşatmışlardır Aralarında adalet ile hükmolundu ve “Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun” denildi **(Zümer 73-74-75)**

MÜ’MİN SURESİ

Bu sure **85** ayettir ve Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Hâ, Mim. Bu kitabın indirilmesi, azîz ve alim olan (müminlerin) günahını affeden, günahları af, tevbeleri kabul eden, azabı çetin, fazl-u ikram sahibi olan Allah

katındandır. Ondan başka hiçbir tanrı yoktur. Dönüş ancak O'nadır. Allah'ın ayetleri hakkında, inkâr edenlerden başkası mücadele etmez. Şimdilik onların şehirler içinde dönüp dolaşması seni aldatmasın. Onlardan evvel Nuh kavmi de, bunlardan sonraki sürü sürü fırkalar da, (peygamberlerini) yalanladılar. Her ümmet, kendi peygamberlerinin aleyhinde harekete geçti. Hakikati olmayan şeylerle, hakkı yok etmek için savaşıp durdular. Neticede ben de onları tutup yakaladım. İşte (bak), benim azabım nice imiş! Kâfirlere karşı Rabbinin, onların muhakkak cehennemlik oldukları (şeklindeki) sözü (hükmü), işte böyle gerçekleşmiştir **(Mü'min 1-2-3-4-5-6)**

Arş'ı yüklenen, bir de onun etrafında bulunan (melekler), Rablerini hamd ile tesbih ederler. Ona iman ederler. Müminlerin de, bağışlanmasını (şöylece) isterler: "Ey Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tevbe edenleri, senin yoluna uyup gidenleri bağışla. Onları, cehennem azabından koru. Ey Rabbimiz, onları da, onların atalarından, zevcelerinden ve nesillerinden salih olanları da, -kendilerine vaadettiğin- Adn cennetlerine sok. Yegâne galip, hüküm ve hikmet sahibi olan, şüphesiz ki sensin sen. Bir de onları, (bu dünyada) her türlü fenalıktan koru; sen o gün, kimi kötülüklerden korursan, muhakkak ki onu, (rahmetin)e mazhar kılmışsındır. Bu en büyük kurtuluş ve saadetin ta kendisidir" **(Mü'min 7-8-9)**

İnkâr edenlere (melekler tarafından) nida edilir: Allah'ın buğzu, sizin kendinize olan buğzunuzdan elbette daha büyüktür. Çünkü siz, dünyada imana davet olunuyordunuz ama küfürde ısrar ediyordunuz. Onlar dediler ki: "Ey Rabbimiz, bizi iki defa öldürdün, iki defa da dirilttin. İşte günahlarımızı bilip itiraf ettik. Buradan çıkmaya bir yol var mı?" Bunun sebebi şudur: Allah'a tek olarak dua edildiği zaman siz inkâr ettiniz: Ona şirk koşulduğunda ise bunu kabul ediyordunuz. Artık hüküm yüce ve büyük olan Allah'ındır **(Mü'min 10-11-12)**

"O, ayetlerini size göstermekte, sizin için gökten rızık indirmekte olandır. (Şirkten tevbe ile imana) dönecek olan kimseden başkası, ibret alamaz. Haydi, (ey müminler) kâfirlerin hoşuna gitmese de, Allah'a, O'nun dininde ihlâs erbabı olarak ibadet edin" **(Mü'min 13-14)**

Sıfatları yüce, Arşın sahibi (Allah, insanları), o kavuşma günü ile korkutmak için, kendi emrinden olan vahyi, kullarından kimi dilerse ona ilka eder. (O kavuşma) günü, onlar, (kabirlerinden fırlayıp) çıkarlar. Onlardan (sadır olan) hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. (Allah buyurur): "Bu gün mülk kimindir? Bir olan Kahrî olan Allah'ındır. Bugün herkes, ne kazandıysa, onunla karşılanacak. Bugün haksızlık yok. Şüphedeki, Allah, hesabı çabuk görendir **(Mü'min 15-16-17)**

Onları yaklaştırmakta olan gün ile uyar. Yürekler ağza gelir, gamla dolu olarak yutkun o gün. Zalimlerin, ne müşfik bir yakını, ne sözü dinlenir bir şefaathçisi vardır. (Allah) gözlerin hain bakışlarını ve göğüslerin gizlediği şeyleri bilir. Allah, hak ve adaletle hükmeder. O'nun dışında taptıkları şeyler ise, hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, işiten ve görendir. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden evvelkilerin akibetinin nasıl olduğuna baksınlar. Onlar, kuvvetleri ve yeryüzündeki eserleri ile bunlardan daha üstündü. Böyle iken Allah onları, günahları yüzünden yakalayıp çarptı. Onları Allah'ın azabından bir koruyan da olmadı. Bunun sebebi şu idi: peygamberleri onlara apaçık mucize getirdiğinde, onlar inkâr ettiler. Allah da onları yakalayıp çarpıverdi. Çünkü O herşeye kadirdir, azabı pek çetindir **(Mü'min 18-19-20-21-22)**

Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir hüccetle Firavun'a, Haman'a ve Karun'a gönderdik de (onlar ona), "Çok yalancı bir sihirbaz" dediler. İşte o, tarafımızdan kendilerine hakkı getirince, "Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın" dediler. Kâfirlerin hilesi, boşa çıkmaktan başka (bir şeye mahkûm) değildir. Firavun, "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim. (Varsın) Rabbine yalvarsın. Çünkü ben onun, dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesad çıkarmasından korkuyorum" dedi. Musa da, "Ben hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim ve sizin Rabbiniz olan (Allah'a) sığındım" dedi **(Mü'min 23-24-25-26-27)**

Firavun ailesinden olup, imanını gizlemekte olan bir mümin, (şöyle) dedi: "Siz, bir adamı, "Rabbim Allah'tır" demesi sebebiyle öldürür müsünüz? Hâlbuki o, size, Rabbinizden apaçık mucizeler de getirmiştir. Bununla beraber eğer o, bir yalancı ise, yalanı kendisine. Eğer doğru söylüyor ise, sizi tehdit edegeldiği o şeylerin bir kısmı olsun, gelir sizi bulur. (Size isabet eder)... Şüphesiz Allah, haddi aşan, çok yalancı olan kimseyi muvaffak etmez **(Mü'min 28)**

Ey kavmim, bugün bu yerde siz galipler olarak, mülk sizindir. Fakat Allah'ın azabı-belası bize gelip çatarsa, kim bize yardım eder?" Firavun dedi ki: "Ben size ancak uygun gördüğümü ve kendi görüşümü bildiriyorum. Size, doğru yolun hilafını da göstermiyorum" Mü'min o zat da dedi ki: "Ey kavmim, gerçekten ben o sürü sürü fırkaların birleştiği gündeki gibi bir durumun, Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un ve daha sonrakilerin hali gibi bir durumun sizin de başınıza gelmesinden korkuyorum. Yoksa Allah kulları için zulüm dilemez. Ey kavmim, doğrusu ben size karşı o bağrışıp-çağırışma gününden korkmaktayım. (O gün, hesap yerini) arkanızda bırakıp, cehenneme döneceğiniz gündür. (O gün sizi) Allah'ın azabından kurtaracak hiçbir şey yoktur. Allah kimi şaşırtırsa, onun yolunu doğrultabilecek birisi de yoktur **(Mü'min 29-30-31-32-33)**

Andolsun daha evvel, Yusuf da size apaçık bürhanlar getirmişti. O vakit de onun size getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durmuştunuz. Hatta o vefat edince de dediniz ki: “Bundan sonra Allah asla bir peygamber göndermez” İşte Allah o haddi aşan şüpheci kimseleri böyle şaşırtır. Onlar, hiçbir delil olmadığı halde Allah’ın ayetleri hakkında mücadele edenlerdir. Gerek Allah katında, gerek iman edenler katında buna buğz büyük olmuştur. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler **(Mü’min 34-35)**

Firavun şöyle dedi: “Ey Haman, benim için yüksek bir kule yap. Olur ki ben o yollara, göklerin yollarına ulaşırım ve Musa’nın tanrısına yükselip çıkarım (!) Esasen ben onun yalancının teki olduğunu sanıyorum ya” İşte bu suretle Firavunun kötü ameli, kendisine süslü gösterildi. O, yoldan saptırıldı. Firavunun hilesi zaten helâke mahkûmdur **(Mü’min 36-37)**

İman eden (o zat), “Ey kavmim, siz bana uyun. Size doğru yolu göstereceğim. Ey kavmim, bu dünya hayatı, ancak fani bir eğlencedir. Ahiret ise, asıl durulacak yurdun ta kendisidir. Kim bir kötülük işlerse, ona, bunun denginden başkasıyla karşılık verilmez. Kim de, -erkek olsun kadın olsun, (fakat) mümin olarak- iyi amel ve harekette bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız rızıklara kavuşturulmak üzere, cennete girerler. Ey kavmim, benim (karşılaştığım) bu hal nedir? (Çünkü), ben sizi kurtuluşa davet ediyorum, siz ise, beni ateşe çağırıyorsunuz? Siz, beni Allah’a küfredeyim, (rubûbiyyetini) asla tanımadığım şeyleri O’na eş koşayım diye çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, Aziz-u Gaffar’ a davet ediyorum. Sizin beni (tapmaya) davet ettiğiniz şeylerin, dünyada da, ahirette de (hakka) davete hiçbir salahiyeti yoktur. Hakikatte, hepimizin dönüp gidişimiz Allah’adır. Size söylemekte olduklarımı, yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi, Allah’a havale ediyorum. Çünkü Allah, kullarını çok iyi görendir **(Mü’min 38-39-40-41-42-43-44)**

Nihayet Allah, onların kurdukları tuzakların fenalıklarından onu korudu. Firavunun kavmini ise kötü azap kuşatıverdi. (O azap) ateştir ki, onlar buna, sabah-akşam arz olunurlar. Kıyametin koptuğu gün ise, “Firavun hanedanını azabın en çetinine sokun” (denilecek). (Kâfirler) ateşin içinde birbirleriyle hüccet göstererek çekerlerken, zayıf olanlar büyüklük taslayanlara, “Biz, size tabi olanlardık. Şimdi siz, hiç olmazsa ateşten bir parçasını bizden savabilir misiniz? Bari bunu yapın” derler. O büyüklük taslayanlar da derler ki: “Biz hepimiz bunun içindeyiz. Şüphe yok ki Allah kulları arasında hükmü verdi” Ateşte bulunanlar cehennem bekçilerine, “Rabbimize dua edin bizden bir gün olsun azabı hafifletsin” dediler. (Bekçiler de) şöyle derler: “Size peygamberleriniz, apaçık bürhanlar getirmedi mi?” (Öbürleri) “Evet getirdiler” diye cevap verirler. (Bekçiler de onlara:) “Öyleyse kendiniz dua edip isteyin. “ Fakat ne var ki kâfirlerin duası boşa çıkmaya mahkûmdur **(Mü’min 45-46-47-48-49-50)**

Şüphesiz biz, peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem şahitlerin dikileceği o günde mutlaka yardım edeceğiz. O gün, zalimlere, özür dilemeleri hiç fayda vermeyecek. Lanet onların, fena yurt onlarındır. Yemin olsun ki biz, Musa'ya hidayeti verdik. Kendisinden sonra İsrailoğullarına, hem doğru yolun rehberi, hem halis akıl sahipleri için bir öğüt olsun diye, kitabı miras bıraktık. Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir. Günahının affedilmesini iste. Sabah-akşam Rabbini hamd ile tesbih et **(Mü'min 51-52-53-54-55)**

Kendilerine gelmiş kati bir delil olmaksızın, (körü körüne) Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin göğüslerinde, hiç şüphe yok ki, asla yetişemeyecekleri bir büyüklük (hevesinden) başka bir şey yoktur. Hemen, Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten ve görendir. Göklerin ve yerin, örneksiz ilk yaratılışı, insanların (ikinci) yaratılışından elbet daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler. Kör olanla gören; iman edip de iyi amellerde bulunanlarla kötülük yapan bir olmaz. Ne az düşünüyorsunuz! O saat, muhakkak ve mutlaka gelecektir. Onda hiçbir şüphe yoktur. Ne var ki insanların çoğu buna inanmazlar **(Mü'min 56-57-58-59)**

Rabbimiz buyurdu; “Bana dua edin, size icabet edeyim. Çünkü bana ibadetten büyüklük taslayıp uzaklaşanlar, hor ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir. Allah, sizin için, içinde dinlenesiniz diye geceyi; görüp işlemenize (vasıta) olarak gündüzü yaratandır. Şüphesiz ki Allah, insanlar üzerinde lütfu inayet sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler. İşte Rabbimiz olan, her şeyi yaratan Allah budur. Ondan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz? Allah'ın ayetlerini bilerek inkâr edenler. İşte böyle döndürülür **(Mü'min 60-61-62-63)**

Allah sizin için, yeryüzünü bir karargâh, gökyüzünü de bir bina yapan, size suret veren, sonra suretlerinizi güzelleştiren; en temiz ve güzel şeylerden sizi rızıklandırandır. İşte Rabbimiz olan Allah budur. Demek ki âlemlerin Rabbi ne yücedir! O, daima yaşayandır. O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde O'na dininde muhlis olarak, “Hamdolsun kâinatın Rabbi Allah'a diyerek dua edin. De ki: Bana Rabbimden apaçık deliller gelince, o sizin, Allah'ı bırakıp taptıklarınıza kulluk etmekten kesinlikle nehyolundum. Âlemlerin Rabbine teslim olmam emrolundu. O, sizi bir topraktan, sonra bir meniden, sonra bir alakadan yaratıp, sonra bebek olarak (ana karnından) çıkaran, sonra sizi, güçlü-kuvvetli bir çağa eriştirip, sonra ihtiyar olmanız için yaşatandır. İçinizden kimi daha evvel öldürülür. Muayyen bir vakte ulaşmanız ve aklınızı kullanmanız için (O böyle yapar) **(Mü'min 64-65-66-67)**

O, dirilten ve öldürenidir. O, bir işin olmasını dilediği zaman, sadece “Ol” der, o iş de olur (Mü'min 68)

Allah'ın ayetleri hakkında çekişenlere bakmadın mı, nasıl haktan döndürülüyorlar? Onlar, kitabı ve peygamberlerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanlayanlardır. Artık

bilecekler, boyunlarında bukağılar ve zincirler bulunduğu zaman. Onlar sıcak suyun içinde sürüklenecekler, sonra ateşte yakılacaklar. Sonra onlara, “Allah’a şerik sayıp taptığınız şeyler nerede?” denilecek, onlar da, “Bizden uzaklaşıp kayboldular. Daha doğrusu zaten biz daha evvel de asla onlara tapmadık” diyecekler. İşte Allah kâfirleri böyle şaşırtır. Size olan azap şundandır: Çünkü siz yeryüzünde haksız yere şımarıklık ediyorsunuz. Cehennem kaplarından, içinde ebedi kalıcı olarak girin. Bak o kibirlenenlerin varıp gidecekleri yer ne kötüdür! **(Mü’min 69-76)**

Artık sen sabret. Şüphesiz Allah’ın vaadi bir gerçektir. Velhasıl ya onlara yapmakta olduğumuz tehdidin (gerçekleşmesini) kısmen sana göstereceğiz yahut seni kendi (katımıza) alacağız. Nihayet onlar ancak bize döndürölüp getirileceklerdir. Andolsun ki senden evvel de peygamberler gönderdik. Onlardan, sana kıssalarını anlattığımız kimseler de, sana anlatmadığımız kimseler de var. Hiç bir peygamber, Allah’ın izni olmaksızın herhangi bir mucizeyi kendiliğinden getiremez. Allah’ın emri gelince de, hak ile hükmolunur. Bâtılı savunanlar, işte burada hüsrana düşmüşlerdir **(Mü’min 77-78)**

Allah, kimine binersiniz, kimini yiyesiniz diye, sizin için davarlar yaratandır. Onlarda, size, (daha başka) faydalar da vardır. Göğüslerinizdeki bir hacete ermeniz için, onların üzerine biniyorsunuz. (Karada), onların üzerinde, (denizde) gemilerin üstünde taşıyorsunuz. (Allah) size ayetlerini gösteriyor. Artık siz, Allah’ın ayetlerinden hangisini inkâr edebilirsiniz? **(Mü’min 79-80-81)**

Ya onlar, yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden evvelkilerin akıbeti nice olmuştur, baksınlar? Hem onlar, bunlardan daha çok idi. Kuvvetçe ve yeryüzündeki eserlerce de daha güçlü ve satvetli idiler. Faka, kazanıp durdukları, kendilerine asla fayda vermedi. Öyle ya, kendilerine peygamberleri apaçık mucizeler getirince, onların nezdindeki ilme karşı, şımarıklık gösterdiler de, istihza edegeldikleri şey kendilerini çepeçevre kuşatıverdi. Artık, vaktaki o çetin azabımızı gördüler. “Allah’a, bir olarak inandık. O’na eş koşmakta olduğumuz şeyleri inkâr ettik” dediler. Fakat hışmımızı gördükleri zaman, imanları fayda verecek değildi. Allah’ın, kulları hakkında cari olan âdeti budur. “İşte kâfirler, burada hüsrana uğradı **(Mü’min 82-83-84-85)**

FUSSİLET (SECDE) SURESİ

54 ayet olup Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Hâ, Mîm. (Bu), bilecek herhangi bir topluluk için, ayetleri ayrı ayrı açıklanmış, müjdeler verici, korkutucu, arapça bir Kur'an olmak üzere, Rahman ve Rahim tarafından indirilmiş bir kitaptır. (Böyle iken), onların çoğu, (bunu düşünüp kabulden) yüz çevirmiştir. Artık dinlemezler onlar. Onlar, “Bizi kendisine davet edegeldiğin şeye, kalplerimiz örtülüdür. Kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. O halde sen, (dinince) amel ve (hareket) et. Biz de elbette, (dinimize göre) amel ediciyiz” derler. De ki: “Ben ancak sizin gibi bir insanım. Bana şu vahyolunuyor: Sizin Tanrınız, ancak bir tek Tanrıdır. Onun için hepiniz O'na doğrulun, O'ndan mağfiret isteyin. Vay haline, o Allah'a ortak koşanların! Ki onlar, zekât vermezler. Onlar ahireti (inkâr ile) kâfir olanların ta kendileridir. Gerçekten, iman edip de iyi iyi amel ve hareketlerde bulunanlar yok mu? Onlar için başa kakılmayan bir mükâfat vardır **(Fussilet 1-2-3-4-5-6-7-8)**

De ki: “Gerçekten siz mi, yeri iki günde yaratanı ısrarla inkâr ediyor ve Ona ortaklar koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir. (Allah), oranın üstünden boşluklar yaptı. Orada bereketler yarattı. Orada, arayanlar için, tam dört günde, gıdalar takdir etti. Sonra, o gök bir buhar halinde iken, göğe yöneldi, ona ve yeryüzüne, “ikiniz de, isteyerek veya istemeyerek emrime gelin” buyurdu. Onlar da, “İsteyerek geldik” dediler. Böylece onları, yedi gök olarak iki günde meydana getirdi. Her gökte, ona ait emri vahyetti. En yakın göğü de kandillerle donattık, afetlerden koruduk. İşte bütün bunlar, azîz ve alim Allah'ın takdiridir **(Fussilet 9-10-11-12)**

Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, de ki: “Ad ve Semud'u çarpan yıldırım gibi, siz de bir azabın gelip çatacağını hatırlatırım” Onlara, “Allah'dan başkasına tapmayın diye, önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği vakit dediler ki, “Eğer Rabbimiz dileseydi, elbette üstümüze melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz. Ad kavmine gelince, onlar yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve “Kuvvetçe bizden daha güçlü kim imiş?” dediler. Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın kendilerinden çok daha kuvvetli olduğunu düşünmediler mi? Onlar bizim mucizelerimizi bilerek inkâr ediyorlardı. Bundan dolayı biz de, dünya hayatında, zelil kılıcı azabı onlara tattırmak için, uğursuz günlerde, onların üzerine çok gürültülü bir kasırga gönderdik. Ahiret azabı, elbet daha rüsvay edicidir. Onlara hiçbir suretle yardım da olunmaz, Semud'a gelince, onlara da doğru yolu gösterdik. Ama onlar, körlüğü hidayete tercih ettiler. Onun için kendilerini, kazanmış oldukları (şirkleri) yüzünden o horlayıcı azap yıldırımını yakaladı. İman edip, müttaki olanları ise kurtardık **(Fussilet 13-14-15-16-18)**

Gün gelecek o gün Allah'ın düşmanları, işte onlar, toplu halde ateşe sürüleceklerdir. Nihayet oraya geldikleri zaman, onlar ne yapıyor idiyse, kulakları, gözleri, derileri kendilerinin aleyhine şahitlik edecektir. Derilerine, (şöyle) dediler; “Bizim aleyhimize niye şahitlik ettiniz?” Onlar da, “Bizi, herşeyi söyleten Allah söyletti. Sizi ilk defa o yaratmıştır. Yine ancak O'na döndürülüyorsunuz” dediler. “Siz, ne

kulaklarınız, ne gözleriniz, ne de derileriniz kendi aleyhinize şahitlik eder diye, (düşünüp) sakınmadınız. Bilakis, Allah, yapmakta olduklarınızın birçoğunu bilmez sandınız. Rabbinize karşı beslediğiniz şu zannınız yok mu? İşte sizi o helak etti. Bu yüzden, hüsrana düşenlerden oldunuz. Şimdi eğer (azaba) dayanabilirlerse, işte onların yurdu, ateş! Eğer rızalık vermek için dünyaya dönmek isterlerse onların bu dilekleri kabul edilmez (**Fussilet 19-20-21-22-23-24**)

Biz onlara birtakım yanaşmaları sebep yaptık da, önlerinde ne var, artlarında ne varsa, onlar bunları süslü gösterdiler. Cin ve insanlardan kendilerinden evvel geçmiş ümmetler içinde, bunlara karşı da o söz hak olmuştur. Çünkü onlar hüsrana düşenlerdi. O küfredenler (şöyle) dediler: “Bu Kur’anı dinlemeyin. Onun hakkında manasız yaygaralar yapın. Belki üstün gelirsiniz” İşte biz o kâfirlere, muhakkak ki en çetin bir azabı tattıracağız. Onları, yapageldiklerinin en kötüsüyle cezalandıracağız. Bu, Allah’ın düşmanlarının cezasıdır ki, ateştir. Bizim ayetlerimizi bilerek inkâr etmelerinin cezası olarak orada onlara (cehennemde) ebedilik yurdu vardır. O küfredenler (cehennemde), “Ey Rabbimiz, cinden ve insandan bizi saptıranları göster bize de, onları ayaklarımız altına alalım. Ta ki, en aşağıda kalanlardan olsunlar” dediler (**Fussilet 25-26-27-28-29**)

Gerçekten, “Rabbimiz Allah’tır” deyip de sonra dosdoğru olanlar (yok mu), işte onların üzerlerine, “Korkmayın, tasalanmayın, vaadolunduğunuz cennetle sevinin” diye diye melekler inecektir” Biz, dünya hayatında da ahiret hayatında da sizin dostlarıdır. Af ve merhameti çok olan gafûr ve rahim’den bir lütuf ve ikram olmak üzere, burada canlarınız neyi arzu ederse sizindir, burada ne isterseniz sizindir (**Fussilet 30-31-32**)

(İnsanları) Allah’a davet eden salih amel işleyen ve “Ben şüphesiz müslümanlardanım” diyen kimseden daha güzel sözlü kimdir? Ne iyilik, ne de kötülük bir olmaz. Sen en güzel tarzda karşılık ver. O zaman, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse bile, sanki yakın dost olur. Buna, sabredenlerden başkası kavuşamaz. Buna, ancak büyük bir hazza sahip olan erişebilir. Eğer seni şeytandan bir dürtüş fitlerse, hemen Allah’a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten, çok iyi bilendir (**Fussilet 33-34-35-36**)

Gece, gündüz, güneş, ay, (hep) O’nun ayetlerindendir. Siz, ne güneşe, ne aya secde etmeyin, bunları yaratan Allah’a secde edin, eğer O’na ibadet edecekseniz. Eğer (buna karşı) kibirlenmek isterlerse, Rabbinizin nezdinde bulunanlar, onlar hiç usanmayacak, (zaten) kendisini gece gündüz tesbih edip duracaklardır. Senin, hakikaten boynunu bükmüş gördüğün arz da, O’nun ayetlerindendir. Fakat biz, üzerine suyu indirdiğimiz vakit o, harekete gelir, kabarır. Ona muhakkak can veren, elbet ölüleri de dirilticidir. Çünkü O, herşeye hakkıyla kadirdir (**Fussilet 37-38-39**)

Bizim ayetlerimiz hakkında sapkınlık edenler şüphesiz bize gizli kalmazlar. O halde, ateşin içine atılacak olan kimse mi hayırlıdır, yoksa kıyamet günü korkusuzca gelecek olan kişi mi? Siz, dilediğinizi yapan. Çünkü O, ne yapıyorsanız, hakkıyla görendir. (Bunlar), Kur’ana -ki O, kendilerine gelince küfredenlerdir. Hâlbuki o, cidden aziz (ve galip) bir kitaptır ki, ne önünden ne ardından ona hiçbir batıl, (yanaşıp) gelemmez. (O), bütün kâinatın hamdettiği, yegâne hüküm ve hikmet sahibi (Allah)’dan indirilmedir **(Fussilet 40-41-42)**

Sana, senden evvelki peygamberlere de söylenmiş olandan başka bir şey söylenmiyor. Şüphe yok ki senin Rabbin, hem mağfiret sahibi, hem elim azap sahibidir. Eğer biz onu, yabancı (dilde) bir Kur’an yapsaydık, muhakkak ki “Ayatleri açıklanmalı değil miydi? Arap muhataplara, arapça olmayan bir Kur’an mı? diyeceklerdi. Onlara söyle ki o Kur’an, iman edenler için bir hidayet ve şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır. Kur’an bunlara karşı bir körlüktür. (Sanki) onlar uzak bir yerden çağrılıyorlardı. Andolsun ki biz Musa’ya kitabı verdik, onda da ihtilaf edildi. Eğer Rabbin tarafından geçmişte verilmiş bir hüküm (kader) bulunmasaydı, aralarındaki iş şimdi olup bitmişti (halledilmişti). Şüphesiz onlar bunun hakkında şüpheli bir tereddüt içindedirler. Kim iyi amel ve hareket ederse, bu kendisi içindir; kim de kötülük ederse, bu da kendi aleyhinedir. Yoksa Rabbin, kullarına zerre miktarı zulmedici değildir **(Fussilet 43-44-45-46)**

Kıyametin (ne zaman kopacağı) bilgisi O (Allah’a) havale edilir. O’nun bilgisi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuk(larından) çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. O (müşriklere), “Benim ortaklarım nerede?” diye nida edileceği gün “Sana arz ettik. Bizden hiçbir şahit yok” diyecekler. Önceden tapmış oldukları şeyler, onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur. Onlar kendileri için, kaçıp kurtulacak hiçbir yer olmadığını anlarlar. İnsan hayır istemekten usanmaz. Eğer ona bir şer dokunursa, bakarsın ki o hemen ümidini kesip, ümitsizliğini açığa, vurmuştur. Yemin olsun ki, eğer ona dokunan sıkıntıdan sonra, kendisine tarafımızdan bir rahmet tattırırsak, mutlaka, “Bu benim hakkımdır. Kıyametin kopacağını da zannetmiyorum. Andolsun ki Rabbime döndürülsem bile, şüphesiz O’nun katında benim için daha güzel bir hal vardır” der. Fakat biz, yemin olsun ki, o kâfirlere, neler yaptıklarını elbette haber vereceğiz. Andolsun ki onlara, en çetin bir azap tattıracağız. İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirir ve bir tarafa çekilir. Ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o uzun uzun yakarır. De ki: “Eğer o Kur’an Allah katından gelmiş de, siz onu inkâr etmişseniz, bana haber verin. Haktan

uzak bir muhalefette bulunanın ta kendisi olan kimseden daha sapık olan kimdir? Gerek dış dünyada, gerek öz benliklerinde, biz onlara ayetlerimizi (delillerimizi) göstereceğiz, ta ki onun (Kur’anın) gerçek olduğunu onlar da bilecekler. Rabbinin herşeye hakkıyla şahit olması sana kâfi değil mi? Gözünü aç, muhakkak onlar Rablerine kavuşma hususunda bir şüphe içindedirler. Gözünü aç (bak), O gerçekten herşeyi çepeçevre kuşatandır **(Fussilet 47-48-49-50-51-52-53-54)**

ŞURA SURESİ

53 ayet olup Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hamîm, Ayn, Sîn, Kâf. O, mutlak galip, O hüküm ve hikmet sahibi Allah, sana da, senden evvelkilere de, işte böyle vahyeyiyor. Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nundur. O, çok yüce, çok büyüktür. Gökler neredeyse, tepelerinden çatlayacaklar. Melekler Rablerine, hamd ile tesbih ederler. Yerdeki kimselerin de bağışlanmalarını isterler. Gözünüzü açın, Allah, af ve merhamet sahibi, gafûr ve rahimdir. O'ndan başka hamiler edinenlere gelince, Allah onların üzerinde daima görüp gözetleyicidir. Sen, onların üzerinde bir vekil değilsin (**Şura 1-2-3-4-5-6**)

Böylece “Anakente ve oranın etrafında bulunanlara, gelecek tehlikeleri haber vermen için ve hakkında hiçbir şüphe bulunmayan o toplanma gününün dehşetiyle korkutman için, (sana) arapça bir Kur'an vahyettik. (İnananların) birtakımı cennette, birtakımı cehennemdedir. Eğer Allah dileseydi, onları elbet bir tek ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onların ne bir dostu, ne bir yardımcısı vardır. Yoksa onlar Allah'dan başkasını dostlar mı edindiler? İşte Allah, asıl dost O'dur. Ölülerini O diriltir. O, herşeye kadirdir. İhtilaf ettiğiniz her şey hakkında hüküm verme işi Allah'a aittir. İşte benim Rabbim, O hâkim olan Allah'tır. Ancak O'na güvenip dayanırım. Yalnız O'na dönerim. O, gökleri ve yeri yaratandır. Size, hem kendi cinsinizden eşler, hem davarlardan çiftler verdi. Sizi bu suretle ürettiyor. O'nun, benzeri gibisi bile yoktur. O, semî ve basîrdur. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğinin rızkını genişletir, dilediğinkini de kısar. Çünkü O, herşeyi hakkıyla bilendir” (**Şura 7-8-9-10-11-12**)

“O, “Dini doğru tutun, onda ayrılığa düşmeyin” diye, din(in aslın)dan, hem Nuh'a tavsiye ettiğini, hem sana vahyedegeldiğimizi, hem İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi, sizin için de şariat yaptı. Senin, kendilerini davet etmekte olduğun bu şey, müşriklerin gözlerinde büyüdü (ağır geldi). Allah, kimi dilerse, buna onu seçer. (Ancak kendisine itaatla) dönmekte olanları buna muvaffak eder. Onlar, ancak kendilerine ilim geldikten sonradır ki, aralarındaki ihtiras yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, belirlenmiş bir vadeye kadar bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında muhakkak ki hüküm verilmişti bile. Onlardan sonra kitaba mirasçı yapılanlar da, ondan mutlaka şüphe edici bir tereddüt içindedirler. İşte bunun için sen, onları (tevhide) davet et. Emrolunduğun veçhile, dosdoğru harekette sebat kıl. Onların, hevalarına uyma ve de ki: “Ben, Allah'ın indirdiği her kitaba iman ettim. Aranızda adalet etmekle emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de

Rabbimizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size aittir. Bizimle sizin aranızda hiçbir husumet yoktur. Allah hepimizi bir araya toplayacak. Dönüş ancak O'nadır. Allah hakkında, kendisine icabet edilen şeyin ardından, münakaşa edenlerin hüccetleri, Rableri indinde boştur. Onların üzerlerine, hem bir gazap, hem kendilerine çetin bir azap vardır. Allah, hakkın ikamesine sebep olmak üzere, kitap ve mizanı indirendir. Ne biliyorsun, belki o saat, yakındır? Buna inanmayanlar, onun çabucak gelmesini ister. İnananlar ise, ondan, korku içinde titrerler. Bilirler ki o, şüphesiz haktır. Gözünüzü açın ki, o saat hakkında mücadele edenler, muhakkak ki, hakikatten uzak bir sapıklık içindedirler. Allah, kullarına çok lütufkârdır. Kimi dilerse, onu rızıklandırır. O, kavidir, yeğine galiptir" (**Şura 13-14-15-16-17-18-19**)

"Kim, ahiret mahsulünü dilerse, onun mahsulünü arttırırız. Kim de, (sadece) dünya ekinini isterse, ona da, (yalnız) bundan veririz. Ahirette ise, onun hiçbir nasibi yoktur. Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği şeyleri din olarak kendilerine yasa yapan ortakları mı var? Eğer, o "fasl" kelimesi (karar) olmasaydı, aralarında mutlaka (dünyada icra) edilmiş, (işleri bitirilmişti) bile. Şüphesiz ki, o zalimler için elim bir azap vardır. Sen, o zalimlerin, (dünyada) işleyip kazandıkları kötülükler yüzünden, (kıyamet gününde nasıl) korkulara düşer olacaklarını -ki, bu onların başına gelecektir- göreceksin. İman edip de, salih amellerde bulunanlar ise, cennetlerin (has) bahçelerindedirler. Rableri huzurunda, ne dilerlerse, (hepsi) onlarındır. İşte bu, büyük fazlın ta kendisidir. İşte bu, Allah'ın, -iman edip iyi amellerde bulunan- kullarına müjdelemekte olduğudur. De ki: "Ben, bu (tebliğime) karşı akrabalıkta sevgiden başka hiçbir mükâfat istemiyorum" De ki: "Kim bir iyilik kazanırsa, biz onun bu husustaki iyiliğini arttırırız. Çünkü Allah, çok affedicidir, mükâfat ile mukabele edicidir. Yoksa o, Allah'a karşı bir yalan düzdü mü?" derler. Fakat eğer Allah dilerse, senin kalbini mühürler. Allah, batılı mahveder. Sözleriyle hakkı yerine getirir. Şüphesiz ki, O, kalplerde olanları dahi bilendir. O, kullarının tevbesini kabul eden, kötü hareketlerini bağışlayan, ne işlerseniz bilendir. İman edip de, iyi iyi amellerde bulunanlara icabet eder. Onlara, fazlından artırır da. Kâfirlere gelince, onlar için de çok çetin bir azap vardır" (**Şura 20-21-22-23-24-25-26**)

"Eğer Allah, kullarına (eşit bir şekilde) bol bol rızık verseydi, yeryüzünde muhakkak ki taşkınlık ederler, azarlardı. Fakat O ne miktar dilerse, (rızık o kadar) indirir. Şüphe yok ki, O, kullarının her (halinden) hakkıyla haberdardır, (her şeyi) kemâliyle görür. O, (insanlar) ümitlerini kestikten sonra, yağmuru indirmekte, rahmetini yaymakta olmaktadır. O, hakiki yâr ve her hamde layık olmaktadır. Göklerin, yerin ve bunların içinde yayıp ürettiği canlıların yaratılışı, O'nun ayetlerindendir. O, bütün bunları toplamaya da, dileyeceği zaman hakkıyla kadirdir. Sizi çarpan her musibet, kendi ellerinizin işleyip kazandığı (günahlar) yüzündendir. (Bununla beraber Allah), birçoğunu da affeder. Siz, yerde (Allah'ı) aciz bırakabilecekler değilsiniz. Sizin, Allah'tan başka ne bir haminiz, ne de bir yardımcınız vardır" (**Şura 27-28-29-30-31**)

“Denizde, dağlar gibi akıp giden gemiler de O’nun ayetlerindendir. Eğer O dilerse, rüzgârı durdurur da, (o gemiler) denizin üstünde kalıverirler. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve şükreden herkes için kesin ayetler vardır. Yahut kazandıkları (işledikleri) şeyler yüzünden insanları helak eder, birçoğunu da bağışlar. Ayetlerimiz hakkında mücadele etmekte olanlar, kendileri için kaçacakları hiçbir yer olmadığını bilsinler. Size verilen şey, dünya hayatının (geçici) birer faydasıdır. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha devamlıdır. İman edip, ancak Rablerine tevekkül etmekte, büyük günahlardan ve fahiş kötülüklerden kaçınmakta, öfkelenedikleri zaman bağışlamakta olanlara, Rablerine icabet edenlere, namazlarını dosdoğru kılanlara -ki, bunlar işlerini aralarındaki müşavere ile yaparlar-, rızık olarak verdiğimiz şeylerden infak edenlere ve kendilerine karşı bir zulüm ve taşkınlık yapıldığı zaman, birbirine destek ve yardımcı olanlara mahsustur (bu sevaplar) **(Şura 32-33-34-35-36-37-38-39)**

“Kötülüğün karşılığı, ona denk bir kötülüktür. Fakat kim affeder ve durumunu düzeltirse onun ecir Allah’a aittir. Şüphe yok ki O, zalimleri asla sevmez. Kim kendisine, (yapılan) zulmün ardından hakkını alırsa, bunlar aleyhinde bir yol yoktur. O yol ancak, insanlara zulmetmekte, yeryüzünde haksız olarak tağallübe kalkışmakta olanlara karşıdır. İşte bunlar (yok mu), bunların hakkı, pek acıklı bir azaptır. Bununla beraber kim sabreder, bağışlarsa, işte bu, şüphesiz ve elbet azmolunacak işler cümlesindendir. Allah, kimi şaşırtırsa, bundan sonra onun hiçbir hamisi yoktur. O zalimleri göreceksin ki, onlar azabı gördükleri zaman, “(Dünyaya) geri dönmenin bir yolu var mı?” diyeceklerdir. Onların, (ateşe) arz olunurlarken, zilletten boyunlarını büke büke göz ucuyla (nasıl) bakacaklarını göreceksin. İman etmiş olanlar şöyle diyeceklerdir: “Gerçekten hüsrana düşenler, kıyamet günü kendilerini de, taraftarlarını da hüsrana uğratanlardır” Gözünüzü açın ki, zalimler, muhakkak sürekli bir azap içindedirler. Onların Allah’tan başka, kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Allah, kimi sapıklıkta bırakırsa, ona hiçbir yol bulunamaz!” **(Şura 40-41-42-43-44-45-46)**

Allah’dan, geri çevrilmesi asla mümkün olmayacak bir gün gelmezden evvel, Rabbinize icabet edin. O gün, sizin için ne bir sığınak, ne de bir inkâr imkânı vardır. Eğer onlar, (imandan) yine yüz çevirirlerse, biz seni, onların üzerine (zaten) bir bekçi olarak göndermedik. Sana düşen, tebliğden başka bir şey değil. Gerçekten biz insana, katımızdan bir nimet tattırdığımız vakit o, bununla ferahlanır. Eğer onlara, kendi ellerinin öne sürdükleri şeyler yüzünden bir fenalık isabet ederse, o zaman, insan gerçekten bir nankör dur. Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız (çocuklar), dilediğine erkek (çocuklar) lütfeder. Yahut erkekler ve kızlar olarak, çift (cinsten da) verir. Dilediğini de kısır bırakır, Şüphesiz O, hakkıyla bilendir ve herşeye kadirdir **(Şura 47-48-49-50)**

Bir vahy ile veya bir perde arkasından yahut bir elçi gönderip de, izni ile dilediğini vahyetmesi dışında, Allah'ın hiçbir insana konuşması söz konusu değildir. Şüphesiz O, çok yücedir ve hâkimdir. İşte biz, sana da böylece emrimizden bir ruh vahyettik. Önce sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz o (kitabı) bir nur yaptık ve bununla, kullarımızdan dilediğimize hidayet ederiz. Şüphesiz ki sen, mutlaka doğru bir yolun rehberliğini yapıyorsun. Göklerde ne var, yerde ne varsa, hepsi kendisinin olan Allah yolunu gösteriyorsun. Gözünüzü açın (bütün) işler ancak Allah'a dönüp dayanır (**Şura 51-52-53**)

ZUHRUF SURESİ

Bu sure Mekki olup, **89** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hâ Mîm. (Hidayet yolunu) apaşık gösteren bu kitaba yemin ederim ki gerçekten biz onu, anlayasınız diye arapça bir Kur'an yaptık. Şüphesiz o Kur'an, katımızdaki Ümmü'l-Kitap (ana kitapta) sabit, yüce ve çok kıymetli bir kitaptır. Siz, haddi aşan bir topluluksunuz diye, o dersi (Kur'anı) sizden uzaklaştırıp, vaz mı geçeceğiz? Hâlbuki biz, evvelki ümmetlere de nice peygamberler gönderdik. Onlar da kendilerine bir peygamber geldiğinde mutlaka onunla istihza ederlerdi. Bundan dolayı biz, kuvvet bakımından bunlardan daha çetin (ümmetleri) helak ettik. Nitekim o evvelki ümmetlerin misalleri geçmiştir (**Zuhruf 1-2-3-4-5-6-7-8**)

Celalim hakkı için, eğer onlara, "Gökleri, yeri kim yarattı?" (diye) sorarsan, "Elbette, onları, o mutlak galip, o her şeyi hakkıyla bilen yarattı" derler. (O Allah ki), yeri sizin için bir beşik yaratmış, onda, sizin için, doğru gidesiniz diye yollar açmıştır. Gökten, bir ölçü ile su indirmiştir. İşte biz bu su ile ölü bir memlekete can verdik. Siz de böylece, çıkarılacaksınız! Bütün (mahlûkları), sınıf sınıf yaratmış, sizin için gemilerden, hayvanlardan bineceğiniz şeyleri halk etmiştir. Ta ki, sırtarında karar kılasınız, sonra üzerlerine yerleşince, Rabbinizin nimetini iyice düşünesiniz ve "Bunları bize ram eden Allah'ın şanı ne yücedir, münezzehtir, yoksa biz bunlara güç yetiremezdik. Biz mutlaka, neticede ancak Rabbimize döneceğiz" diyesiniz (**Zuhruf 9-10-11-12-13-14**)

Böyle iken kullarından kiminin, O'ndan bir parça olduğunu iddia ettiler. Gerçekten insan açıkça "kefûr" dur. Yoksa O, yaratmakta olduklarından, kızlar edindi de, oğulları size mi ayırıp seçti? Onlardan biri, benzerini Rahman'a isnad ettiği şeyle müjde verildiği zaman, o insan, gamla dolar ve adeta dilsiz halde, yüzü kapkara kesilir. (Onlar) süs içinde yetiştirilmekte olup da, mücadeledeki (hüccetini)

açıklayamayan kişiyi mi (Allah’a nisbet ediyorlar?) Onlar, O Rahman’ın bizzat kulları olan meleklerin de dışı olduğunu söylediler. Onların yaratılışında hazır mı idiler? Onların, (bu yalan) şahitlikleri kaydedilecek ve onlar (bu hususta) sorguya çekileceklerdir **(Zuhruf 15-16-17-18-19)**

Dediler ki: “Eğer Rahman dileseydi, biz bunlara tapmazdık” Onların bu hususta hiçbir bilgileri yok. Onlar, yalandan başka hiçbir şey söylemiyorlar. Yoksa biz, onlara bundan evvel bir kitap verdik de, şimdi ona mı tutunuyorlar. (Buna karşı şöyle) dediler: “Biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve biz, onların izleri üzerinde doğru yolda bulunmaktayız” Senden önce, herhangi bir memlekette, fena akıbetleri haber verici bir peygamber gönderdiğimizde, oranın refah erbabı mutlaka, “Biz atalarımızı bir (din) üzerinde bulduk. Biz de onların izlerine uyduk” demişlerdir. O peygamberlerden herbiri şöyle dediler: “Ben atalarınızı üstünde bulduğunuz dinden daha doğrusunu size getirdimse, (o zamanda mı) atalarınızın dinine uyacaksınız” Onlar da, “Biz, o sizin gönderildiğiniz şeyleri inkâr ediyoruz” dediler. Bunun üzerine biz de onlardan intikam aldık. İşte bak, yalanlayanların akıbeti nice oldu! **(Zuhruf 20-21-22-23-24-25)**

Bir zaman da İbrahim, babasına ve kavmine, “Ben, gerçekten sizin tapmakta olduğunuzdan uzağım, yalnız beni yaratan müstesna. Şüphe yok ki, O, beni doğru yola muvaffak edecektir” demişti. (İbrahim) bunu, rücu etsinler diye, zürriyeti arasında baki bir kelime yaptı. Daha doğrusu ben, onları da, atalarını da, kendilerine hakkı açıklayan bir peygamber gelinceye kadar faydalandırdım. (Fakat) kendilerine o hak gelince onlar, “Bu, sihirdir. Biz onu inkâr ediyoruz” demişlerdir **(Zuhruf 26-27-28-29-30)**

Bir de (şunu) söylediler: “Şu Kur’an, iki şehirden birindeki büyük bir adama indirilmeli değil miydi?” Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşıyorlar? Dünya hayatında onların maişetlerini bile aralarında, (onlar değil), biz taksim ettik. Kimini, derece derece kiminin üstüne çıkardık ki, bir kısmı bir kısmını çalıştırsın. Rabbinin rahmeti, onların toplaya geldiklerinden daha hayırlıdır **(Zuhruf 31-32)**

Eğer (bütün) insanlar, (küfre imrenecek) bir tek ümmet haline gelmeyecek olsaydı, Rahman’ı inkâr eden kimselerin evlerinin tavanlarını, üstünden çıkacakları merdivenlerini, odalarının kapılarını, üzerine yaslanacakları tahtlarını hep gümüşten yapardık! (Onları) altın zinetler(e) boğardık). Bunların hepsi, dünya hayatının geçici metaından başka şeyler değildir. Ahiret (saadeti) ise, Rabbiniz katında, (ancak küfür ve günahlardan) kaçınanlara mahsustur. Kim Rahman’ın zikrinden yüz çevirirse, biz ona, şeytanı musallat ederiz. Artık bu, onun bir arkadaşısıdır. Şüphesiz ki, bunlar, onları yoldan çıkarırlar. Onlar da, kendilerinin hidayete erdirilmiş olduklarını zannederler. Nihayet o bize geldiği zaman der ki: “Keşke seninle benim aramda, gün doğusu ile gün batısı arası kadar uzaklık olsaydı.

(Sen) ne kötü arkadaşmışsın! (Bütün temenni ve pişmanlığınız) bugün size asla fayda vermez. Çünkü zulmettiniz. Muhakkak siz de, azapta ortaklırsınız **(Zuhruf 33-34-35-36-37-38-39)**

Artık (Resulüm), o sağırlara sen mi duyuracaksın yahut o körlere, o apaçık bir dalalette bulunan kimselere sen mi yol göstereceksin! Eğer seni kesin olarak vefat ettirsek, şüphe yok ki onlardan biz intikam alırız yahut vaadettiğimiz (azabı), behemehâl onlara gösteririz. Çünkü biz, onların üstünde iktidar sahipleriyiz. Binaenaleyh sen, sana vahyolunana kuvvetle sarıl. Muhakkak ki sen, dosdoğru bir yol üzerindesin. Şüphesiz o Kur'an senin için de, kavmin için de bir zikir (hatırlatma)dır. Siz ondan sorumlu olacaksınız. Senden evvel gönderdiğimiz peygamberlere, biz o Rahman'dan başka tapılacak tanrılar yapmış mıyız bir sor **(Zuhruf 40-41-42-43-44-45)**

An dolsun ki biz, Musa'yı da ayetlerimizle, Firavun a ve idare kadrosuna peygamber olarak gönderdik de, o, "Ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim" dedi. Fakat onlara ayetlerimiz gelince, bir de ne görsünler; onlar bunlara gülüyorlar. Biz onlara herhangi bir ayet gösterdiğimizde bu mutlaka öbürlerinden daha büyük olurdu. Onlar belki dönerler diye azap ile yakaladık. Dediler ki: "Ey sihir yapan, bizim için, Rabbine, sana vaadettiği şekilde dua et. Muhakkak ki (o zaman) doğru yola kavuşturuluruz" Fakat biz onlardan azabı giderince, bir de bakarsın ki, verdikleri sözü bozmuşlar! Firavun, kavmi içinde haykırdı ve "Ey kavmim, Mısır mülkü ve altımda akan şu ırmaklar benim değil mi? Hâlâ gözünüzü açmayacak mısınız? Yoksa ben, o (Musa'dan) hayırlı değil miyim? O, değersizdir. Neredeyse meramını bile ifade edemiyor. Öyle ya onun üstüne altın bilezikler atılmalı yahut beraberinde, peşpeşe gelen ve (onu tasdik eden) melekler bulunmalı değil miydi?" dedi, Böylece kavmini küçümsedi. Onlar da ona itaat ettiler, Doğrusu, onlar fasıklar gürûhu idiler. Nihayet onlar bizi gazablandırınca, onlardan intikam aldık ve hepsini suda boğduk. Onları, bu halleriyle sonradan gelen ümmetler için ibret verici bir selef ve bir misal yaptık **(Zuhruf 46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56)**

Meryem oğlu bir misal olarak (öne) atılınca, hemen senin kavmin bundan, yüz çevirirler. Dediler ki: "Bizim tanrılarımız mı iyi, yoksa o mu? Bunu sana, bir mücadeleden başka bir (maksatla) irad etmediler. Daha doğrusu onlar, çok düşman bir topluluktur. O, İsrailoğullarına bir misal yaptığımız bir kuldan başka bir şey değildi. Eğer biz dileseydik, sizin yerinize, yeryüzünde yerinizi alacak melekler yaratırdık. Şüphe yok ki, o, saatin ilmidir. Artık buna karşı, sakın şüpheye düşmeyin. Bana tabi olun. Bu, doğru bir yoldur. Sakın sizi şeytan çevirmesin. Çünkü o, gerçekten sizin apaçık bir düşmanınızdır **(Zuhruf 57-58-59-60-61-62)**

"İsa, o apaçık delilleri getirdiği zaman (şöyle) demişti: "Ben size gerçek hikmeti getirdim. Bir de, hakkında ihtilaf edegeldiğiniz şeylerden bazısını size açıklayayım

diye (geldim). Artık, Allah'tan korkun, bana tabi olun. Şüphesiz Allah, benim de Rabbidir, sizin de Rabbiniz. Haydi (hepiniz) O'na kulluk edin. Doğru yol budur. Sonra, aralarından hizipler (çıkıp) ihtilaf ettiler. Artık pek acıklı bir günün azabından, vay o zulmedenlere! Onlar, kendileri farkında olmayarak, (başlarına) ansızın gelecek o saatten başkasını mı gözetliyorlar? **(Zuhruf 63-64-65-66)**

Dostlar o gün, birbirine düşmandır; takva sahipleri müstesna. Ey, benim ayetlerime iman edip de müslüman olan kullarım! Bugün size hiçbir korku yoktur. Siz, mahzun da olmayacaksınız. Sürür ve ikrama gark olmuş olarak siz de, eşleriniz de girin cennete. Onların çevresinde ikram için altın tabak ve kadehler dolaştırılıp duracak. Canlarının isteyeceği, gözlerinin hoşlanacağı ne varsa oradadır. Ve Siz, burada ebedi kalacaksınız. İşte bu, yapageldiğiniz iyi amel ve hareketleriniz sayesinde, mirasçı kılındığınız cennettir. Burada sizin için birçok meyveler vardır. Onlardan yiyeceksiniz **(Zuhruf 67-68-69-70-71-72-73)**

Şüphe yok ki günahkârlar, cehennem azabında ebedi kalcıdırlar. Bu azap onlardan hafifletilmeyecek. Onlar bunun içinde, ümitsiz susup kalacaklardır. Onlara biz zulmetmedik, fakat onların kendileri zalimdirler. “Ey (cehennemin bekçisi) Mâlik, Rabbin bizim canımızı alsın” diye seslenirler. O da, “Siz hep burada kalacaksınız” der. Andolsun ki biz hakkı getirdik. Fakat çoğunuz, hak (ve hakikati) çirkin görüyordunuz. Yoksa onlar, işlerini sağlam mı tuttular? Biz de sağlam tutanlarız. Yahut biz, onların içlerinde gizlediklerini ve aralarındaki fısıltılarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, hayır, onların yanında bizim elçilerimiz var, (yaptıklarını) yazıyorlar **(Zuhruf 74-75-76-77-78-79-80)**

De ki: “O Rahman'ın bir çocuğu bulunsaydı, ben ona tapanların ilki olurum” Hem sonra, göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi, onların söyledikleri şeylerden münezzehtir. (Şimdilik) sen onları bırak, (batıla) dalsınlar, oynayadursunlar. Nihayet tehdit edilmekte oldukları günlerine kavuşturulacaklardır. O, gökte de tanrıdır, yerde de tanrı olandır. O, hâkim ve alimdir. Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin mülkü O'nun olan Allah'ın şanı ne yücedir. Saatin (kıyametin) bilgisi O'nun yanındadır. Ancak O'na döndürüleceksiniz. Allah'tan başka dua edip yalanladıkları nesnelerin şefaet yetkileri yoktur, ancak bilerek hak namına şهادet edenler müstesna. Andolsun ki kendilerini kimin yarattığını onlara sorsan, elbette “Allah” derler. O halde, nasıl (haktan) çevriliyorlar. Onun, “ Ya Rab” demesi hakkı için, muhakkak ki, onlar iman etmez güruttur. Şimdilik sen onlardan yüz çevir, “Selam” de. Artık pek yakında bilip öğrenecekler **(Zuhruf 81-82-83-84-85-86-87-88-89)**

DUHAN SURESİ

Bu sure.....ayeti hariç ,Mekki olup, **59** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hâ Mîm. Bu Kitab-ı Mübine yemin ederim ki, gerçekten Biz onu mübarek bir gecede indirdik. Gerçekten biz, inzar edicileriz. Her hikmetli iş, katımızdan bir emir ile o gece ayrılır. Gerçekten biz, Rablerinden bir rahmet olarak, peygamberler göndeririz. Şüphe yok ki O, hakkıyla işiten, kemâliyle bilenin ta kendisidir. Göklerin, yerin ve ikisi arsanda bulunan şeylerin Rabbinden olarak. Eğer inanacak kimseler iseniz (buna da inanmalısınız). O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur, diriltir ve öldürür. O, sizin de, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. Hayır hayır, onlar, bir şüphe içinde oyalanıp duruyorlar **(Duhan 1-2-3-4-5-6-7-8-9)**

O halde göğün, apaşık bir duman getireceği günü gözetle. O duman insanları saracaktır. “Bu, pek yaman bir azap. Ey Rabbimiz, bizden bu azabı açıp kaldır. Çünkü biz iman edeceğiz” (diyecekler). Onlar için, düşünüp ibret almak nerede? Kendilerine, açıklayıcı bir peygamber geldiği halde, yine ondan yüz çevirdiler ve “Öğretilmiş bir mecnun!” dediler. Biz bu azabı biraz açıp kaldıracağız. Siz tekrar (küfre) dönersiniz. Çok büyük bir şiddet ve satvetle çarpacağımız gün. İşte o gün muhakkak ki intikam alıcılarız biz **(Duhan 10-11-12-13-14-15-16)**

Celâlim hakkı için, biz bunlardan evvel Firavun kavmini de imtihan ettik. Onlara da, çok şerefli bir peygamber gelmişti. “Bana, Allah'ın kullarını teslim edin. Çünkü ben size (gönderilmiş) emin bir peygamberim” diye. Ve “Allah'a karşı büyüklük taslamayın. Zira ben size, apaşık bir bürhan getiriyorum” diye (söylemişti). “Şüphesiz ki ben, beni taşlamanızdan, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım. Eğer bana iman etmezseniz, (bari), benden uzaklaşıp çekilin” (demişti). Nihayet Rabbine, “Bunlar, gerçekten günahkârlar güruhudur” diye dua etti. Cenâb-ı Hak da, “Öyleyse kullarımı geceleyin götür. Muhakkak siz, takip olunacaksınız” buyurdu. Denizi, durgun ve açık bırak. Çünkü onlar, boğulacak bir ordudur. Onlar, bağlardan, pınarlardan, ekinlerden, güzel konaklardan, içinde naz ve naim ile yaşadıkları ihtişamlardan neler bıraktılar neler! İşte, (emir) böyledir. Biz, bunları başka başka kavimlere miras verdik. Ne gök ne yer onların üstüne ağladı. Onlara (eman ve) mühlet de verilmedi **(Duhan 17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29)**

Celalim hakkı için biz; isrâiloğullarını, o zillet verici azaptan, firavundan kurtardık. Hakikaten o, haddi aşanlardan bir mütekebbir idi. Celalim hakkı için biz onlara, -hallerini bilerek- (zamanlarındaki) âlemlerin üstünde bir imtiyaz vermiştik. Bir de onları, ayetlerden, herbirinde açık birer imtihan bulunan şeyler verdik. Onlar derler ki: “O (ölüm), ilk ölümümüzden başka bir şey değildir. Biz, yeniden diriltilip kaldırılacak da değiliz. Eğer, davanızda doğru kimseler iseniz, şimdi atalarımızı

dirilterek getirin” Bunlar mı hayırlı, yoksa Tübba kavmi ve onlardan evvelkiler mi? Biz onları bile imha ettik. Çünkü onlar da mücrim idiler. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan şeyleri, eğlenenler olarak yaratmadık. Biz bunları, hakkın ikamesine vesile olmaktan başka (bir hikmetle) yaratmadık. Fakat onların çoğu, (bunu) bilmezler (**Duhan 30-31-32-33-34-35-36-37-38-39**)

Şüphe yok ki, o ayırt etme günü onların hepsinin vadeleridir. Şüphe yok ki o gün dost dostuna hiç bir şekilde fayda veremez. Onlara yardım da edilmez. Allah’ın rahmet ettikleri böyle değil. Çünkü O, azîz ve rahimdir. Şüphesiz o zakkum ağacı, günaha düşkün olanın yiyeceği şeydir. O, sıcak suyun kaynayışı gibi, karınlar içinde kaynayacaktır, erimiş madenler gibidir. (Zebanilere) “Tutun onu ve sürükleyerek cehennemin ta ortasına götürün. Sonra başından aşağı kaynar su azabından dökün” (denilir). (Ona da) “Tad bu azabı. Hani sen, çok ulu ve şerefliydin! Şüphesiz bu da, hakkında şüphe ve mücadele edip durduğunuz şeydir denilir (**Duhan 40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50**)

Müttakiler ise, gerçekten emin bir makamda, cennetlerde, pınarların başındadırlar. İnce, nazik ve kalın ipeklerden, atlaslardan giyecekler ve karşı karşıya oturup muhabbet edeceklerdir. İşte iş böyledir. Onlara, bembeyaz şahin gözlü hurileri eş yaptık. Orada güvenli olarak (hizmetçilerden), her türlü meyve isterler. Orada, ilk ölümden başka ölüm tatmazlar. (Allah) onları cehennem azabından korumuştur. Rabbinden bir fazlu kerem olarak (verilmiştir bunlar). İşte, en büyük saadet budur. Biz onu (o dersi), ibret alsınlar diye, senin dilinle kolaylaştırdık. Artık bekle, çünkü onlar da bekliyorlar (**Duhan 51-52-53-54-55-56-57-58-59**)

CASIYE SURESİ

37 ayet olup Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Ha Mîm. (Bu) kitabın indirilişi, mutlak kadir, yegâne hüküm ve hikmet sahibi Allah’tandır. Şüphe yok ki, göklerde ve yerde, müminler için kati ayetler vardır. (Allah’ın) sizi yaratmasında ve yeryüzüne yayıp üretmekte olduğu herbir canlıda, sağlam bilgi edinecek bir zümre için ayetler vardır. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, Allah’ın gökten rızık indirip, onunla yere, ölümünden sonra can vermesinde, rüzgârları evirip çevirmesinde, akıllarını kullanacak kimseler için ayetler vardır. İşte bunlar, Allah’ın ayetleridir ki, sana bunları, gerçeğe mutabık olarak okuyoruz. Artık onlar, Allah’ın ayetlerinden sonra, hangi söze inanırlar? (**Casiye 1-2-3-4-5-6**)

Yalana, günaha dadanan herkesin vay haline! Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken, iştir ama sonra büyüklük taslayarak, bunları hiç iştitemiş gibi (küfründe) ısrar eder. İşte onu çok elem verici bir azap ile müjdele! O, ayetlerimizden bir şeye muttali olduğu zaman, bunu eğlence edinir. İşte onlar böyledir. Onlar için zillet verici bir azap vardır. Önlerinde cehennem, onların ne kazandıkları şeyler, ne de Allah'ı bırakıp dost edindikleri şeyler, onlardan hiçbir şeyi uzaklaştıramaz. Onların hakkı büyük bir azaptır. Bu Kur'an bir hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkâr edenler için, elem verici bir azap çeşidinden bir azap vardır **(Casiye 7-8-9-10-11)**

Allah, emri ile içinde gemilerin akıp gitmesi için, fazlından nasip arayasınız diye, denizi sizin emrinize amade kıldı. Umulur ki, şükredersiniz. Göklerde ne var yerde ne varsa, O, hepsini kendi tarafından olarak size amade kıldı. Şüphe yok ki, bunda, tefekkür eden kimseler için ayetler vardır. İman edenlere, Allah'ın günlerini (ahireti) ümit etmeyenleri bağışlamalarını söyle. Çünkü Allah, bir kavme, kazandıklarına göre karşılık verir. Kim salih amel işlerse, bu kendi lehine, kim de kötülük ederse, bu da aleyhinedir. Nihayet, hepiniz ancak Rabbinize döndürüleceksiniz **(Casiye 12-13-14-15)**

Andolsun ki biz, İsrailoğullarına kitap, hüküm ve peygamberlik vermiş, onlara tertemiz rızıklar ihsan etmiş ve onları âlemlerin üstüne çıkarmıştık. Onlara, (din) emrinden açık açık deliller verdik. Şimdi onların kendilerine bilgi geldikten sonra, ihtilafa düşmeleri, ancak ihtirastan dolayıdır. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkındaki hükmünü, kıyamet günü aralarında verecektir. Sonra seni de, emrinden bir şeriat üzerine görevlendirdik. Binaenaleyh sen ona tabi ol. Cahillerin heva-ü heveslerine uyma. Çünkü onlar, (Allah'ın iradesinden) hiçbir şeyi senden katiyen defedemezler. Şüphe yok ki zalimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise müttakilerin dostudur. Şu Kur'an, insanlar için besâir, yakini iman edecek kimseler için de bir hidayet ve rahmettir. Yoksa o kötülükleri kazananlar, kendilerini, iman edip salih ameller işleyenler gibi yapacağımızı mı, dirimleri ile ölümlerinin bir mi olacağını sandılar? Böyle düşünmeleri ne kötü! **(Casiye 16-17-18-19-20-21)**

“Allah, gökleri ve yeri, hakkı ikame etmek ve bir de, herkesin kazandığı ne ise, kendilerine asla haksızlık edilmeyerek, onunla mukabele edilmesi için yaratmıştır. Şimdi bana haber ver: Heva-ü hevesini tanrı edinen, Allah'ın kesin bir bilgiye dayanarak şaşırttığı, kulak ve kalbini mühürleyip, gözüne de bir perde gerdiği bir adama Allah'tan başka kim hidayet edebilir? Hâlâ iyi düşünmeyecek misiniz? Dediler ki: “Bu (hayat), dünya hayatından başka bir şey değildir; ölüyoruz, yaşıyoruz. Bizi, o sürekli zamandan başkası helak etmez” Hâlbuki onların, buna dair de, hiçbir bilgisi yoktur. Onlar, sadece (böyle) sanıyorlar. Karşılarında açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman, onların “Eğer iddianızda doğru kimseler iseniz, ölmüş atalarımızı diriltip getirin” demelerinden başka hiçbir tutanakları yoktur. De ki; “Sizi, Allah

diriltiyor, sonra sizi O öldürüyor. Bilâhare, yine sizi, hakkında hiçbir şüphe bulunmayan kıyamet gününe o getirip toplayacaktır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler (**Casiye 22-23-24-25-26**)

Göklerin ve yerin mülkü, Allah'ındır. Batıla sapanlar, kıyametin kopacağı gün, işte o gün, hüsrana düşecektir. Ve sen, her ümmeti diz çökmüş bir halde göreceksin. Her ümmet, kitabına çağrılacak. Bugün yapmış olduklarınızın karşılığı verilecek. Karşınızda hakkı söyleyip duran bu (kitap), bizim kitabımızdır. Şüphe yok ki, neler yapıyor idiyse, biz yazdırıyorduk. Artık iman edip de iyi amel işleyenleri, Rableri rahmetine sokacaktır. İşte bu, apaçık murada gelince, (onlara da şöyle denilecek): “Karşınızda ayetlerim okunurken büyüklük taslayanlar, günahkârlar gürûhu olanlar sizler değil miydiniz? (**Casiye 27-28-29-30-31**)

(Ey kâfirler size), “Şüphesiz Allah'ın vaadi haktır. O kıyametin geleceğinde asla şüphe yoktur” denildiği zaman, siz, “O kıyamet de ne imiş, bilmiyoruz, o hususta ancak biz zan sahibiyiz. Biz kesin olarak inanan ve yakinen bilenler değiliz” dediniz. Onların yaptıkları amellerin kötülükleri kendilerine ait olduğu, onlarca da anlaşılmıştır. İstihza edip durdukları şey, onları çepeçevre kuşatmıştır. Şöyle denilir: “Bu gününüze kavuşmayı nasıl unutmuş iseniz, bugün Biz de sizi öyle azapta unutacağız, (bırakacağız). Sizin yeriniz, cehennemdir. Sizi kurtaracak hiçbir yardımcınız da yoktur. Bunun sebebi şudur; Çünkü siz, Allah'ın ayetlerini bir eğlence edindiniz. Sizi dünya hayatı aldattı. İşte bugün onlar, artık buradan çıkarılmayacaklar, onların tarziyeleri de kabul edilmeyecektir. Demek ki bütün hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir. Göklerde ve yerde kibriyâ (büyüklik) O'na mahsustur. O, azîz ve hâkimdir (**Casiye 32-33-34-35-36-37**)

AHKAF SURESİ

Bu sure **35** ayet olup Mekki'dir. Bunun, **34** ayet olduğu da söylenmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hâ Mîm. Kitabın indirilmesi, azîz ve hâkim Allah'tandır. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan şeyleri, ancak gerçek bir gaye ile ve hakkı ikame gayesiyle belli bir zaman için yarattık. Kâfirler uyarıldıkları tehlikeden yüz çeviriyorlar. De ki: “Allah'ın dışında, tapageldiklerinizin neler olduklarını bana haber verin! Söyleyin bana, yeryüzünden neyi yaratmışlar bakalım! Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var. Bundan evvel bir kitap yahut bir ilim kalıntısı varsa, davanızda doğrucular iseniz, haydi bana getirin (**Ahkaf 1-2-3-4**)

Allah'ın dışında, kendisine kıyamete kadar cevap vermeyecek kimseye (nesneye) tapmakta olan kimseden daha sapık olan kimdir? Hâlbuki bunlar, onların tapmalarından da habersizdirler. İnsanlar mahşerde bir araya getirildikleri zaman, bunlar (putlar), onların düşmanları olurlar. Onların taptıklarını ret ve inkâr ederler. Karşılarında, açık açık ayetlerimiz okunduğu zaman o inkârcılar kendilerine gerçek geldiğinde “Bu, apaşikar bir büyüdür” dediler. Yahut “Onu, kendisi uydurdu” diyorlar. De ki: “Eğer onu ben uydurdumsa, o halde siz, Allah'tan bana (gelecek azabı savmaya) hiçbir suretle güç yetiremezsiniz. O, sizin ona dair ne taşkınlıklar yapıp durduğunuzu çok iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, çok affeden, çok merhametli olandır (**Ahkaf 5-6-7-8**)

De ki: “Peygamberliğini bildiren ilk insan ben değilim. Bana ve size ne yapılacağını bilemem. Ben, bana vahyolunmakta bulunanlardan başkasına uymuyorum. Ben, apaçık korkutandan başkası da değilim” De ki: “Bana haber verin, eğer (bu Kur'an) Allah tarafından (gönderilmiş) olup da, siz onu inkâr ediyorsanız ve isrâiloğullarından bir şahit de onun benzerine (istinaden) buna şahitlik etmiş ve iman etmiş olduğu halde, siz (iman etmeyi) kibrinize yediremiyorsanız (zulmetmiş olmaz mısınız?)” Şüphe yok ki Allah, o zalimler güruhunu muvaffak etmez”. O kâfirler, iman edenler hakkında dediler ki: “Eğer (iman) bir hayır olsaydı, bizden önce onlar ona erişemezlerdi” (Bunu söyleyenler), onunla hidayeti kabul etmedikleri için de, “Bu, eski bir yalandır” diyeceklerdir. Ondan evvel de bir rehber ve bir rahmet olarak, Musa'nın kitabı vardı. İşte bu da, zalimleri korkutmak ve iyi hareket edenlere bir müjde olmak üzere, arapça bir dille (gönderilen ve Tevrat'ı) tasdik eden bir kitaptır (**Ahkaf 9-10-11-12**)

Rabbimiz Allah'tır” deyip, sonra dosdoğru olanlara, işte bunlara hiçbir korku yoktur. Bunlar mahzun da olmayacaklardır. Bunlar, cennet ashabıdır. İşlemekte oldukları salih amellerine mükâfat olarak, orada ebedi kalacaklardır. Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Anası onu (karnında) zahmetle taşıdı, zahmetle de, doğurdu. Onun bir taşınışı ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet o, delikanlılık çağına erdiği ve kırk yaşına vardığı zaman şöyle der: “Ya Rabbi, hem beni, hem de ana babamı nimetlendirdiğin için şükretmeyi ve razı olacağın iyi amel ve hareketlerde bulunmayı bana ilham et (kolaylaştır). Soyum-sopum hakkında da benim için, salah nasip et. Şüphesiz ben sana döndüm. Şüphesiz ben teslim olanlardanım. İşte bunlar -ki cennet yâranı içindedirler- işlediklerinin en güzellerini kabul edeceğimiz, günahlarını bağışlayacağımız kimselerdir. Bu, onların vaadolundukları gerçek bir vaaddir (**Ahkaf 13-14-15-16**)

Ana ve babasına: “Öf size, benden önce nice nice nesiller gelip-geçtiği halde, beni (tekrar dirilip kabrimden) çıkarılacağım mı tehdit ediyorsunuz?” diyen yok mu? Anası ve babası Allah'a yalvarırlar, (ona), “Yazık sana, iman et! Allah'ın vaadi şüphesiz haktır” derler. (O ise), “Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir”

der. İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan, ondan evvel gelip-geçmiş ümmetler arasında, üzerlerine (azap) sözü hak olmuş kimselerdir. Çünkü bunlar, hüsrana uğramış olanlardır. Herkesin, yaptıklarına göre bir derecesi vardır. (Bu), onlara hiçbir haksızlık edilmeksizin, amellerinin (karşılığı) tamamen ödensin diyedir. Kâfirlere, cehennemin karşısına getirilip gösterilecekleri gün denilir ki: “Siz bütün zevklerinizi dünya hayatınız içinde yaşayıp bitirdiniz. Bunlarla safa sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere kibirlenmekte ve fısku fücra sapmakta olmanıza mukabil, bugün horluk azabıyla cezalandırılacaksınız **(Ahkaf 17-18-19-20)**

“Ad kavminin hemşerisi olan Hud’u da an. Nitekim ondan önce de sonra da nice uyarıcı elçiler gelip geçmiştir. Hani o kavmini Ahkaf’daki kavmini, “Allah’dan başkasına kulluk etmeyin. Gerçekten ben, üzerinize gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum” diye ikaz etmişti. Dediler ki: Sen bizi tanrılarımıza tapmaktan döndürmek için mi bize geldin? Öyle ise bizi tehdit etmekte olduğun şeyi, eğer doğru isen haydi getir” (Hud) dedi ki:” Bunun (ne zaman olacağının) bilgisi ancak Allah nezdindedir. Ben size, gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum. Fakat sizi cahiller gürûhu olarak görüyorum” Artık vakta ki onu, vadilerine yönelerek gelen bir bulut halinde gördüler. Dediler ki: “Bu, bize yağmur verecek bir buluttur. “ (Hud) da, “Hayır, bu çarçabuk gelmesini istediğiniz şeydir, bir rüzgârdır ki, onda elem verici bir azap vardır. O, Rabbinin emriyle herşeyi helak edecektir. İşte onlar, o hale geldiler ki, evlerinden başka bir şey görünmez oldu. İşte günahkârlar güruhunu biz böyle cezalandırırız. Andolsun ki onlara, size bile vermediğimiz nice imkânlar vermiştik. Onlara kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat ne kulakları, ne gözleri, ne kalpleri onlara hiçbir fayda vermedi. Çünkü onlar Allah’ın ayetlerini bilerek inkâr ediyorlardı. Nihayet, alay ettikleri şey, çepeçevre onları kuşatıverdi **(Ahkaf 21-22-23-24-25-26)**

Andolsun ki biz, kendi çevrenizdeki memleketleri imha ettik. Ayetleri, belki onlar (küfürden imana) dönerler diye, türlü türlü açıkladık. O vakit, Allah’tan başka şefaathçi edindikleri tanrılar onlara yardım etmeli değil mi? Bilakis bunlar, kendilerinden uzaklaşarak kayboldular. Bu, onların yalanlarıdır, uydurmakta oldukları şeydir **(Ahkaf 27-28)**

Hatırla o zamanı ki, cinlerden bir taifeyi, Kur’an dinlemeleri için sana (doğru) sevk etmiştik. İşte bunlar, onun huzuruna gelince, (birbirine), “susun!” demişler, (okuması) bitirilince de, ikaz etmeye memur olarak, kavimlerine dönmüşlerdi. Ve “Ey kavmimiz, hakikat biz, Musa’dan sonra indirilmiş olan, kendinden öncekileri tasdik eden, hakka ve doğru yola ileten bir kitap dinledik. Ey kavmimiz, Allah’ın davetçisine icabet edin. Ona iman edin ki, (Allah), sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi çok elem verici bir azaptan kurtarsın. Kim Allah’ın davetçisine icabet etmezse, o yeryüzünde (Allah’ı) aciz bırakacak değildir. Onun Allah’tan başka yardımcıları da yoktur. Onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler” dediler **(Ahkaf 29-30-31-32)**

“Hâlâ şu hakikati anlamadılar mı ki: Gökleri, yeri yaratmış, onları yaratmaktan yorulmamış olan Allah, ölüleri de diriltmeye kadirdir. Evet O, her şeye elbette kadirdir. O kâfirler ateşin karşısına tutulacakları gün, “ Bu (azap), pek çok değil miymiş?” denilecek. Onlar, “Evet, Rabbimize andolsun ki (gerçektir)” diyecekler. (Allah da) “küfretmenize mukabil tadın azabı” buyuracak **(Ahkaf 33-34)**

O halde, peygamberlerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi sen de sabret, (Kavminin) azap edilmesi için acele etme. Onlar, tehdit edildikleri (azabı) görecekleri gün, sanki kendileri, (dünyada) gündüz bir saatten başka durmamış gibi olacaklardır. Bu, bir tebliğdir. Hiç fasıklar güruhundan başkası helak edilir mi? **(Ahkaf 35)**

MUHAMMED SURESİ

Bu sure, **38** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

İnkâr edip de, Allah'ın yolundan saptıranların amellerini, Allah boşa çıkarmıştır **(Muhammed 1)**

İman eden, iyi iyi amel eden, Muhammed'e indirilene -ki o, Rablerinden bir haktır- iman eden kimselerin de günahlarını affetmiş, hallerini iyileştirmiştir **(Muhammed 2)**

Bunun sebebi şudur: Çünkü kâfirler batıla uymuşlar, iman edenlerse Rablerinden gelen hakka tabi olmuşlardır. Allah insanlara misallerini böylece açıklar **(Muhammed 3)**

Onun için, o kâfirlerle (harpte) karşılaştığınızda, onların boyunlarını vurun. Nihayet onları mecalsiz bir hale getirdiğiniz zaman, artık bağı sıkı tutun. Daha sonra ise ya iyilik edip salverin yahut fidye alın. Yeter ki, harp, ağırlığını bıraksın. (İş) böyledir. Eğer Allah dileseydi, onlardan, (harpsiz olarak da) elbet intikam alırdı. Fakat (harbi emretmesi) sizi birbirinizle imtihan etmesi içindir. Allah, yolunda öldürülenlerin amel ve hizmetlerini asla boşa çıkarmaz **(Muhammed 4)**

Onlara muvaffakiyet verir, hallerini iyileştirir. Onları, kendilerine tanıttığı cennete sokar **(Muhammed 5-6)**

Ey iman edenler, siz Allah'ı desteklerseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar **(Muhammed 7)**

Kâfir olanlara (gelince), onların hakkı, yüzükoyun kapanmaktır. (Allah), onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bunun sebebi şudur; Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin görmüşlerdir. O da, onların amellerini heder etmiştir **(Muhammed 8-9)**

Onlar, kendilerinden evvelkilerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmaları için yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı? Allah, onların kökünü kesmiştir. O kâfirlerin hakkı da, bunun benzerleridir **(Muhammed 10)**

Bunun sebebi şudur: Çünkü Allah, muhakkak ki, iman edenlerin yardımcısıdır. Kâfirlerin ise, hami ve yardımcısı yoktur **(Muhammed 11)**

Şüphesiz ki Allah, iman edip de salih ameller işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kâfirlere gelince, onlar, dünyada sadece zevk-u safa sürer ve hayvanların yediği gibi yerler. Onların yeri de ateştir **(Muhammed 12)**

Biz, herbiri seni (içinden) çıkaran öz memleketinden daha kuvvetli nice memleket halkını helak ettik. Onların hiç bir yardımcısı da yoktu. Öyle ya, Rabbinden apaçık bir bürhan üzerinde bulunan kimse, hiç kötü amel ve hareketi kendisine süslü gösterilmiş heva-ü heveslerine uymuş kimse gibi dur mu? **(Muhammed 13-14)**

Müttakilere vaadolunan cennetin sıfatı şudur; Orada, rengi, kokusu ve hiçbir vasfı bozulmayan suların aktığı ırmaklar, tadı değişip bozulmayan süttten ırmaklar; içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar; süzme baldan ırmaklar vardır. Yine orada, meyvelerin her çeşidi onlarındır. Üstelik Rablerinden de bir mağfiret vardır. Hiç bunlar, o ateşte ebedi kalan ve bağırsaklarını parça parça eden kaynar sular içirilen kimseler gibi olur mu? **(Muhammed 15)**

Onlardan öyle kimseler vardır ki, seni dinlerler. Nihayet yanından çıktıkları zaman, kendilerine ilim verilmiş olanlara, "Sahi o, demin ne söyledi?" derler. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, kalplerinin üzerine mühür basmıştır. Onlar, heva-ü heveslerine uymuşlardır. Hidayeti kabul edenlere gelince, (Allah) onların muvaffakiyetini artırmış, onlara, (ateşten nasıl) kaçınacaklarını ilham etmiştir **(Muhammed 16-17)**

Hâlâ onlar, o saatten (kıyametten) ve onun başlarına ansızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? İşte onun alametleri gelmiştir. Peki, bu onlara geldiği vakit, düşünüp ibret almaları kendilerine ne verecek ki? **(Muhammed 18)**

Binaenaleyh bil ki: Allah'dan başka hiçbir tanrı yoktur. Hem kendinin, hem de müminlerle, müminlerin günahının bağışlanmasını iste. Allah, dolaştığınız yeri de, barındığınız yeri de bilir **(Muhammed 19)**

İman edenler, “Bir sure indirilmeli değil miydi?” derler. Fakat muhkem (hüküm ifade eden) bir sure indirilip, içinde savaştan bahsedilince, kalblerinde hastalık bulunanların üstlerine ölüm baygınlığı gelmiş olanların bakışı gibi, sana baktıklarını görürsün. Hay (o korktukları) başlarına gelesi adamlar! **(Muhammed 20)**

(Onlara düşen), taat ve güzel sözdü. Bunun için onlar, iş ciddileşince, derhal Allah'a sadâkat gösterebilirlerdi, onlar için daha hayırlı olurdu **(Muhammed 21)**

Demek siz, idareyi ve hâkimiyeti ele alırsanız, hemen yeryüzünde fesat çıkaracak ve akrabalık münasebetlerinizi bile parçalayıp keseceksiniz **(Muhammed 22)**

Onlar öyle kimselerdir ki, Allah, onları rahmetinden tard etmiş de, (kulaklarını) sağır, gözlerini kör yapmıştır **(Muhammed 23)**

(Öyle olmasa), Kur'anı iyiden iyiye anla(yıp), hakkı tanımazlar mı? Daha doğrusu, onların kalpleri üzerinde (kat kat) kilitler vardır **(Muhammed 24)**

Muhakkak ki, kendilerine hidayet besbelli olduktan sonra, geriye dönenler (yok mu?) Şeytan onları fitleyip gevşetmiş, onlara mühlet verip oyalamıştır **(Muhammed 25)**

Bunun sebebi şudur: Çünkü hakikaten onlar, Allah'ın indirdiğini hoş görmeyenlere “Biz size, bazı hususlarda itaat edeceğiz” dediler. Hâlbuki Allah, onların gizli konuştuklarını da biliyor **(Muhammed 26)**

Artık melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırken, halleri nice olacak? **(Muhammed 27)**

Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar gerçekten Allah'ı kızdıran şeylere tabi oldular ve O'nun rızasından hoşlanmadılar. O da, bunların amel ve hareketlerini boşa çıkardı **(Muhammed 28)**

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın, kinlerini asla (meydana) vurmayaacağını mı sandılar **(Muhammed 29)**

Eğer biz dilersek, sana onları mutlaka gösteririz ve sen de onları elbette simalarından tanırsın, mutlaka sözlerinin üslubundan bilirsin. Allah amellerinizi bilir **(Muhammed 30)**

Andolsun ki, sizi imtihan edeceğiz. Ta ki, içinizden mücahitleri ve sabr-u sebat edenleri belirtelim. Haberlerinizi açıklayalım **(Muhammed 31)**

İnkâr edip de, Allah yolundan sapanlar, hidayet yolu kendilerine besbelli olduktan sonra bile, peygambere muhalefet edenler, Allah’a hiçbir suretle zarar veremezler. O, bunların amellerini hep boşa çıkarır **(Muhammed 32)**

Ey iman edenler, Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin; amellerinizi boşa çıkarmayın **(Muhammed 33)**

Küfredip de, Allah yolundan sapan, sonra kâfir olarak ölenler (yok mu?) Allah onları kesinlikle bağışlamaz **(Muhammed 34)**

Onun için, (düşmana karşı) gevşek davranmayın. Siz daha üstün durumda iken, düşmanları, zillet göstererek sulha davet etmeyin. Allah sizinle beraberdir. Amel ve hizmetlerinizi asla eksiltmez **(Muhammed 35)**

Dünya hayatı, ancak bir oyun ve bir eğlencedir. Eğer iman eder, (şirkten) sakınırsanız, size mükâfatlarınızı verir. O, sizden mallarınızın (tamamını da) istemez **(Muhammed 36)**

Eğer sizden, onları tamamını ister ve bu suretle sizden istemede ileri giderse, cimri olursanız ve bu sizin kinlerinizi açığa çıkarır **(Muhammed 37)**

İşte siz, Allah yolunda, ancak farz olanı infak etmeye davet edilenlersiniz. Fakat içinizde (yine) cimrilik edenler vardır. Kim cimrilik ederse, ancak kendi aleyhinde cimrilik etmiş olur. Allah ganî (zengin)dir siz ise fakirlersiniz. Eğer yüz çevirerseniz, yerinize sizden başka bir kavmi getirir ve onlar sizin gibi olmazlar **(Muhammed 38)**

FETİH SURESİ

29 ayet olup, Medine’de nâzil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Biz, muhakkak sana, apaşık bir fetih yolu açtık. (Bu), geçmiş ve gelecek günahını, Allah’ın bağışlaması, senin üzerindeki nimetini tamamlaması, böylece seni doğru yola iletmesi içindir. Ve Allah’ın, sana çok şerefli bir muzafferiyetle yardım etmesi içindir **(Fetih 1-2-3)**

O, müminlerin kalplerine, -imanlarını kat kat arttırmaları için- “sekinet” indirendir. Göklerin ve yerin orduları Allah’ındır. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. Yegâne hüküm ve hikmet sahibidir (**Fetih 4**)

(Bütün bu lütuflar) erkek müminlerle, kadın müminleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere, içlerinde ebedi olarak yerleştirmek; onların günahlarını affetmek içindir. İşte bu, Allah katında, (sizin) en büyük kurtuluşunuz ve saadetinizdir (**Fetih 5**)

(Bir de bunlar), Allah’a kötü zanda bulunan, münafık erkekler ile kadınları ve müşrik erkeklerle kadınları azaplandırmak içindir. Kötülük onların başına gelsin. Allah onlara gazaplanmış ve onları rahmetinden kovmuştur. Onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları bu yer, ne kötüdür! Göklerin ve yerin orduları, Allah’ındır. Allah azîz ve hâkimdir (**Fetih 6-7**)

Muhakkak ki biz, seni bir şahit, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik ki, Allah’a ve peygamberine iman edesiniz, O’na yardım edesiniz, O’nu büyük tanıyasınız ve sabah-akşam onu tesbih edesiniz diye (**Fetih 8-9**)

Gerçekten, sana biat edenler, Allah’a biat etmiş olurlar. Allah’ın eli, onların ellerinin üstündedir. Artık (bu biatı) kim bozarsa, kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de, Allah ile sözleştiği şeye, vefa ederse, (Allah da ona) büyük bir ecir verir (**Fetih 10**)

Bedevilerden geri kalanlar, yakında sana, “Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul edip, alıkoydu. Bizim için istiğfar et” diyecekler. Onlar, kalplerinde olmayan şeyi, dilleriyle söylerler. Sen de ki: “Allah size bir zarar yahut bir fayda dilerse, (Allah’ın iradesinden) hiçbir şekilde sizi bundan engelleyecek yoktur. Hayır, hayır. Allah yaptığınız şeylerden haberdardır (**Fetih 11**)

Daha doğrusu siz, peygamberin de, müminlerin de ailelerine hiç dönmeyeceklerini sandınız. Bu, sizin kalplerinizde süslü (bir fikir gibi) görünüp, kök saldı. Kötü zanda bulundunuz. (Bu yüzden, Allah indinde) helake mahkûm bir kavim oldunuz (**Fetih 12**)

Kim Allah’a ve Resulüne iman etmezse, muhakkak bilsin ki o kâfirler için çılgın bir ateş hazırladık (**Fetih 13**)

Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah’ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah gafûr ve rahimdir (**Fetih 14**)

Siz, ganimetler almak için gittiğiniz zaman, o geri kalanlar diyecekler ki, “Bırakın biz de arkanızdan gelelim” Onlar (bununla), Allah’ın sözünü değiştirmeyi isterler. De ki:

“Bizim arkamıza asla düşemezsiniz. Allah, daha evvel böyle buyurmuştur” Bunun üzerine, “Hayır, siz bize haset ediyorsunuz” diyecekler. Bilakis, onlar, pek az anlar kimselerdir (**Fetih 15**)

Bedevilerden o geri bırakılanlara de ki: Siz yakında çetin bir harp ehli olan bir kavme, siz kendileriyle savaşmak yahut (muharebesiz) onların müslüman olmalarını sağlamak üzere davet olunacaksınız. Artık, (onlarla dövüşmek hususunda) itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir; eğer daha önce döndüğünüz gibi dönerseniz, sizi, elem verici bir azap ile azablandırır (**Fetih 16**)

Âmâyâ, vebal yoktur; topala vebal yok; hastaya vebal yok. Kim Allah’a ve Resulüne itaat ederse, (Allah) onu, altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. Kim geri kalırsa, onu da, elem verici bir azabla azablandırır. Andolsun ki, Allah müminlerden, -seninle o ağacın altında biat ederlerken- razı olmuştur da, kalplerindekini bilerek, üzerine kuvve-i maneviyyeyi indirmiş ve onları, yakın bir fetih ile ve alacakları birçok ganimetlerle mükâfatlandırmıştır. Allah mutlak galiptir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir (**Fetih 17-18-19**)

Allah, size elde edeceğiniz daha nice ganimetler vaadetmiştir. Şimdilik bunu size peşin vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir. Bu müminlere bir ayet olması için ve Allah’ın sizi bir sıratı müstakime iletmesi içindir (**Fetih 20**)

Size henüz güç yetiremediğiniz diğer bazı şeyler de (vaadediyor). Allah, bütün hepsini ilmiyle kuşatır. Allah herşeye hakkıyla kadirdir (**Fetih 21**)

Eğer inkâr edenler sizinle çarpışsalar, mutlak arkalarını döneceklerdi. Sonra da ne bir koruyucu, ne de bir yardıma bulamayacaklardı (**Fetih 22**)

Allah’ın öteden beri cari olan sünneti (âdeti budur). Allah’ın sünnetinde asla değişiklik bulamazsın (**Fetih 23**)

O, sizi Mekke’nin ortasında onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çekendi. Allah ne yaparsanız hakkıyla görendir (**Fetih 24**)

Onlar, kâfir olan, sizi Mescid-i Haramdan ve hediyelek kurbanlıkların mahalline ulaşmasından men edenlerdir. Eğer (Mekke’de) kendilerini henüz tanımadığınız mümin erkeklerle mümin kadınları bilmeyerek çiğneyip de, o yüzden size bir vebal isabet edecek olmasaydı, (Allah size fetih için elbette izin verirdi). Bunu, kimi dilerse onu rahmetine kavuşturmak için yaptı. Eğer onlar seçilip ayrılmış olsalardı biz onlardan kâfir olanları muhakkak elem verici bir azaba giriftar etmiştik bile (**Fetih 25**)

O kâfirler, kalplerine bu taassubu, bu cahillik taassubunu yerleştirdiği sırada, hemen Allah, Resulünün ve müminlerin üzerine sekinetini indirdi. Onları takva sözü üzerinde durdurdu. Onlar da buna çok layık ve buna ehil oldular. Allah herşeyi hakkıyla bilendir (**Fetih 26**)

Andolsun ki Allah, Resulünün gördüğü o rüyanın hak olduğunu tasdik etmiştir. İnşaallah, (hepiniz) -emniyet içinde, kiminiz başlarını tıraş ettirerek, (kiminiz saçlarınızı) kısaltarak- korkusuzca mutlaka Mescid-i Harama gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi de, ondan önce yakın bir fetih nasip etti (**Fetih 27**)

O, peygamberini, onun dinini, diğer bütün dinlere galip kılmak için hidayetle ve hak din ile gönderendir. Tam şahit olarak da Allah yeter. Muhammed Allah'ın resulüdür. Onun yanında bulunanlar da, kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rükû ediciler, secde ediciler olarak görürsün. Onlar, Allah'tan fadl ve rıza isterler (**Fetih 28**)

Secde izinden meydana gelen nişanları yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur. İncil' deki vasıfları da şöyledir: (Onlar) filizini yarıp çıkarmış, gitgide onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdeleri üzerine doğrulup kalkmış bir ekine benzerler ki bu, çiftçilerin hoşuna gider. (Bu) bunlar ile kâfirleri öfkelenlendirmek içindir. Onlardan iman edip salih amellerde bulunanlara, Allah hem bir mağfiret, hem büyük bir ücret vaatetmiştir (**Fetih 29**)

HUCURAT SURESİ

Bu sure, **18** ayet olup Medine'de nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ey iman edenler, Allah'ın ve Resulünün huzurunda öne geçmeyin. Allah'tan ittikâ edin. Çünkü Allah hakkıyla işiten ve bilendir (**Hucurat 1**)

Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesinden yüksek çıkarmayın. Ona, sözle, birbirinize bağırdığınız gibi bağırmanın ki, siz farkına varmadan amelleriniz boşa giderir (**Hucurat 2**)

Gerçekten, Allah'ın peygamberi yanında seslerini yavaşlatanlar yok mu, onlar Allah'ın, takva için, kalplerini imtihan ettiği kimselerdir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ücret vardır (**Hucurat 3**)

Hücrelerin ardından sana çağırılar var ya, onların çoğunun akılları ermez **(Hucurat 4)**

Eğer onlar, sen kendilerine çıkıncaya kadar sabretselerdi, kendileri için elbet daha hayırlı olurdu. Bununla beraber Allah gafûr ve rahimdir **(Hucurat 5)**

Ey iman edenler, eğer bir fasık size bir haber getirirse, onu tahkik edin. (Yoksa) bilmeyerek bir kavme sataşırsınız da yaptığınıza pişman olan kimseler olursunuz **(Hucurat 6)**

Hem bilin ki içinizde Allah'ın Resulü var. Eğer o, birçok işlerde size uysaydı, muhakkak ki, sıkıntıya düşersiniz. Fakat Allah size imanı sevdirdi ve onu kalplerinizde süsledi; küfrü, fasıklığı ve isyanı size çirkin gösterdi. İşte rüşdünü bulanlar onların ta kendileridir **(Hucurat 7)**

(Size küfrü, fasıklığı, isyanı çirkin göstermesi sırf Allah'tan bir lütfu kerem ve nimet olmak üzeredir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir **(Hucurat 8)**

Eğer müminlerden iki zümre birbiriyle dövüşürlerse, aralarını (bulup) barıştırın. Eğer onlardan biri diğerine karşı hâlâ tecavüzde bulunuyorsa; siz, o tecavüz edenle, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın. Sonuçta eğer (Allah'ın emrine) dönerse, artık adaletle aralarını bulup barıştırın. Her işinizde adaletle hareket edin. Allah, şüphesiz ki adil olanları sever **(Hucurat 9)**

Müminler ancak kardeşirler. O halde iki kardeşinizin arasını bulup barıştırın. Allah'dan korkun ki merhamet olunasınız **(Hucurat 10)**

Ey iman edenler bir topluluk diğer bir toplulukla alay etmesin. Olur ki alay edilenler, (Allah katında) onlardan daha hayırlıdır. Kadınlar da, kadınları eğlenceye almasın. Olur ki, alay edilenler, alay edenlerden daha hayırlıdırlar. Kendi kendinizi ayıplamayın, sonra fasıklık ne kötü bir addır! Kim tevbe etmezse, onlar zalimlerin ta kendileridir **(Hucurat 11)**

Ey iman edenler, zannın birçoğundan kaçının. Çünkü bazı zan (vardır ki), gûnahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Kiminiz de kiminizi arkasından çekiştirmesin. Sizden herhangi biriniz, ölü kardeşinizin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz? Allah'tan korkun, çünkü Allah tevbeleri kabul edendir, çok merhametlidir **(Hucurat 12)**

Ey insanlar, Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Sizi, sırf birbirinizle tanışasınız diye, büyük büyük cemiyetlere ve küçük küçük kabilelere ayırdık. Şüphesiz sizin,

Allah nezdinde en şerefli, takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, herşeyi bilen, herşeyden haberdar olandır (**Hucurat 13**)

Bedeviler, “İman ettik” dediler. De ki: “Siz, iman etmediniz, ama “müslüman olduk (itaat ettik)” deyin. İman, henüz sizin kalplerinize girip yerleşmemiştir. Eğer Allah’a ve peygamberine itaat ederseniz, o, sizin amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Çünkü Allah, gafûr’ dur, rahim’dir (**Hucurat 14**)

Müminler ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah’a ve Resulüne iman edip, sonra şüpheye sapmaz. Allah yolunda, mallarıyla ve canlarıyla cihad ederler. İşte onlar, sadık olanların ta kendileridir (**Hucurat 15**)

De ki: “Siz dininizi Allah’a mı öğretiyorsunuz. Hâlbuki Allah, göklerde ne var, yerde ne varsa bilir. Allah herşeyi hakkıyla bilendir (**Hucurat 16**)

Onlar İslam’a girişlerini, senin başına kakıyorlar. Onlara de ki “Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Aksine, sizi imana muvaffak ettiği için, Allah size minnet eder, eğer siz iman iddianızda samimi iseniz (**Hucurat 17**)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir (**Hucurat 18**)

KAF SURESİ

Bu sure, **45** ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Kâf, o çok şerefli Kur’ana yemin ederim (**Kaf 1**)

Bilakis o kâfirler, kendilerine içlerinden uyarıcı bir elçi geldi diye, hayrete düştüler de, “Bu, şaşılacak bir şey!” dediler (**Kaf 2**)

Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz zaman mı (tekrar dirileceğiz)? Bu, akıldan uzak bir dönüşür (**Kaf 3**)

Yerin, onlardan neleri yiyip eksilttiğini bildik. Katımızda (herşeyi) hıfz ve tespit eden bir kitap vardır. Hayır, onlar, kendilerine hak gelince, onu yalanladılar. Şimdi onlar şaşkın bir haldedirler (**Kaf 4-5**)

Üstlerindeki göğe bakmadılar mı? Onu nasıl bina ettik. Onu yıldızlarla nasıl süsledik. Onun hiçbir gediği de yok (**Kaf 6**)

Yere de (bakmadılar mı?), onu nasıl döşedik. Ona (nasıl) sabit dağlar koyduk. Onda her sınıftan, ferahlık veren çiftler bitirdik. (Bütün bunları), taatımıza dönen her bir kulun kalp gözünü açmak ve ona ibret vermek için yaptık (**Kaf 7-8**)

Gökten de bereketli su indirdik ve onunla bahçeler, biçilecek taneler bitirdik ve tomurcukları birbiri üstüne binmiş, uzun boylu hurma ağaçları (yetiştirdik). (Bunlar), kullarına rızık olmak için (dirler). Biz o (yağmurla), ölü bir memlekete can verdik. İşte (kabirden) çıkış da böyledir (**Kaf 9-10-11-12**)

Onlardan evvel Nuh kavmi, Reis yaranı, Semud (kavmi) de yalanladılar. Ad, Firavun ile Lut'un ihvanı, Eyke yâranı ve Tübba kavmi de. Herbiri peygamberlerini yalanladılar da, benim tehdidim (onlara) hak oldu (**Kaf 13-14**)

Ya Biz, ilk yaratışta aciz mi kaldık ki, (tekrar diriltmekten aciz olalım?) Hayır, onlar bu yeni yaratıştan şüphe içindedirler (**Kaf 15**)

Andolsun, insanı Biz yarattık. Nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu da biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız (**Kaf 16**)

Hatırla ki, insanın hem sağında, hem solunda oturan, onun amellerini tespit etmekte olan iki de melek vardır. O bir söz söylediği zaman, mutlaka yanında hazır bir gözcü vardır (**Kaf 17-18**)

(Bir gün bakarsın ki), ölüm baygınlığı, gerçek olarak gelmiş “işte bu, senin kaçıp durduğun şey” (denilmiştir) (**Kaf 19**)

Sûra da üflenmiştir. İşte bu, o vaidin (tehdidin) gerçekleştiği gündür (**Kaf 20**)

(O gün) herkes, beraberinde bir sevkedici ve bir şahit (iki melek) bulunduğu halde (mahşere) gelmiştir (**Kaf 21**)

Andolsun ki, sen bundan habersizdin. İşte senden perdeni kaldırıp açtık. Artık bugün gözün keskindir. Onun yoldaşı olan (melek) dedi ki: “İşte yanımda (yazılı) olan şey karşındadır. “Alabildiğine inad eden, hayra bütün hızıyla engel olan, zalim ve şüpheci her nankörü (kâfiri) atın cehenneme (**Kaf 22-23-24-25**)

Ki o (kâfir), Allah ile beraber başka bir tanrı daha edinendir. Haydi ikiniz birden onu en çetin azabın içine atın, Arkadaşı (olan şeytan), “Ey Rabbimiz, onu ben azdırmadım Fakat o, (zaten haktan) uzak bir delâlet içindeydi” dedi (**Kaf 26-27**)

(Allah Teâla buyurdu ki: “Benim huzurumda çekişmeyin. Ben size önceden vaidimi göndermiştim. Benim katımda söz değiştirilmez. Ben, kullara zulmedici değilim **(Kaf 28-29)**)

O gün cehenneme, “Doldun mu?” diyeceğiz. O da, daha var mı?” diyecek **(Kaf 30)**

Cennet, müttakilere uzak olmayarak, iyice yaklaştırılmıştır **(Kaf 31)**

İşte, size vaadolunan. (İşte bu), (Allah’ın taatına) dönen ve (O’nun sınır ve hükümlerine) riayet eden herkes içindir **(Kaf 32)**

Rahman’a, gıyabında saygı gösteren, hakkın taatına yönelmiş bir kalp ile gelen kimselere hastır **(Kaf 33)**

Selâmetle girin oraya. İşle bu, ebedilik günüdür **(Kaf 34)**

Orada onlar için, ne dilerlerse var. Nezdimizde ise daha fazlası var **(Kaf 35)**

Biz, bunlardan evvel, nice nesilleri imha ettik. Onlar kuvvetçe bunlardan daha üstün ve çetin idiler. (Öyle ki), ölümden kurtulmak için, diyar diyar kaçacak delik aramışlardı. Fakat kaçma çaresi var mı? **(Kaf 36)**

Hiç şüphesiz bunda, gönlü olan yahut kendi görerek kulak veren kimseler için elbette bir öğüt vardır **(Kaf 37)**

Andolsun Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındaki şeyleri altı günde yarattık. Bize (bundan dolayı) bir yorgunluk da dokunmamıştır **(Kaf 38)**

Ne derlerse sen, şimdilik sabret. Rabbini, güneşin doğuşundan evvel ve batışından önce, hamd ile tesbih et. Gecenin bir cüz’ünde ve secdelerin peşlerinde de O’nu tesbih et **(Kaf 39-40)**

Nidâ edenin, yakın bir yerden nida edeceği güne kulak ver **(Kaf 41)**

O gün (bütün halk), o hak sayhayı işiteceklerdir. İşte bu, (kabirden) çıkış günüdür **(Kaf 42)**

Öldürecek de diriltecek de şüphesiz ki biziz biz. Dönüş de ancak bizedir **(Kaf 43)**

O gün hepsi, süratle çıkmak üzere, yeryüzü onlardan ötürü yarılr. İşte bu bize çok kolay gelen bir haşrdır (**Kaf 44**)

Biz onların neler demekte olduklarını daha iyi bileniz. Onların üstünde bir zorba değilsin sen. Bundan dolayı, benim tehdidimden korkacak olanlara Kur'an ile öğüt ver (**Kaf 45**)

ZARİYAT SURESİ

Bu sure Mekki'dir ve **60** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Tozutup savuranlara, yükü taşıyanlara, kolayca akıp gidenlere, iş bölümü yapanlara yemin olsun ki, şüphesiz size vaad olunan elbette doğrudur (**Zariyat 1-2-3-4-5**)

Şüphesiz ki ceza (karşılık) elbette olacaktır. O haleli yollara sahip göğeyemin olsun ki, gerçekten siz kesinlikle ihtilafa düşen bir söz içindesiniz. Ondandır döndürülen döndürülür. Kahrolsun o koyu yalancılar ki, onlar, koyu bir cehalet içinde kalmış gafil kimselerdir. Onlar, o ceza gününün ne zaman olduğunu sorarlar (**Zariyat 6-7-8-9-10-11-12**)

O gün, kendilerinin ateş içinde azaba uğratılacakları gündür. (Onlara), "Tadin azabınızı. İşte, dünyada çarçabuk gelmesini isteyegeldiğiniz bu idi." (denilir). Şüphesiz ki, müttakiler, Rablerinin kendilerine verdiğini almış olarak cennetlerde, pınarların başlarındadırlar. Çünkü onlar bundan evvel iyi amel edenlerdi. Onlar, gecenin ancak az bir kısmında uyurlardı (**Zariyat 13-14-15-16-17**)

Seher vakitlerinde de onlar istiğfar ederler (**Zariyat 18**)

Onların mallarında isteyen ve yoksulun da bir hakkı vardır (**Zariyat 19**)

Yeryüzünde kesin bilgiye ulaşacaklar için, nice ayetler vardır (**Zariyat 20**)

Kendi nefislerinizde dahi (nice ayetler var).(Bunları) görmüyor musunuz?" (**Zariyat 21**)

Rızkınız ve size vaad olunagelen şeyler göklerde dir (**Zariyat 22**)

İşte o göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, (vaadolunduğunuz) o (şeyler), tıpkı konuştuğunuz gibi şüphesiz ve kati bir gerçektir (**Zariyat 23**)

İbrahim'in şerefli misafirlerinin haberi sana ulaştı mı? (**Zariyat 24**)

Hani bunlar, onun yanına girmişlerdi ve "selam" demişlerdi. İbrahim de: "Selâm" demiş. "Tanınmamış bir zümre" demişti (**Zariyat 25**)

Hemen, (gizlice) ailesine gidip semiz bir dana getirdi de, bunu onlara yaklaştırdı. "Yemez misiniz?" dedi (**Zariyat 26-27**)

Derken, içine, onlardan ötürü gizli bir korku çöktü. "Korkma" dediler ve onu, çok bilgin, bir oğulla müjdelediler (**Zariyat 28**)

Bunun üzerine, karısı (Sare) bir feryat içinde yönelip (elini) yüzüne vurdu. "(Ben) doğurmaz bir koca karı(ıyım)" dedi (**Zariyat 29**)

Onlar, "Öyledir. Fakat (bunu) Rabbin buyurdu. Çünkü O, asıl hüküm ve hikmet sahibi olan, herşeyi hakkıyla bilendir" dediler (**Zariyat 30**)

Ey gönderilmiş (melekler), sizin hal-ü şanınız nedir? dedi" "Onlar, "Biz günahkârlar gürûhuna gönderildik" dediler (**Zariyat 31-32**)

Çünkü üzerlerine çamurdan taşlar atacağız (**Zariyat 33**)

(Bunların herbiri), müsriflere ait olmak üzere, Rabbin katında işaretlenmiştir. (**Zariyat 34**)

Derken orada, müminlerden kim varsa çıkardık. Fakat orada müslümanlardan bir evden başkasını bulamadık. Orada, elem verici azaptan korkacaklar için bir alamet de bıraktık (**Zariyat 35-36-37**)

Musa' da da (ibret vardır). Hani onu apaçık bir hüccetle Firavun' a göndermiştik de, o, ordusuyla birlikte yüz çevirmiş ve "(Bu) ya bir sihirbaz, ya bir mecnun" demişti (**Zariyat 38-39**)

Nihayet onu da, ordularını da yakalayıp denize attık ki o, (o sırada kendini) kınayıcı idi (**Zariyat 40**)

Ad kavminde de ibret var. Hani onların üzerine o kısır rüzgârı göndermiştik (**Zariyat 41**)

Her uğradığı şeyi bırakmıyor, mutlaka onu kül gibi savuruyor (**Zariyat 42**)

Semud'da da (ibret var). Hani onlara, "Bir zamana kadar faydalanadurun" denilmişti ama Rablerinin emrinden uzaklaşıp, azdılar. Kendilerini de, gözleri göre göre, yıldırım tutuvermişti (**Zariyat 43-44**)

Böylece ayakta durmayla güç yetiremediler, yardım edenleri de olmadı (**Zariyat 45**)

Daha evvel de Nuh kavmini (helak ettik). Çünkü onlar, bir fasıklar gürûhu idiler. Biz göğü, elimizle yaptık. Çünkü biz muhakkak, kudrete sahibiz (**Zariyat 46-47**)

Yeri de biz döşedik. Ne güzel döşeyicileriz. Her şeyden de, iki çift yarattık; olur ki, inceden inceye düşünürsünüz diye (**Zariyat48-49**)

O halde hepiniz Allah'a kaçın. Doğrusu ben, O'nun tarafından size gelmiş bir uyarıcıyım (**Zariyat 50**)

Allah'ın yanısıra başka tanrı uydurmayın. Gerçekten ben, size O'nun tarafından gönderilen aşikâr bir uyarıcıyım (**Zariyat 51**)

Onlardan evvelkilere de, herhangi bir peygamber gelse, mutlaka (onun hakkında da), "Bir sihirbaz, bir mecnun" demişlerdi (**Zariyat 52**)

Hepsi de bunu birbirine tavsiye mi ettiler? Hayır onlar, (genellikle) azgınlar gürûhunun ta kendileridir. O halde onlardan yüz çevir, artık sen kınanacak değilsin (**Zariyat 53-54**)

Sen vazet, hatırlat. Çünkü şüphesiz vaz-u öğüt (hatırlatma) müminlere fayda verir (**Zariyat 55**)

Ben, cinleri de, insanları da ancak bana kulluk etsinler diye yarattım (**Zariyat 56**)

Ben onlardan bir rızık istemiyorum. Bana (yemek) yedirmelerini de istemiyorum (**Zariyat 57**)

Şüphesiz rızık veren, o pek metin, kuvvet sahibi Allah'ın kendisidir (**Zariyat 58**)

Artık muhakkak ki o zulmedenler için (geçmiş) arkadaşlarının hissesi gibi bir nasipleri vardır. Şimdi onu acele istemesinler. İşte kendilerine vaadedilen günlerinden dolayı, vay o kâfirlere (**Zariyat 59-60**)

TUR SURESİ

49 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun "Tûr'a, neşredilmiş kâğıtlar içinde yazılı kitaba, mamur eve, yükseltilmiş tavana, dolan denize (**Tûr 1-2-3-4-5-6**)

Ki, Rabbinin azabı hiç şüphesiz inecektir. Onu önleyecek de yoktur (**Tûr 7-8**)

O gün, gök sallanıp çalkalanır, dağlar (yerinden kopup) yürür (**Tûr 9-10**)

Vay artık o gün, (peygamberleri) yalanlayanlara. Ki onlar, daldıkları batıl içinde oyalanıp duranlardır (**Tûr 11-12**)

O gün, onlar, cehennem ateşine itilip kakılırlar (**Tûr 13**)

İşte sizin, yalanlamakta olduğunuz ateş budur (**Tûr 14**)

De ki: bu da mı sihirdir? Yoksa siz, görmüyor musunuz? (**Tûr 15**)

Girin oraya! İster dayanın ister dayanmayın, sizce hepsi de birdir. Siz ancak, yapageldiklerinizin cezasına çarpılıyorsunuz (**Tûr 16**)

Şüphesiz ki, müttakiler, cennetler ve nimetler içindedirler. Rablerinin kendilerine verdiğiyle, zevk içinde olarak. Rableri onları, o çılgın cehennem azabından korumuştur. (Şöyle denilir): "İyi amel etmiş olduğunuz için, afiyetle yeyin için. Sıra sıra dizilmiş tahtlara kurulmuş olarak." Biz şahin gözlü hurileri onlara eş yaptık (**Tûr 17-18-19-20**)

İman edip de, soyları da iman ile kendilerine tabi olanlar (yok mu), biz onların bu soylarını da kendilerine kattık ve kendilerinin amellerinden, bir şey de eksiltmedik. Herkes, kazancı mukabilinde bir rehindir (**Tûr 21**)

Onlara, canlarının çekeceği meyveleri ve etleri bol bol verdik. Orada, birbirleriyle öyle kadeh çekişirler ki, o (içki) de ne bir saçmalama, ne de bir günaha sokma (özelligi) var (**Tûr 22-23**)

O sedefleri içinde gizlenmiş inci gibi civanlar da kendilerine (hizmet için) etraflarında döner **(Tûr 24)**

(Ehli Cennet) birbirine yönelip (hallerini) soruştururlar. Derler ki: “Doğrusu biz, bundan evvel, ailemizin içinde korkardık. İşte Allah bize lütfetti ve bizi Semum azabından korudu. Biz bundan evvel, O’na İbadet ediyorduk. Şüphesiz O, evet O, berr ve rahimdir **(Tûr 25-26-27-28)**

Sen, hemen öğüt vermekte devam et. Çünkü sen Rabbinin nimeti sayesinde, ne bir kâhin, ne de bir mecnunsun. Yoksa “O, bir şair. Biz onun, zamanın felaketli hadiselerine (çarpılmasını) gözlüyoruz mu diyorlar? De ki: “bekleyin. Çünkü ben de Sizinle beraber bekleyenlerdenim **(Tûr 29-30-31)**

Yoksa bunu, kendilerine akılları mı emrediyor, yoksa onlar azgınlar gürûhu mudur? **(Tûr 32)**

Yoksa “Onu kendisi uydurup söyledi” mi diyorlar? Hayır, hayır, onlar iman etmezler. Öyle ise, onlar da, eğer doğru söyleyenlerse, onun gibi bir söz getirsinler **(Tûr 33-34)**

Yoksa onlar, bir Halık olmaksızın mı yaratıldılar? Yahut yaratıcıları kendileri midir? **(Tûr 35)**

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır, hayır onlar, iyi bilmiyorlar **(Tûr 36)**

Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa onlar, hâkim ve galip kimseler mi? **(Tûr 37)**

Yoksa onlara ati bir merdiven vardı da, onun üstüne çıkıp (göğü mü) dinliyorlar? Öyle ise, dinleyicileri, açık bir bürhan getirsin **(Tûr 38)**

Yoksa kızlar O’nun (Allah’ın), oğullar sizin mi? **(Tûr 39)**

Yoksa sen onlardan (peygamberlikten dolayı) bir ücret istiyorsun da, bundan dolayı onlar, ağır bir borç yükü altına mı girmişler? **(Tûr 40)**

Yahut gayb, kendilerinin yanındadır da (bunu) onlar mı yazıyorlar? **(Tûr 41)**

Yoksa sana bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o küfredenler kurdukları o tuzağa kendileri düşüp mağlup olmuşlardır **(Tûr 42)**

Yahut onların, Allah'tan başka bir tanrıları mı var? Allah, onların katmakta oldukları ortakdan münezzehtir **(Tûr 43)**

Eğer gökten bir parça düşer görseler, “(Bu) derler, birbiri üstüne yığılmış bir buluttur **(Tûr 44)**

Artık onları, çarpılacakları o günleriyle karşılaşınca kadar bırak **(Tûr 45)**

O gün, tuzakları hiçbir biçimde kendilerine fayda vermeyecek, onlara yardım da edilmeyecektir **(Tûr 46)**

Muhakkak ki o zulmedenlere, bundan evvel de bir azap var. Fakat onların çoğu bilmezler **(Tûr 47)**

Sen Rabbinin hükmüne (rıza ile) sabret. Çünkü muhakkak sen, bizim inayetimiz altındasın. Kalkacağın zaman da, Rabbin hamd ile tesbih ve tenzih et **(Tûr 48)**

Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışından sonra dahi tesbih et **(Tûr 49)**

NECM SURESİ

Bu sure **62** ayet olup Mekki'dir.

Battığı zaman yıldızla yemin olsun ki **(Necm 1)**

Sahibiniz (doğru yoldan) sapmadı, batıla da inanmadı. Kendi (rey-u) hevasından söylemez o” **(Necm 2-3)**

O, kendisine vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir **(Necm 4)**

Ona, müthiş kuvvetlere malik olan öğretti **(Necm 5)**

(O), akıl sahibidir, binaenaleyh doğruldu **(Necm 6)**

O, en yüksek ufukta idi **(Necm 7)**

Sonra yaklaştı. Derken sarktı **(Necm 8)**

İki yay kadar yahut daha yakın oldu. Kuluna vahyettiği neyse, onu vahyetti **(Necm 9-10)**

Onun gördüğünü, kalbi yalana çıkarmadı (**Necm 11**)

Şimdi siz onun bu görüşüne karşı da, kendisiyle mücadele mi edeceksiniz? And olsun ki, o, onu diğer bir defa da Sidretül Müntehanın yanında görmüştü (**Necm 12-13-14**)

Ki, Cennetül Meva onun yanındadır (**Necm 15**)

O (gördüğü) zaman, Sidre'yi bürüyordu onu bürümekte olan (**Necm 16**)

(Peygamberin) gözü ağmadı, (onu) aşmadı da (**Necm 17**)

Andolsun ki o, Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını görmüştür (**Necm 18**)

Lat'ı, Uzza'yı ve bunların üçüncüsü olan o diğer Menat'ı (bize) haber verin bakalım (**Necm 19-20**)

Erkek sizin de dişi O'nun mu? (**Necm 21**)

O takdirde bu insafsızca bir taksim (**Necm 22**)

Bu (putlar) sizin ve atalarınızın taktığı adlardan başka bir şey değildir. Allah onlar hususunda bir hüccet indirmedir. Onlar kuruntudan ve nefislerinin arzu ettiği heva-ü hevesten başkasına tabi olmazlar. Hâlbuki kendilerine Rablerinden hidayet gelmiştir (**Necm 23**)

Yoksa insana her umduğu şey mi var? (**Necm 24**)

İşte Ahiret de, dünya da Allah'ındır (**Necm 25**)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaati bile hiçbir şeye yaramaz, Allah Teâla'nın dileyeceği ve razı olacağı kimseler için ve bu işin, O'nun izin vermesinden sonra olması müstesna (**Necm 26**)

Ahirete iman etmeyenler, meleklere dişi adları takarlar (**Necm 27**)

Hâlbuki onların buna dair bilgisi de yoktur. Onlar kuruntudan başkasına uymazlar. Kuruntu ise, şüphesiz, gerçek namına hiçbir şey ifade etmez (**Necm 28**)

Onun için sen, bizim zikrimize arka çeviren, dünya hayatından başkasını arzu etmeyen kimselerden yüz çevir (**Necm 29**)

Onların, ilimden erebildikleri (son nokta) iste budur. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapan kimseleri çok iyi bilen ta kendisidir. O, hidayet bulan kimseleri de pekiyi bilendir (**Necm 30**)

Göklerde ne varsa ve yerde ne varsa, (hepsi) Allah'ındır. Kötülük edenleri, yaptıklarına mukabil cezalandırması, güzel hareket edenleri de daha güzeliyle mükâfatlandırması içindir (bütün bunlar) (**Necm 31**)

O güzel hareket edenler, ufak ufak suçlar hariç olmak üzere, günahın büyüklerinden ve fuhşıyyâttan kaçınanlardır. Şüphesiz ki Rabbin, mağfireti bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz henüz analarınızın karınlarında ceninler halinde olduğunuz sırada, sizin ne olduğunuzu çok iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. O, ittikâ edeni çok iyi bilendir (**Necm 32**)

Şimdi (imandan) dönen (malından), birazını verip de, gerisini sert kaya gibi elinde tutan adamı gördün mü? Gaybın ilmi onun yanındadır da, kendisi mi görüyor? (**Necm 33-34-35**)

Yoksa Musa'nın ve vazifesini tastamam ifa eden İbrahim'in sahifelerinde olanlardan haberdar mı edilmedi o; Gerçekten hiçbir günahkâr, diğerinin günah yükünü yüklenmez. Hakikaten insan için, kendi sa'y-ü gayretinden başkası yoktur ve çalıştığı, ileride görülecek sonra buna en tam mükâfat verilir (**Necm 36-37-38-39-40-41**)

Şüphesiz ki en son gidiş ancak Rabbinedir (**Necm 42**)

Şüphesiz ki güldüren de, ağlatan da O'dur (**Necm 43**)

Öldüren de, diriltten de O'dur (**Necm 44**)

Hakikaten, (rahme) atıldığı zaman meniden erkek ve dişi, çiftini yaratan O'dur (**Necm 45-46**)

Şüphesiz ki (ölümden sonra) tekrar diriltmek de O'na aittir (**Necm 47**)

Hakikat şu (insanları) başkalarına muhtaç olmaktan O kurtardı ve O, sermaye sahibi kıldı (**Necm 48**)

Hakikat şu: "Şıra" yıldızının Rabbi de O (**Necm 49**)

Hakikat şu; Evvelki Ad'i O helak etti (**Necm 50**)

Semud'u da bırakmadı. Daha evvel Nuh kavmini de O imha etti. Çünkü bunlar çok zalim ve çok azgınlara ta kendileriydi (**Necm 51-52**)

Altı üstüne gelen kasabaları da kaldırıp yere çarptı da, onlara giydirdiğini giydirdi (**Necm 53-54**)

Şimdi Rabbinin nimetlerinden, hangisi hakkında şüphe edersin? (**Necm 55**)

İşte bu da, korkutucu (ikaz edici) evvelki peygamberlerden, nezir bir peygamberdir (**Necm 56**)

Yaklaşan yaklaştı (**Necm 57**)

Onu Allah'dan başka açacak da yoktur (**Necm 58**)

Şimdi siz bu söze mi şaşıyorsunuz, ağlamıyor da gülüyorsunuz. Siz gafil kimselersiniz. Haydi Allaha secde edin ve ibadet edin (**Necm 59-60-61-62**)

KAMER SURESİ

Bu sure 55 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

O saat yaklaştı ve ay ikiye ayrıkla (**Kamer 1**)

Onlar bir ayet (mucize) görürlerse yüzçevirirler ve "Bu, sürüp giden bir büyüdür derler (**Kamer 2**)

(Peygamberi) tekzip ettiler. Heva (ve heves)lerine uydular. Hâlbuki, her iş bir gayeye bağlıdır (**Kamer 3**)

Andolsun ki onlara, vazgeçirecek nice mühim haberler gelmiştir (**Kamer 4**)

Ki (herbiri) gayesine ermiş bir hikmettir. Fakat (onlara) nezirler asla fayda vermiyor (**Kamer 5**)

O halde (Ey Muhammed) onlardan yüz çevir. O davet edicinin, görülmemiş ve bilinmeyen bir şeye davet edeceği gün, gözleri zelil ve hakir olarak, çıvgın çekirgeler gibi, kabirlerinden çıkacaklardır (**Kamer 6-7**)

O davet ediciye koşarak (çıkarlar) . Kâfirler, “Bu, çok çetin bir gün” derler. Onlardan evvel, Nuh kavmi de yalanladı. Onlar kulumuzu yalancı saymakta ısrar ettiler ve (ona) “mecnun” dediler. O vazgeçirilmişti (**Kamer 8-9**)

Nihayet, o da Rabbine “Ben hakikaten mağlubum. Artık (benim) intikam(ımı) sen al diye dua etti (**Kamer 10**)

Bunun üzerine biz de şarıl şarıl dökülen bir suyla gök kapılarını açtık (**Kamer 11**)

Yeri de kaynaklar halinde fışkırttık da su, takdir edilmiş bir emir üzerinde birleşiverdi (**Kamer 12**)

Onu, (Nuh’u) levhalar ve çivilerle yapılmış olan gemiye yükledik. Ki, (o gemi hakkında), kendisine karşı nankörlük edilmiş dan (o zâta) bir mükâfat olmak üzere, bizim gözlerimiz önünde akıp gidiyordu (**Kamer 13-14**)

Andolsun ki, biz bunu, bir ayet olarak bırakmışızdır. O halde, bir düşünüp ibret alan var mı? (**Kamer 15**)

Ki benim azabım ve tehditlerim nice imiş (düşünün) (**Kamer 16**)

Andolsun ki, Biz, Kur’anı, zikir için kolaylaştırdık. O halde bir düşünen var mı? (**Kamer 17**)

Ad kavmi de yalanladı. İşte Benim azabım ve inzarlarım nice imiş (bir düşün) (**Kamer 18**)

Çünkü Biz, uğursuz ve sürekli bir günde onların üstüne çok gürültülü fırtına gönderdik (**Kamer 19**)

İnsanları, sanki köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi, (bu fırtına) ta temelinden söküp atıyordu (**Kamer 20**)

İşte benim azabım ve tehditlerim niceymiş! Andolsun ki biz, Kur’anı, düşünmek için kolaylaştırmışızdır. O halde, var mı bir düşünen (**Kamer21-22**)

Semud, uyarıcı emirleri yalan saydı da, “Bizden olan bir tek insana, ona mı tabi olacağız? Bu takdirde biz, muhakkak ki, bir sapıklık ve delilik içinde kalmış oluruz” dediler (**Kamer 23-24**)

Bizim aramızda vahiy, ona mı verildi? Hayır, o, şımarık, aşırı bir yalancıdır (**Kamer 25**)

Şımarık, aşırı yalancı kimmiş, yarın bilecekler onlar (**Kamer 26**)

Gerçekten onlara bir imtihan olmak üzere, o dişi deveyi gönderen Biziz. Onları gözetle ve sabret (**Kamer 27**)

Bir de suyun, aralarında taksimli (nöbetle) olduğunu onlara haber ver. Her su (nöbetinde) sahibi hazır bulunsun” (dedik) (**Kamer 28**)

Sonunda arkadaşlarını çağırdılar, o da (kılıca) sarılarak deveyi kesti (**Kamer 29**)

İşte Benim azabım ve inzarlarım nice imiş (düşünün) (**Kamer 30**)

Çünkü Biz onların üzerine korkunç bir ses gönderdik. Böylece hayvan ağılındaki kuru çerçöp gibi oluverdiler (**Kamer 31**)

Andolsun ki Biz Kur’anı, düşünülmesi için kolaylaştırdık. O halde bir düşünen yok mu? (**Kamer 32**)

Lut kavmi, inzarcıları yalanladılar (**Kamer 33**)

Biz onlara (taş yağdıran) bir fırtına gönderdik. Lut ailesi müstesna (onları helak ettik). Bunları ise bir seher vakti kurtardık (**Kamer 34**)

Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte şükredenleri biz böyle mükâfatlandırırız (**Kamer 35**)

Andolsun ki (Lut) onlara, azap ile yakalayacağımızı haber vermişti. Fakat onlar, bu uyarmaları şüphe ile tekzib ettiler (**Kamer 36**)

Andolsun ki ondan (Lut’un) misafirlerine (bile) kötülük yapmayı kastetmişlerdi. Biz de gözlerini silme kör ettik. İşte azabımı ve tehditlerimi tadın” (dedi) (**Kamer 37**)

Andolsun ki, onlara bir sabah, asla bırakmayacak bir azap baskını yaptık (**Kamer 38**)

İşte tadın benim azabımı ve tehditlerimi (**Kamer 39**)

Andolsun ki biz Kur’an ı düşünmek için kolaylaştırmışızdır. O halde var mı düşünen? (**Kamer 40**)

Andolsun ki, Firavun hanedanına da tehditler gelmişti. Onlar bizim ayetimizin hepsini yalanladılar. Biz de kendilerinin çok kuvvetli, kudretli zatın yakalayışıyla yakaladık (**Kamer 41-42**)

(Ey Kureyş), sizin kâfirleriniz (bütün) bunlardan daha mı üstündür? Yoksa (semavi) kitaplarda sizin için bir beraat mı var? (**Kamer 43**)

Yoksa onlar, “Biz (peygamberlerden) intikam almaya muktedir bir cemiyetiz” mi diyorlar? (**Kamer 44**)

Yakında o cemiyet bozulacak, onlar arkalarını dönüp kaçacaklardır (**Kamer 45**)

Daha doğrusu onlara vaadolunan asıl (azabın) vakti, o saattir. O saat, daha belalı, daha acıdır (**Kamer 46**)

Şüphe yok ki, mücrimler, sapıklık ve çılgın ateşler içindedirler. O gün onlar yüzleri üstü ateşte sürüklenirler. Onlara: “Tadın Cehennem dokunuşu” denir” (**Kamer 47-48**)

Şüphesiz ki Biz herşeyi bir kader ile yarattık (**Kamer 49**)

İşimiz, sadece bir emre bakar: Göz açıp kapayıncaya kadar iş tamamdır (**Kamer 50**)

An dolsun ki, biz, sizin benzerlerinizi helak etmişizdir. O halde bir düşünen var mı? (**Kamer 51**)

Bununla beraber işledikleri her şey defterlerdedir (**Kamer 52**)

Küçük büyük her şey yazılıdır (**Kamer 53**)

Şüphesiz ki takva sahipleri cennetlerde, ırmaklardadırlar (**Kamer 54**)

Hak meclisinde (ve) kudret sahibi, mülkü çok, yüce olan (Allah)’ın yanındadırlar (**Kamer 55**)

RAHMAN SURESİ

Bu sure 78 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Kur'anı O Rahman öğretti. İnsanı O yarattı. Ona beyanı O öğretti (**Rahman 1-2-3-4**)

Güneş de ay da hesapladır. Nebat da, ağaç da (Ona) secde ederler (**Rahman 5-6**)

Göğe (gelince), onu da Allah yükseltti ve mizanı (ölçüyü-tartıyı) koydu (**Rahman 7**)

Mizanda (tartıda) haksızlık etmeyin diye (**Rahman 8**)

Teraziyi adaletle doğrultun ve tartıyı eksik yapmayın diye (**Rahman 9**)

Yer(e gelince:) Onu da bütün mahlûkat için alçalttı (**Rahman 10**)

Ki onda meyveler, tomurcuklu hurma ağaçları (vardır)"(**Rahman 11**)

Samanlı tane(ler, hoş kokulu nebat(lar) vardır (**Rahman 12**)

O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 13**)

O, insanı çömlek gibi (tın tın eden), kupkuru bir çamurdan yarattı (**Rahman 14**)

Cannı da yalın bir ateşten yarattı, O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz (**Rahman 15-16**)

O, hem iki doğunun Rabbi, hem iki batının Rabbidir. O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz (**Rahman 17-18**)

İki denizi birbirine kavuşmak üzerine salıvermiştir. (Böyle iken) aralarında yekdiğerine tecavüz etmeye mani bir perde vardır. O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz (**Rahman 19-20-21**)

O ikisinden inci ve mercan çıkar. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz (**Rahman 22-23**)

Denizde büyük dağlar gibi yükselen gemiler de O'nundur. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz (**Rahman 24-25**)

(Yer) üzerinde bulunan her canlı fanidir (**Rahman 26**)

(Ancak), azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin zatı baki kalacaktır. Böyle iken, Rabbinizin hangi nimetini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman27-28**)

Göklerde ve yerde kim (ve ne) varsa, O'ndan ister. O, hergün bir iştedir. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 29-30)**

Ey insanlar ve cinler, ileride sizin (hesabınıza) yöneleceğiz. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz **(Rahman 31-32)**

Ey cin ve insan cemaatleri, göklerin ve yerin bucaklarından geçmeye gücünüz yetiyorsa ki, bir sultan (kudret) olmadan asla geçemezsiniz, haydi geçin! O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz **(Rahman 33-34)**

Üzerinize ateşten bir yalın (alev) ile bir duman salıverilecek, öyle ki birbirinizi kurtaramayacaksınız, yardımlaşamayacaksınız. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz **(Rahman 35-36)**

Artık gök yarılp da kırmızı sahtiyan (deri) gibi bir gül olduğu zaman, Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 37-38)**

İşte o gün, ne insana, ne cinne günahı sorulacak. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 39-40)**

Mücrimler simalarıyla tanınacak da, perçemlerinden ve ayaklarından tutulacak. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 41-42)**

İşte bu, o mücrimlerin yalan söyledikleri cehennemdir **(Rahman 43)**

Onlar bunun ve kaynar suyun arasında gidip-gelirler **(Rahman 44)**

Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 45)**

Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimseler için iki cennet var. O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 46-47)**

(Bu cennetler) çeşit çeşit ağaçlar(la doludur) Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz **(Rahman 48-49)**

Bu iki (cennet) de, akar iki göze vardır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? Bu ikisinde, her meyveden çifte çifte çeşitler vardır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? **(Rahman 50-51-52-53)**

Hepsi de, astarları atlastan olan döşemelere yaslanarak (nimetlenirler). Her iki cennetten devşirilen meyveler, (onlara) yakındır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 54-55**)

Oralarda gözünü yalnız eşlerine hasretmiş (öyle dilber)ler vardır ki, bunlardan evvel ne bir insan, ne bir cin asla kendilerine dokunmamıştır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 56-57**)

Sanki onlar (biri) yakuttur, mercandır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 58-59**)

İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey midir? Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 60-61**)

O (Cennet)ten başka iki cennet daha vardır. Şimdi, Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (Bu cennetler) koyu yeşildirler. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? İçlerinde (suları) durmayıp fışkıran iki pınar vardır, Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 62-63-64-65-66-67**)

İçlerinde her nevi meyveler, hurma ve nar vardır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 68-69**)

İçlerinde güzel huylu, güzel yüzlü kadınlar vardır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 70-71**)

Çadırlar içinde ehli perde huriler vardır. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? Bunlara onlardan evvel ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 72-73-74-75**)

(Zevceleri) yeşil yastıklara ve güzel döşemelere, döşeklere yaslanarak (nimetlenirler). Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz? (**Rahman 76-77**)

Azamet, saltanat ve ikram sahibi Rabbinin adı ne yücedir (**Rahman 78**)

VAKIA SURESİ

Bu sure **96** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

O vakıa olduğu zaman, onun vâki olduğunu hiç kimse yalanlayamaz. O, (kimini) alçaltıcı, (kimini) yükseltici (**Vakıa 1-2-3**)

O zaman yeryüzü, bir sarsıntı ile sarsılmıştır ve dağlar didik didik parçalanmıştır, derken dağılmış toz haline gelmiştir (**Vakıa 4-5-6**)

Siz de (o zaman) üç sınıf oldunuz. Sağcılar ki o sağcılar ne mutludurlar; solcular ki o solcular da ne bedbahttırlar (**Vakıa 7-8-9**)

Hayır yarışlarında ta öne geçip kazananlar. Onlar öncüdürler. İşte onlar, (Allah'a) en çok yaklaştırılmış olanlardır (**Vakıa 10-11**)

Naim cennetlerinde(dirler) (**Vakıa 12**)

Birçoğu evvelkilerden, birazı da sonrakilerdendir (**Vakıa 13-14**)

(Onlar) cevherlerle örülmüş tahtlar üzerindedirler. (Bu tahtlar) ürerinde, karşı karşıya yaslanmış olarak (**Vakıa 15-16**)

Ebediliğe mazhar edilmiş evlatlar, etraflarında dolanırlar (**Vakıa 17**)

Main'den (dolu) büyük kaplarla, ibriklerle ve kadehle (dolaşırlar) (**Vakıa 18**)

Ki bundan ötürü baş ağrısına uğratılamayacakları gibi, akılları da giderilmez (**Vakıa 19**)

Beğeneceklerinden (türü) meyve(ler), iştahlanacaklarından kuş eti (**Vakıa 20-21**)

Güzel gözlü huriler de (vardır), saklı inci timsalleri gibi (**Vakıa 22-23**)

İşledikleri amellere bir mükâfat olarak (**Vakıa 24**)

Onlar orada ne boş bir laf, ne de günaha sokacak bir şey işitirler. Yalnız bir söz: Selam, selam (**Vakıa 25-26**)

Sağcılar: “Onlar ne (mutlu) sağcılardır! Dikensiz kiraz, meyveleri, tıklım tıklım muz ağaçları (**Vakıa 27-28-29**)

Yayılmış gölge (**Vakıa 30**)

Daima akan su (**Vakıa 31**)

“Kesilmeyen, yasak da edilmeyen birçok meyve arasında (**Vakıa 32-33**)

Ve yükseltilmiş döşeklerde (**Vakıa 34**)

Gerçekten, biz onları yepyeni bir yaratılışla yarattık da, kız oğlan kızlar, zevcelerine sevgi ile düşkün, hep bir yaşıt yaptık. Ashab-ı Yemin için (**Vakıa 35-36-37-38**)

Birçoğu evvelkilerden, birçoğu da sonrakilerden (**Vakıa 39-40**)

Ashab-ı Şimal, nedir Ashab-ı Şimal! Bir sıcaklık ve kaynar bir su ve bir de kapkara bir dumandan bir gölge içindedirler (**Vakıa 41-42-43**)

Ki (o gölge) ne serin, ne de faydalıdır (**Vakıa 44**)

Çünkü onlar bundan evvel de, şehvetlerine düşkündüler. (O günah üzerinde ısrar ederlerdi. Bir de, “Öldüğümüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz vakit mi, gerçekten biz mi diriltilip kaldırılacakmıyız? Evvelce geçmiş atalarımız da mı?” derlerdi (**Vakıa 45-46-47-48**)

De ki: “Şüphesiz hem evvelkiler, hem sonrakiler malum bir günün, muayyen vaktinde mutlaka toplanacaklardır (**Vakıa 49-50**)

Sonra gerçekten siz, ey sapıtmışlar ve yalanlayıcılar, muhakkak ki zakkum ağacından yiyecek kimselersiniz. Öyle ki, karınlarınızı hep ondan dolduracaksınız, üstüne de susamış develerin içişi gibi o kaynar sudan içeceksiniz (**Vakıa 51-52-53-54-55**)

İşte eza günü onlara (çekilecek) ziyafet budur! (**Vakıa 56**)

Sizi biz yarattık. O halde (tekrar dirilmeye de) inanmalı değil misiniz? O halde, dökmekte olduğunuz meni nedir? Bana haber verin. Onu siz mi düzgün bir İnsan suretine getiriyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz? (**Vakıa 57-58-59**)

Aranızda, ölümü biz takdir ettik ve biz -yerinize diğer benzerlerinizi getirmemiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir yaratılışta ve suretlerde tekrar peyda etmemiz hususunda engelleyecek değiliz. Andolsun ki, birinci yaratılışı bildiniz. Fakat düşünmek değil misiniz? (**Vakıa 60-61-62**)

Şimdi Bana, ekmekte olduğunuz (tohumu) haber verin. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz? (**Vakıa 63-64**)

Eğer dileseydik, onu, bir ot kırıntısı yapardık, siz de şaşa kalırdınız, “Biz, hakikaten ağır borca uğratılmışlarız. Daha doğrusu biz, mahzun bırakılmışlarız” derdiniz **(Vakıa 65-66-67)**

Şimdi içmekte olduğunuz suyu, söyleyin bana, onu buluttan siz mi indirdiniz? Yoksa indiren biz miyiz? Eğer dileseydik onu, tuzlu bir su yapardık. O halde şükretmeli değil misiniz? **(Vakıa 68-69-70)**

Şimdi bana (yeşil bir ağaçtan) çakıp yakmakta olduğunuz ateşi söyleyin. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz? **(Vakıa 71-72)**

Biz onu hem bir ibret, hem çöl yolcularına bir faide kıldık **(Vakıa 73)**

O halde Rabbini o büyük adıyla teşbih et **(Vakıa 74)**

Hayır. İşte yıldızların düştüğü yerlere andediyorum. Ki, hakikaten bu, eğer bilerseniz, büyük bir yemindir **(Vakıa 75-76)**

Muhakkak o, elbette çok şerefli bir Kur’andır. Korunmuş bir kitaptadır o. Ona tam bir surette temizlenmiş olanlardan başkası el süremez. O, âlemlerin Rabbinden indirilmedir **(Vakıa 77-78-79-80)**

Şimdi siz bu kelamı mı hor görüyorsunuz?” Bundan dolayı borçlu olduğunuz teşekkürünüz, bu yalanlamanız mı oluyor? **(Vakıa 81-82)**

Hele (can) boğaza gelince, o vakit siz görürsünüz! Biz ona sizden yakınız, fakat göremezsiniz **(Vakıa 83-84-85)**

İşte mademki, ceza görmeyecekmişsiniz, onu geri çevirseniz ya. Eğer doğru iseniz **(Vakıa 86-87)**

Şimdi eğer o, mukarreblerden ise, artık rahatlık, güzel (kokulu) ırmaklar ve naim cenneti (onundur) **(Vakıa 88-89)**

Eğer sağcılardan ise, artık sağcılardan selam sana **(Vakıa 90-91)**

Ama eğer yalanlayıcılardan, sapıklardansa, işte (ona da) kaynar sudan bir ziyafet ve cehenneme bir atılış **(Vakıa 92-93-94)**

Şüphesiz ki bu elbette kati bilgi (veren) hakikatin ta kendisidir. Haydi Rabbini o büyük adıyla tesbih et **(Vakıa 95-96)**

HADİD SURESİ

29 ayet olup, Medine’de nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Göklerde ve yerde ne varsa, Allah’ı tesbih etmektedir. O, galib-i mutlak, sahibi hikmet olandır (**Hadid 1**)

Göklerin ve yerin mülkü O’nundur. Hem diriltir, hem öldürür. O, her şeye hakkıyla kadirdir (**Hadid 2**)

O, hem evveldir, hem ahirdir, hem zahirdir, hem batındır. O, herşeyi hakkıyla bilendir (**Hadid 3**)

O, gökleri ve yeri altı günde yaratan; sonra Arş’a istiva edendir. Yeryüzüne giren ve oradan çıkan, gökten inen ve göğe yükselen şeyleri O bilir. Nerede olursanız olun, O, sizinle beraberdir. Ne yaparsanız yapın O Allah hakkıyla görendir (**Hadid 4**)

Göklerin ve yerin mülkü O’nundur. İşler ancak O’na (yani, O’nun dışında malikin bulunmadığı yere) döndürülür (**Hadid 5**)

O, geceyi gündüzün içerisine sokar, gündüzü de gecenin içine katar. O, sinelerde gizlenen herşeyi hakkıyla bilendir (**Hadid 6**)

Allah’a ve peygamberine iman edin, size vekil kıldığı mallardan O’nun yolunda harcayın. İçinizden iman edip de harcayanlar (yok mu?), onlar için büyük mükâfat vardır (**Hadid 7**)

“Peygamber, Rabbinize iman etmeniz için sizi davet edip dururken, size ne oluyor ki, Allah’a iman etmiyorsunuz? Hâlbuki O, sizden kesin teminat almıştır. Eğer O’na iman edeceklerseniz (hemen buna koşun) (**Hadid 8**)

O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, kulunun üzerine açık açık ayetleri indirmekte olandır. Şüphesiz ki Allah, size karşı raûftur, rahimdir(**Hadid 9**)

Ne oluyor size ki Allah yolunda infak etmiyorsunuz. Hâlbuki göklerin ve yerin mirası Allah’ındır. Sizden, Fetih’ten evvel harcayan ve savaşanlar, diğerleri ile bir (aynı) olmaz. Onlar derece itibariyle, sonra harcayan (infak eden) ve savaşanlardan daha

yüksektir. Bununla beraber Allah, her birine en güzel (mükâfatı) vaadetti. Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır **(Hadid 10)**

Allah’a, karşı hasenle ödünç verecek olan kim? İşte O, bunun (mükâfatını) kat kat artıracaktır. Ona çok değerli bir mükâfat da vardır **(Hadid 11)**

O günde, erkek ve kadın müminleri, nurları önlerinden ve sağlarından koşar bir halde görürsün. (Melekler onlara), Bugün size müjdeniz, içlerinde ebedi kalacak olduğunuz ve altlarından ırmaklar akan cennetlerdir” (diyecekler). İşte bu, büyük murada ermenin ta kendisidir **(Hadid 12)**

“O günde ki, erkek münafıklarla kadın münafıklar, iman etmiş olanlara, “Bizi bekleyin. Nurunuzdan bir parça ışık alalım” diyecekler. (O gün onlara), “Dönün arkanıza da bir nur arayın” denilmiş, nihayet onların arasına kapılı bir duvar çekilmiştir. Öyle ki, onun içinde rahmet, dış yanında da azab vardır **(Hadid 13)**

(Münafıklar), onlara seslenirler, “Biz sizinle beraber değil miydik?” diye. Dediler ki “Evet, fakat siz kendi kendinizi yaktınız. Hep müminlerin başına bela gelmesini gözettiniz. Şüphe ettiniz. Sizi kuruntular aldattı. Sizi, o çok aldatan (şeytan), Allah’a karşı da aldattı. Nihayet işte Allah’ın emri gelip çattı **(Hadid 14)**

İşte bugün, ne sizden, ne de kâfirlerden hiç bir fidye alınmaz. Sığınacağınız yer ateştir. Size yakışan da odur. O ne kötü bir varış yeridir! **(Hadid 15)**

İman edenlerin, Allah’ı ve O’nun katından inen hakikati hatırlamak için, kalplerinin saygı ile yumuşama zamanı hâlâ gelmedi mi? Onlar daha evvel kendilerine kitap verilip de, üzerlerinden uzun zaman geçmiş ve artık kalbleri kararmış olanlar gibi olmasınlar. Onlardan birçoğu fasıklardı **(Hadid 16)**

Su hakikati bilin ki, Allah yere, ölümünden sonra can veriyor. Muhakkak ki, biz, aklınız ersin diye, size ayetleri açıkça bildirdik **(Hadid 17)**

Gerçekten sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar ve Allah’a karz-ı hasenle ödünç verenler (yok mu?), onların (mükâfatı) kat kat arttırılır. Onlar için çok şerefli (başka) bir mükâfat da vardır **(Hadid 18)**

Allah ve peygamberlerine iman edenler yok mu? Onlar sözü özü doğru olanlar, Allah için şahitlik edenlerdir. Onların, hem mükâfatları, hem nurları vardır. Küfredenlere, ayetlerimizi yalan sayanlara gelince, onlar da, cehennemin yâranıdırlar **(Hadid 19)**

Bilin ki, dünya hayatı, ancak bir oyundur, bir eğlencedir, bir süstür, aranızda bir öğünç (vesilesi)dir, mallarda ve evlatlarda bir çoğalıştır. (Bunun) misali, bitirdiği

nebat, ekicilerin hoşuna giden bir yağmur gibidir. Sonra o nebat kurur da, sen (onu) sapsarı bir hale getirilmiş görürsün. Sonra da o, bir çerçöp oluverir. Ahirette çetin bir azap vardır. Allah'tan mağfiret ve rıza vardır. Dünya hayatı bir aldaniş metaidan başka bir şey değildir (**Hadid 20**)

Rabbinizden mağfirete ve genişliğı yerle göğün eni kadar olan ve Allah'a ve peygamberine iman edenler için hazırlanmış bulunan cennete (ulaşmak) için yarışın. İşte bu, Allah'ın fazlu keremidir ki, kime dilerse ona verir. Allah, büyük fazl sahibidir (**Hadid 21**)

Gerek yerde, gerek nefislerinizde herhangi bir musibet isabet etse, mutlaka o, Bizim onu yaratmamızdan evvel, bir kitapta yazılmıştır. Şüphesiz ki bu, Allah için kolaydır (**Hadid 22**)

Allah bunu, elinizden çıkana tasalanmayasınız, O'nun size verdiği ile sevinip şıarmamayasınız diye böyle kader olarak yazmıştır. Allah çok böbürlenlen hiçbir kibirliyi sevmez (**Hadid 23**)

Onlar (o kibirliler) cimrilik yapanlar ve insanlara da cimriliğı emredenlerdir. Kim arka dönerse, şüphe yoktur ki Allah herşeyden müstağni ve bütün hamdlere layık olanın ta kendisidir (**Hadid 24**)

Andolsun ki biz, elçilerimizi, açık açık bürhanlarla gönderdik ve insanların, adaleti ayakta tutmaları için, beraberlerinde de kitabı ve mizanı indirdik. Bir de, kendisinde hem çetin bir sertlik hem de insanlar için menfaatler bulunan demiri indirdik. Çünkü (bununla), Allah, Kendisine ve peygamberlerine gıyaben, kimlerin yardım edeceğini belli edecektir. Şüphesiz ki Allah, en büyük kuvvet sahibidir, yegâne galiptir (**Hadid 25**)

Andolsun Biz, Nuh'u ve İbrahim'i, peygamber olarak gönderdik. Peygamberliğı ve kitabı onların nesillerine verdik. Velhasıl içlerinden doğru yolu bulanlar var (idiyse de), onların birçoğı da fasık idiler (**Hadid 26**)

Sonra bunların peşleri sıra, ard arda peygamberlerimizi yolladık. Arkalarından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ona İncil'i verdik. Ona tabi olanların yüreklerine bir şefkat ve merhamet koyduk. Onların ihdas ettikleri ruhbanlığa (gelince), onu üzerlerine Biz farz kılmadık. Fakat (onlar bunu sırf) Allah'ın rızasını elde etmek için ortaya çıkardılar. Fakat buna hakkıyla da riayet de etmediler. Biz de içlerinden, (gerçek) iman edenlere mükâfatlarını verdik. Onlardan birçoğı fasık idiler (**Hadid 27**)

Ey iman edenler, Allah'dan ittikâ edin, O'nun peygamberine de iman edin ki, (Allah) size rahmetinden iki kat nasip etsin ve sizin için, sayesinde yürüyeceğiniz bir nur lütfetsin, sizi bağışlasın. Allah gafûr ve rahimdir (**Hadid 28**)

Ehli kitap hakikaten Allah'ın fazlından hiçbir şeye nail olamayacaklarını, muhakkak bütün inayetin Allah'ın elinde bulunduğunu, onu dileyceği kimselere vereceğini bilmedikleri için mi (böyle küfürde inad ediyorlar)? Allah büyük lütuf sahibidir (**Hadid 29**)

MÜCADELE SURESİ

22 ayet olup, Medeni'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Kocası hakkında, seninle münakaşa eden ve Allah'a şikâyetinde bulunan kadının sözünü Allah, duymuştur. Allah, sizin konuşmanızı duyar. Çünkü Allah, hakkıyla işitici, kemâliyle görendir (**Mücadele 1**)

İçinizden hanımlarına zihar yapanların hanımları, onların anaları değildir. Onların anaları, kendilerini doğuranlardan başkası değildir. Şüphe yok ki, onlar, kesinlikle çirkin ve yalan bir söz söylüyorlar. Allah, muhakkak ki, çok affeden ve bağışlayandır (**Mücadele 2**)

Kadınlara zihar yapıp da, sonra dediklerini geri alacaklar için, birbiriyle temas etmezden evvel bir köle azad etmeleri gerekir. İşte, size bununla öğüt veriliyor. Allah, ne yaparsanız, hakkıyla haberdardır (**Mücadele 3**)

Fakat kim bunu bulamazsa, birbiriyle temas etmezden evvel, fasılasız iki ay oruç tutsun. Kim, buna da güç yetiremezse, altmış yoksulu doyursun. Bu hafifletme Allah ve peygamberine iman etmekte olduğunuz içindir. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kâfirler içinse, elem verici bir azap vardır (**Mücadele 4**)

Allah'a ve peygamberine muhalefet etmekte olanlar, kendilerinden evvelkilerin uğradıkları zillet gibi zillete uğratılmışlardır. Hâlbuki biz, açık açık ayetler indirmişizdir. Kâfirlere, hor hakir kılıcı bir azap vardır (**Mücadele 5**)

O günde ki Allah onların hepsini diriltecek ve kendilerine neler yaptıklarını haber verecek. Allah (bütün) onları saymış (tespit etmiş), onlarsa bunu unutmuşlardı. Allah her şeye hakkıyla şahittir (**Mücadele 6**)

Görmedin mi ki göklerde ne var, yerde ne varsa, Allah hepsini bilir. Nerede üç kişi fısıltı ile konuşsa, muhakkak O, bunların dördüncüsüdür. Bir beş kişiden olsa (bu iş), o muhakkak bunların altıncısıdır. Bundan daha az (veya) daha çok (sayıda kişiden bu fısıldaşma olsa), muhakkak O, onlar nerede olurlarsa olsunlar, onlarla beraberdir. Sonra O, bütün yaptıklarını kıyamet gününde kendilerine haber verecektir. Çünkü Allah, her şeyi hakkıyla bilir **(Mücadele 7)**

Fısıldaşmadan men edilip de, sonra men edildikleri şeye dönmekte ve günahı, düşmanlığı, peygambere isyanı fısıldaşmakta olanları görmedin mi? Onlar sana geldikleri zaman, seni, Allah'ın seni selamlamadığı bir şekilde selamlarlar. Kendi aralarında da, "Allah bizi, söyleyegeldiğimiz şeyler yüzünden azablandırmalı değil miydi?" derler. Onlara cehennem yeter. Oraya girecekler. İşte o, ne kötü dönüş yeridir **(Mücadele 8)**

Ey iman edenler, aranızda gizli konuşacağınız, fısıldaşacağınız vakit, günahı, düşmanlığı peygamberlere isyanı fısıldaşmayın, iyiliği ve takvayı fısıldaşın. Ancak, kendisinin huzurunda toplanacağınız Allah'tan ittikâ edin **(Mücadele 9)**

Fısıldaşma sırf şeytandandır, iman edenleri tasaya düşürmek içindir. Hâlbuki Allah'ın izni olmaksızın bu onlara hiçbir suretle zarar verici değildir! O halde müminler, ancak Allah'a güvenip dayansınlar **(Mücadele 10)**

Ey iman edenler, size meclislerde yer açın denildiği zaman, genişletin, yer açın ki, Allah da size genişlik versin. Kalkın, denilince de hemen kalkın. Allah, sizden iman etmiş olanlarla kendilerine ilim verilmiş olanların derecelerini yükseltir. Allah ne yaparsanız hakkıyla haberdardır **(Mücadele 11)**

Ey iman edenler, siz peygamberle başbaşa kalmak istediğinizde, bu özel görüşmeden önce bir sadaka verin. Böyle yapmanız, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer (bir şey) bulamazsanız, bilin ki Allah gafûr ve rahimdir **(Mücadele 12)**

Mahrem konuşmanızdan önce sadakalar vermekten korktunuz mu? Çünkü işte mademki yapmadınız, (ama) Allah sizin tevbelerinizi kabul etti, öyleyse namaz kılın, zekâtı verin, Allah'a ve peygamberlerine itaat edin. Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdardır **(Mücadele 13)**

Allah'ın, kendilerine gazap ettiği bir topluluğu kendilerine dost edinenleri görmedin mi? Bunlar ne sizdendir ne de onlardan. Bile bile, onlar, yalan yere yemin ederler **(Mücadele 14)**

Allah onlar için çetin bir azap hazırladı. Gerçekten, onların yapmakta oldukları işler ne kötüdür **(Mücadele 15)**

Onlar, yeminlerini bir kalkan edindiler ve Allah yolundan men ettiler. İşte onların hakkı, hor ve hakir kılıcı bir azaptır (**Mücadele 16**)

Onların, ne malları ne de evlatları, hiçbir şekilde, Allah'ın azabı hususunda onlara fayda vermeyecektir! Onlar, ateş ehlidirler. Onlar orada ebedidirler. O gün Allah, onların hepsini diriltecek ve O'na da, size ettikleri gibi yemin edeceklerdir. Onlar, gerçekte, bir şey üzerinde olduklarını sanırlar. Gözünüzü açın ki, onlar, cidden yalancıların ta kendileridir (**Mücadele 17-18**)

Bunları şeytan istila etmiştir. Artık o, bunlara, Allah'ı hatırlamayı bile unutturmuştur. Bunlar, şeytanın takımıdır. Gözünüzü açın ki, şeytanın takımı, gerçekten hüsrana düşenlerin ta kendileridir (**Mücadele 19**)

Allah'a ve peygamberine muhalefet edenler yok mu, işte onlar, şüphesiz en çok zillete düşenlerin içindedirler. Allah şöyle yazmıştır: "Celalim hakkı için: Ben ve peygamberim galip gelecek" Şüphesiz Allah kâmil kuvvet sahibidir, mutlak galiptir (**Mücadele 20-21**)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun, Allah ve Resulüne muhalefet eden kimselerle, -velev ki onlar, bunların babaları, oğulları, kardeşleri yahut soy soplaları olsunlar- dost olduklarını görmezsin. Bunlar, Allah'ın imanı kalplerine yazdığı ve kendisinden bir ruh ile desteklediği kimselerdir. Allah bunları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaklardır. Ve bunlar, orada ebedi olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın takımıdır. Gözünüzü açın ki, Allah'ın hizbi, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir (**Mücadele 22**)

HAŞR SURESİ

Bu sure Medeni'dir ve **24** ayettir.

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih eder. O, azîzdir, hâkimdir. O, ehli kitaptan kâfir olanları, ilk sürgünde yurtlarından çıkarandır. Siz, çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da, kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını zannetmişlerdi. İşte onlara, hesap etmedikleri yönden Allah'ın emri geliverdi. O, bunların yüreklerine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini hem kendi elleriyle, hem müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. İşte ey akıl ve basiret sahipleri, siz (bundan) ibret alın (**Haşr 1-2**)

Eğer Allah onların üstüne bu sürgünü hükmetmeseydi dünyada kendilerini şiddetle azablandırıracaktı. Ahirette de onlar için cehennem azabı vardır. Bunun sebebi şudur. Çünkü onlar, gerçekten Allah’a ve peygamberine muhalefet ettiler. Kim Allah’a muhalefet ederse, şüphe yok ki Allah çetin azablıdır (**Haşr 3-4**)

Herhangi bir hurma ağacını kestiniz yahut kökleri üstünde ayakta bıraktınız ise, (hepsi) Allah’ın izniyledir. Bu da, fasıkları rüsvay edeceği içindir (**Haşr 5**)

Allah’ın onların mallarından peygamberine “fey” olarak nasip ettiği şeye gelince, siz bunun için, ne ata ne deveye bindiniz. Fakat Allah peygamberlerini, dilediğine musallat eder. Allah herşeye hakkıyla kadirdir (**Haşr 6**)

Allah’ın, memleketler ahalisinden peygamberine verdiği fey, Allah’a, peygamberine, akrabalara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Ta ki,(bu mallar), içinde zenginler arasında dolaşan bir devlet olmasın! Peygamber size ne veriyse onu alın, size neyi yasak ettiyse de ondan Sakının. Allah’tan ittikâ edin, çünkü Allah’ın azabı çetindir (**Haşr 7**)

(Bilhassa o fey), hicret eden o fakirlere aittir. Onlar, Allah’dan bir fazl ve rıza ararlarken, Allah’a ve peygamberine yardım ederlerken, yurtlarından ve mallarından çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık (vefakâr) olanların ta kendileridir (**Haşr 8**)

Onlardan evvel Medine’yi yurt ve iman evi edinmiş olan kimseler, kendilerine hicret edenlere sevgi beslerler. Onlara verilen şeylerden dolayı, gönüllerinde bir ihtiyaç (arzu meyli) bulmazlar. Kendilerinde fakirlik ve ihtiyaç olsa bile, onları öz canlarından daha üstün tutarlar. Kim nefsinin hırsından ve cimriliğinden korunursa, işte felaha erenler, onların ta kendileridir (**Haşr 9**)

Ve bunların arkasından gelenler şöyle derler: “Ey Rabbimiz bizi ve iman ile daha önden bizi geçmiş olan (din) kardeşlerimizi bağışla. İman etmiş olanlar için kalplerimizde bir kin bırakma. Ey Rabbimiz, şüphesiz Sen, raûfsun, rahimsin (**Haşr 10**)

Ehli kitaptan o kâfir kardeşlerine, “Andolsun ki, eğer siz yurtlarınızdan çıkarılırsanız biz de muhakkak sizinle beraber çıkarız. Sizin aleyhinize hiçbir kimseye ebediyen itaat etmeyiz. Eğer sizinle harbedilirse muhakkak ve muhakkak, size yardım ederiz” diyen o münafıkları görmedin mi? Hâlbuki Allah, onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder (**Haşr 11**)

Andolsun ki onlar çıkarılacak olurlarsa, (bu münafıklar) onlarla beraber çıkmazlar. Eğer onlar savaşa tutuşurlarsa, bunlar onlara yardım da etmezler. Onlara yardım

etseler bile, andolsun ki mutlaka gerisin geri dönerler. Sonra da kendilerine yardım edilmez (**Haşr 12**)

Muhakkak ki sizin onların yüreklerine saldıığınız korku, Allah'tan korkularından daha şiddetlidir. Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar iyi anlamayan (yani Allah'ın azametini bilip de, O'ndan hakkıyla korkmayan bir güruhtur). Onlar, müstahkem kasabalarda yahut duvarlar arkasında bulunmaksızın, sizinle toplu bir halde vuruşamazlar. Kendi aralarındaki savaşları çetindir. Sen onları birlik halinde sanırsın. Hâlbuki kalbleri darmadağındır. Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar akıllarını kullanmayan bir toplulukturlar (**Haşr 13-14**)

Onların hali, kendilerinden az öncekiler gibidir. Ki onlar, yaptıklarının kötü akıbetini tatmışlardır. Onlar için (ahirette de) çetin bir azap vardır (**Haşr 15**)

(Bu münafıkların durumu) şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana, “inkâr et” der. O inkâr edince de, “Ben senden beriyim. Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'dan korkarım” der (**Haşr 16**)

Nihayet, ikisinin de akıbeti, ateşin içinde ebedi kalıcı olmalarıdır. İşte bu, o zalimlerin cezasıdır (**Haşr 17**)

Ey iman edenler, Allah'dan korkun. Herkes, yarın için önden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah'tan ittikâ edin. Çünkü Allah, ne yaparsanız, hakkıyla haberdardır (**Haşr 18**)

Hem kendisi Allah'ı unutmuş, hem de Allah'ın, kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte bunlar fasıkların ta kendileridir (**Haşr 19**)

Cehennemlikler ile cennetlikler bir olmaz. Cennetlikler, işte ancak onlar muradlarına erenlerdir (**Haşr 20**)

Eğer biz bu Kur'anı bir dağın üzerine indirseydik, muhakkak ki sen onu, Allah korkusundan baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri Biz, onları insanlar düşünsünler diye irad ediyoruz (**Haşr 21**)

O öyle Allah'tır ki, Kendisinden başka hiçbir Tanrı yoktur. O, gaybı da, şehadeti de bilir. O, Rahman'dır, Rahim'dir (**Haşr 22**)

O, öyle Allah'tır ki, Kendisinden başka hiçbir Tanrı yoktur. O, Melik'tir, Kuddüs'tür, Selam'dır, Mümin'dir, Müheymin'dir. Aziz'dir, Cebbar'dır, Mütekebbir'dir. Allah, müşriklerin şirk koştukları şeylerden münezzehtir (**Haşr 23**)

O, öyle Allah'tır ki, yaratacağı herşeyi hikmetiyle takdir edendir. Onları var edendir. Varlıklara suret verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar, Onu tesbih eder. O, aziz ve hakimdir (**Haşr 24**)

MÜMTEHİNE SURESİ

(Bu sure **13** ayet olup, Medine'de nazil olmuştur.)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ey iman edenler, Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Siz onlara sevgi izhar edersiniz. Hâlbuki onlar, size gelen hakkı inkâr etmişlerdir. Peygamberi de sizi de, Rabbiniz olan Allah'a iman ediyorsunuz diye, onlar (yurtlarınızdan) çıkarıyorlardı. Eğer Benim yolumda cihad ve Benim rızamı aramak için çıkmışsanız (bunu yapmazsınız). Onlara hâlâ içinizden (gizli gizli) muhabbet mi besleyeceksiniz? Hâlbuki Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da çok iyi bilenim. Sizden kim bunu yaparsa, muhakkak ki yolun ortasından sapmış olur (**Mümtebine 1**)

Eğer onlar sizi ele geçirebilirlerse, hepinizin düşmanları olacaklar, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatacaklardır. (Zaten) onlar, kâfir olmanızı arzu etmişlerdir. Ne akrabalarınız ne de evlatlarınız size asla fayda vermez. Kıyamet gününde (Allah onlarla) sizin aranızda kesin hükmü verecektir. Allah ne yaparsanız hakkıyla görendir (**Mümtebine 2-3**)

İbrahim'de ve onun maiyetindekilerde, sizin için, hakikaten güzel bir örnek vardı. Hani onlar, kavimlerine, "Biz, sizden ve Allah'ı bırakıp da tapmakta olduğunuz nesnelerden kesin olarak uzağız. Sizi reddettik. Siz, Allah'a, bir olarak iman edinceye kadar bizimle aranızda ebedi düşmanlık ve buğz belirmiştir" demişlerdi. Yalnız, İbrahim'in, babasına, "Muhakkak ki, senin bağışlanmanı isteyeceğim. Fakat senin için Allah'dan gelecek herhangi bir şeyi def etmeye gücüm yetmez" demesi müstesna. Siz şöyle deyin: "Ey Rabbimiz, ancak Sana güvenip dayandık ve yalnız Sana yöneldik. Son dönüş de ancak sanadır (**Mümtebine 4**)

"Ey Rabbimiz, bizi o kâfirler için bir fitne kılma. Bizi affet Rabbimiz. Çünkü gerçekten azîz ve hâkim Sensin Sen" Andolsun ki onlarda sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü ummakta olanlar için, güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse, şüphesiz ki Allah, herşeyden müstağni; her hamde hakkıyla layıktır. Olur ki, Allah, sizinle düşmanlarınız arasında, yakında bir dostluk peydah eder. Allah hakkıyla kadirdir, Allah gafûrdur, rahimdir (**Mümtebine 5-6-7**)

Sizinle, din hususunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan da çıkarmamış olanlara, iyilik yapıp; onlara adaletle muamele etmekten Allah sizi menetmez. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. Allah sizi ancak, size karşı din savaşı yapmış ve sizi yurtlarınızdan çıkarmış, çıkarılmanıza arka çıkmış olanlara dostluk etmenizi men eder. Kim onları dost edinirse, işte bunlar zalimlerin ta kendileridir **(Mümteherine 8-9)**

Ey iman edenler, mümin kadınlar, muhacir olarak size geldiklerinde, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilendir ya. Fakat siz de, mümin kadınlar olduklarını anlarsanız, onları kâfirlere geri göndermeyin. Bunlar onlara helal değildir. Onlar da bunlara helal olmaz, O kâfir kocaların verdikleri mehri, kendilerine geri verin. Sizin bu kadınları nikâhla almanızda, eğer mehirlerinizi vererseniz, size bir günah yoktur. Kâfir zevcelerinizi, nikâhınız altında tutmayın. Vermiş olduğunuz mehri isteyin. (O kâfirler de) harcadıkları mehri istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür. Aranızda O hükmeder. Allah hakkıyla bilendir, tam hüküm ve hikmet sahibidir **(Mümteherine 10)**

Eğer zevcelerinizden kâfirlere kaçan olur da, siz de savaşta ganimete kavuşursanız, zevceleri gitmiş olan (müslümanlara) harcadıkları kadar verin. Kendisine iman etmekte olduğunuz Allah'tan ittikâ edin **(Mümteherine 11)**

Ey peygamber, mümin kadınlar -Allah'a hiçbir şeyi eş tutmamaları, hırsızlık yapmamaları, zina etmemeleri, evlatlarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira düzüp getirmemeleri, (emredeceğin) herhangi bir iyilik hususunda sana asi olmamaları şartıyla- sana, beyatleşmeye geldikleri zaman, beyatlerini kabul et. Onlar için, Allah'tan mağfiret iste. Çünkü Allah, çok affeden, çok merhametli olandır **(Mümteherine 12)**

Ey iman edenler, üzerlerine Allah'ın gazap ettiği o kavim ile dost olmayın. Ki, mezarların yaranından olan kâfirler nasıl ümitlerini kestilerse, onlar da, öylece ahiretten ümitlerini kesmişlerdir **(Mümteherine 13)**

SAF SURESİ

Bu sure **14** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Göklerde ne var, yerde ne varsa, hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O, azîzdır, hâkimdir. Ey iman edenler, yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz? **(Saf 1-2)**

Yapmadığınız şeyleri söylemeniz, Allah indinde büyük bir buğz (sebebi) oldu **(Saf 3)**

Şüphesiz ki Allah kendi yolunda, birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak savaşımları sever **(Saf 4)**

Hani Musa, kavmine, “Ey kavmim, benim size Allah’ın peygamberi olarak gönderilmiş olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet veriyorsunuz?” demişti. İşte onlar sapıp eğrildikleri zaman, Allah da, onların kalplerini saptırdı. Allah, fasıklar güruhuna hidayet etmez **(Saf 5)**

Meryem oğlu İsa da, bir zaman şöyle demişti; “Ey İsrâiloğulları, ben size, Allah’ın peygamberiyim. Benden evvelki Tevrat’ı tasdik edici, benden sonra gelecek bir peygamberi de -ki adı Ahmet’tir- müjdeleyici olarak geldim” Fakat o, kendilerine açık açık bürhanlar getirince, “Bu, apaşık bir büyüdür” dediler. Kendisi islama davet edilip dururken, Allah’a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Allah, zalimler güruhunu muvaffak kılmaz **(Saf 6-7)**

Onlar, ağızlarıyla, Allah’ın nurunu söndürmeye yelteniyorlar. Hâlbuki Allah, kendi nurunu tamamlayacaktır, kâfirler hoş görmese de. O, peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir. Çünkü o, bunu, diğer bütün dinlerden üstün kılacaktır, müşriklerin hoşuna gitmese de **(Saf 8-9)**

Ey iman edenler, acı verici olan bir azaptan sizi kurtaracak bir ticareti size göstereyim mi? Allah’a ve peygamberine iman eder; mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda mücadele edersiniz. İşte bu, sizin için, eğer bilerseniz, çok hayırlıdır **(Saf 10-11)**

Böyle yaparsanız O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki çok güzel saraylara sokar. İşte bu, en büyük kurtuluştur. Ayrıca seveceğiniz (daha nice nimetler vardır). Allah’dan bir muzafferiyet ve yakın bir fetihle müminleri müjdele **(Saf 12-13)**

Ey iman edenler, Allah’ın yardımcılarını olun. Nitekim Meryem oğlu İsa, havarilerine, “Allah’a (giden yolda) benim yardımcılarım kim?” demiş, havariler de, “Allah’ın dininin yardımcılarını biziz” demişlerdi. İsrâiloğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de, kâfir olmuştu. Nihayet biz, o iman edenleri, düşmanlarına karşı destekledik de, bu suretle galip geldiler **(Saf 14)**

CUMA SURESİ

Bu sure, **11** ayet olup, Medine’de nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Göklerde ve yerde olan herşey hükümdar, kuddüs, aziz ve hakim olan Allah'ı tesbih eder (**Cuma 1**)

O, ümmiler içinde, kendilerinden bir peygamber gönderendir. Resul onlara Allah'ın ayetlerini okur, onları arındırır, onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Hâlbuki onlar daha evvel, gerçekten apaçık bir sapıklık içinde idiler (**Cuma 2**)

(O peygamber) onlardan, henüz kendilerine katılıp erişmemiş bulunan diğerlerine de (kitabı ve hikmeti öğretir). Allah azîzdür, hâkimdir. Bu, Allah'ın dilediğine vereceği bir lütfudur. Allah büyük fazlu kerem sahibidir (**Cuma 3-4**)

Kendilerine Tevrat yükletilip de, sonra onu taşımayanların hali, koca koca kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalan sayan kavmin hali ne kötüdür! Allah zalimler gürûhunu muvaffak etmez (**Cuma 5**)

De ki: “Ey yahudiler, insanları bir tarafa bırakarak Allah'ın dostları gerçekten sadece sizlerin olduğunuzu iddia ediyorsanız ve doğru söyleyenlerseniz, hemen ölümü temenni edin” Onlar, yaptıkları şeyler yüzünden bunu ebediyen istemezler. Allah o zalimleri çok iyi bilendir (**Cuma 6-7**)

De ki: “Sizin gerçekten kaçıp durduğunuz o ölüm, mutlaka size gelip çatacaktır. Sonra, gaybı da şahadeti de bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O, size yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir (**Cuma 8**)

Ey iman edenler, **Cuma** günü namaz için çağrıldığıınız zaman hemen Allah'ı zikre gidin, alış-verişi bırakın. Bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır. Artık o namazı kılınca, yeryüzüne dağılın ve Allah'ın fazlından arayın. Allah'ı çok anın. Ta ki felaha eresiniz (**Cuma 9-10**)

Onlar, bir ticaret yahut bir oyun-eğlence gördükleri zaman, ona yönelip-dağıldılar, seni ayakta yalnız bıraktılar. De ki: “Allah'ın yanında olan mükâfat eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır (**Cuma 11**)

MÜNAFİKUN SURESİ

Bu sure **11** ayettir ve Medeni'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Münafıklar sana geldiği zaman, “Şehâdet ederiz ki sen, kesinlikle Allah’ın peygamberisin” dediler. Allah da bilir ki sen, elbette O’nun peygamberisin. Allah o münafıkların hiç şüphesiz yalancı olduklarına şehadet eder (**Münafikun 1**)

Onlar yeminlerini bir kalkan edindiler ve Allah’ın yolundan saptılar. Gerçekten, onların yaptıkları şeyler ne kötüdür! Bu böyledir, çünkü onlar, iman ettiler, ama sonra kâfir oldular. Bu yüzden kalplerinin üstüne mühür basıldı. Artık onlar anlamazlar (**Münafikun 2-3**)

Onları gördüğün zaman, gövdeleri (görünüşleri) hoşuna gider. Eğer (söz) söyleseler dinlersin. Onlar, giydirilmiş kütükler gibidirler. Zuhur eden her sesi, kendi aleyhlerine sanırlar. Asıl düşman onlardır. O halde onlardan sakın. Allah onları kahretsin! Nasıl olup da (haktan böylesine) döndürülüyorlar. Onlara, “Gelin, Allah’ın peygamberi sizin için istiğfar etsin” denildiğinde, başlarını çevirirler. Gördün ki onlar, gururlarına yediremeyerek, hâlâ yüz çeviriyorlar. Onlar için ha istiğfar etmişsin, ha istiğfar etmemişsin, onlar için birdir. (Çünkü) Allah onları kesinlikle affetmez. Şüphesiz Allah fasıklar güruhuna hidayet etmez (**Münafikun 4-5-6**)

Onlar “Resulullah yanında bulunanları desteklemeyin, böylece dağılıp gitsinler” diyen kimselerdir Hâlbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah’ındır. Fakat o münafıklar anlamazlar. Onlar, “Eğer Medine’ye dönersek, andolsun en şerefli ve kuvvetli olan, en hakir ve zayıf olanı mutlaka çıkaracak” diyorlardı. Hâlbuki şeref, kuvvet ve galibiyet Allah’ındır, peygamberlerininindir, müminlerindir. Fakat münafıklar bilemezler (**Münafikun 7-8**)

Ey iman edenler, sizi ne mallarınız, ne evlatlarınız, Allah’ın zikrinden alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğramışların ta kendileridir. Herhangi birinize ölüm gelip de “Ya Rabbi, ecelimi yakın bir zamana kadar erteleyeseydin de, sadaka verseydim ve salihlerden olsaydım” demesinden evvel, size rızık olarak verdiğimizden infak edin. Hâlbuki Allah, hiçbir kimseyi eceli geldiği zaman asla geri bırakmaz. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır” (**Münafikun 9-10-11**)

TEĞABUN SURESİ

18 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Göklerde ne var, yerde ne varsa, Allah’ı tenzih etmektedirler. Mülk O’nun, hamd O’nun; O, herşeye hakkıyla kadirdir (**Teğabun 1**)

Sizi yaratan O'dur. Kiminiz kâfir, kiminiz mümin. Allah, ne yaparsanız, hakkıyla görendir. Gökləri ve yeri, gerçek bir maksatla O yarattı. Size suret verdi, hem suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş, ancak O'nadır, O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Ne gizler ne açıklarsanız, onları da bilir. Allah göğüslerin içinde olan her gizliyi bile hakkıyla bilendir **(Teğabun 2-3-4)**

Daha önce kâfir olup da, işlerinin vebalini tadanların haberleri gelmedi mi size? Onlara elem verici azap vardır. Bu, şundan dolayıdır: peygamberleri onlara apaçık mucizeler getiriyorlardı da, onlar, "Bizi bir insan mı hidayete sevk edecek" demişler, böylece kâfir olmuşlar ve sırt çevirmişlerdi. Allah ise hiçbir şeye muhtaç olmadığını göstermiştir. Çünkü Allah ganiyy ve hamiddir. O kâfirler de, öldükten sonra kesinlikle diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki; "Hayır, Rabbime andolsun ki mutlaka diriltileceksiniz. Sonra da yaptığınız şeyler behemehâl size haber verilecektir. Bunu yapmak Allah'a pek kolaydır **(Teğabun 5-6-7)**

O halde, Allah'a, O'nun peygamberine ve indirdiğimiz o nura iman edin. Allah, ne yaparsanız, hakkıyla haberdardır. (Evet, "yaptığınız şeyler mutlaka size haber verilecektir"). O günde ki, (Allah), o toplama günü için hepinizi bir araya getirecek. İşte bu aldanma günüdür. Kim, Allah'a iman eder, iyi amellerde bulunursa, O, bunun kötülüklerini örter, onu, altlarından ırmaklar akan cennetlere, -kendileri içlerinde ebedi, sermedi kalıcı olmak üzere- kor. İşte, büyük kurtuluş budur. O küfredenler, ayetlerimizi yalan sayanlara gelince, onlar da -içinde ebedi kalıcılar olarak- cehennem sakinleridirler. O ne kötü gidiş yeridir **(Teğabun 8-9-10)**

Allah'ın izni almadıkça, hiçbir musibet gelip çatmaz. Kim, Allah'a iman ederse, O, onun kalbini doğruya iletir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir. Allah'a itaat edin. Peygambere itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, peygamberinizin üzerine düşen ancak apaçık bir tebliğdir. Allah, Kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan gerçek mabuddur. Öyleyse, iman edenler ancak Allah'a güvenip dayansınlar **(Teğabun 11-12-13)**

Ey iman edenler, eşlerinizin, evlatlarınızın içinde hakikaten size düşman olanlar da vardır. O halde, onlardan sakının. Af eder, kusurlarını başlarına kakmaz, ayıplarını örterseniz, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir. Mallarınız da evlatlarınız da sizin için ancak bir imtihandır. Allah'a gelince, büyük mükâfat O'nun nezdindedir. O halde, gücünüzün yettiği kadar Allah'tan korkun. (Onun öğütlerini) dinleyin, itaat edin. Kendinizin hayrına olarak infak edin. Kim, nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar felaha erenlerin ta kendileridir **(Teğabun 14-15-16)**

Eğer Allah'a güzel bir borç vermek suretiyle, borç verirsiniz, Allah onu sizin için kat kat artırır. Hem sonra sizi affeder. Allah az hayra çok mükâfat veren, ceza

hususunda acele etmeyendir. O, gizliyi de, aşikârı da bilen, azîz, hâkim olandır (Teğabun 17-18)

TALAK SURESİ

Bu sure, **12** ayet olup Medeni'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ey peygamber, kadınları boşayacağınız vakit, iddetlerine doğru boşayın. O iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'dan korkun, onları, evlerinden çıkarmayın. Kendileri de çıkmasınlar. Apaçık bir kötülük yapmış olmaları müstesna. Bunlar, Allah'ın sınırları (kanunlarıdır). Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendisine zulmetmiş olur. Bilemezsin belki Allah bunun arkasından bir başka durum peydah ediverir (**Talak 1**)

Sonra, müddetlerini doldurdukları zaman, onları, ya güzellikle tutun yahut güzellikle kendilerinden ayrılın ve içinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği, Allah için dosdoğru eda edin. İşte bu, Allaha ve ahiret gününe iman etmekte olanlara verilen öğüttür. Kim, Allah'tan korkarsa, Allah ona bir başka kapı açar, onu ummadığı bir cihetten rızıklandırır. Kim, Allah'a güvenip dayanırsa O, kendisine yeter, Şüphesiz ki, Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü tayin etmiştir (**Talak 2-3**)

Kadınlarınız içinde (artık) adetten kesilmiş olanlarla, henüz âdetini görmemiş bulunanların iddetleri de, eğer şüphe ederseniz, onların iddeti üç aydır. Hamile kadınların iddetleri ise, yüklerini vaz etmeleri (doğurmalarıdır). Kim, Allah'tan korkarsa, O, kendisine her işinde bir kolaylık verir. İşte bu, Allah'ın size indirdiği emirdir. Kim Allah'tan korkarsa, O, onun kusurlarını örter, onun mükâfatını büyütür (**Talak 4-5**)

(Boşanan o kadınları) gücünüzün yettiği kadar, ikamet ettiğiniz yerin bir kısmında oturtun. (Evleri), başlarına dar getirmek için, onlara zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, hamillerini doğuruncaya kadar, nafakalarını verin. Eğer sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini verin. Aranızda bu hususta güzelce müşavere edin. Eğer zorluğa uğrarsanız, bu durumda o çocuğu, bir başka kadın emzirir. (Hali-vakti) geniş olan, nafakayı genişliğine göre versin. Rızıkı dar verilmiş olanlar da, nafakayı, Allah'ın kendisine verdiği kadarından versin. Allah hiçbir kimseye, ona verdiğiinden fazlasını yüklemeyiz. Allah güçlükten sonra bir kolaylık ihsan eder (**Talak 6-7**)

Rabbisinin ve O'nun peygamberlerinin emrinden uzaklaşıp azmış olan, nice memleket(ler) vardır ki Biz onları en çetin bir hesaba çektik ve akıllara şaşkınlık verecek bir azaba düşürdük. İşte o diyarlar yaptıklarının vebalini tatmış ve işlerinin sonu bir hüsrana olmuştur. Allah, bunların benzerleri için de, pek çetin bir azap hazırladı. O halde, ey iman etmiş olan aklıselim sahipleri, Allah'dan korkun. Allah size gerçek bir zikir indirmiştir. İman edip de salih amellerde bulunanları, karanlıklardan nura çıkarmak için bir de peygamber, göndermiştir. O (peygamber), Allah'ın herşeyi açık açık gösteren ayetlerini size okuyup durmaktadır. Kim Allah'a iman eder ve salih amellerde bulunursa, onu altından ırmaklar akan cennetlere, hepsini de içlerinde ebediyen kalmak üzere yerleştirir. Allah ona gerçekten ne güzel rızık (mükâfat) vermiştir! Allah yedi göğü ve onlar kadar da yeri yaratmış olandır. (Allah'ın) emri, bunlar arasında durmadan iner. Allah'ın gerçekten her şeye kadir olduğunu ve ilmiyle herşeyi kuşatmış olduğunu bilmeniz içindir bunlar **(Talak 8-9-10-11-12)**

TAHRİM SURESİ

12 ayet olup, Medeni'dir

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla

Ey peygamber, Allah'ın sana helal kıldığı şeyi, zevcelerinin hoşnutluğunu isteyerek, niçin (kendine) haram ediyorsun? Allah gafûr'dur, rahim'dir **(Tahrîm 1)**

Allah, yeminlerinizin (kefaretle) çözülmesini size farz kılmıştır. Allah, sizin yardımcınızdır ve O, hakkıyla bilendir, tam hüküm ve hikmet sahibidir. Hani peygamber, zevcelerinden birine gizli bir söz söylemişti. Bunun üzerine o, bunu haber verip de, Allah da peygambere bunu açıklayınca, peygamber bunun ancak bir kısmını söylemiş, bir kısmından da vaz geçmişti. Derken bunu kendisine söyleyince, o (hanımı), "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. (peygamber de), "Bana, herşeyi bilen, herşeyden haberdar olan haber verdi" dedi **(Tahrîm 2-3)**

Eğer her ikiniz de, Allah'a tevbe ederseniz (ne âlâ!). Çünkü doğrusu, sizin kalpleriniz kaymıştır. (Yok), onun aleyhine birbirinize arka çıkarsanız, hiç şüphesiz Allah bizzat onun yardımcısıdır. Cebrail de, müminlerin salih olanları da. Bunların ardında, melekler de onun yardımcısıdır. Eğer o, sizi boşarsa, yerinize -Allah'a itaatta teslim olan, Allah'ın birliğini tasdik eden, namaz kılan, günahlardan tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan kadınlar, dullar ve kızlar olmak üzere- Rabbinin ona sizden hayırlılarını vermeleri umulan bir şeydir" **(Tahrîm 4-5)**

Ey iman edenler, gerek kendinizi, gerek ailenizi öyle bir ateşten koruyun ki, onun yakıtı, insanlar ve taşlardır. Bu ateşin başında iri gövdeli, sert tabiatlı melekler vardır. Bunlar, Allah'ın kendilerine emrettiği şeylere asla isyan etmezler. Ne emrolundular ise, onu yaparlar. Ey kâfirler, bugün özür dilemeyin. Siz ancak yapmış olduğunuz şeylerin cezasını çekeceksiniz (**Tahrim 6-7**)

Ey iman edenler, bir tevbe-i nasûh ile Allah'a tevbe edin. Olur ki, Rabbiniz kötülüklerinizi affeder ve sizi, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, peygamberini ve iman edip, onunla beraber olanları rüsvay etmeyecek. Nurları, önlerinde ve sağlarında koşacak. Diyecekler ki: "Ey Rabbimiz, nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz ki sen, herşeye hakkıyla kadirsin" Ey peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Onlara karşı sert davran. Onların barınacakları yer cehennemdir ve o ne fena bir gidiş yeridir (**Tahrim 8-9**)

Allah kâfirlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal olarak gösterdi. Bu ikisi kullarımızdan iki iyi kulun nikâhı altında idiler. Böyle iken hainlik ettiler de, o iki koca, onları Allah'ın azabından hiçbir şekilde kurtaramadılar. (O iki kadına), "Ateşe girenlerle beraber, siz de girin" denildi. Allah iman edenlere de, Firavun'un karısını misal olarak gösterdi. Hani o kadın, "Ya Rabbi, bana katında, cennet içinde bir ev yap. Beni Firavundan ve onun amellerinden kurtar. Beni, o zalimler guruhundan kurtar" demişti (**Tahrim 10-11**)

Namusunu iyice koruyan İmran kızı Meryem'i de Allah bir misal olarak gösterdi. Biz ona bundan dolayı ruhumuzdan üfürdük. O, Rabbisinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti ve itaat edenlerden oldu (**Tahrim 12**)

MÜLK SÜRESİ

30 olup, Mekki'dir"

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hâkimiyet, kendisinin elinde olan Allah'ın şanı ne yücedir! O her şeye hakkıyla kadirdir (**Mülk 1**)

O, hanginizin daha güzel amel ve harekette bulunacağını imtihan etmek için, ölümü ve hayatı yaratandır. O, azîz ve gafûrdur (**Mülk 2**)

O, birbiriyle uyum için de olan yedi gök yaratmış olandır. Sen Rahman'ın yaratmasında, hiçbir nizamsızlık göremezsin. İşte gözünü çevir, hiç bir çatlak göreceksin? (**Mülk 3**)

Sonra gözünü iki kere daha çevir. (Nihayet) o göz, hor ve hakir olarak yine sana dönecektir. Artık o aciz kalmıştır **(Mülk 4)**

Andolsun ki biz, yere en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları, şeytanlara da atış taneleri yaptık. Ve onlara, çılgın ateş azabı hazırladık **(Mülk 5)**

Rablerini inkâr edenler için de, cehennem azabı var. O ne kötü bir dönüş yeridir **(Mülk 6)**

Onun içine atıldıkları zaman, onun kaynar haldeki bed sesini işitirler **(Mülk 7)**

O cehennem öfkesinden neredeyse çatlayacak gibi olur. O (cehennem) içine her bir gurup atıldığında, onlara onun bekçileri sorar: “Size bir nezir gelmedi mi? **(Mülk 8)**

Onlar, “Evet, derler, gerçekten bize azabı bildirerek uyaran bir peygamber gelmişti. Fakat biz, yalanladık ve “Allah hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz” dedik **(Mülk 9)**

Ve (şunu) dediler: “Eğer biz dinler yahut aklımızı kullanır olsaydık, şu çılgın cehenneme girenler içinde bulunmazdık **(Mülk 10)**

Allah, cehennemlikleri (rahmetinden) kovsun **(Mülk 11)**

Filhakika, Rablerinden gıyaben korkanlar (yok mu?), onlar için hem mağfiret vardır, hem de birçok mükâfat **(Mülk 12)**

(Ey kâfirler), sözünüzü (ister) gizleyin, ister onu açıklayın. Çünkü O, sinelerin özünü bile hakkıyla bilendir **(Mülk 13)**

Yaratıp duran (Allah) mı bilmeyecekmiş! O, latif’tir, her şeyden haberdardır **(Mülk 14)**

O, yeri, sizin faydanıza olarak itaatkâr kılandır. O halde, onun omuzlarında yürüyün. Allah’ın rızkından yiye. Son gidiş, ancak O’nadır **(Mülk 15)**

Göktekinin sizi yere batırıpvermesinden emin mi oldunuz. Bir de bakarsınız ki, o (yer) çalkalanmaktadır **(Mülk 16)**

Yoksa göktekinin, üstünüze taş yağdıran bir rüzgâr göndermesinden emin mi oldunuz? Siz, tehdidimin nasıl olduğunu göreceksiniz **(Mülk 17)**

Andolsun ki, onlardan evvelkiler de yalanlamışlardı. Benim inkârım nasıl oldu? **(Mülk 18)**

Onlar, üstlerinde kanatları açıp-kapayarak uçan kuşları görmediler mi? Bunları, Rahman'dan başkası (havada) tutmuyor. Şüphesiz ki O, herşeyi hakkıyla görendir **(Mülk 19)**

Rahman'a karşı size yardım edebilecek olan kim, şu sizin ordunuz mu? Kâfirler ancak bir aldaniş içindedirler **(Mülk 20)**

Eğer O, rızkınızı tutup kesiverse, size rızık verebilecek olan kim? Hayır, hayır onlar bir azgınlık ve nefret içinde hep inad etmişlerdir **(Mülk 21)**

Yüz üstü düşe-kalka yürüyen kimse mi hidayettedir, yoksa doğru bir yolda dimdik yürüyen mi? **(Mülk 22)**

De ki: “O sizi yaratan, size kulaklar, gözler ve gönüller verendir. Siz ne kadar da az şükrediyorsunuz! **(Mülk 23)**

De ki: “O, sizi yeryüzünde zürriyet halinde yaratıp yayandır. Ve sonunda hepiniz O'na toplanıp götürüleceksiniz **(Mülk 24)**

Derler ki: “Eğer doğru söyleyen kimseler iseniz, (söyleyin bakayım). O vaad ne zaman? **(Mülk 25)**

De ki: “O(nun) bilgisi, ancak Allah yanındadır. Ben sadece Allah'ın azabını apaçık haber veren bir nazirim **(Mülk 26)**

Artık onu yakında gördükleri zaman, o kâfirlerin yüzleri kötü bir hale getirilmiş ve onlara, “İşte bu sizin, (hakkında) iddialaştığınız şeydir” denilir **(Mülk 27)**

De ki: “Eğer Allah, beni ve benimle beraber olanları imha eder yahut bizi esirgerse, ya kâfirleri acıklı bir azaptan kurtaracak kimdir? **(Mülk 28)**

De ki: “O, Rahman'a biz, O'na iman ettik ve ancak O'na güvenip dayandık. Artık apaçık bir sapıklık içinde bulunan kimdir, bunu ilerde siz de bileceksiniz **(Mülk 29)**

De ki: “Eğer suyunuz yerin dibine savulup giderse, kim akar bir su getirebilir, söyleyin? **(Mülk 30)**

KALEM SURESİ

52 ayet olup, Mekki'dir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Nun. Kaleme, yazmakta oldukları şeylere and olsun ki (**Kalem 1**)

Sen, Rabbinin nimeti sayesinde, bir mecnun değilsin. Senin için muhakkak ve muhakkak tükenmeyen bir mükâfat vardır ve hiç şüphesiz sen büyük bir ahlak üzerindesin (**Kalem 2-3-4**)

Yakında göreceksin, onlar da görecekler (**Kalem 5**)

Delilik hanginizde imiş? (**Kalem 6**)

Şüphesiz ki Rabbin, O, Kendi yolundan sapan kişiyi çok iyi bilendir. O, hidayete ermiş olanları da pekiyi bilendir (**Kalem 7**)

Artık o yalanlayanlara boyun eğme (**Kalem 8**)

Onlar arzu ettiler ki sen yumuşak davranasın da, kendileri de yumuşaklık gösterebilirler. Alabildiğine yemin eden, şerefsiz, daima ayıplayan -istihzâ eden, hep laf getirip götürmeye koşan, her zaman hayırlara engel olan, aşırı zalim, çok günahkâr kaba, haşin bütün bunlara ilaveten de kulağı kesik olan hiçbir kimseye itaat etme (**Kalem 9-10-11-12-13**)

Mal ve oğullar sahibi olmuş diye. Karşısında ayetlerimiz okunduğu zaman o, "Evvelkilerin masalları" demiştir (**Kalem 14-15**)

Biz, yakında onun hortumunun (burnunun) üzerine damga basacağız (**Kalem 16**)

Biz, o bahçe sahiplerini nasıl belaya uğrattı isek, muhakkak bunları da imtihan ettik. Hani sabah olunca, onu mutlaka devşireceklerine yemin etmişlerdi. Allah'ın dilemesine de havale etmiyorlardı (**Kalem 17-18**)

Hâlbuki onlar uyurlarken, hemen Rabbinden dolaşıcı bir bela onu sardı da, böylece simsiyah kesiliverdi (**Kalem 19-20**)

İşte sabaha karşı birbirlerini çağırdılar, "Devşirecekseniz, erkence mahsulünüzü devşirmeye çıkın... diye (**Kalem 21-22**)

Derken onlar, aralarında fısıldaşarak gittiler **(Kalem 23)**

Sakın; bu gün karşınıza hiçbir yoksul çıkıp, oraya girmesin diyerek **(Kalem 24)**

Menetmeye güçleri yetecek adamlar tavrıyla erkenden gittiler **(Kalem 25)**

Fakat onu görüverince, dediler ki: “Her halde biz yanlış bir yere geldik. Hayır, biz mahrum kalmışlarız **(Kalem 26-27)**

En isabetli olanları: “Ben size demedim mi ki, Allah’ı tesbih etmeli değil miydiniz?” dedi **(Kalem 28)**

Seni tenzih ederiz ey Rabbimiz. Gerçekten biz, zalimlermişiz” demişlerdir **(Kalem 29)**

Şimdi kabahati birbirlerine yüklemeye başladılar **(Kalem 30)**

Yazıklar olsun bize, hakikaten biz azgın kimselermişiz **(Kalem 31)**

Belki Rabbimiz biz, bunun yerine ondan daha hayırlısını verir. Biz gerçekten (artık) Rabbimize dönenleriz **(Kalem 32)**

İşte azap böyledir. Ahiret azabı ise elbet daha müthüştür, eğer bilselerdi **(Kalem 33)**

“Şüphesiz ki müttakiler için, Rableri nezdinde naim cennetleri var” **(Kalem 34)**

Hiç biz müslümanları, günahkârlar gibi sayar mıyız? Size ne oluyor, nasıl düşünüyorsunuz” **(Kalem 35-36)**

Yoksa size has, içinde, ne arzu ederseniz, sizin için yazılı bir kitap var da, (bunları) onda mı okuyorsunuz! **(Kalem 37-38)**

Yahut üzerinizde, sizin lehinize, kıyamet gününe kadar (sürecek) yeminler mi vardır ki, ne hükmederseniz mutlaka sizindir! **(Kalem 39)**

Habibim, sor kendilerine; Onlardan hangisi, bunun kefil olacak? **(Kalem 40)**

Yoksa ortakları da mı var onların? Öyleyse o ortaklarını da getirsinler (iddialarında) doğru kimseler iseler? **(Kalem 41)**

Gün gelecek paçalar sıvanacak (iş ciddileşecek), baldırların açılacağı, kendileri secdeye davet edilecekler. Fakat (buna) güç yetiremeyeceklerdir **(Kalem 42)**

Gözleri düşmüş ve kendilerini bir zillet sarmış olarak (secdeye güç yetiremezler). Hâlbuki onlar bu secdeye herşeyden, salim ve sapasağlam iken davet ediliyorlardı **(Kalem 43)**

Artık bu sözü yalan sayanları Bana bırak. Biz onları, hiç bilip-hesaba katmayacakları bir taraftan yavaş yavaş bir azaba yaklaştıracamız **(Kalem 44)**

Ben onlara mühlet veriyorum. Şüphe yok ki Benim planım sağlamdır **(Kalem 45)**

Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, borçlanıp ağır yük altında mı kalmışlar **(Kalem 46)**

Yoksa gayb, yanlarındadır da, onlar mı yazıyorlar **(Kalem 47)**

Binaenaleyh sen, Rabbinin hükmüne sabret, O balığın arkadaşı (Yunus) gibi olma. Hani o, gamla dolu olarak (Rabbine) dua etmişti **(Kalem 48)**

Eğer Rabbinden ona bir nimet ulaşmış olmasaydı, mutlaka çırılçıplak (çıkarıldığı) o yere, hor ve hakir bir halde atılacaktı **(Kalem 49)**

Rabbi onu seçti ve kendisini salihlerden kıldı **(Kalem 50)**

O inkârcılar, zikri işittikleri zaman, az kaldı seni gözleriyle yıkacaklardı. Hâlâ da, “O mutlaka bir mecnundur” diyorlar. Hâlbuki o (Kur’an) âlemler için mahza şereften başka bir şey değildir **(Kalem 51-52)**

HAKKA SURESİ

52 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

O hak olan. Nedir o hak olan. O gerçeği sana hangi şey bildirdi **(Hakka 1-2-3)**

Semud ile Ad, patlayacak olan o kıyameti yalanladılar. Semud, onlar, ölçü tanımayan korkunç bir ses ile imha edildiler. Ad’ a gelince, onlar da, uğultulu ve azgın bir fırtına ile helak edildiler **(Hakka 4-5-6)**

(Allah) onu yedi gece sekiz gün, ardardınca üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin bu kasırga içinde, (nasıl) ölüp yıkıldığını görürdün. Sanki onlar, içleri bomboş hurma kütükleri idiler **(Hakka 7)**

Şimdi onlardan hiç bir geriye kalan görüyor musun **(Hakka 8)**

Firavun da, ondan öncekiler de, altüst olanlar da, hep o hatayı işlediler **(Hakka 9)**

Onlar Rablerinin gönderdiği peygambere isyan ettiler. Bundan dolayı O (Rableri) de onları şiddetle çarptı **(Hakka 10)**

Su bastığı zaman, sizi gemide Biz taşıdık **(Hakka 11)**

Onu sizin için bir öğüt, bir ibret yapalım ve onu belleyen kulaklar bellesin diye (böyle yaptık) **(Hakka 12)**

Artık Sûr'a bir üflenişle üflendiğinde **(Hakka 13)**

Yer ve dağlar, yerlerinden kaldırılıp da birbirine bir çarpışla, hepsi toz haline geldiği zaman **(Hakka 14)**

İşte o zaman olan olmuştur. Gök de yarılmış ve artık o gün zaafa düşmüştür **(Hakka 15-16)**

Melek ise o (göğün) kenarlarında –bucaklarındadır. O gün Rabbinin Arşını, onların üstünde bulunan sekiz (melek) yüklenir **(Hakka 17)**

O gün (huzura) arzolunursunuz. Size ait hiçbir sır gizli kalmayacak **(Hakka 18)**

Artık kitabı eline verilmiş olana gelince der ki: Alın okuyun kitabımı **(Hakka 19)**

Çünkü ben, hakikaten hesabıma kavuşacağımı biliyordum **(Hakka 20)**

İşte o, hoşnut bir hayat içindedir **(Hakka 21)**

Yüksek bir cennette **(Hakka 22)**

Meyveleri de (çabuk devşirilecek cinsten olup) yakındır **(Hakka 23)**

(Dünyada) geçmiş günlerde takdim ettiğiniz (iyi amellerin) karşılığı olarak afiyetle yiyin için **(Hakka 24)**

Kitabı sol eline verilmiş olan kişiye gelince, o da der ki: “Ah keşke, benim kitabım verilmeseydi. Hesabımın da ne olduğunu bilmeseydim **(Hakka 25-26)**

Ah keşke o (ölüm hayatına) kati bir son verici olsaydı **(Hakka 27)**

Malım bana bir fayda vermedi. (Bütün) saltanatım benden ayrılıp mahvoldu. (Allah buyurur): “Tutun onu da, (ellerini) boynuna bağlayın. Sonra onu, o alevli ateşe atın. Bundan sonra da onu, yetmiş arşın uzunluğunda bir zincir içinde oraya sokun **(Hakka 28-29-30-31-32)**

Çünkü o, O büyük Allah’a inanmazdı. Yoksula yemek vermeye de teşvik etmezdi **(Hakka 33-34)**

Onun için, bu gün burada, kendisine hiçbir yakın ve dost yoktur **(Hakka 35)**

Gıslinden başka yiyecek de yoktur **(Hakka 36)**

Ki onu, suçlulardan başkası yemez **(Hakka 37)**

Neler görüyor, neler görmüyorsanız, (onların hepsine) andederim ki **(Hakka 38-39)**

O, çok şerefli bir peygamberin sözüdür **(Hakka 40)**

O bir şair sözü değildir. Siz ne az inanıyorsunuz! O, bir kâhin sözü de değildir. Siz ne az düşünüyorsunuz **(Hakka 41-42)**

(O), âlemlerin Rabbinden bir indirilmedir **(Hakka 43)**

Eğer bazı sözleri, Bize karşı kendiliğinden uydurmuş olsaydı **(Hakka 44)**

Elbette onun sağ elini alıverirdik. Sonra da hiç şüphesiz onun can damarını koparırdık **(Hakka 45-46)**

O zaman sizden hiç biriniz buna mani olamazdınız **(Hakka 47)**

Şüphesiz ki bu Kur’an, müttakiler için bir derstir **(Hakka 48)**

İçinizde (onu) yalanlayanların olduğunu, elbet biliyoruz **(Hakka 49)**

Muhakkak ki o, kâfirler için bir pişmanlık (vesilesidir) **(Hakka 50)**

Hiç şüphesiz ki o (Kur'an), hakkel yakindir (**Hakka 51**)

O halde o büyük Rabbinin adını tesbih et (**Hakka 52**)

ME'ARİC SURESİ

Bu sure, **44** ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

İsteyen biri, kâfirlerin başına inecek azabı istedi ki onu önleyecek hiçbir kimse yoktur. (O), mearic sahibi Allah'tandır (**Me'aric 1-2-3**)

Melekler ve Ruh ona mesafesi elli bin yıl olan bir günde çıkarlar. Binaenaleyh sen, güzel bir sabır ile sabret (**Me'aric 4-5**)

Onlar onu uzak görüyorlar. Biz ise onu yakın görüyoruz. O gün gök, erimiş maden gibi olacak; dağlar atılmış yün gibi olacak. Hiçbir dost; hiçbir dostunu arayıp sormayacak (**Me'aric 6-7-8-9-10**)

Onlar, birbirine gösterilirler. Günahkâr, o günün azabından kurtulmak için fidye vermeyi arzu eder: Oğullarını, karısını, kardeşini, kendisini barındırmakta olan soyunu sopunu ve yeryüzünde kim varsa hepsini. Ta ki kendisini kurtarsın (**Me'aric 11-12-13-14**)

Fakat ne mümkün? Çünkü o, bedenin bütün uzuvlarını söküp koparan halis bir alevdir (**Me'aric 15-16**)

O, yüz çeviren arka dönüp giden ve mal biriktirip kap içinde saklayanı ("gel, gel" diye) çağırır (**Me'aric 17-18**)

Gerçekten İnsan hırsına düşkün yaratılmıştır (**Me'aric 19**)

İnsana bir şer dokundu mu feryadı basar, bir hayır (maddi kazanç) dokununca da çok cimri olur (**Me'aric 20-21**)

Namaz kılanlar müstesna... ki, onlar, namazlarına devam edenlerdir (**Me'aric 22-23**)

Mallarında dilenen ve dilenmeyen fakir için belli bir hak tanıyanlar (**Me'aric 24-25**)

Din gününün doğruluğuna inananlar (**Me'aric 26**)

Rablerinin azabından korkup tirtir titreyenler (**Me'aric 27**)

Onlar, Rablerinin azabı hususunda kendilerini güvence içinde hissetmezler (**Me'aric 28**)

Onlar, hanımlarından yahut cariyelerinden başkasına, ayıp yerlerini korurlar (çünkü böyle yapanlar kınanmazlar). Kim bunun ötesini ararsa, işte onlar haddi aşanların ta kendileridir (**Me'aric 29-30-31**)

Onlar, emanetlerine ve ahdlarına riayet edenlerdi (**Me'aric 32**)

Onlar, şahitliklerini dosdoğru yapanlardır (**Me'aric 33**)

Namazlarının hakkını muhafaza edenler (**Me'aric 34**)

İşte bunlar cennetlerde ikram olunan kimselerdir (**Me'aric 35**)

Şimdi o küfredenlere ne oluyor ki, sana doğru hızlıca koşuyorlar? (**Me'aric 36**)

Senin sağından solundan halka halka gruplar halinde (**Me'aric 37**)

Onlardan herkes naim cennetlerine sokulacağını mı ümit ediyor? Hayır, ne gezer. Gerçekten biz onları da, o bilip durdukları şeyden yarattık (**Me'aric 38-39**)

Yine hayır, doğuların batıların Rabbine andederim ki, şüphesiz biz, onların yerine kendilerinden daha hayırlısını getirmeye elbette kadiriz. Ve hiç kimse bizim önümüze geçemez. (Şimdilik) onları, (hallerine) terket. Tehdit edilmekte oldukları günlerine kavuşuncaya kadar işlerine dalsın, oynaya dursunlar (**Me'aric 40-41-42**)

Sanki onlar, dikili bir anıta doğru hızlıca koşuyorlar. Gözleri, hor hakirlikle aşağıda, kendilerini bir zillet kaplamış olarak. İşte bu, onların tehdit edilegeldikleri gündür (**Me'aric, 43-44**)

NUH SURESİ

28 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Gerçekten, Biz, Nuh’u kavmine gönderdik. “Kendilerine elem verici bir azap gelmezden evvel, kavmini uyar” diye. Dedi ki: Ey kavmim, muhakkak ki ben, sizi, apaçık uyaran bir peygamberim. Allah’a kulluk edin, O’ndan korkun, bana da itaat edin diye. Ta ki, (Allah), sizin günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın, sizi, mukadder bir müddete kadar bekletsin. Şüphe yok ki Allah’ın (tayin ettiği) müddet gelince, o, geri bırakılmaz. Eğer bilseydiniz **(Nuh 1-2-3-4)**

Dedi ki: “Ya Rabbi, ben kavmimi gece-gündüz davet ettim, fakat benim davetim kaçmadan başka hiç bir şeyi artırmadı **(Nuh 5-6)**

Gerçekten ben, Senin onları affetmen için onları ne zaman davet ettiysem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine sarındılar, ayak directiler ve alabildiğine büyüklük tasladılar **(Nuh 7)**

Sonra ben onları en yüksek sesimle davet ettim. Hem sonra onları hem açıkça davet ettim, hem onlara gizli gizli söyledim **(Nuh 8-9)**

Artık dedim ki: Rabbinizden mağfiret dileyin, Çünkü O, çok affedicidir **(Nuh 10)**

(O sayede) O, üstünüze bol yağmur salıversin. Sizin mallarınızı, evlatlarınızı da çoğaltsın, size bağlar bostanlar versin. Size, ırmaklar akıtsın **(Nuh 11-12)**

Ne oluyor size ki, Allah’a büyüklüğü yakıştırmıyorsunuz **(Nuh 13)**

Hâlbuki O sizi, gerçekten türlü türlü tavırlar ve hallerle yaratmıştır **(Nuh 14)**

Görmediniz mi ki, Allah, yedi göğü birbiriyle ahenkli olarak nasıl yaratmış. Onların içinde ayrı bir nur yapmış, güneşi de bir kandil olarak asmıştır **(Nuh 15-16)**

Allah sizi yerden bitki gibi yetirip-bitirdi. Sonra sizi yine onun içine döndürecek ve sizi yeni bir çıkarışla çıkaracak **(Nuh 17-18)**

Allah onun geniş yollarında gezip dolaşasınız diye, yeri sizin için bir döşek yapmıştır **(Nuh 19-20)**

Nuh dedi ki: “Ya Rabbi, gerçekten onlar bana isyan ettiler ve malları ile evlatları, ancak hüsrânlarını artıran kimselere uydular **(Nuh 21)**

Bunlar da büyük büyük hileler yaptılar. (Halk tabakasına), “Sakin taptıklarınızı bırakmayın. Hele, Vedd’den, Suvâ’dan, Yeğûs’dan, Ye’ûk’dan ve Nesr’den sakın

vazgeçmeyin ha! dediler. Hakikaten onlar, birçoklarını baştan çıkardılar. Sen, o zalimlerin şaşkınlığından başka şeylerini artırma **(Nuh 22-23-24)**

Bunlar, günahlarından dolayı suda boğuldular. Ardından da, bir ateşe atıldılar. O vakit, kendilerine Allah’dan başka yardımcı da bulamadılar **(Nuh 25)**

Nuh, “Ya Rabbi, yeryüzünde, kâfirlerden yurt tutan hiçbir kimse bırakma” demişti **(Nuh 26)**

Çünkü eğer sen, onları, bırakırsan, kullarını yoldan çıkarırlar. Kötüden, öz kâfirden başka da evlat doğurmazlar **(Nuh 27)**

Ya Rabbi, beni, anamı, babamı, iman etmiş olarak evime giren kimseleri, erkek müminleri ve kadın müminleri sen bağışla. Zalimlerin, helakinden başka bir şeyini de arttırma **(Nuh 28)**

CİN SURESİ

Bu sure **28** ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

De ki: Bana şu hakikatler vahyolunmuştur. Bir gurup cin (Kur’anı) dinlemiş de, “Biz gerçekten hayranlık veren bir Kur’an dinledik” demişler **(Cin 1)**

Ki o, doğruya götürüyor. Bundan dolayı biz de ona iman ettik. Rabbimize hiçbir şeyi asla ortak tutmayacağız **(Cin 2)**

Hakikat şudur ki, Rabbimizin büyüklüğü yücedir. O, ne bir zevce, ne de bir evlat edinmemiştir **(Cin 3)**

Hakikat şudur ki, bizim avanaklarımız, Allah’a karşı pek aşırı yalanlar söylüyormuş **(Cin 4)**

Gerçek biz de, insan-cin, Allah’a karşı (hiçbiri) asla yalan söylemez sanmıştık **(Cin 5)**

Filhakika şu da var: İnsanlardan bazı kimseler, cinlerden bazı kimselere sığınır. Demek bu suretle, onların azgınlıklarını (şımarıklıklarını) arttırmışlar **(Cin 6)**

Hakikaten onlar da, sizin zannettiğiniz gibi, Allah'ın hiçbir kimseyi katiyen diriltmeyeceğini sanmışlar **(Cin 7)**

Biz ciddi bir surette göğe erişmek istedik, fakat onu sert bekçilerle ve şihablarla doldurulmuş olarak bulduk **(Cin 8)**

Hâlbuki hakikaten biz, dinlemek için, göğün bazı kısımlarında oturacak yerler bulup oturuyorduk. Fakat şimdi, kim dinleyecek olursa, kendisini gözetip duran bir şihabın karşısında bulur **(Cin 9)**

Doğrusu biz, yerdekiler için bir şer mi murad ediliyor, yoksa Rableri onlar için bir hayır mı murad ediyor, bilmiyoruz **(Cin 10)**

Gerçekten bizim kimimiz salihlerdir, kimimiz ise, onların daha altındadırlar. Çeşit çeşit yollara ayrılmışsınız **(Cin 11)**

Şunu da anladık ki, yeryüzünde, Allah'ı asla aciz bırakamayız, kaçmakla da yine O'nu aciz kılamayız **(Cin 12)**

Doğrusu biz o hidayeti (Kur'anı) dinleyince, ona iman ettik. Kim Rabbine iman ederse, o, ne ecrinin eksileceğinden, ne de haksızlığa uğrayacağından korkar **(Cin 13)**

Gerçekten kimimiz müslümanlar, kimimiz ise zulmedenlerdik. Kim müslüman olmuş ise, işte onlar doğru yolu arayıp bulmuşlardı **(Cin 14)**

Zulmedenlere gelince, onlar da cehenneme odun oldular **(Cin 15)**

(Bana) şu hakikat de (vahyedildi): Eğer onlar o yol üzerinde dosdoğru gitselerdi. Bu hususta onları imtihana çekelim diye, onlara bol su içirirdik. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, O, onu çetin bir azaba sokar **(Cin 16-17)**

Hakikatte, mescitler, Allah'ındır. Onun için, Allah ile birlikte hiçbir(şeye, hiçbir kimseye) tapmayın **(Cin 18)**

(Bana) şu hakikatle vahyedilmiştir: Allah'ın kulu, O'na ibadet için namaza kalktığı zaman, neredeyse onlar, etrafında keçeler (gibi tortop) oluyorlardı **(Cin 19)**

De ki: Ben ancak Rabbime dua ediyorum. Ona hiçbirini ortak koşmam **(Cin 20)**

De ki: Ben sizin için ne bir zarar, ne da bir hayır (getirmek kudretine) malik değilim **(Cin 21)**

De ki; Hakikaten ben (isyan edersem), beni Allah’(ın azabın)dan kimse katiyen kurtaramaz ve ben O’ndan başka bir sığınak da kabil değil, bulamam **(Cin 22)**

(Benim elimden gelen) ancak Allah’dan olanı, O’nun gönderdiklerini tebliğdir. Kim Allah’a ve peygamberine isyan ederse, şüphesiz onun için kendileri orada ebedi kalmak üzere cehennem ateşi var **(Cin 23)**

Nihayet onlar, tehdit edilmekte oldukları şeyi gördükleri zaman, kimin yardımcısı daha zayıf, sayısı daha azmış bilecekler **(Cin 24)**

De ki: Tehdit edilegeldiğiniz azabın yakın mı olduğunu, yoksa Rabbimin ona uzun bir müddet mi belirlediğini bilemiyorum **(Cin 25)**

O, bütün gaybı bilendir. O, gaybına, beğenip-seçtiği bir resul müstesna, hiç kimseyi muttali kılmaz. Çünkü O, onun önünden ve ardından gözetleyiciler (bekçiler) dizer **(Cin 26-27)**

Böylece, (o peygamberler), Rablerinin risalelerini hakkıyla tebliğ ettiklerini bilsinler diye. O, onlar nezdinde olup bitenleri kuşatmış ve herşeyi tek tek saymış tespit etmiştir **(Cin 28)**

MÜZZEMMİL SURESİ

20 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Ey elbiselerine bürünüp yatan, birazı müstesna olmak üzere geceleyin kalk. Yarısı miktarınca yahut ondan biraz daha az, biraz daha fazla İbadet için kalk. Kur’anı da açık açık, tane tane oku! **(Müzemmil 1-2-3-4)**

Gerçekten Biz sana ağır bir söz vahyediyoruz **(Müzemmil 5)**

Hakikaten gece kalkan kişi hem uygunluk itibariyle daha kuvvetlidir, hem kıraatçe daha sağlamdır **(Müzemmil 6)**

Çünkü gündüz senin için uzun bir mesuliyet var **(Müzemmil 7)**

Rabbini an ve yalnız O'na yönel (**Müzemmil 8**)

(O), doğunun da batının da Rabbidir. Ondaki başka hiçbir tanrı yok. O halde O'nu vekil edin (**Müzemmil 9**)

Onlar ne derlerse sabret. Onlardan güzel bir şekilde uzaklaş (**Müzemmil 10**)

Yalanlayıcılar olan o varlıklı kişileri Bana bırak ve onlara biraz mühlet ver (**Müzemmil 11**)

Şüphesiz Bizim yanımızda bukağlar var; yakıcı bir ateş var, boğazda takılıp kalan bir yiyecek var ve elem verici bir azap var (**Müzemmil 12-13**)

O gün ki, yer ve dağlar sarsılır. Dağlar akıp dağılan bir kum yığınınna döner (**Müzemmil 14**)

Gerçekten Biz, Firavun'a bir peygamber gönderdiğimiz gibi, size de, üzerinize şahit olarak bir peygamber gönderdik. Firavun o peygambere isyan etti ve Biz de onu ağır ve çetin bir şekilde çarptık (**Müzemmil 15-16**)

Eğer siz, inkâr ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlar haline getirecek bir günde kendinizi nasıl koruyabileceksiniz. (Çünkü) gök bile, o sebeple yarılr ve o (Allah'ın) vaadi gerçekleştirilmiştir (**Müzemmil 17-18**)

İşte bu, gerçekten bir öğüttür. Artık kim dilerse, Rabbisine bir yol edinir (**Müzemmil 19**)

Şüphesiz yok ki Rabbin bilir ki sen, gecenin üçte ikisinden biraz eksik ve yarısı ve üçte biri kadar, kıyamda durmaktasın ve seninle beraber bir zümrede (böyle yapmakta) geceyi ve gündüzü Allah saymaktadır. O, bunu sizin sayamayacağınızı bildiği için, size karşı (müsamaha) tarafını seçti. Artık Kur'andan kolayınıza geleni okuyun. Allah bilmektedir ki içinde hastalar bulunacak. Diğer bir kısmının ise, Allah'ın lütfundan nasibini aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmınızda Allah yolunda çarpışacaklardır. O halde Kur'andan kolayınıza geleni okuyun, namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Allah'a gönül hoşluğu ile borç verin. Önceden kendiniz için ne hayır gönderirseniz, onu Allah'ın katında bulursunuz. Bu daha hayırlı, sevapça daha büyüktür. Allah'dan mağfiret isteyin Şüphesiz Allah gafûr ve rahimdir (**Müzemmil 20**)

MÜDDESSİR SURESİ

Bu sure **56** ayettir ve Mekki'dir. Bazı alimlere göre, ilk nazil olan suredir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ey bürünüp sarınan (Resulüm) **(Müddesir 1)**

Kalk ve insanları uyar **(Müddesir 2)**

Rabbini tekbir et **(Müddesir 3)**

Elbiseni de temizle **(Müddesir 4)**

Neticesi azap olan şeyleri terket **(Müddesir 5)**

Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma **(Müddesir 6)**

Rabbin için sabret **(Müddesir 7)**

Çünkü o boruya üflenince **(Müddesir 8)**

İşte o gün, kâfirlerin aleyhine pek çetin bir gündür, kolay değildir **(Müddesir 9-10)**

Bir tek olarak yarattığım o kimseyi, Bana bırak" Ona uzun boylu mal ve hazır olarak oğullar verdim. Kendisi için her şeyi bol bol ihsan ettim **(Müddesir 11-12-14)**

Bir de kalkmış, hırs ile daha da artırmamı ister. Hayır, hayır (olmaz). Çünkü o, Bizim ayetlerimize karşı alabildiğine inatçı kesilmiştir. Ben, onu sarp bir yokuşa sardıracağım **(Müddesir 15-16-17)**

Çünkü O, uzun uzadıya düşündü, (kendi kendine) bir ölçü koydu **(Müddesir 18)**

Hay kahrolası! Ne biçim de ölçü koydu o! **(Müddesir 19)**

Yine kahrolası, nasıl ölçü yaptı o? **(Müddesir 20)**

Sonra da düşündü **(Müddesir 21)**

Sonra kaşlarını çatı, suratını astı **(Müddesir 22)**

En son arka çevirdi ve büyüklük tasladı da, bu dedi, rivayet edilen bir sihirden başkası değil (**Müddesir 23-24**)

Muhakkak bu, insan sözünden başkası değil (**Müddesir 25**)

Onu cehenneme sokacağım Ben (**Müddesir 26**)

Sen biliyor musun, sakar nedir? (**Müddesir 27**)

Hem bırakmaz, hem yine vazgeçmez, o (**Müddesir 28**)

İnsana çok susamıştır (**Müddesir 29**)

Üzerinde ondokuz (melek) vardır (**Müddesir 30**)

Biz o ateşin bekçiliğine, meleklerden başkasını memur etmedik. Sayılarını da, küfredenler için -başka değil- ancak bir fitne yaptık ki, kendilerine kitap verilenler sağlam bilgi edinsinler, iman edenlerin de inançları artsın. (Hülasa), hem kendilerine kitap verilenler, hem de müminler, şüpheye düşmesinler. Kalplerinde maraz bulunanlarla kâfirler de, “Allah bu sayıyla, mesel olarak, neyi dilemiş?” desinler. İşte Allah, kimi dilerse böylece şaşırtır, kimi de dilerse, doğru yola getirir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilemez. O, insanlar için öğütten başka bir şey değildir (**Müddesir 31**)

Fakat ne gezer! Andolsun aya. Dönüp geldiği zaman geceye. Ağardığı dem sabaha (**Müddesir 32-33-34**)

Hakikaten, o cehennem büyük büyük (belalardan) biridir. İnsanlar için, sizden ileri gitmek yahut geri kalmak isteyenler için ek korkutucu ve uyarıcı olarak (**Müddesir 35-36-37**)

Her nefs, kazandığı şey mukabilinde bir rehindir. Ancak, ashabı yemin müstesna. (Onlar) cennetlerdedirler; birbirlerine, günahkârlardan sorarlar (**Müddesir 38-39-40-41**)

Sizi cehenneme sokan nedir? Dediler ki: “Biz namaz kılanlardan değildik. Yoksula yedirmezdik. Biz de dalanlarla beraber (lüzumsuz laflara) dalardık. Ahiret gününü de yalan sayardık. Nihayet “yakîn” (ölüm) bize geldi (**Müddesir 42-43-44-45-46-47**)

Artık şefaath edicilerin hiçbir şefaati onlara faide vermeyecek (**Müddesir 48**)

Böyle iken şunlara da ne oluyor ki hâlâ öğütten yüz çeviriyorlar (**Müddesir 49**)

Sanki onlar aslanlardan ürküp kaçan vahşi eşekler gibidirler (**Müddesir 50-51**)

Evet, onlardan herbiri kendisine, dağıtılan sahifeler verilmesini ister (**Müddesir 52**)

Hayır, hayır. Doğrusu onlar ahiretten korkmazlar. Hayır, iş onların dediği gibi değil. Gerçekten o (Kur'an), bir öğüttür. Dolayısıyla kim dilerse ondan öğüt alır. Bununla beraber, Allah'ın dilediğinden başkası öğüt almaz. O (Allah), ehli takva ve ehli mağfirettir (**Müddesir 53-54-55-56**)

KIYAME SURESİ

Bu **40** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Kıyamet gününe yemin ederim ve Nefsi Levvâmeye yemin ederim ki (**Kıyame 1-2**)

İnsan zanneder mi ki, herhalde biz onun kemiklerini toplayıp bir araya getirmeyeceğiz? Evet, biz parmak uçlarını bile derleyip iade etmeye kadiriz(**Kıyame 3-4**)

Fakat insan, önündeki (o Kıyameti) yalanlamak diler (**Kıyame 5**)

Kıyamet günü de ne zamanmış" diye sorar (**Kıyame 6**)

İşte göz kamaştığı, ay tutulduğu (**Kıyame 7-8**)

Güneşle ay bir araya getirildiği zaman, (evet), o gün insan, "Kaçış nereye?" diyecek? (**Kıyame 9-10**)

Hayır, hiçbir sığınak yok. O gün herkesin (varıp) duracağı yer, ancak Rabbi(nin huzuru)dur. O gün insana, önden yolladığı şeylerle geri bıraktığı şeyler haber verilecek. Doha doğrusu insan, (bizzat) kendisine karşı bir şahittir (**Kıyame 11-12-13-14**)

Velev ki o, (bütün mazeretlerini (meydana) atmış olsun (**Kıyame 15**)

Kur'anı çabucak ezberlemek tasasına düşüp dilini kıpırdatıp durman gerekmez **(Kıyame 16)**

Onu toplamak ve onu okutmak şüphesiz Bize düşen bir iştir **(Kıyame 17)**

Öyleyse Biz onu okuduğunuz vakit, sen onun Kur'anına (okunuşuna) uy **(Kıyame 18)**

Sonra onu açıklamak da Bize aittir **(Kıyame 19)**

Yok, yok! Siz çarçabuk geçeni sever, ahireti bırakırsınız **(Kıyame 20-21)**

Yüzler (vardır) o gün, terü tazedir **(Kıyame 22)**

(Onlar) Rablerine bakarlar **(Kıyame 23)**

Yüzler (vardır), o gün asıktır. Anlar ki, kendisine, bel kemiklerini kırarak çok belalı bir şey yapılacak **(Kıyame 24-25)**

Gözünüzü açın, o köprücük kemiğine dayandığı zaman **(Kıyame 26)**

Tedavi edebilecek kim?" denildi (denilecek) **(Kıyame 27)**

Ve o, hakki bir ayrılış olduğunu zannetti **(Kıyame 28)**

Bacak da bacağa dolaştı mı, o gün sevk yalnız Rabbinedir **(Kıyame 29-30)**

İşte o, tasdik etmemiş, namaz da kılmamış. Fakat üstelik yalanlamış ve arkasını dönmüş. Sonra da çalım sata sata yürüyerek ehline gitmişti **(Kıyame 31-32-33)**

Hoşlanmadığın her şey başına gelsin. Çünkü layıksın. Yine, hoşlanmadığın şey başına gelsin. Zira layıksın **(Kıyame 34-35)**

İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanıyor. O, dökülen meniden bir damla su değil miydi? **(Kıyame 36-37)**

Sonra o, bir alaka olmuş, derken (Allah onu), insan biçimine koyup yaratmış, uzuvlarını düzenlemiştir. Hülasa, ondan erkek-dişi iki sınıf çıkarmıştır. (Bütün bunları yapan Allah), ölüleri tekrar diriltmeye kadir değil midir? (elbette kadirdir) **(Kıyame 38-39-40)**

İNSAN SURESİ

Bu sure **31** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

İnsanın üzerine, uzun devirden öyle bir zaman geçti ki, (o vakit), o anılmaya değer bir şey bile değildi? (**İnsan 1**)

Şüphesiz Biz, insanı, karışık bir damla sudan yarattık. Onu imtihan ediyoruz. Bu sebeple onu işitici, görücü yaptık (**İnsan 2**)

Gerçekten Biz ona yolu gösterdik: İster şükredici ister nankör olsun (**İnsan 3**)

Muhakkak Biz kâfirler için zincirler, bukağılar ve alevlendirilmiş bir ateş hazırladık (**İnsan 4**)

Şüphesiz iyiler, kâfûr katılmış dopdolu bir kadehten içecekler (**İnsan 5**)

(O kâfûr) bir pınardır ki, onu, ancak Allah'ın makbul kulları içerler. Onu nereye isterlerse kolayca akıttılar, fışkırtırlar (**İnsan 6**)

Şerri yaygın olan bir günden korkarlardı (**İnsan 7**)

(Yemeğe olan) sevgilerine rağmen yoksulu, yetimi, esiri doyururlardı. “biz, size ancak Allah'ın rızası için yediriyoruz. Sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür isteriz. Çünkü biz, Rabbimizden, o asık suratlı ve çetin günden korkarız. “ derlerdi (**İnsan 8-10**)

İşte bundan dolayı Allah bu günün şerrinden onları korumuş, yüzlerine bir güzellik, yüreklerine bir sevinç vermiştir (**İnsan 11**)

Sabrettiklerine mukabil onları cennetle, ipekle mükâfatlandırmıştır (**İnsan 12**)

Hepiniz, içinde tahtlar üzerine yaslanıcı olarak, orada ne bir güneş, ne de bir zemheri görmeyerek (**İnsan 13**)

Ve gölgeleri onlara yakın, meyveleri de emirlerine (her an ve her surette) boyun eğdirilmiş olarak (**İnsan 14**)

Onlara gümüşten billur kaplar, kupalar dolaştırılır. (Evet), gümüşten, (yaratılmış) billurlar ki, miktarlarını (sakiler) tayin etmişlerdir (**İnsan 15-16**)

Orada onlara, katkısı zencebil olan bir kadeh içirilir (**İnsan 17**)

(Bu), orada, selsebil adı verilen bir pınardır (**İnsan 18**)

Onların etraflarında her dem taze çocuklar dolaşır ki sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın (**İnsan 19**)

Orada (her nereyi) görsen, büyük bir nimet ve büyük bir saltanat görürsün (**İnsan 20**)

Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri de onlara gayet temiz bir şarap içirmiştir (**İnsan 21**)

Bu şüphe yok ki sizin için bir mükâfattır ve sa'yiniz meşkûr olmuştur (**İnsan 22**)

Hakikat, Kur'anı sana parça parça biz indirdik biz (**İnsan 23**)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret. Onlardan veya hiçbir nanköre boyun eğme (**İnsan 24**)

Sabah akşam Rabbinin adını an ve gecenin bir kısmında O'na secde et ve uzun gecede O'nu tesbih et (**İnsan 25-26**)

Gerçekten bunlar o çabukça geçen dünyayı severler. Arkalarındaki o ağır günü ise önemsemezler (**İnsan 27**)

Biz yarattık onları. Mafsallarını da Biz sapasağlam bağladık. Dilediğimiz vakit yine onları, benzerleri ile değiştiririz de (**İnsan 28**)

Şüphesiz ki bu (sure) de, bir öğüttür. Artık kim dilerse, Rabbine bir yol tutar. Bununla beraber, Allah dilemeyince, siz bunu dileyemezsiniz. Çünkü Allah, hakkıyla bilendir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir (**İnsan 29-30**)

Kimi dilerse, rahmetine sokar. Zalimlere gelince, O, onlar için elem verici bir azap hazırlamıştır (**İnsan 31**)

MÜRSELAT SURESİ

Bu sure **50** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun birbiri ardınca gönderilenlere ve sert rüzgârlar gibi hemen koşanlara, iyiden iyiye yayanlara, böylece tam manasıyla ayırt edici olanlara, kötülüğü imhaya azap ile tehdide çalışan peygamberlere vahiy getirenlere **(Mürselat 1-2-3-4-5-6)**

Şüphesiz size vaadedilen şey, mutlaka vaki olacaktır **(Mürselat 7)**

Yıldızlar söndürüldüğü zaman **(Mürselat 8)**

Gök yarıldığı zaman **(Mürselat 9)**

Dağlar savrulduğu zaman **(Mürselat 10)**

Peygamberlerin belli vakti geldiği zaman **(Mürselat 11)**

(Bu vakit) hangi güne ertelenmişti **(Mürselat 12)**

Ayırdedip hüküm verme gününe **(Mürselat 13)**

Bu ayırtetme gününü sana hangi şey bildirdi? **(Mürselat 14)**

Yalan sayanların o gün vay haline! **(Mürselat 15)**

Biz öncekileri helak etmedik mi? Sonra geridekileri de, onların arkasına takacağız! Biz günahkârlara böyle yaparız. O günü yalan sayanların vay haline **(Mürselat 16-17-18-19)**

Biz, sizi, önemsiz bir sudan yaratmadık mı? Onu sağlam bir yerde tutup da, malum bir vakte kadar işte biz, bunu kudretimizle yaptık. Demek biz, ne güzel kadirleriz! Yalan sayanların vay o gün haline **(Mürselat 20-21-22-23-24)**

Biz yeri, bir toplantı yeri yapmadık mı? Dirilere de ölümlere de. Orada, sabit sabit, yüce yüce dağlar meydana getirmedi mi? Size, tatlı bir su da, içirmedi mi? Dini yalan sayanların o gün vay haline! **(Mürselat 25-26-27-28)**

O yalan sayıp durduğumuz şeye, (azaba) gidin. Haydi, üç kola (ayrılmış duman) gölgesine gidin. (Ki o), gölgelendirici değildir. Alevlerden de korumaz. Çünkü o, öyle kıvılcım atar ki, herbiri sanki bir saraydır. Herbir kıvılcım adeta bir sarı deve kadardır. Yalan sayanların vay o gün haline! (**Mürselat 29-30-31-32-33-34**)

Bu, konuşmayacakları bir gündür. Onlara izin de verilmeyecek ki, özür dilesinler. Yalanlayanların o gün vay haline (**Mürselat 35-36-37**)

Bu, ayırdetme ve hüküm verme günüdür. Sizi de evvelkileri de toplamışızdır. Eğer bir hileniz varsa. Bana hemen bu hileyi yapan yalan söyleyenlerin o gün vay haline (**Mürselat 38-39-40**)

Gerçekten takva sahipleri, gölgeler, pınarlar ve canlarının çektiği meyveler içindedirler. “İşlemiş olduğunuz şeylere karşılık, haydi afiyetle yiyin, için” İşte Biz, iyi hareket edenleri böyle mükâfatlandırırız. Yalan sayanların o gün vay haline! (**Mürselat 41-42-43-44-45**)

Yeyin ve biraz faydalanın (bakalım). Şüphesiz siz mücrimlersiniz. Yalan sayanların vay o gün haline (**Mürselat 46-47**)

Onlara, “Rükû edin” denildiğinde, rükû etmezler. Yalan sayanların o gün vay haline (**Mürselat 48-49**)

Artık bundan sonra hangi şeye inanacaklar onlar (**Mürselat 50**)

NEBE SURESİ

40 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Onlar birbirlerine neyi sorup duruyorlar? Hakkında ihtilaf edici oldukları, o büyük haberi (mi)? (**Nebe 1-2-3**)

Hayır hayır ileride bilecekler. Yok, yok, durum onların dediği gibi değil, ileride bilecekler (**Nebe 4-5**)

Biz yeri bir beşik yapmadık mı? (**Nebe 6**)

Dağları da kazıklar yapmadık mı? (**Nebe 7**)

Sizi çift çift yarattık (**Nebe 8**)

Uykunuzu dinlenme (vesilesi) yaptık (**Nebe 9**)

Geceyi örtü kıldık (**Nebe 10**)

Gündüzü maişet vakti yaptık (**Nebe 11**)

Üstünüze sağlam yedi (gök) bina ettik (**Nebe 12**)

Ona parıl parıl parıldayan bir kandil astık (**Nebe 13**)

O sıkıcı mengenelerden de şarıl şarıl su indirdik (**Nebe 14**)

Onunla tane, nebat ve sarmaş-dolaş olmuş bahçeler çıkaralım diye (**Nebe 15-16**)

Şüphesiz o ayırdetme günü, vakti belirlenmiş bir şeydir (**Nebe 17**)

O gün Sûr'a üflenecek de hepiniz kısım kısım geleceksiniz (**Nebe 18**)

O gün (gök) açılmış kapı kapı olmuştur (**Nebe 19**)

Dağlar yürütölmüş de bir serap haline gelmiştir (**Nebe 20**)

Şüphesiz ki, cehennem bir pusudur (**Nebe 21**)

Azgınların dönüp dolaşıp girecekleri bir yerdir (**Nebe 22**)

Sonsuz devirler boyunca onun içinde kalacaklar (**Nebe 23**)

Orada ne bir serinlik, ne de içilecek bir şey tadarlar. Sadece bir kaynar su. Bir de irin. Uygun bir ceza olarak (**Nebe 24-25-26**)

Çünkü onlar, hiçbir hesabı ummuyorlardı (**Nebe 27**)

Bizim ayetlerimizi alabildiklerine yalan sayıyorlardı (**Nebe 28**)

Biz ise, herşeyi yazıp saymışızdır (**Nebe 29**)

İşte tadın! Artık size azabı artırmaktan başka bir şey yapmayacağız (**Nebe 30**)

Şüphesiz takva sahipleri için selamet ve vuslat vardır **(Nebe 31)**

Bahçeler, üzüm bağları **(Nebe 32)**

Memeleri tomurcuklanmış bir yaşıt kızlar **(Nebe 33)**

Dolu kadeh **(Nebe 34)**

Orada ne boş bir lakırdı, ne de birbirine yalan söyleme işitirler **(Nebe 35)**

Rabbinden bir mükâfat ve yeter bir bağış olarak **(Nebe 36)**

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan şeylerin Rabbinden, Rahmandan. Onlar O'na hitap etmeye asla güç yetirtmezler **(Nebe 37)**

O gün ruh ve melekler saf halinde ayakta duracaklar. Rahman'ın, ancak kendilerine izin verdiği kimseler konuşacaklar ve doğruyu söyleyecekler **(Nebe 38)**

İşte bu hak olan o gündür. O halde dileyen, Rabbine bir dönüş ve gidiş yolu edinsin **(Nebe 39)**

Gerçekten, Biz size yakın bir azabın tehlikesini haber verdik. O gün, iki elinin önceden yaptığı ne ise ona bakacak. Kâfir ise, “Ah, ne olurdu keşke ben toprak olsaydım” diyecek **(Nebe 40)**

NAZİAT SURESİ

46 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah' ın adıyla

Andolsun, boğulmuş olan ruhların ta derinliklerden söküp koparan; rıfk ile çıkaranlara... Andolsun, yüzüp de, öncül olarak koşan, bir de işi yönetenlere **(Naziat 1-2-3-4-5)**

O gün, sarsan sarsacak; onun ensesine binecek olan da, ardından gelecek. O gün kalpler, titreyecek; gözleri zilletle eğilecektir **(Naziat 6-7-8-9)**

Onlar derler ki: “Biz mi sahiden eski hale döndürölmüş olacağız **(Naziat 10)**

Biz, çürüyüp dağılmış kemikler olduğumuz vakit mi? **(Naziat 11)**

Dediler ki: “Öyle ise bu ziyanlı bir dönüştür **(Naziat 12)**

Fakat o ancak bir tek haykırıştır ki o zaman onlar hemen toprağın yüzündedirler” **(Naziat 13-14)**

Sana Musa’nın haberi geldi değil mi? Hani Rabbin ona, mukaddes Tuva vadisinde, Firavun’a git, çünkü o pek azdı” diye nida etmişti **(Naziat 15-17)**

Binaenaleyh de ki: Temizlenmeye bir meylin var mı? **(Naziat 18)**

Ve seni, Rabbin (tanımaya) irşad edeyim ki, (O’ndan) korkasın **(Naziat 19)**

Ona o en büyük mucizeyi gösterdi. Fakat (Firavun) yalanladı, isyan etti. Sonra da koşarak arkasını döndü. Nihayet (halkı) topladı da bağırdı: “İşte ben sizin en yüce Rabbinizim **(Naziat 20-21-22-23-24)**

Bunun üzerine Allah onu hem ahiret, hem dünya azabıyla yakaladı **(Naziat 25)**

Şüphe yok ki, (Allah’dan) korkacak kimseler için bunda kati bir ibret vardır **(Naziat 26)**

Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa göğü (yaratmak) mı? Ki onu (Allah) bina etmiştir **(Naziat 27)**

Onun boyunu yükseltti. Derken ona bir nizam verdi **(Naziat 28)**

Onun gecesini kararttı, gündüzünü çıkardı **(Naziat 29)**

Bundan sonra da yeri yayıp döşedi **(Naziat 30)**

Ondan, suyunu ve otlığını çıkardı **(Naziat 31)**

Dağlarını sapasağlam dikti **(Naziat 32)**

Size ve hayvanlarınıza birer fayda olmak üzere **(Naziat 33)**

Fakat o en büyük bela geldiği zaman **(Naziat 34)**

“İnsanın neye koştuğunu iyice anlayacağı gün” **(Naziat 35)**

O alevli ateş, görececek kimseye apaçık gösterildiği zaman (**Naziat 36**)

Artık ki haddi aşarak inkâr etmiş ve dünya hayatını tercih etmişse, işte muhakkak ki o alevli ateş, onun varacağı yerin ta kendisidir (**Naziat 37-38-39**)

Ama kim de Rabbisinin makamından korkar ve nefsinin heva-u hevesten alıkorsa, işte muhakkak cennet onun varacağı yerin ta kendisidir (**Naziat 40-41**)

Sana o saati, onun ne zaman demir atacağını (geleceğini) soruyorlar (**Naziat 42**)

Sende ona ait bir şey (bilgi) yok ki (onu) anlataşın. Onun nihai (ilmi) ancak Allah'ındır (**Naziat 43-44**)

Sen ondan korkacak kimselere ancak o tehlikeyi haber verensin (**Naziat 45**)

Onlar bunu görecekları gün sanki (dünyada günün) bir akşamından yahut bir kuşluğundan başka durmamışlardır (**Naziat 46**)

ABESE SURESİ

42 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla

Yüzünü ekşitip çevirdi. Kendisine o âmâ geldi diye (**Abese 1-2**)

Sana ne bildirdi? Belki o temizlenecekti yahut öğüt alacaktı ve bu öğüt ona fayda verecekti (**Abese 3-4**)

Ama müstağni görene gelince (**Abese 5**)

İşte sen onu karşına alıyorsun (**Abese 6**)

Hâlbuki onun temizlenmemesinden sana ne (**Abese 7**)

Ama korkan biri olduğu halde, sana koşarak gelen kimseye gelince, sen bırakır da oyalanırsın (**Abese 8-9-10**)

Sakın. Çünkü o, bir öğüttür. Binaenaleyh dileyen ondan öğüt alır (**Abese 11-12**)

O, çok şerefli, kadri yüce ve tertemiz sahifelerdedir. Kıymetli, sevgili ve takva sahibi kâtiplerin elleriyle (yazılmıştır) **(Abese 13-14-15-16)**

O, kahredilesi insan; ne nankördür o **(Abese 17)**

Onu hangi şeyden yarattı **(Abese 18)**

Bir damla sudan yarattı da onu biçimine koydu **(Abese 19)**

Sonra onun yolunu kolaylaştırdı **(Abese 20)**

Sonra onu öldürüp kabre koydurdu. Daha sonra, dilediği zaman da onu tekrar diriltecek **(Abese 21-22)**

Gerçek (o insan, Allah'ın) menettiği şeyleri yerine getirmemiştir **(Abese 23)**

Öyle ya, o insan (bir kere) yediğine baksın **(Abese 24)**

Gerçekten Biz, o suyu bol bol döktük **(Abese 25)**

Sonra toprağı iyiden iyiye yarıdık. Bu suretle ondan taneler, üzümler, yoncalar, zeytinler, hurmalar, ak ve bol ağaçlı bahçeler, meyveler ve mer'alar bitirdik, (Bütün bunları), hem size, hem davarlarınıza bir fayda olarak yaptık **(Abese 26-27-28-29-30-31-32)**

Fakat o kulakları sağır edencesine haykıracak ses geldiği zaman **(Abese 33)**

“Kişinin, kardeşinden, anasından, babasından, karısından ve oğullarından kaçacağı gün**(Abese 34-35-36)**

O gün bunlardan herbirinin, kendine yeter bir işi (derdi) vardır **(Abese 37)**

O gün yüzler vardır, pırıl pırıl parlar, güler sevinir **(Abese 38-39)**

O gün yüzler de vardır, üzerlerini toz toprak bürümüş ve kendisini bir karanlık ve siyahlık kaplamıştır. İşte bunlar, kâfirler ile facirlerdir **(Abese 40-41-42)**

TEKVİR SURESİ

Bu 29 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Güneş, dürüldüğü zaman (**Tekvir 1**)

Yıldızlar düştüğü zaman (**Tekvir 2**)

Dağlar yürütüldüğü zaman (**Tekvir 3**)

Gebe develer, salıverildiği zaman (**Tekvir 4**)

Vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman (**Tekvir 5**)

Denizler ateşlendiği zaman (**Tekvir 6**)

Ruhlar eşleştirildiği zaman (**Tekvir 7**)

Diri diri gömülen kızın hangi suçlardan dolayı öldürüldüğü sorulduğu zaman (**Tekvir 8-9**)

Defterler açılıp yayıldığı zaman (**Tekvir 10**)

Gök koparıldığı zaman (**Tekvir 11**)

O alevli ateş, iyice kızıştırıldığı, tutuşturulduğu zaman (**Tekvir 12**)

Cennet yaklaştırıldığı zaman (**Tekvir 13**)

Her nefs, ne hazırlamışsa (onu) bilmiştir (**Tekvir 14**)

(Ey kâfirler, sizin dediğiniz gibi değil!) Andederim (geceleri) o geri dönen, akıp akıp yuvalarına giden (yıldız)lara (**Tekvir 15-16**)

Karanlığa yöneldiği zaman geceye, teneffüs ettiği dem sabaha kasem olsun (**Tekvir 17-18**)

Şüphesiz, muhakkak o (Kur'an), çok şerefli bir elçinin (getirdiği) kelimedir. Çetin bir kudrete maliktir. Arşın sahibi (olan Allah) nezdinde çok itibarlıdır. Orada kendisine itaat olunandır, bir emindir (**Tekvir 19-20-21**)

Sizin arkadaşınız bir mecnun değil. Yemin olsun ki, o, onu apaçık ufukta görmüştür. O, gayb hususunda itham altında da değildir (**Tekvir 22-23-24**)

O, taşlanmış bir şeytanın sözü değil (**Tekvir 25**)

O halde nereye gidiyorsunuz (**Tekvir 26**)

Bu, âlemler için yani sizden doğru yolu tutmak isteyenler için bir zikirden başka bir şey değildir (**Tekvir 27-28**)

Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz (**Tekvir 29**)

İNFİTAR SURESİ

Bu sure, **19** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Gök yarıldığı zaman, yıldızlar dağılıp döküldüğü zaman, denizler fışkırtıldığı zaman, kabirler alt-üst edildiği zaman, her can önden ne yolladıysa, geriye ne bıraktıysa, artık bilmıştır (**İnfitar 1-2-3-4-5**)

Ey insan, o keremi bol Rabbine karşı seni aldatan ne? Ki seni yaratan, sana salim uzuvlar veren ve sana şu nizam ve itidali bahşeden O'dur. Seni, dilediği suratte terkip eden de O'dur (**İnfitar 6-7-8**)

Hayır, aksine dini yalan sayıyorsunuz (**İnfitar 9**)

Hâlbuki sizin üzerinizde hakiki bekçiler, çok şerefli yazıcılar var. Onlar, ne yaparsanız bilirler (**İnfitar 10-11-12**)

İyiler hiç şüphesiz Naim (cennetin)de, kötüler ise muhakkak alevli ateştedirler. Din günü oraya gireceklerdir. Ve onlar bundan ayrılacak olanlar da değillerdir (**İnfitar 13-14-15-16**)

O din günü nedir? Sonra, bilir misin nedir o din günü? O, öyle bir gündür ki, hiçbir kimse kimseye, hiçbir surette, hiçbir şeyle fayda vermeye muktedir olamayacaktır. O gün emir (yalnız) Allah'ındır (**İnfitar 17-18-19**)

MUTAFFİFİN SURESİ

Bu sure **36** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ölçekte ve tartıda hile yapanların vay haline? Onlar, insanlardan ölçekle aldıkları zaman, tastamam alırlar; onlara ölçekle yahut tartıyla verdikleri zaman ise, eksik verirler (**Mutaffifin 1-2-3**)

Sahiden onlar, büyük bir günde, âlemlerin Rabbi için insanların kalkacağı günde diriltileceklerini sanmıyorlar mı? (**Mutaffifin 4-5-6**)

Hayır, hayır. Çünkü kötülerin kitabı, muhakkak ki “siccin”dedir. Siccin'in ne olduğunu sen nereden bileceksin? O yazılmış bir kitaptır. Yalanlayanların o gün vay haline. Ki onlar, o din gününü yalanlayanlardır. Hâlbuki onu, her haddi aşkın ve taşkın, günaha düşkün olandan başkası yalanlamaz. Onun karşısında ayetlerimiz okununca, “(Bunlar) evvelkilerin masallarıdır” der. Hayır, hayır. Bilakis onların kazanmakta oldukları şeyler, kalplerini paslandırmıştır. Hayır, hayır. Şüphesiz ki onlar o gün Rablerinden kesinlikle perdelenmişlerdir. Hem sonra onlar, muhakkak ve muhakkak o alevli cehenneme gireceklerdir. Sonra da (onlara), “İşte bu, sizin yalanlamakta olduğunuz şey” denilecek (**Mutaffifin 7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17**)

Hayır hayır. İyilerin kitabı, hiç şüphesiz “İlliyyin”dedir. “İlliyyin'in ne olduğunu sen nereden bileceksin ki? (O), yazılmış bir kitaptır. Ki, huzurunda mukarreb melekler bulunur (**Mutaffifin 18-19-20-21**)

Şüphesiz o iyiler nimet içinde, tahtlar üzerinde (nimetleri) temaşa edeceklerdir. Öyle ki sen o nimetin güzelliğini yüzlerinde tanırsın. Onlara mühürlü halis bir şaraptan içirilecek. Ki onun sonu bir misktir. O halde, nefaset isteyenler bunu arzu etmeliler. (O içeceğin) katkısı tesnimdendir. (O), bir pınardır ki, mukarrebler onu içler (**Mutaffifin 22-23-24-25-26-27-28**)

Mücrimler, iman edenlere gülerlerdi; yanlarından geçerlerken, birbirlerine kaş-göz işaretleri yaparlardı. Ailelerine döndükleri vakit, (bu maskaralıklarından) zevk duyarak dönerlerdi. Onları gördükleri zaman, “Bunlar muhakkak ki sapıklar” derlerdi. Hâlbuki bunlar, onların üzerine gözcüler olarak gönderilmemişlerdi. Bugün ise, iman edenler o kâfirlere gülüyorlar, tahtlar üzerinde onlara bakarak. O kâfirler işleye geldiklerinin cezasına çarptılar mı? (**Mutaffifin 29-30-31-32-33-34-35-36**)

İNŞİKAK SURESİ

Bu sure, 25 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Gök yarıldığı ve Rabbini dinleyip boyun eğdiği zaman -ki gök zaten buna uygun olarak yaratılmıştır- yine yeryüzü uzatıldığı, içinde ne varsa atıp, bomboş kaldığı ve Rabbini dinleyip boyun eğdiği zaman -ki yer de zaten buna uygun olarak yaratılmıştır (**İnşikak 1-2-3-4-5**)

Ey insan, sen Rabbine kavuşuncaya kadar durmayıp didineceksin, nihayet O'na ulaşacaksan (**İnşikak 6**)

O vakit kitabı sağ eline verilen kimseye gelince, o kolayca bir hesap ile muhasebe edilecek. Ehline de sevinçle dönecek (**İnşikak 7-8-9**)

Ama kitabı arkasından verilen kimse, derhal helakini temenni edecek (**İnşikak 10-11**)

O şiddetli ateşe girecek (**İnşikak 12**)

Çünkü o, ailesi içinde bir şımarıktı (**İnşikak 13**)

“Çünkü o, asla dönmeyeceğini sanmıştı. Hayır hayır. Çünkü Rabbi onu çok iyi görendir (**İnşikak 14-15**)

İşte yemin olsun o şafağa ve o geceye ve onun derleyip topladığı şeye, toplu bir hale geldiği zaman aya yemin olsun ki, siz hiç şüphesiz o halden bu hale bineceksiniz. Öyle ise onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar (**İnşikak 16-17-18-19-20**)

Kendilerine Kur'an okunduğu zaman, secde etmiyorlar (**İnşikak 21**)

Bilakis o kâfirler yalanlarlar (**İnşikak 22**)

Hâlbuki Allah onların gizledikleri şeyleri en iyi bilendir (**İnşikak 23**)

Binaenaleyh sen onları elem verici bir azabla müjdele! (**İnşikak 24**)

İman edip de salih ameller işleyenler müstesna. Onlar için bitip tükenmeyen bir mükâfat var (**İnşikak 25**)

BURUC SURESİ

22 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun burçlar sahibi göğe ve o vaad edilen güne ve şahit ile meşhuda (**Buruc 1-2-3**)

Tutuşturucu o ateş hendeklerinin sahipleri gebersin! O zaman onlar, onun etrafında oturucu idiler. Onlar, iman edenlere yapacakları (işkenceler) hususunda şahitlik edeceklerdi (**Buruc 4-5-6-7**)

Onlar, o müminleri sırf mutlak galip, her hamde layık Allah'a iman etmeleri sebebiyle işkence etmişlerdi. (O Allah ki), göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah her şeye hakkıyla şahittir (**Buruc 8-9**)

Erkek müminlerle kadın müminleri belaya uğratanlar, sonra da tevbe etmeyenler (yok mu)? Onlar için cehennem azabı vardır, onlar için bir de yangın azabı (**Buruc 10**)

İman edip de güzel güzel amel edenlere gelince, altlarından ırmaklar akan cennetler de onlarındır. Büyük kurtuluş da, budur (**Buruc 11**)

Hakikat, Rabbinin kısıvrak tutup yakalayışı pek çetindir. Çünkü O, ilkin var edenin de, ölümden sonra diriltecek olanın da kendisidir. O, çok affeden, çok sevendir. Arşın sahibidir. Pek yücedir. Ne dilerse hakkıyla yapandır (**Buruc 12-13-14-15-16**)

Sana o orduların, Firavun'un ve Semud'un haberi geldi mi? Hayır, o kâfirler bir yalanlama içindedirler. Hâlbuki Allah, onları arkalarından kuşatıcıdır. Daha doğrusu o, çok şerefli bir Kur'andır. Levh-i Mahfuzdadr (**Buruc 17-18-19-20-21-22**)

TARIK SURESİ

Bu, **17** ayet olup Mekki'dir ve mebdde (ilk yaratılış) ve mead (ahiret) bilgilerini öğrenmeye teşvik eden bir suredir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun o göğe ve Tarıka ki - "Tarık'ın ne olduğunu sen nereden bileceksin ki? O, delen yıldızdır - herkes üzerinde muhakkak bir gözeten vardı"r (**Tarık 1-2-3-4**)

Şimdi insan, hangi şeyden yaratıldığına bir baksın. O, atılarak dökülen bir sudan yaratılmıştır. (O su), (erkeğin) sulb ile teraib arasından çıkar (**Tarık 5-6-7**)

Şüphe yok ki (Allah) onu (yeniden diriltip) döndürmeye elbette kadirdir (**Tarık 8**)

O günde ki (bütün) sırlar yoklanıp, meydana çıkarılacaktır. Artık onun için ne bir kudret, ne de bir yardımcı vardır (**Tarık 9-10**)

Andolsun, o dönen göğ, o yarılan yere ki, hakikaten o (Kur'an) hak ile batılı ayırdeden kati bir kelimedir. O, bir şaka değildir. Doğrusu, onlar alabildiklerine hileler düzerler. Ben de onların hilelerini, ceza ile karşılarım. (Habibim), sen şimdilik kâfirlere mühlet ver, onları biraz geciktir (**Tarık 11-12-13-14-15-16-17**)

A'LA SURESİ

Bu sure **19** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Rabbinin o yüce adını tesbih et. Ki O, yaratıp, düzene koyandır; takdir eden ve yol gösterendir; yeşil otu çıkararak, sonra da onu kapkara-kupkuru hale getirendir (**A'la 1-2-3-4-5**)

(Habibim) Seni okutacağız da, Allah'ın dilediği müstesna, asla unutmayacaksın. Çünkü O, aşikârı da bilir, gizliyi de (**A'la 6-7**)

Seni, en kolay olana muvaffak edeceğiz (**A'la 8**)

O halde eğer öğüt fayda verirse, (durma) öğüt ver (**A'la 9**)

(Allah)'tan korkacak olan öğüt kabul eder. Bedbaht olan ise, ondan kaçınır. Ki O, en büyük ateşe girecek (**A'la 10-11-12**)

Sonra orada ölmeyecek de, dirilmeyecek de (**A'la 13**)

Muhakkak ki, iyi temizlenen kimse umduğuna erişmiştir (**A'la 14**)

Ve Rabbinin adını zikredip de namaz kılan kimse (**A'la 15**)

Doğrusu siz, dünya hayatını üstün tutarsınız (**A'la 16**)

Hâlbuki ahiret daha hayırlı, daha sürekli dir (A'la 17)

Şüphesiz ki bu, evvelki sahifelerde vardır (A'la 18)

İbrahim ile Musa'nın sahifelerinde de vardır (A'la 19)

GAŞİYE SURESİ

26 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Kıyamet gününün haberi sana geldi ya. Yüzler (vardır) o gün zelildir. Yorucu işler yapandır (Gaşiye 1-2-3)

Kızgın bir ateşe girecek (Gaşiye 4)

Son derece sıcak bir kaynaktan içirilecektir (Gaşiye 5)

Onlar için "Dari" dikeninden başka bir yiyecek yoktur (Gaşiye 6)

Ki o ne semirtir, ne de açlığı giderir (Gaşiye 7)

Yüzler (vardır), o gün güzeldir; çalıştığından dolayı hoşnuttur (Gaşiye 8-9)

Yüksek bir cennette(dir). Orada boş bir laf işitmezsin. Orada daima akan bir pınar (var). Orada yüksek tahtlar (önlerine) konmuş kaplar, ora sıra dizilmiş yastıklar, yayılıp serilmiş saçaklı halılar var (Gaşiye 10-11-12-13-14-15-16)

Onlar halâ bakmazlar mı o deveye, nasıl yaratılmıştır o! (Gaşiye 17)

O göğe (bakmazlar mı) ,nasıl yükseltilmiştir o (Gaşiye 18)

O dağlara (bakmazlar mı), nasıl dikilmiştir o (Gaşiye 19)

O yere (bakmazlar mı) nasıl yayılıp, döşenmiştir o (Gaşiye 20)

Sen hemen hatırlat. Sen ancak bir hatırlatıcısın (Gaşiye 21)

Onların üzerine musallat değilsin (Gaşiye 22)

Lakin kim yüz çevirir, inkâr ederse, Allah da onu en büyük azap ile azablandırır **(Gaşiye 23-24)**

Şüphesiz onların dönüşleri ancak bizedir. Sonra hesapları da muhakkak bize aittir **(Gaşiye 25-26)**

FECR SURESİ

30 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun fecre, on geceye, hem çifte hem teke, gelip geçeceği dem geceye ki bunlarda akıl sahibi için birer yemin (değeri) vardır **(Fecr 1-2-3-4-5)**

Görmedin mi, Rabbin nice yaptı Ad'e, yani o, şehirlerde bir benzeri yaratılmayan, sütunlar sahibi İrem'e ve vadilerde kayaları oyan Semud'a, o kazıklar sahibi Firavun'a. Bütün bunlar, memleketlerde azgınlık yapanlardı. Binaenaleyh oralarda fesadı çoğaltmışlardı. Bundan dolayı Rabbin de üzerlerine bir azap kamçısı yağdırıverdi. Çünkü Rabbin şüphesiz ki gözetlemededir **(Fecr 6-7-8-9-10-11-12-13-14)**

Ama insan, ne zaman Rabbi onu imtihan edip de, kendisine keremiyle muamele eder, ona nimetler verirse, "Rabbim beni şerefli kıldı" der! Fakat ne vakit de, onu, denemek üzere rızkını daraltırsa, şimdi de, "Rabbim bana ihanet etti" der! **(Fecr 15-16)**

Hayır. Siz bilakis yetime iyilik etmezsiniz. Yoksula yedirmek için birbirinizi kandıramazsınız. Mirası helal, haram demeyip alabildiğinize yersiniz. Malı pek çok seversiniz **(Fecr 17-18-19-20)**

Hayır, asla... yer parça parça dağıtıldığı zaman, Rabbin(in emri) geldiği, melekler de saf saf (indiği zaman), ki o gün cehennem de getirilmiştir, insan o gün (herşeyi) hatırlayacak. Fakat hatırlamadan ona ne (fayda)! **(Fecr 21-23)**

Ah, diyecek, keşke hayatım için önden salih ameller yapsaydım **(Fecr 24)**

"Artık o gün, O'nun azabı gibi hiç kimse azap edemez ve O'nun vurduğu bağ gibi de hiç kimse bağ vuramaz **(Fecr 25-26)**

Ey mutmain nefis, sen O'ndan razı O senden razı olarak, dön Rabbine (**Fecr 27-28**)

Haydi gir kullarımın içine, gir cennetime (**Fecr 29-30**)

BELED SURESİ

Bu sure, **20** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Şu beldeye yemin ederim. Sen bu beldeye helal iken, babaya da evlada da yemin ederim ki, Biz insanı andolsun meşakkat içinde yarattık (**Beled 1-2-3-4**)

O, kendisine kimsenin kesinlikle güç yetiremeyeceğini mi sanıyor (**Beled 5**)

Derler ki: Yığın yığın mal telef ettim (**Beled 6**)

O, kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor (**Beled 7**)

Biz ona iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi? Biz ona iki de yol gösterdik (**Beled 8-9-10**)

Fakat o sarp yokuşu aşamadı? (**Beled 11**)

Bu sarp yokuşun ne olduğunu sana hangi şey bildirdi? (**Beled 12**)

O, köle azad etmektir (**Beled 13**)

Yahut bir açlık gününde yemek yedirmektir (**Beled 14**)

Yakınlığı olan bir yetime (**Beled 15**)

Yahut toprakta sürünen bir yoksula (**Beled 16**)

Sonra da, iman edenlerden, birbirlerine sabrı tavsiye, merhamet, tavsiye edenlerden olmalıdır (**Beled 17**)

İşte bunlar sağ ehlidirler (**Beled 18**)

Ayetlerimize küfredenler ise, sol ehlinin ta kendileridir (**Beled 19**)

Ki üzerlerine kapıları sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır (**Beled 20**)

ŞEMS SURESİ

15 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun güneşe ve onun aydınlığına, ona tabi olduğu zaman aya (**Şems 1-2**)

Ona parlaklık verdiği zaman gündüze (**Şems 3**)

Onu örtüp bürüdüğü zaman geceye" (**Şems 4**)

Göğe ve onu bina edene (**Şems 5**)

Yere ve onu yapıp döşeyene (**Şems 6**)

Nefse ve onu düzenleyene (**Şems 7**)

Sonra da o (nefis), kötülüğünü, hem de takvasını ilham edene yemin olsun ki (**Şems 8**)

O (nefsi) tertemiz yapan kişi, muhakkak felaha ermiştir (**Şems 9**)

Onu alabildiğine örten kişi ise, elbette ziyana uğramıştır (**Şems 10**)

Semud, azgınlığı yüzünden (peygamberlerini) yalanladı (**Şems 11**)

En şakisi ayaklandığı zaman (**Şems 12**)

(Hâlbuki daha evvel), Allah'ın peygamberi onlara, "Allah'ın devesine ve onun su içme (sırasına) dikkat etsin" demişti (**Şems 13**)

Fakat onu yalanladılar. Derken, o (deveyi) boğazladılar. Bundan dolayı, Rablerinin azabı da onları, günahları sebebiyle sarıverdi. Öyle ki, hepsini yerle bir etti (**Şems 14**)

Bunun sonundan korkmayarak (**Şems 15**)

LEYL SURESİ

Bu sure, **21** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Yemin olsun bürüyüp örttüğü zaman geceye ve açıldığı zaman gündüze (**Leyl 1-2**)

Erkeği ve dişiği yaratana (yemin olsun ki) (**Leyl 3**)

Hakikaten sizin sa'y-ü gayretiniz çeşit çeşittir (**Leyl 4**)

Kim verir, ittikâ eder ve o en güzeli de tasdik ederse, Biz de en kolayla hazırlarız. Amma kim de cimrilik eder, kendisini müstağni görür ve o en güzeli yalanlarsa. Biz de ona en güç olanı kolaylaştırırız (**Leyl 5-6-7-8-9-10**)

O helak olduğu zaman malı kendisine asla fayda vermez (**Leyl 11**)

Şüphesiz Bize ait olan hidayettir (**Leyl 12**)

"Elbette ahiret de, dünya da Bizimdir (**Leyl 13**)

İşte Ben sizi alevlendikçe alevlenen bir ateş ile inzar ettim. Ona en bedbaht olandan başkası girmez. O, hakkı yalanlamış ve yüz çevirmiştir" (**Leyl 14-15-16**)

Hâlbuki çok sakınan malını temizlemek için veren, oradan uzaklaştırılacaktır. Bu takva sahibinde, hiç kimsenin bir nimeti yoktur ki, (yaptığı o hayırlı amel) o nimete karşılık tutulmuş olsun (**Leyl 17-18-19**)

O bunu, sırf O Yüce Rabbinin rızasını aramak için yapmıştır. Her halde kendisi de ileride hoşnut olacaktır (**Leyl 20-21**)

DUHA SURESİ

Bu sure, **11** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun kuşluk vaktine ve sükûna erdiği zaman geceye (**Duha 1-2**)

Rabbin seni terk etmedi. (Sana) darılmadı da (**Duha 3**)

Elbette Ahiret senin için dünyadan hayırlıdır (**Duha 4**)

Muhakkak Rabbin sana verecek de hoşnut olacaksın (**Duha 5**)

O bir yetim olduğunu bilip de, (seni) barındırmadı mı? (**Duha 6**)

Seni kaybolmuş bulup da, yolunu doğrultmadı mı? (**Duha 7**)

Seni fakir bulup da, zengin kılmadı mı? (**Duha 8**)

O halde yetime gelince, (ona sakın) kahretme (**Duha 9**)

Sâile gelince, (onu) da azarlayıp kovma (**Duha 10**)

Bununla beraber, Rabbinin nimetini söyle, dile getir (**Duha 11**)

İNŞİRAH SURESİ

Bu sure, **8** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Göğsünü senin için genişletmedik mi? (**İnşirah 1**)

Senin sırtına ağır gelen o yükünü de kaldırıp attık (**İnşirah 2-3**)

Senin namını da yükselttik (**İnşirah 4**)

Demek, hakikaten güçlkle beraber kolaylık var. Muhakkak güçlkle beraber kolaylık var (**İnşirah 5-6**)

O halde bir işi bitirince hemen bir başka işe giriş, hemen yorul (**İnşirah 7**)

Ve ancak Rabbin arzula (**İnşirah 8**)

TİN SURESİ

Bu sure **8** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun incire, zeytine, Sina dağına ve şu emin şehre ki **(Tin 1-3)**

Biz gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık **(Tin 4)**

Sonra da onu aşağıların aşağısına çevirdik **(Tin 5)**

Ancak iman edip de salih amellerde bulunanlar müstesna. Çünkü onlar için kesilmez mükâfat vardır **(Tin 6)**

O halde artık seni dini yalanlamaya sevk eden şey ne olabilir ki? **(Tin 7)**

Allah, hâkimlerin hâkimi değil midir? **(Tin 8)**

KALEM (ALAK) SURESİ

Bu sure, **19** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

“Yaratan Rabbinin adıyla oku. O insanı bir “alakadan yarattı” **(Kalem 1-2)**

Oku. Rabbin nihayetsiz kerem sahibidir. Ki O, kalemle (yazı yazmayı) öğretendir **(Kalem 3-4)**

İnsana bilmediğini O öğretti **(Kalem 5)**

Sakin! Çünkü insan muhakkak azar **(Kalem 6)**

Kendisini ihtiyaçtan vareste gördü diye **(Kalem 7)**

Şüphesiz dönüş ancak Rabbedir **(Kalem 8)**

Bir kulu namaz kılarken men edecek (adamı) gördün mü sen? **(Kalem 9-10)**

Gördün mü (söyle bakalım), ya o (kul) hidayet üzere ise yahut takvayı emrediyorsa **(Kalem 11-12)**

Gördün mü (söyle bakalım), ya (öbürünü) yalan saydı (imandan) yüz çevirdi ise **(Kalem 13)**

(O adam) Allah'ın herşeyi gördüğünü bilmiyor mu? **(Kalem 14)**

Sakınsın O. Eğer vazgeçmezse, andolsun, onu perçeminden tutup sürükleriz, yalancı günahkâr perçeminden **(Kalem 15-16)**

Şimdi meclisini çağırsın o. Biz de zebanileri çağırırız **(Kalem 17-18)**

Sakin ona boyun eğme. Secde et. Yaklaş **(Kalem 19)**

KADİR SURESİ

5 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Gerçekten, biz onu kadir gecesinde indirdik **(Kadir 1)**

Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir? **(Kadir 2)**

Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır **(Kadir 3)**

Onda melekler ve ruh, Rablerinin izniyle, herbir iş için iner de İner **(Kadir 4)**

O (gece) tan yeri ağarıncaya kadar bir selamdır **(Kadir 5)**

BEYYİNE SURESİ

8 ayet olup, Medine'de nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Kitap ehlinden ve müşriklerden kâfir olanlar, kendilerine apaçık bir hüccet yani içinde (kitapların) en doğru (hükümleri) yazılı temiz sayfeleri okuyacak Allah'tan bir peygamber gelinceye kadar ayrılacak değillerdi. Böyle iken kendilerine kitap verilmiş olanlar ancak, kendilerine o apaşkar hüccet geldikten sonra ayrılığa düştüler **(Beyyine 1-2-3-4)**

Hâlbuki onlar, Allah’a, O’nun dininde muhlis ve muvahhid olarak ibadet etmekten; namazı dosdoğru kılmaktan ve zekâtı vermekten başka bir şeyle emrolunmamışlardı. En doğru din de işte budur (**Beyyine 5**)

Ehli kitaptan olsun, müşriklerden olsun (bütün) küfredenler cehennem ateşindedirler. Onun içinde ebedi kalıcıdır. Yaratılanların en kötüsü de onların kendileridir (**Beyyine 6**)

İman edip de güzel güzel amellerde bulunanlar(a gelince): Hiç şüphe yok ki, bunlar da yaratılanların en hayırlısıdır (**Beyyine 7**)

Onların Rableri nezdindeki mükâfatı, altlarından ırmaklar akan, Adn cennetleridir. (Hepsi de), içinde ebedi, daimi kalıcılardır. Allah bunlardan razı olmuşlardır. Bunlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte bu (saadet) , Rabbinden korkanlara mahsustur (**Beyyine 8**)

ZİLZAL SURESİ

Bu sure **8** ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Yer, kendisine ait şiddetli bir zelzele ile zelzeleye uğratıldığı zaman (**Zilzal 1**)

Yer, ağırlıklarını çıkardığı zaman (**Zilzal 2**)

Ve insan, “Buna ne oluyor?” dediği zaman (**Zilzal 3**)

O gün yer, bütün haberlerini anlatacaktır (**Zilzal 4**)

Çünkü Rabbisi kendisine vahyetmiştir (**Zilzal 5**)

O gün insanlara amelleri kendilerine gösterilmek için bölük bölük döneceklerdir (**Zilzal 6**)

İşte kim, zerre ağırlığınca bir hayır yapıyorsa, onu görecektir. Kim de zerre ağırlığınca şer yapıyorsa, onu görecektir (**Zilzal 7-8**)

ADİYAT SURESİ

11 ayet olup, Mekke'de nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Andolsun, o harıl harıl koşan atlara (**Adiyat 1**)

O (tırnaklarıyla) çakarak ateş çıkaranlara (**Adiyat 2**)

Sabahleyin baskın yapanlara (**Adiyat 3**)

Derken orada toz koparanlara (**Adiyat 4**)

Bununla bir topluluğun ta ortasına girenlere (**Adiyat 5**)

Şüphesiz insan Rabbine karşı çok nankördür (**Adiyat 6**)

Hiç şüphesiz o, buna hakkıyla şahittir (**Adiyat 7**)

Şüphesiz o, hayır sevgisinde pek şediddir (**Adiyat 8**)

Hâlâ o, bilmeyecek mi, kabirlerin içindekiler eşilip çıkarıldığı zaman (**Adiyat 9**)

Ve göğüslerde olan şeyler, derlenip toplandığı zaman (**Adiyat 10**)

Gerçekten o gün Rableri onlardan, tamamıyla haberdardır (**Adiyat 11**)

KARİA SURESİ

Bu sure, **11** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Felaket kapısını çalacak olan (Kiyame), nedir o felaket kapısını çalacak? O felaket kapısını çalacak olanı sana bildiren nedir? (**Karia 1-3**)

O gün insanlar yaygın pervaneler gibi olacak. Dağlar atılmış renkli yünler gibi olacak (**Karia 4-5**)

İşte kimin tartıları ağır gelirse (**Karia 6**)

Artık o, hoşnut bir yaşayıştadır (**Karia 7**)

Ama kimin de tartıları hafif gelirse (**Karia 8**)

Artık onun anası “Haviye’dir (**Karia 9**)

Onun mahiyetini sana bildiren nedir? (**Karia 10**)

(O), harareti çetin bir ateştir (**Karia 11**)

TEKÂSÜR SURESİ

8 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Sizi, çoklukla böbürleniş (o derecede) oyaladı. Hatta kabirleri ziyaret ettiniz (**Tekâsür 1-2**)

Hayır. İleride bileceksiniz. Yine hayır. İleride bileceksiniz (**Tekâsür 3-4**)

Hayır hayır. Eğer ilmi yakın ile bilseydiniz. Andolsun ki o alevlenmiş ateşi mutlaka göreceksiniz. Yine andolsun, onu aynel yakın ile mutlaka göreceksiniz (**Tekâsür 5-6-7**)

Sonra andolsun o gün elbet ve elbet size nimet(ler) sorulacaktır (**Tekâsür 8**)

ASR SURESİ

3 ayet olup, Mekki’dir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

Andolsun asra ki (**Asr 1**)

Muhakkak insan, kati bir ziyandadır (**Asr 2**)

Ancak iman edenlerle güzel güzel amellerde bulunanlar, birde birbirine hakkı tavsiye, sabrı tavsiye edenler böyle değildirler (**Asr 3**)

HÜMEZE SURESİ

Bu sure, **9** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

“Arkadan çekiştirmeyi, yüze karşı eğlenmeyi ve ayıplamayı adet haline getiren her kişinin vay haline” (**Hümeze 1**)

Ki o, mal yığıp, onu tekrar tekrar sayandır (**Hümeze 2**)

O, malının kendisini ebedileştireceğini sanır (**Hümeze 3**)

“Hayır hayır. Andolsun ki o, hutameye atılacak. O hutamenin ne olduğunu sen nereden bileceksin ki? (**Hümeze 4-5**)

O, Allah'ın tutuşturulmuş bir ateşidir (**Hümeze 6**)

Ki o, tırmanıp yüreklerin ta üstüne çıkar (**Hümeze 7**)

Bu, onlar üzerine kapatılmıştır (**Hümeze 8**)

Uzatılmış sütunlarda (**Hümeze 9**)

FİL SURESİ

5 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Rabbinin fil sahiplerine nasıl (muamele) ettiğini görmedin mi? (**Fil 1**)

O bunların, kötü planlarını boşa çıkarmadı mı? (**Fil 2**)

O, bunların üzerine sürü sürü kuşlar gönderdi (**Fil 3**)

Ki bunlar onlara pişkin tuğladan taşlar atıyorlardı (**Fil 4**)

Derken (Allah) onları, yenmiş ekin yaprağı gibi yapıverdi (**Fil 5**)

KUREYŞ SURESİ

Bu sure, **4** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Kureyş'i o emn-ü selametlerine ulaştırdığı için (**Kureyş 1**)

Kış ve yaz seferine (**Kureyş 2**)

Şu Beyt'in Rabbine ibadet etsinler onlar (**Kureyş 3**)

(O Rab ki), onları açlıktan doyuran, kendilerine korkudan eminlik verendir O (**Kureyş 4**)

MAUN SURESİ

7 ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Dini yalan sayanı gördün mü? (**Maun 1**)

İşte yetimi şiddetle iten, yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur (**Maun 2-3**)

İşte o namaz kılanların vay haline ki onlar namazlarından gafildirler (**Maun 4-5**)

Onlar, riya yapanların ta kendileridir ve onlar maunu da vermezler (**Maun 6-7**)

KEVSER SURESİ

Bu, **3** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Şüphesiz Biz sana kevseri verdik (**Kevser 1**)

O halde Rabbin için namaz kıl, kurban kes (**Kevser 2**)

Sana buğzeden (yok mu)? Zürriyetsiz olan şüphesiz odur (**Kevser 3**)

KÂFİRÛN SURESİ

Bu sure, **6** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

De ki: Ey kâfirler (**Kâfirûn 1**)

Ben, sizin tapmakta olduklarınıza ibadet etmem. Benim ibadet ettiğime de siz ibadet etmezsiniz. Ben, sizin taptıklarınıza (hiçbir zaman) ibadet etmiş değilim. Siz de benim kulluk etmekte olduğuma ibadet ediciler değilsiniz (**Kâfirûn 2-3-4-5**)

Sizin dininiz size, benim dinim bana (**Kâfirûn 6**)

NASR SURESİ

Nasr suresi, **3** ayet olup, Medeni'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Allah'ın yardımı ve fethi gelince (**Nasr 1**)

İnsanların, fevc fevc Allah'ın dinine girdiklerini gördüğünde (**Nasr 2**)

Rabbine hamd ile tesbih et. Ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir" (**Nasr 3**)

TEBBET SURESİ

5 ayet olup, ittifakla. Mekke'de nazil olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

(Asıl) Ebu Leheb'in elleri kurusun (**Tebbet 1**)

Ona, malı da, kazandığı da fayda vermedi (**Tebbet 2**)

Alevli bir ateşe yaslanacak (**Tebbet 3**)

Odun hamalı olan karısı da (**Tebbet 4**)

Boynunda da liften örülmüş bir ip (**Tebbet 5**)

İHLAS SURESİ

Bu sure **4** ayet olup, Mekki'dir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

De ki: O Allah birdir (**İhlas 1**)

Allah, sameddir (**İhlas 2**)

O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır (**İhlas 3**)

Hiçbir şey O'na denk olmamıştır (**İhlas 4**)

FELAK SURESİ

Bu sure, **5** ayet olup, Medeni'dir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

De ki: Sabahın Rabbine sığınırım (**Felak 1**)

Yarattığı şeylerin şerrinden (**Felak 2**)

Karanlığı çöktüğünde gecenin şerrinden (**Felak 3**)

Düğümlere nefes eden kadınların şerrinden (**Felak 4**)

Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden (Allah’a sığınırım) (**Felak 5**)

NAS SURESİ

Bu sure, **6** ayettir ve Medine’de nazil olmuştur

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

De ki: Sığınırım ben, insanların Rabbine, insanların padişahına, insanların ilahına
(**Nas 1-3**)

O sinsi vesvesecinin şerrinden (**Nas 4**)

Ki o, insanların sinelerine vesvese verir durur (**Nas 5**)

Cinlerden ve insanlardan (olan vesvasın şerrinden) (**Nas 6**)

FİHRİST

<u>Sure</u>	<u>Ayet No</u>	<u>Sayfa</u>
Fatiha	1-7	1
Bakara	1-8	1
Bakara	9-22	2
Bakara	23-33	3
Bakara	34-46	4
Bakara	47-59	5
Bakara	60-66	6
Bakara	67-82	7
Bakara	83-90	8
Bakara	91-101	9
Bakara	102-112	10
Bakara	113-123	11
Bakara	124-134	12
Bakara	135-143	13
Bakara	144-155	14
Bakara	156-167	15
Bakara	168-177	16
Bakara	178-186	17
Bakara	187-195	18
Bakara	196-206	19
Bakara	207-216	20
Bakara	217-224	21
Bakara	225-232	22
Bakara	233-239	23
Bakara	240-247	24
Bakara	248-256	25
Bakara	257-262	26
Bakara	263-273	27
Bakara	274-282	28
Bakara	283-286	29
Ali İmran	1-6	29
Ali İmran	7-16	30
Ali İmran	17-28	31
Ali İmran	29-41	32
Ali İmran	42-54	33
Ali İmran	55-68	34

Sure	Ayet No	Sayfa
Ali İmran	69-80	35
Ali İmran	81-92	36
Ali İmran	93-109	37
Ali İmran	110-120	38
Ali İmran	121-136	39
Ali İmran	137-148	40
Ali İmran	149-158	41
Ali İmran	159-168	42
Ali İmran	169-179	43
Ali İmran	180-190	44
Ali İmran	191-200	45
Nisa	1-10	46
Nisa	11-17	47
Nisa	18-24	48
Nisa	25-35	49
Nisa	36-45	50
Nisa	46-58	51
Nisa	59-71	52
Nisa	72-80	53
Nisa	81-89	54
Nisa	90-96	55
Nisa	97-108	56
Nisa	109-115	57
Nisa	116-134	58
Nisa	135-145	59
Nisa	146-154	60
Nisa	155-170	61
Nisa	171-176	62
Maide	1	62
Maide	2-7	63
Maide	8-17	64
Maide	18-26	65
Maide	27-37	66
Maide	38-47	67
Maide	48-56	68
Maide	57-64	69
Maide	65-75	70
Maide	76-88	71

Sure	Ayet No	Sayfa
Maide	89-98	72
Maide	99-108	73
Maide	109-116	74
Maide	117-120	75
En'am	1-7	75
En'am	8-20	76
En'am	21-32	77
En'am	33-43	78
En'am	44-55	79
En'am	56-67	80
En'am	68-79	81
En'am	80-91	82
En'am	92-98	83
En'am	99-109	84
En'am	110-120	85
En'am	121-129	86
En'am	130-139	87
En'am	140-147	88
En'am	148-158	89
En'am	159-165	90
A'raf	1-3	90
A'raf	4-19	91
A'raf	20-32	92
A'raf	33-43	93
A'raf	44-54	94
A'raf	55-69	95
A'raf	70-84	96
A'raf	85-95	97
A'raf	96-114	98
A'raf	115-133	99
A'raf	134-144	100
A'raf	145-154	101
A'raf	155-162	102
A'raf	163-171	103
A'raf	172-186	104
A'raf	187-200	105
A'raf	201-206	106

Sure	Ayet No	Sayfa
Enfal	1-6	106
Enfal	7-19	107
Enfal	20-34	108
Enfal	35-44	109
Enfal	45-59	110
Enfal	60-71	111
Enfal	72-75	112
Tevbe	1-7	112
Tevbe	8-22	113
Tevbe	23-33	114
Tevbe	34-41	115
Tevbe	42-53	116
Tevbe	54-64	117
Tevbe	65-73	118
Tevbe	74-84	119
Tevbe	85-96	120
Tevbe	97-107	121
Tevbe	108-117	122
Tevbe	118-127	123
Tevbe	128-129	124
Yunus	1-6	124
Yunus	7-18	125
Yunus	19-26	126
Yunus	27-39	127
Yunus	40-54	128
Yunus	55-68	129
Yunus	69-83	130
Yunus	84-98	131
Yunus	99-109	132
Hud	1-12	133
Hud	13-24	134
Hud	25-37	135
Hud	38-49	136
Hud	50-63	137
Hud	64-80	138
Hud	81-93	139
Hud	94-109	140

Sure	Ayet No	Sayfa
Hud	110-123	141
Yusuf	1-15	142
Yusuf	16-29	143
Yusuf	30-40	144
Yusuf	41-53	145
Yusuf	54-67	146
Yusuf	68-80	147
Yusuf	81-98	148
Yusuf	99-111	149
Ra'd	1-7	150
Ra'd	8-16	151
Ra'd	17-31	152
Ra'd	32-43	153
İbrahim	1-9	154
İbrahim	10-22	155
İbrahim	23-36	156
İbrahim	37-52	157
Hicr	1-27	158
Hicr	28-56	159
Hicr	57-88	160
Hicr	89-99	161
Nahl	1-9	161
Nahl	10-25	162
Nahl	26-42	163
Nahl	43-60	164
Nahl	61-75	165
Nahl	76-89	166
Nahl	90-102	167
Nahl	103-118	168
Nahl	119-128	169
İsra	1	169
İsra	2-15	170
İsra	16-33	171

Sure	Ayet No	Sayfa
İsra	34-48	172
İsra	49-65	173
İsra	66-81	174
İsra	82-97	175
İsra	98-111	176
Kehf	1-18	177
Kehf	19-29	178
Kehf	30-46	179
Kehf	47-59	180
Kehf	60-82	181
Kehf	83-106	182
Kehf	107-110	183
Meryem	1-10	183
Meryem	11-29	184
Meryem	30-55	185
Meryem	56-73	186
Meryem	74-98	187
Taha	1-35	188
Taha	36-58	189
Taha	59-79	190
Taha	80-98	191
Taha	99-122	192
Taha	123-135	193
Enbiya	1-20	194
Enbiya	21-41	195
Enbiya	42-67	196
Enbiya	68-86	197
Enbiya	87-103	198
Enbiya	104-112	199
Hac	1-7	199
Hac	8-24	200
Hac	25-37	201
Hac	38-51	202
Hac	52-72	203
Hac	73-78	204

Sure	Ayet No	Sayfa
Mü'minun	1-16	204
Mü'minun	17-30	205
Mü'minun	31-61	206
Mü'minun	62-90	207
Mü'minun	91-116	208
Mü'minun	117	209
Nur	1-11	209
Nur	12-22	210
Nur	23-33	211
Nur	34-44	212
Nur	45-57	213
Nur	58-64	214
Furkan	1-16	215
Furkan	17-40	216
Furkan	41-60	217
Furkan	61-77	218
Şuara	1-22	219
Şuara	23-51	220
Şuara	52-104	221
Şuara	105-140	222
Şuara	141-191	223
Şuara	192-227	224
Neml	1-19	225
Neml	20-40	226
Neml	41-58	227
Neml	59-75	228
Neml	76-93	229
Kasas	1-17	230
Kasas	18-32	231
Kasas	33-47	232
Kasas	48-66	233
Kasas	67-83	234
Kasas	84-88	235
Ankebut	1-7	235

Sure	Ayet No	Sayfa
Ankebut	8-18	236
Ankebut	19-30	237
Ankebut	32-45	238
Ankebut	46-59	239
Ankebut	60-69	240
Rum	1-19	241
Rum	20-32	242
Rum	33-44	243
Rum	45-57	244
Rum	58-60	245
Lokman	1-11	245
Lokman	12-22	246
Lokman	23-34	247
Secde	1-12	248
Secde	13-26	249
Secde	27-30	250
Ahzab	1-8	250
Ahzab	9-19	251
Ahzab	20-33	252
Ahzab	34-43	253
Ahzab	44-52	254
Ahzab	53-65	255
Ahzab	66-73	256
Sebe	1-2	256
Sebe	3-14	257
Sebe	15-26	258
Sebe	27-38	259
Sebe	39-51	260
Sebe	52-54	261
Fatır	1-7	261
Fatır	8-17	262
Fatır	18-32	263
Fatır	33-41	264

Sure	Ayet No	Sayfa
Fatır	42-45	265
Yasin	1-10	265
Yasin	11-27	266
Yasin	28-45	267
Yasin	46-62	268
Yasin	63-79	269
Yasin	80-83	270
Saffat	1-18	270
Saffat	19-61	271
Saffat	62-101	272
Saffat	102-148	273
Saffat	149-182	274
Sad	1-7	274
Sad	8-25	275
Sad	26-54	276
Sad	55-88	277
Zümer	1-9	278
Zümer	10-28	279
Zümer	29-44	280
Zümer	45-66	281
Zümer	67-75	282
Mü'min	1-17	283
Mü'min	18-35	284
Mü'min	36-55	285
Mü'min	56-76	286
Mü'min	77-85	287
Fussilet	1-24	288
Fussilet	25-42	289
Fussilet	43-54	290
Şura	1-12	291
Şura	13-31	292
Şura	32-53	293

Sure	Ayet No	Sayfa
Zuhruf	1-19	294
Zuhruf	20-39	295
Zuhruf	40-66	296
Zuhruf	67-89	297
Duhan	1-39	298
Duhan	40-59	299
Casiye	1-6	299
Casiye	7-26	300
Casiye	27-37	301
Ahkaf	1-4	301
Ahkaf	5-16	302
Ahkaf	17-34	303
Ahkaf	35	304
Muhammed 1-9		304
Muhammed 10-20		305
Muhammed 21-32		306
Muhammed 33-38		307
Fetih	1-4	307
Fetih	5-15	308
Fetih	16-25	309
Fetih	26-29	310
Hucurat	1-4	310
Hucurat	5-13	311
Hucurat	14-18	312
Kaf	1-6	312
Kaf	7-27	313
Kaf	28-43	314
Kaf	44-45	315
Zariyat	1-22	315
Zariyat	23-40	316
Zariyat	41-57	317

Sure	Ayet No	Sayfa
Zariyat	58-60	318
Tûr	1-21	318
Tûr	22-41	319
Tûr	42-49	320
Necm	1-8	320
Necm	9-28	321
Necm	29-49	322
Necm	50-62	323
Kamer	1-5	323
Kamer	6-22	324
Kamer	23-38	325
Kamer	39-55	326
Rahman	1-23	327
Rahman	24-49	328
Rahman	50-78	329
Vakıa	1-26	330
Vakıa	27-59	331
Vakıa	60-91	332
Vakıa	92-96	333
Hadid	1-8	333
Hadid	9-18	334
Hadid	19-26	335
Hadid	27-29	336
Mücadele	1-4	336
Mücadele	5-12	337
Mücadele	13-22	338
Haşr	1-10	339
Haşr	11-20	340
Haşr	21-24	341
Mümtebine	1-3	341
Mümtebine	4-12	342

Sure	Ayet No	Sayfa
Mümteherine 13		343
Saf	1-11	343
Saf	12-14	344
Cuma	1-8	344
Cuma	9-11	345
Münafikun	1-8	345
Münafikun	9-11	346
Teğabun	1-10	346
Teğabun	11-18	347
Talak	1-3	347
Talak	4-12	348
Tahrim	1	348
Tahrim	2-12	349
Mülk	1-11	350
Mülk	12-25	351
Mülk	26-30	352
Kalem	1-8	352
Kalem	9-33	353
Kalem	34-50	354
Kalem	51-52	355
Hakka	1-16	355
Hakka	17-40	356
Hakka	41-52	357
Me'aric	1-10	357
Me'aric	11-36	358
Me'aric	37-44	359
Nuh	1-10	359
Nuh	11-28	360

Sure	Ayet No	Sayfa
Cin	1-12	361
Cin	13-27	362
Cin	28	363
Müzemmil	1-14	363
Müzemmil	15-20	364
Müddesir	1-5	364
Müddesir	6-30	365
Müddesir	31-56	366
Kıyamet	1-21	367
Kıyamet	22-40	368
İnsan	1	368
İnsan	2-19	369
İnsan	20-31	370
Mürselat	1-6	370
Mürselat	7-37	371
Mürselat	38-50	372
Nebe	1-11	372
Nebe	12-34	373
Nebe	35-40	374
Naziat	1-14	374
Naziat	15-39	375
Naziat	40-46	376
Abese	1-17	376
Abese	18-42	377
Tekvir	1	377
Tekvir	2-26	378
Tekvir	27-29	379
İnfitar	1-19	379

Sure	Ayet No	Sayfa
Mutaffifin	1-36	380
İnşikak	1-25	381
Buruc	1-22	382
Tarık	1-4	382
Tarık	5-17	383
A'la	1-16	383
A'la	17-19	384
Gaşiye	1-22	384
Gaşiye	23-26	385
Fecr	1-26	385
Fecr	27-30	386
Beled	1-19	386
Beled	30	387
Şems	1-15	387
Leyl	1-21	388
Duha	1-11	389
İnşirah	1-8	389
Tin	1-8	390
Kalem	1-10	390
Kalem	11-19	391
Kadir	1-5	391
Beyyine	1-8	392
Zilzal	1-6	392

Sure	Ayet No	Sayfa
Zilzal	7-8	393
Adiyat	1-11	393
Karia	1-11	394
Tekâsür	1-8	394
Asr	1-3	395
Hümeze	1-9	395
Fil	1	395
Fil	2-5	396
Kureyş	1-4	396
Maun	1-7	396
Kevser	1-3	397
Kâfirûn	1-6	397
Nasr	1-3	397
Tebbet	1-5	398
İhlas	1-4	398
Felak	1	398
Felak	2-5	399
Nas	1-6	399